உ

சடவுள்துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்குறள்.

இதற்கு

பரிமேலழகருரையைக் கொண்டியற்றிய

பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும்,

திருவள்ளுவமாலை

மூலமும் உரையும்

சரித்திரமும் ஆகிய

இவை

திருத்தணிகை - கந்தப்பையர் குமாரர்

சரவணப்பெருமாளைய ரவர்களால்

முன்பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க

திருமயிலை,

வைத்தியலிங்க தேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டு

வாலாஜாபேட்டை,

அ. ஞானமுகபண்டிதரால்
அவர்களால்,
சென்னை:
எம்ப்ரஸ் ஆப் இன்டியா அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1899.

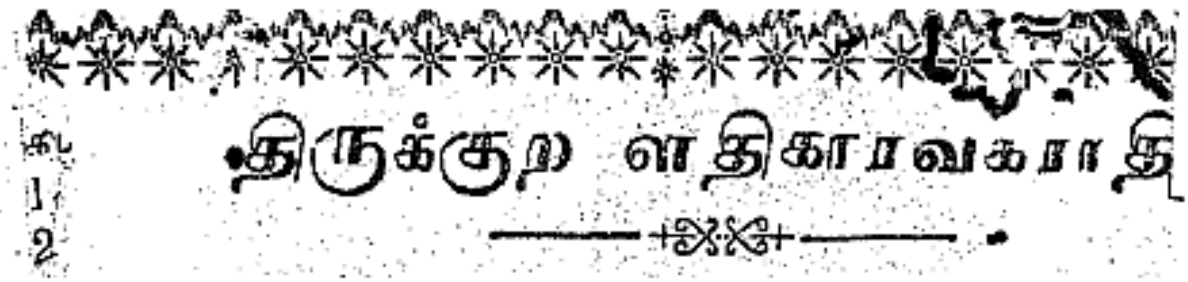

திருக்குறளதிகாரவகாதி

அதிகாரம்.	பக்கம்.
டக்கமுடைமை.	41
மைச்சு.	212
ரண்.	249
ருளுடைமை	78
ரறிவுறுத்தல்.	384
ர்கயின் விதும்பல்.	427
வாவறுத்தல்.	120
வையஞ்சாமை.	242
வையறிதல்.	239
ழுக்காருமை.	53
ற்றல்வலியுறுத்தல்.	11
றுடைமை.	142
ன்புடைமை.	25
ன்வினை டமை.	206
கல்.	286
டனறிதல்.	165
கக்கணழியாமை.	209
ரவச்சம்.	354
ரவு.	350
ல்வாழ்கை.	15
றைமாட்சி.	128
னியவைகூறல்.	32
ன்னுசெய்யாமை.	102
ை	71
ட்பகை.	295
வுமை.	344
ட்புகலனழிதல்.	416
க்கமுடைமை.	199
டலுவகை.	443
ழ்.	124
ப்புறவறிதல்.	68
ழுக்கமுடைமை.	44
ற்றுடல்.	196
டவுள்வாழ்த்து.	1
ண்ணேட்டம்.	192

அதிகாரம்.	பக்கம்.
கனவுநிலையுரைத்தல்.	40
காதற்சிறப்புரைத்தல்.	37
காலமறிதல்.	16
குடிசெயல்வகை.	84
குடிமை.	31
குறிப்பறிதல்.	23
குறிப்பறிதல்.	36
குறிப்பறிவுறுத்தல்.	43
குற்றங்கடிதல்.	14
கூடா நட்பு.	27
கூடா ஒழுக்கம்.	8
கேள்வி.	13
கொடுங்கோன்மை.	18
கொல்லாமை.	10
சான்றாண்மை.	32
சிற்றினஞ் சேராமை.	15
சுற்றந்தழால்.	17
சூது.	31
செங்கோன்மை.	18
செய்ந்நன்றியறிதல்.	3
சொல்வன்மை.	21
தகையணங்குறுத்தல்.	36
தவம்.	8
தனிப்படர்மிகுதி.	40
தீநட்பு.	27
தீவினையச்சம்.	6
துறவு.	11
தூது.	22
தெரிந்து செயல்வகை.	15
தெரிந்து தெளிதல்.	16
தெரிந்து வினையாடல்.	17
நடுவுநிலைமை.	3
நட்பாராய்தல்.	26
நட்பு.	26
நலம்புனைந்துரைத்தல்.	37

ண்விதுப்பழிதல்.	396	நலகுரவு.	[illegible]
யமை.	357	நன்றியில் செல்வம்.	33[illegible]
ல்லாமை.	136	நாடு.	24[illegible]
ல்வி.	132	நாணுடைமை.	33[illegible]
ள்ளாமை.	91	நாணுத்துறவுரைத்தல்.	38[illegible]
தள்ளண்ணமை.	309	நிலையாமை.	19[illegible]

உ

குறளதிகாரவகராதி.

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.
நிறையறிதல்.	423	பெரியாரைத்துணைக்[illegible]
நினைந்தவர் புலம்பல்.	406	பெரியாரைப் பிழைய[illegible]
நீத்தார்பெருமை.	8	பெருமை.
நெஞ்சொடு கிளத்தல்.	420	பேதைமை.
நெஞ்சொடு புலத்தல்.	437	பொச்சாவாமை.
பகைத்திறந் தெரிதல்.	292	பொருள்செயல்வகை[illegible]
பகைமாட்சி.	289	பொழுதுகண்டிரங்க[illegible]
பசப்புறு பருவரல்.	399	பொறையுடைமை.
படர்மெலிந்திரங்கல்.	392	மடியின்மை.

படைச்செருக்கு.	260
படைமர்ட்சி.	256
பண்புடைமை.	332
பயனிலசொல்லாமை.	62
பழமை.	269
பிரிவாற்றுமை.	388
பிறனில் விழையாமை.	47
புகழ்.	74
புணர்ச்சி மகிழ்தல்.	369
புணர்ச்சி விதும்பல்.	434
புதல்வரைப் பெறுதல்.	22
புலவி.	441
புலவி நுணுக்கம்.	444
புலான் மறுத்தல்.	81
பூல்லறிவாண்மை.	282
புறங்கூறாமை.	59
பெண்வழிச்சேரல்.	302
மருந்து.	
மன்னரைச்சேர்ந்தொ.	
மானம்.	
மெய்யுணர்தல்.	
வரைவின்மகளிர்.	
வலியறிதல்.	
வாழ்க்கைத் துணைந	
வாய்மை.	
வான்சிறப்பு.	
விருந்தோம்பல்.	
வினைசெயல்வகை.	
வினைத்திட்பம்.	
வினைத்தூய்மை.	
வெஃகாமை.	
வெகுளாமை.	
வெருவந்தசெய்யாத	

திருக்குறளதிகாரவகராதி - முற்றிற்று.

திருக்குறளதிகாரத்துகை.

அறப்பாலில்.	அதிகாரம்.
பாயிரம்.	4
இல்லறவியல்.	20
துறவறவியல்.	13
ஞானம்.	1
ஆக-வகை-4-க்கு-ம	380
பொருட்பாலில்.	இயரம்.
அரசியல்.	25
அங்கவியல்.	32
ஒழிபியல்.	13
இதனுட்பிரி	
அமைச்சு.	10
பொருள்.	
படை.	
நட்பு.	
ஆக-வகை-ஈ-க்கு-ம	
காமத்துப்பாலில்.	
களவியல்.	
கற்பியல்.	
இவற்றினு	
தலைவனுரைப்பது.	
தலைவியுரைப்பது.	

நாடு.	1	ஆக-வகை-உ-க்கு-ு
அரண்.	1	ஆக-அதி-கஙஙு-க்கு

திருக்குறளதிகாரத்துகை - முற்றிற்று.

குறள்.	பக்கம்.
கடனறிந்	231
கடனென்ப	329
கடா அக்களி	363
கடா அ வுரு	197
அடிதோச்	189
கடிந்தகடி	221
கடுஞ்சொல்	190
கடுமொழி	191
கடைக்கொ	223
கணைகொ	90
கண்களவு	365
கண்டது	386
கண்டாங்க	396
கண்டாருயி	363
கண்டுகேட்	369
கண்ணிறை	431
கண்ணிற்க	194
கண்ணிற்று	437
கண்ணின்ப	419
கண்ணின்று	60
கண்ணுங்	421
கண்ணுடை	133
கண்ணுள்ளார்	379
கண்ணுள்ளிற்	378
கண்ணெறிகண்	368
கண்ணேட்டத்	193
கண்ணேட்டமெ	192
கண்ணேட்டமி	194
கதங்கருத்	43
கதுமென்னத்	396
கயலுண்கண்	410
கரத்தலுமா	392
கரப்பவர்க்	356
கரப்பிடும்	352
கரப்பிலாகெ	351
கரப்பிலார்	352

குறள்.	பக்கம்.
கலந்துணர்	421
கல்லாதமே	284
கல்லாதவறி	245
கல்லாதவரு	136
கல்லாதாவெ	136
கல்லாதான்	136
கல்லார்ப்பி	192
கல்லாவொரு	137
கல்லான்வெ	291
கவறுங்கழ	313
கழாதக்கா	282
களவிலொ	92
களவின்கட்	93
களவென்	94
களித்தறி	311
களித்தானே	311
களித்தொ	385
கள்வார்க்கு	95
கள்ளுண்ணு	311
கறுத்தின்	102
கற்கக்கசட	132
கற்றதனா	1
கற்றறிந்தார்	241
கற்றூருட்	243
கற்றூர்மூங்	243
கற்றிலனு	140
கற்றீண்டு	118
கற்றுக்கண்	231
கனவிலு	410
கனவிலு	275
காக்கபொ	41
காக்கைகர	178
காட்சிக்கெ	139
காணுச்சினக	230
காணுதாற்	285
காணிற்கு	574

குறள்.	பக்கம்
காமக்கடும்புன	2
காமக்கடும்பு	2
காமக்கணிச்	42
காமமுரா	39
காமமுழங்	38
காமமென	42
காமம்விடு	42
காமம்வெகு	12
காலங்கரு	16
காலத்தி	3
காலாழ்க்ள	16
காலேக்குச்	41
காலேயரும்	
கானமுய	2
குடம்பை	11
குடிசெய்வ	34
குடிசெய்வா	34
குடிதழீஇ	18
குடிபுறங்	18
குடிப்பிறந்தார்	32
குடிப்பிறந்துகு	17
குடிப்பிறந்துத	26
குடிமடிந்து	20
குடியாண்	20
குடியெனு	20
குணகலஞ்	32
குணகுடிக்	17
குணமென்	1
குணனிலரு	29
குணனுங்	26
குலஞ்சுடுங்	34
குழவினி	2
குறிக்கொ	36
குறித்தது	23
குறிப்பறி	23
குறிப்பிற்	22

கரப்பிலுங்	430	காணுங்காற்	435	குறிப்பிற்கு	23
கரவாதுவந்	354	காண்கமம	428	குற்றமில	34
கருமஞ்சி	194	காதலசாத	147	குற்றமே	14
கருமஞ்செ	341	காதலர்தூ	409	குன்றன்ன	301
கருமணியிற்	377	காதலவரில	420	குன்றினனே	324
ருமத்தாணை		காதலவரில்	414	குன்றேறி	255
ருவியுங்		காதன்மை	171	கூடியகாம	
லங்காது		காமக்கடன்	843	கூத்தர்ட்	

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
[illegible]	187	சமன்செய்	40	செயற்பாலசெ	146
[illegible]	236	சலத்தாற்	222	செயற்பாலதோ	14
[illegible]	87	சலம்பற்றி	321	செயிரிற்ற	83
கூற்றத்தை	299	சாதலினின்	73	செய்கபொ	255
கூற்றமோ	363	சாயலுஞ	400	செய்தக்க	157
கூற்றுட	258	சார்புணர்ந்	119	செய்தேமஞ்	274
கெடல்வே	299	சால்பிற்குள்	330	செய்யாமற்செற்	102
கெடாஅ	272	சான்றவர்	331	செய்யாமற்செய்	35
கெடுங்கா	263	சிதைவிட	201	செய்வானே	174
கெடுப்பதூஉ	6	சிறப்பறி	199	செய்வினை	227
கெடுவல்	39	சிறப்பீனுஞ்	11	செருக்குஞ்	145
கெடுவாக	40	சிறப்பீனுஞ்	102	செருவந்த	191
கெட்டார்க்கு	433	சிறப்பே	327	செல்லாமை	388
கேடறியா	247	சிறப்பொடு	6	செல்லாவி	99
கேடில்	135	சிறியாருணர	827	செல்லான்	346
கேடும்பெரு	39	சிறுகாப்பி	250	செல்லிடத்	98
கேட்டார்ப்பி	216	சிறுபடை	168	செல்வத்துட்	139
கேட்டினு	267	சிறுமைநமக்	416	செல்விருந்	80
கேட்பினு	141	சிறுமைபல	313	செவிகை	131
கேளிழுக்	271	சிறுமையுஞ்	259	செவிக்குண	139
கைம்மாறு	68	சிறுமையுணீ	34	செவிச்சொ	234
கையறியா	310	சிறைகாக்	20	செவியிற்	141
கைவேல்	261	சிறைநல	168	செவியுண	139
கொக்கொக்	165	சிற்றின	152	சொ அச்சி	367
கொடியார்	395	சிற்றின்ப	56	சொதொடி	481
கொடியார்	417	சினத்தைப்	100	சொநவறி	42
கொடித்தலு	177	சினமென்	100	சொநரை	164
கொடுத்து	290	சிரடங்	276	சொநவார்க்	291
கொடுப்பத	54	சிரிணுஞ்	323	சொற்றவர்பி	425
கொடுப்பதூ	336	சிருடைச்	337	சொற்றொ	421
கொடும்பு	363	சிர்மை	63	சொற்றர்பின்	425
கொடையளி	131	சுடச்சுட	86	சென்ற	142
கொலமே	186	சுவையொ	10	சொலல்வல்ல	218
கொலையிற்	185	சுழலுமிசை	261	சொல்லப்	359
கொலைவி	108	சுழன்று	344	சொல்லுகசொல்	64
கொல்லாத	329	சுற்றத்தா	177	சொல்லுக	217

கொல்லாமை	107	சூழாமற்று	342	சொல்லுத	223
கொல்லான்	84	சூழ்ச்சிபோ	226	சொல்வண	277
கொளப்ப	235	சூழ்வார்	149	சொற்கோ	40
கொளற்க	251	செப்பமு	38	ஞாலங்கரு	163
கொன்றன்	37	செப்பின்	297	தகுதியென	38
கோட்டுப்	445	செயற்கரிய	9	தக்காங்	189
கோளில்	4	செயற்கரியவா	263	தக்காரி	150
கொளவை	335	செயற்கை	214	தக்கார்	39

குறள்.	பக்கம்.
தஞ்சந்தமர	440
தனர்தமை	417
தண்ணந்து	432
தந்தைமக	24
தந்நலம்	307
தமராகித்	178
தம்பொரு	23
தம்மிலிருந்	371
தம்மிற்பெ	149
தம்மிற்றம்	24
தலைப்பட்டா	115
தலையினிழி	323
தவஞ்செய்	86
தன்மறைந்	89
தவமுந்தவ	85
தவறிலராயி	449
தள்ளாவி	246
தற்காத்து	20
தனக்குவ	3
தனியேயி	439
தன்குற்ற	146
தன்றுணை	293
தன்னுயிர்க்கி	104
தன்னுயிர்தா	87
தன்னுயிர்நீ	107
தன்னூன்	81
தன்னெஞ்ச	96
தன்னெஞ்சத்	407
தன்னைத்தான்கா	100
தன்னைத்தான்கா	67
தன்னையுணர்த்	447
தாமின்புறு	135
தாம்வீழ்வார்தா	402
தாம்வீழ்வார்	370
தாம்வேண்டி	387
திணைத்துணையா	145
திணைத்துணையு	434
தீப்பால	66
தீயவைசெ	67
தீயவைதீய	65
தீயவன்	317
தீயினுற்	43
தீவினையார	65
துஞ்சினுர்	310
துஞ்சுங்	411
துணைநல	219
துப்பார்க்கு	5
துப்பினெ	393
துப்புரவில்	350
தும்முச்	447
துளியின்	188
துறந்தாரிற்	52
துறந்தார்க்குத்	85
துறந்தார்க்குந்	15
துறந்தார்ப	197
துறந்தார்பெரு	8
துறப்பார்	127
துறைவன்	390
தூணியும்	442
தூன்பத்தீ	440
தூன்பமு	225
தூன்புறூஉ	33
தூன்றுத்	423
தூன்னியார்	61
தூங்காமை	129
தூங்குக	226
தூஉய்மை	122
தூய்மை	291
தெண்ணீர்	355
தெய்வத்தா	208
தேவரனை	
தேறற்க	
தேறினுந்	29
தொகச்சொ	23
தொடங்கற்	165
தொடலெக	382
தொடிகோ	433
தொடிப்பு	346
தொடியொ	418
தொடிற்	391
தொட்டனை	134
தொல்வரவு	348
தொழுதகை	278
தோணறி	75
நகல்வல்ல	334
நகுதற்	264
நகையீகை	320
நகையு	99
நகையுள்ளு	333
நகைவகை	274
நசைஇயார்	405
நச்சப்படா	337
நடுவின்றி	56
நட்டார்கு	304
நட்டார்க்கு	228
நட்டார்போ	277
நட்பிற்குவீ	265
நட்பிற்குறு	270
நண்பாற்	334
நத்தம்	75
நயன்சாரா	63
நயந்தவர்க்	417
நயந்தவர்க்கு	399
நயனில்சொ	64
நயனிலனெ	63

தாளாண்மையி 207
தாளாண்மை 207
தாளாற்றி 68
தானந்தவ 7
திறனல்ல 2
திறனறிந் 7
தினற்பொ 1
தினைத்

தெரிதலுந் 213
தெரிந்தவி 155
தெரிந்து 396
தெருளா 80
தெளிவில 156
தென்புல 16
தேரான்பிற 172
தேரான்றே 172

நயன்னறு 54
நயனுடை 70
நயனெடு 333
நலக்குரியா 49
நலத்தகை 442
நலத்தின் 321
நலம்வேண்டி 322
நல்குரவெண்
நல்லவை

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
[illegible]லாண்மை	342	நிலைமக்கள்	259	பகைநட்பாக்	293
[illegible]ல்லோர்	138	நிலையஞ்சி	107	பகைநடுபாங்	278
[illegible]ல்லாதான	106	நிலையிற்றி	42	பகைபாவம்	48
[illegible]ல்லாதெனி	71	நில்லாதவற்	109	பகைமையுங்	238
நல்லாற்ரு	78	நிழனீருமி	295	பகையகத்துப்	244
நல்லினத்தி	155	நிறைநீர	263	பகையகத்துச்	243
நவிலுரு	263	நிறைநெஞ்ச	307	பகையென்	292
நற்பொருண	348	நிறைமொழி	10	பசக்கமற்	402
நனவிலுற்	411	நிறையறியர்	383	பசந்தாளிவ	401
நனவிலுனக்	412	நிறையுடைமை	51	பசப்பெனப்	402
நனவிலுனல்கா	412	நிறையுடையே	424	படலாற்ரு	397
நனவிலுனல்கா	410	நினைத்திருந்	447	படியுடை	204
நனவிலுனல்கா	411	நினைந்தொ	420	படுபயன்	56
நனவென	411	நினைப்பவர்	407	படைகுடி	128
நன்மையுங்	173	நீங்கான்வெ	290	படைகொ	82
நன்றறி	357	நீங்கிற்றெ	370	பணியுமாமெ	328
நன்ரு	108	நீரின்றமை	7	பணிவுடைய	33
நன்ருங்கா	127	நீருநிழல	443	பணைநீங்கிப்	417
நன்ருற்ற	158	நுணங்கிய	141	பண்டறி	362
நன்றிக்கு	46	நுண்ணியநூ	125	பண்ணென்	193
நன்றிமற	37	நுண்ணியமெ	238	பண்பிலான்	324
நன்றென்ற	240	நுண்மாணு	137	பண்புடை	333
நன்றேதரி	38	நுனிக்கொ	160	பதிமருண்டு	415
நன்னீரை	373	நூலாருணு	230	பயனிலபல்	62
நாங்காத்ல்	404	நெஞ்சத்தார்	379	பயனில்சொ	63
நாச்செற்று	110	நெஞ்சிற்று	90	பயன்மரமு	69
நாடாது	266	நெடுங்கட	6	பயன்றூக்கா	35
நாடென்ப	248	நெடுநீர்ம	204	பயன்றூக்கி	306
நாடொறுநாடி	187	நெடும்புன	167	பரிந்தவாகல்	422
நாடோறுநாடு	175	நெய்யாலெ	386	பரிந்தோம்பிக்	44
நாணகத்தி	340	நெருநலுள	111	பரிந்தோம்பிப்	31
நாணுமை	280	நெருநற்று	432	பரியதுகூர்ங்	202
நாணுவு	340	நெருப்பிலு	349	பரியினுமா	126

நாணுமறந்	439	நோக்கினாணோ	362	பருகுவார்	272
நாணென்	310	நோக்கினா	366	பருவத்தோ	162
நாணென	425	நோதலெவ	443	பருவரலும்	404
நாணொடு	3[illegible]1	நோயெல்	104	பலகுடைநீ	345
நாண்வேலி	339	நோய்நாடி	318	பலசொல்ல	218
நாநலமென்	216	நோவற்க	294	பலநல்லகற்	276
நாளென்	110	நோனாவுட	381	பல்குழுவும்	247
நிணந்தீயி	426	பகச்சொல்லி	61	பல்லவைகற்	244
நிலத்தியல்	152	பகல்கருதிப்	286	பல்லார்பகை	151
நிலத்திற்	322	பகல்வெல்	162	பல்லார்முனி	62
நிலவரை	75	பகுத்துண்	106	பழகியசெல்	314

திருக்குறள் செய்யுள்ளாதி

குறள்.	பக்கம்.
பழகியநட்	270
பழமை	269
பழிமலைந்	221
பழியஞ்சி	16
பழுதெண்	215
பழையமெ	235
பற்றற்றகண்ணு	176
பற்றற்றகண்	1.5
பற்றற்றீற	89
பற்றிவிடா	115
பற்றுகபற்	115
பற்றுள்ள	147
பனியரும்பி	413
பன்மாயக்க	425
பாடுபெறு	418
பாத்தூண்	73
பாலொடு	377
பிணிக்குமரு	369
பிணியின்மை	248
பிணையேர்ம	364
பிரித்தலும்	213
பிரிவுவாக்கு	390
பிழைத்து	140
பிறப்பென்	119
பிறப்பொக்	326
பிறர்ககின்	104
பிறர்நாணத்	340
பிறர்பழியுந்	339
பிறவிப்பெ	4
பிறன்பழி	60
பிறன்பொ	47
பிறன்மனை	49
பீலிபெய்சா	160
புகழின்றூற்	324
புகழ்ந்தவை	181
[illegible]	76

குறள்.	பக்கம்.
புல்லவையு	242
புல்லாதிரா	441
புல்லிக்கிடந்	401
புல்லிவிடா	449
புறங்குன்றி	90
புறங்கூறி	60
புறத்துறு	28
புறந்தூய்	97
புன்கண்ணை	413
பெண்ணிய	444
பெண்ணிற்	20
பெண்ணினா	433
பெண்ணே	304
பெயக்கண்டு	195
பெயலாற்	397
பெரிதாற்றி	432
பெரிதினது	281
பெரியாரை	299
பெருக்கத்து	323
பெருங்கொ	177
பெருமைக்	171
பெருமைபெ	328
பெருமையு	327
பெரும்பொ	246
பெறாஅமை	438
பெறினென்	430
பெறுமவற்று	22
பெற்றாற்	21
பேணாதுபெட்	398
பேணாதுபெட்	434
பேணாதுபெ	302
பேதைபெ	274
பேதைப்படு	125
பேதைமையு	279
பேதைமையெ	279
[illegible]	[illegible]

குறள்.	
பொய்யுரை	[illegible]
பொருட[illegible]	[illegible]
பொருட்பெ	306
பொருட்பொ	30[illegible]
பொருணீங்	79
பொருண்மா	4[illegible]6
பொருள்கரு	227
பொருள்கெ	314
பொருளல்லவ	253
பொருளல்லவற்	116
பொருளற்றாற்	80
பொருளாட்சி	82
பொருளானா	335
பொருளென்	254
பொள்ளென	164
பொறியின்	208
பொறிவாயி	3
பொறுத்தலி	50
பொறை	246
போற்றின	233
மகன்றந்தை	25
மக்கண்மெய்	23
மக்களே	357
மங்கலமெ	21
மடலூர்தல்	382
மடிமடிக்	203
மடிமைகு	205
மடியிலாம	205
மடியுளான்	208
மடியைமடி	203
மடுத்தவா	210
மணிநீருமண்	250
மணியிற்றிக	431
மண்ணோடி	194
மதிதுட்ப	214
[illegible]	[illegible]

புகழ்புரிந்தி	21	பேராண்மை	260	மயிர்நீப்பி	325
புக்கிலமை	112	பொச்சாப்பு	180	மருந்தாஇத்	70
புணர்ச்சிபழ	264	பொச்சாப்பு	180	மருந்தென	316
புத்தேளுல	68	பொதுநலத்	306	மருந்தோம	324
புரந்தார்கண்	262	பொதுநோ	178	மருவுகமாசற்	269
புலத்தலிற்	449	பொய்ப்பவ	281	மலரன்னகண்	385
பலப்பலென	426	பொய்மையு	95	மலரன்னகண்	376
புலப்பேன்		பொய்யாமைபொ	97	மலரினுமெ	486

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
[illegible]ாணி	373	முகத்தினினி	276	வருமுன்னர்	146
[illegible]ர்மி[illegible]	2	முகத்தின்மு	238	வருவிருந்து	29
[illegible]த்தலுநீ	91	முகநகநட்ப	264	வரைவிலாமா	308
[illegible]த்தல்வெ	99	முகநோக்கி	238	வலியார்க்கு	289
[illegible]றந்தும்பி	66	முகைமொக்	431	வலியார்முற்	81
மறப்பினு	45	முடிவுமி	227	வலிவினிலை	88
மறப்பினெ	408	முதலிலார்க்	151	வழங்குவ	320
மறமானமா	258	முயக்கிடை	419	வழிநோக்	290
மறவற்கமா	36	முயங்கிய	418	வழுத்தினாடு	446
மறைந்தவை	198	முயற்சிதிரு	208	வறியார்க்	71
மறைபெற	398	முரண்சேர்ந்	166	வன்கண்கு	213
மறைபேன் ம	424	முறிமேனி	374	வாணிகஞ்செ	41
மறைப்பேன் ம	392	முறைகோ	188	வாய்மையெ	95
மற்றியா	408	முறைசெய்	131	வாராக்காற	398
மற்றுந்தொ	114	முறைபட	215	வாரிபெருக்	173
மனத்தி	277	முற்றாற்றி	252	வாழ்தலுயிர்	378
மனத்துக்கண்	12	முற்றியுமு	251	வாழ்வார்க்கு	403
மனத்தது	90	முனைமுகத்	252	வாளற்று	427
மனத்தொடு	96	முன்னுறக்	181	வாளொடெ	241
மனத்தானா	152	மேலிருந்து	326	வாள்போ	296
மனத்துளது	153	மேற்பிறந்	138	வானின்றுல	4
மனத்தூய்மை	153	மையலொரு	281	வானுயர்	88
மனந்தூயா	153	மோப்பக்குழை	31	வானோக்கி	183
மனநலமன்	154	யாகாவாரா	43	விசும்பிற்று	6
மனநலநன்கு	154	யாங்கண்ணி	383	விடாஅது	409
மனநலத்தி	154	யாண்டுச்செ	300	விடுமாற்ற	232
மனமாணா	296	யாதனின்யா	113	விண்ணின்று	5
மனைத்தக்க	19	யாதானுநா	134	வித்துமிட	30
மனைமாட்சி	19	யாமுமுளே	407	வியவற்க	147
மனையாளை	303	யாமெய்யா	98	விருந்துபுறத்	29
மனைவிழை	302	யாரினுங்கா	445	விருப்பறாச்	176
மன்னர்க்கு	187	யானெனதெ	114	விரைந்து	218
மன்னர்வி	233	யானோக்கு	366	விலங்கொடு	138
மன்னுயிரெ	394	வருத்தானவ	126	வில்லேரும்	292

மன்னுயிரோ	79	வகைமாண்	300	விழித்தகண்	261
மாதர்முகம்	375	வகையறச்சூ	156	விழுப்புண்ப	261
மாலைநோய்	414	வகையறிந்தச	294	விழுப்பேற்	53
மாலையோ	413	வகையறிந்தவ	242	விழைதகை	270
மாறுபாடி	317	வசையிலா	76	விழையார்	272
மிகச்செய்	278	வசையென்ப	76	விளக்கற்ற	401
மிகன்மேவு	287	வசையொழி	76	விளிந்தாரின்	48
மிகுபொருள்	315	வஞ்சமனத்	88	விளியுமென்னி	408
மிகுதியின்	52	வருகமற்	428	வினைகலந்	429
முகத்தான	32			வினைக்கண்வி	206

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	
வினைக்கண்வி	175	வீழ்வாரினி	405	வேண்டாண்மை	4
வினைக்குரி	175	வீறெய்தி	223	வேண்டிய	86
வினைசெ	197	வெண்மை	283	வேண்டிலு	113
வினைத்திட்	222	வெருவந்த	190	வேண்டுங்	121
வினைப்பகை	227	வெள்ளத்தினை	200	வேண்டுதல்	2
வினையான்	228	வெள்ளத்தினை	210	வேல்ன்று	184
வினைவலி	159	வேட்ட	370	வேலொடு	186
வீழப்படுவார்	403	வேட்பத்தா	217	வையத்தான்	335
வீழுநர்வீ	403	வேட்பன	235	வையத்துள்	18
வீழுமிருவர்க்	372	வேண்டற்கவெஃ	58		
வீழ்நாள்	13	வேண்டற்கவெ	312		

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

முற்றிற்று.

[illegible]கதத்தில் இல்லறம் நடத்தி முத்தியடைந்த திருவள்ளுவனையனர் சரித்திரங் கூறல்

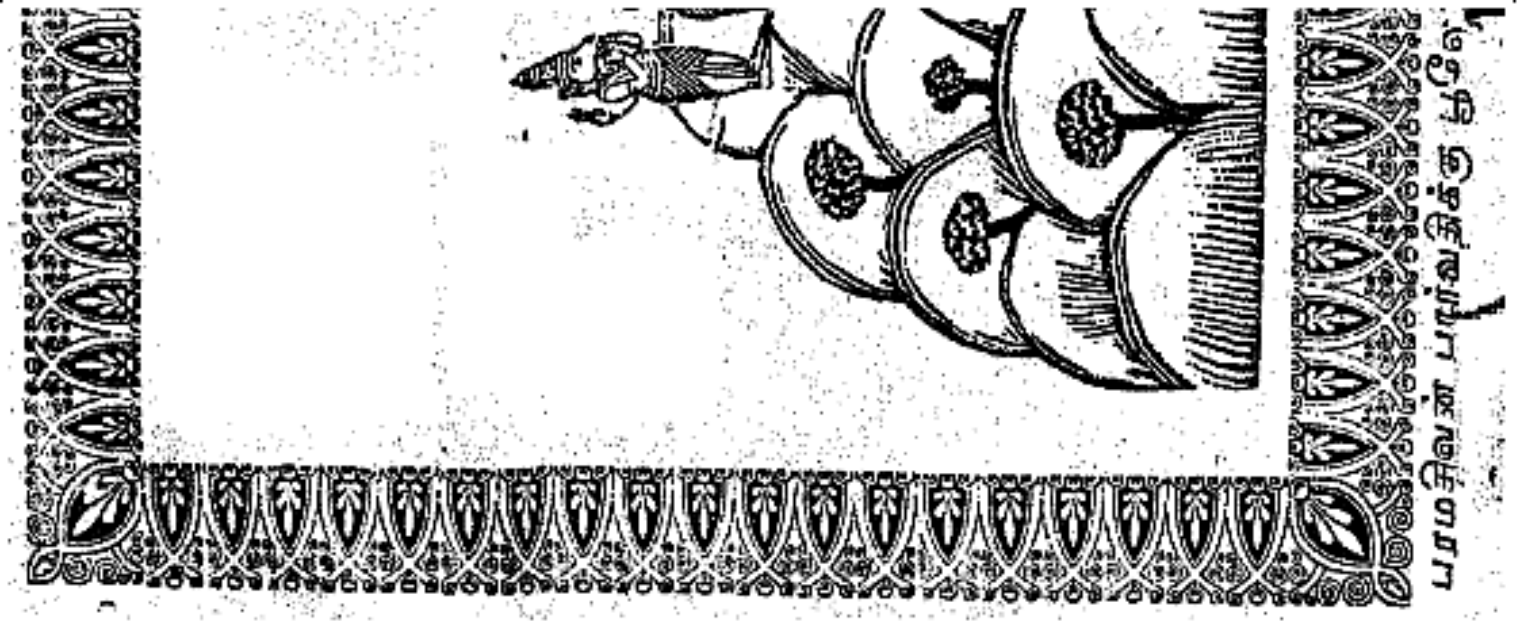

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

உலகத்துள் மகாசிறப்புப் பொருந்திய கைலாயகிரியிலே அரசிருக்கை மண்டபத்தில் பிரமாதி மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவர்கள், கின்னரர், கிம்புருடர், கருடர், காந்தர்வர், சித்தர், வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் வணங்கிச் சூழும்படி பார்வதி சமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது தேவியானவள் எழுந்து வணங்கி நின்று ஸ்வாமி திரிலோகத்திலே இல்லறம் வழுவாது நடந்து கதியடைந்த வருண்டோ வென்றுவினவ, ஸ்வாமி திருவுளம் பற்றுகிறார். உமையவளே ! தெய்வலோகத்தில் வசிஷ்டர், அகஸ்தியர், அயன், புயங்கன், சம்பு, என்றைந்து பேருண்டு. பூலோகத்தில் திருவள்ளுவனொன்றிருவருண்டு. இவர்கள் தென் புலத்தார் கடன், தேவர்கடன், விருந்தோம்பல், சுற்றந்தழுவல், கபிலபூசைசெய்தல் முதலிய இல்லறத்தில் கற்பின் வழுவாத நற்குண நற்செய்கையுள்ள மனுஷிய ரோடிருந்து இல்லறக்கடன் கடத்திக் கதியடைந்தாரென்று திருவாய் மலர்ந்தருளப், பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர் யாரென்றுகேட்க, பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம் வந்தது, அதுவருமென்று பிர்ம்மா முன்னமே தெரிந்து அதிலே யிறவாது பிழைக்கும்படி வேற்றுவடிவமாய் ஒரு சுரைக் கூட்டைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு அதிற் புகுந்து அவ்வெள்ளத்தின் மேல் மிதந்துவந்தார். அதுகண்டு நாம் அறியாதவர்போல் இதற்குளிருப்பவன் யாரென்று கேட்டோம். தான் வருங்காலமறிந்து செய்தற் கேற்ப வள்ளுவரென்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிப் பிழைத்திருந்தீரென்னக் கேட்க, ஸ்வாமியென்று தெரிந்து மிகுந்த பேரானந்தத்தை யடைந்து பரமசிவனே ! உமது திருவருளினல் பிழைத்திருந்தேன். ஆயினும், இந்தப் பிரளயத்தை நீக்கியருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கே கொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தைச் செய்வித்தோம். அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியிலே பிறந்த காரணமுஞ் சொல்லுகிறோம்.

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டில் மதுரைமாநகரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை அவமதிப்புச் செய்ததின் பொருட்டு அவர்கள் கர்வபங்கமாகும்படி பிரமஸ்வரூபராகிய திருவள்ளுவரையும், மகாவிஷ்ணுவையும், சரஸ்வதியையும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம். அவருள் மகாவிஷ்ணு இடைக்காடராய்ப் பிறந்தார். சரஸ்வதியும், திருவள்ளுவரும், வந்தமரபுங் கேட்பாயாக.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

ஆதியிலே பிரமபுத்திரர்களாகிய காசிபர் மூதலிய நவப்பிரஜாபதிகளில் காசிபர் ஊர்வசியைச் சேர்ந்து வசிஷ்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச் சேர்ந்து சத்தியரைப்பெற்றார். அவர் புங்கனூர்ப் புலைச்சியைச் சேர்ந்து பராசரரைப் பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசரைப்பெற்றார். இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவராஞர்கள்.

பின்பு பிரம்மாவானவர் இன்னுஞ் சில புத்திரரால் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணி வேத விதிப்படி ஒருயாகஞ்செய்ய, அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்திலிருந்து கூலமகளவதரித்தனள். அவளைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான். பின்பு அகஸ்தியர் குறியவடிவோடு அக்கும்பத்துதித்தனர். அவர் சமுத்திரகன்னிகையை மணந்து பெருஞ்சாகர னென்பவரைப் பெற்றார். அவர் திருவாரூர்ப் புலைச்சியைச் சேர்ந்து பகவனென்பவரைப் பெற்று அவர்க்குச் சகல சாஸ்திரங்களையுங் கற்பித்தார். அந்நாளில் பிரமவம்சத்தில் தவமுனியென்பவர் அருண்மங்கை யென்னும் பிராமணமாதைச் சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப் பெற்றுவைத்து விராலி மலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக்குழந்தையை உரையூர்ப் பெரும் பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில் மேல்நடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்தப்பெண்தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் இறக்கும்படி அந்தச் சேரியில் யாது காரணமோ மண்மாரிபெய்தது. பின்பு அந்தப்பெண் அதற்கடுத்த மேலூர் அகரத்திலே நீதியையன் வீட்டில் வளர்ந்திருந்தனள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் யாவரும் மரியாதை பண்ணும்படி பிராமண கிர்த்தியத்தில் வழுவாதவராயிருக்கையில், யாத்திரைபண்ணும்படி யிச்சைகொண்டு காசிக்குப் போகும் போது இவ்வகரத்துக் கதித்த ஒருசூத்திரத்திலிறங்கி நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு சமையல் செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண் வர அவளைக்கண்டு நீயார் புலைச்சியோ, வலைச்சியோ, இங்கேவந்தாயென்று அதட்டி மிகுந்த கோபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ்சோர அடித்தோட்டினர். அவள் அழுதுகொண்டு தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசனம் பண்ணி அதிசீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சில நாளிற் காசிக்குப்போய்க் கங்காஸ் நானஞ் செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்தக்காவடி கட்டிக்கொண்டு வரும்போது அந்தச்சத்திரத்தில் வந்திறங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணனவள் அப்போது மகாலட்சுமியைப் போலும் அழகும்; எவ்வன பருவமும் உடையவளாய் அங்கேவந்தாள். பகவனென்பவர் இவளுடைய சொளந்தரிய முதலிய குணங்களைப் பார்த்து மோகங்கொண்டார். அச்சத்திரத்துக்கு அதிபராகிய நீதியையனென்பவர் அக்குறிப்பினைக்கண்டு என் பெண்ணை விவாகம்பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயிருமென்று சொலல, அதற்கவர் நான் கொண்டுவந்த காவடியை இராமேசுரத்தில் செலுத்திவந்து அப்படியே செய்கிறேனென்று அவரிடத்திலே செலவுபெற்றுக் கொண்டு போய் இராமலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் பண்ணித் திரும்பிவந்தார். அப்போது நீதியையர் விவாக ஏற்பாடு பண்ணிப் பந்துக்களோடிருந்து விசேஷமாய் நாலு நாளைய சடங்குகளுஞ் செய்து, ஐந்தாநாள் மங்களஸ்நானஞ்

செய்விக்குமபோது பகவனென்பவர் அந்தப்பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி மயிரை வகிர்ந்தார். அப்போது தான் முன்பு கட்டுவத்தா ஒதுத்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப் பெண்ணினது வரலாற்றையும் விசாரித்து விசனங்கொண்டு நீ ஆதியளல்லவா வென்று சொல்லிவிட்டு ஓடினார். அதுவே அவளுக்கு ஆதியென்று காரணப்பெயராயிற்று.

அப்படியோடிய பகவனென்பவர் பொழுது போகையால் எதிரேகண்ட பாணர்சேரியிலிருந்த ஒருமண்டபத்திலே தங்கினார். ஆதியென்பவளும் அவர் பின்னே தொடர்ந்து அவனைக்கண்டு தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்க, நீர் என்னைவிட்டுப் போகுதல் உமக்குத் தகுமோ அல்லது தருமமோவென்றும் உம்மை நீங்கினால் உயிர்வாழேனென்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன் சொல்லப் பிராரத்துவத்தால் இவர் புத்தியிலும் அது சரியென்று பட்டுப் பெண்ணே, என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும்; அஃதென்னனில், உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கேபிறக்கிறதோ அங்கங்கே அவைகளை அப்பொழுதேவிட்டு வருவையானால் யான் உன்னைக் கூடச் சம்மதிப்பேனென்றுசொல்ல, அவளதற்கு உடன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்மண்டபத்தி லிருவருங் கூடினார்கள்.

ஔவை.

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புகழப் பட்ட ஔவையாகிப் பிறந்தாள். இத்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவா ரென்று விட்டெறிந்தத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

இட்டமுட னென்றலையி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ் செத்து விட்டானே—முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானலும் பாரமவனுக் கன்னையெ
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். பின்பு அக்குழந்தையை அச் சேரியிலுள்ள பாணர்களெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து சரஸ்வதியாகையால் இயல்பாகவே கலைமுழுதும் அறிந்து சீதக்களபவெண்முகக் கணபதி அகவல் பாடி அவரை உபாசித்து லோகோபகாரமாக ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானகுறள், நீதிக் கோவை, தன்னூர் கோவை, நான்மணிக்கோவை, பந்தனந்தாதி, அருந்தமிழ்மாலை, தரிசனப் பத்து முதலியவுஞ்செய்து ஓவ்வோர்காரியத்தின் பொருட்டுத் தனிக்க விதைக ளனேகமும்பாடி அனேக அற்புதங்களெல்லாஞ்செய்து முடித்து வருநாளில் ஒருநாள் கணபதிபூசை விசேஷமாகச்செய்தாள். அவர் வழக் கப்படியன்றி விளைந்து செய்வது ஏனென்றுகேட்கச் சுவாமி, சுந்தரமூர்த் தியாரும் சேரமான் பெருமாளும் கைலாயத்துக்குப் போகின்றார்கள். என்னையும் அழைத்தாகவென்ன அவர்களுக்கு முன்னே உன்னை அங் கேவிடவேன் நீ பூசையை வழக்கப்படி முடியென்றார். தன்பூசையைக் கிரமப்படி முடித்தாள். உடனே கணபதி தந்திக்கையா லெடுத்துவிடக்கை லாயமடைந்தாள். பின்புபோன அவ்விருவரும் ஔவையைக்கண்டு அதி சயப்பட்டார்கள்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

உப்பை.

இதனிற்க: முன்புபோன இருவர்களும் தொண்டைநாட்டில் ஊற்றுக் காடென்னும் ஊரிலுள்ளதோர் மடத்திற் சென்று கூடினர்கள். அப்பொழுது உப்பையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது:

வெண்பா:

அத்திமுத லெறும்பீ றுனவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந் தளிக்குந் தேசிகன்—மூற்றவே
கற்பித்தான் போனலே காக்கக் கடனிலையோ
வற்பலே வண்ணு யரன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். அவ்வுப்பை மூற்பிறப்பில் யாரொனில் பிருகுவின்பத்தினியாகிய காகவல்லியென்பவள் திரிமூர்த்திகளும் அவள் அழகின் மிக்கவளென்று கேள்விப்பட்டுப் பார்க்க மாறுவேஷங்கொண்டுபோய் நிர்வாண பிக்ஷைகேட்டார்கள். அவள் மகாபதிவிரதை யாகையால், இவர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால் கொடுத்துத் தன்னைப் பரிசோதித்ததற்குத் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்று சனனம் எடுக்கும்படி சொன்னள். அதுகண்ட திரிமூர்த்திகளுந் தங்களை அவள் மதிக்காமல் பாலராக்கி மூன்று சனனம் பண்ணும்படி சொன்னதற்காகச் சினங்கொண்டு நீ அழகின்றி மாறுவாடிவாகக் கடவையென்று சபித்துப் போயினர். பின்பு பிருகுவானவர் அவள் வேற்றுவடிவைக்கண்டு நீ பூமியில் பிறக்கக்கடவை யென்றனர். அவள் கணவனுத்திரவின்படி உப்பை யென்னவந் தவதரித்து வண்ணுர்வளக்க வளர்ந்து மாரியம்மையாய் உலகமெல்லாந் தன்னை போற்ற இப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வமாயிருக்கின்றனள்.

[illegible]அதிகமான்.

இதனிற்க : முன்புபோன அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்திற் கருவூரிலடைந்து ஒருசோலையிற் கூட அதிகமானென்பவர் பிறந்தார். இந்தக்குழந்தையையாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும் பொது அதுசொல்லியது.

வெண்பா.

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குண் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய—னுருப்பெற்று
ஓட்டி வளர்க்காமை வோகெடுவாய் யன்னுய் கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினன். அக்குழந்தையைச் சேர மானெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து வில்வேதம், மனுவிக்கியான் முதலிய வையுங் கற்று முடிசூட்டப் பெற்றுச் சொக்கநாதர் திருமுகமெழுதிக் கொ டுக்கப் பாண்டியரிருக்கு வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுத்துப் பொன் வண்ணத் தந்தாதி யெனுமோர் பிரபந்தம்பாடிச் சிதம்பரத்தி லரங்கேற்றி

திருவள்ளுவர் சரித்திரம். ரு

அரசுசெலுத்திச் சுந்தர மூர்த்தியார் நட்புற்றெறிந்து அவர்கயிலைக்குட் போகும்போது உடனேபோம் அங்கே தாம்பாடியருளிய ஆதியுலாவை அரங்கேற்றிச் சிவானுக்கிரகம் பெற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

மூன்புபோன அவ்விருவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தடைந்து ஒரு மண்டபத்திற்கூடினர்கள். உறுவையென்பவள்பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

சண்டைப்பைக் குள்ளுயிர்தன் னுயருந்தக் தானருந்தும்
அண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய—மண்டி
யலைகின்ற வல்லு யானுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு நீயறிந்து நில்

அதுகேட்டுத் தாய் மனந்துணிந்து போயினள். பின்பு அக்குழந்தை யைக் கல்விற்போரெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்ததவஞ்செய்து பத்திரகாளி யாய்த் தாருகனைக் கொன்று திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடனேநிருத்தஞ் செய்து அதிலேதோற்று, ஆகோவீரபத்திரரை விவாகம்பண்ணிக்கொண் டவ்விடத்திலிருந்தார்.

கபிலர்.

இதுநிற்க : முன்பு அவ்விடம் விட்டுப்போன இருவரும் திருவாரூரை யடைந்து ஒருமடத்திற் கூடக் கபிலனென்பவர் பிறந்தார். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கு
முண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர்—நண்ணு
நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். அக்குழந்தையைத் தனக்குப் பிள்ளையில்லாத பாப்பையனென்னும் ஒரு பிராமணனெடுத்து வளர்த்து ஏழு வயதில் உபநயனஞ் செய்யத்தொடங்குகையில் பிராமணர்கள்ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோமென்று சொல்ல, அதைக்கண்ட் கபிலர் அவர்களைப் பார்த்து நான் முகத்தோனென்றோர் அகவல் சொல்லிக் கருமத்திலுல் சாதியன்றிச் சொல் லமாட்டாமல் இதுவே விதியென்று யாவரும் ஒத்துக்கொண்டு அச்சடங்கு முதலானவை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியம்மை.

இதுநிற்க : முன்புபோன அவ்விருவரும் வேளின் மலைச்சாரலில் வந்து சூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனள். இந்தக்குழந்தையை யாவர்

காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

அன்னை வயிற்றி லநுத்தி வளர்த்தவன்று
னின்னும் வளர்க்காலை வென்றுயே—மின்னவாஞ்
சூடும் பெருமான் சுடுகாட்டி னின்றுவிளை
யாடும் பெருமா னவன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். பின்பு அக்குழந்தையை மலைக்குறவர் வளர்த்தார்கள். அவள் முற்பிறப்பில் யாரென்னில் மகாவிஷ்ணுவிரல் மோகிக்கப்பட்ட விபுதையென்பவளிடத்தில் பிறந்த குமரியென்பவள் குமாரக்கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர்வரப்படி தொண்டைமண்டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந்தக் கடவுளுக்கு நாயகியானாள்.

திருவள்ளுவர்.

முன்பு போன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பைத்தோப்பிற் கூடினார்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

எவ்வியிருங் காக்கவொரு வீசனுண்டோ வில்லையோ
வவ்வுயிரில் யாரொருவ னஞ்சுவோ—வவ்வி
யருகுவது கொண்டிங் கலைவதென னன்னே
வருவது தானேவரும்.

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்திரைக்குப்போயினர். பின்பு சிவலாயத்தின் அருகேயுள்ள இலுப்பைமரத்தின் கீழிருந்த குழந்தை அவ்விலுப்பை மலரிற் றூளிக்குந் தேனையுண்டு பூர்வம் பிர்ம்மாவாதலால்நிகை எக்யே·பவீதம் சதுர்வேதி, புஸ்தகமுந் கொண்டு வளர்கையில் கங்காகுல சிரேஷ்டனகிய ஒருவேளாளன் மனைவி புத்திரனைக்குறித்து அச்சிவாலயசந்நி தியில் தவஞ்செய்திருந்தாள். அப்பொழுது உமாதேவி அவளுடைய தவத்துக் கிரங்கி செய்வச்செயலா லுண்டாகிய இக்குழந்தையை நீ எடுத்துக்கொள் ளென் றருள்செய்து, திருவள்ளுவரென்று பூர்வநாமகரணமுஞ் செய்தாள். அவளும் அந்தகுழந்தையை யெடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டுபோயித் தன்புருஷன் கையிற் கொடுத்தாள். அவனுந்தன்கையில் வாங்கிப்பேரானந்தம் பெற்று, அதுவந்த வரலாறு கேட்டு இப்படி யிருவரும் அந்தப்பிள்ளையை நா னொருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில், அவர்கள் சுற்றத்தார்கள்எதோருபிள் ளையை வளர்க்கிறார்களென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்களஞ் சிப்புறத்திலுள்ள தோர்தொழுவத்திலேதொட்டிலிட்டு அதில் அக்குழந்தையை கிடத்திப் பண்ணைக்காரனைக் காவல்வைத்து வளர்த்தார்கள். பின்பு திரு வள்ளுவரும் ஐந்துவயதான காலத்துத் தன் பொருட்டுத் தாயும் தகப்பனும்

திருவள்ளுவர்சரித்திரம்.

எ

சுற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப்படுகிறார் களென்று அவர்களைப்பார்த்து என்னால் உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுவதில்லை. நான் வேறிடத்திலிருக் கின்றேன். நீங்கள் வருந்தாதிருங்களென்று சொல்ல, அவர்கள் அப்பா உன்னைப் பிள்ளைக்கனிதீர்க்கவந்த பெருமானென்றெண்ணியிருந்தோமே, நீ இப்படிச் சொல்லலாமாவென்ன, நாயனார் நீங்கள் என்னை நினைக்கும் போதுவந் துங்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்வேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூர்க்கருகே ஒருபனைமரத்தி னிழலிலே யிருந்தார். அப் பனைமரம் தன்னடிவிட்டு நிழல் சாயாதிருக்கக் கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவனே, முனிவனே, கடவுளோ, இவ்வுருவோடு வந்ததென்று துதிக்க அவர்களைப்பார்த்து நாயனார் இங்கே தவமேது, மகிமையேது யாதொன் றும் என்னிடத்திலில்லை போமென்று தாம் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கித் திருமூலர், போகர் முதலாகிய சித்தர்களும், மாதவர்களும் வாசஞ்செய்கின்ற மலைக் கெழுந்தருளித் தவஞ் செய்வார்களோடு கூடியிருந்தார். அங்கிருந்த திருமூலரிவரைக்கண்டு வள்ளுவரே, பூர்வத்தில் நந்தி எனக்கனுக்ரகம் பண்ணும்போதங்கே யிருந்தீரே, உலகத்தாருக்குச் சித்திமுத்தி யருளும்படிக் கும் அறம் பொருளின்பமென்னு மூப்பாலையுந் தமிழில் அருளிச்செய்யும் படிக்கும், இங்குவந் தவதரித்திரோவென்று துதிக்க, நாயனருமகிழ்ந்து, அவ் கேதவஞ்செய்வோரில் ஒருவராயிருந்து சகலசாஸ்திர பண்டிதராஞர். அக் காலத்தில், தொண்டைமண்டலத்து லொரு வேதாளமானது பயிர்களை அழித் தும், உயிர்களை வதைத்தும், அநேகதுன்பஞ்செய்து வந்தது. அப்பொழுது காவேரிபாக்கமென்னும் ஓரூரில் ஆயிரம் வர்கொண்டுழுது பயிர்செய்கின்ற மார்க்கசகாயனென்னும் ஒருவேளாளன் இந்த வேதாளத்தை அடக்கின வருக்கு அளவற்ற திரவியமும் ஓரூரும் வேண்டியவைகளையுந் தருகிறே னென்று பிரசித்தம் பண்ணினான். அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருந்தது. பின்பு அவ்வேளாளன் திருமூலராதியர் வாசஞ் செய்யும் மலையிலேயிருக்கும் பெரி யோர்களை அடுத்துச்சொல்ல, அவர்கள் திருவள்ளுவரோடு சொல்லென்றார் கள். அவரைவணங்கிச் சொன்னான். அப்போது சீவகாருண்ணியராகிற திரு வள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அவ்வேதாளத்தை விபூதிபஞ்சாட்சரத்தால்வென்று யாவரையும் ரட்சித்தார். பின்பு அவ்வேளாளன் ஒருரும் அளவற்ற திரவியமும் மல்லாமலும் நாயனர் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வாசுகியென்னும் தன் பெண் ணையும் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனரிடத்து வந்து எனதுபெண்ணைத் தேவரீருக்குக் கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன் அப்படியே அங்கீகரிக்க வேண்டு மென்று சொன்னார். நாயனர் உலகத்தாருக் கில்லற நடத்திக்காட்ட வேண் டுங் காரணத்தை யோசித்து, அந்தப்பெண் நான் கொடுக்குமணமே அன்ன மாக்கி எனக்கிடுமானால் விவாகஞ்செய்து கொள்வேனென்றார். அந்தப்பெண் அப்படியே சம்மதித்துச் சமைத்துப் படைத்தனள். நாயனரும் அங்கீகரித்து

யுடன் மயிலேயில்வந் தோரில்லாக்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்து நெய்தற் றொழில் பாபமில்லாததென்று எலேலசிங்கனென்னும் வர்த்தகனிடத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சீவனஞ்செய்திருந்தனர். பின்பொரு காலத்தில் திருவாலங் காட்டில் சபாநாயகர் மைடசங்காரஞ்செய்து கெர்வித் திருந்த பத்திரகாளி கெர்வபங்கமாகப் பலவித நடனஞ்செய்ய, அவளுந்தோல் வியடையாம லாடிவந்தாள். பின்பு சுவாமிகுண்டலங் கழன்றதைக் காதிலே தானே சேரும்படி ஊதித்துவபாதமாக நடனஞ்செய்தார். அவளுமப்படியாட

காணித்தோற்றூள். அப்பொழுது தேவர்கள் சுவாமீ தேவரீ ரூர்த்துவதாண்ட வம்பண்ணிய தென்ன காரணமோ தெரியவில்லேயென்று கேட்க, நீர் திரு மயிலேயிலிருக்குந் திருவள்ளுவரைக் கேட்டீர்களாஞல், தெரியுமென்று சொல்ல தேவர்களங்கேபோ யவரைக்கேட்க அவர் சொல்லியது.

வெண்பா.

பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தானுந் தாமிருக்க — நாவி
லிழைதைக்கி நூனெருடு மேழை யறிவேலே
குழைதைக்கும் பிஞ்ஞாகன் றன் கூத்து.

அதிலேதெரிந்து தங்கள் சந்தேகந்தெளிந்தார்கள். ஒருநான் நூல்வாங் கும் பொருட்டு எலேலசிங்கன் வீட்டுக்குப்போய் செட்டியார் எங்கே யென்று கேட்க, அவர் சிவபூஜைசெய்கிறரென்றூர்கள். அவர் சிவபூஜை இங்குசெய் கிறரோ குப்பத்திற் செய்குறரோவென்ன, அதை அவர்பத்தினி உள்ளே போய் அவருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டுச் சிவபூசையைவிட்டுத் திடுக்கிட் டோடிவந்து நாயனருடைய உபயபாதங்களில் வணங்கி ஸ்வாமீ ! என்னைப் பந்தசாகரத்தினின்று மெடுத்துக் கரையேற்ற வேண்டுமென்று விண்ணப்

பஞ்செய்ய, நாயனர் அவரது பக்குவத்தையும் இன்னுஞ் சிலமாணுக்கர் பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அவர்களே யழைத்துக்கொண்டு ஒருவனத்திற்சென்று அங்கு வெள்ளம் பெருகிவரச் செய்தனர். அவர்கள் பயந்து மறைதிடமன்றி இக்கரையிலிருந்துடன்போக மாட்டாமல் விழிக்க ஏலேலசிங்கர் மாத்திரம் தம்மைத் தொடர்ந்துவர, அவ்வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒருமரத்தினுனியி லேறென்று சொல்ல, ஏலேலசிங்கரேறினர். பின்பு பிடித்த கொம்பையும் நின்ற கொம்பையும் விட்டுவிடென்றருள, யோசியாமல் விட்டனர். விட்டும் ஒரு அபாயமில்லாதிருக்க ஏலேலசிங்கரைத் தமது மடியின்மேல் வைத்து ஞானோபதேசம் பண்ணி எப்படிப்பட்ட சௌந்தரியமுள்ள மங்கையர்கள் மயக்கினும் மயங்காத திடசித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தார்:

பின்பு தம்மிடத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குநாளில் அந்நாட்டுக் கரசனுகிய அச்சுதராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது உமக்குப் பூர்த்திரப்பேறில்லையே உம்முடைய ஞானசிரியரை அப்பேறுண்டாகக் கேட்கலா காதாவென்ன, அவர் நல்லதென்று போய் மற்றொருநாள் நாயனரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் சுவாமி கடாட்சிப்பாரென்று அனுக்கிரகம் பண்ணினர். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறுகுழவியாய் ஏலேலசிங்கரும் அவர்மனைவியும் நித்தியந்தரிசிக்கும் பசுவின் வாலின்புறத்திற் கிடந்தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்குழந்தையை எதென வெடுத்தார்கள். உடனே அந்த அம்மான் ஸ்தனங்களிலே பால்சுரந்துபெருக, அக்குழந்தைக்குப் பால்கொடுத்து ஞானகுருவாகிய நாயனர் சந்நிதானத்திற் கொண்டுபோனர்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகாணந்தரென நாமகரணம் பண்ணினர். உடனே ஏலேலசிங்கர் அச்சுதராசனென்னும் அரசனிடத்திற்சென்று எனக்கு தெய்வீகத்திருக்குழந்தையுண்டாயிற் றென்றுசொல்ல, அவன் அப்படி தெய்வீகமானுல்

என்னிடத்திலும் அதுவரலாமேயென்றான். அவ்விருவரும் இப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழந்தை அரசனது மடியில் வந்திருந்தது.

அதை அவன் கண்டு இது அழகானந்தமோ வென்று ஆனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டு தன்மனைவிகையிற்கொடுக்க, அவள்வாங்கினவுடனேஸ்தனங்களினின்றும் பால்பெருக அதனைக்குழந்தைக்குப்புகட்டினாள். இப்படியற்புதமாய் வளர்ந்து பின்பு அனேகருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து மகிமையோடிருந்தனர். மற்றொரு தினத்தில் ஏலேலசிங்கரது கப்பல் கரைதட்டிப்போக அதைக் கேள்விப்பட்டு அவர் தம்மரசனுடனே சொல்ல, அவன் "நம்மாலாவதென்ன உம்மூடைய ஆசாரியருடனே சொல்லு மென்ன, அவர்போய் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்ளுவதற்கு முன்னமே நாயனாரறிந்து ஏலேலசிங்கரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக் கொண்டுபோய்க்கப்பலிற்கயிறுபூட்டி அனேகம் படவுகாரரிழுத்திழுத் தெவ்வளவும் அசையாமற் பதிந்திருப்பதனால் அவர்களெல்லாஞ் சோர்ந்துகிடப்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருகிற் சென்று தமது திருக்கையாற்றொட்டு ஏலையாவென்றிழுங்களென்றுகட்டளையிட அப்படியேயிழுத்தார்கள். உடனேநிற்கவேண்டியபடி கப்பல் நின்றது.

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்திற் ருனியங்கொள்ளக் கிடையாமல் அனேகரிறந்துப் போவதைக் கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்ளமாணக்கனாகிய ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து நீர் இந்தப்பஞ்சகால மாறுகிறவர்களுக்கும் வாங்கிக்கட்டி வைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலைக்கு குறுணி யேற்றமாக விற்கக்கடவையென்றருள, அவரது சொல்லை ஆகமமாகக் கொண்டு விற்றார். பொருள் அதிவிர்த்தியாய் மலைபோலுங்குவிந்தன, அவர் கட்டிவைத்திருந்த நெல்லு ஏழுவருஷங் குறைந்ததில்லை. பின்புமழைபெய்து

உலகம்சேமமடைந்தது. மறுபடியவரையழைத்துக் குறுணிகுறைய வில்லென்றூர். அப்படியேவிற்கநெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்ளேசெலவாய்ப்போய் விட்டன. பின்பு நாயனர் நீர் நெல்லுவிற்று விர்த்தியான பொருளையெல்லாம் உருக்கித் திரட்டிக் கடதிற்போட்டு விடுமென, அவர்அப்படியே செய்தார். அதையொரு பெருமீன் விழுங்கிற்று. சில நாளைக்குப்பின்பு அம்மீன் வலைக்காரர் கையிலகப்பட்டது. அதனை அவர்கள் சோதிக்கும் போது அதன்வயிற்றில் மனினமும் பாசியும் படிந்திதாரு ஸ்தம்பமிருக்க அதனை வலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். கருங்கல்லென்றெண்ணி ஸ்நானம் பண்ணுமிடத்திற் போடுவித்தார். அதன்மேல் கடத்தன்முதலிய பயிற்சியால் மனினம் நீங்கிப் பிரகாசித்தது. அதில்தமதுபேர் வெட்டியிருத்தலால், தம்பொருளென்றறிந்து குருவருளென்று அற்புதமடைந்தார். இப்படியிருக்குங்காலத்தில்

கo
திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

அளவின்னாத மகிமைசெய்து லோகப்பிரசித்த மாயிருக்கிறவரும் ஏலேலசிங்கருடைய புத்திர நிற்பாக்கியத்தை நீக்கினவருமாகிய அழகாநந்தரும்சிலபெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப் பார்த்து சற்றற் கெளிதாய் இம்மையாதி முன்மைக்கு முதவியாய் லோகோபகாரமாய் உமது பேரால் ஒருநூல்செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, நாயனர் வேதாகம சாரங்களைத் திரட்டி அறம்,பொருள், இன்பமென மூப்பாலாக்கி - கஉகo - குறள்வெண்பாவாற் பாடியருளினர். பின்பு அழகாநந்தர் முதலாயினோர் நாயனரே இதைக்கொண்டு சங்கத்தாரைச் செயிக்கலாம் போமென்ன, அப்பொதே நாயனர் புறப்பட்டதமதுமனைவியை இல்லின்கணிறுத்தித் தாம்வழிகொண்டு நடந்து இடைக்காடர் வசிக்கிற இடைக்கழி நாட்டை அணுகச் சேர்கையில் ஒளவைநேர்பட அவளோ

டும் இடைக்காடரைக்கண்டு தாஞ்செல்லும் வகையைச்சொல்ல, இடைக்காடரும் நாயனாரை நோக்கி: இடையாலுங் கடையாலுமழியக்கட வதென்று ஸ்வாமி தம்மை நிராகரித்த நற்கீரராதி சங்கத்தாரைச் சபித்திருக்கிறார். ஆதலால் என்னுடு மும்மாலு மழிவுபடப் போகிறதாகையால் நாமும் வருகின்றோம் வாருமென்று இடைக்காடரும் ஔவையுங் கூடவரப்பெற்று மதுரையை யடைந்து சொக்கலிங்கஸ்வாமி யினுடைய ஆலயத்தைப்பிரதக்ஷணம் பண்ணி ஸ்வாமியையும் அம்மனையும் தரிசனஞ்செய்து ஸ்வாமி சன்னிதானத்தில் பாண்டியராஜா மந்திரி பிரதானிகள் மற்றச்சனங்கள் ஔவைஇடைக்காடர் முதலான பெரியோர்களிருந்து கேட்கும்படி தாமருளிச்செய்த திருக்குறள் முப்பாலையும் சங்கத்தார் நெஞ்சிற்றிகிலேறவும் ஏனையர்நெஞ்சிற் களிப்பேறவும் அரங்கேற்றிமுடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாரைப் புகழ்ந்து துதித்தனர்.

பின்பு நாயனார் இடைக்காடரும் ஔவையும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்துவர பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் கண்ணுள்ள சங்கப்பலகையின் கன்தமிழ்க் கராராக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் தவத்திலும் ஞானத்திலுஞ் செந்தமிழ்வாக்கிலும் அமைந்த பெரியோராகிய திருவாதவூரென்னும் மாணிக்க வாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் நானூற்றுக்கும் நானூற்றுக்குற்றங் கூறினவர்களும்சொக்கலிங்கஸ்வாமி தமதன்பனாகிய தருமியென்னும்பிராமணனுக்குப்பொற்கிழி கொடுத்தற்பொருட்டு அருளிச்செய்த கொங்குதேரென்னும் பாடலிற் குற்றங்கூறச் சோமசுந்தரனேவித்வானு மெழுந்தருளிவர நெற்றிக்கண்காட்டிலுங் குற்றம் குற்றமே யென்று கூறினவர்களும் மற்றப்புலவர்கள் பாடியபாட்டிலெல்லாங் கொள்ளையிட்டு அகஸ்தியரையும் வெற்றிக்கொள்ளத்தக்கவிலக்கணவிலக்கிய வாராய்ச்சியுள்ளவர்களுமாகிய நற்கீரராதிப் புலவர்களுடைய தைரியமும் தருக்கும் புத்தியுங் கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டுக் கூட்

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

மேற்படி சரித்திரத்திலுட்பட்ட பாட்டுகள் - சொக்கநாதர் தருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த

திருமுகப்பாசுரம்.

அகவல்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீ இய்ஃட்பின்
மயிலியற் செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி
னறியவு முளவோ நீயறியும்பூவே.

சொக்கநாதர் - நற்கீரரைப்பார்த்துச் சொல்லியது.

வெண்பா.

அங்கங் குலைய வரிவாளி னெய்பூசிப்
பங்கம் படவிரண்டு காலைப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீரென வறுக்குங் கீடமே வென்கவியை
யாராயு முள்ளத் தவன்.

சொக்கநாதரைப்பார்த்து நற்கீரர்சொல்லியது.

வெண்பா.

சங்கறுப்ப தெங்கள்குலஞ் சங்கரனுக் கேதுகுலம்
பங்கமறச் சொன்னல் பழுதாமே—சங்கை
யரிந்துண்டுவாழ்வோ மரனே நின்போல
விரந்துண்டு வாழ்வ திலை.

சங்கத்தாரை வெல்லவேண்டி ஔவை ஞானக்குறியாற் கைகைசைகள் பண்ணி இவையென்னென்று கேட்கச் சங்கீத்தார் சொல்லியது.

வெண்பா.

இவ்வளவு கண்ணினு னிவ்வளவு சிற்றிடையா
னிவ்வளவு போன்ற விளமுலையா—னிவ்வளவாய்க்
காமத் தலைவனையுங் காணுது கன்றினு
ணுமத்தை காட்டுகுறி நன்கு.

இஃது தருதியான உத்தரவன்றென்று அக்குறிகளுக்கு ஔவை சொல்லியது.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

வெண்பா.

ஐயமிடுமி னறநெறியைக் கைப்பிடிமி
னிவ்வுளவே னும்மனத்தை யிட்டுண்மின்—றெய்வ
மொருவனே யென்ன வுணரவல் லீரே
லருணினைக ளுந்து மறும்.

இப்படியென்று ஔவைச்சொல்லச் சங்கத்தார் நாணமுற்று இவளே வெல்லப்படாதென்று திருவள்ளுவரைப் பார்த்து நீ ரெந்தவூரென்றதற்கு அவர் சொல்லியது.

வெண்பா.

எந்தவூ ரென்றீ ரிருந்தவூர் கேட்கிலீ
ரந்தவூர் செய்தி யறியீரோ—வந்தவூர்
மூப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமா
யப்பாலும் பாழா யறும்.

என்றிது முதலான ஞானார்த்தமான செய்யுட்களாலவர் வினவியவை களுக்கெல்லா முத்தரவுசொல்ல, இவரையும் வெல்வ தரிதென்று இடைக் காடருடனே பேச, அவர் சொல்லியது.

வெண்பா.

ஆற்றங்கரையி னருகிருந்த மாமரத்திற்
காக்கைபிருந்து கம்மகம்மென்னக்—காக்கைதனை
யெய்யக்கோ வில்லாம லிச்சிச்சென வெய்தான்
வையக்கோ னர்தன் மகன்.

இதபோன்ற அநேகஞ்செய்யுட்களீள அவர்களாலெழுதப் படாமலும்கற்
றுக் கொள்ளப்படாமலுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனர் திருவடிவாழ்க.

சிங்கத்தேர்.

கடவுள் துணை.

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை

அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோ

திருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

(இ-ள்.) திரு - அருட்செல்வத்தையும் தகுதெய்வம் (அதற்குத்) தக்க தெய்வத்தன்மையும் உடைய, திருவள்ளுவரோடு - திருவள்ளுவருடன், உருத்தகு நற்பலகை (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்திலுலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து, உருத்திரசன்மர் - ஒக்கவிருக்க வெனவுரைத்து (சமானரா யிருக்கக்கடவரென்று சொல்லி) வானில் - ஆகாயத்திலிருந்து, ஒருக்க (அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமை செய்யும்படி, ஓர் சொல் ஒரு *வாக்கியம், ஓ வென்றது - ஓ வென்று இறைந் தெழுந்தது, எ - று. * அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாதலின் திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனுலே பெரும்பயன் விளையாமையின் தகுதி சொல்லப்பட்டது, திருவள்ளுவரென்னும் பெயருள் திருவென்பது - உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது - வண்மையையுடைய ரென்பதையும், விளக்கிநின்றனவாதலின், அது வேதத்தில் இலை; மறை, காய்கள்போற் பலவிடங்களிலு மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களை யெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள்-முதனிலை அர்-இறுதிநிலை. உ - சாரியை. அம்-முதனிலைக்குப்பொருள். ஈகை-உருத்திரசன்மர் உருத்திரனுல் சன்மத்தை அடைந்தவரென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாயெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பாயிருந்து கேட்டதற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் யெண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரி வாக்கியம் பிறந்தது என்றதெனப் படர்க்கை வினையாகக் கூறலால், அவ்விடத்து நின்றுகேட்ட புலவர்களில் ஒருவர் அதனை இன்னனம் பாடலாகஞ் செய்தனரென்றறிக.

திருவள்ளுவ மாலை.

நாமகள்.

காடா முதனூன் மறைநான் முகனுவிற்
பாட்டா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(இ-ள்.) கூடாரை யெள்ளியவென்றி யிலங்கிலைவேன்மாற (பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியை யுண்டாக்கி விளங்காநின்ற, தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராஜனே, காடா (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளே அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல் - படைப்புக்காலத்திலே, நான்முகனுவில் - பிரமனது நாவிலிருந்து, நான் மறைபடா (இருக்குமுதலாகிய நான்கு வேதங்களையும்) பாடி, இடை (இதற்கும் அதற்கும்) நடுவான காலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச் சொல்லினேன், பின் (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே, என்வாக்கு - என்னுடையவாக்கு, வள்ளுவன் வாயது (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி) வள்ளுவன் வாயின்கண்ண தாயிற்று, எ-று. * வேதமும் சந்தோரூபமாகையால், படா வென்றுள். தன் கணவனுதலின் நான்முகனுவி லிருந்தென்றும், அவனவதாரமாதலின், வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கென்றுங் கூறினுள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது இதனுல் நான் மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்தியவேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமைபற்றி நான்மறை யெனப் பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் மூவகைத்தென்பது உம், இவற்றது தோற்றமுறையால், இங்ஙனம் வாக்கிய பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத் தென்பதுவும் சொல்லியபடி. (உ)

இறையனூர்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றுத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) மன்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் - புலவர்க் கரசனுகிய

வள்ளுவன் வாயிற்பிறந்த திருக்குறளானது, எனறும் யாணாபுலராது - எக காலத்துந் தன்னழகு கெடாமல், காட்செல்லுகினு நின்றலர்ந்து - நெடுங் காலங் கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து, தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்-தேனைச் சொரிகின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்) குன்றுத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் - குறைவுபடாத செய்ய தளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் திருமலர்போன் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய் உயர்வாகிய மலர் போலும், எ - று. * திருக்குறளுக்கு அழகுசொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும், அலர்தல் - எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் - இருமை இன்பங்களும் விளைத்தலும் ஆம். சொல் - ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளா தலின். - இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவ தின்றென்னுந் துணிவுதோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு காட்செல்லினு நின்றென்

திருவள்ளுவ மாலை.

றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினர். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (ரு)

உக்கிரப் பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை மும்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக கன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

(இ - ள்.) வள்ளுவனுய் - திருவள்ளுவனுய், தான் மறைந்து - தனது திருமேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்குவேதங்களி னுண்மைப்பொருளை, தந்து (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து, மும்பொருளா (அறம்பொருளின்பமென்னு) மூப்பாற் பொருளதாக, நான்முகத்தோன் - பிரமனுல், உரைத்த - திருவாய்மலர்ந்த, நூல் - நூலினது, முறையை - புத்தகத்தை, சென்னிவந்திக்க - எனது தலையானது தொழக்கடவது, வாய் வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது, நன்னெஞ்சு சிந்திக்க - நல்ல மனமானது நினைக்கக்கடவது, செவி கேட்க - காதுகளானவை கேட்கக்கடவன, எ-று. * மும்பொருள் - ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ் சொல்லியோனுலேயே சொல்லப்பட்டமையால், உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறுகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போல் வதன்றென்பது தோன்ற மெய்ப்பொருளென்றார். கலியுணர்புலமையிற் றலைமையோனுகி, விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும், பெருந்தகையுக்கிரப் பெருவழுதியென்னுந், தன்னிகரில்லா மன்னவர்பெருமான். தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினுன். மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படியாதவின் இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய்மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (ச)

கபிலர்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனூர்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

(இ-ள்.) மனையளகு வள்ளைக்குறங்கும் வளநாட - மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம் பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே, வள்ளுவனூர் வெள்ளைக் குறட்பா விரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா (மிகப் பெரியபொருளைத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல், தினையளவுபோதாச் சிறுபுன்னீர் - தினையரிசியினளவுக்கும், போதாத சிறிய புல்லினது நுனியிலுள்ள பனிநீரானது, நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து - உயர்ந்த பனையினளவான அதன் சாயையத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுங் குணம்போலுள்ள குணத்தை யுடைத்து, எ-று. * பனை - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை, பறவை - கிளிமுதலியவை, உலக்கைப்பாட்டு - மகளிர் புரிமளப்பொடி இடிக்கின்ற

போது பாடும்பாட்டு. விரி - விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின் சாயை அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே சிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப் பெரியபொருள் அடங்கி விளங்குகின்ற தென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவானபொருளை விளங்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன.

(இ)

பரணர்.

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது மயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவ வெல்லா மளந்தா ரோர்ந்து.

(இ - ள்.) மாலும் - திருமாலும், குறளாய் - குறளாய்ப்பிறந்து, வளர்ந்து-வளர்ந்து, இரண்டுமொண்டியால் - இரண்டுபெரிய அடிகளால், ஞாலமுழுதும்-உலகமனைத்தையும், நயந்து - விரும்பி, அளந்தான் - அளவிட்டான், வாலறிவின் வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தங்குறள் வெண்பா வடியால் (தம்மினின்றுந் தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக் குறளின் இரண்டுசிறிய அடிகளால் வையத்தாருள்ளுவ வெல்லாம் - அவ்வுலக மனைத்தினு முள்ளோரால், நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம், ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து, அளந்தார் - அளந்தார், எ - று. * உம்மை யிரண்டும் முறையே தேவரிற் பெரியோனுகியவென்றும், மனிதனிற் சிறியராய்க் காணப்பட்ட வென்றும், பொருள் படநின்றன. உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உபமேயத்திலே அவற்றிற்கு முறணுகிய நிலைநிற்றலும், சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்கு தானே குறளாதலும், பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலை நிற்றலும், அதன் சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டன வெல்லாம் இதனகத்து அளவு செய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

நக்கீரர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வந்தான்கு—மேனேருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னுற்று மற்று.

(இ - ள்.) தானே - தானே, முழுதுணர்ந்து (வேதப்பொரு) ளனைத்தையு மறிந்து, தண்டமிழின் - தண்ணியதமிழின்கண், வெண்குறளால்-குறள் வெண்பாக்களால், ஆனுவறமுதலா வந்தான்கும் - விட்டு நீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும், ஏனேருக்கு - அவற்றையறியாதவர்களுக்கு (அவர் எளிதின்றிய) ஊழின்முறையால் உரைத்தாற்கும் - சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒண்ணீர் முகிலுக்கும் - ஒள்ளிய நீரைத்தந்த மேகத்துக்கும், உலகு - இவ்வுலகமானது, மற்றென்னுற்றும் - எதிர்

நன்றறியாது செய்யும் (செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை) வாழி - அவரும் அதுவும் வாழ்க, எ-று. * ஆனாமை - நீங்காமை தானே முழுதுணர்ந் தெனவே ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்தில தென்றதாயிற்று. முழுது மென்னு மும்மைதொக்கது. ஒன்மை இனிமைமேல் நின்றது. முறை - நூலின் முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு நாயனார்கொடைச் சிறப்பு சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்
றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதையவன் வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ-ள்) அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கும் - அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள் களாகிய நான்கினது, திறம் - கூறு பாட்டையும், தெரிந்து - அறிந்து, செப்பிய (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய தேவை - தேவனை. மறந்தேயும் - மறந்தாயினும், வள்ளுவனென்பான் (ஒரு மனிதனாக உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின், அவன் - அவன், பேதை - அறிவில்லாதவனாவன், அவன் வாய்ச் சொல் - அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை, அறிவுடையார் - விவேகமுடையார், கொள்ளார் - கொள்ளார்கள், எ-று. * அறமுதலியவற்றின் கூறு பாடு - அவற்றினது தொகைவகைவிரிகள். மறந்தேயு மென்றதனால் நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையா மென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாக வுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே சாதி இழிவு தோன்ற வள்ளுவனென்பா னெனினுமமையும். இக்குறிப் பொலியை வடநூலார் காகுசுரமென்பர். தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி
னன்றென்பவாறு சமயத்தார்—நன்றென்ன
வெப்பாலவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
மூப்பான் மொழிந்த மொழி.

(இ-ள்.) ஆறுசமயத்தார் - அறுவகை மதத்தோரும், ஒன்றே பொரு ளென்னின் (ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளு மாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று காட்டுவராயின், வேறென்ப (மற் றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனைமறுத்து அவை) வேறுமென்று காட்டுவா, வேறென்னின் (அப்படி) வேறென்று காட்டின், அன்றென்ப - பின்னொரு மதத்தோர், அதனை - அன்றென்று மறுப்பர் (ஆதலால் சமய நூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன. வள்ளுவனார் மூப்பான் மொழிந்த மொழி திருவள்ளுவராலே மூப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலே, நன்றென்ன - நன்றென்று கொள்ளுவதற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட

பகுதியோரும், இயைப - உடன்படுவார், எ-று. *மொழி ஆகுபெயர். ஆறு மதமாவன: வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கௌ தமமதம், அக்ஷபாதமதம் அன்றிச் சைவவைணவமுதலிய வற்றைக் கூறி னுமாம். எச்சமையத்தாரு மென்றது - எப்பாவலரு மென்றதனால், வேதத் துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம், சார்வாகம் முதலிய மதத்தாரும், பல்வகைப்பட்ட சாதியாரும், தேயத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும் தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேத மென்ற படி.

(சு)

V. சித்தலைச் சாத்தனார்.

மும்மலையு முக்காடு முக்தியு முப்பதியு
மும்மரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றூன்றேரு
பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால்.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பாமுறைதேர் முப்பால் - பாக்களின் (முன்பின்) முறைதெரிதற் கிடனாகிய திருக்குறளானது, மும்மலையும், கொல்லிமலை, நேரிமலை, பொதியமலை என்பபடுகின்ற மூன்று மலைகளையும், மூன்நாடும் (குடநாடு, புனநாடு, தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்று நாடுகளையும், மூன்னதியும் (பொருனைநதி காவிரிநதி, வையநதி எனப்படுகின்ற (மூன்று நதிகளையும், மூப்பதியும் (கருவூர், வுறையூர், மதுரையெனப்படுகின்ற) மூன்று பதிகளையும் மும்முரசும் (மங்கலமுரசு, வெற்றிமுரசு, கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற) மூன்று முரசுகளையும், மூத்தமிழும் (இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும், மூக்கொடியும் (வில் கொடி, புலிக்கொடி. மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற) மூன்று கொடிகளையும் மும்மாவும் (கனவட்டம், பாடலம், கோரம் எனப்படு கின்ற) மூன்று குதிரைகளையும், தாமுடைய மன்னர் - தாமுறையேயுடைய (சேர, சோழ, பாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடையவும், தடமுடிமேல்- பெரிய முடிகளின் மேலே கொள்ளப்பட்ட, தாரன்றே - மாலையன்றே, எ-று. * அன்றேவென்றது - பலரறிதேற்றம். முப்பால் - ஆகுபெயர்மும்முரசும் முத்தமிழும் அம் மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் இம்முறையுரிமை அவர் குடிமரபிற் கியைந்தன்போலும், அரசர்மூவரும் மேற்கொண்டசிறப்புச் சொல்லியபடி.

மருத்துவன் நூமோதரனார்.

சீந்திநீர்க்கண்டங் தெளிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குங் கலக்குத்தில் — காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர் முப்பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வாரத் தற்கு.

(இ-ள்) காந்தி மலைக்குத்து மால்யானை (தன் பகையென) வெகுண்டு மலையைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள, வரசனே, சீந்திநீர்க்கண்டம்-சீந்திநீர்ச் சருக்கரையையும், தெளிசுக்கு - சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும், தேனளாய் -தேனெடுகலந்து, மோந்தபின் -மோந்தபின்பு, அதனால்-யார்க்

கும் (தலைக்குத்துடையோர்) யாவருக்கும், தலைக்குத்த - தலையடி, இல் - இல்லையாகும், வள்ளுவர் மூப்பரால் - திருவள்ளுவர் குறளால், சாத்திற்கு - சித் தலைச் சாத்தனுர்க்கு, தலைக்குத்து - தலையிடி, தீர்வு - இல்லையாயிற்று, எ-று.

* யானைபோல்பவனை யானையெனலால் - ஆகுபெயர். முன் கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற் குற்றங்களும், பொருட் குற்றங்களும் கண்டு பொருமல் தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால், புண்பட்டுக் குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன் கண் ஓர் குற்றமுங் காணப்பெறுமையால், அது நீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்மூன்று சரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ, அப்படியே யிதற்கு இம்மூன்று பாலும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுந் தொழிற்பெயர் - முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்று விளங்குகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவனுர்.

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதா.
மப்பா லொருபானை யாய்ப்பவோ வள்ளுவனுர்
மூப்பான் மொழி மூழ்குவார்.

(இ-ள்.) தாளார் மலர்ப்பொய்கை- நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய, ஒருகுளத்து - நீரின் கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர், தண்ணீரை (வேறு) தண்ணீரை, வேளாதொழிதல் - விரும்பாதொழிதல், வியப்பன்று -வியப்பச் செய்வதன்று, வள்ளுவர் முப்பான்மொழி - திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே, மூழ்குவார் -மூழ்குவோர், தாம்-தாம், வாலா -வீணாக, அப்பால் -அ பால், ஒரு பாவை -ஒரு நூலை, ஆய்பவோ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம்) எ-று, * தாளார் மலரெனலால் - தாமரை மல ரெனப்பட்டது. வியப்பச்செய்வதை-வியப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்தி நிற்றன்மேனின்றது. மொழி-ஆகுபெயர். ஓகாரம் - எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோ வெனக்காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்றமையாலே- இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி. இன்சுவை, நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்துநீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனாற்றானே அமைதிபெற்று வேறு தண்ணீரைப் பெறவிரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒரு நூலைக்கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமை யில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாதலின்- இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பலநூல்களையுங் கற்க விரும்புவோர்க்கு இது வொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி.

அரிசிற்கிழார்.

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெறிந்து திறந்தோன்றுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதலால்
வல்லாரார் வள்ளுவ ரல்லால்.

(இ - ள்) பரந்த பொருளெல்லாம் (வேத்தத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்றி நால்வகைப் பொருள்களையும், பாரறிய- இப்பூமிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு, வேறுதெரிந்து - வேறாகப்பிரித்து, திறந்தோறுஞ்சேர (அது அது தனது தனது) வவையோடு சேரும்படி, சுருங்கியசொல்லால்- சுருக்கமான சொல்லாலே, பொருள் விளங்க- பொருள்விளங்க, விரித்துச் சொல்லுதல் -விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல், வல்லார்-வல்லவர்கள், வள்ளுவரல்லால் --திருவள்ளுவரல்லாமல், ஆர்-ஒருவரும் இல்லை, எ-று, * பார்-ஆகு பெயர், திறம்-அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தன் முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனார்க்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (கஙு)

பொன்முடியார்.

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூனின் றளர்ந்த குறளென்ப—நூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளர்ந்ததே வள்ளுவனார்
தானின் றளந்த குறள்.

(இ - ன்) கானின்ற தொங்கலாய் - மண்ந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராஜனே, முன் - முன், காசிபனர் தந்தது - காசிபனாரலே தரப்பட்ட குறளை, கூனின்று - மண்ணின்கண்ணேநின்று, அளந்த (உலகத்தை) அளந்த, குறளென்ப -குறலென்று சொல்லுவர், தானின்று- தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி, வள்ளுவனு ளளந்தகுறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள், நான்முறையான் - நூலின் முறையோடுகூடி, வானின்று- விண்ணின் கண்ணேநின்றும், மண்ணின்றும் - மண்ணின்கண்ணேநின்றும், அளந்தது (உலகத்தை) அளந்தது, எ-து. * கு-கூ என நீண்டது. ஆனுருபு- ஒடிவருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளத்தலால், நான்முறையோடு கூடாதாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவு மென இரண்டு வடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வாஞதலின் வானின் றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணதலின் மண்ணின்றென்றும் கூறினர். இக்குறளுக்கு நான்முறையோடுகூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன்மாலு மென் பாட்டிலே நாயனீக்ஷ் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச் சொல்லலால், வேறுபாடாம். உகத்துப்பொருளெல்லாம் இ°து அளத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கசு)

கோதமனர்.

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்கா ணான்மறையைப்
போற்றியுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரெட்டெழுதி
வல்லுகறும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முட்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

(இ-ன்) அந்தணர்கள்-அந்தணர்கள், நான்மறையும் நான்கு வேதங்களையும், உரைத்து-வாய்பாடமாக, போற்றி-காப்பரிற்றி, ஆற்றலழியுமென்று, (ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராதலின்

இவற்றின்) வலிமை குறையு மென்று, எட்டின் புறத்து-எட்டின்கண், எழுதார் எழுதார்கள், வள்ளுவனர் முப்பாலே திருவள்ளுவரது திருக்குறளே, எட்டெழுதி - எட்டின் கணேழுதி வைத்து, வல்லுநரும் - வலியுடையவரும், வல்லாரும் - வலியில்லாரும், சொல்விடினும் - ஒதினாலும், ஆற்றல் சோர்வின்று - வலிமைகுறைதலில்லை, எ-று. * அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சுரங்களின் வழுவாமலோதல் வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின், அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினர். இதற்கு அஃகில்லாமையால், யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடினுமென்றதனால், பொருளுணர்ச்சிக்கும் இதற்கும் வலிமைவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் - சொற்செறிவின்றிட்பம் இங்கனங் கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின் கண்ணே தலைமையுடைத் தென்பதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையடைத் தென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலில் அவ்வேதத்திலும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி. (கரு)

நத்தத்தனார்.

ஆரோத்து மூன்றாற்று முப்பதருங் குறளும்
பாயிரத்தினோடு பகர்ந்ததற்பின்—பாயொருத்தர்
வாய்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

(இ - ள்) பாயிரத்தினோடு - பாயிர நான்கதிகாரங்களோடு சேர்த்து

தொகையாகிய ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங் குறளும் - கஙஙo-குறளும், பகர்ந்ததற்பின் - ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் - போய், ஒருத்தர்வாய்-ஒருவரது வாயாலே, கேட்க - கேட்க, நூலளவோ - இல்லை, மன்னுதமிழ்ப்புலவ ராய் - நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகி, கேட்க (பிறர் தம்மி டத்து வந்து) கேட்க, வீற்றிருக்கலாம் - வீற்றிருக்கலாகும், எ-று. * வீற்றி ருத்தல் ஒரு சபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற் றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளக்கிநிற்றலின் கேட்க, நூலளவோவென்றார். புலவரா யினவே புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்களும் போதுமென்பது பெறப் பட்டது. ஒதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (கஙு)

மூகையவூர்ச் சிறுகருந் தும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தலினைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
மூப்பாலின் மிக்கமொழியுண் டிடனப்பகர்வா
ரேப்பா வலரினு மில்.

(இ-ள்) வள்ளுவனார் மூப்பாலின்மிக்க - திருவள்ளுவரது திருக்குற ளின் மேற்பட்ட, மொழி - நூலொன்று, உண்டெனப் பகர்வார் - உள தென்று சொலல வல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள் ளும், இல் - இல்லை, ஆதலால்- செயற்பால (நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செயக் கடவன், உள்ளுதல் (நாம் இதன் பொருளைச்) சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளியுரைத்தல் - சிந்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனைச் சொல்லுதலும், உரைத்த

தினைத்தெள்ளுதல் (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும், அன் றே - அல்லவா, எ-று. * மொழி-ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழிமரபை மிருத் தலின் மிக்க மொழியென்றும். தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழிமுத லியவற்றினுள்ள புலவரையுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறி வொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும் கூறினர். உள் ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறெழுகலும், அடங் கின. இது பயிற்சிசெய் தொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா விலரினு மில்.

(இ - ள்) சாற்றிய பல்கலையும் (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும், தப்பாவருமறையும் (தப்பாத) அரியவேதத்திருலும், போற்றி காப்பாற்றிவைத்திருந்து, உரைத்த (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப் பட்ட பொருளெல்லாம், விடங்களெல்லாம். தோற்ற (தன்னிடத்தே)காட்டும் படி, முப்பான்மொழிந்த திருக்குறளைச் சொல்லிய, முதற்பாவலரொப்பார்- திருவள்ளுவரையொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள் ளும், இல் - இல்லை,எ-று.*தம்மாலேசொல்லப்பட்டவற்றில்வழுவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கே யன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன்றுதலின் அருவென்றும் விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் -இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர்- முதனமையையுடை யபாவலர். நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள் வெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற்றலின் அக்குறள் வெண்பாவால் நூல் செய்த வல்லமையுடைய ரென்றுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப் பின்மை சொல்லியபடி.
(கஅ)

கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுன்
முப்பாலி னுற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பா லும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

(இ - ள்) எப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருத்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன், மன மகிழ - இருதயமகிழ, தப்பா (சொல்லப்பட்ட பொருள்) வழுவாமல், முதற் பாவால் - முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள் வெண்பாக்களாலே, தாமா ண்ட பாடலினுல் - தாம்மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினுலே, முப்பாலின் - மூன்று பால்களிலே, நாற்பால் (அறமுதலிய) நான்கு பகுதிப்பொருள்களை யும், மொழிந்தவர் - திருவாய் மலர்ந்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய் வப்புலமைத் திருவள்ளுவர், எ-று. * கூர்-சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்கு வதன்றி மூன்றனு ணான்கடங்காமையின் வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனல் அரசனை மகிழ்வித்தலையும் சொல்லியபடி.

சிறுமேதாவியார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளக்கற
நாடிய மூப்பத்து மூன்றொன் றூழ்—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றறந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

(இ - ள்.) வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப் பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரநான்கு - பாயிரம்-ச, அற முப் பத்து மூன்று - அறம்-௩௩, ஊழொன்று-ஊழ்-க, பொருளெழுபது-பொருள்-எ௦, இன்பமிருபதிற்றைந்து - இன்பம்-உ௫, எ-று. * அறத்துப்பாலு ளடங் காது அதனை விட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்று பாயி ரமென்றும், இம்மை, மறுமை, வீடுமூன்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்றாய். மூன்ற னுண் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவையே யாதலின் நாடிய முப்பத் துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடு தற்குத் துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகு பாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் - எள்ளிலெழுபதென்றும் கூறினார். எள்ளல் - இகழ்தல். பாயிரநான்கு - பாயிரமானது நான் கதிகாரங்களை யுடைத்து எனப் பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சில பழைய நூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும், சமயத்தாரும், மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்த லால், அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங் கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனந் தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ௦)

நல்கூர் வேள்வியார்.

உட்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தா மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
மாதானுபங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதாற் புனற்கூடற் கச்சு.

(இ-ள்.) உட்பக்க நோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோளாகிய, உபகேசி தோண்மணந்தான் - உமாதேவியினது தோளைமணந்த கடவுளை, உத்தரமாமதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு, அச்சென்ம ஆதாரமென்று சொல் லுவர், இப்பக்கம் - இப்பக்கம், மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கி யெனப் படுகின்ற, மறுவில்புலம் - குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற, செந்நாப்போதார் - செவ்வியநாவாகிய மலரையுடையவர், புனற்கூடற்கு - நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு - ஆதாரமாவார், எ - று. * உட்பக்கம் - இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றி பிணங்கிச் சென்றபக்கம். உட்பக்கநோக்கியென்றது-வினையா லணையும்பெ யர் கேசி - திருமால்-இது அக்கடவள் சகஸ்திர நாமத்திற் கண்டது. கேசிக் குப்பின்னே பிறந்தவள் - உபகேசியென்றாயது. உபேந்திர னென்பது போல், மாதா அனுபங்கி - மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங் கினனெனப்படுதலின் அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல்

அருள் செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற்சேர்க்க - புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அக்கப்போற் முற்குதலால், அச் சென்னூர். நாயனாலே திங்கட்குடையுடைச் சோசால் வழுதியுஞ் சங்கப் புலவருந் தழைத்தினிதோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உக)

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே னன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

(இ - ள்.) அறநான்கு (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என) அறப்பாலி னுட்பிரிவுகளைந்து, அறிபொருளேழ் (அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்பு ஒழிபு என அறியப்பட்ட பெருட்பாலி னுட்பிரிவுகளேழு) காமத்திறமூன்று (ஆண்பால், பெண்பால், அவ்விருபால் எனக்) காமத்துப் பாலி னுட்பிரிவுகண் மூன்று, எனப்பகுதி செய்து - என்றுபகுதிசெய்து, பெறலரியநாலும் - பெறுதற்கரிய (அறம் பொரு ளின்பம் வீடு எனப்படுகிற) நான்கு பொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெருநாவலரே - பெரிய நாவலரே, ஒழிந்தபொருள் (அவற்றுள் அடக்காமல்) ஒழிந்த பொருள் உளதாயின் (அதனை) நன்குணர்வார் போலும் - நன்றாக அறியவல்லவர் போலும், எ - று. * திறனென்றது - அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது நான்கு. நான்கு பிரிவுடைத்தென் விரித்துரைத்தக்கொண்க. நாவலரே யென்றமையால் பிறரான் அறியப்படுவ தன்றென்பதாயிற்று. மூப்பாலியற்கையையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும் சொல்லியபடி. (உட)

வெள்ளிவீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரியா ரந்தணரோ யாரேயினுமே
யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில்.

(இ-ள்.) செய்யா மொழிக்கும் (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்திற்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அருள

ளிச் செய்யப்பட்ட, பொய்யாமொழிக்கும் (தன்வழியி னொழுகுவோர்க்குப் பயன் விளைவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருளொன்றே - பொருளொன்றாம், ஆராயின் - ஆராயில், செய்யாவதற்குரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேத மோதுதற்குரியவர், அந்தணரே - அந்தணரேயாம், ஏனை யிதற்குறியாரல்லாதார் - பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற் குறியவரல்லாதவர் இல் (உலகத்தி) லில்லை, எ.று. * பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார். மதம்பற்றி செய்யா மொழியென்றார். அது வடமொழியும், இது தென்மொழியுமாய்நின்று, சில வேறுபாடுடையன போற் றோன்றினும், நுண்ணுணர்வா னோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின் - பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினார் செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள், இதற்கு

ரியா ரல்லாத ரில்லென்றதனாலும், பொதுவேத மாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறோவென்றும், இதனை யோதற் கதிகாரிகளாவார். யாவரோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உங)

மாங்குடிமருதனார்.

ஓகற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோ
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ - ள்.) வள்ளுவர் வாய்மொழி - திருவள்ளுவர் தாம் வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளினது, மாண்பு - மாட்சிமையசொல்லி (அது) ஓதற் கெளிதாய் - ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களையுடையதாகியும், உணர்தற்கரி தாகி - அறியப்படுதற்கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும், வேதப்பொரு ளாய் - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிகவிளக்கி (அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி, தீதற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள், உள்ளுதோருள்ளுதோறு - நினைக்குந்தோறு நினைக்குந்தோறும், உள்ளம் (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும், எ - று. * ஓதற்கெளிதாயெனவே கவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்தற் கரிதாகியெனவே ஆழ முடைமையும், வேதப்பெருளாயெனவே - விழுமியது பயத்தலும், பிறவு மாகிய அழகுகளின்மைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் பொருளா ராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர், உள்ளுதோறுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமெனவே முன் காணப்பட்டதினும் பின் காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்தும் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்பு தமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் செல்லியபடி. (உச)

எரிச்சலூர் மலாடனர்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றாழாக—வாய
வறத்துப்பா லல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
நிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவனார், ஆய்ந்து (அவ்வேதத்தின் கருத்துகளை) யாராய்ந்து, நூலின் நிறத்துப்பால் (கம்மாலே செய்யப்பட்ட) நூலினது நிறத்திற்குத்தக்க நன்மையுடைமையால், தேர்ந்து (இவையே உரியவையென்று) தெரிந்து, பாயிரம் - பாயிரம், நான்கு - நான்கு, இல்லறம்-இல்லறம், இருபான்-இருபது, தூயதுறவறம்-தூய்மையையுடைய துறவறம், பன்மூன்று-பதின் மூன்று, ஊழ்-ஊழ், ஒன்று ஒன்று, ஆகவாய் - ஆகக்கூடி யாகிய, நால்வகையா (பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப் பால் - அறப்பால், வாய்ந்து-பொருந்தி, உரைத்தார்-கூறினார், எ-று. * நான் குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பது கூட்டுக. முப்பாற் பொருள்களினும் முதற்கண் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின் - தூய துற வறமென்றார். * தூய்மை - நன்மை. அது எல்லா வருணச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை, அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உடு)

போக்கியார்.

அரசியலையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவலரணிரண் டொன்றான்கூ—ழிருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

(இ - ள்) அரசியல் - அரசியல், ஐயைந்து - இருபத்தைந்து, அமைச்சியல் - அமைச்சியல், ஈரைந்து - பத்து, அரணிரண்டு - அரணிரண்டு, கூழொன்று - கூழொன்று, படையிருவியல் - படையிரண்டியல், நட்புப் பதினேழ் - நட்புப்பதினேழ், குடிபதின்மூன்று - குடிபதின்மூன்று, எண்பொருள் - எண்ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு, இவை யேழாம் - இவ்வியல்களேழாம், எ - று. * இத்தொகைகளோடும் முன் சொல்லப்பட்டபடியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவலரணென்றும் பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொடாத திண்மையுரித்தாதலின், திண்படையென்றும் கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சுமுதலிய வைந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப் பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. ()

மோசிகீரனார்.

ஆண்பாலே மூரிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறுக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றுகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் கன்கு.

(இ - ன்.) ஆண்பால் - ஆண்பால், ஏழ் - எழ், பெண்பால் - பெண்பால், ஆரிரண்டு - பன்னிரண்டு, அடுத்தன்பு பூண்பால் (ஒருவரை யொருவர்) அடுத்து அன்பைப் பூணுதற் பருதியுடைய், இருபால் - அவ்விருபால், ஓராறுக - ஆறுக, மாண்பாய காமத்தின் பக்கம் - மாட்சியான காமத்துப்பாலினியல்கள், ஒரு மூன்றுக - ஒரு மூன்றுக, காமம் - பெயர்பெற்ற, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், கட்டுரைத்தார் - சொல்லினார், எ - று. * இவற்றையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக்களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்பட்டன. இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப்பட்டது கொள்க. காமத்துப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (2எ)

காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாயவேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தக்கா னுலகிற்குத் தான் வள்ளுவராகி
யந்தாமரைமே லயன்.

(இ - ன்.) அதிகாரம் - அதிகாரம், நூறுமையாறு மூன்றுமா - நூற்று மூப்பத்தாமூன்றுமாம், மெய்யாய் - உண்மையான, வேதப்பொருள் - வேதப் பொருள், பொய்யாதுவிளங்க - மெய்யாவிளங்க, அந்தாமரைமேலயன் -

அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவராகி - தான் வள்ளுவராகி உலகிற்குத்தந்தான், எ - று. * உலகு - இங்கே மக்களை யுணர்த்தி நின்றது. மெய்யாய் வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே *இதற்குமுன் மெய்யாய் பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும் பொய்யாய்பொருள் மெய்யாய் விளங்கியம் கூடந்தமை சொல்லப்பட்ட தாயிற்று. அதிகாரத் தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி. ()

மதுரைத்தமிழ் நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லை பாற்—சொல்லாற்
பரந்தபாவாலென் பயன் வள்ளுவனார்
சுரந்த பாலவ்வியத் தூணே.

(இ - ள்.) எல்லாப் பொருளும் (பலவகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப் பட்ட) எல்லாப்பொருள்களும், இதன்பாலுள - இந்நூலகத்தடங்கி யிருக் கின்றன, இதன்பாலிலலாத வெப்பொருளும் - இதனிடத்தில்லாத யாதொரு பொருளும், இல்லை (எந்நூலகத்தும்) இல்லை (ஆதலால்) சொல்லாற் பரந்த பாவால் - சொல்லளவிலுலே விரிந்த நூல்களால், பயனென் - பயனென், வள்ளுவனார் சுரந்தபா - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந் நூலொன்றே, வையத்தூணே -மண்ணுலகத்தாருக்குத் தூணேயாதலையும், எ-று. * எல்லாப் பொருள்களுமாவன : முதல் வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல், பொருணூல், இனபநூல், வீட்டு நூல் என்பவற்றில் செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள், குறிப்புப் பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரேவழிப்பொருளெனக் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாற்றிக. பின்னும் அதனை வலியுருத்தற்கு - இதன்பாவில்லாத வெப்பொருளு மில்லையென்றார். சொல்லாற் பறந்தவெனவே அவை பொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் - பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்த வளவையால் விரித்தல். சொல்லாற் பறந்த நூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றார். ஆல்-அசை-பாவையம், ஆகுபெயர்கள். சின்னட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குகண் முற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தடுமாற்றந் தீர்த்தலின் வையத்தூணையென்றார். முற்றுருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி. (உ)

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும்யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ் சீராம கதைமனுப் பண்டை மறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

(இ-ள்.) பாரதஞ் சீராமகதை மனுப்பண்டை மறைநேர்வன- பாரதம் பழைய சீராமகதையும் மனுஸ்மிருதி பழைய வேதத்தையும் ஒப்பனவாகும், எப்பொருளும் - எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும், யாரும் - எவ்வகை

யோரும், இயல்பின் (அவற்றின்) றன்மையோடு அறிவுற - அறிய, செப்பிய (அவர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பவரு - திருவள்ளுவர் சொல்லால்வந்த, முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு, நிகர் -உபமான மாகத்தக்கது, இல்லை - ஒன்றில்லை, எ - று. * மற்று - அசை, அறிதற்கரிய வேதாந்தப் பொருளு மென்றற்கு எப்பொரு மென்றும் உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையோரு மென்றற்கு யாருமென்றும் ஐயந்திரிபின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பி னறிவுறவென்றும் இதுவே சுருதி குருவிரண்டுமாமென்றற்கு செப்பிய வென்றும் கூறினார். பண்டையென்பது - சீராமகதைக்குங் கூட்டுக கதாரூபமாயிருந்து பாரதராமாயண மெனவும் விதிரூபமாயிருந்து சுருதிஸ்மிருதி யெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உபமான உபமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பி னறிவுறச்செப்புதல் வேதத்திற் கின்மையால், முன் முப்பாலின்மிக்க மொழியென்றதனாற் பெறப்பட்ட வேதத்தி னொப்புமையை மறுத்தபடி. (௩௰)

உருத்திர சன்மகண்ணர்.

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை பொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

(இ-ள்.) மணற்கிளைக்க - மணலைத் தோண்டுந்தோறும், நீரூறும் - நீர் பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைத்துண - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும், தாய்முலை - தாயினது முலைக்கண், ஒண்பால் சுரக்கும் - நல்ல பால்பெருகும் (அதைபோல்) பிணக்கிலா வாய்மொழி - பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச் சொல்லையுடைய, வள்ளுவர் மூப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஆய்தோறும் - ஆராயுந்தோறும், மதிப்புல வோர்க்கு - அறிவுடைய புலவர்க்கு, அறிவூறும் - அறிவுவளரும், எ-று. * கற்பிதமாகியசாதி சமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லாததாகவும், இல்லதை உள்ளதாகவும் சிறிதைப் பெரிதாகவும், பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும், நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்ட தல்லாமையால், பிணக்கிலா வாய்மொழி யென்றார். மதிப்புலவோர்க் கறிவூறு மென்றே அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சிசெயல் வேண்டுமென்றபடி. (உக)

பெருஞ்சித்தனார்.

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினை
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா—முறைத்ததனைத்
நாதமிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

(இ - ள்.) நாதமிழ் தார்மாற - பொடியோடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டிய ராசனே, ஏதமில் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர், இன்குறள் வெண்பாவினில் - இனியகுறள் வெண்பாக்களாலே, ஓதிய - ஓன்று வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட, ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளிய

பொருள்களையெல்லாம், உரைத்ததனால் - சொல்லின்மையால், மேதக்கன - மேம்பாட்டுக்குத் தக்கனவு, தாமே - அக்குறள் வெண்பாக்களே, தம்மைப் பயந்த வேதமே (முதனூலாய் நின்று) அவற்றைப் பயந்த வேதங்களை சொல்லுவாயாக, எ-று. *தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அஃறிணை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் விரு. பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரெதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில் வள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும் கூறினர். நூலாசிரியற்கும் நூலுக்கும் நூலுமுதலிய பொருளுக்கும் தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (கூ)

நரிவெருத்தலையார்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

(இ - ள்.) இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கும் - இன்பமுதலிய இந்நாற் பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்கு - மக்கட்பரப்புக்கு, முன்பு அக்காலத்தில், அறியச்சொன்ன - அறியும் வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முதுமொழிநூல் - பழமொழி வேதமானது, உள்ளவரிதென்று - ஓதியுணரப்படுதற்கரிதென்று, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், அவை - அவற்றை, உலகங் கொள்ள - உலகத்தார் எளிதிலுணரும்படி, குறள் - திருக்குறளை, மொழிந்தார் - சொல்லினர், எ-று. *முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம் அபசர்ப்பிணியாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும் பாட்டொயிற் காண்க. தேயவழக்கிற் படாததும் வருந்திக் கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்கு முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் நிற்றலின் முதுமொழி யென்றார். அறமுதலிய நான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றுமையை யுடைத்தாதலின் உள்ளவறிதாயிற்று. பழைய வேதமுளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணமுணர்த்தியபடி. (கூ)

மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

புலவர் திருவள்ளுவன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப—னிலவு

கறங்கிருண் மாலைக்கும் பெயர்.

(இ - ள்.) பூமேல் - பூவுலகின் கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி - புலவரெனத் திருவள்ளுவனையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, நிலமீறங் கொளிமாலைக்கும் பெயர் - நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக, மற்றும் - இவையுன்றியும், கறங்கிருண் மாலைக்கும் பெயர் - சூழ்கின்ற விருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராக, செப்பல் - சொல்லுதல் போலும், எ - று.

* செப்பலென்றது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பலவேறு வகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளை யெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட பேரறிவுடை

மையாம். உயர் ஒப்பற்ற இவரது புலமையைக் குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமையருய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினர். புலவரென்பது காயற்கே காரணப் பெயரா மென்றபடி. (கூச)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனர்.

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளியுணர வுறைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

(இ - ள்.) இன்பமுந் துன்பமு மென்னுமிவை (பின்வரக்கடவனவாய்) சுகமுந் துக்கமு மென்னப்பட்ட விவற்றினுடைய இரண்டும் இருவகைக் காரணங்களையும், உள்ளியுணர - ஆராய்ந்தறியவும், அன்பொழியாது - (தம்மே) லன்புநீங்காமல், மனமகிழ - உள்ளங்களிகூரவும், மன்பதைக் கெல்லாம் - மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம், ஓது சீர்வள்ளுவர் - புகழ்படுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவர், வாயுறைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக உறைத்தார் (திருக்குறளைச்) சொல்லினர், எ-று. * இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின் காரணம் விலக்குக்குறளாலும் சொல்லப்பட்டன. மூன்றறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவன வெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின் மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம் போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச் சொல்லலின் மன்பதைக் கெல்லா மென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு வாயுறைவாழ்த்தே வயங்கநாடின், வேம்புங் கடிவும் போல வெஞ்சொற்றருங்குதலின்றி, வழினனிபயக்குமென்றும். படைக்கலவியின் வாயுறுத்தற்றே என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா லறிக. எதிர்கால விளவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி. (கூஞ)

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
மாவிற் கருமுனியா யானைக்—கமரரும்ப
தேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பரே
பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா.

(இ - ள்.) பூவிற்குத் தாமரை - மலர்களுக்குள்ளே தாமரை மலரும், பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற் கருமுனியா - பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைக் கமரரும்பல்-யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவிற்றிருமாலென - தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல், பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா - நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா, சிறந்தது - சிறப்புடையது, என்ப - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று. * ஏ - அசை. பா - ஆகுபெயர். பொன்னுடகம், இளிச்சிறை, சாதரூபம், சம்புனதம் என நால்வகைப்படும்.

காமத்தனு வஸிட்டமுனியிடத் துள்ளதாகலின் அருமுனியாவென்றார். அமரரும்பலென்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. உபமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (நசு)

மதுரைப் பெருமருதனர்.

அறமூப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனு
ரோத வுலகுக் கற்ற துலகு.

திருவள்ளுவமாலை. கசு

(இ - ள்.) அறத்திறம் - அறத்தின் கூறுபாடு, மூப்பத்தெட்டால் - கஅ- அதிகாரங்களாலும், பொருட்டிறம் - பொருட் கூறுபாடு, எழுபதால் - எஅ- அதிகாரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு, இருபத்தைந்தால்-உரு - அதிகாரங்களாலும், தெளியமுறைமையால் (காரணகாரிய) வொழுங்கால், வேதவிழுப்பொருளை - வேதத்தி னுயர்வாகிய பொருளை, வெண்குறளால் - குறள் வெண்பாக்களால், வள்ளுவனுர் - திருவள்ளுவர், ஓத-ஓதலால், உலகு - உலகமானது, வழுக்கற்றது - வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று, எ - று. * திறமும் ஆலும் முன்னுங் கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகிய பொருள் கருமகாண்டம், பிரமகாண்ட மிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல் - விதியை விலக்கென்றும், விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு - மக்களை யுணர்த்திநின்றது. தணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களி னதிகாரத் தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி. (நஎ)

கோவூர்க்கிழார்.

அறமுதன் முன்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பண்ணிய வள்ளுவனுர் பான்முறையே யொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

(இ - ள்.) அறமுத லென்கும் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என நான்கும், அகலிடத்தோரெல்லாம் - மண்ணுலகத்தி லுள்ளோரெல்லாம், திறமுறத் தேர்ந்து - வகைப்பட அறிந்து, தெளிய - கலக்கந்தீர, குறள்வெண்பாப்பன்னிய - குறள் வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனார் - நாயனாரது, பான்முனை - மூப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின் கண்ணே, முன்னை முதுவோர்மொழி - மூற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு, நேரொவ்வாது - நேர்தல் பொருந்தாது, எ-று. * மொழி - ஆகுபெயர். பெரியோராவார், வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் நூல்செய்த முனிவரும் புலவரும் பிறரும். அந்நூல்களாவன : மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூன் முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவதன்றென்று சொல்லியபடி. (கூஅ)

உறையூர்முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்
குயலில்லே சொற்சுவை யோர்வில்லே மற்றுஞ்
செயலில்லே யென்னுந் திரு.

(இ - ள்.) தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது, குறள்வெண்பாவிற் சிறந்திட - குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுநின்ற, முப்பால் - முப்பால்களையும், பகரார் - ஓதாரது, நாவிற்கு - வாக்கிற்கு, உயலில்லே (இன்சொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாகாது, சொற்சுவையோர்வில்லே (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையை ஆறிதலுண்டாகாது, மற்றும் - இவையன்றியும், செயலில்லே (காயத்துக்கு) நல்ல செயலுண்டாகாது, என்னுந் திரு - என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள், எ-று. * சுவையோர்தற்கும் - செயலுக்கும், ஊரிய மனமும்,

காயமும் வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒதார்க்குள வாகாமை கூறவே - ஓதுவோர்க்கு இவை யுளவாதலின், வாக்கிற்கு கடுஞ்சொல் - பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்கு - பிறனில் விழைதல், பிரன்பொருள் விழைதலீ, பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு - பிறன் மனையுணர்தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியூணுணல், பிறர்பொருள்வெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்கு மென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலினுளதா மென்றபடி. (கூ)

இழிகட் பெருங்கண்ணனார்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள் வெண்பா.

(இ - ள்.) இம்மை மறுமை (யிரண்டும் இகபரங்கட்காவன) விரண்டையும், எழுமைக்கும் (வினைப்பயன் தொடர்தற்குரிய) எழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மைநெறியின் - செவ்வையான வழியால், தெளிவுபெற (யாவரும்) தெளிதல் பெறவும், மும்மையின் (அறம்பொருளின்பமென்னு) மூப்பால்களுள், அவற்றின் - அம் மூப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு - வீடுமாகிய, நான்கின்விதி - நாற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவர், இன்குறள் வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினார் - பாடினர், எ-று. * செவ்வையானவழி - விதியும், புத்தியும், ஞானமும், நோயாளிக்கு மருந்தும், அனுபானமும் பத்தியம்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணுதகூடிநிற்கும்வழி, வீட்டுவிதி - துறவறத்திற்காண்க. இம்மை, மறுமை, வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சுவ)

செயிர்க்காவிரியார் மகனார் சாத்தனார்.

ஆவனவுமாகா தனவு மறிவுடையார்.
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம் பூண்டார்.

(இ - ள்.) (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும் - ஆகாதவற்றையும், அறிவுடையார் யாவரும் - அறிவுடையவர் எவரும், எடுத்தியம்ப (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச் சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவராவார் (ஆதலால்) தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவிலொழுக்கம் பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார் - செய்வார், எ - று. * இங்ஙனங் கூறவே அவ்வேதத்திலிருந் துள்ளவாறெடுத்துச் சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன் கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம்-வம்-அசைகள். ஆவன - இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத் தருவன, ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் - கொல்லாமை முதலியன. போதகாரியருக்கும் • கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வரு மன்மை சொல்லியவாறு.

செயலூர்க்கொடுஞ்

செங்கண்ணனார்.

வேதப் பொருளே விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுணைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளு ருள்ளும் பொருளெல்லா மூண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

(இ-ன்.) வேதப்பொருளே - வேதப்பொருளே, உலகோரோத - உலகத்தோரோத, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்துத் தமிழா லுணைசெய்தார் - விரித்துத் தமிழினுலே யுணைசெய்தார் (ஆதலால்) உள்ளுருள்ளும் பொருளெல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின் கண்ணே, உண்டென்ப - உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று. * உபாயத்தால் விரித்தல் - சொற்சுருக்கத்தால் ஒதற்கெளிதென மனவெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவு விரியவைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன் கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுகின்றனவென்று கூறியபடி. (சூ)

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரியதென் றுன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவனு
ரோது குறட்டா வுடைத்து.

(இ-ள்.) ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந்து - வடமொழியையுந் தென்மொழியையு மாராய்ந்து, இதனினிது சீரியதென்று - இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றைச் செப்பரிது - ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து - வேதமுடையது, தமிழ் - தமிழ், திருவள்ளுவனா ரோது - குறட்பாவுடைத்து (ஆதலால்) எ-று.

* ஆல் - அசை. வடமொழியும் - தென்மொழியும் - பிறமொழிகள் போலாது; பாணினியாரும், அகத்தியனாரு முதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருத்தி நிற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருத முதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்திர முதலியற்றுக்கு முதலாய் நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென் மொழிக்கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின், இனி இல்லையென்றற்கு இதனினிது சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி. | ௪௩)

களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலு — மருமறைக
ளைந்துஞ் சபயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

(இ - ள்.) அருமறைகளைந்தும் (இருக்குமுதற்பாரதமீறுகிய) அரிய வேதங்களைந்தும், சமயநூலாறும் (அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட) சமயநூல் களாறும், நம்வள்ளுவனார் - நம்முடைய திருவள்ளுவரால், புந்திமொழிந்த பொருள் (உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும் (ஆதலால்) ஒருவர் - ஒருவர், இருகுறளே (ஒரு விகற்பமும் இரு விகற்பமு மாகிய) இருவகைக் குறள்களையுமே, மூப்பாலின் - மூப்பால்களில், ஓதும் - அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற, தருமமுதலுண்கும் - அறமுதலிய நாற்பொருள்களும், சாலும் (அவருக்குப்) போதும், எ - று. * ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாது. வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமை பற்றி அருமறைகளைந்து மென்றார். சமயநூலாறும் - ஒன்றே பொருளென் னும் பாட்டையிற்காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்தவந்த பரமாசாரியர் இவரேயென்னுமுரிமை தோன்றற்கு - நம் வள்ளுவனரென்றார். மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறு நம் வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்த பொருளெனலால், அவை பலவற்றிலும் வேறுவேறு வகைப் பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொரு நூற்கண்ணே அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் - ஆகுபெயர். ஒரு வரெனப் பொதுப்படக்கூறலால், இதனை யோதுதற்குப் பெண்பாலாருக் கும் அதிகார முண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொரு நூலோர்தி யுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் ஓதியுணர்ந்தோ ராவ ரென்றபடி. (சச)

நச்சுமனார்.

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண — மிழுக்கின்றி
பென்றவா செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா.

(இ - ள்) எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்புவழுக்கில் வனப் பணிவண்ணம் - எழுத்துமுதல் வண்ணமீறுகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கின்றி-வழுவுதலில்லாமல், என்றெவர்செய்தன - எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன எல்லாம் (அவை) யெல்லாம், இன்றிவரின் குறள் வெண்பா - இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்பாக்களில், இயம்பின - சொல்லப்பட்டன, எ-று. * வனப்பு, அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு, அணி, சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி, வண்ண குறிலகவற்றுங்கிசை, வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ்வொரு குணத்திலுலே சிறந்து விளங்க நூல் செய்தனர். இவரோவெனின் எல்லாக் குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின் இவ்வாறு கூறினர். இதன் பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (அடு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனோ.

கலிநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீண்மத் தெனினுங்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்மூப்
பானு னயத்தின் பயன்.

(இ - ள்) மதியமும் - முப்பாலாலும், கலை - பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து, காண்டற்கு - கோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சி செய்தற்கு, இனிதாகி - இனியதாகி, கண்ணினிலே - முகக்கண்ணினிலேயில் அகக்கண்ணினிலேயில், நிரம்ப - நிரம்புகின்ற, நீர்மைதெனினும் - தண்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும், வள்ளுவர் முப்பாலால் - திருவள்ளுவரது முப்பாலாலினது, நயத்து - நயத்தால் விளைவதாகிய; இன்பயன் - இனிய பயனுடைத்து, தொலைவிலாவானூர் மதியந்தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாயத்தின் கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ - உண்டோ, எ-று. * மதியந்தனக்கென்றது - வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் - எதிர்மறை ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத் தல்லாதவானை ஆதாரமாகக் கோடலினிழிவுதோன்ற, தொலை விலாவானூர் மதியமென்றார். நயம் - மறுப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை, முதலியன - பயன். இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், எனைப்பொருட் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப்புகின் அதுவும் இதனால் தகுவதன் றென்றபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தருெய் செஞ்சொற்றித் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு ரேற்றினூர் வையத்து வாழ்வார்க
ருள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

(இ - ள்.) அறம் - தருமம், தகளி - அகலும், பொருள் - பொருள், திரி - திரியும், இன்பு - இன்பம், நெய் - நெய்யும், செஞ்சொல் - செவ்விய சொல், தீ - நெருப்பும், குறும்பா - குறட்பா, தண்டு - தண்டும், ஆ - ஆக, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவர், வையத்துவாழ்வார்கள் - பூமியின்கண்ணே வாழ்வோரது, உள்ளிருள் - அகத்திருளை, நீக்கும் - ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு - விளக்கு, ஏற்றினார் - ஏற்றினார், எ-று. * ஆன்றல் - மேம்படுதல். அகத்திருள், அஞ்ஞானம், தீச்சுடர், தகளி முதலியவற்றோடுகூடிப் புறத்திருளை எப்படியோட்டுமோ அப்படி நாயனாரது திருவாயிற்பிறந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இங்ஙனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று. மனையகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க்கு மாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும், இது உலகத்துவாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், தனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச்சிறந்து நிற்கின்றமை யுணர்த்தியபடி. (சள)

குலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு ளள்ளுதலால்--வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் திகழ்ந்துணர்த்தைக் கொண்டு.

(இ - ள்.) உள்ளக் கமல மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரை மலர்த்தி, உளத்துள்ள (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கரிய விருள் (பிறிதொன்றனாலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை, அள்ளுதலால் - நீக்குதலால், வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள்

வெண்பாவும், வெங்கதிரும் (புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக் கொண்டு - அச்செய்கையைக் கொண்டு, ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகும் - ஒப்பெனக் கொள்ளத்தகும். எ-று. * செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுதலின் குணமெனப்பட்டது. அது மலர்த்தலும் தள்ளுதலும் ஆம். குணத்தைக்கொண்டெனவே செயப்படுபொருளைக் கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடையொப்பா மென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் பொயின பொய்யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—மூப்பாலிற்
தெய்வத் திருவள்ளுவர் செப்பிய குறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

(இ - ள்.) தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய திருவள்ளுவர், மூப்பாலின் - மூன்று பால்களுடையதாக, செப்பிய குறளால்-சொல்லப்பட்ட குறளாலே கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து - பூமியில் வாழ்வார் மனதில், பொய்ப்பால - பொய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், பொய்யேயாய்ப் போயின - பொய்யாய்ப் போயின, பொய்யல்லாத - பொய்யல்லாத, மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற் பட்டவையெல்லாம், மெய்யேயாய் விளங்கின - மெய்யாய் விளங்கின, எ - று. * குறளால் - பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின். மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று. பொய்யேயாய்ப் போதல்- வாய்மை யெனப் படுவதென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் மெய்யாய் விளங்கல் பொய்யாமையும், வாய்மையிடத்த வென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் அறிக. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற் கிறப்புச் சொல்லியபடி. (சஉ)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேதீம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமொற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெலாங் கேட்டு.

(இ - ள்.) மறனெறிந்த வாளார் நெமொற - பகைவனை யெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரருங்கும் பாண்டியனே, வள்ளுவனார் தம்வாயால் - திருவள்ளுவர் வாயால், கேளாதனவெல்லாம் (இதற்குமுன்) கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்லாம் கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு, அறந்திறமறிந்தோம் - தருமமறிந்தோம், பொருட்டிறமறிந்தோம் - பொருளையறிந்தோம், இன்பின் திறனறிந்தோம் - இன்பமறிந்தோம், வீட்டுத்திறன் தெளிந்தோம் - வீடுதெளிந்தோம், எ - று. * திறன் - கூறுபாடு அது அறமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. மறன் - ஆதுபெயர். கேளாதன - பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற் கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள், இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறுதிப் பொருணான்கு முணர்தலின் இனியா தொன்றுமுங் குறைவில்லை யென்றபடி. (நூ)

திருவள்ளுவமாலை.

கவுணியனார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய

வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி காமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனூர்
பன்னிய வின்குறள் வெண்பா.

(இ - ள்.) முந்திய நன்னெறி நாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறிய, நாப்புலமை வள்ளுவனூர் - நாவால் விளங்குகின்ற பலமையையுடைய திருவள்ளுவனூரால், பன்னிய-சொல்லப்பட்ட இன்குறள் வெண்பா-இனியகுறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கினிய (நினைத்தால் மனத்திற் இன்பஞ் செய்வன, செவிக்கினிய (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ் செய்வன, வாய்க்கினிய (ஓதினால்) வாய்க்கின்பஞ் செய்வன, வந்த விருவினைக்கு - தொடந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு, மாமருந்து - பெரிய மருந்துகளாவன. எ - று. * குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு எற்கவினையை நோயென்னுமையால், ஏகதேசருபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினை யென்றார். முற்பட்ட நல்வழி - நன் மக்களுக்கு அறுதியா யமைந்துள்ளது. அதுசமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையிலுலே மறைபட்டு நின்றமையின் நாமறியவென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (நக)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிருணீக்கு மொளி.

(இ - ள்) வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள் - சுக்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள், புறவிருளை - புறத்திருளை, பொள்ளென நீக்கும் - வினாவிலே நீக்கும் (ஆதலின் புறவிருணீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்) தெள்ளிய-மூற்றுணர்ந்த (வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா) அகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள்ளிருணீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளி, எ-று. * இங்ஙனங் கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றுலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின் றென்றபடி. (நஉ)

ஆலங்குடிவங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுணர்ந்தின் வாய்மடுக்கும்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
மூண்டறிவார்தேவ ருலகடையு வண்ணமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

(இ - ள்.) வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய்மடுக்குந் தெள்ளமுதின் - உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும் - இனியசுவையும், ஒவ்வாது - ஒப்பாகாது, தெள்ளமுதமுண்டு - அத்தெள்ளியவமுதை யுண்டு, அறிவார் (அதன்சுவையை) யறிபவர், தேவர் - தேவர், வண்டமிழின் - வளம்

திருவள்ளுவமாலை.

உரை

ஆருந்திய தமிழ்க்கண்ணதாகிய, மூப்பால் - மூப்பாலாகிய அதின் மும்மடி வெளறந்தபாலை, மகிழ்ந்து - களித்து, உலகடைய - எல்லா வுலகத்தாரும், உண் நீக்கலும் - உண்டு, நீஞ்சுவை யறிவார் - தீயசுவையறிவார், என்று. * வளம் - ஒர் ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட லவறிது பொழுதளவே நீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு நெஞ்சின்க ணிலை பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின் - ஒவ்வாதென்றார். மூப்பால் சிலிட்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட் டோன்றி மெய்ப்பொருணுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின் உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேம்பட்ட வறிவாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கிய பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வ தென்பதுபற்றி அங்ஙனங் கூறினரெனினு மமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (ருக)

திருவள்ளுவமாலை மூலமும் உரையும்
முற்றிற்று.

இடைக்காடர் பாடல்.

சடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டி

குறுகத் தரித்த குறள்.

(இ - ள்.) குறள் (நாயனாரது தூவி மூயிரத்து மூன்நூற்று மூப்பது) குறள்வெண்பாக்களும், கடுகை - கடுகை, துளைத்து (அதனடியே) துளை செய்து, எழ்கடலே - எழ்கடனீரையும், புகட்டி (அத்துளையுட்) பெய்து, குறுக (தன்னளவிற்) குறுகும்வண்ணம், தரித்த- தரித்துவைத்தால் அதுபோல்வன வாகும், எ-று. * மிக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுவ தொரு நுண் பொருளாதலின் - கடுகுசொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தரித்த வென் விணைகொண்டது. துளைத்தல் - உள்ளீடுபோக்குதல். புகவிடென்பது - புக ட்டென விகாரப்பட்டு மூதனிலையாய் நிற்றலின் புகட்டி யென்முயது. துளை யினிடை வெளிக்கும் அதன்புற மூடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்தபங்கு பெரிதாகவின் குறுகவென்றார். தரித்தாலன்னவெனற்பாலது- தரித்தவென இடைக்குறைந்துநின்றது. இல்லாத பொருளை உபமானமாகக் கூறலின் - இல்பொருளுவமை, குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோற வின் - தரித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் - பால்பகாவஃறி ணைப் பெயராதலின், இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங் கூறவே குறட்பா வின்சொற் சுருக்கமு அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள் விரிவும்நோக்கும்வழி அக்கடுகும் எழ்கடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. பொருள் விரிவினளவு படாமை சொல்லியபடி. (நுச)

இப்பாட்டிலே "அணுவைத்துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டிக் குறுகத்தரித்த குறள்" என முதற்சொல்லைமாற்றி ஔவையாரால் புகழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது.

முற்றிற்று.

நாயனார் சொருபஸ்துதி

திருமுடிமிசையார் மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண்டர நுதலழகும்
திரண்மணிபுயத்தை வருஞ்செவியழகுந் திகழ்மெய்ந்தாடியினழகும்
அருமுடிசெபமாலிகையின்முத்திரைசேரபயநேர்வலக்கையினழகும்
அமிழ்தூறுந்தமிழ்மாமறைமுறைவரதமமைதருமிடக்கையினழகும்
கருமுடியோகப் பட்டையினழகுங் கடிகொள்கீட் கோவணவழகும்
சுழல்களிற்றிகிரி வளைவனை யழகுங் கமலநல் லாதனத் தழகும்
தருமுடிமுகிழ்மூய்மயிலையினிடைமாதவர்கள்கண்டிறைஞ்சவீற்றிரு
தழைபுகழ்த்திருவள்ளுவரெனுநாமம்சற்குருசரணமேசரணம்.[க்கும்

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்—கூ.	நூலின் திருநாமங்கள்—கூ.
திருவள்ளுவர்.	திருக்குறள்.
நாயனர்.	முப்பாலூல்.
தேவர்.	உத்தரவேதம்.
முதற்பாவலர்.	தெய்வநூல்.
தெய்வப்புலவர்.	திருவள்ளுவர்.
நான்முகனர்.	பொய்யாமொழி.
மாதானுபங்கி.	வாயுறைவாழ்த்து.
செந்நாப்போதார்.	தமிழ்மறை.
பெருநாவலர்.	பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனர் திருவடி வாழ்க.

கடவுள் துணை.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

இந்திரன்முதலிய விறையவர் பதங்களும், அந்தமிலின்பத் தழி வில்வீடு, நெறியறிந்தெய்துதற் குறியமாந்தர்க், குறுதியெனவுயர்ந் தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவை: அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. வவற்றுள், வீடென்பது: சிந்தையு மொழியுஞ் சொல்லா நிலைமைத்தாதலிற் றுறவறமாகிய காரணவகையாற் படுவதல்ல திலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன, ஏனைய மூன்றுமேயாம். அவற்றுள், அறமாவது: மனுமுதலிய நூல்களின் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலுமாம். அஃது, ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூன்றுவகைப் படும். அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது: அந்தணர்முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசாரியமுதலிய நிலைகளினின்று அவற்றிற் கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல். வழக்காவது: ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனதென்றிருப்பாரது காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டப் பொருள்மேற் சொல்லுவது. அது கடன்கோடன் முதலிய பதினெட்டுப் பதார்த்தமாம். தண்டமாவது: அவ்வொழுக்க நெறியினும், வழக்கநெறியினும், வழீஇயாரை யங்நெறி நிறுத்தற் பொருட்டொப்பாடி, அதற்குத்தக்க வொறுத்தல் இவற்றுள் வழக்குந் தண்டமு முலகநெறிநிறுத்தற் பயத்தவாயதல்ல தொழுக்கம் போல் மக்களுயிருக் குறுதிபயத்தற் சிறப்பிலவாகலானு மவைதா நூலானே யன்றி யுணர்வு மிருதியானுந் தேய்வியற்கையானும், அறியப்படுதலானும், அவ்வறை யொழித்தீண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனாற் சிறப்புடையவொழுக்கமே, அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதானால்வகை நிலைமைத்தாய வருணத்தோறும் வேறுபாடுடைமையிற் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்தெல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி இல்லறந் துறவறமென் விருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவதில் வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்றதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின் அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கிய யெடுத்துக் கொண்ட இலக்கியமினிது முடித்தற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

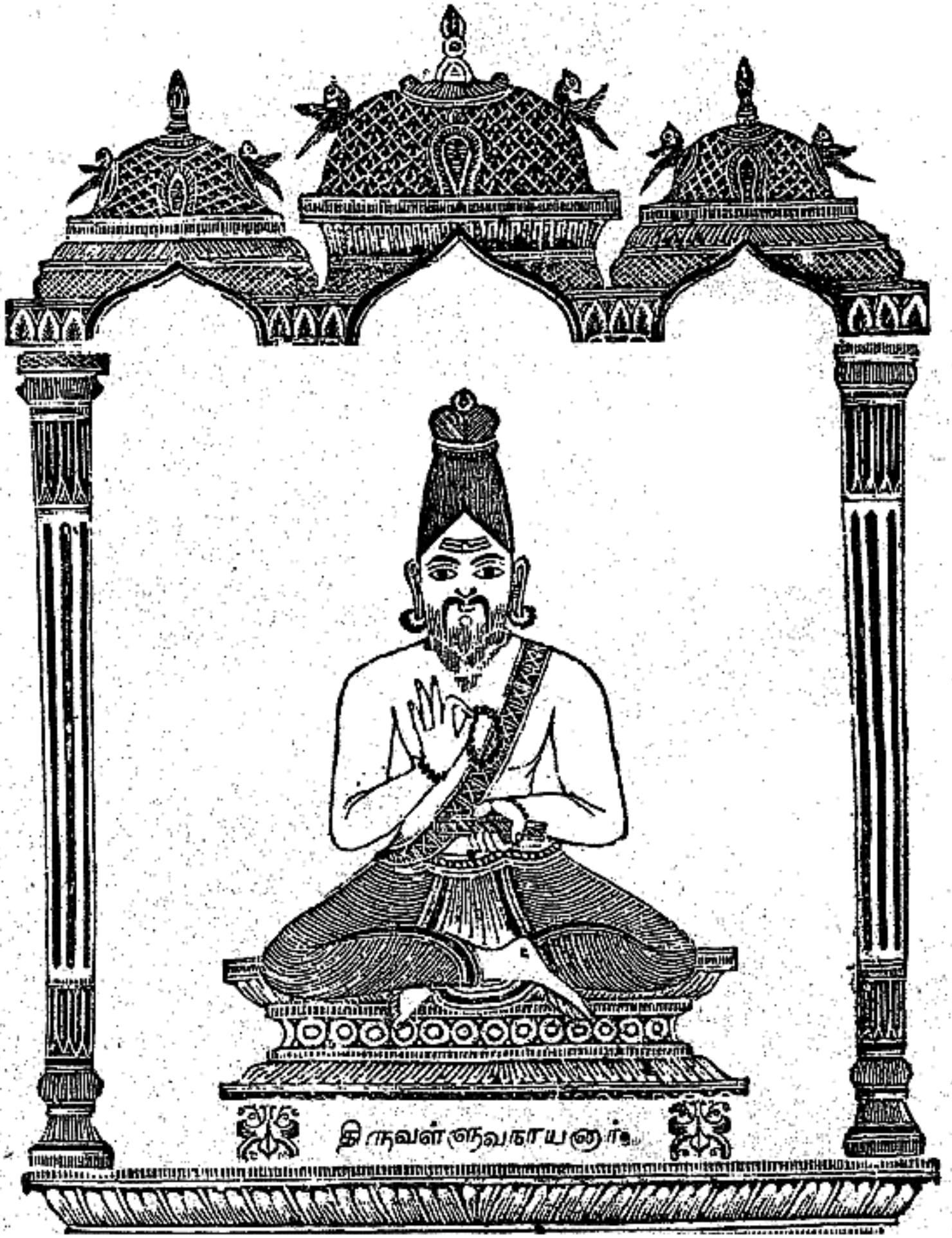
திருவள்ளுவநாயனார்.

கடவுள்துணை.

முதல்-அதிகாரம்-கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது : கவி தான் வழிபடு கடவுளையாயினும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளே யென்றறிக. எப்படி யென்னில், சத்துவ முதலாகிய முக்குணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப் பொருளுக்கு அக்குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவனையும் வாழ்த்துதல் மூறைமையாதலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச் சொல்லினரென்று அறிக.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(இதனது பதப்பொருள்.) எழுத்தெல்லாம் எழுத்துகளெல்லாம், அகரமுதல் அகரமாகிய முதலையுடையன : (அதுபோல்) உலகு - உலகம், ஆதி பகவன் முதற்று-ஆதிபகவானாகிய முதலையுடைத்து-எ-று.

(கருத்துரை.) எழுத்துகளெல்லாம் அகரத்தை முதலாகவுடையன: அதுபோல உலகங் கடவுளை முதலாகவுடையது என்பதாம். † ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. தமிழெழுத்துகளுக்கு மாத்திரமல்லாமல், வடவெழுத்துகளுக்கும் முதலாதலை நோக்கி எழுத்தெல்லா மென்றார். ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரெட்டுப் பண்புத்தொகை - வடநூன்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. உலகென்றது இங்கே, உயிர்களின்மேலே நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக்கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச் சொல்லவேண்டுதலின் ஆதிபகவான் முதற்றே யென்று உலகின்மேல் வைத்துச் சொல்லினர். அப்படிக் சொல்லினராயினும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. நாதமாத்திரையான இயல்பாற் பிறத்தலும், அகரத்திற்குத் தலைமையும், செயற்கை யறிவானன்றி இயற்கை யறிவானே முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும் கொள்க. தலைமைபற்றிவந்த அகரத்திற்கும், ஆதிபகவனுக்கும் ‡ பிம்பப்பிரதி பிம்ப பாவம் சொல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி [இப்பாட்டால் முதற் கடவுளினிருப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

2/10 கற்றதனலாய பயனென்கொல் வாலறிவ
நற்றா டொழா அரெனின்.

(இ-ள்.) வாலறிவன்-மெய்யறிவையுடையவனது, நற்றாள் - நல்ல வடிகளை, தொழாரெனின் - வணங்காராயின், கற்றதனல் - யாவுங் கற்ற அக்கல்வியறிவினல், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம், என் - யாதெ-று.

---

† நாதம் உயிர் முயற்சியால் எழுகிற உதானவாயுவால் ஆவது. ‡ பிம்பப்பிரதி பிம்பபாவம் ஒப்புமையால், பிம்பமும் பிரதிபிம்பமு மெனத் தோன்றல்.

(க-வா.) மெய்யறிவுடைய கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனாற் பய னில்லை என்பதாம். * எவனென்னும் விளிப்பெயர் என்னென்றாய் இல்லை யென்னும் பொருளைக் குறிப்பித்து நின்றது. கொல் - அசைநிலை - பிறவிப்பி ணிக்கு மருந்தாகலின் நற்றாளென்றார். [ஆகமவறிவுக்குப் பயன் அவன டிகளை வணங்கிப் பிறவியை அறுத்தலென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.]

மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.

(இ-ள்.) மலர்மிசை (அன்பரது நெஞ்சமாகிய) தாமரை மலரிடத்து, ஏகினான் - சென்றவனது, மாணடி - பெருமை பொருந்திய வடிகளை, சேர்ந் தார் - சேர்ந்தவர், நிலமிசை-எல்லா உலகங்களுக்கு மேலாகிய உலகத்திலே, நீடுவாழ்வார்-அழிவில்லாமல் வாழ்வார்-எ-று.

(க-வா.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள் என்பதாம். * மலர்போலு நெஞ்சை மலனென்றது உவமை யாகுபெயர். அன் பினாலே நினைப்பவரது நெஞ்சில் அவர் நினைத்த வடிவோடு விளங்து செல்லு தலினாலே ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினார். இது வினாவுபற்றி வந்த-காலவழுவமதி-சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (கூ)

வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

(இ-ள்.) வேண்டுதல் (யாதொரு பொருளையும்) விரும்புதலும், வேண்டாமை - வெறுத்தலும், இலான் - இல்லாதவனது, அடி - அடிகளை, சேர்ந்தார்க்கு - சேர்ந்தவர்க்கு, யாண்டும் - எக்காலத்திலும், இடும்பை - பிறவித் துன்பங்கள், இல - உண்டாவனவல்ல-எ-று.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பங்களில்லை என்பதாம். * பிறவித்துன்பங்களாவன ; தன்னைப்பற்றி வருவதும், பிற வுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், என மூவகையால் வருகிற துன்பங்களாம்.. [அடிசேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்பு வெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவை காரணமாக வருகிற மூவகைத் துன்பங்களும் இல்லையாயின,] (ச)

இருள்சேரிருவினையுஞ் சேராவிறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(இ-ள்.) இறைவன் - தலைவனது, பொருள்சேர் - மெய்ம்மை சேர்ந்த, புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்தார்மாட்டு - விரும்பினவரிடத்து, இருள்சேர் - மயக்கத்தைப்பற்றிவருகிற, இருவினையும்-நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டு வினைகளும், சேரா-உண்டாகாவாம்-எ-று.

(க-ரை.) கடவுளுடைய கீர்த்தியை விரும்பினவரிடத்து நல்வினை தீவினை யென்னு மிருவினைகளு மடையாவாம்-என்பதாம். * இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால் இருவினையும் சேரா வென்றும் - சொல்லினர். [தலைமைக் குணங்களில்லாதவனை உடையதென்று நினைத்து அறிவிலார் சொல்லுகிற புகழ்பொருள் சேராதாகலின்.

முதல் - அதி - கடவுள்வாழ்த்து.

அவை முழுதுமுடைய தலைவனது புகழ் பொருள் சேர்புகழெனப் பட்டது.]
புரிதல் எப்பொழுதும் சொல்லுதல். (இ)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடு வாழ்வார்.

(இ-ள்.) பொறிவாயில் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, யென்னும்) ஐம்பொறிகளே வழிகளாகவுடைய, ஐந்து - ஐந்தாசைகளையும், அறுத்தான்-அறுத்தவனது, பொய்தீர்-மெய்யான, ஒழுக்கநெறி-ஒழுக்கவழியிலே, நின்றார் (வழுவாது) நின்றவர், நீடுவாழ்வார்-பிறப்பில்லாமல் எக்காலத்திலும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார் எ-று.

(க - பா.) கடவுள் வழியிலே நின்றவர்கள் நீடுவாழ்வார்கள் என்பதாம். * ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை, எனப்புலன்கள் ஐந்தாகவின் அவற்றிலே செல்லுகிற ஆசையும் - ஐந்தாயிற்று - ஐந்தவித்தான் - ஒழுக்கவழி அவனுற் சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழி நின்றோரும், மோட்சத்தைப் பெறுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

[redacted]தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. (ச)

(இ-ள்.) தனக்கு - தனக்கு, உவமையில்லாதான் (ஒருவிதத்திலுலும்) நிகரில்லாதவனது, தாள்-அடிகளை, சேர்ந்தார்க்கல்லால்-சேர்ந்தவர்க்கல்லது, மனக்கவலை-நெஞ்சிலே தோன்றுகின்ற துன்பங்களை, மாற்றல் - நீக்குதல், அரிது-உண்டாகாது-எ-று.

(கருத்துரை.) கடவுளுடைய திருவடியைச் சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலை நீங்குதலில்லை-என்பதாம். * இங்கே அரிது - இல்லை யென்னும் பொருளில் வந்தது. [அடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு வித்துவாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறந்தும், இறந்தும், அவற்றால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவரென்பதாம்.] (எ)

6 [redacted]றவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லார்
பிறவாழி நீந்தலரிது. (அ)

(இ-ள்.) அறவாழியந்தணன்-தருமக்கடலாகிய கடவுளது, தாள் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை) சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல், பிறவாழி (அதனின்) வேறாகியகடல்களை, நீந்தல்-கட்டற்றல், அரிது-கூடாது-எ-று.

(க - ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக் கடத்தல் கூடாது - என்பதாம். * அறம், பொருள், இன்பமென, உடனென்னப்பட்ட மூன்றுள் அதற்தை முன் பிரித்ததனால் மற்றை பொருளும் இன்பமும் பிறவெனப்பட்டன. [பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளுக்கு வடிவாகலின் அறவாழி யந்தணனென்றார். அம்மரக்கலத்தைச் சேராதவர் கரைகாணாது ; அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தலரிதென்றார் ; தாட்புணை யென்னுமையால் ஏகதேசவுருவகம்.] (அ)

7 முதல் - ஆதி - கடவுள்வாழ்த்து.

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண் குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

(இ-ள்.) கோளில் (தத்தமக்கேற்ற புலன்களை) கொள்ளுகையில்லாத, பொறியின் - பொறிகள்போல், எண்குணத்தான் - எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது, தாளை-அடிகளை, வணங்காத்தலை - தொழாத தலைகள், குணமிலவே-பயன்படுதலுடையன வல்லவேயாம்-எ-று.

(க - ரை.) கடவுள் பாதங்களே வணங்காத்தலைகள் பயன்படாவாம் என்பதாம். * எண்குணங்களாவன. தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பின்னாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல் முற்று முணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, என்பனவாம். இவை சைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டன, காணுதல் கண் முதலானவைபோல் வணங்காத்தலைகள் பயனில வெனத்தலைமேல் வைத்துச் சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுங்கொள்க. [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
நிறைவனடி சேரா தார்.

(இ-ள்.) இறைவன்-தலைவனது, அடி - பாதமாகிய மரக்கலத்தை, (சேர்ந்தவர்) பிறவிப்பெருங்கடல் - பிறவியாகிய பெரியகடலை, நீந்துவர் - கடப்பார், சேராதார் (அதனைச்) சேராதவர், நீந்தார்-கடக்கமாட்டார்-எ-று.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டார்கள் - என்பதாம். * சேர்ந்தவனென்பது வருவிக்கப் படுதலாற் சொல்லெச்சம் பிறவி ஒன்றுக் கொன்று காரணகாரிய சம்பந்தப்பட்டுக் கலையில்லாமல் வருதலால் - பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். [கடவுளடிகளையே நினைப்பவர்க்குப் பிறவி நீங்குதலும், உலகியல்பை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமையும், ஆகிய விரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன.] (ங)

முதல் அதிகாரம் கடவுள் வாழ்த்து.

மூற்றிற்று.

உ - ஆம் - அதி - வான்சிறப்பு.

அஃதாவது : கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம், அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றூனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

உ - ஆம்

அதி - வான்சிறப்பு.

(இ-ள்.) வான் - மழையானது, நின்று (நடுவேநீங்காது) நிற்க, உலகம் - உயிர்களானவை, வழங்கிவருதலான் - நிலைபெற்று வருகையினாலே, தான் (அம்மழை) தான் † அமிழ்தமென்று (உயிர்களுக்கு) அமிர்தமென்று, உணரற்பாற்று – அறியப்படுந் தன்மையை யுடைத்தாம்-எ-று.

(க-ரை.) மழை நீங்காமற்பெய்ய உயிர்கள் நிலைபெற்று வருகையால் அம்மழை யுயிர்களுக் கமிர்தம் என்பதாம் * நிற்க வென்பது நின்றெனத் திரிந்தது உயிர்கள் நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்புநடுவே நீங்காமையால் அவை எந்நாளும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல், அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உயிர்களை நிலைபெறச்செய்கிற மழையை அமிழ்தமென்றார்.

(க)

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.

(இ - ள்.) துப்பார்க்கு - உண்பவருக்கு, துப்பாய - நன்மையாகிய துப் பாக்கி - உணவுகளே யுண்டாக்கி, துப்பார்க்கு (அவ்வுணவுகளே) உண்பவரு க்கு, துப்பாயதூஉம் (தானும்) உணவாய் நிற்பதும், மழை-மழை-எ று.

(க-ரை.) உண்பவர்க்கு நன்மையாகிய உணவுகளே யுண்டாக்கி அவ் வுணவை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாக நிற்பது மழை யென்பதாம். * தானும் உணவாதலாவது, தண்ணீரா யுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய மனிதர்மேல் வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றை யுயிர்களுக்கும் இஃது ஒக் கும்; இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களே நீக்குதலால் அவ்வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (உ)

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின்று உடற்றும் பசி.

(இ - ள்.) விண் - மழையானது, நின்று (பெய்யவேண்டுங்காலத்தில்) பெய்யாமல், பொய்ப்பின் - பொய்க்குமாயின், விரிநீர் - கடலாலே சூழப் பட்ட, வியனுலகத்துள் - பரந்த வுலகத்தினுள், பசி - பசியானது, நின்று - நிலைபெற்று, உடற்றும் (உயிர்களே) வருத்தும்-எ-று.

(க-ரை.) மழைபெய்யாது பொய்க்குமாகில் உலகிற் பசியானது உயி ர்களே வருத்தும்-என்பதாம். * கடலுடைத்தாயினும் அதனுலே பயனில்லை யென்றற்கு விரிநீர் வியனுலகத்தென்றார்; உணவில்லாமையினுலே பசி யால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (ங)

ஏரினுழா அருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

(இ-ள்.) புயலென்னும்வாரி - மழையென்கிறவருவாய், வளங்குன்றிக் கால் (தன்) பயன்குறையின், உழவர் - பயிரிடு மாந்தர்கள், ஏரின் - ஏரினால், உழாஅர் - உழுமாட்டார்கள்-எ-று.

---

† அமிழ்தமென்பதற்கு, மரணத்தை யொழிப்பதென்பது பொருள். அது அமிர்தமென்னும் வடமொழித் திரிந்தது.

உ - ஆம் - அதி - வான் சிறப்பு.

(க-கா.) மழைவளங் குறைந்தால் பயிர்செய்மாக்கள் ஏருழார் - என் பதாம். * குன்றியக்கால் என்பது குறைந்து நின்றது, உணவில்லாமைக்கு காரணஞ்சொல்லியபடி. (உ)

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(இ-ள்.) கொடுப்பதூஉம் (பூமியினிடத்து வாழ்வாரைப்) பெய்யாது நின்று கெடுப்பதும், கெட்டார்க்கு (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு, சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து) மற்றுங்கே - முன் கெடுத்ததுபோல், எடுப்பதூஉம் - எடுப்பதும், எல்லாம் (இவை) யெல்லாம் (வல்லது) மழை - மழையாம்-எ-று.

(க-கா.) கெடுப்பதுங் கெட்டவரைக் காப்பதும், மழை என்பதாம் * மற்று வினைமாற்றில் வந்தது கேடும் பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர் மனிதராதலால் கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது - அமமனிதர் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்த லெடுத்தல்கள் பலவாகுமை கோக்கி வல்லதென்பது. † அவ்வாய்நிலையால் வந்தது ; மழையினது வல்லமையைச் சொல்லியபடி. (இ)

விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசும்புற்ற லுங்காண் பரிது.

(இ - ள்.) விசும்பின் - மேகத்தினின்றும், துளி - துளிகள், வீழினல் லால் - விழிற்காணபதல்லது, மற்றுங்கே - வீழாதாயின் அப்பொழுதே, பசும்புற்றலை - பசும்புல்லினது தலையையும், காண்பு - காணுதல், அரிது - அரிது, எ-று.

(க-ரை.) மழை பெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதலரிது-என்பதாம். * விசும்பு ஆகுபெயர் மற்றுவீழாதாயினென்னும் - வினைமாற்றில் வந்தது - தலையுமென்னும் இழிவு - சிறப்பும்மை - விகாரத்தால் தொக்கது, ஓரறிவுயிரும் இல்லாமற் போமென்பதாம். (சு)

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந்தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

(இ - ள்.) நெடுங்கடலும் - நெடியகடலும், தன்னீர்மைகுன்றும் - தன்னியல்புகுறையும், எழிலிதான் - மேகந்தான், தடிந்து (அதனைக்) குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் (அதனிடத்துப்) பொய்யாதாகிவிடின், எ-று.

(க-ரை.) மழை பொழியாவிட்டால் நெடியகடலும் வளங்குறையும் - என்பதாம். * உம்மை - உயர்வுசிறப்பு - தன்னியல்பு குறைதலாவது - நீர்வாழுமுயிர்கள் பிறவாமையும் மணிமுதலானவை உண்டாகாமையும், ஆம். இங்கே குறைத்தலென்றது - முகத்தலே - மழைக்கு முதலாகிய கடலுக்கும் மழைவேண்டுமென்பதாம். [இவை எழுபாட்டாலும் உலகம் நடத்திற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.]

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாதுவானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

---

† அவாய்நிலை - ஒருசொல் மற்றொருசொல்லைக் கொள்ளுதற்கு அவாவி நிற்றல்.

உ - ஆம - அதி -

வான்சிறப்பு. எ

(இ-ள்.) வானம் வறக்குமேல் - மழை பெய்யாதாயின், வானோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே, சிறப்பொடு (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவிழாவுடனே, பூசனை - பூசையானது, செல்லாது-நடவாது, எ-று.

(க-ரை.) மழை பெய்யாவிட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது - என்பதாம் * உம்மை உயர்வுசிறப்பு - விழாவோடு கூடிய பூசை யெனலால் செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார் பூசையிலே தாழ்வுதீ ரச் செயப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார். (அ)

தானந்தவமிரண்டுந் தங்காவியலுலகம்
வானம் வழங்காதெனின்.

(இ - ள்.) வானம் - மழை, வழங்கர்தெனின் - பெய்யாதாயின், வியலுல கம் - விரிந்தவுலகத்திலே, தானந்தவமிரண்டும்-தானமும், தவமுமாகிய விரண் டாரும், தங்கா - உளவாகாவாம், எ - று.

(க-ரை.) மழை பொழியாவிடி லுலகத்தில் தருமமும் தவமு முண்டாகா வாம் - என்பதாம் * தானமாவது - தருமவழியால்வந்த பொருள்களைப் பெரி யோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடுகொடுப்பது. தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாம னிற்கும் பொருட்டுவிரதங்களால் உண்டி சுருக்கல் முதலானவை மிகுதிபற்றி தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் - துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (சு)

நீரின்றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின்றமையா தொழுக்கு.

(இ - ள்.) யார்யார்க்கும் - எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும், நீர்-நீரை, இன்று - இல்லாமல், உலகு- உலகியலானது, அமையாதெனின் - பொருந்தா தாயின், ஒழுக்கு (அந்நீரினது நடுவே நீங்காத) வொழுக்கமும், வான் - மழை யை, இன்று-இல்லாமல், அமையாது-பொருந்தாது-எ-று.

(க - வை.) எவ்வகை மேன்மை யுடையோர்க்கும் நீரையல்லாம லுல கியலானது நடவாது அதுபோல மழையல்லாமல் நீரொழுக்கங் கிடையா து-என்பதாம். * இம்மையிலே அநுபவிக்கப்படுவனே வாதலிற் பொருளின் பங்களை யுலகிய லென்றார், ஈடுவேறீங்காத வொழுக்கமாவது; எக்காலங் களிலும் எவ்விடங்களிலும் நீருண்டாயிருத்தல், நீரிலுலே பொருளின்பங் கள் பொருந்துதல்போல் மழையிலுலே அந்நீரொழுக்கம் பொருந்துதல் எல்லாராலும் தெளியப்படுமென்பதைக் காட்டுதற்கு நீரின்மையா துல கெனினென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத் தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.]

இரண்டாவது அதிகாரம் வான்சிறப்பு.

முற்றிற்று.

உ - ஆம் - வது - நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது : முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையை சொல்லுதலா ம் ; அவ்வற முதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப் பவர் அவராதலால் இது வான்சிறப்பின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கத்துநீர்த்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும்பனுவற் றுணிவு.

(இ - ள்.) பனுவல் - நூல்களது, துணிவு - நிச்சயமானது, ஒழுக்கத்து- (தமக்குரிய) வொழுக்கத்திலேநின்று, நீர்த்தார் - துறந்தவரது, பெருமை - மகிமையை, விழுப்பத்து - மேலான பலபொருள்களுள்ளும் வெண்டும் (இதுவே மேலானதென்று) விரும்பும், எ-று.

(க-ரை.) நூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர் மகிமையை மேலானதென்று விரும்பும் என்பதாம். * தமக்குரிய வொழுக்கத்திலே நின்று துறந்தலாவது தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாமல் கடக்கப்புண்ணியம் வளரும் ; அதுவளரப் பாவம் தேயும் ; அது தேய அறியாமை நீங்கும் ; அது நீங்க இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கிற பகுத்தறிவும், நிலையில்லாத இம்மை மறுமையின்பங்களில் வெறுப்பும், பிறவித்துன்பங்களும் தோன்றும் ; அவை தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசை உண்டாம் ; அது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோட்சத்துக்குத் காரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம் ; அது உண்டாகத் தத்துவஞானம் பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும், நானென்பதாகிய அகங்காரமும் விடும். ஆதலின் இவ்விரண்டு பற்றுகளையும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம் ; நூல் செய்தவரது துணிவு நூலின் மேல் ஏற்றப்பட்டது. (க)

குறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

(இ - ள்.) துறந்தார் (அகங்காரமமகாரங்களை) விட்டவரது பெருமை மகிமையை, துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையினாலே சொல்லி, அறியப்புகுந்தால் (அடவுபடாமையால்) வையத்து - இவ்வுலகத்திலே, இறந்தாரை (பிறந்திறந்தவரை) எண்ணிக்கொண்டற்று, எண்ணி (இத்தனை பேர்களென்று) அறியப்புகுந்தாற்போலும்-எ-று.

(க-ரை.) துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில் இறந்தவர்களை எண்ணிக்கொண்டாற்போலும் என்பதாம். * கொண்டாலென்பது கொண்டெனத் திரிந்துநின்றது. (உ)

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(இ-ள்.) இருமை (பிறப்புவீடென்னும்) இரண்டினது, வகை (தன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை, தெரிந்து (அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு) ஆராய்ந்து, ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே, அறம்-துறவறத்தை, பூண்டார்-கொண்டவரது, பெருமை - மகிமையே உலகு ; உலகத்தில், பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது-எ-று.

ங - ஆம் - அதி - நீத்தார்பெருமை.

சு

(க - மா.) துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே யிவ்வுலகி லுயர்ந்தது என்பதாம். * பெருமையே யென்பதி னேகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது. அது உலகமுழுதாண்ட வரசர் முதலானவருடைய பெருமை யைப் பிரித்தலாற் பிரிநிலை யேகாரம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் துறந்த வரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப் பட்டது.] (ங)

உரனென்னுந் தோட்டியா லைலாந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.

(இ-ள்.) உரனென்னுந் தோட்டியான் - அறிவென்னு மங்குசத்தினாலே, ஒரைந்தும் (பொறிகளாகிய யானைகள்) ஐந்தையும், காப்பான் (தன்தன் புலன் களின்மேல் செல்லாமற்) காப்பவன், வரனென்னும் வைப்புக்கு (எல்லா நிலங்களினும்) மேலான தென்று சொல்லப்படுகிற மோட்ச நிலத்துக்கு, ஓர் வித்து - ஒரு வித்தாவான் - எ-று.

(க-மா.) ஐம்பொறிகளை ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற் காப்பவன் மோட்ச நிலத்துக்கு வித்தாவான் என்பதாம். * அந் நிலத்திலே போய் முளைத்தலின் வித்தென்றார்; இங்கே பிறந்தும் இறந்தும் வருகிற மனிதனல்லனென்பதாம். [ஏகதேசவுருவகவணி.] (சு)

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(இ-ள்.) ஐந்தவித்தான் (புலன்களிற் செல்லுகின்ற) வைந்தாசைகளையு மொழித்தவனது, ஆற்றல் - வல்லமைக்கு, அகல் விசும்புளார் - அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு, கோமான் - தலைவனாகி, இந்திரனே-தேவேந் திரனே, சாலுங்கரி - போதுமானசாட்சியாம்-எ-று.

(க-ரை.) கௌதமமுனி வல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சாட்சியாம் என்பதாம். * ஐந்தாசைகளையும் நீக்காமல் சாபத்தை அடைந்துநின்று அவ் வாசைகளை நீக்கினவனாகிய கௌதமமுனிவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தா னாதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (கூ)

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(இ-ள்.) (ஒத்த பிரப்பினராகிய மனிதர்களிலே, பெரியர் - பெரியோர், செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை, செய்வார் - செய்வார்கள், சிறியர் - சிறி யோர், செயற்கரிய - அச்செய்தற்கரியவைகளை, செய்கலாதார் - செய்யமாட் டாதார்-எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வார்கள்; சிறியோர் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யார்கள் என்பதாம். * எனவே பெரியோர் செய்தற் கெளியவைகளைச் செய்யாதொன்பதும், சிறியோர் அவைகளைச் செய் வாதொன்பதும் தோன்றுதல் அறிக; செய்தற் கெளியவை மனத்தை வேண் டியபடியே போக விடுதல், ஆசைகொள்ளுதல், கோபித்தல் இவைமுத

லானவையாம்; செய்தற்கரியவை - இயமம், நியமம், ஆதனம் பிரா ணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எண்வகை யோகங் களாம். (சு)

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகை தெரிவான் கட்டே யுலகு.

(இ-ள்.) உலகு - உலகமானது, சுவையொளி - யூறோசைநாற்றம், இரதமும்- உருவமும், ஸ்பரிசமும் - சத்தமும், கந்தமும் என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐந்தின் - பஞ்சதன் மாத்திரைகளது, வகை - கூறுபாட்டை, தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவனறிவினிடத்தே-எ-று.

(க-ரை) உலகமானது பஞ்சதன் மாத்திரைகளே யறிபவனிடத்தே என்பதாம். ஐந்தின் வகையாவன - அவையைந்தும், அவற்றிலே தோன்றிய பூதங்களைந்தும், அவற்றின் கூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்களைந்தும், ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனல் தெரிகின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற்குக் காரணமாகிய மான் - அகங்காரம் - மனம் - எனப்பட்டவையும் அவற்றுக்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் - கொள்ளப்படும். இவ்விருபத்தைந்து தத்துவக் கூட்டமல்லது உலகென வேறில்லையென்று உலகினது இருப்பை யறிதலால் அவ்வறிவினிடத்தாயிற்று, பூதமைந்து, நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான், ஞானேந்திரியமைந்து, மெய், வாய், கண், மூக்கு செவி, கன்மேந்திரியமைந்து, வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபஸ்தம். மூலப்பகுதி - மாயை, இவை நான்குபட்டாலும் பெருமைக்குக் காரணங்கள், ஐம்பொறி யடக்கலும், போகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (எ)

நிறைமொழிமாந்தர் பெருமைநிலத்து
மறைமொழி காட்டிவிடும்.

(இ-ள்.) நிறைமொழி (பய)னிறைந்த சொல்லையுடைய, மாந்தர் -முனிவரது, பெருமை - மகிமையை, நிலத்து - நிலவுலகத்தில், மறைமொழி - அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே, காட்டிவிடும் (பிரத்தியட்சமாகக்) காட்டிவிடும், எ-று.

(க-ரை.) முனிவரது மகிமையை - அவர்கள் - மந்திரங்களே காட்டும் என்பதாம். * பயனிறைந்த மொழியாவது அவர் அருளினுலே சொன்னலும், கோபத்தினுலே சொன்னலும், அதனதன் பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தே விடுகிறசொல், காட்டுதல் பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (அ)

குணமென்னுங்குன்றேறி நின்றூர்வெகுளி
கணமேயுங்காத்தலரிது.

(இ-ள்.) குணமென்னுங்குன்று (துறவு மெய்யறிவு ஆசையில்லாமை முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின்மேல், ஏறிநின்றூர் -ஏறிநின்ற முனி

வரது; வெகுளி - கோபமானது; கணமையும் (தானுளளவளவு) கூடிணகால மேயாயினும், காத்தல் - கோபிக்கப்பட்டவரிலே தடித்தல், அரிது - அரி தாம் - எ - று.

ஏ - ஆம் - அதி - அறன்வலியுறுத்தல். கக

(க-ரை.) முனிவர்கள் கோபமானது கோபிக்கப் பட்டவராலே தடித் தல் கூடாது-என்பதாம். அசையாமையும் பெருமையும்பற்றிக் குணங்களே மலையாக உருவகம் செய்தார், அனுதியான பழக்கத்திலுலே ஒரே விடத் துக்கோபம் தோன்றியபோதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆதலால் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழி மாந்தராதலால் காத்தலரிதென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவராணை சொல்லப் பட்டது. (கூ)

அந்தணரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

(இ - ள்.) எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லாவுயிர்களின்மேலும், செந்தண்மை-செ வ்வையான வருளை, பூண்டு-விரதமாகக்கொண்டு, ஒழுகலான்-நடக்கையி னாலே, அந்தணரென்போர்-அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர். அறவோ ர்-துறவறத்தினின்றவர், எ-று.

(உ-ரை.) அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே - என்ப தாம். * மற்று அசைநிலை, அந்தணரென்பது, அழகிய தண்மையை யுடை யவரென்னுங் காரணப் பெயராகவின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற்ற வர்க்காகாதென்பது கருத்து. [அப்படி ஆணையையுடையவராயினும் உயிர் களிடத்தே அருளுடையரென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

மூன்றாவது அதிகாரம் நீத்தார் பெருமை,

சு - ஆம் - அதி - அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது : அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மற்றைப் பொருளின்பங்கள் போலாகாமல் இம்மை, மறுமை, வீடு, என் கிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உருதி யுடைத்தென்பது சொல் லுதலாம், அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

சிறப்பீனுஞ்செல்வமும் மீனுமறத்தினூஉங்
காக்கமெவனே உயிர்க்கு.

(இ-ள்.) சிறப்பு - மோட்சத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், செல்வமும் (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும், (ஆதலால்) உ யிர்க்கு - மனிதருயிர்க்கு, அறத்தினூங்கு - தருமத்தின் மேற்பட்ட, ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத் தருவது, எவன்-யாது, எ-று.

(க - ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டதில்லை - என்பதாம். * ஓ- அசைநிலை. எல்லாப்பேருகளினும் - சிறந்ததாகலின் மோட்சத்தைச் சி றப்பென்றார், ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல். [இதனுல் அறத்தினும் அதிகமா கிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

கஉ சு - ஆம் - அதி - அறன்வலியுறுத்தல்.

அறத்தினூஉங்காக்கமும் மில்லையதனை
மறத்தலினூங்கில்லை கேடு.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு அறத்தினூஉங்கு - தருமஞ் (செய்தலின்) மே ற்பட்ட, ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்) இல்லை - இல்லை, அதனை - அத்தருமத்தை, மறத்தலினூங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின் மேற் பட்ட, கேடு - கேட்டைத் (தருவதும்) இல்லை-இல்லை, எ-று.

(க - னா.) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமுமில்லை அத்தருமத்தை மறத்தலைப்பார்க்கிலும் கேடில்லை - என்பதாம். * அறத்தினூங்காக்கமுமில்லையென முன் சொல்லப்பட்டதையே. † அதுவதித்தார் அதனாலே கேடுவருதலைச் சொல்லுதலாகிய பயனேக்கி. [இதனால் அது செய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒல்லும்வகையா லறவினையோவாதே
செல்லும்வாயெல்லாஞ் செயல்.

(இ-ள்.) ஒல்லும்வகையால் (தமக்குத்தமக்குக்கூடும்) வகையால், அறவினை - தருமமாகிய கல்வினையை, ஓவாதே - இடைவிடாமல், செல்லும்வாயெல்லாம் (அது) செல்லு மிடங்களிலெல்லாம், செயல் - செய்யக்கடவர், எ-று

(க-ரை.) மனம், வாக்கு, காயம், இம்மூன்றாலுந் தருமஞ்செய்யக்கடவர்கள் - என்பதாம். * கூடும்வகையாவது, இல்லறம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம் - சரீரநிலைக்கு ஏற்கவும் செய்தலாம். சொல்லுமிடங்களாவன, மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றினாலே செய்யப்படுகிற அறங்களாவன கற்றறிதையும், நற்சொல்லும், நற்செயலும், ஆம். [இதனால் அறம்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மனத்துக்கண்மாசில னாதலனைத்தற
னாகுலநீர பிற.

(இ-ள்.) மனத்துக்கண் (அப்படி அறஞ்செய்பவன் தன்) நெஞ்சினிடத்து, மாசிலனாதல் - குற்றமில்லாதவனாகக் கடவன், அறம் - தருமமாவது அனைத்து - அவ்வளவே, பிற - அது ஒழிந்த சொல்லும் வேடமும், ஆகுலநீர (அறமெனப்படுவனவல்ல) ஆரவார குணத்தையுடையனவாம், எ-று.

(க - ரை.) தருமஞ்செய்பவன் மனமாசற்றிருக்கக்கடவன், அவ்வளவேயறம் - என்பதாம். * குற்றமாயவை நினைத்தல், பிறர் அறியவேண்டிச் செய்யப்படுதலால் ஆகுலநீர பிறவென்றார். [மனதிலே குற்றமுடையவனாயபோது அதன் வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செய்யப்படுகிற அறங்களிலே பயன் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது.] (ச)

அழுக்காறவாவெகுளி யின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்காவியன்ற தறம்.

---

† அநுவாதமாவது, முன் சொல்லப்பட்டதையே மற்றொன்றை விதித்தற் பொருட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுதல்.

ச - ஆம் - அது - அறன்வலியுறுத்தல். கஙு

(இ - ள்.) அழுக்காறு - பிறருயர்ச்சி பொறுமையும், அவா - ஐம்புலவாசையும், வெகுளி (அவை காரணமாகப் பிறர்மேல் உண்டாகிற) கோபமும், இன்னாச்சொல் (அதுபற்றிவருகிற) கடுஞ்சொல்லும், நான்கும் - ஆகிய விந்நான்கினையும், இழுக்கா - கடிந்து, இயன்றது (ஒழிவில்லாமல் கடந்தது, அறம் - தருமமாவது, எ-று.

(க - வை.) பொறுமை, ஆசை, கோபம் கடுஞ்சொல், இந்நான்கும் கடிந்து நடந்ததே தருமம் - என்பதாம். * இதனால் இந்நான்கோடு கலந்து நடந்தது அறமெனப் படாதென்பதுங் கொள்க. [இவை இரண்டாலும் அறத்தினியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (மூ)

அன்றறிவாமென்னு தறஞ்செய்கமற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றுத் துணை.

(இ - ள்.) நாம் இப்போது இவ்வோமாகலின் † அன்று - இறக்குமளவில், அறிவாமென்னுது - செய்வோமென்று நினையாமல், அறம் - தருமத்தை, செய்க (தினந்தோறுஞ்) செய்யக்கடவர். அது - அப்படிச் செய்யப்பட்ட தருமமானது, பொன்றுங்கால் - உடம்பினின்று முயிர்போங்காலத்து, பொன்றுத்துணை (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணையாம், எ-று.

(க - வை.) இறக்கும்போது தருமஞ் செய்வோமென்னுது தினஞ்செய்க அவ்வறம் இறக்கும்போ துதவியாம் - என்பதாம். * மற்று, அசைநிலை, செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடுகூடி மற்றை யுடம்பிலும், செல்லுதலால் அழியாத துணையாயிற்று. [இதனால் அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத வுடம்பு இருக்கிறபொதே செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சூ)

14 அறத்தாறிதுவென வேண்டாசிவிகை
பொறுத்தானோடூர்ந்தா னிடை.

(இ-ள்.) அறத்தாறு - தருமத்தின் பயன், இதுவென - இதுவென்று, (ஆகமவளவையால்) அறிவிக்க, வேண்டா - வேண்டியதில்லை, சிவிகை - தண்டிகையை, பொறுத்தானோடு - சுமப்பவனோடு, ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சியளவையினாலேயே) அறியப்படும், எ-று.

(க - வை.) தருமத்தின் பயன் சிவிகை யெடுப்பவனிடத்தும், ஏறுபவனிடத்துங் காணப்படும் - என்பதாம். * எனவென்றதனால், சொல்லளவையாகிய ஆகமபிரமாணமும் பொருத்தானோ டூர்ந்தானிடை யென்றதனால், காட்சியளவையாகிய பிரத்தியட்ச பிரமாணமும் சொல்லப்பட்டன. அறியப்படுமென்பது குறைந்து நின்றதனால் சொல்லெச்சம். [இதனாலறியாத துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.] (எ)

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(இ-ள்.) ஒருவன் - ஒருவன், வீழ்நாள் (செய்யாமற்) கழியுநாள், படாமை - உண்டாகாமல், நன்று - தருமத்தை, ஆற்றின் - செய்வானாயின்,

† அகத்தியம் "அன்று முன்னாளெதிர்மறை அசைநிலை."

௧௪.

- ஆம் - அதி - அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃது - அச்செய்கையானது, வாழ்நாள் (அவன் சரீரத்தோடுகூடி வாழுநாளது, வழி (வரு) வழியை, அடைக்குங்கல் (வராமல்) அடைக்குங் கல்லாம், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் அறத்தைச் செய்தால் அவ்வற மவன் பிறப்பை நீக்கும் என்பதாம். * அஞ்ஞானம், அகங்காரம், அவா, விருப்பு, வெறுப்பு, என்கிற ஐவகைக் குற்றங்களால் வருகிற நல்வினை, தீவினை என்கிற இருவகை வினைகளும் உள்ளவரைக்கு முயிர் உடம்போடு கூடிநின்று அவற்றின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கும்; ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. (அ)

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(இ - ள்.) அறத்தான்-இல்லறத்தோடு பொருந்தி, வருவதே-வரு மின்பமே, இன்பம் - இன்பமாகும், மற்றெல்லாம் (அதனோடு பொருந்தாது) வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினும் புறத்த - துன்பத்துட் சேர்வனவாம்; அதுவுமல்லாமல், புகழும் - புகழையும், இல - உடையன வல்ல-எ-று.

(க-ரை.) தன் மனைவியோடு கூடுமின்பமே யின்பமாகும் பிறன் மனைவியோடு கூடுமின்பந் துன்பமாம் என்பதாம். * இன்பம் காமத்தினதுபவம்; இன்பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று; பாவத்தால் வரும் பிறவில் விழைவுமுதலானவை அப்போது இன்பமாய்த் தோன்றுமாயினும், பின்பு துன்பமாய் விளைதலாற் புறத்தவென்றார். புகழுமிலவெனவே அறத்தோடு வருவதாகிய வின்பம் புகழுமுடைத்தாமென்பது பெற்றாம். [இதனால் அறஞ்செய்வாரோ இம்மையின்பமும், புகழும் பெறுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

(இ-ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு - செயற்பாலது-செய்தற்றன்மையது, அறனே - கல்வினையே, உயிற்பாலது - ஒழிதற்றன்மையது, பழியே - தீவினையே-எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது கல்வினை, செய்யத்தகாதது தீவினை என்பதாம். * தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது; ஒருமிரண்டெம், அனைநிலைகள், பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப் பழியென்றார். [இதனாற் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன.] (கூ)

ஈன்காம்-அதிகாரம்-அறன்வலியுறுத்தல்

பாயிரம்

முற்றிற்று.

இல்லறம்.

இல்லறமாவது : இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற வழியிலே நின்று அதற்கு துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடு கூடிச் செய்யப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே சொல்லத் தொடங்கினர்.

நு - ஆம் - அதி - இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது ; மனையாளோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பாம். இல்வாழ்க்கை நிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகை நிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

16 இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(இ-ள்.) இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவ னென்று சொல்லப்படுவோன், இயல்புடைய (துறவறத்) தன்மையை யுடைய, மூவர்க்கும் (மற்றை) மூவர்க்கும், நல்லாற்றில் (அவரது) நல் லொழுக்க-வழிகளில், நின்ற-நிலைபெற்ற, துணை-துணையாவான்-எ-று.

(க - ரை.) இல்லறத்தில் வாழ்பவன் பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சன்னியாசி இம்மூவர்க்குந் துணையாவான் என்பதாம். * இல்லென்பது அதனறத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். மற்றை மூவராவார் ; ஆசாரிய னிடத்தே ஓதுகின்றவனும், விரதங்காக்கின்றவனும், ஆகிய பிரமசாரியும், காட்டினிடத்தே போய் மனைவியோடு தவஞ்செய்கிறவனாகிய வானப்பிர ஸ்தனும், எல்லாப்பற்றுகளையும் விட்டவனாகிய சந்நியாசியும் என்றறிக. இல்வாழ்வான் பசி, நோய், குளிர், முதலானவற்றால் அவரொழுக்கங்களுக்கு இடையூறுவாராமல் உண்டி மருந்து முதலானவை கொடுத்து அவரவ ரொழுக்கவழிகளிலே தப்பாமல் நடத்துகையினாலே நல்லாற்றினின்றதுணை யென்றார். (க)

துறந்தவர்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

(இ-ள்.) துறந்தார்க்கும் (ஆதாரமானவராலே) விடப்பட்டோர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-வருமைப்பட்டவர்க்கும், இறந்தார்க்கும் (ஒருவருமில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கும், இல்வாழ்வா னென்பான்-இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோனே, துணை-துணையாவான்-எ-று.

(க-ரை.) துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்தவர்க்கும், இல்வாழ்வான் துணையாம் என்பதாம். * ஆதாரமானவராலே விடப்பட்டவர்க்குப் பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதாரமாய் நின்று வேண்டுவன செய்தலாலும், வறுமைப்பட்டவர்க்கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும், இறந்தவர்க்கு ஈர்க்கடன் முதலானவை செய்து நல்லகதியை அடைவித்தலாலும்,

க்சூ. நு - ஆம் - அதி - இல்வாழ்க்கை.

துணையென்றார். [இவை யிரண்டொட்டாலும் இல்வாழ்க்கை எல்லா வுபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தென்புலத்தார்தெய்வம் விருந்தொக்கருனென்றாங்
கைம்புலத்தாற்றோம்ப றலை.

(இ - ள்). தென்புலத்தார் - பிதிரரும், தெய்வம் - தேவரும், விருந்து - அதிதியரும், ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும், தான் - தானும், என்று - என்று சொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்துஞ் செலப்படுகின்ற, ஆறு (அற) வழியை, ஓம்பல் - வழுவாமற் செய்தல், தலை (இல்வாழ்வானுக்குச், சிறப்புடையவறமாம், எ-று.

(க-ரை.) பிதிரர்க்குந், தெய்வத்திற்கும், விருந்திற்கும், இனத்திற்குந், தனக்குந், தருமஞ்செய்தல் தலைமையான தருமமாம் - என்பதாம். * ஆங்கு அசைநிலை. பிதிரர் ஓர் தேவசாதியார், அவர்க்கு இடம் தெற்காதலின் - தென்புலத்தாரென்றார், தெய்வம், சாதியொருமை, விருந்து, புதுமை, அது இங்கே புதியவராய் வந்தவரை உணர்த்தலினாலே ஆகுபெயர். தான் செல்வையா யிருந்துகொண்டு எல்லா வறங்களையும் செய்யவேண்டுதலின் தன்னைக் காப்பாற்றுதலும் அறமாயிற்று. இவ்வைந்துவகையும் தருமஞ்செய்தற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புலமென்றார். இவ்வைந் திடங்களுக்கும் ஐந்து பங்கு வேண்டுதலால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒருபங்காயிற்று. (ங)

பழியஞ்சிப்பாத்து ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியஞ்சலெஞ்ஞான்று மில்.

(இ-ள்.) பொருள் சம்பாதிக்கும்போது) பழி - பாவத்துக்கு, அஞ்சி பயப்பட்டுச் சம்பாதித்து பாத்து (அப்பொருளை முன் சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு, ஊண் (தான்) உண்ணுதலை, வாழ்க்கை (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது, உடைத்தாயின் - உடையதாஞல், வழி (அவனது) சந்ததியானது, எஞ்சல் - குறைதல், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்; இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பாவத்திற்குப் பயந்து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டுண்ணு மொருவன் சந்ததியானது குறைதலில்லை - என்பதாம். * பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப் பங்கிட்டுண்டால் அறமானது, பொருளுடையானையும், பாவமானது தன்னையும், அடைந்து சந்ததி அழியுமாதலால் பழியஞ்சி யென்றார். [வாழ்பவனது உடைமை வாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது.] (ச)

அன்புமறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்புமபயனு மது.

(இ - ள்). இல்வாழ்க்கை (ஒருவனது)இல்வாழ்க்கையானது, அன்பும் (தன் மனையாளிடத்துச் செய்யத்தகு) மன்பினையும், அறனும் (பிறர்க்குப் பகுத் துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும், உடைத்தாயின் - உடைத்தாஞல், அது - அவ்வுடைமையானது, (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு) பண்பும் - குணமும், பயனும்-பிரயோசனமும் ஆம், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவ னில்வாழ்க்கை அன்பையுமறத்தையு மூடைத்தா ஞல் அவ்வுடைமையானது குணமும் பிரயோசனமுமாம் - என்பதாம்.

நி - ஆம் - அதி - இல்வாழ்க்கை. கள

* மனையாளுக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை யில்லாதபோது இல்லறம் முடிவு பேறுதாகையால் அன்புடைமை பண்பும், அறமுடைமை பயனும், ஆயின அன்பையும், அறனையும் முன்வைத்த ஒழுங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும், பயனையும், வைத்தலால் நிரனிறையணி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.](நி)

அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கை யாற்றிற்புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப்பெறுவ தெவன்.

(இ - ள்) (ஒருவன்) இல்வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையை, அறத்தாற்றின்-தருமத்தின்வழியில், ஆற்றின் - செலுத்துவானையின், புறத்தாற்றில் (அவன் அதற்குப்) புறமாகியவழியிலே, போய் - சென்று, பெறுவது - பெறும்பயன், எவன் - யாது, எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக நடத்துவனில், துறவரத்திற்போய்ப் பெறும்பயன் என்ன - என்பதாம். * தருமத்தின் வழி பழியஞ்சிப் பகுத்துண்ணுதலும் அன்புடைமையுமென மூன் சொல்லப்பட்ட வழியாம். புறத்தாறு, மனையைவிட்டு வனத்திலே செல்லுநிலை. அந்நிலை தரும்பயனை இது தருமென்னும் பொருள். தோற்றற்குப் போய்ப் பெறுவதென வென்றார். (சு)

இயல்பினனில்வாழ்க்கை வாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்) இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையிலே நின்று, இயல்பினன் (அதற்குரிய) வியல்போடுகூடி, வாழ்பவனென்பான் - வாழ்பவனென்று, சொல்லப்படுவோன், முயல்வாருளெல்லாம் (ஐம்புலன்களைவிட) முயற்சி செய்வாரெல்லாருள்ளும், தலை-மேற்பட்டவனுவான், எ-று.

(க-ரை.) அறுவியல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்பவன் தவஞ்செய்வார்க்கெல்லாந் தலையாவான் - என்பதாம். * முற்றத்துறந்தவராகிய சந்நியாசிகள் ஐம்புலன்களை விட்டமையால் முயல்வாரென்றது வனத்திலே தவஞ்செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்தரை, இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சி செய்யாமலே பயனைப்பெறுதலினாலே தலையென்றார். (எ)

ஆற்றி னெழிக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

(இ - ள்.) (தவஞ்செய்வோரையும்) ஆற்றின் (தமது) வழியிலே, ஒழுக்கி - நடத்தி, அறன் (தானுந்தன்) னறத்தினின்றும், இழுக்கா - தவறுத, இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, நோற்பாரின் - அத்தவஞ் செய்வாரது நிலையினும், நோன்மை-பொறுமையை, உடைத்து-உடையதாம்-எ-று.

(க – ரை.) தவத்தோரைத் தவவழியி னடத்தி, தானுந் இல்லறத்தி னின்று தவமுத வாழ்க்கை தவஞ்செய்வோர் நிலையினும் பொறுமை யுடையது என்பதாம். * பசிமுதலான இடையூறு தீர்த்தலால் ஆற்றி லொழுக்கியென்றார். தோற்பாரொன்றது அவரது நிலையை உணர்த்தலால்.

கூ - ஆம் - அதி - வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது : அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மை யாம், இதனுலேயே அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித் தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(இ-ள்.) மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க, மாண்புடையாளாகி (நற் குண நற்செய்கைகளை) யுடையவளாகி, தற்கொண்டான்-தன்னைக் கொண்ட கணவனது, வளத்தக்காள்வாழ்க்கை-வரவுக்குத் தகுந்த வாழ்க்கையை யுடை யவள், துணை (அவ்வில்லறத்துக்குத்) துணையாவாள்-எ-று.

(க-னா.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கையோடு தன் கண வன் வரவுக்குத்தக்க செலவு செய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் தூணையா வாள் என்பதாம். * நற்குணங்களாவன, துறந்தவரை யுபசரித்தலும், விருந்தாராய்தலும், வறியவரிடத்தே யருளுடைமையும், முதலானவையாம். நற்செய்கைகளாவன, வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களிந்து காப்பா ற்றிவைத்தலும், உண்டிசமைத்தல் வல்லமையும், உபகாரஞ்செய்குதலும் முதலானவையாம். வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலுக்குத் தக்க படி செலவுசெய்தல். [இதனல் இவ்விரண்டு நன்மைகளும் சிறந்தனவென் பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

(இ-ள்.) மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குணநற்செய்கை கள், இல்லாள்கண் (ஒருவனது) மனையாளிடத்தே, இல்லாயின் - இல்லை யாயின், வாழ்க்கை-அவ்வில்வாழ்க்கையானது, எனைமாட்சித்தாயினும் (செல் வத்தால்) எவ்வளவு பெருமையை, உடையதாயினும் இல் - அப்பெருமையை உடையதன்று, எ-று.

(க-னா.) இல்லறத்திற்குரிய குண மனையாளிடத் திலலையேல், அவ்வில் வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பயனில்லை-என்பதாம். * பயன் படாமையால் இல்லையென்றார். (உ)

இல்லதெனில்லவண் மாண்பாலு ளுள்ளதெ
னில்லவண்மாணாக் கடை.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) இல்லவள் - மனையாள், மாண்பாலுல் - நற் குண நற்செய்கைகளாயிருந்தால், இல்லது-இல்லாதது, என் - யாது, இல்ல வள் - அம்மனையாள், மாணாக்கடை (அப்படிப்பட்டவ) ளாகாதிருந்தால், உள் ளது, உள்ளது, என் - யாது, எ - று.

(க - னா.) மனையாள் நற்குண நற்செய்கை யுடையவளாகில் அவ்வில் வாழ்க்கை எல்லாம் உடைத்து - என்பதாம். * மாண்பென்னுங் குணப்பெ யர் இங்கே அதனை உடையவளுக்கு ஆயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும்

இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது மனையாளது நற்குண நற்செய்கையே மற்றவை யல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

பெண்ணிற்பெருந்தக்க யாவுளகற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப் பெறின்.

(இ-ள்.) கற்பென்னுந்திண்மை-கற்பென்னுங்கலங்கா நிலைமை, உண்டாகப்பெறின் (அவளிடத்தே) உண்டாயிருக்கப் பெற்றால் (ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள்) பெண்ணின் - மனையாளினும், பெருந்தக்க உயர்வாகிய பொருள்கள், யா - எவை, உள - இருக்கின்றன-எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பெறும் பேருகளுக்குள் கற்புடைய மனைவியைப் பார்க்கிலும் எவை யிருக்கின்றன - என்பதாம். * கற்புடையாள் போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாம் பொருள்கள் வேறில்லாமையால் யாவுளவென்றார். [இதனால் கற்பு நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யு மழை.

(இ-ள்.) தெய்வம் (பிற) தெய்வத்தை, தொழாஅள் - வணங்காளாகி, கொழுநன் (தனது தெய்வமாகிய) கணவனை, தொழுது - வணங்காநின்று எழுவாள் (நித்திரைவிட்) டெழுந்திருப்பவள், பெய்யென - பெய்யென்று சொல்ல, மழை-மழையானது, பெய்யும்-பொழியும், எ-று.

(க - ரை.) பிறதெய்வத்தை வணங்காது கணவனை தொழுதெழுபவள், பெய்யென்று சொல்ல மழைபெய்யும் - என்பதாம். * தெய்வந் தொழுதற்கு மனம் தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின் தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்து நின்றது தெய்வமும் ஏவல்செய்யுமென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தற்காத்துத்தற்கொண்டாற் பேணித்தகைசான்ற
சொற்காத்துச்சோர்விலாள் பெண்.

(இ - ள்.) தற்காத்து (கற்பினின்று வழுவாமல்) தன்னைக்காப்பாற்றிக்கொண்டு, தற்கொண்டாற்பேணி - தன்னைக்கொண்டவனையும் (உண்டி முதலானவற்றால் உபசரித்து, தகைசான்ற (தம்மிருவரிடத்தும் நன்மையமைந்த, சொற்காத்து - புகழை நீங்காமற் காப்பாற்றி, சோர்விலாள் (முன் சொல்லப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளிலும்) மறவியில்லாதவளே பெண் - பெண்ணாவாள், எ-று.

(க - ரை.) கற்பையும் கணவனையும் நற்குண நற்செய்கைகளையும் காப்பாற்றுபவளே மனையாள் - என்பதாம். * தன்னிடத்துப் புகழாவது - ஊரார் கற்பினாலே தன்னைப்புகழ்வது, [இதனால் தன்னைப்புகழ்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

சிறைகாக்குங்காப்பெவன் செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பே தலை.

(இ-ள்.) மகளிர் - பெண்டிரை, சிறை - சிறையிலுலே, காக்கும் (தலைவர்) காக்கும், காப்பு - காவலானது, எவன் - என்ன பிரயோசனத்தை, செய்யும் - செய்யும், சிறை (தமது) சிறையால், காக்கும் (அவர்) காக்கும், காப்பே-காவலே, தலை-முதன்மையான காவல், எ-று.

(க - ரை.) பெண்கள் - கற்பால் தங்களைக் காத்துகொள்ளுதலே தலைமையானகாவல் - என்பதாம். * சிறை, மதிற்காவல், வாயிற்காவல், முதலானவை சிறை - மனதைக் கற்பின் வழியிலே நிறுத்தல். காவலிரண்டிலும் சிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்துச் சிறைக்காவலாலே பயன் இல்லையென்றற்கு சிறைகாக்குங் காப்பேதலையென்றார். [இதனால் தன்னைக்காத்தலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பெற்றூர்பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர்பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர்வாழு முலகு. அ

(இ-ள்.) பெண்டிர் - மகளிர், பெற்றூர் (தம்மைக்) கொண்டகணவனை, பெறின் (பூசித்தல்) பெறுவாராயின், புத்தேளிர் - தேவர், வாழும் - வாழ்தற்கிடமாகிய, உலகு - உலகத்தில், பெருஞ்சிறப்பு (அவராற் செய்யப்படும்) பெரிய சிறப்பினை, பெறுவர்-அடைவர்-எ-று.

(க-ரை.) தன்கணவனை வணங்கும் பெண்களைத் தேவர்கள் தொழுவார்-என்பதாம். * பூசித்தல் வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம். [இதனால் தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்த பெண்டிர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க் கில்லையிகழ்வார்முன்
னேறுபோற்பீடு நடை.

(இ - ள்.) புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்த - விரும்பிய, இல் - மனையாளை, இலோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார் முன் (தம்மை யிகழ்ந்துபேசும்பகை வர்முன், ஏறுபோல் - ஆண்சிங்கம்போலும், பீடுநடை - பெருமித நடை, இல்லை-இல்லை-எ-று.

(க-ரை.) கற்பாகிய கீர்த்தியையுடைய மனையாளில்லாதவர்க்குப் பகை வர் முன் சிங்கம்போன்ற நடையில்லை - என்பதாம். * புரிந்தவென்பத னீறு விகாரத்தால் தொக்கது. பெருமித நடையானுக்குச் சிங்கம்வேறு நடையினால், உபமானமாதலால் ஏறுபோலென்றார். [இதனால் புகழைக் காப்பாற்றுத விடத்தே உண்டாகும் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
கல்கல னன்மக்கட் பேறு.

(இ-ள்.) (அறிந்தோர்) மனை - மனையாளது, மாட்சி - நற்குண நற்செய்கைகளை, மங்கலம் (ஒழுவனுக்கு) நன்மையாம், என்ப - என்று சொல்லுவார், நன்மக்கட்பேறு - நல்லப் புதல்வனைப் பெறுதலை, அதன் - அவற்றுக்கு, நன்கலன்=நல்ல வாபரணம் (என்பு) என்று சொல்லுவார்-எ-று.

(க - ரை.) மனையாளது நற்குண நற்செய்கைக ளொருவனுக்கு நன்மையென்றும், நற்புதல்வனைப் பெறுதல் அந்நன்மைக் காபரணமென்

றும் சொல்லுவார் - என்பதாம். * அறிந்தோரென்பது வழுவிக்கப்பட்டது. மற்று - அசை. [இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்காவதோ ரணிகலஞ்சொல்வி அதனால் பின்வருவதாகிய அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.] (ம)

ஆறும் - அதிகாரம் - வாழ்க்கைத்துணைநலம்,

மூற்றிற்று.

எ - ஆம் - அதி - புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது : முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும், அல்லது செலுத்தக்கூடாமையால் அக்கடன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்ல மக்களைப் பெறுதலாம். அதிகார முன்றமை முன்பெறப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லையறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற;

(இ-ன்.) பெருமவற்றுள், (ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவறிந்த அறியவேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய, மக்கட்பேறல்ல - புதல்வரைப் பெறுதலே யல்லது, பிற-மற்றைப்பேறுகளை, யாம்-நாம் அறிவதில்லை-மதிப்பதில்லை-எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை யறிந்த மக்கட்பேற்றை மதிக்கவேண்டும் - என்பதாம். * அறிதற்குக் காரணமாகிய வரிமை அவ்வரிதலே உண்டாக்கியே விமோதலின் அத்துணிவு பற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்தவென்றதனால் மக்களென்னும் பெயர் பெண்பாலை யொழித்துநின்றது. [இதனுலே புதல்வரைப் பெறுதலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(இ - ள்.) பழிபிறங்கா - (பிறரால்) பழிக்கப்படாத, பண்புடை - நற்குணங்களையுடைய, மக்கட்பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவானுயின் - எழுபிறப்பும் (வினை வசத்தினுலே யுளீடாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை-துன்பங்கள், தீண்டா (சென்று ஒருவனை) யடையாவாம்-எ-று.

(க-ரை.) பழிக்கப்படாத நற்புதல்வரைப் பெறுவானுயின் எழுபிறப்பிலும் துன்பங்க ளணுகா - என்பதாம். * தந்தைதாய்களது தீவினை செய்தற்பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வராலே செய்யப்படும் தான தருமங்களுக்கு அவரது நற்குணம் காரணமாகலின் பண்புடை மக்களென்றார். எழுபிறப்பு-எழுதலே முறையுமாம். எழுபிறப்பாவன. தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், என்பனவாம். (உ)

தம்பொரு ளென்பதம் மக்களவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

(இ - ள்) தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை, தம்பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள், என்ப - என்றுசோல்லுவார், அறிந்தோர் அவர் பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள், தந்தம் வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர் செய்யும் நல்வினையினாலே, வரும் - (தம்மிடத்து) வரும், (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை) பிள்ளைதேடிய பொருள் பிதாவுக்கு வருகையால் புதல்வரைத் தம் பொருளென்று சொல்லுவர் - என்பதாம். * பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளென வுபசரித்தார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும். நல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர் அடையும் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.]

அமிழ்தினுமாற்ற வினிதேதம்மக்கள்
சிறுகையளாவிய கூழ்.

(இ - ள்.) தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது, சிறுகை - சிறியகைகளால், அளாவிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறுனது, அமிழ்தினும் (சுவையினுலே மிகுந்த) அமிர்தத்திலும், ஆற்றவினிது - மிகவு மினிமையையுடைத்தாயிருக்கும்-எ-று.

(க - ரை,) தம்மக்கள் சிறுகையாலளாவிய சோறுனத்து அமிர்தத்திலும் மிகவினியது என்பதாம். * சிறுகையளாவல் தாய்தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும்போது சோற்றைத்தழாவிகை முதலாயின. (ச)

மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(இ - ள்) உடற்கு (ஒருவனது) உடம்புக்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, மக்கள் - மக்களது, மெய் - உடம்பை, தீண்டல் - தொடுதல், செவிக்கு (அவனது) காதுக்கு, இன்பம்-இன்பமாவது, அவர்-அவரது, சொல் - சொற்களை, கேட்டல் - கேட்குதல்-எ-று.

(க-ரை.) மக்களுடலைத் தொடுதல் உடற்கின்பம். அவர் சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கின்பம் - என்பதாம். * மற்று - அசைநிலை. பிள்ளைகளது மழலைச் சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிந்து பேசுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின் அவையிரண்டுக்கும் பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் - கேட்டல்களினுல் உண்டாகும், இன்பங்களைத் தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள். (ரு)

குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச் சொற் கேளாதவர்.

(இ-ள்.) தம்மக்கள்-தம்முடைய புதல்வரது, மழலைச்சொல் - குதலைச் சொற்களை, கேளாதவர் - கேட்காதவர், குழல் - குழலினிசை, இனிது - இனியது, யாழ் - வீணையினிசை, இனிது - இனியது, என்ப – என்று சொல்லுவார்-எ-று.

(க-ரை.) தம்மக்கள் மழலைச் சொற்கேளாதவர்கள் புள்ளாங் குழலிசை யினிதென்றும், வீணையிசை யினிதென்றுஞ் சொல்லுவர் என் பதாம். * குழல் - யாழ் - அவற்றினிசையைக் காட்டுதலால் ஆகுபெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றிலும் மழலைச்சொல் இனிதென்று சொல்லுவாரென்ற தாயிற்று. இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச் சொல்லைச் சிறப்புவகையாற் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட் டது.] (கூ)

தக்கை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(இ-ள்.) தக்கை - தகப்பனானவன், மகற்கு - புதல்வனுக்கு, ஆற்றும் - செய்யத்தகும், நன்றி - நன்மையாவது, அவையத்து (கற்றவரது) சபையி னிடத்து, முந்தியிருப்ப (அவரிலு) மேற்பட்டிருக்க, செயல் (கல்வியையு டையவ) னாக்குதலாம்-எ-று.

(க-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச் செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வி யில் கல்வியில் வல்லவனென முற்பட்டிருக்கச்செயல் - என்பதாம். * பொ ருளுடையவனுக்கல் முதலானவை பின்னே தன்பத்தைத் தரினுந் தரும். ஆகலால் அவை நன்மையாகா வென்பது கருத்து. [இதனுல் தக்கைதகடன் சொல்லப்பட்டது. (எ)

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(இ - ள்,) தம்மக்கள் - தம்மக்களுடை, அறிவுடைமை - அறிவுடையரா யிருக்கையானது, மாநிலத்து - பெரிய நிலத்தில், மன் - நிலைபெற்ற, உயிர்க் கெல்லாம் - உயிர்களுக்கெல்லாம், தம்மின் - தமக்கு (இனியதாதலினும்) இனிது-இனிதாயிருக்கும்-எ-று.

(க-ரை.) தம்மக்களறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத் துயிர் களுக்கெல்லா மினிதாயிருக்கும் - என்பதாம். * இங்கே அறிவென்றது இயற்கை யறிவோடுகூடிய கல்வி யறிவை அறிவுடைமை கண்டு மகிழ்தற் குரியவர் அறிவுடையோ ராதலால் இங்கே மன்னுயிரென்றது அவர்மேல் நின்றது. [இதனுல் தந்தையினும் உலகத்தார் மகிழ்வரென்பது சொல்லப் பட்டது.] (அ)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக் கேட்ட தாய்.

(இ - ள்.) தன் மகனை-தன்புதல்வனை, சான்றோனென (கல்விகேள்வி களினுலே) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல, கேட்டதாய்-கேட்டதாயானவள், ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்தினும், பெரிதுவக்கும்-மிகமகிழ்வாள்-எ-று.

(க-ரை.) தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவனெனக் கேட்ட தாயான வள் பெற்றகாலத்தினும் பெருமகிழ்ச்சி யடைவாள் - என்பதாம். * மகி யின் மேலே கண்டதனுல் உண்டாகிய பொதுவான மகிழ்ச்சியினும் நிறை ந்த கல்வி கேள்விகளை யுடையவனெனக் கேட்டதனுல் உண்டாகிற சிறப்

பான மகிழ்ச்சி பெரிதாகவின் பெரிதுவக்குமென்றும், பெண்மைக்குணத் திறுல் தானுக அறியமாட்டாமையால் கேட்ட தாயெனவும் சொல்லினர். அறிவுடையோனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சான்றோரென்று அறிந்து சொல்லுதற்கு உரியவர் அவராகையால், [தாய் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமை யால் அது இதனுல் வேறெடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

69 மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னெற்றுன் கொல்லென்னுஞ் சொல்.

(இ - ள்.) தந்தைக்கு (தன்னைக் கல்வியுடையவனுக்கிய) தகப்பனுக்கு, மகன் - புத்திரன், ஆற்றும் - செய்யும், உதவி - எதிர் நன்றியானது (தன் னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்) இவன் - இவனது, தந்தை - தகப்பன் (இவனைப் பெறுதற்கு) என் - என்னதவத்தை, நோற்றுன் கொல் - செய் தானே, என்னும் - என்கிற, சொல் - சொல்லை, உண்டாக்குதலாம்-எ-று.

(க - ரை) பிள்ளை பிதாவுக்குச் செய்யும் உதவியானது இவன் பிதா இவனைப் பெறுதற் கென்னதவஞ் செய்தானேவென்று பிறர்சொல்லுஞ் சொல்லை யுண்டாக்கல் - என்பதாம். * சொல்லென்பது உண்டாக்குதலா கிய தன் காரணத்தைக் குறிப்பித்து நின்றது; உண்டாக்குதல் அப்படிச் சொல்ல நடத்தல். [இதனுல் புதல்வனது கடன் சொல்லப்பட்டது.]

ஏழாம்-அதிகாரம்-புதல்வரைப் பெறுதல்

மூற்றிற்று.

அ - ஆம் - அதி - அன்புடைமை.

அஃதாவது : அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்த முடையவரி டத்து ஆசையுடையவனுயிருக்கை, அதிகாரமுறைமையும் இதனுல் விளங் கும், இல்லறமினிது நடத்தலும் பிறவுயிர்களின் மேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின் பயனுதலால், இது வேண்டப்பட்டது.

30 அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்.

(இ - ள்.) அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும், அடைக்கும் (பிறரறியாமல்) அடைத்துவைக்கும், தாழ் - தாழும், உண்டோ - உளதோ (தம்மால்) அன்பு செயப்பெற்றவரது துன்பங்கண்டவிடத்தே (பொழிகின்ற) ஆர்வலர்-அன்பு டையாரது, புன்கணீர் - புல்லிய கண்ணீரே, பூசரரும் (உள்ளே இருக்கிற) அன்பினை எல்லாரும் அறியத் (தூற்றும்) ஆதலால்-எ-று.

(க - ரை.) அன்பு கொள்ளப்பட்டவரது துன்பங் கண்டபோதே, அன் புடையவர் கண்ணீரோ உள்ளிருந்த வன்பைக் காட்டும் - என்பதாம். * உம் மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவையால், அறியப்படாதா

மினும் அதமான வளவையால் வெளிப்படு மென்பதாம். [இதனுல் அன் பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.] (எ)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(இ - ன்.) அன்பிலார் - அன்பிலாதவர், (பிறருக்குப் பயன்படாமை யால்) எல்லாம் - எல்லாப் பொருள்களாலும், தமக்கு-தமக்கே, உரியர் - உரி யவராவார்; அன்புடையார் - அன்புடையவர், (அவைகளாலே மாத்திரமல் லாமல்) என்பும் (தம்) முடம்பாலும், பிறர்க்கு - பிறருக்கு உரியர் - உரியவ ராவார்-எ-று.

(க - ரை.) அன்பிலார் எல்லாப் பொருளையுந் தமக்கே யுரியவராவர்; அன்புடையவர் பிறர்க்கு எலும்பையுங் கொடுக்க வுரியவராவர் - என்ப தாம். * தமக்கே யென்ற பிரிநிலை யேகாரம், வருவிக்கப்பட்டது. என்பு - உடம்பிற்காதலால் ஆகுபெயர். [என்பு முரியராகுதை புறவுக்காகத் தலை யேறிய சிபியும் தன் முதலெலும்பை இந்திரனுக்கு கொடுத்த ததீசியு முத லாயினோரிடத்தே காண்க.] (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(இ-ன்.) ஆருயிர்க்கு-பெருதற்கரிய மனிதருயிர்க்கு, என்போடு - உடம் போடு, இயைந்த - உண்டாகிய, தொடர்பு - சம்பந்தத்தை, அன்போடு - அன்போடு, இயைந்த - பொருந்துதற்குவந்த வழக்கு - வழியின் பயனுகும், என்ப-என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார்-எ-று.

(க - ரை.) மக்களுயிருக் குடலோ டெண்டாகிய சம்பந்தத்தை அன் போடு பொருந்தவந்த பயனென்பர் - என்பதாம். * மனிதப்பிறப்பி னருமை அதனை யடைந்த வுயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன் பயனை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். உடம்போடுகூடியல்லாமல் அன்பு செ ய்யக் கூடாமையால், அது செய்தற் பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுண்டாயிற் றென்பதாம். ஆகவே, [இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்ற யிற்று.] (ஈ)

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(இ - ன்.) அன்பு (சம்பந்த முடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன் பானது, (அத்தன்மையினாலே) ஆர்வமுடைமை (பிறரிடத்தே) ஆசையை யுடையவனுயிருக்கையை, ஈனும் (ஒருவனுக்குத்) தரும், அது - அவ்விருத் கையானது, நண்பென்னும் (இவனுக்கு யாவரும்) சுற்றமென்று சொல்ல ப்படுகிற, நாடாச்சிறப்பு - அளவிடற்கரிய சிறப்பை, ஈனும் - தரும்-எ-று.

(க - ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது நினைத்ததையும் தரும்-என்பதாம். * எல்லாரும் சுற்றமாதல் எல்லாப்பொருளையும் அடை தற்குக் காரணமாதலின் அதனை நாடாச் சிறப்பென்றார். (ஊ)

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்று மெய்துஞ் சிறப்பு.

(இ - ள்.) வையகத்து - இவ்வுலகத்தில், இன்புற்றூர் (இல்வாழ்க்கையிலே நின்று), இன்பத்தை யனுபவித்தவராகி, எய்தும் (அதன் பின்னே விண்ணுலகத்திற் சென்று) அடையும், சிறப்பு - பேரின்பத்தினை, அன்பு - அன்பை, உற்று - உடையவராகி, அமர்ந்த (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்கு-வழியின் பயனுகும், என்ப-என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார்-எ-று.

(க - ரை.) விண்ணுலகிலடையும் பேரின்பத்தை மண்ணுலகில் இல்வாழ்க்கையில் பொருந்தியவன் பின் பயனென்பர் - என்பதாம். * இல்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும், மக்களோடும், சுற்றத்தோடும், கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலேசெய்யப்பட்ட வேள்வித்தொழிலினுலே தேவராய்ப் பிரந்து அங்கேயும் இன்பத்தை அநுபவிப்பாராகலின் இன்புற்றூரெய்துஞ் சிறப்பென்றூர். தவத்தினுலே தன்பமுற்று அடையப்படுவதாகிய விண்ணுலக வின்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாலன்றி இல்லை யென்பதாம். (இ)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்பவறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(இ-ள்.) அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்) அன்பு - அன்பானது, சார்பு - துணையாவது, அறத்திற்கே - தருமத்தக்கே, என்ப - என்று சொல்லுவார், மறத்திற்கும் - மறத்தை நீக்குதற்கும், அஃதே - அவ்வன்பே, துணை-துணையாவது-எ-று.

(க-கா.) அறியாதவர் அறத்திற்கே யன்பு துணையென்பர்; மறத்தை நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாம் - என்பதாம். * ஒருவனுலே செய்யப் பட்ட பகைமைபற்றி உள்ளத்திலே மறந்தோன்றியவிடத்தே அவனை நட் பாக நினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்ய அது நீங்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்றற்கு மறத்திற்கு மஃதே துணை யென்றார். மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றதற்குப் பெண்டிர் புதல்வர் முதலாயினோரை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் கோபத்தக் கும் அன்பே துணையாமெனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

என்பிலதனை வெயிற்போலக்காயுமே
யன்பிலதனை யறம்.

(இ-ன்). என்பிலதனை-எலும்பில்லாத வுடம்பை, வெயிற்போல - வெ யிலானது சுடுதல்போல, அன்பிலதனை - அன்பில்லாதவுயிரை, அறம் - அறக் கடவுள், காயும் - சுடுவான் எ - று.

(க - கா.) என்பில்லாப் புழுக்களைச் சூரியன் சுடுதல்போல அன்பில் லா வுயிர்களை யறக்கடவுள் சுடும் - என்பதாம். * எ - அசைநிலை. என்பி லதென்றதனால் உடம்பென்றும், அன்பில தென்றதனால் உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்லாமல் எங்கும் ஒருதன்மைத்தாகிய வெயி லின்முன்னே புழுமுதலானவை கெடுதல்போல், அப்படிப்பட்ட அறத்தி ன்முன்னே அன்பில்லாதவுயிர் தன்னியல்பாற்சென்றுக் கெடுமென்பதாம்.

அன்பகத்தில்லா வுயிர்வாழ்க்கைவன்பாற்கண்
வற்றன்மரந்தளிர்த் தற்று.

ஓஅ அ - ஆம் - அதி - அன்புடைமை.

(இ - ன்.) அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதி லன்பில்லாத வுயிரானது, வாழ்க்கை (இல்லறத்தொடுகூடி) வாழ்தலானது, வன்பாற்கண் - வன்பரி வென்னு நிலத்திலே, வற்றன்மரம் - உலர்ந்தமரமானது; தளிர்த்தற்று - தளிர்த்தாற்போலும், எ - று.

(க - ரை.) அன்பில்லா வுயிர்வாழ்க்கையானது வன்னிலத்திற் பட்ட மரந் தளிர்த்தாற்போலும் - என்பதாம். * கூடாதென்பதாம். வன்பால், கடினநிலம். (அ)

புறத்துறுப்பெல்லா மெவன்செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப்பன் பிலவர்க்கு.

(இ - ன்.) யாக்கையகத்து - உடம்பினகத்திலே நின்று, உரும்பு (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய, அன்பி லவர்க்கு - அன்பில்லாதவற்கு, புறத்து மற்றைப்புறத்திலே நின்று, உறுப்பெல்லாம் - அங்கமாவன வெல்லாம், எவன் (அவ்வறஞ் செய்தலிலே) என்னவுதவியை, செய்யும்-செய்யும், எ-று.

(க - ரை.) உன்னன் பில்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்புக ளிருந்தும் பய னில்லை - என்பதாம். * புறத்துறுப்பாவன இடம் பொருளேவ லாதிக ளாம். அன்பாகிய தூணேயோடு கூடாதவிடத்தே அவைகளாற் பயனில் லாமையால் எவன் செய்யுமென்றார் [உறுப்புப்போலாதலால் உறுப்பெனப் பட்டது.] (கூ)

அன்பின்வழிய துயிர்நிலையஃதிலார்க்
கென்புதோல்போர்த்த வுடம்பு.

(இ - ன்.) அன்பின்வழியது - அன்புமுதலாக அதன்வழிநின்ற உடம் பே, உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற உடம்பாகும்; அஃதிலார்க்கு - அவ்வன்பில்லா தார்க்குள்ள, உடம்பு - உடம்புகளாவனவை, என்பு - எலும்பை, தோல் - தோலினுலே, போர்த்த - போர்க்கப்பட்டனவாம், உயிர்நின்ற வுடம் பாகா-எ - று.

(க - ரை.) அன்போடு பொருந்திய வுடலே யுயிருள்ள வுடலாகும், அவ்வன்பில்லாவுடலே யுயிரற்றவுடலாகும், என்பதாம். * இல்லறம் பயன் படாமையால் அப்படிப்பட்ட வுடம்புகளாயின. [இவை கான்குமீட்டா லும் அன்பில்லாதவிடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஏ)

எட்டாம் அதிகாரம் அன்புடைமை

முற்றிற்று.

கூ - ஆம் - அதி - விருத்தோம்பல்.

அஃதாவது : விருந்தினரை யுபசரித்தல். தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான். என்கிற ஐவகையோரை உபசரித்தல் களிலே முன்னவை யிரண்டும் கண்ணுறக் காணப்படாதவரை நினைத்துச் செயப் படுவன வாதலாலும், பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக் கொடுத்த வல்லாமையாலும், கடுநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்பை யுடையதாகி அவ் வில்லரங்களுக்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பையுடைய கண வனு - மனையாளும் கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையரல் இது அன்புடை மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

85 இருந்தோம்பியில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(இ-ள்.) (மனைவியோடுங் காட்டினிடத்தே செல்லாமல்) இல் - இல்லி னிடத்தே, இருந்து - இருந்து, ஓம்பி - (பொருள்களைக், காப்பாற்றி, வாழ்வ தெல்லாம் - வாழுஞ் செய்கையெல்லாம், விருந்து - விருந்தினரை, ஓம்பி - உபசரித்து, வேளாண்மை - உபகாரத்தை செய்தற்பொருட்டு (அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம், எ-று.

(க-ரை.) இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தினரைக் காப்பாற் றும்பொருட்டு - என்பதாம். * எனவே - உபகாரஞ் செய்யாத விடத்தே இல்லிலிருத்தலாலும், பொருள் காப்பாற்றலாலும், உண்டாகிற தன்பச் செயல் களுக்கெல்லாம் பயனில்லை என்பதாம். (க)

விருந்துபுறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற் றன்று.

(இ - ள்) (உண்ணப்படும்பொருள்) சாவாமருந்தெனினும் - அமிர்தமாயினும் விருந்து (தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்தினர், புறத்தா (தன்வீட்டின்) புறத்திருக்க, தானுண்டல் - தானேயுண்ணுதல், வேண்டற்பாற்றன்று-விரும்பப்படு முறைமையை யுடையதன்றும்-எ-று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத் தேவாமிர்தமாகினு முண்ணப்படாது - என்பதாம். * சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. [இவை இரண்டுபோட்டாலும் விருந்தோம்புவின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

36 வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

(இ-ள்.) வருவிருந்து - தன்னைநோக்கிவந்தவிருந்தை, வைகலும் - நாளுநாளும், ஓம்புவான் - உபசரித்து வருபவனது, வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து, (வருமையால்) வருந்தி, பாழ்படுதலின்று - கெடுதலில்லை-எ-று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுபவன் வாழ்க்கைக் கெடுதலில்லை - என்பதாம். * தினந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொருள் குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (ஊ)

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவானில்.

(இ - ள்.) செய்யாள் - திருமாதானவள் முகமமர்ந்து - முகமினியளுய், நல்விருந்து - தகுந்த விருந்தினரை, ஓம்புவான் காப்பவனது, இல் - வீட்டினிடத்தே, அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, உறையும் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள், எ - று.

(க - ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் வீட்டில் - இலக்குமி வாசம்பண்ணுவாள் என்பதாம். * மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன் செல்வம் நல்வழிப்படுதலாம். [தகுதியாவது - ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உயர்குல் பொருள் வளர்தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி.] (ச)

விருந்து மிடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(இ-ள்.) விருந்தோம்பி (முன்னே) விருந்தினரையுண்பித்து, மிச்சில் மிகுதியை, மிசைவான் (பின்) யுண்பவனது, புலம் - விளைநிலத்துக்கு, விருந்தும் - விதையும்; இடல் - இடுதலும், வேண்டுங்கொல் - வேண்டுமோ வேண்டாவெதில்லை, எ - று.

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் விளைநிலத்தானே விளையும் - என்பதாம். * ஓ-அசைநிலை. எனவே தானே விளையுமென்பதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(இ - ள்.) செல்விருந்து - (தன்னிடத்திலே) வந்தவிருந்தை, ஓம்பி - உபசரித்து, வருவிருந்து (பின்) வரும்விருந்தை, பார்த்து - எதிர்நோக்கி, இருப்பான் (தான் அதனேயுண்ண) விரும்புபவன், மறுபிறப்பிலே (தேவனுய்) வானத்தவற்கு : வானிலுள்ளவருக்கு, நல்விருந்து - நல்லவிருந்தாவான் - எ - று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றி வரும் விருந்தாளிகளுக்கெதிர் பார்த்திருப்பவன் தேவர்களுக்கு விருந்தாளியாவான் - என்பதாம். * நல்விருந்து - இடைதற்கரியவிருந்து. [இதனுலே மருமையில் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (க)

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லைவிருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(இ - ள்.) வேள்விப்பயன் (விருந்தினரை யுபசரித்தலாகிய) வேள்வியினதுபயன், இனைத்துணைத்தென்பது - இன்னவளவினதென்பதாகிய, ஒன்றில்லை - ஒரளவினை யுடையதன்று, விருந்தின் - அல்விருந்தினரது, துணை (தகுதி) யளவே, துணை (அதற்கு) அளவாம், எ - று.

(க - ரை.) விருந்தினரைக் காக்குமுதவி யிவ்வளவென்பதொன்றில்லை விருந்தினற்கு தனியளவேயாம் - என்பதாம். * வேதயாகம், பிதிருயாகம், மனிதயாகம், பூதயாகம், பிரமயாகம். என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில் மனிதயாகம் என்னப்பட்ட விருந்தோம்ப லொன்றுகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு சிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இனைத்துணைத் தென்பதொன்றில்லை யென்றும் சொல்லினர். [இதனால் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

34 பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படாதார்.

(இ-ள்.) விருந்து - விருந்தினரை, ஓம்பி - (தினையாப்பொருளைக் கொண்டு) உபசரித்து, வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை, தலைப்படாதார் - அடையும் அறிவிலாதவர், பரிந்தோம்பி (அப்பொருளை வருந்திக்காத்து (பின்பு) அதனையிழந்து, பற்றற்றேம் (இப்போது) பற்றுக்கொடிலமாயினேம், என்பர், என்றிரங்குவார் - எ - று.

(க - ரை.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றுதார் பொருளைக்காப்பாற்றி விழந்தோமென்பார், என்பதாம். * சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் காத்தலும் கடுந்துன்பமாதலால் பரிந்தோம்பி யென்றார் வேள்வி அதன்பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

(இ-ள்.) உடைமையுள் (பொரு) ளுடையரா யிருக்குங்காலத்து, இன்மை-வறுமையாவது, விருந்தோம்பல் - விருந்தினரை யுபசரித்தலை, ஓம்பா - இகழும், மடமை - பேதமையாகும் (அது அறிந்தோரிடத்திராது) மடவார் கண் - அறிவிலாதவரிடத்து, உண்டு - உண்டு, எ - று.

(க - ரை.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தினரை யுபசரியாமை அது அறிவில்லாரிடத்துண்டு - என்பதாம். * மடமையானது பொருளாலே கொள்ளும்பயனை இழப்பித்து உடைமையை இல்லாமையாக்கலால் அதை வறுமையாக உபசரித்தார். பேதமையால் விருந்தோம்பலை இகழ்ந்தால் - பொருளிருந்தவிடத்தும் அதனால் பயனில்லை யென்பதாம். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் விருந்தோம்பாவிடத்து உண்டாம் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.]

35 மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(இ-ள்.) அனிச்சம் - அனிச்சப்பூவானது, மோப்ப - மோந்தவிடத்தே, குழையும் - வாடும், விருந்து - விருந்தினர், முகந்திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு, நோக்க - பார்க்க, குழையும் - வாடுவோர் - எ - று.

(க - ரை.) அனிச்சப்பூ மோந்தவிடத்துவாடும், விருந்துமுகம் வேறு பட்டுப் பார்க்க வாடும் - என்பதாம். * தூரத்திலே கண்டவிடத்து முகம லர்ச்சி காட்டலும், அதுகண்டு சமீபத்து வந்தவிடத்து இன்சொற்சொல் லுதலும், அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது உபசாரஞ் செய்தலும், ஆகிய - விருந்தோம்புவார்க்கு அவசிய மிருக்கவேண்டிய மூன்றினுள் - முதலாகிய

முகமலர்ச்சி யில்லாதபோது தூரத்திலிருந்தே வாடி நீங்குதலால் நீண்டிய விடத் தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியா யிருப்பரென்பதாம். [இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முதலிலே முகமலர்ச்சி வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது] (இ)

ஒன்பதாம் - அதிகாரம் - விருந்தோம்பல்

முற்றிற்று.

ய-ஆம்-அதி-இனியவைகூறல்.

அஃதாவது: மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனிய சொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியம் வேண்டியதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச்சொல்.

(இ - ள்.) இன்சொல் - இனியசொற்களாவன, ஈரமளைஇ - அன்போடு கலந்து, படிறிலவாம் - வஞ்சனையில்லனவா யிருக்கின்ற, செம்பொருள் - அறத்தினை, கண்டார் - அறிந்தவரது, வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களா கும் - எ - று.

(ன - கா.) அறத்தின் வழியை யறிந்தவர் வாய்ச்சொற்களே இனிய சொற்களாம் - என்பதாம். * ஈர் - ஈசை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடை மையை வெளிப்படுத்தல், வஞ்சனை யில்லாமை, மெய்மை, மெய்யுணர்த் தலர், கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம் பொரு ளெனப்பட்டது. இலவாஞ் சொல்லெனக் கூட்டுக. [இதனால் இனியசொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

(இ - ன்.) முகனமர்ந்து (கண்டபொழுதே) முகமலர்ந்து, இன்சொல னாக (அதனோடு) இன்சொல்லை முடையவனாக, பெறின் - பெற்றால், (அது) அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈதலின் (ஒருவருக்கு வேண்டிய பொருளைக்) கொடுத்தலினும், நன்றே - நல்லதாம் - எ - று.

(க - கா.) முகமலர்ச்சியோடு இனிய சொற்களைச் சொல்லுவானுகில் அக மலர்ந்து கொடுத்தலினு நல்லது என்பதாம். * முகமலர்ச்சியோடு கூடிய வின்சொல் கொடுத்தல்போல் பொருள்வசத்ததாகாமல் தன் வசத்ததாயிருக் தாலும் தருமசிந்தை யுடையவர்க் கல்லது சுபாவமாக இராதாகையால் அத னினும் அதிகென்னும் கருத்தால் இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (உ)

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம்.

ஐ - ஆம் - அதி - இனியவைகூறல்.

(இ - ள்.) அறம் - தருமமானது, முகத்தானமர்ந்து (கண்டபோக்க முகத்தால்விரும்பி, இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து (பின்சேர்ந்தட த்து) அகத்தானும் - மனத்துடனுகிய, இன்சொலினதே - இனியசொற்களே சொல்லுதனிடத்தே - எ-று.

(க - ரை.) தருமமானது இன்சொல்லினிடத்தே என்பதாம். * அத னது : முகையினிட்த்தே உள்ளதல்ல வென்பதாம். [இவை யிரண்டு பாட டாலும் முகமலர்ச்சியோடுகூடிய இன்சொல் முன்னுகவே பற்றிக்கொள்ளுத லால் விருந்தோம்பலிலே சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

தன்புறூஉன் தவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(இ - ள்.) மார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும், இன்புறூஉம் - இன்பத்தை மிகுவிக்கும், இன்சொலவர்க்கு - இனியசொற்களே யுடையவர்க்கு, தன்புறூ உம் - தன்பத்தை மிகுவிக்கும், தவ்வாமை - வருமையானது, இல்லாகும் - இல்லே - எ-று.

(க - ரை) இன்சொற்களே யுடையவர்க்குத் தன்பமில்லே என்பதாம் * அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லே யுடையவர்க்கு யாவரும் கட்பினராதலால் எல் லாச் செல்வமும் பெறுவரென்பது கருத்து. (எ)

41 பணிவுடைய னின்சொலனை தொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு அணி - ஆபரணமாவது, பணிவுடையன் (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனது இன்சொலனைதல் (எல்லாரிடத்தும்) இனியசொல்லை யுடையவனது யிருக்கையாம் பிற, இவ்விரண்டுமல்லாமல் உடம்பில் அணியு மற்றையாபரணங்கள், அல்ல - ஆபரணங்களாகா வாம் - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணமாம் என்பதாம். * வணக்கமும் இன்சொல்லுக்கு இனமாதலால் உடன்கூறினர். மற்று - அசை. தன்னின்வேறு யிருக்கையால் அணியும் ஆபரணங்களைப் பறவென்றும், இவைபோல் பேரழகு செய்யாமையால் அல்லவென்றும், சொல்லினர். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்வார்களுக்கு இம்மைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (8)

42 அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(இ - ள்.) நல்லவை (பொருளினுலே பிறர்க்கு) நன்மையைத் திருஞ் சொற்களை, நாடி (மனத்தால்) ஆராய்ந்து, இனிய - இனிமையுள்ளவாக, சொலின் (ஒருவன்) சொல்லுவானுயின் (அவனுக்கு) அல்லவை - பாவங்கள், தேய - தேய, அறம் - தருமமானது, பெருகும் - வளரும் - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் இன்சொற் சொல்லுவானுகில் பாவந்தேயப் புண்ணியம் வளரும் என்பதாம். *தேய்தலாவது - பாவம் தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல் குன்றுதல், நல்ல சொற்களை ஒருவன்

ச் சொல்லுமிடத்தும் கடினமாகச் சொல்லின் அறமாகா தென்பதாம் குறளால் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

94 நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

(இ - ள்.) பயனின்று (பொருளினுலே பிறர்க்கு) நன்மையைக் கொடுத்து, பண்பின் (இனிமைக்) குணத்தினின்றும், தலைப்பிரியா - நீங்காத, சொல் - சொற்களானவை (ஒருவனுக்கு) நயனீன்று (இம்மைக்கு) நீதியையு முண்டாக்கி, நன்றிபயக்கும் (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும் - எ-று.

(க - ரை.) இனியசொற்களானவை நீதியையும், தருமத்தையும், தரும் என்பதாம். * நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். (எ)

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(இ - ள்.) சிறுமையுணீங்கிய (பொருளினுலே பிறர்க்கு) வருத்தஞ் செய்யாத, இன்சொல் - இனியசொற்களானவை (ஒருவனுக்கு) மறுமையு மிம்மையும் - வருபிறப்பிலு மிப்பிறப்பிலும், இன்பம் - இன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும் - எ-று.

(க - ரை.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலு மின்பத்தைத் தரும் என்பதாம். * மறுமை யின்பம் பெரிதாகலின் முன் சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களை அடைத்து இன்புறுதல். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் இருமைப்பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதி செய்யப்பட்டது.] (அ)

95 இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(இ - ள்.) இன்சொல் (பிறருடைய) இனியசொற்களானவை, இனிதீன்றல் (தனக்கு) இன்பந்தருதலை, காண்பான் - அநுபவித்தறிபவன் (அதனிற்கு) வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை, வழங்குவது (பிறரிடத்தே) சொல்வது, எவன் என்னபயனைக்குறித்து - எ-று.

(க - ரை.) இன்சொலின்பந் தருதலைக் காண்பவன் வன்சொற் சொல்லுவ தென்ன என்பதாம். * கடுஞ்சொல் பிறருக்கும் இனிதன்மையால், அது சொல்லலாகாதென்பது கருத்து. (கூ)

96 இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

(இ - ள்.) இனிய (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும், உளவாக (தன்னிடத்தே யுண்டாயிருக்க) அவற்றைச் சொல்லாமல், இன்னாத (பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை, கூறல் (ஒருவன்) சொல்லுதல், கனி (இனிய) கனிகளும், இருப்ப (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க (அவற்றைத் தின்னுமல்) காய் (இனிமையில்லாத) காய்களை, கவர்ந்தற்று-தின்பதனை யொக்கும்-எ-று.

க - மா.) இன்சொலிருக்க வன்சொற் சொல்லுதல் கனியிருக்கக் காயைத் தின்றாற்போலும் என்பதாம். * உபமேயத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட இனிமையும், இன்மையும், உபமானத்துக்கும் கொள்ளப்பட்டன. இனிய கனிகள் ஔவை யுண்ட நெல்லிக் கனிபோல் அமிர்தானவை. இன்றுதக் காய்கள் எட்டிக் காய்போல் நஞ்சானவை. கடுஞ்சொற் சொல்லுதல முடிவிலே தனக்கே இனிதாகா தென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கடுஞ்சொற் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

பத்தாம்-அதிகாரம்-இனியவை கூறல்
முற்றிற்று.

யக-ஆம்-அதி-செய்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது : தனக்கு பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமை, இனியசொற்க
ளாச்சொல்லி இல்லறத்தின் வழுவாதவர்க்கு நன்றி மறத்தல் தீராக் குற்றமாத
லின் இதனை நீக்குதற்பொருட்டு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

(இ - ன்.) செய்யாமல் (தனக்கு முன்னேருதவியும்) செய்யாதிருக்க, செய்த (ஒருவன் பிறனுக்குச்) செய்த, உதவிக்கு - உதவிக்கு, வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும், வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும், மாற்றல் - ஈடாகக் கொடுத்தலும் (ஒத்தல்) அரிது - அருமை - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பிறருதவி வேண்டாது, செய்த வுதவிக்கு மண்ணுல கத்தையும், விண்ணுலகத்தையுந், தந்தாலு மொத்தலரிது, என்பதாம். * பிரதி யுபகாரங்களுக்கெல்லாம், காரணமிருக்கையால் காரணமில்லாத இவ்வுபகா ரத்திற்கு அவை போதாவாயின. (க)

காலத்தினுற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(இ - ன்.) காலத்தினால் (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்தவனவிலே, செய்த - ஒருவன் செய்த, நன்றி - உபகாரமானது, சிறிதெனினும் - தன்னேநோக்குச் - சிறிதாயிருந்ததாயினும் (அக்காலத்தை நோக்க) ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தி னும், மாணப்பெரிது - மிகப் பெரிதாயிருக்கும் - எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் காலத்திற்செய்த வுதவி சிறிதாயினும், அது உலகி னும் பெரிது என்பதாம். * அக்காலத்தை நோக்க வேண்டுமேயல்லாமல், பொருட்சிறுமை நோக்கலாகாதென்பதாம், காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

பயன்தூக்கார் செய்த வுதவி நயன்தூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

(இ - ள்.) பயன் (தாம்செய்யும் உதவியைப் பெறுவோராலே தமக்குப் பின்வரும்) பயனை, தூக்கார் - ஆராய்தலிலராய், செய்த .. செய்த, உதவி - உதவியாகிய, நயன் - நயத்தை, தூக்கின் - ஆராயின், நன்மை - அதுநன்மையானது, கடலின் - கடலிலும், பெரிது .. பெரிது - எ-று.

(க - ரை.) பின்வரும்பலனே யெண்ணாது செய்தவுதவியி னள்ளமை கடலிலும் பெரிது என்பதாம். * [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே செய்யாமற் செய்ததும், ஆயத்து வேளையிற் செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற் செய்ததும், அளவில்லாதவையாகுதல் சொலலப்பட்டது.] (கூ)

நினைத்தனை னன்றி செயினும் பனைத்தனையாக்
கொள்வர் பயன் றெரி வார்.

(இ - ள்.) நினைத்தனைனன்றி (தமக்குத்) தினையளவதாகிய உபகாரத்தை, செயினும் (ஒருவன்) செய்தாலுயினும், அதனை - அவ்வளவதாக நினையாமல், பனைத்தனையா - பனையளவதாக, கொள்வர் - நினைப்பார், பயன் - அக்நினைப்பின் பயனை, தெரிவார் - அறிபவர் - எ-று.

(க - ரை.) தினையளவு னன்றி செய்தாலும் பனையளவு நன்றியாகக் கொள்வர் பெரியோர் என்பதாம். * தினைபனையென்பன - சிறுமைபெறுமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள், அந்நினைப்பின் பயனுவது அப்படி நினைப்போர்க்கு வரும் பிரயோசனம். (உ)

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(இ - ள்.) உதவி (எதிர்செய்யும்) உதவியானது, உதவிவரைத்தன்று (காரணமும் பொருளுங் காலமுமாகிய மூவகையாலு மன்செய்த உதவியனவினதன்று, உதவி செயப்பட்டார் - அவ்வுதவி செயப் பெற்றுக்கொண்டவரது, சால்பின்வரைத்து - தகுதியனவினதாம் - எ-று.

(க - ரை.) உதவிக்காலவில்லை உதவிசெயப் பெற்றுக்கொண்டவர் தகுதியனவே யளவாம் - என்பதாம். * சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்றதற்குச் சால்பின்வரைத்தென்றார். [இவை பிரண்பொட்டாலும் செய்யாமற் செய்வது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும், அறிவோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

(இ - ள்.) துன்பத்துள் - துக்கவேளத்தில், துப்பாயார் - (தனக்கு) உதவியானவரது, நட்பு - நிநேகத்தை, துறவற்க - விடாதிருக்கக் கடவன், மாசற்றார் (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை - உறவாற்றன்மையை, மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன் - எ-று.

(க - ரை.) குற்றமற்றவர் நிநேகத்தை மறவாதிருக்கக்கடவன், துன்பகாலத் துதவியானவர் நிநேகத்தை விடாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம். * இம்மைமக்கு உறுதிசொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி உடன்சொல்லினர்.] (ஊ)

99 எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் கட்பு.

(இ-ள்.) தங்கண் - தம்மிடத்து உண்டாகிய, விழுமம் - துன்பத்தை, துடைத்தவர் - நீக்கினவரது, கட்பு - நட்பினை, எழுமை (வினைப்பயன் றொடரு) மெழுவுமையினையுடைய, எழுபிறப்பும் - (தமமெழுவகைப்பிறப்பி லும், உள்ளுவர் (நல்லோர்) நினைப்பார், எ - று.

(க-ரை.) துன்பத்தை நீக்கினவர் நிகேதத்தை யெழுபிறப்பினு நினைப்பர் பெரியோர் என்பதாம். * விளைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். எழு மை யெழுபிறப்பு மென்றதற்கு எழேழு தலைமுறையு மெனினுமாம். [இவை இரண்டொட்டாலும் நன்றிசெய்தவரது நட்பை விடலாகாதென்பது சொல் லப்பட்டது.] (எ)

98 நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(இ - ள்.) நன்றி - (ஒருவன் முன்செய்த) நன்மையை, மறப்பது - மறந்துவிடுவது, நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு அறனல்ல, நன்றல்லது (அவன் செய்த) தீமையை, அன்றே - செய்தபொழுதே, மறப்பது - மறந்துவிடுவது, நன்று - அறமாம், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்செய்த நன்றியை மறப்பது தருமமல்ல, தீமையை மறப் பது தருமம் என்பதாம். * இதனால் நன்மையும் தீமையும் ஒருவனுலே செய்யப்பட்டவிடத்து அவ்விரண்டிலே மறப்பதும் மறவாததும் வருத்திச் சொல்லியவாறு. (அ)

97 கொன்றன்ன வின்ன செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(இ-ள்.) (தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) கொன்றன்ன (பின்) கொன்றாற்போலும், இன்ன - வெறுக்கப்படு மனைகளே, செயினும் - செய் தாராயினும், அவர்செய்த - அவர்செய்த, ஒன்று நன்று - அந் நன்மை யென்றையும், உள்ள - நினைக்க கெடும் (அவையெல்லாம்) இல்லையாம், எ-று.

(க-ரை.) நன்மைசெய்தவர் கொன்றாற்போலுந் தீமைசெய்யினு நன்மை யொன்றை நினைக்கத் தீமையெல்லாங் கெடும் என்பதாம். * நினையளவு

பனையளவாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே அவ்வொன்றுமே [illegible]
லாம் கெடுக்குமென்பதாம். [இதனால் நன்றலலதை அன்றேமறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(இ - ள்.) எந்நன்றி - எந்த வரங்களை, (பெரியவரங்களை யென்றபடி) கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும், உய்வு - வாவத்தினீங்கும்வழி, உண்டாம் - உண்டாகும், செய்நன்றி (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை, கொன்ற மகற்கு கெடுத்தமனிதனுக்கு, உய்வு - அப்பாவத்தினீங்கும்வழி, இல்லை - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) எவ்வகைத் தருமங்களை யழித்தவர்களுக்கு மீடேறும் வழியுண்டாம்; செய்நன்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கு நீடேறும்வழி யில்லை என்பதாம். * பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது, மகளிர் கருவையழிக்கை முதலாகிய பாதகங்களைச் செய்தல். [இதனாலே செய்த நன்றியைக் கெடுத்தலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (௰)

பதினோராம்-அதிகாரம்-செய் நன்றியறிதல்,

முற்றிற்று.

௰உ - ஆம் - அதி - நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது: பகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம் மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின் வழுவாமல் ஒப்பற்ற நிலைமை, இது நன்றிசெய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிடத்தே கெடுமன்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென்றற்குச் செய்நன்றி யறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தகுதியென வொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

(இ - ள்.) தகுதியென வொன்றே - நடுவு நிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே, நன்று - நன்றாகும், பகுதியால் - பகைவர் அயலோர் (நட்பினரென்னும்) பிரிவுதோறும், பாற்பட்டு (தன்) முறைமையை விடாது, ஒழுகப்பெறின் - நடக்கப்பெறின், எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையென்று சொல்லும் அறமே நல்லது என்பதாம். * ஏகாரம் ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தினருமை தோன்ற நின்றது. [இதனால் நடுவுநிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௧)

செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமரப் புடைத்து.

(இ-ள்.) செப்பமுடையவன் - நடுவுநிலைமையை யுடையவனது, ஆக்கம்-செல்வமானது, சிதைவின்றி (பிறர் செல்வம்போல்) அழிதலின்றி, எச்சத்திற்கும் - அவன் சந்ததியார்க்கும், ஏமாப்பு - உறுதியாதலை, உடைத்து-உடையதாம், எ-று.

(க - ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவன் செல்வமானது அவன் சந்ததிக்குறுதியுடைத்து என்பதாம். * விகாரத்தினாலே தொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட வெச்சவும்மையால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல்பெறப்படும் அறத்தோடு வருதலால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று. (௨)

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

(இ - ள்.) நன்றே தரினும் (தீங்கன்றி) நன்மையே தரினும், நடுவிகந்து - நடுவுநிலை நீங்கலால், ஆம் - உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்வத்தை, அன்றே - அப்போதே, ஒழிய - நீங்க, விடல் - விடக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) நடுவுநிலைமை யில்லாதுவருஞ் செல்வ நன்மையைத் தரினுமப்பொழுதே விடக்கடவன் என்பதாம், * நன்மை தாராமையால் நன்றே தரினு மென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் முறையே நடுவுநிலைமையால் வந்த செல்வம்; நன்மையைத் தருதலும், மற்றைச் செல்வம் - தீமையைத் தருதலும் சொல்லப்பட்டன. (௩)

55 தக்கார் தகவில ரென்பதவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

(இ - ள்.) தக்கார் (இவர்) நடுவுநிலைமையை யுடையவர், தகவிலர் (இவர்) நடுவுநிலைமையை யில்லாதவர், என்பது - என்னும் விசேஷம், அவரவர் - அவரவருடைய, எச்சத்தால் - நல்ல புதல்வரது, இருப்பினாலும் - இல்லாமையாலும், காணப்படும் — அறியப்படும், எ-று.

(க - ரை.) நடுவுநிலைமை யுடையவர், நடுவுநிலைமை யில்லாதவர், என்பதைச் சந்ததியாற் காணலாம் என்பதாம். * நடுவுநிலைமையை யுடையவருக்குச் சந்ததி உண்டாதலும், இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற் போதலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்களையும் அறிதற்கு அவை, அடையாளங்களாயின. [இதனால் நடுவுநிலையோரையும், அல்லா தோரையும், அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௪)

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(இ - ள்.) கேடும் (சிலினையிலுலே) கேடும். பெருக்கமும் (கல்வினையி லுலே) பெருக்கமும், இல்லல்ல (யாவருக்கும்) இல்லாதவையல்ல (முன் னமே அமைந்து கிடந்தன வென்றபடி) (அவ்வழியை) அறிந்து, நெஞ்சத்து- மனதிலே, கோடாமை (அவை காரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே, சான் ரோர்க்கு (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அணி - அழகாம் - எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே யழகாம் என்பதாம். * அவை காரணமாகஙு சாய்தலாவது கேடும் பெருக்கமும் பழவினையிலுலே வந்துகொண்டிருக்க இப்போதை முயற்சியால் வருபவையாக நினைத்துக் கேடு வராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒரு பக்கத்திலே சாய்தலாம் அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினையே இச்சாய்தலல்ல என உண் மையுணர்ந்து நடுவுநிலையராயிருக்கை அறிவுடைமைக்கு அழகுசெய்தலாலே சான்ரோர்க் கணியென்றார். (கூ)

கெடுவல் யானென்ப வறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) தன்னெஞ்சம் - தனது மனம், நடுவு - நடுவுநிலை மையிலிருந்து, ஒரீஇ - நீங்கி, அல்ல - பட்சபாதங்களை, செயின் செய்ய நினைக்குமாயின், (அங்ஙனமை) யான் - நான், கெடுவல் - கெடக்கடவேன், என்பது - என்றுணரு மூற்பாதமாக, அறிக - அறியக்கடவன், எ - று.

(க-ரை.) தன்மனம் நடுவுநிலைமை நீங்கின் கெடுவனென் றறியக்கட வன் - என்பதாம். * உற்பாதம் பிற்வரும் நன்மை தீமைகளை முன்னறி விக்குங் குறி. நினைத்தலும் செய்தலோ டொக்குமாதலின் செயினென்றார்.

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

(இ - ன்.) உலகம் - உயர்ந்தோர், நடுவாக - நடுவாக (நின்று) நன் றிக்கண் - அறத்தின்கண்ணே, தங்கியான் - தங்கினவனது, தாழ்வு - வறு மையை, கெடுவாக - வறுமையாக, வையாது - வையார் (நினையாரென்ற படி, எ - று.

(க - ரை.) நடுவுநிலைமையி னின்றவன் வறுமையைப் பெரியோர் தாழ்வாக நினையார், என்பதாம். * கெடுதலென்பது விருதிகெட்டு வந்தது செல்வமென்று கொள்ளுவா ரென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே கேடும் பெருக்கமும் பட்சபாதத்தால் வருவனவல்ல வென்பதும், இதனாலே கேடென்டாமென்பதும், இது செய்யாதவனது தாழ்வு கேடாகா தென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல மைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(இ - ன்.) சமன்செய்து (முன்னேதன்னைச்) சமனுகச்செய்து, சீர் தூக்கும் (பின்னே தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பார்த்தை) அளவுசெய்வ தாகிய, கோல்போல் - தூலாம்போல், அமைந்து (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து, ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே, கோடாமை சாயாமையானது, சான் றோர்க்கு (அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு, அணி - அழகாம்-எ - று.

(க - ரை.) ஒருவர் பக்கமுஞ் சாயாமையே பெரியோர்க்கழகாம் - என் பதாம். * கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன்செய்தலும், சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அமைதலும், ஒருபாற் கோடாமையும், கோற்குங் கூட்டுக. சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது - வாதி பிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை, முறையா லுள்ளபடி யறிதல், ஒருபாற் கோடாமையாவது - அவ்வுள்ளவற்றை மறைக்காமல் பகைவர், அய லோர், கட்பினர், இம்மூவகை யோருக்கும், ஒப்பச்சொல்லுதல். (அ)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்பமொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(இ - ன்.) செப்பம் - நடுவுநிலைமையாவது, சொல் - சொல்லினிடத்தே, கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாகும் (அது அறமாவது) உள்ளமனத்தி னிடத்தே, கோட்டமின்மை - கோணுதலில்லாமையை, ஒருதலையா - உறுதி யாக, பெறின் - பெற்றால், எ - று.

(க-ரை.) மனக்கோணலும், சொற்கோணலு மில்லாமையே, நடுவு நிலைமை என்பதாம். * [சபையாரைநோக்கி இவை இரண்டுபோட்டாலும் வாயினாலே தருமத்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந் திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவுநிலைமை யாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.

(இ - ள்) பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும், தமபோல் - தம்பொருள்களைப்போல், பேணி - காத்து, செயின் - செய்தால், (அச்செய்கையானது) வாணிகஞ் செய்வார்க்கு-வியாபாரஞ் செய்வார்க்கு, வாணிகம்-நல்ல வியாபாரமாம்-எ-று.

(க - ரை.) பிறர்பொருளையுந் தம்பொருளைப்போல் வியாபாரஞ் செய்தல் நல்ல வியாபாரம் - என்பதாம். * பிறவுந் தமபோற் செய்தலாவது கொள்வது அதிகமும், கொடுப்பது குறைவும் ஆகாமல் ஒப்பனாடிச் செய்தல். [வணிகரை நோக்கி இதனால் பிறர் பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப் போற் செய்யும் நடுவுநிலைமை யுடையவர்க்கு வாணிகம் நன்றாமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

பனிரெண்டாம் அதிகாரம் நடுவுநிலமை.

முற்றிற்று.

௰௩-ஆம்-அதி-அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது : காயமும், வாக்கும், மனமும், தியவழியிலே செல்லாமல அடங்குதலுடையரு யிருத்தலாம். இது - பிறர்குற்றம்போலத் தங்கும் நம் காணும் நடுவு நிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந்நடுவு நிலை மையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

(இ-ன்.) (ஒருவனை) அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமானது, அமரருள் - தேவருலகத்தில், உய்க்கும்-கொண்டுபோய்விடும், அடங்காமை-அடங்காமை யாகிய பாவமானது, ஆரிருள் - பொறுத்தற்கரிய நரகத்தில், உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும்-எ-று.

(க.சை.) அடக்கம் ஒருவனைத் தேவருலகத்திலும் அடங்காமை நரகத் திலும் செலுத்-தும் என்பதாம். * இருளென்பது நரகவகையிலொன்று. (க)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினுஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) அடக்கத்தை - அடக்கத்தை, பொருளா (உறுதிப்) பொரு ளாக, காக்க - காக்ககடவன், உயிர்க்கு - மக்களுயிர்க்கு, அதனினுஉங்கு- அதனின்மேற்பட்ட, ஆக்கம் - செல்வமானது, இல்லை - இல்லை (ஆதலால்) எ-று.

(க - சை.) மக்களுயிர்க்கு அடக்கத்திலுஞ் சிறந்த செல்வமில்லை என் பதாம். * உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக் காட்டிநின்றது, அறிந்து அடங்கிப் பயன் கொள்வது அதுவேயாகவின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றினடங்கப் பெறின்.

(இ - ள்.) அறிவறிந்த (அடங்குதலே தமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின் - தன்வழியால், (ஒருவன்) அடங்கப்பெறின் - அடங்கப்பெற்றால், செறிவு - அவ்வடக்கமானது, அறிந்து - (தன்னோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை-மேம்பாட்டை, பயக்கும் (அவனுக்குத்) தரும், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனடங்கி நடப்பானுகில் அவ்வடக்க மேன்மையைத் தரும்-என்பதாம். * இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழியாவது-காயமும், வாக்கு, மனமும், அவன் வசப்படுத்தல். (ங)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(இ - ள்.) நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகிய தன்) வழியில், திரியாது - வேறுபடாது (நின்று) அடங்கினவனது, தோற்றம் - உயர்ச்சியானது, மலையினும் - மலையுயர்ச்சியிலும், மாணப்பெரிது - மிகப் பெரிதாம்-எ-று.

(க - ரை.) அடக்க முடையவன் உயர்ச்சிமலையினு மிகப்பெரிது என்பதாம். * வேறுபடாது நின்று அடங்குதல் ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலன்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (ச)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணிதல வரருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வத் தகைத்து.

(இ - ள்.) பணிதல் (பெருமைப் பாடில்லா) நடந்துதல், எல்லார்க்கும் - யாவருக்கும், நன்றும் (ஒப்ப) நன்றாகும் (ஆயினும்) அவருள்ளும்-அவருள்ளும், செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து-வேறொரு செல்வமாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம்-எ-று.

(க-ரை.) அடக்கம் யாவர்க்கும் சிறந்ததாயினும் செல்வர்க்கு மேலான செல்வம் என்பதாம். * பெருமைப்பாட்டை யுண்டாக்கும், கல்வியும் குடிப்பிறப்பும், உடையவர் அதனில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியவிடத்து, அவ்வடக்கம் சிறந்து தோன்றுதாதலின் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத் தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டு நின்றது. [இவையைந்தும் பாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

ஒழுமையு ளாமைபோ லொத்தடக்கலாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) ஒருமையுள்-ஒரு பிறப்பின்கண்ணே, ஆமை போல்-ஆமைபோலவும், ஒத்த - ஒத்தை, அடக்கலாற்றின் - அடக்க வல்லவனுகில் (அவ்வல்லமை அவனுக்கு) எழுமையும் - எழுபிறப்பின் கண்ணும், ஏமாப்புடைத்து-காவலாதலை யுடைத்தாம், எ-று.

கஉ - ஆம் - அதி · அடக்கமுடைமை. சஉ

(க - னா.) ஒருவனம்பொறியடக்க வல்லவனுகில் எழுபிறப்பிற்கு முறு தியுடைத்து என்பதாம், * ஆமை அடக்குமைந்து, கால்கள் நான்கும், தலை யொன்றும், ஆகிய வுறுப்புகள், அவ்வடக்கம், துன்பம் சேராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டும் மைந்து - மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி, யென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் - பாவம் சேராதிருத்தற்கு ஒரு பிறப் பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்பயன் எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது இதனு லறிக. [இதனுலே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

3யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(இ - ள்.) யா (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும், காவராயினும் - காக்கமாட்டாராயினும், நா - நா வொன்றையும், காக்க - காக்கக்கடவன், காவாக்கால் (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின், சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு, சோகாப்பர் (தாமே) துன்பப்படுவார், எ - று.

(க - ரை.) எதைக்காக்காவிடினும் - நாவைக் காக்கவேண்டும் - என்பதாம். * யாவென்பது. எவையென்னும் பொருளோத்தருகிற அஃறிணைப் பன்மை விகுப்பெயர். சொற்குற்றம், சொல்லிடத்தே தோன்றுங்குற்றம், சோகாப்பனென்பது, ஒருசொல். (எ)

ஒன்றனுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றுகா தாகி விடும்.

(இ - ள்.) தீச்சொல் - தீயசொற்களது, பொருட்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனானது, ஒன்றனும் - ஒன்றையினும், உண்டாயின் (ஒருவனிடத்தே) உண்டாவதாயின், நன்று (அவனுக்குப் பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நன்மையானது, ஆகாதாகிவிடும்-தீதாய்விடும் - எ - று.

(க - ரை.) கொடுஞ்சொல் லொன்றுண்டாயின் அவனுக்கு நன்மையுண்டாகாது - என்பதாம். * தீயசொல் பொய் - குறளை - கடுஞ்சொல், ஆம் - பயன் துன்பம். (அ)

64 தீயினுற் சுட்டபுண் ணுள்ளாறு மாறுதே
நாவினுற் சுட்டவடு.

(இ - ள்.) (ஒருவனையொருவன்) தீயினால் - நெருப்பால், சுட்ட-சுட்ட, புண் - புண்ணானது (உடம்பினிடத்தே யிருந்தாலும்) உள் - மனத்தினிடத்தே, ஆறும் (அப்பொழுதே) ஆறும், (அப்படியல்லாமல்) நாவினால் தீயசொற்களையுடைய) நாவினாலே, சுட்ட - சுட்ட, வடு - வடுவானது, (அதனிடத்தும் எப்போதும்) ஆறாது - ஆறாது, எ - று.

(க - ரை.) தீயாற்சுட்ட புண்ணாறும், நாவாற்சுட்ட புண்ணாறாது, என்பதாம். * ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆராமையால் நாவினாலே சுட்டதனை வடுவென்றும், சொல்லினர். தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்லாகிய உபமேயத்திலே ஆறாமையை அதிகமாகச் சொல்லுதலாலே வேற்றுமை யணியாகும். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் வாக்கினிடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

காதங்காத் துற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுரைத்து.

(இ - ன்.) கதம் - கோபத்தை, காத்து - (மனதிலேதோன்றுமல்) காத்து, கற்று - கல்வியுடையவனாகி, அடங்கல் - அடங்குதலில், ஆற்றுவான் - வல்லவனாயிருப்பவனது, செவ்வி- சமயத்தை, அறம் - அறக்கடவுளானவன், பார்க்கும் - பாராநிற்பான், ஆற்றில் (அவனைச்சேரும்) வழியிலே, தாழந்து-தாழ்ந்து, எ-று.

(க - ரை.) கற்றடங்க வல்லவனாயிருப்பவன் சமயத்தைத் தருமக்கடவுள் பார்க்கும், என்பதாம். *அடங்குதல் மனம்புறத்திலே பரவாமல் அறத்திலேநிற்றல், செவ்வி, தன்குறை சொல்லுதற் கேற்றகாலம் இப்படிப்பட்டவனை அறக்கடவுள் தானேசென்று அடைவானென்பதாம். [இதனாலே மனவடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (கo)

பதினான்காம்-அதிகாரம்-அடக்கமுடைமை.

முற்றிற்று.

யச - ஆம் - அதி - ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது : தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை யுடையவனாயிருக்கையாம். இது காய முதலானவை யடங்கினவர்க்கல்லது முடியாதாகலின் அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

(இ-ன்.) ஒழுக்கம்-ஆசாரமானது, விழுப்பம்-சிறப்பை, தரலான் (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால், ஒழுக்கம் - அவ்வாசாரமானது, உயிரினும் - உயிரைப்பார்க்கிலும், ஓம்பப்படும்-காப்பாற்றப்படும், எ-று.

(க-ரை.) ஒழுக்கம், சிறப்பைத்தரலா லவ்வொழுக்க முயிரினுமேலானது, என்பதாம். *உயர்ந்தோர்க்கும், இழிந்தோர்க்கும், சமமாகச் சிறப்பினைத் தருதலால் விழுப்பந்தரலானெனப் பொதுப்படச் சொல்லினார். சுட்டுப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது,உயிர்-எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போற் சிறப்பைத் தாராமையால் உயிரினுமோம்பப் படுமென்றார்.(க)

பரிந்தோம்பிக் காக்கு வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

(இ - ன்..) ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை, ஓம்பி - ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற் பேணி, பரிந்து - வருந்தியும், காக்க - காக்கக்கடவன், தெரிந்து - (பலவதன் கூறையும்) ஆராய்ந்து (இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று ஓம்பி (மனத்தை) அடக்கி, தேரினும் - அறிந்தாலும், அஃதே-துணையாய்முடிவது, அஃதே - அவ்வாசாரமே, (ஆதலால்) எ-று.

(க-னா.) ஒழுக்கத்தைக்காக்கி னவ்வொழுக்கமே தனை - என்பதாம். * பரிந்து மென்னும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. [இவை இரண்டுபோட்டா லும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

(1) ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிதக் பிறப்பாய் விடும்.

(இ - ள்.) (எல்லார்க்கும்) ஒழுக்கமுடைமை (தத்தம் வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது, குடிமை - குலமுடைமையாம், இழுக்கம் - (அவ்வாசாரத்தினின்றுந்) தவறுதலானது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும் - தாழ்ந்த வருணமாய் விடும், எ-று.

(க-ரை) ஒழுக்கமே உயர்குலமென்பதாம் * ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்தபிறப்பாய் விடுமெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்த பிறப்பாய் விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும். குலம் - குடிச்சிறப்பு. (கூ)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக்கெடும்.

(இ-ள்.) ஒத்து (கற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும் மறந்தாலுயினும், கொளலாகும் (வருணங் கெடாமையினுலே பின்னும்) ஓதிக்கொள்ளலாம்; பார்ப்பான் - பிராமணனது, பிறப்பு - உயர்ந்த வருணமானது, ஒழுக்கங்குன்ற- ஆசாரங் குறைய, கெடும் - அழியும், எ - று.

(க-ரை.) பார்ப்பான் வேத மறந்தாலுங் கற்கலாம், ஒழுக்கங்குறைந்தாலிழிகுலனுவன் என்பதாம். * மறந்தவிடத்தே இழிகுலத்தாளும். ஆதலால் மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தால் மறப்பினுமென்றூர். சிறப்பையுடைய முதல் வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினுலே இது மற்றைவருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும். (சு)

அழுக்கா றுடையான்க ணுக்கம் போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

(இ - ள்.) அழுக்கா றுடையான்கண் - பொருமை யுடையவனிடத்தே, ஆக்கம் போன்று - செல்வமானது போன்று, ஒழுக்கமிலான்கண் - ஆசார மில்லாதவனிடத்தே, உயர்வு - உயர்ச்சியானது, இல்லை - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) பொருமை யுள்ளவனிடத்துச் செல்வமில்லாமைபோல, ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மேன்மை யில்லை என்பதாம். * கொடுப்பதழுக்கறுப்பானென்னுங் குறளிற் சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினுல், ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது கொள்ளப்படும். உயர்வு உயர்குலமாதல். (எ)

ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருரவோரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) உரவோர் - மனவலிமையையுடையோர் (செய்தற் கருமம் நோக்கி) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில், ஒல்கார் - சருங்கார், இழுக்கத்தின் - அத்தவறுதலால், ஏதம் (இழிகுலமாதலாகிய) குற்றம்-படுபாக்கு உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து, எ - று.

(க-ரை.) பெரியோர் இழுக்கத்தால் இழிகுலமாதலை அறிந்து ஒழுக்கத்தில் குறையார் என்பதாம். * ஒழுக்கத்தின் சருக்கம் அதனை உடையார்மே லேற்றப்பட்டது, கொண்ட விரதம் விடாமைப்பற்றி உரவோரென்றார். (சு)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(இ-ள்.) (எல்லாரும்) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தினாலே, மேன்மை - மேம்பாட்டை, எய்துவர் - அடைவர், இழுக்கத்தின் (அதினின்றும்) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாத பழியை, எய்துவர் - அடைவார், எ-று.

(க-ரை.) ஆசாரத்தால் மேன்மை யடைவர், என்பதாம். * பலகையால் அடாத பழியைச் சொல்லியவிடத்து அதனையும் அத்தவறுபற்றி அடுக்குமென்று உலகம் கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி எய்துவரென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் ஒழுக்கமுள்ள விடத்து உண்டாகும் குணமும், இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

(இ-ள்.) (ஒருவனுக்கு) நல்லொழுக்கம் - நல்ல வாசாரமானது, நன்றிக்கு - அறத்துக்கு, வித்தாகும் - காரணமாகும், தீயொழுக்கம் - தீயவாசாரமானது, என்றும் - இருமைகளிலும், இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஆசாரம் தருமத்திற்குக் காரணமாகும், என்பதாம். * நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமாமென்றதனால், தீயொழுக்கம், பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம் - இருமைகளிலும் துன்பந் தருமென்றதனால், நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பம் தருமென்பதும் கொள்ளப்படும். [இதனாலே பின்வினவு சொல்லப்பட்டது.]

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

(இ-ள்.) வழுக்கியும்-மறந்தும், தீய - தீயசொற்களை, வாயாற் சொலல் - வாயினாற் சொல்லல், ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்க முள்ளவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாவாம், எ-று.

(க-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர் தீயசொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம். * தீயசொல்லுகனாவன், பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும் பொய்முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையுமாம். நல்லசொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்னாது வாயாற் சொல்லென்றார். (கூ)

உலகத்தோ டொட்டவொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லாரறிவிலா தார்.

(இ-ள்.) உலகத்தோடு - உயர்ந்தோரோடு, ஒட்டு - பொருந்த, ஒழுகல்-நடத்தலை, கல்லார் - கற்றிலாதவர், பல - பல நூல்களையும், கற்றும் - கற்றாராயினும், அறிவிலாதார் - விவேகமில்லாதவராவர், எ-று.

(க - னை.) உலக நடை கல்லாதவர்கள் பல நூலைக் கற்றும் கல்லாதவர்களே - என்பதாம். * உயர்ந்தோரோடு பொருந்த நடத்தலாவது : அவரெப்படி நடந்தாரோ அப்படி நடத்தல் அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளைவிட்டு அதிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவிவருதலால், அவையும் அடங்குதற்கு உலகத்தோடொட்ட வொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும், ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைதக் கல்லாதார் பல கற்றும் அறிவிலாதாரென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் வரும் ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவிதத்தினுலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ஐ)

பதினாலாம்-அதிகாரம்-ஒழுக்கமுடைமை,

முற்றிற்று.

கரு - ஆம் - அதி - பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது : காமமயக்கத்திலுலே பிறனது மனையாளை விரும்பாமையாம். இது ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே உண்டாவதாகலின் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

11 பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமைஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(இ-ள்.) பிறன் - பிறனுக்கு, பொருளாள்-உடைமையாந்தன்மையவளை, பெட்டு - இச்சித்து, ஒழுகும் - நடக்கின்ற, பேதைமை - அறியாமையானது, ஞாலத்து - பூமியின்கண், அறம் - அறநூலையும், பொருள் - பொருணூலையும், கண்டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே, இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) பிறன் மனைவியை யிச்சிக்குந்தன்மை பெரியோரிடத்தில்லை என்பதாம். * அறமும் பொருளும் அவற்றி நூல்களைக்காட்டலால் ஆகுபெயர்கள். இன்பமொன்றையே நோக்கும் காமநூலுடையார் இப்பொல்லாத வொழுக்கத்தையும் சொல்லுவா ராதலின் அறம்பொருள் கண்டார்களில் லென்றார். எனவே இப்பேதைமையுடையவரிடத்தே அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

12 அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

(இ-ள்.) (காம்ங்கரணமாக) அறன்கடை - பாவத்திலே, நின்றாருளெல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை - பிறனதுவாயிலினிடத்தே, நின்றாரின் (அவன் மனையாளை யிச்சித்து) நின்றவர்போல், பேதையார் - மூடர், இல் - இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்கும், மூடரைப்போல்பவரில்லை - என்பதாம். * பாவச்செயலிலேநின்ற பெண்வழி நடப்பவரும், பரத்தையரையும், இழிகுல மகளிரையும், அனுபவிப்பவரும்போல், அறம் பொருள்களை மாத்திரம். இழத்தல் அல்லாமல் பிறன்மனையாளிடத்துச் செல்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையு மிழப்பாராதலின் பேதையாரில்லென்றார். எனவே யின்பமுமில்லை யென்பது பெறப்பட்டது. (௨)

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகுவார்.

(இ - .) மன்ற - ஐயமில்லாமல், தெளிந்தார் (தம்மை நல்லவரென்று) தெளிந்தவருடைய, இல்-மனையாளிடத்தே, தீமை-பாவஞ்செய்தலை, புரிந்து-விரும்பி, ஒழுகுவார் - நடப்பவர், (உயிருடையவரா யிருந்தாலும்) விளிந்தாரின் - செத்தவரின், வேறல்லர் - வேறாகார், எ-று.

(க-ரை) ஒருவரிடத்திற் சந்தேகமற்றவரது மனைவியை விரும்பி நடப்பவருயிரோடிருந்து மிறந்தவரே, என்பதாம். * உயிரிருப்பினும் அவ்வுயிர் அறம்பொருளின்பங்களாகிய பயன்களை அடையாமையால் விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் அப்பாவஞ்செய்வது மனையாளை யுடையவரது தெளிவுபற்றி யாதலின், தெளிந்தாரில்லென்றும் சொல்லினார். (௩)

எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

(இ-ள்.) (காமமயக்கத்தினாலே) தினைத்துணையும் - தினையளவும் (சிறிதாயினு மென்றபடி) தேரான்(தம் பிழையை)நினையாமல், பிறனில்-பிறனுடைய மனையாளிடத்தே, புகல் செல்லுதல், எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவு பெருமையுடையவராயிருக்கினும், என்னாம் (ஒருவருக்கு) யாதாய் முடியும், எ-று.

(க-ரை.) மிகச் சிறப்புடையோர் தினையளவு மெண்ணாது பிறன் மனைவியை விரும்பின் அச்சிறப்பழியும், என்பதாம். * இந்திரன்போல் எல்லாப் பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரென்பது குறித்து என்னாமென்றார், இழிவுசெய்தலில் எனைத் துணையரென்னும் பன்மை தேரானென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (௪)

எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

(இ-ள்.) எளிதென (இவளைச்சேர்த) லெளிதென்று நினைத்து (பின் வினைவை நினையாமல்) இல் (பிறன்) மனைவியிடத்தே, இறப்பான் - செல்லுவோன், விளியாது - அழியாமல், எஞ்ஞான்றும் எக்காலமும், நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய, பழி (குடிப்) பழியை, எய்தும் - அடைவான், எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவி எளிதிற்கிடைக்கினும் விரும்பலாகாது, என்பதாம். * இல்லிறத்தல் இல்லாளிடத்து வரம்புகடந்து சொல்லுதல். (௫)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்

(இ - ள்.) இல் (பிறன்) மனைவியினிடத்தே, இறப்பான்கண் - செல்லுவோனிடத்து, பகை பாவ மச்சம் பழி யென நான்கும்-பகையும், பாவமும், அச்சமும், குடிப்பழியும், என்னுமிந்நான்கு குற்றங்களும், இகவாவாம் (ஒருபோதும்) நீங்காவாம், எ-று.

(க - ரை.) பிறன் மனைவியைச் சேர்பவனிடத்திற் பகைபாவமச்சம் பழியிந்நான்கும் நீங்கா, என்பதாம். * எனவே யிருமைப் பயன்களையும் இழப்பா னென்றதாயிற்று. [இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்புவோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

(கூ)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

(இ - ள்:) பிறனியலான்-பிறனுடைய வியல்பிலே (அவனுக்கு உரிமை பூண்டு நிற்பவளது) பெண்மை-பெண்தன்மையை, நயவாதவன் - விரும்பாதவன், அறனியலான் - அறமாகிய வியல்போடுகூடி, இல்வாழ்வா னென்பான்-இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான், எ-று.

(க - ரை.) பிறன் மனைவியை விரும்பாதவனே இல்வாழ்வானெனப்படுவான் என்பதாம். * இல்லறம் செய்வானெனப்படுவான் அவனே யாவன், என்பதாம். (எ)

74 பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனென்றே வான்றவொழுக்கு.

(இ - ள்.) பிறன்மனை-பிறனது மனையாளை, நோகாத-உட்கொள்ளாத, பேராண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது, சான்றோர்க்கு (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அறனென்றே - தருமமாவதென்றே, ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்த வொழுக்கமுமாம், எ-று.

(க - ரை.) பிறன் மனைவியை யிச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம், என்பதாம். * புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அருமையாதலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மை யென்றார். செய்தற்கரிய அறமும், ஒழுக்கமும், இதனைச் செய்யாமையினாலேயே, உண்டாகு மென்பதாம். (அ)

நலக்குரியார் யாரெனி னெமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(இ - ள்) நாமநீர் - அச்சந்தங்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட, வைப்பில் - பூமியினிடத்தே, நலக்கு (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு, உரியார்-உரியவர், யாரெனின்-யாரென்றால், பிறர்க்கு-பிறனுக்கு, உரியாள்-உரிமையாளானவளது, தோள்-தோள்களை, தோயாதார்-சேராதவர், எ று.

(க - ரை.) பிறன் மனைவியைச் சேராதவர்களே நன்மைக்குரியவர் என்பதாம். * நலத்துக்கென்பது நலக்கென விகாரப்பட்டது. இம்மையிலும் நன்மை அடைவா ரென்பதாம். (கூ)

75 அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) அறம்-அறத்தை, வாயான் (தனக்கு உரியதாகக்) கொள்ளாதவனுக்கு, அல்ல-பாவங்களை, செயினும் - செய்வானாயினும் (அவனுக்கு) பிறன்வரையாள் - பிறனெல்லையிலே நிற்பவளது, பெண்மை-பெண் தன்மையை, நயவாமை-விரும்பாமை (உண்டாயின்) நன்று - அது நன்று, எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் அறஞ்செய்யாது பாவமே செய்யினும் பிறன்மனை யை விரும்பாமையே நன்மை-என்பதாம். * அக்குற்றங்களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிறன்மனை யாளை விரும்பாதவனிடத்துக் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

பதினேந்தாம் அதிகாரம் பிறனில்விழையாமை
முற்றிற்று.

கசு - ஆம் - அதி - பொறையுடைமை.

அஃதாவது: காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தம்மிடத்துத் தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாது பொறுத்தலுடையராதல். இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டுவதாயிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

151 அகழ்வாரைத் தாக்கு நிலம்போலத்தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

(இ - ள்.) அகழ்வாரை (தன்னை) வெட்டுவோரை, தாங்கும்-(வீழாமற்) சுமப்பதாகிய, நிலம்போல - நிலத்தைப்போல, தம்மை - தம்மை, இகழ்வார் - நிந்திப்பவரை, பொறுத்தல் - பொறுத்தல், தலை - முதலான அம்மாம், எ-று.

(க - ரை.) வெட்டுவோரைத் தாங்குநிலம்போல இகழ்வாரைப் பொறுத்தலே தலையாய அறம்-என்பதாம். * இகழ்தல் தீங்குசெய்தலும் சொல்லுமாம். (க)

152 பொறுத்தலிறப்பினை யென்றுமதனை
மறத்தல தனினு நன்று.

(இ - ள்.) இறப்பினை (ஒருவன்செய்த) மிகையை. என்றும் - தன்னு லொருத்தற்குக் கூடிய காலத்திலேயும், பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன், மறத்தல் - (அதனை நினையாமல் அப்பொழுதே) மறத்தல், (பெறின்) அதனினும் - அப்பொறுமையினும், நன்று - மிகநல்லது, எ-று.

(க - ரை.) பிறர்குற்றத்தைப் பொறுத்தலினும் மறத்தல் நன்மை-என்பதாம் * மிகையுமுன் சொல்லப்பட்ட விரண்டு குற்றங்களும், பொறுக்கும்போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப்படுதலால் மறத்தலே அதனினும் நன்றென்றார். (உ)

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) இன்மையு ளின்மை, வறுமையுள் - வறுமை யாவது, விருந்தோரால் - விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம் (அதுபோல்) வன்மையுள் வன்மை-வல்லமையுள் வல்லமையாவது, மடவார் அறியாமையினாலே தீங்குசெய்தவரை, பொறை - பொறுத்தல், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு வல்லமையில் வல்லமை மூடர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தல் - என்பதாம். * உடைமையு ளின்மையென்னுங் குறளின் படி எப்படி விருந்தினரை ரிபசரியாமை பொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலாரைப்பொறுத்தல் இளைத்தலாகாதென்பது கருத்து. [எடுத்துக் காட்டுவமையணி.] (௩)

18 நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) நிறையுடைமை-நிறைவை யுடையவனாயிருக்கை, நீங்காமை - தன்னைவிட்டு நீங்காமையை, வேண்டின் - வேண்டுவானாயின், (அவனால்) பொறையுடைமை-பொறுமை யுடையவனாயிருக்கை, போற்றி (அழியாமற்) காத்து, ஒழுகப்படும்-நடக்கப்படும், எ-று.

(க - ரை.) நிறைவை வேண்டுவானாகிற் பொறுமையைக் காக்கக்கடவன், என்பதாம். * பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லை யென்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச் சொல்லப் பட்டது.] (௪)

19 ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(இ - ள்.) (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) ஒருத்தாரை (பொறாமல் அவனை) வருத்தினவரை (அறிவுடையோர்) ஒன்றாக-ஒருபொருளாக,வையார் - மனத்துட்கொள்ளார், பொறுத்தாரை (அதனைப்) பொறுத்தவரை; பொன்போல்-பொன்னைப்போல், பொதிந்து - இடைவிடாது, வைப்பர்-மனத்துட்கொள்வார், எ-று.

(க - ரை.) பெரியோர்கள் பொறுமையுள்ளோரைப் பொருளாக நினைப்பார் - என்பதாம். * ஒறுத்தவர் அத்தீங்கு செய்தவர்க்குச் சமானமாதலின் (௫)

ஒன்றாக வையாரென்றார்.

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(இ - ள்.) ஒறுத்தார்க்கு (தமக்கு தீங்குசெய்தவனை) ஒறுத்தவர்க்கு, (உண்டாவது) ஒரு நாளையின்பம் - அவ்வொரு நாளையின்பமே, பொறுத்தார்க்கு (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றுந்துணையும்(உலக)மழியுமளவும், புகழ்-கீர்த்தி, உண்டாம்-உண்டாகும், ஏ-று.

(க - ரை.) பிறர் குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க் கொருநாளையின்பம், பொறுத்தவர்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழ் - என்பதாம். * ஒரு நாளையின்பம் அந்நாளொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தோமேயென்று செருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பமாம். [தனக்கிடமாகிய உலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலின் ஏற்புடைய உலகமென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது.] (சு)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) திறனல்ல - செய்யத்தகாத கொடியவைகளை, தன் - தன்னிடத்து, பிறர் - அயலார், செய்யினும் - செய்தாலும், நோ (அவருக்கு அதனால் வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக, நொந்து - வருந்தி, அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம், எ-று.

(க - ரை.) பிறர் செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலுந்தான்வருந்தி அறமல்லாதவைகளைச் செய்யாமைநன்று-என்பதாம். * துன்பத்துக்காக வருந்துதலாவது இப்பாவத்தினாலே, இவர் வருபிறப்பிலே எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (எ)

மிகுதியான்மிக்கவை செய்தாரைத்தாந்தந்
தகுதியான்வென்று விடல்.

(இ - ள்.) மிகுதியால்-மனச்செருக்கினாலே (தம்மிடத்து) மிக்கவை-தீயவைகளை, செய்தாரை - செய்தவரை, தாம்-தாம், தந்தகுதியால் - தமது பொறுமையினாலே, வென்றுவிடல் - வென்றுவிடக்கடவர், எ-று.

(க - ரை.) மனச்செருக்காற் பிறர் தீமைசெய்தாலு மவர்க்கு நன்மை செய்து பொறுமையால் வெல்க என்பதாம். * தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செய்து தோற்றுப்போகாமல் பொறுமையால் அவரின் மேற்பட்டு வெல்லுகவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிறர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்.

(இ - ள்.) இறந்தார் (நல்வழியைக்) கடந்தவரது, வாய் - வாயிலுண்டாகும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை, நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர், (இல்வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்) துறந்தாரின் - துறந்தார்போல், தூய்மை-பரிசுத்தகுணத்தை, உடையர்-உடையவராவார், எ-று.

(க - ரை.) தீயவழியி னடப்பவரது கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர் துறவிகள்போலப் பரிசுத்தகுணமுடையவர் - என்பதாம். தூய்மை-மனவழுக்கில்லாமை, வாயென்பதை அதிகமாகச்சொல்லினார் அதனிழிவு தோன்றுதற்கு. (௧)

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

• கள - ஆம் - அது - அழுக்காறுமை.

(இ - ள்.) உண்ணுது - (விரதங்களிலேலே) உணவைவிட்டு, நோற்பார் (தம்மை அடைந்த நோயைப்) பொறுப்பவர், பெரியர் (எல்லாரினும்) பெரியவராவார் (அவர் பெரியவராவது) பிறர் - அயலார், சொல்லும் (தம்மைச்)சொல்லும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை, நோற்பாரின் - பொறு

ப்பவரின், பின்-பின்னவர், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்கொடுஞ் சொற்களைப் பொறுப்பவர்க்குத் தவத்தர் பின்னவர் - என்பதாம், * பிறர் இவ்கே அறிவில்லாதவர் பொறுக்கக் கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இறுவகைபற்றுகளோ டிருந்தே பொறுத்தலால் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியராகச் சொல்லலாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பிறர் சொல்லிய குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

பதினாறும் அதிகாரம் பொறையுடைமை.

மூற்றிற்று.

கள - ஆம் - அதி - அழுக்காறாமை.

அஃதாவது: பிறர்செல்வ முதலானவை கண்டவிடத்துப் பொறாமைப்படாமை. இப்பொறாமையும் பொருமைக்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இதுபொறை யுடைமையின் பின்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன் றன்னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

(இ-ன்) ஒருவன்-ஒருவன், தன்னெஞ்சத்து-தனது மனநிலைகண்ணே, அழுக்காறு - பொறாமையாகிய குற்றம், இலாத - இல்லாத, இயல்பு-தன்மையை, ஒழுக்கு (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது, ஆறு-வழியாக, கொள்க-கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பொறாமை யில்லாமையே நல்லவழியாகக் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையைத் தருதலால், ஒழுக்கம் - விழுப்பமென்னுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல உயிரினும் சிறந்ததாகக் காபாற்றுக வென்பதாம். (க)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார்மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

(இ-ள்.) யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின் - பொறாமையினின்றும், அன்மை - வேறுதலை, பெறின் (ஒருவன்) பெறுவானாயின், விழுப்பேற்றின் (மற்றவன்பெறும்) மேலானபேறுகளுள், அஃது - அப்பேற்றினை, ஒப்பது - ஒப்பானது, இல்லை-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் யாவரிடத்தும் பொறாமை யில்லாமையைப் பெறுவானாயின் அதைவிட வேறுபேறில்லை - என்பதாம். * பொறாமை பகைவரிடத்

தும் ஆகாதென்றற்கு யார் மாட்டுமென்றார். [இவை இரண்டோட்டாலும் பொறுமை யில்லாமையினது குணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறனுக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனுக்கம்
பேணு தழுக் கறுப்பான்.

(இ - ள்.) அறன் (மறுமைக்கு) அறத்தையும், ஆக்கம் (இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும், வேண்டாதானென்பான் (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன், பிறன்-பிறனது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, பேணுது (கண்டவிடத்து) மகிழாமல், அழுக்கறுப்பான்-பொறுமைப்படுவான், எ-று.

(க - ரை.) மறுமைக்குத் தருமமும் இம்மைக்குச் செல்வமும் வேண்டாதவன் பிறன் செல்வங்கண்டு பொறுமைகொள்வான் - என்பதாம். * பொறுமைப்படின் தனக்கே துன்பமாம் என்றபடி. (ஊ)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) (அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொறுமையினாலே, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை, செய்யார் - செய்யார், இழுக்காற்றின் அத்திய வழியால், ஏதம்-துன்பமானது, படுபாக்கு (தமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து, எ-று.

(க - ரை.) பெரியோர் பொறுமையார் பாவங்களைச் செய்யார் - என்பதாம். * அறமல்லாதவை யாவன: செல்வம், கல்வி, முதலானவை யுடையாரிடத்தே நீங்கை நினைத்தலும், சொல்லலும், செய்தலும் ஆம். (எ)

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடுன் பது.

(இ - ள்.) அழுக்காறு - பொறுமையானது, ஒன்னார் - பகைவரின், வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும், கேடுன்பது - கேட்டைத்தருவது (ஆதலால்) உடையார்க்கு (அப்பொறுமையை) உடையவர்க்கு (கேட்டைத்தருதற்குப் பகைவர் வேண்டாம்) அது-அதுவே, சாலும்-போதும், எ-று.

(க - ரை.) பொறுமை பகைவரினும் கொடிது - என்பதாம். * அதுவே யென்னும், எகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (ஏ)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) கொடுப்பது (ஒருவனுக்) பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக்குறித்து, அழுக்கறுப்பான்-பொறுமைப் படுமெவனது, சுற்றம் - உறவானது, உடுப்பதூ உம்-உடுக்கப்படுவதும், உண்பதூ உம்-உண்ணப்படுவதும், இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழியும். எ-று.

(க - வி.) கொடுப்பதைக் குறித்துப் பொருமை கொள்பவன் சுற்றம் உடுக்கவாடையு முண்ணச் சோறுமில்லாமற் கெடும் என்பதாம். * சுற்றம் கெடுமெனவே அவன் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. பிறர்

பேறு கண்டு பொருமைப்படுதல் தன் பேறுமாத்திரமே யல்லாமல் தன்சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழக்கச் செய்யு மென்பதாம். (சு)

அவ்வித்தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக்காட்டி விடும்.

(இ - ள்.) அழுக்கா றுடையானை (பிறர் செல்வங்கண்ட விடத்தே) பொருமை யுடையவனை, செய்யவள்-திருவானவள், அவ்வித்து (தானும்) பொருமைப்பட்டு, தவ்வையை (தனது) சமக்கைக்கு, காட்டி-காண்பித்து, விடும்-நீங்குவாள், எ-று.

(க - வி.) பொருமையுடையவனை யிலக்குமி பொருமைப்பட்டு நீக்குவாள் - என்பதாம். * தவ்வையையென்பது உருபுமயக்கம், தவ்வை - மூதேவி. (எ)

அழுக்காறெனவொருபாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்து விடும்.

(இ - ள்.) அழுக்காறென வொருபாவி - பொருமையென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன், (தன்னையுடையவனை) திருச்செற்று (இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைக்கெடுத்து, தீயுழியுய்த்து விடும் (மறுமையிலே நரகத்தினிடத்துச் செலுத்திவிடுவான், எ-று.

(க - வி.) பொருமையென்னும் பாவி தன்னைச்சேர்ந்தவன் செல்வத்தைக்கெடுத்தவனை நரகத்திற் றள்ளுவான் என்பதாம். * இருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைபற்றிப் பொருமையைப் பாவியென்றார். [இவை ஆறு பாட்டாலும் பொருமை யுடைமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) அவ்விய நெஞ்சத்தான் - பொருமையுள்ள மனத்தையுடையவனது, ஆக்கமும் - செல்வமும், செவ்வியான் - பொருமையில்லாதமனதையுடையவனது, கேடும் - வறுமையும், (உண்டாதல்) நினைக்கப்படும் (அவை) ஆராயப்படும், எ-று.

(க - வா.) பொருமையுள்ளவன் செலவமும், பொருமையில்லாதவன் வறுமையும், பழைய வினையென் றெண்ணப்படும், என்பதாம். * பொருமை யினாலே செல்வமும், பொருமை யில்லாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல், கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு ஏதுவாகிய பழவினையா தென்று ஆராய் வாராதலின் நிந்திக்கப்படுமென்றார். (கூ)

65 அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லை யஃதிலார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

(இ - ள்.) அழுக்கற்று - பொருமைப்பட்டு, அகன்றாரும் - பெருகினவரும், இல்லை - இல்லை, அஃதிலார் - அச்செயலில்லாதவருள், பெருக்கத்தின்- பெருக்கத்திலிருந்து, தீர்ந்தாரும்-நீங்கினவரும், இல் - இல்லை, எ-று. (ஙு)

(க - ரை.) பொருளை யுடையோர் வருமையையும், பொருளை விட்டோர் செல்வத்தையும் அடைவர் என்பதாம். * கேடும் பெருக்கமும் வருதற்கு ஏதுசொல்லியது. [இவை இரண்டுபேட்டாலும் அற்குற்றமும் குணமும் சேர்த்துச்செல்லப்பட்டன.]

பதினேழாவது - அதிகாரம் - அழுக்காறாமை

முற்றிற்று.

கஅ - ஆம் - அதி - வெஃகாமை.

அஃதாவது: பிறர்பொருளை வௌவுதற்கு, நினையாமையாம். பிறருடைமை கண்டவிடத்தே பொறாமைப்படுதலேயல்லாமல் அதனைத்தான் வௌவுதற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அதன்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

கடவின்றி தன்பொருள் வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கே தரும்.

(இ - ள்.) கடவின்றி (பிறர்க்குரிய பொருளைக் கொள்ளுதல் தமக்கு அறமல்லவென்னும்) கடவுநிலைமை யில்லாமல், தன்பொருள் (அவரது) நல்லபொருளை, வெஃகின் (அபகரித்தற்கு) விரும்பினால், (அவ்விருப்பு) குடிபொன்றி (அவன்) குடியைக்கெடுத்து, குற்றமும்-பல குற்றங்களையும், ஆங்கே-அப்போதே, தரும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க - ரை.) பிறர்பொருளை யிச்சிக்கும் இச்சை குடியைக்கெடுத்து பழிப்பையும் கொடுக்கும்-என்பதாம். * குடியை வளரச்செய்து பல நன்மைகளையும் உண்டாக்குந் தன்மையால் தன் பொருளென்னும் பொன்றியென்னுந் தன்மை பொன்றுவித்தென்னும் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. (க)

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
கடுவன்மை காணும் பவர்.

(இ - ள்.) கடுவன்மை (ஒருவன் பொருளுக்குப் பிறன் உரியவனல்லவென்னும்) கடுவுநிலையல்லாமைக்கு, காணுபவர்-அஞ்சுவோர், (பிறர்பொருளை வௌவுதலினாலே) படுபயன் (தமக்கு வரும்பயனை, வெஃகி - விரும்பி, பழிப்படுவ - பழியினிடத்தே பொருந்துஞ் செயல்களை, செய்யார் - செய்யார், எ-று.

(க - ரை.) பாவத்துக் கஞ்சுபவர் பொருளை விரும்பித் தீயசெயல்களைச் செய்யார்-என்பதாம். (உ)

சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) மற்றின்பம் - நிலையுடைய வின்பத்தை, வேண்டுபவர்-இச்சிப்பவர், சிற்றின்பம் (பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே தாம் அடைவதாகிய) நிலையில்லாத வின்பத்தை, வெஃகி - விரும்பி, அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை, செய்யார் (அவரிடத்தே) செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) பேரின்பத்தை யிச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்திற் குரியவைகளைச் செய்யார், என்பதாம். * பாவத்தால் வருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றற்குச் சிற்றின்பமென்றார். (௩)

இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற, புன்மையில்-குற்றமில்லாத, காட்சியவர் - அறிவுடையவர், இலமென்று - வறியேமென்று நினைத்து, வெஃகுதல்செய்யார் (அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை) விரும்புதல் செய்யார், எ-று.

(க - ரை.) ஐம்புலன்களை வென்றவர் வறியோமென்று பிறர்பொருளை விரும்பார் - என்பதாம். * ஐம்புலன்களை வெல்லுதல், பாவவழிகளிலே செல்லவிடாமை. குற்றமில்லாத வறிவு, பொருளை உள்ளபடி யறிந்த வறிவாம். அப்படிப்பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமையால் பிறர்பொருளை விரும்புதலும் இலதாயிற்று. (௪)

அஃகி யகன்ற வறிவென்னாம் யார்மாட்டும்,
வெஃகி வெறிய செயின்.

(இ - ள்.) அஃகி - நுட்பமானதாகி, அகன்ற (எல்லா நூல்களிலும்) சென்ற, அறிவு - அறிவானது, என்னாம் - என்னபயனை யடையதாம், வெஃகி (பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களை, செயின் (அறிவுடையோர்) செய்வாராயின், எ-று.

(க - ரை.) யாவரிடத்தும் பொருளை யிச்சித்துத் தீமைசெய்தால் மிகுந்த வறிவின் பயனென்ன என்பதாம் * யாவரிடத்தும் அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களைச் செய்தலாவது, யோக்கியரிடத்தும், அயோக்கியரிடத்தும், இழிந்தவையும், கடியவையும், முதலானவை செய்தல்; அறிவுக்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின் அறிவென்னாமென்றார். (௫)

அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(இ - ள்.) அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி, ஆற்றின்கண் (இல்லறமாகிய) அதன் வழியிலே, நின்றான் - தங்கினவன், பொருள் வெஃகி (பிறர்) பொருளை விரும்பி, பொல்லாத (அதனை வருவிக்கும்) குற்றவழிகளை,

சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான், எ - று.

(க-ரை.) அருளையிச்சித்து நின்றவன் பொருளை யிச்சிக்கக்கெடுவான் என்பதாம். * இல்லறவழியில் அறிவு முதிர்ந்தவிடத்தே யல்லது துறக்கக் கூடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. கெடுதல் இரண்டறங்களையும் ஒரு சேரவிழத்தல் எண்ணிய வளவிலே கெடுமெனவே அப கரித்தாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. (சு)

8

ருஅ கஅ - ஆம் - அதி - வெஃகாமை.

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(இ - ள்.) வெஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம் (அதனா) லுண்டாகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கத்தை, வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக் கடவன், விளைவயின் (பின்) அதுபவிக்கப்படும்போது, பயன் (அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை ஆதலால், எ - று.

(க-ரை.) பிறர்பொருளை யனுபவிக்கும்போது அது பயன் படாமையாலப்பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம். * விளை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். [இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(இ-ள்.) செல்வத்திற்கு-(குறைந்துபோந் தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு, அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்காரணம், யாதெனின் - எதுவென் (றொருவ) னாராயின், (அது) பிறன் - பிறன், வேண்டும் விரும்புகின்ற, கைப் பொருள் - கைப்பொருளை, வெஃகாமை - தான் வேண்டாமையாம், எ-று.

(க-ரை.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம் பிறன்பொருளை விரும்பாமை என்பதாம். * அஃகாமை அதன் காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். பிறன்பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேரும்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

(இ-ள்.) அறனறிந்து (இது) அறனென்றறிந்து, வெஃகா (பிறர் பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார் - அறிவுடையாரை, திரு - திருவானவள், திறனறிந்து (தான் சேர்தற்காந்) திறத்தை அறிந்து, ஆங்கே- அத்திறத்தினால், சேரும் - சேருவாள், எ-று.

(க - ரை.) பிறன்பொருளை யிச்சியாத அறிவு...

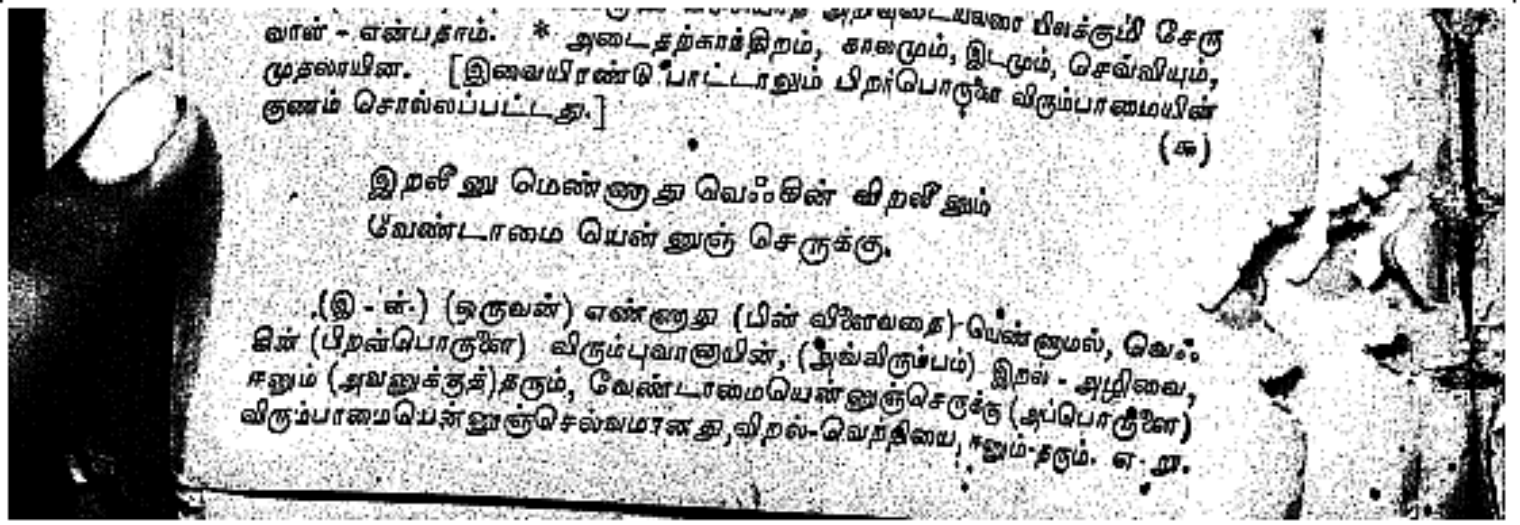

வாள் - என்பதாம். * அடைதற்காகிறம், காலமும், இடமும், செல்வியும், முதலாயின. [இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறர்பொருள் விரும்பாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது.]

(கூ)

இறலீ னு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ன்.) (ஒருவன்) எண்ணாது (பின் விளைவதை)-யெண்ணாமல், வெஃகின் (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின், (அவ்விருப்பம்) இறல் - அழிவை, ஈனும் (அவனுக்குத்)தரும், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு (அப்பொருளை) விரும்பாமையென்னுஞ்செல்வமானது, விறல்-வெற்றியை, ஈனும்-தரும். எ. று.

(க-னா.) ஒருவன் பிறன்பொருளை இச்சிப்பதா லழிவும், இச்சியாமை யால் வெற்றியும், வரும் என்பதாம். * பகையும் பாவமும் வளர்த்தலால், இறலீனுமென்றும் பொருளாசை கொண்டவேவோர்கள் யாவரையும் கீழ்ப் படுத்தலால், விறலீனுமென்றுஞ் சொல்லினர். செருக்கு அஞ்சத்தருஞ் செல்வத்தைக்காட்டலால் ஆகுபெயர். [இதனுல் அக்குணமும் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ஐ)

பதினெட்டாம்-அதிகாரம்-வெஃகாமை

மூற்றிற்று.

யகூ-ஆம்-அதி-புறங்கூறுமை.

அஃதாவது: காணுதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்து பேசாமையாம். வாக் கின் குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகத்தோன்றலால், இது அழுக்காறுமை வெஃகாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அறங் கூறனல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறு னென்ற லினிது. ஏ

(இ-ள்.) ஒருவன் - ஒருவன், அறங்கூறன் - அறனென்று சொல்லுவ துஞ் செய்யானுஞ், அல்ல - பாவங்களே, செயினும் - செய்தாலும், புறங்கூ றன் (பிறனைக்) காணுதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசான், என்றல்-என்று (உலகத் தோராலே) சொல்லப்படுதல், இனிது - நல்லது, எ - று.

(க-னா.) ஒருவன் பாவங்களைச் செய்யினும், புறங்கூறுமையே நன்மை என்பதாம். * புறங்கூறுமை அக்குற்றங்களால் தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட் டுத் தோன்று மென்பதாம். [இதனுல் அவ்வறத்தினது நன்மை சொல்லப் பட்டது.] (க)

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்துநகை. ஐ

(இ - ள்.) அறனழீஇ - அறனென்ப தொன்றில்லையென அழித்துச் சொல்லி, அல்லவை செய்தலின் (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும், தீதே - தீமையுடையதேயாம், புறனழீஇ (ஒருவனைக் காணுதவிடத்தே)

இகழ்ந்துபேசி, பொய்த்துநகை (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்து [illegible]
தல், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் காணாவிடத்திகழ்ந்து கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்து பேசுதல், பாவத்தைச்செய்தலினுங் கொடிது என்பதாம். * அறத்தையழித்தலினும், புறங்கூறுதலும், பாவங்களைச் செய்தலினும் பொய்த்து நகுதலும் தீயனவாம் என்றறிக. புறனழித்தல் புறங்கூறி ஒளியைக்கெடுத்தல். (உ)

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(இ - ள்.) வெஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம் (அதனா) லுண்டாகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கத்தை, வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக் கடவன், விளைவயின் (பின்) அநுபவிக்கப்படும்போது, பயன் (அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை ஆதலால், எ - று.

(க-ரை.) பிறர்பொருளை யனுபவிக்கும்போது அது பயன் படாமையாலப்பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம். * விளை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். [இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(இ-ள்.) செல்வத்திற்கு-(குறைந்துபோந் தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு, அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்காரணம், யாதெனின் - எதுவென் (றொருவ) னாராயின், (அது) பிறன் - பிறன், வேண்டும் விரும்புகின்ற, கைப்பொருள் - கைப்பொருளை, வெஃகாமை - தான் வேண்டாமையாம், எ-று.

(க-ரை.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம் பிறன்பொருளை விரும்பாமை என்பதாம். * அஃகாமை அதன் காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். பிறன்பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

(இ-ள்.) அறனறிந்து (இது) அறனென்றறிந்து, வெஃகா (பிறர் பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார் - அறிவுடையாரை, திரு - திருவானவள், திறனறிந்து (தான் சேர்தற்காந்) திறத்தை அறிந்து, ஆங்கே- அத்திறத்தினால், சேரும் - சேருவாள், எ-று.

(க - ரை.) பிறன்பொருளை யிச்சியாத அறிவுடையவரை யிலக்குமி சேருவாள் - என்பதாம். * அடைதற்காந்திறம், காலமும், இடமும், செவ்வியும், முதலாயின. [இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்பாமையின்

குணம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ன்.) (ஒருவன்) எண்ணுது (பின் விளைவதை) யெண்ணாமல், வெஃகின் (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின், (அவ்விரும்பம்) இறல் - அழிவை, ஈனும் (அவனுக்குத்) தரும், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு (அப்பொருளை) விரும்பாமையென்னுஞ்செல்வமானது, விறல்-வெற்றியை, ஈனும்-தரும். எ-று.

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(இ-ள்.) புறங்கூறி - பிறனைக் காணாதவிடத்தே இகழ்ந்து, பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து, உயிர்வாழ்தலின் (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும், சாதல் (அது செய்யாமல்) உயிர்விடுதல், (அவனுக்கு) அறங்கூறும் - தருமநூல்களினாலே சொல்லப்பட்ட, ஆக்கம் - பயனை, தரும் - கொடுக்கும் - எ - று.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறனை முன்புகழ்ந்தும் பின்னிகழ்ந்தும் பேசி யுயிர் வாழ்தலினு மிறத்தலே நலம் - என்பதாம். * உயிர்விட்டபின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலாகிய பாவம் நீங்கலால், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அப்பாவஞ் செய்யாதவராலே மறுமையில் அடையப்படும் பயன் அறம், அதைச் சொல்லு நூலையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (௩)

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்கச் சொல்.

(இ-ள்.) (ஒருவனை) கண்ணின்று - எதிரே நின்று, கண்ணற - கண்ணோட்டமற, சொல்லினும் - சொன்னாலும், முன்னின்று (அவன்) எதிரில்லாமல், பின்னோக்காச்சொல் - பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவன், எ - று,

(க-ரை.) ஒருவனை முன்னிகழினும் பின்னிகழாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம். * பின் அதில் வருங் குற்றத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். சொல்லானது நோக்குதற் றொழில் சொல்லின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. கண்ணோட்டம், தாட்சிணியம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் புறங்கூறலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (௪)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

(இ-ள்) (புறங்கூறுவோ னொருவன் - அறம் - நன்றென்று வாயினாலே சொல்லினும்) அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச்சொல்லுதற்கு ஏற்ற, நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தையுடையவ னல்லாதவனா யிருக்கையானது, புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங் கூறுதற்குக் காரணமாகிய, புன்மையால் (மனப்) புன்மையாலே, காணப்படும் (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும், எ - று.

(க-ரை.) தருமநன்றென்பவன் மனதிலே தருமமில்லாமை புறங்கூறுதலாலறியப்படும் என்பதாம். * மனம் தீதாயிருக்கையால், அறம் நன்றென்று சொல்லுகிறசொல் அங்கீகரிக்கப்படாதென்பதாம். (௫)

பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

(இ - ள்.) பிறன்பழி - பிறனொருவனது பழியை, கூறுவான் (அவனைக் காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன், தன்பழியுள்ளும் - தனது பல பழிகளுள்ளும், திறன் (வருந்தும்) விதமுடையவைகளை, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, கூறப்படும் (அவனாலே) சொல்லப்படுவான், எ - று.

(க - ரை.) பிறன் குற்றத்தைச் சொல்லுவோன் தன் குற்றம் பிறனாற் சொல்லப்படுவான் என்பதாம். * திறமுடையவைகளைத் திறளென்றலால் ஆகுபெயர். காணாதவிடத்துத் தன்னைக் குறித்துப் பிறனாலே சொல்லப் பட்ட பழியைக் கேட்டவன் அவன் மிகவும் வருந்தும்படி - அதிகமாகிய பழிகளை ஆராய்ந்து எதிரே சொல்லுவானாதலால், திறன் றெரிந்துக் கூறப்படு மென்றார். (௬)

96 பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர்.

(இ-ள்.) நகச்சொல்லி (கூடி) மகிழும்படி (இனிய சொற்களைச்) சொல்லி. நட்பாடல் (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை, தேற்றாதவர் (தமக்கு உறுதியென்று) அறியாதவர், பகச்சொல்லி (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறங்கூறி, கேளீர் (தமது) சுற்றத்தாரையும், பிரிப்பர் - பிரியப்பண்ணுவர், எ-று.

(க - ரை.) மகிழும்படி சொல்லிச் சினேகஞ்செய்தலை யறியாதவர் புறங்கூறி யுறவினரைப் பிரிப்பர் என்பதாம். * உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது கேளிரையும் பிரிப்பரென்ற கருத்தால் அயலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவரென்னும் பிறவினை, தேறாதவரென்னுந் தன் வினைப்பொருளில்வந்தது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து.

97 துன்னியர் குற்றமுந் தூற்று மறபினா
ரென்னைகொ லேதிலார்மாட்டு.

(இ - ள்.) துன்னியார் (தம்மோடு) நெருங்கினவரது, குற்றமும்-குற்றத்தையும், தூற்றும் (அவரைக் காணாதவிடததே) தூற்றும், மறபினார்-இயல்பையுடையவர், ஏதிலார்மாட்டு - அயலாரிடத்துச் (செய்வது) என்னைகொல் - யாதோ, எ-று.

(க - ரை.) உறவினர் குற்றத்தையுந் தூற்றுவோர் அயலார் குற்றத்தையெப்படித் தூற்றார் என்பதாம். * தூற்றுதல் பலரும் அறியப் பறப்புதல - அத்தூற்றுதலினுங் கொடிய செயல் வேறொன்றுங் காணாமையால் என்னைக் கொலென்றார், செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். (அ)

98 அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

(இ - ள்.) புறனோக்கி - பிறர்நீங்கின வளவுபார்த்து, புன்சொல் (அவரது) பழிப்புச்சொல்லை, உரைப்பான் - செல்லுவோனது, பொறை - (உடற்) பாரத்தை, வையம் - பூமியானது, அறனோக்கி (இக்கொடியதைச் சுமத்தலே [illegible]) அறமாவதென்று நினைத்து, ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றது போ

லும், எ-று.

(க - ரை.) பூமியானது பொறுமை கூறுவோனுடலைத் தருமத்தைக் குறித்துச் சுமப்பதுபோலும் என்பதாம். * பூமிக்கு எல்லாப்பொருள்களையும் சுமத்தல் சுபாவமாயினும், புறங்கூறுவானைச் சுமப்பது தகாதென்னுங் கருத்தால், அதனைக்கீழ் யாற்றுங்கொல் வையமென்றார். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உ0-ஆம்-அதி-பயனிலசொல்லாமை.

ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(இ - ள்.) (புறங்கூறுவோர் அது செய்தற்கு) ஏதிலார் குற்றம்போல் - அயலோரது குற்றத்தைப்போல, தங்குற்றம் (அப்புறங் கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும், காண்கிற்பின் - காணமாட்டுவராயின், மன்னுமுயிர்க்கு- அவரது நிலைபெற்ற உயிர்க்கு, தீது (வருவது) ஒரு துன்பம், உண்டோ- உண்டாகுமோ, எ-று.

(க - ரை.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத் தங்குற்றத்தை யாராயின் உயிர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதாம். * நடுநிலையாயிருந்து - ஒப்பக்காணுதலருமையாகலின் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுமையால் வருபிறவிகளினும் துன்பப் படாரென்பதைக்குறித்து உயிர்க்குத் தீதுண்டோவென்றும் சொல்லினர், [இதனுல் புறங்கூறுதலை விலக்குதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (ஏ)

பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-புறங்கூறுமை
முற்றிற்று.

உய-ஆம்-அதி-பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது: தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றையுந் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம், பொய்குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல் என வாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள், பொய் புறங்கூறுவோர்க்கு அல்லது பற்றற விடக்கூடாமையால், அதனை ஒழித்து இல்வாழ்வாரால் விடக்கூடுமெனவையாகிய மற்றை மூன்றினுள், கடுஞ்சொல் இனியவை கூறலாலும், குறளை புறங்கூறுமையாலும், விலக்கினின்ற பயனில்சொல்லை இதனுல் விலக்குகின்றாராகலால், இது புறங்கூறுமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(இ - ள்.) பல்லார் (அறிவுடையோர்) பலரும், முனிய (கேட்டு) வெறுக்க, பயனில - பயனில்லாத சொற்களை சொல்லுவான் - சொல்பவன், எல்லாரும் - எல்லாராலும், எள்ளப்படும்-இகழப்படுவான், எ - று

(க - ரை.) பயனில்லாச் சொற்களை சொல்பவன் யாவராலு மிகழப்படுவான் என்பதாம். * அறிவுடையோர் பலரும் வெறுக்கவே மற்றோரும் இகழ்வாராகலால் எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். (க)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

உ0 - ஆம் - அதி - பயனில சொல்லாமை.

(இ - ள்.) பல்லார்முன் (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே, பயனில - பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லல் (ஒருவன்) சொல்லுதலானது, நட்டார் கண் (தன்) னட்பாளரிடத்தே, நயனில- விருப்பமில்லாத செயல்களை, செய்தலின் - செய்தலினும், தீது-குற்றமாம், எ-று.

(க - ரை.) பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்லுதல் சிநேகரிடத்துச் செய்யும் தீமையினுந் தீது என்பதாம். * விருப்பமில்லாத செயல்கள் வெறுக்கப்படு செயலாம் இச்சொல், அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும் இகழப்படுதலை உண்டாக்கு மென்பதாம். (உ)

நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை.

(இ-ள்.) பயனில - பயனில்லாத பொருள்களை, பாரித்து - விரித்து, உரைக்குமுரை (ஒருவன்)உரைக்கும் உரையானது, நயனிலனென்பது (இவன்) நீதியில்லாதவ னென்பதனை, சொல்லும்-அறிவிக்கும், எ-று.

(க - ரை.) பயனில்லாச்சொல் சொல்லுவோனை நீதியில்லாதவ னென்பதை அறிவிக்கும் - என்பதாம் * இப்படிப்பட்ட உரையினாலே இவன், நீதியில்லாதவ னென்பதை அறியலாமென்றற்கு அதனை உரைமேலேற்றி உரை சொல்லுமென்றார். (௩)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும்பயன் சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.

(இ - ள்.) பயன்சாரா - பயனோடு பொருந்தாத பண்பில்சொல் - குணமில்லாதசொற்களை, பல்லாரகத்து - பலரிடத்தே (ஒருவன் சொல்லுவானாயின் அவை அவரிடத்தே) நயஞ்சாரா - நீதியோடு பெருந்தாதவையாகி, நன்மையின் - நற்குணங்களிலிருந்து, நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும்-எ-று.

(க - ரை.) பயனில்லாச் சொல்வழங்குவோனை நற்குணங்களிலிருந்து நீக்கும் - என்பதாம். * பண்பு இனிமை மெய்மை முதலாகிய சொற்குணங்கள், சொல்லுவானாயின் அவரிடத்தே என்பவை - சொல்லெச்சங்கள். (௪)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

(இ - ள்.) பயனில - பயனில்லாத சொற்களை, நீர்மையுடையார் -குணத்தன்மையையுடையவர், சொலின் - சொல்லுவாராயின், சீர்மை - (அவரது) மேன்பாடானது, சிறப்பொடு (அதனால் வரும்) நன்குமதிக்கப் படுதலுடனே, [illegible] நீங்கும், எ-று.

நீங்கும் (அவர்ட்டத்திருந்து) [illegible]

(க - ரை.) நற்குணமுடையார் பயனில்லாதவைகளைப் பகரி லவர் மேன்மையும் மதிப்பும் குறையும் - என்பதாம். * சொலினென்பது, அவரது சொல்லாமையைக் காட்டி நின்றது.

101 பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட்பதடி யெனல்.

(இ-ள்.) பயனில்சொல் - பயனில்லாதசொற்களை, பாராட்டுவானை - (பலதரமும்) சொல்லுவோனை, மகனெனல் - மனிதனென்று சொல்லாதே, மக்கட்பதடியெனல் - மனிதருக்குள்ளே பதரென்று சொல்லக்கடவாய், எ-று.

(க-ரை.) பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்பவனை மக்களுள் பதரென்று சொல் என்பதாம். * எப்படி பதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையோ அப்படி அவருக்கு அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாமையால் மக்கட்பதடி யென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுகசான்றோர்
பயநில சொல்லாமை நன்று.

(இ-ள்.) சான்றோர் - அறிவுடையார், நயனில, நீதியோடு பொருந்தாத சொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாலும், சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், பயனில - பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லாமை - சொல்லாமை (பெறின்) நன்று (அது) நன்று, எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் நீதியில்லாச் சொற்களைச் சொன்னாலும் பயனிலாச்சொற்களைச் சொல்லாமை நல்லது, என்பதாம். * சொல்லினுமெனவே சொல்லாமை பெறப்பட்டது, நயனில்லாத சொல்லினும் பயனில்லாத சொல் தீதென்பதாம்.

அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(இ - ள்.) அரும்பயன் - அறிதற்கரியபயன்களை, ஆயும் - ஆராயவல்ல அறிவினார் - அறிவை யுடையார், பெரும்பயனில்லாத சொல் - மிகுந்த பயன்னில்லாத சொற்களை, சொல்லார் சொல்லார்கள், எ-று.

(க - ரை.) அறிவுடையோர்-பயன்படாச்சொற்களைச் சொல்லார் - என்பதாம். * அறிதற்கரிய பயன்களாவன - முத்திப்பேறு, மேற்கதியடைவு முதலானவை பெரும்பயனில்லாத சொல்லென்றதனால் சிறிது பயனுடைய சொல்லும் தள்ளப்பட்டது. (அ)

104 பொருடீர்ந்த போச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) [illegible]

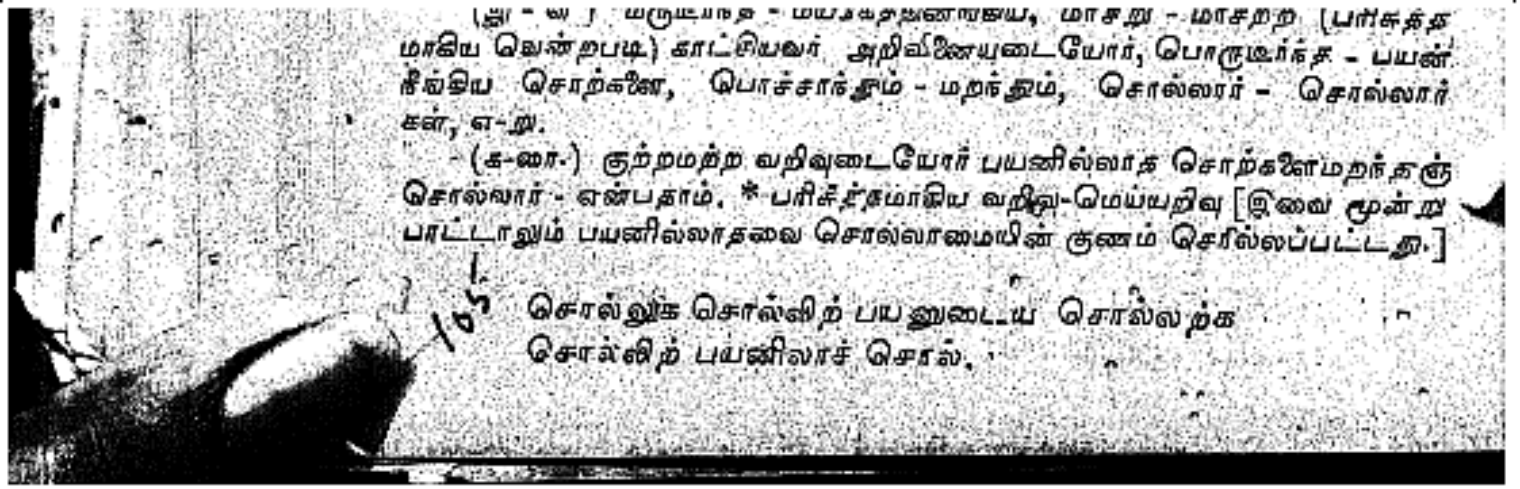

(இ - வி.) மருஉர்ந்த - மயக்கத்தினங்கிய, மாசறு - மாசற்ற (பரிசுத்தமாகிய வென்றபடி) காட்சியவர் அறிவினையுடையோர், பொருஉர்ந்த - பயன் நீங்கிய சொற்களை, பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லார் - சொல்லார்கள், எ-று.

(க-ரை.) குற்றமற்ற வறிவுடையோர் பயனில்லாத சொற்களைமறந்தஞ் சொல்லார் - என்பதாம். * பரிசுத்தமாகிய வறிவு-மெய்யறிவு [இவை மூன்று பாட்டாலும் பயனில்லாதவை சொல்லாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது.]

105 சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(இ - ள்.) சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனுடைய - பிரயோஜனமுடைய சொற்களே, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், சொல்லில்-சொற்களிலே, பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களே, சொல்லற்க-சொல்லாதிருக்கக் கடவர், எ-று.

(க - ரை.) பயனிலாச் சொற்களே நீக்கி பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லக்கடவர், என்பதாம். * இதனுலே சொல்லத்தகுவனவும் தகாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன.

இருபதாம் - அதிகாரம் - பயனிலசொல்லாமை

மூற்றிற்று.

உக - ஆம் - அதி - தீவினையச்சம்.

அஃதாவது: பாவங்களா யுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சுதலாம். இதனால் காயத்தினிடத்தே விளைகின்ற பாவங்களே யெல்லாம் தொகுத்துவிலக்குகின்ற ராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தீவினையாரஞ்சார் விழுமியாரஞ்சுவர்
தீவினையென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்) தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படு மயக்கத்திற்கு, தீவினையார் (முன்செய்த) தீவினையுடையோர், அஞ்சார் - பயப்படார், விழுமியார். (அது வில்லாத) மேலோர், அஞ்சுவர் - பயப்படுவார், எ - று.

(க - ரை.) பாவத்தக்குத் தீவினையார் பயப்படார் - நல்வினையார் பயப்படுவார் - என்பதாம். * தீவினையாகிய காரியம் அதன் காரணமாகிய செருக்கென உபசரிக்கப்பட்டது; முன்னே தொடங்கிச்செய்து பழகிவந்தமையால் அஞ்சாசொன்றும் செய்தறியாமையால் அஞ்சுவாசொன்றும் - சொல்லினர்.

தீயவைதீய பயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப் படும்.

(இ - ள்.) தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுச்செய்யுந்) தீவினைகள், (பின்னே) தீய - துன்பங்களே, பயத்தலால் - தருதலால், தீயவை (அப்படிப்

பட்ட) தீவினைகள், தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும் (ஒரு ...) அஞ்சப்படும், எ-று. (க)

(க - ரை.) பாவமானவை துன்பங்களைக் கொடுத்தலால் அப்பாவங்கள் தீயிலுங் கொடியன - என்பதாம். * வேறொருகாலத்திலும் வேறோரிடத்திலும் வேறோருடம்பிலும் போய்ச்சுடுதல் தீவினைக்கே அல்லாமல் நெருப்புக்கு இல்லாமையால் தீயிலும் அஞ்சப்படுமென்றார். (உ)

அறிவினுளெல்லாந் தலையென்பதீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யாவிடல்.

(இ - ள்.) செறுவார்க்கும் (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும், தீய - தீவினைகளை, செய்யாவிடல் - செய்யாமல் விடுதலை, அறிவினுளெல்லாம் - (தமக்கு உறுதிநாடும்) அறிவுக ளெல்லாவற்றிலும்; தலை - முதலானவறிவாகும், என்ப (என்று நல்லோர்) சொல்லுவர். எ-று.

(க - ரை.) தம்மை வருத்துவோரிடத்துந் துன்பங்களைச் செய்யாமல் விடுதல் எல்லாவறிவினுள்ளுந் தலைமை - என்பதாம். * விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடலென்றும் செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதிருந்தால் தமக்குத் துன்பம் வாராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறிவினுளெல்லாந் தலையென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும், தீவினைக்கு-அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

மறந்தும்பிறன்கேடு சூழற்கசூழி
ன்றஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு

(இ - ள்.) (ஒருவன்) பிறன் - பிறனுக்கு, கேடு-கேட்டைத்தரும் வினையை, மறந்தும் - மறவியைப்பொருந்தியும், சூழற்க - எண்ணாதிருக்கக் கடவன், சூழின் - எண்ணுவானாயின், சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேட்டைத் தரும்வினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - எண்ணுவான், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் மறந்தும் பிறனுக்குக் கேட்டை நினைப்பானாகிலவனுக்குத் தருமக்கடவுள் கேட்டை நினைக்கும் - என்பதாம். * கேடிரண்டும்-அவற்றைத் தரும்வினைகளை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர்கள். எண்ணுகிற பொழுதே தானும் உடனே எண்ணுதலால் இவன் பிற்பட்டாலும், அறக்கடவுள் முற்படுவானென்பது கொள்ளப்பட்டது. [அறக் கடவு ளெண்ணுதலாவது அவன் கெடத்தான் நீங்க நினைத்தல், தீவினையை எண்ணுதலு மாகாதென்பதாம். (௪)

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும்பெயர்த்து.

(இ - ள்.) இலனென்று-வறுமையையுடையேனென்று நினைத்து (அது தீர்த்தற்பொருட்டு) தீயவை - தீவினைகளை, செய்யற்க - (ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்யின் - செய்தால், பெயர்த்து - பின்னும், இலனாகும் - வறுமையுடையவனாவான், எ-று.

(க - ரை.) வறுமையாலே தீமைசெய்வானாகில் மிக வறுமையுடையவ

ஞானம்-என்பதாம். * மறுமை-அல்லாவுலகு. அதனவனவனுடைய பிறவித்தொறும் வரியவனுவ னென்பதாம். (இ)

109 தீப்பால தான் பிறர்கட் செய்யற்கதோய்ப்பால
தன்னையடல் வேண்டா தான்.

(இ - ள்.) நோய்ப்பால - துன்பஞ்செய்யுங் கூறுபாடுகளுள்ளவைகள், தன்னை - தன்னை, அடல்வேண்டாதான் (பின்வந்து) வருத்துதலை வேண்டாதவன், தீப்பால - தீமைக்கூறுபாடுடைய வினைகளை, தான் - தான், பிறர்கண் - பிறரிடத்தே, செய்பற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன், எ-று.

உக - ஆம் - அதி - தீவினையச்சம். ஈரள்

(க - ரை.) பாவங்கள் பின்பு தன்னை வருத்துதலை யிச்சியாதவன் பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம். * செய்வானுயின் அப்பாவங்கள் அவனை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லை யென்பதாம். (ஈ)

எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

(இ - ள்.) எனைப்பகையுற்றாரும் - யெவ்வளவு பெரியபகையை யுடையவரும், உய்வர் (அதனை ஒருவழியினாலே) தப்புவார் (அப்படியல்லாமல்) வினைப்பகை-தீவினையாகிய பகையானது, வீயாது-நீங்காமல், பின்சென்று - பின்னானவிடத்துக்குப்போய், அடும்-கொல்லும், எ-று.

(க - ரை.) எவ்வகைப் பகைக்கும் ஒருவிதத்தால் தப்பலாம். தீவினைப்பகை தொடர்ந்து தப்பாது கொல்லும் என்பதாம். (எ)

110 தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழற்றன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

(இ - ள்.) தீயவை - தீவினைகளை, செய்தார் (பிறருக்குச்) செய்தவர், கெடுதல் - தாம் கெடுதல் (எத்தன்மைத்தென்றால்) நிழல் (ஒருவனது) நிழலானது (தொலைதூரம் போயினும்) தன்னை-அவனை, வீயாது - விடாதுவந்து, அடி-அடியினிடத்தே, உறைந்தற்று-தங்கிய தன்மைத்து, எ-று.

(க - ரை.) தான்செய்த தீவினை தன்னிழல்போலத் தங்கும் என்பதாம். * முன் பாட்டில் வினைப்பகை வீயாது, பின்சென்றடுமென்று சொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தினால் விளக்கினார். (அ)

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

(இ - ள்.) (தன்னை) தன்னை - தான் காதலனையின் - விரும்பத்தகுந்த

(இ - ள்.) (ஒருவன்) தன்னை - தான், [illegible] யவனாயிருந்தால், தீவினைப்பால் - தீவினையாகிய பிரிவினுள், எனைத்தொன்றும்-எவ்வளவு சிறியதொன்றையாயினும், துன்னற்க (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) தன்னைக் காக்கவிரும்பினால் எவ்வளவு சிறிய தீவினையையுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம். * நல்வினை தீவினையென வினைப் பிரிவு இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார். பிறரிடத்தே செய்ததீவினை தன்னிடத்தே துன்பந்தருதலை விளக்கினாராதலால், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறருக்குத் தீவினைசெய்தால் தாம் கெடுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

அருங்கேடனென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(இ - ள்.) ஒருவன் (செவ்வையானவழியைவிட்டு) மருங்கோடி - கொடியவழியிலேசென்று, தீவினை - தீவினைகளை, செய்யானெனின் (பிறரிடத்தே) செய்யானாயின், அருங்கேடனென்பது (அவன்) இல்லாதகேட்டையுடையவனென்பதை, அறிக - அறியக்கடவர், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பாவஞ்செய்யாதிருப்பானாகிற் கேடில்லாதவனென்றறி - என்பதாம். * [இதனாலே தீவினை செய்யாதவன் கேடில்லாதவனாவனென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஐ).

இருபத்தோராம் - அதிகாரம் - தீவினையச்சம்.

முற்றிற்று.

உஉ - ஆம் - அதி - ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது: உலகமடையை அறிந்தசெய்தல் மனிதர்க்குக் காடங்களாலே செய்யத்தகாதவை சொல்லினர். இனிச் செய்யத்தகுமவைகளில் முன் சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்ற ராலகையால், இது தீவினையச்சத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டெண்ணுற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(இ - ன்.) உலகு-உயிர்களானவை, மாரிமாட்டு (தமக்கு நீருதவுகின்ற) மேகங்களிடத்து, என்-என்ன பிரதியுபகாரத்தை, ஆற்றும் - செய்துவருகின்றன (ஒன்றும் செய்கின்றனவில்லையென்றபடி) (ஆதலால்) கடப்பாடு(அம்மேகங்கள், போல்வார்செய்யும்)உபகாரங்களும், கைம்மாறு-பிரதியுபகாரங்களோ, வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல, எ-று.

(க - ரை.) மேகங்களுக் கொப்பானவர் செய்யுமுபகாரங்கள் பிரதியுபகாரங்களை வேண்டுவனவல்ல - என்பதாம். * கொல் - ஓ - அசைகள். கடப்பாடென்னும் பெயரிலேயே அவசியம் செய்யவேண்டுவதென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ் செய்வாரது வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்றினர். (க)

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(இ - ன்.) தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின், தாளாற்றி - முயற்சிசெய்து, தந்த-சம்பாதிக்கப்பட்ட, பொருளெல்லாம் - பொருளனைத்தும், வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தற்பொருட்டு - செய்தற்பயனுடையனவாம், எ-று.

(க - ரை.) முயற்சிசெய்து சம்பாதித்த பொருளெல்லா முபகாரஞ் செய்யும்பொருட்டு - என்பதாம். * தகுதியில்லாத பிறருருப்போல் தாம் அனுபவித்தற் பொருட்டும், விவத்து இழத்தற்பொருட்டும், அல்லவென்பதாயிற்று. (உ)

புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

(இ - ள்.) புத்தே ளுலகத்தும் - தேவருலகத்திலும், ஈண்டும் - இவ்வுலகத்திலும், ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல், நல்ல - நல்லவையாகிய, பிற-வேறு செயல்களே, பெறல் - பெறுதல், அறிது - அரிதாம், எ-று.

(க - ரை.) விண்ணுலகத்தும், மண்ணுலகத்தும், உபகாரத்தைப்போல வேறொன்றில்லை - என்பதாம். * கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இல்லாமல் எல்லாரும், ஒரு தன்மையரா யிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அரிதா யிற்று. யாவருக்கும் ஒப்பதிதுபோல் வேறொன்று இல்லாமையால், இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புரவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) ஒத்ததறிவான் - உலகநடையை அறிந்துசெய்பவன், உயிர் வாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழ்பவனுவான், மற்றையான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன் (உயிருடையவனு யிருந்தாலும்) செத்தாருள் - இறந்தவர்களுள், வைக்கப்படும் (ஒருவனுக) வைக்கப்படுவான், (நீணெக்கப்படுவானென்றபடி) எ-று.

(க - ரை.) உலக வியல்பையறிந்து நடப்பவ னுயிரோடு வாழ்பவன், அவ்வியல்பை யறியாதவன் செத்தவன் - என்பதாம். * உயிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படாமையால் செத்தாருள் வைக்கட்டடுமென்றார். [இதனால் உலகநடையிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல் போல் தீரும்வழியை யுடையதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு.

(இ - ள்.) உலகு - உலகநடையை, அவாம் - விரும்பிச்செய்யும், பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினை யுடையவனுனவன், திரு - செல்வத்தினுலே (நிறைதல்) ஊருணி - ஊரில்வாழ்வார் (நீருண்ணுங்குளமானது) நீர் நிறைந் தற்று - நீரினுலே நிறைந்ததுபோலும், எ-று.

(க - ரை.) அறிவாளர் செல்வம் ஊராருண்ணுங் குளநிறைந்தாற்போலும் - என்பதாம். * அச்செல்வம் வாழ்ப்படாமல் நெடுங்காலம் எல்லாருக்கும் வேண்மனவில் உதவுமென்பதாம். (ஙி)

பயன்மர மூன்னூர்ப் பருத்தற்றுச் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வமானது, நயனுடையான்கண் - உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே, படின் - உண்டாகுமாயுல் (அவ்வுண்டாதல்) உன்னூர் -

ஊர்நடுவே, மரம் - மரத்தினிடத்தே, பயன் - பழமானது, பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும், எ-று.

(க - ரை.) உபகாரஞ் செய்பவன் செல்வம் ஊர்நடுவில் மரம் பழுத்தாற் போலும் - என்பதாம். * ஆல் - அசை. உலகுநீதி பலவகையினும் ஒப்புரவு சிறந்தமையால் அதனை நயனென்றார், அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன் கொடுப்பானென்பதாம். (சு)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையான் கண் (உபகாரஞ் செய்யும் பெரியதகைமையை) யுடையவனிடத்தே, படின் - உண்டாகுமானால் (அச்செல்வமானது) மருந்தாகி-எல்லாவுருப்புக்களும் (பிணிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பா-தப்பாத, மரத்தற்று-மரத்தை ஒக்கும், எ-று.

(க - ரை.) பெரியோரிடத் துண்டாகிய செல்வம் மருந்தாகிய மரத்துக் கொப்பாகும் - என்பதாம். ஆல் - அசை. எல்லாவுறுப்பு மென்றது மரத்துக்கு - இலை, பூ, காய், கனி, முதலானவைகளை செல்வத்துக்கு அநுபவித்தற்குரிய பல பொருள்களை தப்பாமையாவது, கொள்ளுதற்கரிய விடங்களிலே நின்றாவது, மறைந்துநின்றாவது, காலத்தால் வேறுபட்டாவது, பயன்படாமை தன்குறைவை நோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம், [இவை மூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ் செய்பவனது பொருள் பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) கடனறி (தாம்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்து, காட்சியவர்-இயர்க்கையறிவையுடையவர், இடனில்பருவத்தும் - செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்திலும், ஒப்புரவிற்கு-உபகாரஞ் செய்தற்கு, ஒல்கார்-தளரார், எ-று.

(க - ரை.) அறிவுடையோர் வறுமையிலு முதவிசெய்வர் - என்பதாம். * மற்றவைகளையெல்லாம் விட்டாலும் இதனை விடாரென்பதாம். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர்மை
செய்யா தமைகலா வாறு

(இ - ள்.) நயனுடையான் - உபகாரஞ்செய்தலையுடையவன், நல்கூர்ந்தானாதல் - வறுமைபட்டவனாகுதலாவது. செய்யும் (ஒழியாமற்) செய்யும், நீர்மை - குணத்தையுடைய அவ்வுபகாரங்களை, செய்யாது - செய்யப்பெறாமல், அமைகலாவாறு-வருந்துகின்ற வியல்பாம், எ-று.

(க - ரை.) உபகாரி வரியவனாகுதல் செய்யு முதவிசெய்யாமையால் என்பதாம். * தான் அனுபவித்தப்படும் பொருள்களைப் பெறாமை அவனுக்கு வறுமையல்லவென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வறுமையால் ஒப்புரவு

செய்யாது விடத்தக்கதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஒப்புரவி னல்வருங் கேடேனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) ஒப்புரவினால் - உபகாரஞ் செய்தலினாலே, வருங்கேடெனின் (ஒருவனுக்குப் பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின், அஃது-அக்கேடானது, ஒருவன் விற்று (தன்னை) விற்குமிடத்தும், கோட்டக்கதுடைத்து - வாங்குந் தகுதியை யுடையதாகும், எ-று.

(க - ரை.) உதவிசெய்தலாற் கேடுவருமெனி லிவ்வுதவியைத் தன்னை விற்குமிடத்துஞ் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * தன்னைவிற்று வாங்கப்படுவ

தொருபொருள், இல்லையாயினும் இக்கேடு புகழை உண்டாக்கலால், அதுவும் செய்யப்படுமென்றது. [இதனாலே ஒப்புரவினாலே கெடுவது கேடல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.]

இருபத்திரண்டாம்-அதிகாரம்-ஒப்புரவறிதல்
முற்றிற்று.

உ௩.-ஆம்-அதி-ஈகை.

அஃதாவது :வறியவராய் இறந்தவர்க்கு இல்லையென்னாமல் கொடுத்தல். இது மறுமையைக்குறித்ததாகலின், இம்மையைக்குறித்த ஒப்புரவறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

13 வறியார்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(இ-ள்.) வறியார்க்கு-ஒருபொருளு மில்லாதவர்க்கு, ஒன்று (அவர் வேண்டிய) தொன்றை, ஈவதே - கொடுத்தலே, ஈகை (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும், மற்றெல்லாம் (அது நீங்கலாகிய) எல்லாக் கொடையும், குறியெதிர்ப்பை-குறிக்கப்பட்டபின் வரும் பயனோடுகூடிய, நீரது- குணத்தை, உடைத்து-உடையதாகும், எ-று.

(க-ரை.) தரித்திரருக்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தல் பின்வாங்கிக்கொள்ளும் பயனாகும்-என்பதாம். *அது நீங்கலாகிய கொடை, வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒரு பயனை நோக்கிக்கொடுத்தல், நீரது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பின்னும் தம்மிடத்தே வருதலால் குறியெதிர்ப்பைநீர துடைத்தென்றார். [இதனால் ஈகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.] (க)

14 நல்லா றெனினும் கொளறீது மேலுலக்
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(இ - ள்.) கொளல்-இரத்தல், நல்லாறெனினும் (மேலுலகத்துக்கு) நல்லவழியென்பவர் உண்டாயினும் (அது) தீது-குற்றமாம் (கொடுத்தவர்க்கு) மேலுலகம் - அந்த மேலுலகத்தை யடைதல், இல்லெனினும் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினும், ஈதலே-கொடுத்தலே, நன்று-நல்லதாம், எ-று.

(க - ரை.) யாசித்தல் நல்வழி யென்றாலும் வாங்குதல் குற்றமே,

கொடுத்தலாலே முத்தியில்லை யென்றாலுங் கொடுத்தலே நல்லது-என்பதாம். * எனினுமென்பன, இரண்டும் அப்படிச் சொல்வாரில்லாமையைக் காட்டி நின்றது, ஏகாரத்தால் பிறவறங்களில் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது நல்லது, சொல்லவந்தவர் தீயதும் உடன்சொல்லினார். (உ)

இலனென்னு மெவ்வ முறையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணேயுள.

(இ-ள்) இலனென்னும்-வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும், எவ்வம்-இழிவை, உரையாமை (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும் (அதனைத் தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு) ஈதல் (இல்லையென்றாமற்) கொடுத்தலும், (ஆகிய விரண்டும்) குலனுடையான் கண்ணே- நல்ல குடியிற் பிறந்தவனிடத்தே, உள-உண்டாயிருக்கும், எ-று.

(க -ரை) இல்லையென்றாது கொடுத்தல் நற்குடியிற் பிறந்தவரிடத்து உண்டு என்பதாம். * முன்பாட்டிலே தீதெனப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும், நன்றெனப்பட்டதைச் செய்தற்கும் உரியவனை அறிவித்தபடி. (௩)

இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

(இ-ள்.) (இரத்தலேயல்லாமல்) இரக்கப்படுதல் - இரக்கப்படுதலும், இன்னாதது - இன்பஞ்செய்வதன்று, இரந்தவர் - (ஒருபொருளை) இரந்தவரது, இன் (அது பெற்றதனால்) இனிதாகிய, முகம்-முகத்தை, காணுமளவு-பார்க்குமளவும், எ - று.

(க -ரை.) இரத்தல் அவரினிய முகத்தை காணுமளவுந் துன்பம்-என்பதாம். * உம்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. இரக்கப்படுதல்-இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பேனென்றிறுத்தல், எல்லா மிரப்பவர்க்கு ஒன்று கொடுக்கக்கூடாமை நேரிடுமோவென்னும் அச்சத்தைக்குறித்து அதனை இன்னாதென்றார். எனவே எல்லாப்பொருளும் கொடுக்க வேண்டுமென்றதாயிற்று. (௪)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்றலப்பசியை
மாற்றுவர் ராற்றலிற் பின்.

(இ - ள்.) ஆற்றுவார் (தவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு, ஆற்றல் - வல்லமையாவது, பசியாற்றல் - (தம்மை அடைந்த) பசியைப் பொறுத்தலாம், (அவ்வல்லமைதான்) அப்பசியை - அப்படிப்பொருத்தற்கரிய பசியை, மாற்றுவார் (கொடையினாலே) நீக்குவோரது, ஆற்றலிற்பின்-வல்லமைக்குப்பின், எ - று.

(க - ரை.) தவத்தோர் பசியைப் பொறுக்கும், வல்லமையிலும் பசியை யாற்றுவோர் வல்லமைபெரிது - என்பதாம். * தாமும் பசித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்கமாட்டாதவரது வல்லமையைக் காட்டிலும் தாமும் பசியாது பிற

ருக்கும் அது தீர்ப்பவரது வல்லமை நன்றென்பதாம். (௫)

அற்றாரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(இ - ள்.) அற்றார் - வறியவரது, அழிபசி - மிகுந்தபசியை, தீர்த்தல் (அறனோக்கித்) தீர்க்கக்கடவன், அஃது - அவ்வறம், பொருள் பெற்றானொருவன் - பொருள் படைத்தவனாகிய வொருவன், வைப்புழி - (அப்பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம் (ஆதலால், ஏ-று.

(க - ரை.) பொருள் பெற்றவன் வறியவர் பசியைத் தீர்த்தலே யவன் பொருள்வைக்குமிடம் - என்பதாம். * எல்லா னன்மைகளும் அழிய வருதலால் அழி பசியென்றார். அற்றாரழிபசிதீர்த்த பொருள் பின் தனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம். (௬)

பாத்தூன் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுங்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(இ - ள்.) பாத்து (எந்நாளும்) பகுத்து, ஊண் - உண்ணுதல், மரீஇய வனை - பழகியவனை, பசியென்னும்-பசியெனப்படும், தீப்பிணி-தீயநோய், தீண்டலரிது-தீண்டுதலில்லை, எ-று.

(க - ரை.) பிறர்க்கிட்டுண்ணுவோனைப் பசிநோய் தீண்டாது - என்பதாம். * இவ்வுடம்பிலே நின்று ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் கெடுத்து அதனால் பின்வரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ் செய்தலால் தீப்பிணி யெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவன் தானேயாகையால் பசிப்பிணி சேராதென்பதாம். [இவை ஆறுபாட்டாலும் ஈதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

15 ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ லூழுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(இ - ள்.) தாமுடைமை - தாமுடைய பொருளை, வைத்து (கொடாது) வைத்து (பின்னே) இழக்கும் - இழத்துவிடும், வன்கணவர் - அருளிலாதவர், ஈத்து (வறியவர்க்கு வேண்டிய பொருளைக்) கொடுத்து, உவக்கும் (அவர்) மகிழ்தலினால் (அருளுடையாரடையும்) இன்பம் - மகிழ்ச்சியை, அறியார் கொல் - கண்டறியாரோ, எ-று.

(க - ரை.) பொருளைத் தேடிவைத்திழப்பவர் கொடுத்து மகிழுமின்பத்தை யறியார் - என்பதாம். * ஈந்தென்பது எதுகைநோக்கி ஈத்தென்றாயிற்று. அறிந்தாராயின் தாமும் அவ்வின்பத்தை அனுபவிப்பாரோ வல்லாமல் வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

16 இரத்தலி னின்னது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

(இ - ள்.) நிரப்பிய (பொருளின் குறைவை) நிறைக்கவேண்டி (இரந்தவர்க்குக் கொடாமல்) தாமே - தமியர், தனித்தவராகி உணல் - உண்ணுதலானது (ஒருவருக்கு) மன்ற - நிச்சயமாக, இரத்தலின் (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலிலும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம், எ-று.

(க - ரை.) பிறர்க்குங் கொடாமல் தாமே யுண்ணுதல் யாசிப்பதிலுந் துன்பம் - என்பதாம். * பொருளின் குறையை நிறைத்தலாவது, ஒவ்வொரு சொல்லையைக்குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்து சேர்த்தல், தனித்தல், பிறனைச்சேராமை. இரத்தலுக்கு உள்ளது அப்போதையிழிவே, பின்னே வறுமையில்லை, தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்விரண்டும் உண்டாகுமாதலால் இரத்தலி னின்னாதென்றார். (கூ)

17 சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) சாதலின் - இரத்தல்போல், இன்னாதது துன்பஞ் செய்வதொன்று, இல்லை, அதுஉம் - அப்படிப்பட்ட இறத்தலும், ஈதல் (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல், இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து, இனிது இன்பஞ் செய்வதாகும்; எ-று.

(க - ரை.) இறத்தலே தன்பமாயினும், இறந்தவர்க்குக்கொட்டாத லிடத் திறத்தலே யின்பம் - என்பதாம். * பிறருக்குப் பயன்படாத உடற்சுமை நீங்குதலால், இனிதென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

இருபத்திமூன்றும் - அதிகாரம்-ஈகை.

மூற்றிற்று.

உ ச - ஆம் - அதி - புகழ்.

அஃதாவது: இல்வாழ்க்கை முதல் ஈகை ஈராகச் சொல்லப்பட்ட இல் லறத்தில் தவறுதலவர்க்கு இம்மைப்பயனுகி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய கீர்த்தியாம். இது பெரும்பாலும் ஈகைபற்றி வருதலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

19 ஈத லிசைபடவாழ்த லதுவல்ல
தாதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ன்.) ஈதல் (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலினாலே, இசைபட-புகழுண் டாக, வாழ்தல்-வாழக்கடவர், அதுவல்லது-அப்புகழல்லாமல் உயிர்க்கு (மக்க ளுயிர்க்கு, ஊதியம்-வேறுபயன், இல்லை-இல்லை (ஆதலால்) எ-று.

(க - ரை.) வறியார்க்குக் கொடுத்துப் புகழுண்டாக வாழ்தலே மக்க ளுயிர்க்கு இலாபம் - என்பதாம். * [இசைபட வாழுதற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலாகிய வேறுகாரணங்களும் இருக்கினும் ஈகை சிறந்ததாதலால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.]

19 உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லாமிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

(இ - ன்.) உரைப்பார் (உலகத்திலே ஒன்றை) உரைப்பவரால், உரைப் பவையெல்லாம்-உரைக்கப்படு மவைகளெல்லாம். இரப்பார்க்கு(வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று (அவர் வேண்டிய) தொன்றை, ஈவார்மேல்-கொடுப்பவ ரிடத்தே, நிற்கும், புகழ், கீர்த்திகளாம், எ-று.

(க - ரை.) கொடுப்பவ ரிடத்தே கீர்த்தி நிற்கும் - என்பதாம். * புகழ் தான், உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும்; அவற்றுள் உரைப்பாருரை ப்பவையென எல்லார்க்கும் உரியபுகழ்க்கதையே எடுத்தாராயினும், இனம்பற் றிப் புலவர்க்கே உரியபாட்டும். கொள்ளப்படும்படவே பாடுவார் பாடுவவெல் லாமிரப்பார்க்கொன் றீவார்மேனிற்கும் புகழ் என்பதும் பெற்றும் புகழின் காரணக்களிலீதல் சிறந்தமை இதனுள்ளுங் காண்க.

(உ)

ஒன்று வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்

(இ - ன்.) ஒன்று-தனக்கு இணையில்லையாக, உயர்ந்த-ஓங்கிய, புகழல் லால்-தோத்தியலலாமல், உலகத்து - உலகத்திலே, பொன்றுது - அழியாமல், நிற்பது-நிலைபெறுவது, ஒன்று-வேறொன்று, இல்-இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) உலகத்தில் அழியாது நிற்பது புகழ்-என்பதாம். * தனக்கு இணையில்லையாக வோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிரையும், உறுப்பை யும், பொருளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால், தன்னோடு ஒப்பது இல்லா மல் தானே உயர்தல். அப்படிப்பட்ட புகழையே மனிதனுய்ப் பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் புகழது சிறப் புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றுது புத்தே ளுலகு.

(இ - ன்.) (ஒருவன்) நிலவரை - பூமியினெல்லையில், நீள்புகழ்-அழியாது நிற்கும் புகழை, ஆற்றின்-செய்வானுயின், புத்தேளுலகு-தெய்வலோகமானது (அவனையல்லாமல்) புலவரை (தன்னை யடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை, போற் றுது-பேணாது, எ-று.

(க - ரை.) உலகில் அழியாப் புகழைச் செய்வானுகில் தேவலோகந் தேவர்களைத் துதியாது என்பதாம். * இவன்போல் அவர் புகழ்வடிவால் இவ் வுலகத்தையும், தேவவடிவால் அவ்வுலகத்தையும், ஒருசேர அடையாமையால் புலவரைப் போற்றுது புத்தேளுலகென்றார். (ச)

கத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(இ - ன்.) வித்தகர்க்கல்லால் - நிரமையையுடையவர்க்கு அல்லாமல், (மற்றவர்க்கு) கத்தமாகும் (புகழுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும், கேடும் - வறு மையும், அரிது - இல்லை, உளதாகும் (அப்புகழுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும், சாக்காடும்-மரணமும், அரிது-இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) புகழுடம்பை வளர்த்தலும் நிலைபெறச் செய்தலும் அறி வினார்க்கு அரிது-என்பதாம். * நந்து என்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கந்து என விகாரப்பட்டு அம்விகுதிபெற்று வந்தது - போல் - உளையசை. ஆகும் அரிது - இவற்றை முன்னுங் கூட்டப்பட்டன. பெருக்கமாகும் கே டாவது - புகழுடம்புசெல்வதை அடைதற்குப் பூதவுடம்பு வறுமைப்படல். நிலைபெறுவதாகு மரணமாவது ; புகழுடம்பு நிலைபெறற்குப் பூதவுடம்பு

இறத்தல் இலையில்லாத வுடம்பை வருத்தியும் வடிவம் இல்லாமல் புகழை வளர்த்தலும் நிறுத்தலும் பிறர்க்கு முடியாமையால் வித்தகர்க்கல்லா லரிதென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் புகழுடையாரது மேன்மை சொல்லப்பட்டது.] (இ)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(இ - ள்.) தோன்றின் (மனிதராய்ப்) பிறந்தால், புகழொடு-புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு, தோன்றுக - பிறக்கக்கடவர், அஃதிலார் - அக்குணமில்லாதவர், தோன்றலின் (மனிதராய்ப்) பிறத்தலினும், தோன்றாமை-பிறவாமையானது (விலங்குகளாய்ப் பிறத்தலென்றபடி) நன்று - நல்ல து, எ-று.

(க - ரை.) பிறந்தாற் புகழோடு பிறக்கக்கடவர் அவ்வாரில்லாதவர்கள் பிறவாமையே நல்லது-என்பதாம். * புகழுக்கு ஏதுவைப் புகழென்றலால் ஆகுபெயர் இலாரென்றதனால் மனிதராயென்பதும், மனிதராய்ப் பிறவாமையென்ற † அருத்தாபத்தியினாலே விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதும், கொள்ளப்பட்டன. இகழ்வாரில்லாமையால் நன்றென்றார். (௬)

புகழ்படவாழாதார் தக்நோவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவ தெவன்.

(இ - ள்.) புகழ்பட (தமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார்-வாழமாட்டாதவர் (அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவிடத்தே) தக்நோவார் (இவ்விகழ்ச்சி நமது மாட்டாமையால் வந்ததென்று (தம்மை நோவாதவராகி, தம்மை - இகழ்வாரை - நிந்திப்பவரை, நோவாது - நொந்துகொள்வது, எவன் - என்ன நினைத்து, எ-று.

(க - ரை) புகழுண்டாக வாழாதவர் தம்மை யிகழ்ந்தவரை நொந்துகொள்வதென்ன - என்பதாம் * புகழ்பட வாழவேண்டியதாயிருக்க அப்படி வாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறர், இகழ்வது ஒரு பக்ஷமாகலால் - இகழ்வாரை நோவதெவ னென்றார். (௭)

வசையென்பவைத்தார்க் கெல்லாமிசையென்னு
மெச்சம்பெறாஅவிடின்.

இ - ள்.) இசையென்னுமெச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தை (பெறவேண்டியிருக்க) பெறாவிடின் (அதனைப்) பெறாது விடுவாராயின், வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம், வசை (அதுதானே) வசையாகும். என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர், எ-று,

(க - ரை.) ஒருவன் கீர்த்தியென்னும் பிள்ளையைப் பெறாமலிருப்பானாகி லுலகிற்கு வசை என்பதாம். * செய்தவர் இறந்துபோகத் தாமிறவாமல் நிற்கையால் புகழை எச்சமென்றார். இகழப்படுதற்கு மற்றொரு குற்றம் வேண்டாமென்பது கருத்து. (௮)

வசையிலாவண்பயன் குன்றுமிசையிலா
யாக்கைபொறுத்த நிலம்.

(இ - ள்.) இசையிலா-புகழில்லாத, யாக்கை - உடம்பை, பொறுத்த - சுமந்த, நிலம் - நிலத்தில், வசையிலா - பழிப்பில்லாத, வண்பயன் - வளப்பத்தையுடைய விளைவு, குன்றும் - குறையும், எ-று.

(க - ரை.) கீர்த்தியில்லாவுடலைச் சுமந்த நிலத்தில் விளைவுகுறையும் - என்பதாம். * உயிருண்டாயினும் அதனாலே பயன் கொள்ளாமையால், யாக்கையென்றும், அது நிலத்திற்குப் பாரமாதலின் பொறுத்தலென்றும், சொல்லினார். விளைவு குறைதற்கு ஏதுபாபசரீரத்தைச் சுமக்கின்ற வெறுப்பு. [இவை நான்குபாட்டாலும் புகழில்லோரது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (௯)

வசையொழியவாழ்வாரே வாழ்வாரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழாதவர்.

---

† அருத்தாபத்தியாவது: பகலுண்ணான் பருத்திருக்கைநோக்கி இரவிலுண்பானென வறிவதுபோல்வன்.

(இ - ள்.) வசையொழிய (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல் (புகழுண்டாக வென்றபடி) வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வாழ்வார் (உயிர்) வாழ்வோராவார், இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல் (வசையுண்டாக வென்றபடி) வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வாழாதவர் - இறந்தோராவார், எ-று.

(க - ரை.) கீர்த்தியுடன் வாழ்பவரே உயிரோடுவாழ்பவர், என்பதாம். * வசையென்பவென்னும் பாட்டில், வசையொழிதல் புகழ்பெறுதலானதால், இங்கே இசையொழிதல் வசைபெறுதலாயிற்று. முன்பாட்டிலே புகழில்லாத வுடம்பென்றதனை விளக்கியவாறு இதனுல் அம்மேன்மையுந் தாழ்வும் (உடன் சொல்லப்பட்டன) மறுமைப்பயன் வாளுறையுந் தெய்வத்தன் வைக்கப்படுமென முன்னே சொல்லப்பட்டமையால் இல்லறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலே புகழும் தேவருலகத்திலே போகமும் பயனென்பது கொள்ளப்பட்டது.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களால் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

இருபத்தினுன்காம் அதிகாரம் புகழ்.
மு ற் றி ற் று.

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது.
ஆ அதிகாரம் உச - க்கு திருக்குரள். உசுவி.

உ

துறவறவியல்.

இனி, முறைப்படித் துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினர். துறவறமாவது முன் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து அறிவுடையாராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி முத்திபெறுதற் பொருட்டுத் துறந்தவர்க்கு உரித்தாகிய அறமாம். அது விரதமும், ஞானமும் என விருவகைப்படும்.

விரதம்.

அஃதாவது : வினைமாசுதீர்ந்து, அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும், இன்ன பாவங்களை விடுவேனென்றும், தமது வல்லமைக்கு ஏற்க அளவு செய்துகொண்டு துறந்தோராலே காப்பாற்றப்படுவது, அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையாயிருக்கினும் அவை பலவற்றையும் தம்முள்ளே அடக்கிநிற்குஞ் சிறப்புடைய சிலவற்றை இங்கே சொல்லத்துடங்கி முதலிலே அருளுடைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

அஃதாவது தொடர்பு பற்றுமல் இயல்பாக எல்லா வுயிர்களின் மேலும் செல்வதாகிய சருணையையுடையராதலாம். இல்லறத்துக்கு அன்புடைமை போல் இது துறவறத்துக்குச் சிறத்தலால் முன்சொல்லப்பட்டது.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு மூள.

(இ-ள்). பொருட்செல்வம்-பொருளால் வருஞ்செல்வங்கள், பூரியார்கண் ணும்-இழிந்தவரிடத்தும், உள-இருக்கின்றன (ஆதலால்) செல்வத்துள்-செல் வங்கள் பலவற்றுள்ளும் (ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட) செல்வம்-செல்வமாவது, அருட்செல்வம்-அருளால் வருஞ் செல்வமாம், எ-று.

(க-ரை.) திருவையாகிய செல்வமே செல்வம், பொருளாகிய செல்வங் கீழோரிடத்துமுண்டு-என்பதாம். * அருளால்வருஞ் செல்வமாவது - உயிர்களை லோக்காப்பாற்றி அவ்வறத்தால் மேம்படுதலாம். இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்து மாத்திரம் உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வ மென்றும், இழிந்தோரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பு டையன அல்லவென்றும் சொல்லியதாம். (க)

நல்லாற்றி னுடி யருளாள்க பல்லாற்றுந்
தேரினு மஃதே துணை.

(இ - ள்) நல்லாற்றில்-வழியிலே நின்று, நாடி (அளவைகளாலும் யுத்தி யாலும் நமக்குத் துணையாகும் அறம் யாதென்று) ஆராய்ந்து, அருளாள்க-அரு ளுடையராகக்கடவர், பல்லாற்றில் (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத)பலசமைய வழிகளால், தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும், துணை-துணையாவது, அஃதே - அவ் வருளே (வேறொன்றில்லை யென்றபடி) எ-று.

(க - ரை.) நல்வழியில் நின்று திருவையை யாளுவாராயின் அத்திருவை யே துணை-என்பதாம். * அளவைகளாவன பொறிகளாலே காணும் காட்சி யும் குறிகளாலே ஆலோசித்து அறியும் † அனுமானமும் கருத்தா மொழியா கிய ஆகமமும்-என மூன்றுவகைப்படும்; ஒப்புமைபற்றி அறிகிற உவமான மும், இப்படி யில்லாமற்போனால், இது கூடாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தி யும் உண்மைக்கு எதிராகிய இல்லாமையும் - என விவையுங் கூட்டி ஆறெ ன்பாரும் உண்டு. இவையும் அம்மூன்றுள் அடக்கிக்கொள்ளப்படும் யுத்தியா வது இது கூடும் இது கூடாது எனத் தன்னிடத்தே தோன்றுவது. ஒன்று க்கு ஒன்று ஒத்திராமையாவது மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும் பொருள் களும் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளுதிலாம். அப்படி யிருந்தாலும், அருள் துணை யென்பது எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்கு மென்பதாம் உயிரைவிட்டு நீங்காமல் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார். [இவை இரண்டுபோட்டாலும் அரு ளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

† அனுமானமாவது: புகையினுலே நெருப்பை அறிவது முதலானவை.

23 அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லையிருள்சேர்ந்த
வின்னா வுலகம் புகல்.

(இ - ள்.) இருள்சேர்ந்த - அந்தகாரந்தங்கிய, இன்னாவுலகம்-துன்பவுலகத்திலே, புகல் (போய்ப்) புகுதல், அருள்சேர்ந்த - அருளைச்சேர்ந்த, நெஞ்சினார்க்கு - நெஞ்சையுடையவர்க்கு, இல்லை-எ-று.

(க - ரை.) கிருபைபொருந்திய மனமுடையோர் நரகிற்புகார் - என்பதாம். * இருள்சேர்ந்த வின்னாவுலகமென்றது நெருங்கிய விருளையுடையதாய்த் தன்னை அடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதொரு நரகத்தை அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின் உலகமெனப்பட்டது. (௩)

24 மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

(இ - ள்.) மன்னுயிர் நிலைபேறுடைய உயிர்களை, ஓம்பி - காப்பாற்றி, அருளாள்வாற்கு (அவைகளிடத்தே) அருளுடையவனா யிருப்பவனுக்கு, தன்னுயிர் - தன்னுடைய வுயிர், அஞ்சும் - அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய, வினை - பாவங்களானவை, இல் - உண்டாகா, என்ப - என்று, (அறிந்தோர்) சொல்லுவர், எ-று.

(க - ரை.) பிற வுயிர்களிடத்துக் கிருபை யுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவமில்லை - என்பதாம். * உயிர்களெல்லாம், நித்தியமாதலின் மன்னுயிரென்றார், அஞ்சுதல் துன்பநோக்கி அஞ்சுதல் அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலை முதலாகிய பாவங்களைச் செய்யானெனவே, மறுமையிலே நரகத்தை அடையாமைக்கு ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௪)

அல்லலரு ளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(இ - ள்.) அருளாள்வார்க்கு - அருளுடையவர்க்கு, (இம்மையிலும்) அல்லல் - ஒரு துன்பமாவது, இல்லை - உண்டாகாது (அதற்கு) வளிவழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற, மல்லல்-வளப்பத்தையுடைய, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியில் வாழ்வோர், கரி - சாக்ஷியாவார், எ-று.

(க - ரை.) கிருபை யுடையவர்களுக்குத் துன்பமில்லை - என்பதாம். * சாக்ஷியாவார், தாம் கண்டு தெளிந்தபொருளைக் காணாதார்க்குத் தெளிவித்

தற்கு உரியவர் அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஓரிடத்தி
லும் ஒருவரும் கண்டறிவா ரில்லாமையால், உலகத்தா ரனைவரும் சாட்சி
யாவதொன்றற்கு ஞாலங்காணியென்றார் எனவே இம்மையிலென்பது பெ
ற்றும். ஞாலத்தாரை ஞாலமெனலால் ஆகுபெயர். [இவை மூன்று பாட்
டாலும் அருளுடையவர்க்கு இருமையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்
பட்டது.] (இ)

பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகுவார்.

(இ - ள்.) அருணீங்கி (உயிர்களிடத்துச் செய்யவேண்டும்) அருளை விட்டு, அல்லவை-விடவேண்டுங் கொடுமைகளை செய்து; ஒழுகுவார் - நடப்பா

னா, பொருணீங்கி (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைத் தேடாமல் - பொச்சார்ந்தார் (தாம் துன்பப்படுகின்றமையை) மறந்தவர், என்ப-என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர், எ - று.

(க - ரை.) அருளே வீட்டுப் பாவஞ்செய்பவனை மறுமைப்பொருளைமறந்தவனென்பர் - என்பதாம். * உறுதிப்பொருள் - அறம், இன்பப்படுதல் - தன்னைப்பற்றி வருவதுமுதலாகிய பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தலாம், மறவாதிருத்தாராயின் அப்படி நடவாரென்பது கருத்து. (க)

அருளில்லார்க் கவ்வுல கமில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுல கமில்லாதி யாங்கு.

(இ - ன்) பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு, இவ்வுலம் - இவ்வுலகத்தினின்பம், இல்லாதியாங்கு - இல்லாதமைபோல், அருளில்லார்க்கு (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு, அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தினின்பம் இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) பொருளில்லாதவர்க்கிவ்வுலகத் தின்பமில்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க் கவ்வுலகத் தின்பமில்லை என்பதாம். * உலகமிரண்டும் அவற்றின்பங்களுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள். எப்படி இவ்வுலக வின்பத்துக்குப் பொருளோ அப்படியே அவ்வுலகவின்பத்துக்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று. (க)

பொருளற்றூர் பூப்ப ரொருகா லருளற்று
ரற்றுமற்றூ தலரிது.

(இ - ன்.) பொருளற்றூர் (ஊழினாலே) வருமை அடைந்தவர் (அது நீங்கி) ஒருகால் (பின்) ஒருகாலத்தில், பூப்பர் (செல்வத்தினால்) பொலிவார் (அப்படியல்லாமல்) அருளற்றூர் - அருளில்லாதவர் (பாவம் நீங்காமையால்) அற்றூர் - அழிந்தவரோ, மற்று - பின்னொருகாலத்திலும், ஆதலரிது - ஆகுதலில்லை, எ-று.

(க - ரை.) பொருளற்றவர் ஒருகாலத்திற் செல்வம்பெறுவர், அருளற்றவர் அழிந்தவரே - என்பதாம். * மூன் பாட்டில் ஒருவிதத்தால் பொருளில்லாமையோடு அருளில்லாமை ஒப்பாக்கிச் சொன்னதாதலால், இப்பாட்டில் மற்றொருவிதத்தினாலே அதனை மறுத்து அதிலும் கொடிதென்பது சொல்லியபடி. (அ)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றூற் றேரி
னருளாதான் செய்யு மறம்.

(இ - ன்.) அருளாதான் (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாதவன், செய்யும், அறம் - அறத்தை, தேரின் - ஆராயின், தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன், மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற் சொல்லப்பட்டபொருளை, கண்டற்று (ஒருகால்) கண்டதுபோலும், எ - று.

(க - ரை.) அருளில்லாதவன் செய்யுந் தருமத்தை யாராயின் மெஞ்ஞானமில்லாதவனுண்மைப்பொருளைக் கண்டாற்போலும் - என்பதாம். * நூல் - அளை. எப்படி நிலவெற்ற ஞானமில்லாதவன் நடவே மெய்ப்பொ

ருளை உணர்ந்தால் அதனைத் தனது ஞானமில்லாமையாற்றானே அழித்து

விடுவானோ அப்படியே அருளில்லாதவன் நடுவே அறஞ்செய்தால் அதனைத்தன்னருளில்லாமையாற்றானே அழித்துவிடுவானென்பதாயிற்று. ஆகவே மற்றெல்லா வறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூலமென்பது பெறப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அருளில்லாதவர்க்கு வருங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

27 வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

(இ - ள்.) (அருளில்லாதவன்) தன்னின் மெலியார்மேல் - தன்னினு மெலியவர்கள்மேல், தான் - செல்லுமிடத்து (வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து, வலியார் (தன்னின்) வலியவர் (தன்னை வருத்துதற்கு வரும்போது) முன் (அவர்) முன், தன்னை (அஞ்சிநிற்கும்; தனது நிலையை, நினைக்க - நினைக்கக்கடவன், ஏ-று.

(க - ரை.) வலியவன் மெலியவனை வருத்தச்செல்லும்போது தன்னிலும் வலியவன் தன்னை வருத்தியதை நினைக்கக்கடவன் - என்பதாம். * மெலியாரெனினும் - அஃறிணைக்குங் கொள்க. அதனை நினைக்கவே இந்தவுயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகுமென்று அறிந்து அதன்மேல் அருளுடையவனாவானென்பது கருத்து. [இதனாலே அருள்பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.]

இருபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-அருளுடைமை.

முற்றிற்று.

உ௯-ஆம்-அதி-புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது: ஊனுண்ணுதலை ஒழித்தலாம். கொலைப்பாவத்தைப் பின் உண்டாக்கலால், அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதனால் வருதலால் அதன் காரியணமாதலையும் ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண்ணுதல அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்றாகலி னதனை விலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

28 தன்னூன்பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா

னெங்ஙனமாரு மருள்.

(இ - ள்.) தன்னூன் - தன்னுடம்மை, பெருக்கற்கு - வளர்த்தற்பொரு ட்டு, தான், பிறிதூன் - மற்றொன்றி னுடம்பை, உண்பான் - தின்பவன், எங் ஙனம் - எவ்வகையால், அருள் - அருளை, ஆளும் - ஆளுவான், எ - று.

(த - பா.) தன்னுடல் பெருக்கற்குப் பிறவுடலைத் தின்பவ னெவ்வகை யாற் கருணை யுடையவனாவான் - என்பதாம். * பயனில்லாத தன்னூன் வளர்த்தலைப் பயனெனநினைத்த இக்கொடுமை செய்வோனே அறிவிலாத கொடி யோ னென்றதாயிற்று. எங்ஙனமாரு மருளென்பது ஆளானென்பது படத் தின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(த)

பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லையூன்றின் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) பொருளாட்சி பொருளினுலே பயன் கொள்ளுதல், போற்று தார்க்கு (அதனைக்) காப்பாற்றுதலவருக்கு, இல்லை - இலேலயாம், ஆங்கு - அது போல், அருளாட்சி - அருளினுலே பயன்கொள்ளுதல், ஊன்றின்பவர்க்கு - புலாலுண்பவருக்கு, இல்லை - எ - று.

(க - ரை.) அருளைக் காப்பாற்றுதார்க் கருளில்லவரும் இன்பமில்லை - என்பதாம். * எப்படி பொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக் காப்பாற்று மையோ அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு, ஊன்றி னல்காரணமென் றதாயிற்று. ஊன்றின்முயிலும் உயிர்களுக்கு ஒரு தீங்கு நினையாராயின் அருளாலுதற்குக் குறைவில்லை யென்பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது. [இவை இரண்டுபொட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] [எடுத்துக்காட்டுவமை யணி.] (உ)

அ படைகொண்டார்நெஞ்சம்போ லன்றூக்காதொன்ற
னுடல்சுவையுண்டார் மனம்.

(இ - ள்.) ஒன்றன் - பிறிதோருயிரினது, உடல் - உடலை, சுவையுண் டார் - சுவைபடவுண்டவரது, மனம் - மனமானது, படைகொண்டார் - கொலைக்கருவியைத் (தங்கையிலே) கொண்டவரது, நெஞ்சம்போல் - மனம்போல், கன்றூக்காது (கொலையை நோக்குவதல்லது) அருளை நோக் காது, எ று.

(க - ரை.) ஊன் தின்பவர்கள் மனம் அருளை நினையாது - என்பதாம். * சுவைபடவுண்டல் காயங்களால் இனிய சுவைபடச் சமைத்து உண்டல், படை - வாள் முதலானவை [இதனுல் ஊன்றின்பாரது மனம் தீங்குநினைத் தல் உம்மாஎப் பிரமாணத்தினுலே சாதித்து முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (ஊ)

அ அருளல்லதியாதெனிற் கொல்லாமைகோறல்
பொருளல்லாதவ்வூன் றினல்.

(இ - ள்.) அருள் - அருளானது, யாதெனின் - எதுவென்றால், கொல் லாமை - கொலைசெய்யாமை, அல்லது - அவ்வருளல்லாத தானது, யாதெ னின் - எதுவென்றால், கோறல் - கொல்லுதல் (ஆதலால்) அவ்வூன் - அக் கொல்லுதலால் வந்தவூனை, தினல் - தின்னுதல், பொருளல்லது - அறனல் லாததாம் (பாவமாம்) எ-று.

(க - ரை.) கொல்லாமையே அருளாம் கொல்லுதலே பாவமாம் - என்ப தாம். * கொல்லாமையை அருளென்றும், கொல்லுதலே அல்லதென்றும், காரியங்களைக் காரணங்களாகவுழ், ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவ மாகிய காரியமாகவும் உபசரித்தார். அருளல்லது, கொலை சிறப்புப்பற்றி அறம்பொருளெனப்படுதலால் பாவம்பொருளல்லது எனப்பட்டது. (எ)

உண்ணுமையுள்ள துயிர்நிலையூனுண்ண
வண்ணுத்தல்செய்யார் தளறு.

(இ - ள்.) உயிர் (சிலவகை) யுயிர்கள், நிலை (உடம்புகளிலே) நிற்கை, ஊன் - ஊனை, உண்ணாமையுள்ளது - உண்ணாமையென்னும் அறத்தினிடத்தது (ஆதலால்) உண்ண (அந்நிலைகுலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானாயின், அளறு - அவனை (விழுங்கிய) நரகமானது, அண்ணாத்தல் செய்யாது (பின் உமிழ்தற்கு) வாய்திறவாது, எ-று.

(க -ரை.) ஒருவ னூனுண்பானாயி னவனை நரகம் விழுங்கிவிடும் - என்பதாம். * உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அதனாலே குறைந்துபோக மற்றவை பல்குதலால் உண்ணாமையுள்ள துயிர் நிலையென்றார். உண்ண வென்பது உண்ணினென்னும் பொருளில்வந்தது. [ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தினாலே நெடுங்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவானென்பதாம். கொலைப் பாவம் கொன்றவர்மேல் நிற்றலால் பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்லை யென்பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தினற்பொருட்டாற்கொள்ளா துலகெனின்யாரும்
விலைபொருட்டாலூன்றருவா ரில்.

(இ - ள்.) தினற்பொருட்டால் - தின்னுதல் காரணமாக, உலகு - உலகத்தார், கொள்ளாதெனின் (ஊனைக்) கொள்ளாராயின், விலைப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள் காரணமாக, ஊன்றருவார் - ஊனைவிற்பவர், யாரும் எவரும், இல் - இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) ஊனை வாங்குவா ரில்லாயினதை விற்பாரில்லை - என்பதாம். * [பின்னே உண்டாவதாகிய ஊனைத்தின்னுதல், அதற்குமுன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக் காராணமாகாமையால் தின்பார்க்குக் காரணத்தால் வரும்பாவம் இல்லையென்ற வாதியைநோக்கி அருத்தாபத்தி பிரமாணத்தினாலே காரணமாகுதல் சாதித்தவின் இதனால் முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.] (௬)

உண்ணாமைவேண்டும் புலாஅல்பிறிதொன்றன்
புண்ணதுணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) புலால் - புலாலானது, பிறிதொன்றன் - வேறொருடம்பினது, புண் - புண்ணாகும், அது - அப்புலால் அசுத்தமாயிருக்கையை, உணர்வார் - அறிவோரை, பெறின் - பெற்றால், உண்ணாமைவேண்டும் (அப்புலாலை) உண்ணாதொழியவேண்டும், எ-று.

(க - ரை.) பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப் பெற்றால் ஊனை யுண்ணா திருக்கவேண்டும் - என்பதாம். * அந்த மெய்மையை அறியாமையால் அதனை உண்கின்றாரென்பதாம். [இதனால் யுத்தியினாலும் ஊனுண்ணல்

இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது] (எ)

3) செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

(இ - ள்.) செயிரின் (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும், தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய, காட்சியாற் - அறிவினையுடையவர், உயிரின் - ஒருயிரினின்றும், தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த, வூன் - ஊனை, உண்ணார் - தின்னார், எ-று.

(க - ரை.) அறிவுடையோர் ஈன்றின்னூர் என்பதாம். * தலைப்பிரிவீ ஒருசொல் பிணமென்று ஈனின் மெய்மைதாமே அறிதலால் உண்ணொன்னூர். (ச)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று.

(இ - ள்.) அவி (நெய்முதலாகிய) அவிகளை, சொரிந்து (நீயினிடத்தே) பெய்து, ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும், ஒன்றன - ஒரு விலங்கினது, உயிர் - உயிரை, செகுத்து - போக்கி, உண்ணுமை (அவ்வுயிர் நின்றவுடனே) உண்ணுமை, நன்று - நல்லது, எ-று.

(க - ரை.) ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும் புலாலைத்தின்னுமை நல்லது - என்பதாம். * [அந்த யாகங்களால் வரும் பயனிலும் இந்த விரதத்தால் வரும்பயன் பெரிதென்பதாம்.] (க)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை கைகூப்பி
யெல்லா வுயிரும் தொழும்.

(இ - ள்.) கொல்லான் (ஒருயிரையும்) கொல்லாதவனுமாய், புலாலை மறுத்தானை புலாலை முண்ணாதவனை, எல்லாவுயிரும் - எல்லாவுயிர்களும், கைகூப்பி - கைகுவித்து, தொழும் - வணங்கும், எ-று.

(க - ரை.) ஊனைத்தின்னாதவனை யெல்லாவுயிரும் வணங்கும் - என்பதாம். * இவ்விரண்டடிகளையும் ஒருமிக்க வுடையவர்க்கு அல்லாமல் ஒன்றைமாத்திரம் உடையவர்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின் கொல்லாமையும் உடன்சொல்லினர். இப்பேருளுடையவன் மறுமையிலே தேவனிலும் உயர்ந்தவனுவனென அப்பயனது பெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊனுண்ணுமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

இருபத்தாறும்-அதிகாரம்-புலான்மறுத்தல்.

முற்றிற்று.

உ எ - ஆம் - அதி - தவம்.

அஃதாவது: மனம்பொறிவழி போகாமல் நிற்கையின் பொருட்டு வீரத்தங்களிலுலே உண்டிகருக்குதல் - முதலான செயல்களை மேற்கொண்டு அவைகளால் தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம். புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள்முதிர்ந்தவிடத்தே செய்யப்படுவதாகலின் இது புலான் மறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
பற்றே தவத்திற் குரு.

(இ - ள்.) தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு, உரு - வடிவமானது, உற்றநோய் உண்டாகுதல் (முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்குவரும் துன்பங்களை, நோன்றல் - பொறுத்தலும், உயிர்க்கு - பிறவுயிர்க்கு, உறுகண்செய்யாமை (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய, அற்றே-அவ்வளவினதேயாகும், எ-று.

(க - ரை.) பசிபொறுத்தலும் உயிர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யாமையும் தவத்திற்கு வடிவம் என்பதாம். * மற்றைய விரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். [இதனால் தவத்தினது இலக்ஷணஞ் சொல்லப்பட்டது.] (க)

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவதன்னை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(இ - ள்.) தவமும் (பயனேயல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும், தவமுடையார்க்கு (முன்னைத்) தவத்தையுடையவர்க்கே, ஆகும் - உண்டாகும் (ஆதலால்) அதனை - அத்தவத்தை, அஃதிலார் - அம்முன்னைத் தவமில்லாதவர், மேற்கொள்வது - செயத்தொடங்குவது, அவம்-வீணும், எ-று.

(க - ரை.) முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்தவர்க்குத்தவம் பலிக்கும் - என்பதாம். * முன்பழக்கத்தால் அறிவும் வல்லமையும் உடையராய் முடித்தலால் தவமுடையார்க் காகுமென்றும் பழக்கமில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இல்லாமையினாலே முடியாண்மையால் அவமென்றுங் கூறினார். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்க டவம்.

(இ - ள்.) மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையேபற்றி நிற்பவர்கள், துறந்தார்க்கு (இருவகைப்பற்றையுந்) துறந்தவர்களுக்கு, துப்புரவு - உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி (உதவுதலை) வேண்டி, தவம் - (தாம் தவஞ்செய்தலை, மறந்தார்கொல் - மறந்தார்போலும், எ-று.

(க - ரை.) இல்வாழ்வோர் துறவிகளுக்கு உண்டிமருந்து இடம் உதவ வேண்டித் தவத்தை மறந்தார்போலும் என்பதாம். * துப்புரவு அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். தவமானது - வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெறத் தருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத்தம்மாலே செய்யப்படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால், மற்றார்போலுமென்றே தானத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (ஊ)

ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு

மெண்ணின் றவத்தான் வரும்.

(இ - ள்.) ஒன்னார் (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவரை, தெறலும் - கெடச்செய்தலையும், உவந்தாரை (அதனை) விரும்பினவரை, ஆக்கலும் - உயரச் செல்தலையும், எண்ணின் (தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயின், தவத்தான் (அவரது) தவவலிமையினால், வரும் (அவை) (அவருக்கு உண்டாகும், எ-று.

(க - ரை.) சாபம், அநுக்கிரகம், தவத்தால்வரும் - என்பதாம். * முழுதுந் துறந்தவர்க்கு பகைவரும், நட்பினரும், இருப்பது கூடாமையால்

தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டது. எண்ணி னென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணாமையே இயல்பென்பது தோன்றுகின்றது. பகைவர் பெரியராயினும் அவருக்குக்கேடும் விரும்பினவர் சிறியராயினும் அவருக்கு உயர்வும் நினைத்தவளவில்வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார் மேல்வைத்துத் தவத்தின் வல்லமை சொல்லியபடி. (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலார் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(இ - ள்) வேண்டிய (முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன்களை, வேண்டியாங்கும் - வேண்டியபடியே, எய்தலால் (மறுமையிலே தாம்) பெறலாமாதலால், செய்தவம் - செய்யத்தகுவதாகிய தவமானது, ஈண்டு - இம்மையில், முயலப்படும், அறிவுடையோராலே) முயலப்படும், எ-று.

(க - ரை.) மறுமை யின்பங்களை யடையத் தவமுயற்சி செய்யப்படும் - என்பதாம். * ஈண்டென்றதனால் மறுமை வருவிக்கப்பட்டது. மேலேகதியும், மோக்ஷமும், தவத்தா லல்லாமல் அடைதல் கூடாதென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது- (ஆ)

தவஞ்செய்வார்தங்கருமஞ் செய்வார்மற்றல்லா
ரவஞ்செய்வாராசையுட் பட்டு.

(இ - ள்.) தவஞ்செய்வார் - தவத்தைச்செய்வார், தங்கருமஞ் செய்வார் தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்றல்லார் - மற்றைப்பொருளின்பங்களைச் செய்வார், ஆசையுட்பட்டு (அவைகளி) னாசையாகிய வலையில் அகப்பட்டு, அவஞ் செய்வார் (தமக்குக், கேடுசெய்பவராவார், எ-று.

(க - ரை.) தவஞ் செய்பவர் நித்தியப்பொருளை அடைவர் - என்பதாம். * அநித்தியமாய் மூவகைத் துன்பத்துக்கு இடமாய் உயிரின்வேறாய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம் வருமென்று விடாமல் தவத்தைச் செய்தால், பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு, இவைகளால் அநாதியாகத் துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோக்ஷத்தை அடையும், ஆதலால் தவஞ் செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும், க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவிகளிலும் துன்பப்படத்தக்க பாவஞ் செய்து கொள்ளுதலால் அல்லாதாரை அவஞ் செய்வாரென்றும், சொல்லினார். நித்தியமின்மை - அநித்தியம். (சு)

சுடச்சுடப்பொன்போ லொளிவிடுந்துன்பஞ்
சுடச்சுடநோற்கிற் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) சுடச்சுட (புடத்தீயானது) சுடச்சுட, பொன்போல் - பொன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்போல், நோற்கிற்பவர்க்கு - தவஞ்செய்ய வல்லவர்க்கு, துன்பம் (அதனால் வருகிற) துன்பம், சுடச்சுட, ஒளிவிடும்-ஒளிமிகும், எ-று.

(க - ரை.) புடத்தால் பொன்பிரகாசிப்பதுபோல் தவத்தால் ஞானம் பிரகாசிக்கும் - என்பதாம். * ஒளி பொன்னுக்கு காந்தியும் தவஞ் செய்வோரக்கு ஞானமும் ஆம். காந்தி மிகுந்தோறும் பொன்னுக்கு குற்றம் நீங்கல் போல் ஞானமிகுந்தோறும் அவர்க்குப் பாவம் நீங்கல் கொள்க. ஒளிபோற் பொருளை விளக்கலால் ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது. (எ)

தன்னுயிர்தானறப் பெற்றானேயேனைய
மன்னுயிரெல்லாந் தொழும்.

(இ - ன்.) தன்னுயிர் - தனதுயிரை, தானற - தனக்கு உரித்தாக, பெற்றானை - பெற்றவனை, ஏனைய - அது பெறுதலையுடைய, மன்னுயிரெல்லாம் - நிலைபேறுடைய உயிர்களெல்லாம், தொழும் - வணக்கும், எ-று.

(க - ரை.) தவத்தாலுயிர்பெற்றவனை எல்லா உயிரும் வணங்கும்-என்பதாம். * தனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய தன் கருமஞ்செய்தல் அதைக் காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையால், பெற்றானென்றார். அதுபெறுதலை யென்றது, ஆசையிற்பட்டு அவஞ்செய்பு மூயிர்களை, சாபானுக்கிரக வல்லமையைப் பெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிரும் தொழுமென்றார். (அ)

கூற்றங்குதித்தலுங் கைகூடுநோற்றலி
னாற்றலமைப்பட்டவர்க்கு.

(இ - ன்.) கூற்றம் - இயமனை, குதித்தலும் - கடத்தலும், கைகூடும் உண்டாகும், நோற்றலின் - தவஞ்செய்தலால் வருவதாகிய, ஆற்றல் - வல்லமையை, அமைப்பட்டவர்க்கு - கூடியவர்க்கு, எ-று.

(க - ரை.) தவத்தமைமை யடைந்தவர் இயமனை வெல்லுவர் - என்பதாம். * குதித்தலு மென்னும் உம்மை அது கூடாமையை விளக்கியது. ஆற்றல் - சாபானுக்கிரகம். [இவை நான்குபாட்டாலும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இலர்பலராகிய காரணநோற்பார்
சிலர்பலர் நோலாதவர்.

(இ - ள்.) (உலகத்திலே செல்வர் சிலராக) இலர் - வறியவர், பலராகிய காரணம் - பலராதற்குக் காரணம் (யாதென்றால்) (அது) நோற்பார் - தவஞ் செய்வோர், சிலர் - சிலராக, நோலாதவர் - தவஞ் செய்யாதவர், பலர் - பலராதல், எ-று.

(க - ரை.) தவஞ்செய்யாதவர் பலராதலால் நிர்ப்பாக்கியர் பலர் - என்பதாம். * இங்கே செல்வம் (ஞானத்தையும்) வறுமை - அஞ்ஞானத்தையும், குறித்தும் நின்றன. நோற்பார்சிலரெனக் காரணத்தைச் சொல்லலால் அதன் காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் தவஞ் செய்

யார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (௰)

இருபத்தேழாம் - அதிகாரம் - தவம்.

முற்றிற்று.

அஃதாவது : தாம்விட்ட காமவின்பத்தை உறுதி யில்லாமையினாலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியே கொண்டின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய நீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

வஞ்சமனத்தான் படிற்றொழுக்கம்பூதக்க
ளைந்துமகத்தே நகும்.

(இ - ன்.) வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது, படிற்றொழுக்கம் - மறைத்த ஒழுக்கத்தை, பூதங்களைந்தும் (உடம்பாய் அவனெனி கலந்து நிற்கின்ற) பஞ்சபூதங்களும் (கண்டு), அகத்தே (தம்) முன்னே, நகும் - சிரிக்கும், எ-று.

(க - ரை.) வஞ்சகன் ஒழுக்கத்தைக்கண்டு அவன் பஞ்சபூதங்களுஞ் சிரிக்கும் - என்பதாம். * காமம் தன்னுள்ளே வருத்திக்கொண்டிருக்கவும் காமமில்லாமையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலால், வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்டாமற் செய்யும் கள்ளச் செய்கையைப் படிற்றொழுக்க மென்றும், உலகத்திலே கணவுடையவர் பிறர் அறியாமற் செய்யுங் காரியங்களுக்கும் ஐம்பெரும் பூதங்களே சாட்சியாகலின் அச்செய்கையையும், அவன் மறைக்கின்ற விதத்தையும், அறிந்து அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமென்றும், சொல்லினார். செய்தகுற்ற மறை யாதாகலின் தவஞ் செய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம், ஆகாதென்பது கருத்து. (எ)

வானுயர்தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சங்
தானறிகுற்றப் படின்.

(இ - ன்.) தான், அறி - அறிந்த குற்றம் - குற்றத்திலே, தன்னெஞ்சம் தானதுமனம், படின் - தாழுமாயின் (ஒருவனுக்கு), வானுயர் - வான்போலுயர்ந்த, தோற்றம் - தவவேடமானது, எவன் - என்னபயனை, செய்யும், எ-று.

(க - ரை.) தன்மனம் தானறிந்த குற்றத்திற்படில் உயர்ந்த தவவேடம் என்னபயன் - என்பதாம். * அறியாது செய்தகுற்றத்துக்கு அல்லாமல் அறிந்துசெய்த குற்றத்துக்குப் பிராய்ச்சித்தம் இல்லாமையால் கெடுங் குற்றமுடைய தாகிலிலிம் விடவே நின்ற வேஷமாத்திரத்துக்குப் புறத்தாரை வெருட்டலே அல்லது வேறுபயன் இல்லையென்பதாம். (ஏ)

வலிவினிலைமையான் வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின்றோல்போர்த்து மேய்ந்தற்று.

(இ - ன்.) வலி (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமையில், இல் - இல்லாத, நிலைமையான - இயல்புடையவன், வல்லுருவம் - அவ்வல்லமையை

யுடையவரது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம்போனவழி போகுதல்) பெற்றம்-பசுவானது (காவற்காரர் துரத்தாதிருக்கும்படி) புலியின்றோல்-புலியினது தோலை, போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு, மெய்த்தற்று - பயிரை மேய்ந்தால் அச்செய்கைபோலும், எ-று.

(க - ரை.) மனமடக்காதவன் தவவேடம் பசுபுலித்தோல் போர்த்து மேய்ந்தாற்போலும் - என்பதாம். *மேய்தலுக்கு ஏற்க மனம் போனவழி போகுதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் துரத்தாமை "புலி பசித்தாற் புல்லேத்தின்னுமே" என்பதனாலும், அச்சத்தாலும், ஆம் - ஆகவே, அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்குப் பயன் அப்படிப்பட்ட காரணங்களால். உலகத்தார் சந்தேகப்படாமை யாயிற்று. பசு தனக்கு உரிய புல்லைவிட்டு புலித்தோல் போர்த்துப் பிறர்க்கு உரியபயிரை மேய்தல்போல் அக்கூடா வொழுக்கத்தான் தனக்கு உரிய மனைவியைவிட்டுத் தவவேடங்கொண்டு பிறருக்கு உரிய பெண்டிரை அனுபவித்தலென்க. [அப்படி செய்கிற பசு இல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி.] (கூ)

தவமறைந்தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(இ-ள்.) (அவ்வல்லமை யில்லாத நிலைமையான்) தவம் - தவவேடத்திலே, மறைந்து-அல்லவை, தவமல்லாதவைகளை-செய்தல், வேட்டுவன்-வேடன், புதல் - புதலிலே, மறைந்து, புள்-பறவைகளை, சிமிழ்த்தற்று-பிடித்தல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) தவவேடத்தில் மறைந்தொழுகுவோன் வேடனை ஒப்பான்-என்பதாம். * தவம் அதன்வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது : பிறர்க்கு உரியமகளிரைத் தன் வசத்தாராக்குதல், இப்படி செய்தலென்பது, இத்தொழிலுவமையிலுலே தோன்றுதல் அறிக. (எ)

43 மற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றென்றென்
றேதம்பலவுந் தரும்.

(இ-ள்.) (பிறர் தம்மை நன்கு மதித்தற்பொருட்டு) மற்றற்றே மென்பார் - மற்றற்றோமென்று (சொல்லுவாரது) படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த வொழுக்கமானது (அப்பொழுது இனிதுபோல் தோன்றுமாயினும்) எற்றெற்றென்று (பின்), என்செய்தோம் என் செய்தோமென்று (தாமே இரங்கும் படி) ஏதம்பலவும் - பல துன்பங்களையும், தரும் (அவருக்குக் கொடுக்கும், எ - று.

(கரை.) பற்றற்றே மென்பவரது பொய்யொழுக்கம் பின்பு துன்பம் தரும் - என்பதாம். * சொல்லினலி லல்லதுபற்று நீங்காமையால் பற்றற்றே மென்பாரென்றும், சிறிதாய்க் கனத்துள்ளே அழிவதாகிய இன்பத்தின் பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைச் செய்வோர் அது துன்பத்தைத் தரும்போது ஐயோ பாவமேயென்று ஆறுவாராதலின்எற்றெற்றென்றும் சொல்லினர். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் கூடா வொழுக்கத்தினது இழுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. (கு)

நெஞ்சிற்றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின்வன்கணை நில்.

(இ - ள்.) நெஞ்சின் - மனத்திலுள் துற்வார் (பற்றுக்கோடாத்) துறவாராகி, துறந்தார்போல் - பாசதீக்கினவர் போல், வஞ்சித்து (தானஞ்செய்வாரை) வஞ்சித்து, வாழ்வாரின் - வாழுமவர்போல், வன்கணார் - இரக்கமில்லாதவர், இல் - இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) துறந்தவர்போல் வஞ்சித்து வாழ்பவரிலுங் கொடியவரில்லை - என்பதாம். * தானஞ் செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையிலே சற்சுதி அடைதற்பொருட்டு இந்த அரிய தவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அறியாமற் கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு தாழ்ந்தகதியை அடைவித்தலாம். தமக்கு ஆமவைகளைச் செய்தார்க்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால் வன்கணார்-என்றார். (கூ)

புறக்குன்றிகண்டனைய ரேனுமகக்குன்றி
மூக்கிற்கரியா ருடைத்து.

(இ - ள்.) புறம் - மேலே, குன்றி - குன்றிமணியானது, கண்டனைய ரேனும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செம்மையை யுடையராயினும், அகம் - உள்ளே, குன்றிமூக்கின் - அக்குன்றுமணியின் மூக்குப்போல், சுரியார் - சுறுத்திருப்பவரையும், உடைத்து (உலகமானது) உடையதாயிருக்கின்றது, எ-று.

(க - ரை.) குன்றிமணிபோற் புறத்திற் சுத்தமும் அகத்திற் குற்றமும் உடையவரை உலகமுடைத்து - என்பதாம். * குன்றியாகிய உபமானத்திலே நிறத்தைக் காட்டுகிற செம்மை கருமைகள் உபமேயத்திலே செவ்வையாயிருக்கையையும் அறிவில்லாதமையையும் காட்டுகின்றன. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீராடி
மறைந்தொழுகுமாந்தர் பலர்.

(இ-ள்) மாசு - அழுக்கானது, மனத்தாக (தம்) மனத்திலுள்ளதாக, மாண்டார் (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சிமை யுடையவராக, நீராடி - தீரிலே முழுகி (காட்டி) மறைந்து (தாம் அதனிடத்தே) மறைத்து, ஒழுகும்-கடக்கும், மாந்தர் - மனிதர், பலர் (உலகத்திலே) பலர், எ-று.

(க - ரை.) உள்ளத்தழுக்கிறுக்க உடலழுக்கைக் கழுவுவார் பலர் - என்பதாம். * மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள் அவை போதற்காக வல்லாமல் மாட்சிமை பட்டவரென்றீ பிறர் நினைத்தற்காக நீராடுசலால் அத்தொழிலே அவர் மறைதற்கு இடமாக்கினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும் அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கனைகொடி நியாழ்கோடி செவ்விதாங்கண்ண
வினைபடுபாலாற் கொளல்.

(இ - ள்.) கனை - அம்பானது (வடியினாலே செவ்விதாயிருந்தாலும்) கொடியது (செயலினாலே) கொடியதாயிருக்கின்றது, யாழ் - வீணையானது, கோடி (வடியினாலே) வனைவினதாயிருந்தாலும், செவ்வித (செயலினு

லே) செவ்விதா யிருக்கின்றது, ஆங்கு - அவ்வகையே, அன்ன - தவஞ் செய்வார், கொடியர் - செவ்வியரா யிருக்கைகளை (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்) வினைபடுபாலால் (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே, கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) தவத்தோர் என்பதை நடக்கையா லறியப்படும் - என்பதாம். * அம்புக்குச்செயல் - கொல்லுதல், வினைக்குச்செயல். இசையினாலே இன்பத்தைத் தருதல். அவ்வகையே அவர் பாவத்தைச்செய்தால் - கொடியரென்றும், அறத்தைச் செய்தால் - செவ்வியரென்றும், கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியும்வழிசொல்லப்பட்டது.]

46 மழித்தலுநீட்டலும் வேண்டாவுலகம்
பழித்ததொழித்து விடின்.

(இ - ள்.) (தவஞ்செய்வோர்க்கு) மழித்தலும், (தலைமயிரை) மழித்தலும், நீட்டலும் (அதனைச்) சடையாக்கலும், அல்லது வளர்த்தலும், வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல, உலகம் - உயர்ந்தோரால், பழித்தது (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித்துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின், எ-று.

(க - ரை.) உயர்ந்தோர் குற்றமென்று சொன்னவைகளை நீக்கவேண்டும் - என்பதாம். * மழித்தலென்பதே தலைமயிரைக் காட்டலால் அதைச் சொல்லினாரில்லை. [இதனாலே கூடா வொழுக்கத்தைவிட்டுத் தவஞ் செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

இருபத்தெட்டாம் - அதிகாரம் - கூடாஒழுக்கம்.

முற்றிற்று.

உ௯ - ஆம் - அதி - கள்ளாமை.

அஃதாவது : பிறருடைமையா யுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாதலால் கள்ளாமை யென்றார்.

இல்லறத்தாருக்குத் தம்மவரோடு விளையாட்டாகவாவது, செய்யக்கூடும். துறவறத்தாருக்கு நினைத்தவிடத்தும் பெரியதவறாம், ஆதலின் இது துறவறமாயிற்று. புறத்திலே போகாமல் மடங்கி ஓரிடத்தையுற்று உயிரை நோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் அதைவிட்டுப் புறத்திலேபோய்ப் பல [illegible] பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதல்லாமலும் அப்

பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரிய குற்றமா
தல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மை முதற்கொல்லாமை முடிவாகிய நான்
கதிகாரத்துக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப்பற்றி யுண்டாங் குற்றத்தை
விலக்குவதாகலின் காமம்பற்றி யுண்டாங்கூடா வொழுக்கத்தின் பின் வைக்
கப்பட்டது.

எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) எள்ளாமை (முதலியை) இகழாமல், வேண்டுவானென்பான், விரும்புவோன் இவனென்று (தவத்தோராலே) கன்றுகி மதிக்கப்படுவோன்- எனைத்தொன்றும் - யாதொருபொருளையும், கள்ளாமை - பிரரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாதபடி, தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சை, காக்க - காக்கக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) முதலியை வேண்டுபவன் களவை நினையாதபடி தன் மனதைக் காக்கக்கடவன் - என்பதாம். * முதலியை இகழ்தலாவது காட்சியே பிரமாணமென்றும், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று எனப் பூதம், ஈதலேயென்றும், அவைகள் கூடுதலின் பிறப்பிலுலே தோன்றிப் பிரிவிலுலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்த வுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் முயற்சியால் வருவதென்றும், சொல்லும். உலோகாயுத மத முதலாகிய மயக்க நூல்களைத் தெளிந்து அவற்றுக்கு எற்க (கடத்தலாம். ஞானநூற்பொருளையாயினும் ஆசாரியனுக்கு வழிபாடுசெய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அதுவும் களவாமாகலின் எனைத்தொன்று மென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமை காக்கவென்றலால் துறந்தோர்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதலாவது, களவுசெய்ய நினைத்தலென்பது பெற்றும். (உ)

உள்ளத்தா லுள்ளம் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

(இ - ள்.) (குற்றங்களை) உள்ளத்தால் (தமது) நெஞ்சினுலே, உள்ளலும்-நினைத்தாலும், தீதே (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாகும் (ஆதலால்) பிறன்- பிறனது பொருளை, கள்ளத்தால் - ஆவனறியாத வகையினுலே, கள்வேம் - வஞ்சித்துக்கொள்வோம், எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) தீமைகளை நினைத்தலும் குற்றமாதலால் பிறன்பொருளைக் களவுசெய்ய நினையாதிருக்கக்கடவர் என்பதாம். * அவருள்ளம் சிறந்ததென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்தாவென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. [இவை பிரண்பொட்டாலும் துறந்தோர்க்குக் களவாவது] இதவென்பதும் அதை நீக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டன. (உ)

களவினு லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

(இ-ள்) களவினுல் - களவுசெய்தலினுல், ஆகிய - உண்டாகிய, ஆக்கம் - பொருளானது, ஆவதுபோல - வளர்வதுபோல (தோன்றி) அளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக்கடந்து, கெடும் - அழியும், எ - று.

(க - ரை.) களவால் வந்த செல்வம் வளர்வதுபோலக் கெடும் - என்பதாம். * ஆக்கத்துக்கு எதுவாகலால் ஆக்கமென்னப்பட்டது எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது போகுதல் பாவத்தையும், பழியையும், நிறுத்திச்செய்த அறத்தையும், உடன் கொண்டுபோகுதல். (ஊ)

களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும்.

(இ - ள்) களவின்கண்-பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதலிலே, கன்றிய - மிகுந்த, காதல்-ஆசையானது (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி) விளைவின்கண் - தான் பயனைக்கொடுக்குபோது, வீயாவிழுமம் - தொலையாத துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-று.

(க - ரை.) களவை யிச்சிக்கு மிச்சைகெடாத துன்பத்தைத்தரும் - என்பதாம். * மிகுதலால் எக்காலும் அக்களவையே கற்பித்துப் பாவமும் பழியும் கொடுத்தே வருதலால் வீயாவிழுமன் தருமென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

47 அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கணில்.

(இ - ள்) அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை, கருதி - அறிந்து, அன்புடையராதலால் (அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல், பொருள (பிறர்) பொருளை, கருதி (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு (அவரது) சோர்வை, பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து, இல் - உண்டாகாது, எ-று.

(க - ரை.) பிறர்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அருளும் அன்புமில்லை - என்பதாம். * தமக்கு உரியபொருளையும் தீதென்று வெறுத்துத் துறந்தவர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அதனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப் பார்ப்பாராயின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு உரிய அருளிலே தவறுதல் நடத்தல் கூடாதென்பதாம். (கு)

அளவின்க ணின்றொழுகு லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

(இ - ள்.) களவின்கண் - களவினிடத்தே, கன்றிய - மிகுந்த, காதலவர் - ஆசையையுடையவர், அளவின்கண் (உயிர் முதலானவைகளை) அளவு செய்தலாகிய வழியிலே, நின்று - நிலைபெற்று, ஒழுகலாற்றார் (அதற்கு எற்க) நடக்கமாட்டார், எ-று,

(க - ரை.) களவிலிச்சை யுடையவர்கள்நிருபை வழியிலே நடவார் - என்பதாம். * உயிர் முதலானவைகளை யளவுசெய்தலாவது. காட்சிமுதலாகிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகிற குற்றவினைவிளைவுகளையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் † நாற்கதியிலேபிறக்

திருந்து வருதலையும், அதனை ஒழுத்தற்கு உபாயமான யோகஞானங்களை
யும், அவற்றால் அவ்வுயிர் அடையுமுத்தியையும், அளவிசெய்து உள்ளவாறு
அறிதல். அதற்கு ஏற்பநடத்தலாவது, அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே தீய
வைகளினீங்கி நல்லவைகளின் வழிநிற்கை. (சு)

---

† நாற்கதி, தேவகதி, மக்கட்கதி, நரககதி, விலங்குகதி.

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(இ-ள்) களவென்னும் களவென்று சொல்லப்படும், கார்-இருண்ட அறிவாண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கையானது, அளவென்னும் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளத்தலென்று சொல்லப்படும். ஆற்றல்-பெருமையை, புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து, இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) களவுசெய்வோமென்னு மறியாமை பெருமையுடையோரிடத்தில்லை - என்பதாம். * இருள்மயக்கம் களவென்னுங் காரறிவாண்மை எனக்காரியத்தைக் காரணமாகவும், அளவென்னுமாற்றல் எனக்காரணத்தைக் காரியமாகவும் உபசரித்தார். [களவும், துறவறமும், இருளும், ஒளியும் போல் ஒன்றுக்கொன்று பகையாகலின் கூடிநிற்பனவல்லவென்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

(இ-ள்) களவறிந்தார்-களவை அறிந்தவரது, நெஞ்சில் - மனதில், கரவு-வஞ்சனையானது. அளவறிந்தார்-அவ்வளத்தை அறிந்தவரது, நெஞ்சத்து-நெஞ்சில், அறம்போல-அறமானதுபோல, நிற்கும்-நிலைபெறும், எ-று.

(க-ரை.) களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனைவளரும் -என்பதாம்* உயிர்முதலானவைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத் துறவறமானது அசையாது நிற்குமென்பது இவ்வுபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. [களவோடு நீங்காது நிற்பது இதனாற்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

(இ-ள்.) களவல்ல - களவல்லாதி, மற்றையமற்றனவாகிய, தேற்றாதவர்-அறியாதவர் (களவொன்றையே அறிந்தவரென்றபடி) அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தீயவினைகளை, செய்து - நினைத்து, ஆங்கே - அப்போதே, வீவர் - கெடுவர், எ-று.

(க-ரை.) களவை அறிந்தோர் பாவங்களைச் செய்து அழிவர் - என்பதாம். * தீய வினைகளாவன: பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும் விதமும் அவ்வஞ்சனையால் அதைக்கொள்ளும் விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினாலே காம போகங்களை அனுபவிக்கும் விதமும், மூதலானவை நினைத்தலுஞ் செய்த லோடொக்க மாகலில் செய்தென்ற அச்சினைப்பு உள்ள அறவுணர்வைப் போக்கி, மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும் புகுவித்து, அப்போதே கெடுக்குமாதலால் ஆங்கேவீவதொன்றும், சொல்லினார். மற்றையவாவன துறந்தாரார்க்கு உணவாகச் சொல்லப்பட்ட, காய், கனி, இழுகு, சருகு, மூதலானவையும், இல்லறத்தாரால் தானஞ் செய்யப்பட்டவையும் ஆம். அறியாமையாவது அவைகளையே உண்டு போதமென்றிருக்க அறியாமை. [இதனால் களவுதலே கெடுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (க)

51 கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலே கள்ளாக்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

(இ - ள்.) கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு, உயிர்நிலே (தம்மின் வேறல்லாத) உடம்பும், தள்ளும் - தவறும், கள்ளார்க்கு களவிலே பழகாத வர்க்கு - புத்தேளுலகு (பெந்தரமாகிய) தேவருலகமும் தள்ளாது - தவ றாது, எ - று.

(க-ரை.) களவுசெய்வோர் நாசம் அடைவர் - என்பதாம். * தொக்கு நின்ற சிறப்பும்மை இரண்டும் வரவழைக்கப்பட்டன. இம்மையிலும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலால், உடம்பும்தள்ளுமென்றும் மறுமையிலும் தேவராகுதல் கூடுமாதலால், தேவருலகம் தள்ளாதென்றும் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் இருவர் பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

இருபத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-கள்ளாமை
முற்றிற்று.

நூ0-ஆம்-அதி-வாய்மை.

அஃதாவது: மெய்யினது தன்மையாம். பெருமையாலும் காமமுப் பொரு ளும்பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்மையை விலக்கலால், இது கூடாவொழுக் கங்கள்ளாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

52 வாய்மையெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமையிலாத சொலல்.

(இ - ள்.) வாய்மையெனப்படுவது - மெய்மை யென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது, யாதெனின்-யாசென்றவிளவினல், அது (பிறிதோருயிர்க்கு) யாதொன்றும் - சிறிதாயினும், தீமையில்லாத-தீமையைத்தராத சொல் லுகளே, சொலல் - சொல்லுதல், எ-று.

(க-ரை.) பிறருக்குத் தீமையைத்தராத சொற்களைச் சொல்லுதல் சத்தி யம் என்பதாம். * இதனால் நடந்ததைச் சொல்லுதல் வாய்மை அல்ல வென் றுணர்க்கப்பட்டது. அந்நடத்தையைச் சொல்லுதலும் தீங்கைத் தராதிருக்குமாயின் மெய்மையாமென்பது கருத்து.

மெய்மையாம், தருமா...

பொய்ம்மையும்வாய்மை யிடத்தபுரைதீர்ந்த
நன்மைபயக்கு மெனின்.

(இ-ள்.) பொய்ம்மையும் - பொய்மைச் சொற்களும், புரைதீர்ந்த குற்றத்தினின்று நீங்கிய, நன்மை - நன்மையை, பயக்குமெனின் (பிறருக்குத்) தருமாயின், வாய்மையிடத்த - மெய்மைச்சொற்களி னிடத்தனவாம், எ-று.

(க - ரை.) குற்றமற்ற நன்மையைத்தரின் பொய்ம்மையும் வாய்மையை ஒக்கும் - என்பதாம். * குற்றந்தீர்ந்த நன்மை - அறம், அதனைத் தருதலாவது கேட்டையாவது மரணத்தையாவது அடைய நின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்மையினாலே அது நீங்கி இன்புறுதல் நடவாததைச் சொல்லுதலும் நன்மையத் தாராதாயின் பொய்ம்மையாம் - தருமாயின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் தீங்கைத்தராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத் தராத நடவாததைச் சொல்லுதலும் பொய்ம்மையாம் எனவும், அவைகளி னிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.]

தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்கபொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சேதன்னைச் சுடும்

(இ-ள்.) (ஒருவன் தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சினாலே, அறிவது-அறியப்படுவதொன்றை, பொய்யற்க (பிறர் அறிந்திலரென்று) பொய்யா தொழியக்கடவன், பொய்த்தபின் - பொய்த்தானாயின், தன்னெஞ்சே (அதனை அறிந்த) தனது மனம், (அப்பாவத்துக்குச் சாக்ஷியாய்நின்று) தன்னைசுடும்-தபிக்கும் அதன்பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும் - எ - று.

(க-ரை.) தானறிந்த பொய்யைச்சொன்னால் தன்மனமே தன்னைக்கெடுக்கும் - என்பதாம். *[பொய்மறையாததா யிருக்கையால் அதைச்சொல்லலாகாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

உள்ளத்தாற்பொய்யா தொழுகினுலகத்தா
ருள்ளெத்துளெள்ளா முளன்.

(இ-ள்.) (ஒருவன்) உள்ளத்தால்-தன் மனதுக்கேற்ப, பொய்யாது பொய்பேசாமல், ஒழுகின்-நடப்பானாயின் (அவன்) உலகத்தார் உயர்ந்தோரது, உள்ளத்துளெல்லாம் - மனங்களிளெல்லாம், உளன்-இருப்பான்.

(க-ரை.) பொய்யாத உள்ளமுடையோன் உயர்ந்தோர் உள்ளத்தி லிருப்பான் - என்பதாம். * உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால், வேற்றுமை மயக்கம் பொய்பேசாமல் நடந்தலாவது, மெய்பேசி நடத்தல் அவனது அவ்வறத்தினருமையைநோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பாரென்பதாம். [இதனால் இம்மைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.] ()

மனத்தொடுவாய்மை மொழியிற்றவத்தொடு

தானஞ்செய்வாரிற் றலை.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) மனத்தோடு (தன்)மனத்தோடு பொருத்தவாய்மை உண்மையை, மொழியின் - சொல்லுவானுயின் (அவன்) தவத்தோடு-தவத்தினுடனே, தானம் - தானத்தை, செய்வாரின் ஒருமிக்கசெய்வாரினும், தலை-சிறப்புடையனுவான், எ-து.

(க-ரை.) உண்மை சொல்லிவோன் தவம், தானம், செய்பவரின்மேலானவன் என்பதாம். * புறமாகிய மெய்யினுலே செய்யப்படும் அவைகளினும் அகமாகிய மனோ வாக்குகளாலே சொல்லப்படும் இது மிகப்பயனுடைய தென்பதாம் (கு)

கம்- ஆம்- அதி-வாய்மை. கூ

பொய்யாமையன்ன புகழில்லைசெய்யாமை
யெல்லாவறமுந் தரும்.

(இ-ள்.) (ஒருவனுக்கு) பொய்யாமை யன்ன - பொய் சொல்லாமைக்கு ஒப்பாகிய, புகழ்-புகழ்கிடைத்தலும், இல்லை (இம்மைக்கு) இல்லை (அது அவனுக்கு) எல்லாவறமும் (உடம்பு) வருத்தாமல், எல்லாவறமும் - எல்லாதன்மைகளும், தரும் (பறவைகளுக்குத்தானே) தரும், எ-து.

(க - ரை.) பொய்சொல்லாமையே புகழ் - அது எல்லாத்தருமமும் சொல்லும் - என்பதாம். * புகழ் அதன் காரணத்தைக் காட்டலை லாகு பெயர். இல்லாதற்கிற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும் - தானத்திற்கு உண்ணுகை முதலானவைகளாலும், வருத்தப் படவேண்டியில்லை அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் தவிர்வதை அதனாலும் சொல்லும் பயன்களோடு பொய்யாமையாலே கொள்ளுமென்றதற்கு - எல்லாமையெல்லா வறமும் தருமென்றார். (உ)

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னதம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) பொய்யாமை பொய்யாமை - பொய் சொல்லாமையை யே பொய் சொல்லாமையையே, ஆற்றின்-செய்வதானுலின் (அவன்) அறம் பிற - பிறவறங்களை, செய்யாமை செய்யாமை - செய்யாமையே செய்யாமையே, நன்று - நல்லது, எ-து.

(க - ரை.) பொய்சொல்லாதை உடம்பில் வேறு தருமஞ் செய்யாமையே நல்லது - என்பதாம். * பொய்யாமை பொய்யாமை யென்னும் அடுக்கு இடைவிடாமைபற்றிவந்தது, செய்யாமை செய்யாமை என்னும் அடுக்கு தனிவிதந்தது, பல வறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாதலால் ஒரு தனிநன் முற்பாலதன் அங்கொல்லைசெய்களில் பயன்களையும் தானே வல்லதாலே இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நல்லதென்றற்கு செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். [பிறவறங்களெல்லாம் தரும்பயனைத் தானேதா வல்லதென்ற மறைமைப்பயனதாகிய இதுவு மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

புறத்தூய்மை நீரா லமையு மகத்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப்படும்.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) புறம் - உடம்பு, தூய்மை - பரிசுத்தமான்மை, நீரான் - நீரினுலே, அமையும் - உண்டாகும் (அதுபோல் அகம்-மனது தூய்மை பரிசுத்தமாய் தன்மை, வாய்மையான் - உண்மையால், காணப்படும்- உண்டாகும், எ-து.

(க-ரை.) உடம்பு நீரால் சுத்தமாகும் உள்ளது சத்தியத்தால் சுத்தமாகும் - என்பதாம். * புறத்தையதாதல், அழுக்கு நீங்குதல், அகத்தையதாதல் செய்யுளாதல், எப்படியுமாதற்கு நீர்வைமம் காரணம் போலவே அப்படியே அகம், சுத்தமாதற்கு வாய்மையல்லாம் காரண மின்மை யென்ற காமித்த. (எ)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யாவிளக்கே விளக்கு.

(இ - ன்.) சான்றோர்க்கு (துறவிஞலே) நிறைந்தோருக்கு, எல்லாவிளக்கும் (புறத்திருளே நீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக்குகளெல்லாம், விளக்கல்ல-விளக்குகளாவனவல்ல, பொய்யாவிளக்கே (அகத்திருளே நீக்குகிற)(பொய்மை யாகிய விளக்கே) விளக்கு-விளக்காம், எ-று.

(க ரை.) பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்லாமையே விளக்கு - என்பதாம். * உலகத்தோரது விளக்குகளாவன: சந்திரன், சூரியன், அக்கினி, அகத்திருள்அஞ்ஞானம், இவ்விளக்குகளுக்குப் போகாத அகத்திருள் போகலால், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். (கூ)

யாமெய்யாக் கண்டவற்று னில்லையெனைத் தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற.

(இ - ன்.) யாம் - எம்மால், மெய்யா - மெய்நூல்களாக, கண்டவற்றுள்-காணப்பட்ட நூல்களுள், எனைத்தொன்றும்-யாதொரு தன்மையாலும், வாய்மையின் - உண்மையினும், நல்ல-மேற்பட்டவை யாகிய, பிற பிறவறங்கள், இல்லை-கண்டதில்லை, எ-று.

(க - ரை) மெய்போன்ற பிறதருமங்களே யாங் கண்டதில்லை - என்பதாம். * மெய்யை அறிவிக்கிற நூல்களே மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர். அந்நூல்களாவன: கடவுளாலும் அவனருள் வழிப்பட்டு பொருள்களே உள்ளவண்ணம் அறிந்து அறிந்தவண்ணம். சொல்ல வல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும்பொருட்டு அருளிச் செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள், அவை யெல்லாவற்றிலும் இது ஒப்பமுடிந்ததென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் இவ்வதத்தினது தலைமை சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

மூப்பதாம் - அதிகாரம் - வாய்மை.

மூற்றிற்று.

நக - ஆம்-அதி - வெகுளாமை.

அஃதாவது: கோபஞ் செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும் கோபஞ் செய்யாமையாம். இது பொய்மை பற்றி உண்டாம் கோபத்தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

சொல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பானல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(இ - ன்.) சினம் (தன்) கோபத்தை, சொல்லிடத்து (அது) பலிக்குமிடத்து, காப்பான் (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே, காப்பான் (அருளினுலே) தடுப்பவனுவான், அல்லிடத்து - மற்றைப் பலியாத விடத்து, காக்கின் (அதனைத்) தடுத்தால், என் - என்ன காவாச்சால் - தடுக்காவிட்டால், என் - என்ன, எ-று.

(க - ரை.) கோபஞ் செல்லுமிடத்துக் காப்பவனே கோபத்தைக் காப்பவன் - என்பதாம். * தவத்தினுலே தன்னின் மெலியவரைச் செல்லிடமென்றும், வலியவரை அல்லிடமென்றும் சொல்லினர். வலியவர்மேலே கோபஞ்செய்தவிடத்தும் அதனல் அவருக்கு ஒரு தீங்கு உண்டாகாமையால், அடக்கியவிடத்தும் அறம் இல்லையென்றற்குக் காக்கினென் காவாக்கா லென்னென்றார். [இதனுல் கோபியாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற.

(இ-ள்.) சினம் (ஒருவனது) கோபமானது, செல்லாவிடத்து - தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்) தீது (தனக்கே) தீதாம், செல்லிடத்தும் - தன்னினெளியவர்மேல் உண்டாயினும்) அதனின் - அக்கோபத்தினும், தீயபிற - தீமையுடைவைவேறே, இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தை வலியார்மேற் செலுத்திற் றனக்கே குற்றம். மெலியார்மேற் செலுத்தி லதனினுங் குற்றம் - என்பதாம். * வலியவர் மேலே செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அவரால் வருந்துன்பமொன்றே எளியவர்மேலே செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும், மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலால், இல்லதனிற் றீயபிறவென்றார். கோபம் வலியவர் எளியவர் யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம். (உ)

மறத்தல் வெகுளியை யார் மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனுன் வரும்.

(இ - ள்.) யார்மாட்டும் யாவரிடத்திலும், வெகுளியை - கோபத்தை மறத்தல் - மறக்கக்கடவர் (ஒருவருக்கு) தீய - தீமையுடையவையெல்லாம், பிறத்தல்-உண்டாகுதல், அதனல்-அக்கோபத்தினுலே, வரும்-ஆதலால், எ-று.

(க - ரை.) கோபத்தாற் பாவம் வருதலா லதை மறக்கக்கடவர் - என்பதாம். * வலியவர், ஒப்பானவர், எளியவர், என்னும் மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் யார்மாட்டுமென்றும் மனத்தினுலே துறந்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீய சிந்தைகளெல்லாம் உண்டாக்கலால் தீயபிறத்தலதனன் வருமென்றுஞ் சொல்லினர். (ஊ)

கையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

(இ - ள்.) (துறந்தோர்க்கு அருளினுலே உண்டாகிய) நகையும் முகத் தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும் (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியை யும், கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற, சினத்தின் - கோபத்தின், பிற - வேறு கிய, பகையும் - பகைகளும், உளவோ - உண்டோ, (இல்லை) எ - று.

(க - ரை) முகமலர்ச்சியையு மனமகிழ்ச்சியையுங் கோபங் கெடுக்கும் அக்கோபத்தினும் பகையில்லை - என்பதாம். * துறந்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லையாயினும் உட்பகையாய்நின்று அவருக்கு நட்பாகிய அருள் முதலான வைகளையும் நீக்கிப் பிறவித்துன்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக் கோபத் தின் மிகுந்த பகையில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தின தநீங்கு சொல்லப்பட்டது.

(எ)

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

(இ - ள்.) தன்னை - தான், காக்கின் (தன்பம் அடையாமல்) காக்க நினைத்தாலுகில், சினம் தன்மனத்திலே) கோபம் வராமல், காக்க - காக்கக்கடவன், காவாக்கால், காவாலுயின், சினம் - அக்கோபமானது, தன்னையே, கொல்லும் - கெடுக்கும் கருத்துன்பங்களே அடைவிக்கும், எ-று.

(க - ரை.) கோபத்தைக்காக்காவிடி லது தன்னையே கொல்லும் - என்பதாம். * வேண்டிய நன்மையைத் தருவதாகிய தவத்தைப் பிறர் மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்த துன்பத்தோடு பழைய பிறவித்துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால் தன்னையே கொல்லுமென்றார். (நி)

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

(இ - ள்.) சினமென்னும் - கோபமாகிய, சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - ஒருப்பானது (தனக்கே இடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்) இனமென்னும் (அவருக்கு) இனமாகிய, ஏமம் - இதோபதேசஞ்செய்கிற, புணையை - மரக்கலத்தையும் சுடும், எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தீயானது தன்னையுந் தன்னினத்தையுஞ் சுடும் - என்பதாம். * இனம் உறுதிமொழி போதிப்பவர், இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ்செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்சாலையைச் சேர்க்கின்றவெனவருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையு மென்னு மெச்சவும்மை, தொக்கு நிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்குத் தனக்கு இடமானவரை விட்டு நீங்கச்செய்யுமென்பது, கருத்து. தன்னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். [ஒருப்பிற்குச் சேராத விடத்தையும் சுடுதலையும் மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ்செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி. (சு)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(இ - ள்.) சினத்தை - கோபத்தை, பொருளென்று (தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற) ஒரு குணமென்று கொண்டவன் (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது, கேடு - அவ்வல்லமை யிழப்பு, நிலத்து - பூமியினிடத்து, அறைந்தான் - அறைந்தவனது, கை - கையானது, பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலே படுதல்) தப்பாத விதம்போல் தப்பாது, எ - று,

(க - ரை.) நிலத்தறைந்தவன் கைப்பயன்போல் கோபமாகிய பொருளைக்கொண்டோன் வருந்துவன் - என்பதாம். * தர்க்க நூலினது நடைபற்றி, குணம்பொருளெனப்பட்டது. பிழையாத வற்றென்பது குறைத்து நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ் செய்தோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இணரெரி தோய்வன்ன வின்னாசெயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(இ-ள்.) இணர்-பல சுடர்களையுடைய, எரி - பெருநெருப்பானது தோய்வன்ன (வந்து) தழுவினாற்போலும், இன்னா-துன்பந் தருமவைகளை செயினும் (ஒருவன்) செய்தானாயினும், வெகுளாமை (அவன்மேலே) கோபஞ்செய்யாமை, புணரின்-கூடுமாயின், நன்று (அது) நன்று, எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் தீயொத்த துன்பஞ்செய்யினு மவன்மேற் கோபியாமை நல்லது - என்பதாம். * இன்னாமையின் மிகுதிதோன்ற இணரெரியென்றும், அதனை மேலுமேலுஞ் செய்தல்தோன்ற இன்னாவென்றும் அச்செய்கை முனிவரையும் கோபிக்கச் செய்யுமென்பது தோன்ற புணரினென்றுஞ் சொல்லினார். [இதனால் கோபஞ் செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடநெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(இ - ள்.) (தவஞ்செய்வோன்) உள்ளத்தால் (தன்) மனத்தால், வெகுளி - கோபத்தை, உள்ளானெனின் (ஒருபோதும் நினையானாயின். உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்ட பேறெல்லாம், உடன் - உருமிக்க, எய்தும்-பெறுவான், எ-று.

(க - ரை.) கோபத்தை நினையானாகி லவன் நினைத்தவெல்லா மடைவான் - என்பதாம். * அருளுடை யுள்ளமென்பது தோன்றற்கு உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது இம்மை, மறுமை, வீடு இவையெல்லாம் இவ்வொன்றினாலேயே கிடைக்கு மென்றற்கு உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து மென்றார். [இதனால் கோபஞ் செய்யாதவர்க்கு வருநன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௯)

இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

(இ-ள்.) இறந்தார் (கோபத்திலே) மிகுந்தவர் (உயிருடைய வராயிருக்கினும்) இறந்தாரனையர்-செத்தாரோ டொப்பாவார், சினத்தை-அக்கோபத்தை துறந்தார்-நீக்கினவர் (சாந்தன்மையை யுடையவராயிருக்கினும்) துறந்தார்துணை-அதனை யொழிந்தவரே டொப்பாவர், எ-று.

(க-னா.) கோபங்கொண்டவர் இறந்தாரையும் விட்டவர் இறவாதவரையும் ஒப்பர் - என்பதாம். * அதிக கோப முடையவர்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருக்கினும், கலக்கத்தினாலே அதனை அடையாமை நிச்சயமாதலால், இரந்தாரனையரென்றும், கோபத்தை விட்டவர்க்கு நிலையில்லாத வுடம்பு இருந்தாலும், ஞானத்தினால் முத்தியையடைவது நிச்சயமாதலால், முத்திபெற்றோரோ டொப்பரென்றும் சொல்லினர். [இதனால் அவ்விருவர்ப யன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ய)

மூப்பத்திலோரும்-அதிகாரம்-வெகுளாமை.

முற்றிற்று.

அஃதாவது: தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரம் பற்றியாவது சோர்வினாலாவது ஒருயிர்க்குத் தீன்பம் தருமவைகளைச் செய்யாமை அவைகளைச் செய்தல் வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இது வெகுளாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

16 சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்ன
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(இ - ள்) சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பினுலே, ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய, செல்வம் - அணிமாமுதலாகிய செல்வங்களை, பெறினும் - பெறலாமாயினும், பிறர்க்கு - அயலாருக்கு, இன்ன - தீன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை, மாசற்றார் (ஆகமவழியினுலே குற்றமற்றோர்யாவருக்கும்) கோள் - தணிவாம், எ - று.

(க - ரை.) சிறந்த செல்வம் பெறினும் நீமை செய்யாலம பெறியோர் தணிவு - என்பதாம். *சிறப்புடைய யோகத்தைச் சிறப்பென்றும் அதனாற் பெறப்படுதலால், என்சித்திகளையும் சிறப்பீனுஞ் செல்வமென்றும் காமம் வெகுளிமயக்கம் என்னு மூக்குற்றங்கள் அற்றமையால் மாசற்றாரென்றும் சொல்லினார். [இதனுலே தமக்கு ஒருபயனைக் குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (க)

17 கறுத்தின்ன செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்ன
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) கறுத்து (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு, இன்ன-தீன்பந்தருமவைகளை, செய்தவக்கண்ணும்-செய்தவிடத்தும், மறுத்து- மீண்டு, இன்ன-அத்தீன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை(தாம்) செய்யாமையும், மாசற்றார்-அக்குற்றமற்றவரது, கோள்-தணிவு, எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் தீன்பங்களைச் செய்தாலும் அவனுக்குத் தீன்பங்களைச் செய்யாமையே பெரியோர் கொள்கை - என்பதாம். * தொக்கு நின்ற செய்யாமையு மென்னும் மூன் பாட்டின் பொருளைத்தழுவிய எச்சவும்மை வருவிக்கப்பட்டது. அவன் செய்தவைகளை மனதிலேவையாமல் விடுவது செயத்தக்கதென்பதாம். (ஏ)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னுத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும்.

(இ - ள்) செய்யாமல் (தான் முன்பு தீன்பந்தருவதொன்றைச்) செய்யாதிருக்க, செற்றார்க்கும் (தன்மேலே) வைரங்கொண்டவர்க்கும், இன்னுத - தீன்பந்தருமவைகளை, செய்தபின் (துறந்தவன்) செய்தானுயின் பின்பு (அச்செயலானது) உய்யா - கடக்கமுடியாத, விழுமம் - இடும்பையை, தரும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க - ரை.) தனக்குத் தீன்புசெய்தவர்க்குத் தான் தீன்புசெய்தல் கேட்டைத்தரும் - என்பதாம். * இடும்பையாவது தவழிழந்து பழியும் பாவமும் அடைதல். (கூ)

இன்னா செய்தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்துவிடல்.

(இ - ள்.) (தழக்கு) இன்னா-துன்பந்தருமவைகளை, செய்தாரை-செய்தவரை, ஒறுத்தல் (துறந்தோர்) தண்டித்தலாவது, அவர்நாண (தாமே) நாணும்படி (அவருக்கு) நன்னயம் இனிமையான மகிழ்ச்சிகளை, செய்து, விடல் (அவ்விரண்டையும்) மறத்தலாம், எ - று.

(க - ரை.) துன்பஞ்செய்தவரைத் தண்டித்தலாவது அவருக்கின்பஞ் செய்தல் - என்பதாம். * மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து கிளைக்குமாதலின் மறக்கவேண்டியவையாயின. அவரை வெல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி [இவை மூன்று பாட்டாலும் வைரங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (௪)

அறிவினானாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்ப்போற் போற்றாக்கடை.

(இ - ள்.) (துறந்தார்க்கு) அறிவினான் (உயிர் முதலானவைகளை உள்ள வண்ணம் அறிந்த) அறிவினால், ஆகுவது - ஆகுமொருபயன் உண்டோ (இல்லை) பிறிதின் - வேறோ ருயிருக்குவந்த, நோய் - துன்பந்தருமவையை, தந்நோய்போல் - தமக்குவந்த துன்பந் தருமவைபோல், போற்றாக்கடை (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றாதவிடத்து, எ-று.

(க - ரை.) பிற உயிர்க்குவந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்கு வந்தாற் போல நினையாத அறிவினார் பயனென்ன - என்பதாம். * குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது, நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல், முதலாகிய தமது தொழில்களாலும் மற்றை வழிகளாலும் உயிர்களுக்குவரும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவை வாராமற் காத்தல் இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறியவுடம்புடைய பிராணிகளைப் பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட பிறிதினோயென்றும், மறப்பினாலே அவை துன்பத்தை அடையினும் நமக்குப் பாவமென்று அறிந்துகாக்கவேண்டுமாகலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினார். [இதனால் சோர்வினாலே செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (௫)

இன்னாவெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும்பிறன்கட் செயல்,

(இ - ள்.) இன்னுவென (இவை மனிதருக்குத்) துன்பந்தருமவை யென்று, தானுணர்ந்தவை (அனுமானப் பிரமாணத்தினுலே) தன்னுல் அறியப்பட்டவைகளை, பிறன்கண்-பிறனிடத்தே, செயல்-செய்தலை, துன்னுமை-பொருந்தாமை, வேண்டும் - துறந்தவனுக்கு வேண்டும், எ-று.

(க - ரை.) துன்பமென் றறிந்தவற்றைப் பிறனிடத்துச் செய்யாமை வேண்டும் என்பதாம். * இன்பத் துன்பங்கள் உயிர்க்குண மாகலால் அவை பிரத்தியக்ஷ பிரமாணத்தினுலே அறியக்கூடாமை அறிக. அறமும் பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்தவிடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவையென்றார்.

எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மானுசெய்யாமை தலை.

(இ - ள்.) மனத்தானும் - மனத்தோடு உண்டாகின்ற, மாணு - தன்பத் தருமவைகளை, எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலும், யார்க்கும் - யாவரொருவர்க்கும், எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும், செய்யாமை - தலை முதன்மையான அறம், எ-று.

(க - ரை) யாருக்கும் சிறியதன்பந் தருமவைகளையும் செய்யாமையே தலைமையான தருமம் - என்பதாம். * மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லையென்பது பெற்றும் - வல்லமை யுண்டான காலத்திலும் செய்யலாகாமையால், எஞ்ஞான்று மென்றும், எளியவருக்கும் ஆகாமையால் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலால், எனைத்தானுமென்றும்; சொல்லினர். (எ)

தன்னுயிர்க்கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க்கின்னு செயல்.

(இ-ள்.) (பிறர் செய்யும் தன்பத்தருமவை) தன்னுயிர்க்கு - தனது யிருக்கு, இன்னுமை - தன்பத்தருமவையாந் தன்மையை, அறிவான் (அனுபவித்து) அறிபவன், மன்னுயிர்க்கு - நிலையுள்ள பிற வுயிர்களுக்கு, இன்னு - அத்தன்பத் தருமவைகளை, தான், செயல் - செய்தல், என் - என்னகாரணத்தால், எ-று.

(க-ரை.) தன்னுயிர்க்குத் தன்பந்தருவதை அறிபவன் பிற உயிருக்குச் செய்வதென்ன என்பதாம். * கொல் - ஓ - அசைகள். இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கும் தன்பந் தருமவைகளென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும் செய்கின்ற பாவம் பரிகரிக்கக் கூடாமையால் தன்பந் தருமவைகள் பின்னேவந்து தன்னே வருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்துவிடக் கடவனென்பது தோன்ற, தானென்றும் அத்தன்மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற, என்னென்றும் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொதுவகையால் இன்னுசெயல் விலக்கப்பட்டது. (அ)

பிறர்க்கின்னு முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னு
பிற்பகற்றாமே வரும்.

(இ - ள்.) (துறக்தவர்) பிறர்க்கு - பிறர்களுக்கு, இன்னு - தன்பந்தருமவைகளை, முற்பகல் - ஒரு முகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலே, செய்யின் - செய்தால் (தமக்கு) இன்னு - தன்பந்தருமவைகள் பிற்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே (அவர் செய்யாதிருக்க) தாமேவரும், எ-று.

(க ரை.) முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால் பின்பு அத்தீமை தனக்கேவரும் - என்பதாம். * தவமிழத்தல் இப்படிக் கடிதிலும் எனிதிலும் வரும் அதலால் அவை செய்யாதிருக்கக் கடனென்பதாம். முகூர்த்தம் இரண்டுநாழிகை. (கூ)

நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டுபவர்.

(இ - ள்.) நோயெல்லாம்-துன்பந் தருமவையெல்லாம், நோய் செய்தார் மேலவாம் (ஒன்ற னுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்தவர்மேலனவாம், (அதனால்) நோயின்மை வேண்டுபவர் (தம்முயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவையில்லாமையை வேண்டுவோர், நோய் (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளை, செய்யார், எ-று.

(க - ரை,) தன்னுயிர்க்குத் துன்பமில்லாமையை விரும்புவோர் துன்பஞ் செய்யார்-என்பதாம். * உவர்நிலத்திலே விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே யாகலால் நோயெல்லாம் நோய், செய்தார் மேலவாமென்றார். [சொற்பொருட் பின் வருநிலையணி.] [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அது செய்தவர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (௰)

முப்பத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - இன்னாசெய்யாமை.

முற்றிற்று.

௩௩ - ஆம் - அதி - கொல்லாமை.

அஃதாவது: ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடையவை † கடையாகிய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லுதல் செய்யாமை இது முன் சொல்லப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் சொல்லா தொழிந்த மற்றையவறங்களை யெல்லாந் தன்னுள் அடக்கி நிற்கையால் இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

(இ - ள்.) அறவினை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை. யாதெனின்-எதுவென்றால் (அது) கொல்லாமை (ஒருயிரையும்) கொல்லாமையாம், கோறல் (அவற்றைக்) கொல்லுதல், பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையும், தரும் (தானே) தரும் ஆதலால் எ-று.

(க - ரை.) கொலைசெய்யாமையே தருமச்செய்கை - என்பதாம். * விலக்கப்பட்டதைச்செய்யாமையும்அறஞ்செய்தலாம். ஆதலால், கொல்லாமையை அறிவினை யென்றார். இங்கே பிறவினை. யென்றதுஅவ்வினைகளின் விளைவை, கொலைப்பாவம் விளக்குந் துன்பத்தை மற்றைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா வென்பதாம். கொல்லாமைதானே பிறவறங்களின் பயனை

லலாந் தருமமன்று மேறமேகாள் சொல்லி அதற்கு எது எதிர்மறை மூகத்தாற் சொல்லியபடி யாயிற்று. (க)

† புல், மரம் முதலியன பரிசத்தை அறிகிற ஓரறிவுயிர்கள். சிப்பி, சங்கு முதலியன அதனோடு ரசத்தையும் அறிகிர ஈரறிவுயிர்கள். கறையான், எறும்பு முதலியன அவ்விரண்டோடு கந்தத்தையும் அறிகிற மூவறிவுயிர்கள். தும்பி, வண்டு முதலியன அம்மூன்றோடு ரூபத்தையும் அறிகிற நாலறிவுயிர்கள். வானவர், மக்கள், நரகர், விலங்கு, புள் முதலியன அந்நான்கோடு சத்தத்தையும் அறிகிற ஐயறிவுயிர்கள்.

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரொம்புத னூலோர்.
தொகுத்த வற்று ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) பகுத்து (உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டுக், கொடுத்து உண்டு, பல்லுயிர்-ஐவகை யுயிர்களையும், ஓம்புதல்- காப்பாற்றல், நூலோர் - அறநூலுடையோரால் தொகுத்தவற்று ளெல்லாம் (துறந்தவர்க்குத்) தொகுத்து வைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும், தலை - முதன்மையான அறமாம், எ-று.

க - ரை) கிடைத்தவற்றைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டு உண்டல் தலைமையான அறம்-என்பதாம். *பல்லுயிரும் என்கிற முற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஓம்புதல் மறந்தும் கொலைவராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல், அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால், அச்சிறப்புதோன்ற பகுத்துண்டு என்றார். எல்லா அறநூல்களிலும்நல்லவைகளை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இந்நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால், இங்கேயும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் தலையென்றும் சொல்லினார். (உ)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) (நூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) ஒன்றாக (தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக, கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை, நல்லது (அது நீங்கினால்) பொய்யாமை - பொய்சொல்லாமை, பின்சார (அதன்) பின்னே நிற்க, நன்று-நல்லது, எ-று.

(க - ரை.) கொல்லாமை நல்லது, அதிலும் பொய்சொல்லாமைநல்லது-என்பதாம். * அதிகாரங் கொல்லாமையாயினும் முன் பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினென்றும், யாமெய்யாக்கண்டவற்று ளில்லையென்றும் சொல்லுதலால், பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலே சிறந்தது எதுவென்று சந்தேகம்உண்டாமென்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டு இங்கே பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார். முன் சொன்னதினும் பின்சொன்னது உறுதியுடையதா மாகலால் [இவை மூன்று பாட்டாலும் கொல்லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

(இ - ள்.) (மேற்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) நல்லா றெனப்படுவது - நல்ல வழியென்று சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - எதுவென்றால் (அது) யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும், கொல்லாமை-கொல்லாமையாகிய அறத்தினை, சூழும் (காக்க) நினைக்கும், நெறி - வழியாம், எ-று.

(க-ரை.) யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையே நல்லவழி - என்பதாம். * புல்லுமுதலாகிய ஓரறிவுயிரையும் உள்ளாக்குதற்கு யாதொன்று மென்றார். காத்தல் தவறாமற் காத்தல். [இதனால் கொல்லாமையை யுடையதே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

(இ-ள்.) நிலை (பிறப்புநின்ற) நிலையை, அஞ்சி - பயந்து (பிறவாமைப் பொருட்டு) நீத்தாரு ளெல்லாம் (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்தவ ரெல்லாருள்ளும், கொலை - கொலைப்பாவத்தை, அஞ்சி - பயந்து, கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை, சூழ்வான் - மறவாதவன், தலை - உயர்ந்தோன், எ-று.

(க-ரை.) கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் துறவிகளுள் தலையாவான் - என்பதாம். * பிறப்புநின்ற நிலையாவது: மனிதர் முதலாகிய சரமும், மரமுதலாகிய அசரமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புக்களிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை துறவு ஒன்றேயாயினும் சமய வேறுபாட்டால் பலவா மாதலால், நீத்தாருளெல்லாமென்றார். [இதனால் கொல்லாமையை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (௫)

கொல்லாமைமேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(இ-ள்.) உயிருண்ணுங்கூற்று - உயிரைக்கொண்டு போம் இயமனானவன், கொல்லாமை - கொலை சொய்யாமையாகிய விரதத்தை, மேற்கொண்டு - மேலாகக்கொண்டு, ஒழுகுவான் - நடப்பவனது, வாழ்நாண்மேல் - ஆயுளின் மேல், செல்லாது - செல்லான், எ-று.

(க-ரை.) கொலை செய்யாதவன் வாழ்நாளின்மேல் இயமன்செல்லான் - என்பதாம். * மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும், மிகவும் பெரியபாவஞ் செய்தவரும், இம்மையிலேதானே அவைகளின் பயன்களை அனுபவிப்பாரென்னும் அறநூலினது துணிவுபற்றி, இப்பெரிய அறஞ்செய்தவன் தானும் கொல்லப்படானாகவே அவன் கருவுறுபோது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் குறைவு படாதென்றற்கு, வாழ்நாண்மேல் கூற்றுச் செல்லாதென்றார். செல்லாதாகவே கால நீடித்திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோட்சத்தை அடைவானென்பது கருத்து. [இதனால் கொல்லாவிரதத்தோர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௬)

14 தன்னுயிர்நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(இ - ன்) தான் - பிறிது, வேறொன்றனது - இன்னுயிர் - இனிதாகிய உயிரை, நீக்கும் (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய, வினை - தொழிலை (அது செய்யாவிடத்து) தன்னுயிர் - தனது உயிரானது, நீப்பினும் (உடம்பையிட்டு) நீங்கிப்போமாயினும், செய்யற்க செய்யாதிருக்கக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) தன்னுயிர்போனாலும் பிறஉயிரைக்கொல்லாதே - என்பதாம். * பாவம் தான் கொலையுண்ட விடத்தே, தேய்தலும் ஒன்றைக்கொன்ற விடத்தே வளர்தலும், நோக்கி: தன்னை வொன்று கொன்றாலும் தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்ற தென்க.

(எ)

நன்றுகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றுகு மாக்கங் கடை.

(இ - ன்.) (யாகத்திலே கொன்றால்) நன்றுகும் - இன்பமிகுவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, பெரிது - பெரிதாகும், எனினும் - என்று சொல்லப் பட்டதாயினும், சான்றோர்க்கு (துறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு, கொன்று (ஒருயிரைக்) கொன்று, ஆகும் (அதனால்) உண்டாவதாகிய; ஆக்கம் - செல்வ மானது, கடை - இழிந்ததாம், எ-று.

(க-கா.) பெரியோர்க்குக் கொலையால் வருஞ் செல்வம் இழிந்தது - என்பதாம். * இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது: தாமும் சேவராய்ச் சுவர்க்கத் திலே சென்று அடையும் செல்வம் அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத் தற்கு ஏதுவாகலாலும், மோட்சமாகிய அழிவில்லாத சுகத்தை அடைவோ ருக்கு கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்கபோகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமா யினும் மோட்சத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால், விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோதப்படாமல் விலக்கியவாறுயிற்று. [இவை இரண்டு பாட் டாலும் கொலையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

(இ - ன்.) கொலை வினையராகிய - கொலைத்தொழிலை யுடையவராகிய, மாக்கள் - மனிதர் (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத நெஞ்சினராயிருக் தாலும்) புன்மை தெரிவாரகத்து - அவ்விழிவை அறிவோரது நெஞ்சிலே, புலைவினையர் - புலைத்தொழிலராய்த் தோன்றுவர், எ-று.

(க - கா.) கொலை இழிந்ததென வறிந்தோர் அதுசெய்வோரைப் புலைத் தொழிலர் என்று எண்ணுவர் - என்பதாம். * கொலைவினைய என்றபடியி னாலேயாகக் கொலையல்லாமை யறிக. புலைவினையரென்றது தொழிலினாலே புலையராகவென்றபடி. அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவரென்பதாம். (கூ)

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர் செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

(இ-ன்.) செயிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாத நோயுடம்புடனே, செல் லாத் தீவாழ்க்கையவர் - வறுமையோடுகூடிய இழிதொழில் வாழ்க்கையுடைய வரை (இவர் மூற்பிறப்பிலே) உயிர் - உயிர்களை, உடம்பின் (அவைகின்ற) உடம்புகளிலிருந்து, நீக்கியார் - நீக்கினவர், என்பர் - என்று (வினைவினைவு களை அறிந்தோர்) சொல்லுவார், எ-று.

(க-கா.) வறுமையும் பிணியுமுடையவரை மூற்பிறப்பிற் கொலைசெய் தவரென்று பெரியோர் சொல்லுவர் - என்பதாம். * செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக் கூட்டுக. நோயுடம்பு - பெருவியாதி முதலானவை கொ ண்டவுடம்பு. வறுமையிலே இவையும் அடைவரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கொல்வோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] அருளுடைமை முதல் கொல்லாமை இறுதியாகிய இவைகளிலே சொல்லப்படாத விரதங்க ளும் அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. (ஈ)

முப்பத்திமூன்றும் - அதிகாரம் - கொல்லாமை
முற்றிற்று.

ஞானம்.

இனி அவ்விரதங்களினுலே கரணங்கள் பரிசுத்தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத்தருவதும், ஆகிய அறிவு அதநிலையாமை முதல் அவாவறுத்தல் இறுதியாக நான் கதிகாரத்துள் அடக்கிச் சொல்லப்படுகிறது.

நிலையாமை.

அஃதாவது: தோற்றமுடையவை யெல்லாம் நிலைபெறுத லின்மையாம். இதனை, அறிந்தவிடத்தேயல்லாமல் பொருள்களிலே பற்றுவிடாதாகலின் முன்வைக்கப்பட்டது.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(இ - ன்.) நில்லாதவற்றை - நிலையில்லாதவைகளை, நிலையினவென்று - நிலையுடையவையென்று, உணரும் -நினைக்கின்ற, புல்லறிவாண்மை.அற்பபுத்தியை யுடையவராயிருக்கை, கடை (துறக்தார்க்கு) இழிவு, எ-று.

(க-ரை.) அழிவதை அழியாததாக நினைக்கும் அறியாமை அறிவோர்க்கு இழிவு- என்பதாம். * தோற்றமுடையவைகளை அழிவில்லாதவை யென்று நினைக்கும் அற்பபுத்தியால் அவைகளின்மேலே பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏதுவாகலால் அது மோட்சத்தை அடைவோர்க்குத்தவறுமென்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது. இனிப்புல்லறிவாளர் பெரும்பாலும் பற்றுச்செய்வது நிற்றின்பத்துக்கு ஏதுவாகிய செல்வத்தினிடத்திலும், அதனை அனுபவிக்கும்உடம்பினிடத்திலும் ஆகலின், வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலையாமையை வேறெடுத்துச் சொல்லுவார். (க)

11 கூத்தாட்ட வைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவினிற் றற்று.

(இ ள்.) (ஒருவனிடத்தே) பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம் வருதல், கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல் செய்கின்ற, அவை - சபையினிடத்தே, குழாத்தற்று (காண்போர்) கூட்டம் வருதல்போலும், போக்கும் (அச்செல்வம்)

போகுதலும், அது - அக்கூட்டமானது, வளர்ந்தற்று (அக்கூத்தாட்டு முடிந்த விடத்தே) போகுதல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) செல்வம் கூத்தாட்டில் கூட்டம் போல்வரும் அதுபோதல் போல்போம் - என்பதாம். * பெருஞ்செல்வ மெனவே சுவர்க்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமென்ற வும்மையால் வருதலென்பது கொள்ளப்பட்டது. எப்படி அக்கூட்டமானது கூத்தாட்டுக்காரணமாகச் சபையினிடத்தே பலவிதத்தால் தானேவந்து அது போனவிடத்தே தானும் போகுமோ அப்படியே செல்வமானது ஒருவனது நல்வினை காரணமாக அவனிடத்தே பல விதத்தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தானும்போ மென்பதாயிற்று.

அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வமது பெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல்.

(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வமானது, அற்கா - நிலையாத, இயல்பிற்று- இயல்பையுடையதாகும், அதுபெற்றால் - அச்செல்வத்தைப் பெற்றால், அற்குப (அதனாலேசெய்யப்படும்) அறங்களை, ஆங்கே-பெற்றபொழுதே, செயல் செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) செல்வம்பெற்ற பொழுதே தருமஞ் செய்யக்கடவர் - என்பதாம். * அல்காவென்பது, விகாரப்பட்டுநின்றது. ஊழ் உள்ளவிடத்தேயல்லது பெறக்கூடாமையால் அது பெற்றாலென்றும் அவ்வூழ் இல்லாதவிடத்தே நில்லாமையால் ஆங்கேயென்றும் சொல்லினார். அதனாலேசெய்யப்படும் அறங்களாவன; பயனைக்குறியாதுசெய்யும் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலானவை அவைஞானத்துக்கு ஏதுவாய் மோட்சத்தைக் கொடுத்தலால் அவற்றை அற்குபவென்றும், செயலென்றும் சொல்லினார். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் செல்வநிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (௯)

78 நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வாரப் பெறின்:

(இ-ள்.) உயிர் - உயிரானது, நாளென - நாளென்று அளவுசெய்யப்படுவதாகிய, ஒன்றுபோல் - ஒரு காலவளவுபோல், காட்டி (தன்னைக்) காட்டி, ஈரும் - அறுத்துச் செல்லுகின்ற, வாளது-வாளினது வாயினிடத்தது, உணர்வார்ப்பெறின் (அது) அறிவாரைப்பெற்றால், எ று.

(க - ரை.) நாளாகிய வாளின் வாயினிடத்தது உடல் என்பதை அறிவாரில்லை - என்பதாம். * காலமென்னும் அருவப்பொருள் - உலகியல் நடத்தற்பொருட்டுச் சூரியன் முதலாகிய அளவைகளால் கூறுபட்டதாக்கி வழங்கப்படுவதல்லாமல் தானாகக் கூறுபடாமையால், நாளெனவொன்று போலென்றும், அது தன்னைவாளென்று அறியமாட்டாதவரை, நமக்குப்பொழுது போகாநின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கலால், காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால் வாளதென்றும், அது அறுக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்திலே அரியராயிருக்கையால் உணர்வார்ப் பெறினென்றும் சொல்லினார். அறுக்கப்படுவது உடம்பாகலால் உயிரென்பது இங்கே உடம்பைக் காட்டிநின்றது வாளினதுவாயை வாளென்கையால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவுசெய்யப்பட்ட நாள் கழிகிறவிதம் சொல்லப்பட்டது.]

நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

(இ - ள்.) நாச்செற்று (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி, விக்குள் - விக்கலானது, மேல்வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே, நல்வினை (மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது, மேற்சென்று-விரைந்து, செய்யப்படும்,எ-று.

(க - ரை.) நாவடக்கிச் சேத்தும மெழுமுன் அறத்தை விரைந்து செய்யப்படும் - என்பதாம். * நாவை அடக்கி விக்கல் மேலெழுதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும் அது நேரிட்டபோது நல்வினையைச் செய்தலே அல்லாமல், சொல்லலும் ஆகமையாலும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்

௩௪ - ஆம் - அதி- நிலையாமை.

கக்க

னகாலத்திலே வருமென்று அறியக் கூடாமையால் மேற்சென்றென்றும் சொல்லினார். நல்வினைசெய்யும் வழியின் மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி [இதனால் அந்தநாள் கழிந்தால் உண்டாகு நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(இ - ள்.) இவ்வுலகு - இந்த வுலகம், ஒருவன், நெருநல் - நேற்றைக்கு, உளன் - உளனாயினான் (பிறந்தவனென்றபடி) (அவனே) இன்று - இன்றைக்கு, இல்லை - இலனாயினான் (இறந்தானென்றபடி) என்னும் பெருமையென்று சொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதியை, உடைத்து-உடையதாயிருக்கின்றது, எ - று.

(க - ரா.) இவ்வுலகம் நேற்றிருந்தவ னின்றில்லை என்னும் பெருமையுடையது - என்பதாம். * பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலைச் சொல்லினார். இந்த நிலையாமையே உலகத்திலே மிகுந்ததென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப் பிறந்தவளவிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது] (௬)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.

(இ - ள்.) (அறிவில்லாதவர்) ஒருபொழுதும் - ஒருபொழுதளவும், வாழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை, அறியார் - அறியமாட்டார் (மாட்டாதிருந்தும்) கோடியுமல்ல - கோடியளவுமன்றி, பல (அதனிலும்) பலவாகிய நினைவுகளை, கருதுப - நினையா நிற்பார், எ - று.

(க - ரை.) ஒரு நாளளவும் வாழ்வதறியாதவர்கள் அளவிலா எண்ணங்களே எண்ணுகிறார்கள்-என்பதாம். * ஒருபொழுதும் என்ற இழிவு சிறப்பும்மையால் இங்கே பொழுதென்பது கணத்தைக்காட்டி நின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலால், அது அறியப்படாததாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன: அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக்குரியவை ஆகும் விதமும், அதற்குப் பொருள்வேண்டிய விதமும், அது தம் முயற்சிகளால் வரும் விதமும், அம் முயற்சிகளைத் தாம் செய்யும்விதமும் அவைகளுக்கு வரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கிய பின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும் விதமும், அதைப் பிறர் கொண்டுபோகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் நினைத்தவரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அனுபவிக்கும் விதமும் முதலானவையாம். அறிவில்லாதவர் நியல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி. [அவ்வுடம்புகள் ஒரு கணமாயினும் நிற்குமென்பது நம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

(இ-ள்.) உடம்போடு - சரீரத்தோடு, உயிரிடை-உயிருக்கு உண்டாகிய, நட்பு - சிநேகமானது, குடம்பை (முன்னே தனியாகிருந்த) முட்டையானது, தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க, புள் (அதனுளிருந்த) பறவை பறந்தற்று (பருவம் வந்தவிடத்தே) பறந்துபோம் தன்மைத்தையுடையதாகும், எ-று.

(க - ரை.) மூட்டைக்கும் பறவைக்கும் சம்பந்த மில்லாமைபோல், உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தமில்லை- என்பதாம். * முன்னேதனியாமை யாவது: கருவும், தானும் ஒன்றுபப்பிறந்து வேறுகுமனவும் அதற்கு இட மாயிருத்தல், அதனுல் அம்மூட்டை உடம்புக்கு உவமான மாயிற்று. அத னுன்னே வேறுபாடில்லாமலிருந்தே பின்பு திரும்பி நீழையாமற்போதலால், புள் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நட்பு - கட்பில்லாமற் போகுதையைக் குறிப்பினுலே காட்டினின்றது. அறிவாகியும், அருவாகியும், நித்தியமாகியும், உள்ள உயிரும் அறியாமையாகியும், உருவாகியும், அநித்தியமாகியும், உள்ள உடம்பும் தம்முள்ளே மாறுகலால் வினைவசத்தினுலே கூடியதல்லாமல் சிநேகமில்லை யென்பது அறிக. [இதனுல் அவ்வுடம்புகள் உயிர் நீக்கிய விடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) சாக்காடு - மரணம்வருதல், உறங்குவதுபோ லும் - தூக்கம் வருதல்போலும், பிறப்பு (அதன் பின்னே) பிறப்புவருதல், உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - தூங்கிவிழித்தல் வருதல்போலும், எ - து.

(க - ரை.) மரணம் நித்திரையையும் பிறப்பு விழித்தலையும் ஒக்கும்-என் பதாம். * உயிர்களுக்கு உறக்கலும் விழித்தலும்போல் இறத்தலும், பிறத்த லும், இயல்பாகக் கடிதிலே மாறிமாறிவரு மென்பது கருத்து, நிலையாமையே நிலைபெற்ற விதத்தை அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்சொல்லப்பட்டது. [இதனுல் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும், பிறப்பும், மாறிவருமாறு சொல் லப்பட்டது.] (கூ)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

(இ-ள்.) உடம்பினுள் (வாதமுதலானவைகளது வீகௌரவிய) உடம்புக ளுள், துச்சிலிருந்த - ஒதுக்குக்குடியிருந்தவந்த, உயிர்க்கு - உயிருக்கு, புக்கில் என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது, அமைந்தின்றுகொல் (இதுவரை யில்) அமைந்ததில்லைபோலும், எ-து.

(க - ரை.) உடலுள்ளே யொதுக்குக் குடியிருந்த உயிருக்குஎன்றுமிருக்க வீடமைந்ததில்லை-என்பதாம். * உயிரானது - அவ்வாதமுதலானநோய்கள் அ மைந்தகாலத்திலே இருந்தும், சோபித்தகாலத்திலே விட்டுப் போகியும், ஒருட ம்பிலும் நிலைபெறுமல் வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின்னே புறப்ப டாமல் புகுந்தேவிடுகிற இல், அமைந்ததாயின் பிறர் இற்களிலே ஒதுக்குக்குடி இராதென்பதாம். ஆகவே உயிரோடுகூடி நிற்பது, ஒருடம்பும் இல்லையென் பது பெறப்பட்டது. [இதனுல் அவ்வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவெ ன்பது சொல்லப்பட்டது] காலனுவென்பது முதலாகிய எழுபாட்டுகளாலும் யாக்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றறிக.

மூப்பத்தி நான்காம் அதிகாரம் நிலையாமை.
முற்றிற்று.

கரு - ஆம் - அதி - துறவு.

அஃதாவது: புறமாகிய செல்வத்திலும், அகமாகிய உடம்பிலும், உண்டாகிய வற்றை அவைகளது நிலைமையைப்பார்த்து விடுதலாம். அதிகாரம் வைத்தமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்.

(இ - ன்.) (ஒருவன்) யாதனின் - யாதனின், யாதொரு பொருளின் யாதொருபொருளின், நீங்கியான்-நீங்கினுன் (அவன்) அதனினதனின்-அப்பொருளினுலே அப்பொருளினுலே. நோதல்-துன்பத்தை அநுபவித்தலே, இலன்-உடையவனுகான், எ-று.

(க - ரை.) ஐம்பொறிவிடயங்களே ஒவ்வொன்றுகவிடின் விட்டவையால் துன்பமடையான் - என்பதாம். * இங்கே துன்பமென்றது இப்பிறப்பிலே அவைகளைத்தேடுதலாலும். காப்பாற்றலாலும், இழத்தலாலும், வருமனவையும், மறுமையிலேபாவத்தால் வருமவையும், ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையும் ஆம். எல்லாப்பொருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதலே, தலைமையான துறவாகும். அப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றுக விட்டாலும் அவைகளால் வருந்துன்பம் அவனுக்கு இல்லையென்பது கருத்து. (க)

வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(இ - ன்.) துறந்தபின் (எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபின் (ஒருவனுக்கு) ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே, இயற்பால உண்டாகு முறைமையுடைய இன்பங்கள், பல - பலவாம், வேண்டின் (அவ்வின்பங்களே) வேண்டினுல், உண்டாக (காலம்) உண்டாக, துறக்க அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) துறந்தபின் உண்டாகும் பல இன்பத்தை வேண்டினுல் துறக்கக்கடவன் - என்பதாம். * அவ்வின்பங்களாவன, அப்பொருள்களுக்காக, மனமும், வாக்கும், காயமும், அலையாது நிற்கையாலும், அவை நல்வழியிலே செல்லுதலாலும், வருவன. இளமையிலே துறந்தவன் அவ்வின்பங்களே நெடுங்காலம் அநுபவிப்பானுகலால், உண்டாகத் துறக்கவென்றபடி. இன்பமும், காலமும், வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாமற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம். (உ)

அடலம்வணம் மைந்தல் புலத்தை வடலம்வணம்ம
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(இ - ள்) (முத்தியை அடைவோர்க்கு) ஐந்தன் - செவி முதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு உரிய, புலத்தை - ஓசைமுதலாகிய ஐம்புலன்களையும், அட வேண்டும் - கெடுத்தல்வேண்டும் (கெடுக்கும்போது) வேண்டியவெல்லாம் அப்புலன்களை அநுபவித்தற் பொருட்டுத்) தாம்படைத்தபொருள்களையெல் லாம், ஒருங்கு-ஒருமிக்க, விடல்வேண்டும்-விடுத்தல்வேண்டும், எ - று.

(க - ரை.) முத்தியை விரும்புவோர் ஐம்பொறிகளுக்குரிய புலன்களைக் கெடுத்தல்வேண்டும் என்பதாம். * புலன்களே அநுபவித்தலைப் புலமென்னுர். அவ்வநுபவிப்பு மனத்தைத் தன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் சேடப்பட்டவேரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்லவொட்டாமையால் அடல் வேண்டுமென்றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வநுபவிப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு விடல் வேண்டுமென்றும், சொல்லினுர். (கூ)

இயல்பாகு தோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(இ - ள்.) தோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு, ஒன்று - பற்றப்படுவது ஒரு பொருளும், இன்மை - இல்லாதிருக்கை, இயல்பாகும் சுபாவமாகும், உடைமை (ஒன்றுபினும்) உடைமை, பெயர்த்து (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால் மற்றும் - மீண்டும், மயலாகும் - மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும், எ று.

(க - ரை.) தவத்தோர்க்குப் பற்றற்றிருப்பது இயல்பாகும் - என்பதாம். *தோற்பவரை தோல்பென்றும், மயலுக்கு ஏதுவையலென்றும், சொல்லுதலால் ஆருபெயர்கள். எல்லாப்பொருள்களையும்விட்டு ஒருபொருளோவிடாதவிடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்திற்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யுமென்பது கருத்து. [இவை நான்கு பாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்று விதேல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றூர்க் குடம்பு மிகை.

(இ - ள்.) பிறப்பறுக்க லுற்றூர்க்கு - பிறவியைநீக்கு முயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் (அதற்கு) உதவியாகிய உடம்பும், மிகை அதிகமாம் (ஆனபின்) மற்றும்-அதற்குமேலும்,தொடர்ப்பாடு (சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சிலபொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன்-என்னுகும், எ - று.

(க - ரை.) பிறவியைநீக்க முயல்வோர்க்கு உடல்பாரமாம், மற்றவையாலென்னபயன்-என்பதாம். * கொல்-அசை. பொதுப்பட உடம்பென்றதனுல்-உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும் அருவுடம்பு-இந்திரியவுணர்வுகளோடும் பிராணவாயுக்களோடும் காமவினை வினைவுகளோடும் கூடியமனம், இது சூட்சம சரீர மெனவும்படும். (டு)

யானென தென்னுஞ் செருக்கருப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(இ - ள்.) யானெனதென்னும் (தானல்லாதவுடம்பை) யானென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய, செருக்கு - மயக்கத்தை, அறுப்பான்-கெடுப்பவன், வானோர்க்கு தேவர்க்கும், உயர்ந்த-அடைதற்கரிதாகிய, உலகம்-முத்தியுலகத்தில், புகும் - செல்லுவான், எ - று.

(க - பா.) நான், எனது, என்னுமயக்கமற்றவன் முத்தி அடைவன் என் பதாம். * மயக்கம் அறியாமை. அதனைக்கெடுத்தலாவது, குருபதேசத்தா லும், யோகாப்பியாசத்தாலும், அவ்வுடம்பை யானல்லவென்றும், அப்பொ ருளே எனதல்லவென்றும், தெளிந்து அவைகளிலே பற்றைவிடுதல் வானோர் க்குமென்னும் சிறப்புமீமை வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் இருவகைப் பற் றையும் விட்டவர்க்கே மோக்ஷமுண்டென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(இ-ள்.) பற்றினை (இருவகைப்) பற்றுக்களையும், பற்றி - இறுகப்பற்றி, விடாதவர்க்கு-விடாதவனை, இடும்பைகள் - துன்பங்கள் பற்றி - இறுகப்பற்றி, விடா - விட்டு நீங்காவாம், எ-று.

(க - பா.) இருவகைப்பற்றையும் விடாதவர்களைத் துன்பங்கள் விடா என்பதாம். * இறுகப்பற்றல், ஆசை மிகுதல் விடாதவர்க்கென்பது வேற் றுமை மயக்கம். [இதனால் பற்று களைவிடாதவர்க்கு மோக்ஷம் இல்லை யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(இ - ள்.) தீரத்துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தவர், தலைப்பட்டார் (முத்தி யை) அடைந்தவராவார், மற்றையவர் - அப்படி துறவாதவர், மயங்கி - மய க்கமுற்று, வலைப்பட்டார்(பிறப்பாகிய)வலையிலே அகப்பட்டவராவார், எ-று.

(க - பா.) முற்றத் துறந்தவர்கள் முத்திபெறுவர் துறவாதவர் பிறப் பிலழுந்துவர்-என்பதாம் * முழுதுந் துறத்தலாவது-பொருள்களையும், இரு வகை உடம்புகளையும் வெறுத்துப் பீற்றற விடுதல். அப்படித் துறவாமை யாவது, அவைகளிலே ஒன்றனிடத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றி, தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவலையுள் அகப்படுதல்ால் மயங்கியென்றும் சொல்லினர். (அ)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) பற்றற்றகண்ணே (இருவகைப்) பற்றுகளையும் அற்றபொழுதே (அப்பற்றறுதியானது) பிறப்பு (அவனது) பிறவியை, அறுக்கும் - ஒழிக்கும், மற்று - அவை அறுதபொழுது, நிலையாமை (அவற் றுல் பிறந்தும் இறந்தும் (வருகிற) நிலையாமையானது, காணப்படும் - அறி யப்படும், எ - று.

(க-ரை.) பற்றற்ற பொழுதே பிறப்பறும்-என்பதாம். * காரணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமை பற்றி பற்றற்ற கண்ணே என்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவை இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௬)

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

௩௬ - ஆம் - அதி - மெய்யுணர்தல்.

(இ-ள்.) பற்றற்றான் (எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிநின்றே) பற்றில்லாத கடவுளாலே சொல்லப்பட்ட, பற்றினை-முத்திவழியை, பற்றுக (இதுவே நல்லவழியென்று) மனத்திற் கொள்ளக்கடவர் (கொண்டு) அப்பற்றை அதனிடத்து உபாயத்தை, பற்றுக-மனத்தினாலே செய்யக்கடவர், பற்று (விடாதுவந்த) பற்று, விடற்கு-விடுதற்கு, எ-று.

(க-ரை.) பற்றற்றான் சொல்லிய முத்திவழியைப் பற்றக்கடவர் - என்பதாம். * கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்றற்றானென்றார். அதனிடத்து உபாயமும், தியானமும், சமாதியும் ஆம். விடாதுவந்த பற்று அகாதியாய்வரு முடற்பற்று. [இதனால் அப்பற்று விடுதற்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

முப்பத்தைந்தாம் - அதிகாரம் - துறவு
முற்றிற்று.

௩௬ - ஆம் - அதி - மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது: பிறப்புவீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும் † விபரீத ‡ சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல், இதை வடநூலார் தத்துவஞான மென்பர், இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றிய விடத்தே உண்டாவதாகையால், அக்காரண வொற்றுமைபற்றி துறவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

(இ - ள்.) பொருளல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாதவைகளை, பொருளென்று-மெய்ப்பொருள்க ளென்று, உணரும் - அறிகின்ற, மருளான் விபரீத ஞானத்தினாலே, மாணாப் பிறப்பு - மாட்சிமைப்படாத பிறவி (இன்பமில்லாத பிறவியென்றபடி) ஆம்-உண்டாகும், எ-று.

(க - ரை.) பொய்ப்பொருள்களை மெய்ப்பொருளென்றெண்ணு மயக்கத்தாற் பிறப்புண்டாம் - என்பதாம். * இங்கே பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்தலாவது - மறுபிறப்பும், இருவகைப் பயன்களும், கடவுளும் இல்லையென்றும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்கத்தை மெய்ந்நூல் வழக்கமென்று துணிதல். நரகர்,

[illegible] பிறப்புகளிலும் உள்ளது துன்பமே யாகலால் மாணாப் பிறப்பென்றார் [இதனால், பிறப்புத் துன்பமென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் விபரீத ஞானமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.] (க)

† விபரீத ஞானமாவது கயிற்றைப்பாம்பென்று அறிதல்போல்வன.
‡ சந்தேக ஞானமாவது கயிறோ பாம்போவெனத் துணியாதது போல்வன.

இருணீங்கி இன்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(இ - ள்.) மருள்-அவ்விபரீத ஞானத்திலிருந்து, நீங்கி, மாசறு - குற்றமற்ற, காட்சியவர்க்கு-மெய்யறிவை யுடையவராயினவர்க்கு (அம்மெய்யறிவானது) இருள்-பிறவியை, நீங்கி-நீங்கச்செய்து, இன்பம் முத்தியை, பயக்கும்-கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை,) விபரீத ஞானத்தை விட்டோர்க்குமுத்தி இன்பம் உண்டு என்பம். *இருள் நரகம் அது தன் காரணமாகிய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கி யென்னுந் தன்வினை - நீக்கியென்னும் பிறவினைப் பொருளில்வந்தது. மாசறுகாட்சி-கேவல ஞானம். [இதனால் வீடாவது உயர்வொப்பில்லாத இன்பமென்பதும், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப்பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

(இ - ள்) ஐயத்தின் - சந்தேகத்திலிருந்து, நீங்கி, தெளிந்தார்க்கு - மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு, வையத்தின் (அடைந்துநின்ற) நிலவுலகத்தினும், வானம் (அடையக்கடவதாகிய(வீட்டுலகம், நணியது - அடைந்ததாதலை, உடைத்து-உடையதாம், எ - று.

(க - ரை.) சந்தேகஞானத்தை விட்டோர்க்கு முத்தியுலகம் மிக்கச்சமீபமாகும்-என்பதாம். * இங்கே ஐயமாவது: மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயன்களும், கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவு பிறவாமல் நிற்றல். ஒரு விதத்தினாலே பிறர்மதத்தைக் களைந்து தமது மதத்தை நிறுத்துதல் சமய நூல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய் யெதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோகிகள் தமது அநுபவ ஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால், [illegible] தெளிந்தாரென்றும் அவ்வனுபவஞானம் மேலிடுந்

அவரை ஐயத்தினின்றும்
தோறும் பழைய லோகாசாரஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாதலால்,
அதனைப் பயன் மேல்வைத்து வையத்தின்வான நணியதுடைத்தென்றும்
சொல்லினர். சொல்லவே சந்தேகஞானமும் பிறவிக்குக் காரணமாகுதல் சொ
ல்லப்பட்டதாயிற்று. (க)

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(இ - ள்.) மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு - மெய்யையறிந்த வில்லாதவர்க்கு ஐயுணர்வு (ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் இவ்வைந்து புலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு • எய்தியக்கண்ணும் (அப்புலன்களைவிட் டத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும் (அதனாலே) பயன்-பிரயோசனம் இன்று. இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) மெய்யை யறியாதவர்க்கு ஐம்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசன மில்லை-என்பதாம். * ஐந்தாகிய உணர்வு, மனம், அது வசப்படு தலாவது: மடங்கியோகக் குறியிடத்தே நிற்கை. அப்படி நின்றவிடத்தும்

உயிரைச்சேச மாட்டாமையாற் கெட்வீடுமென்பது இதனுலே சொல்லப் (கீ)
பட்டது.]

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னுமன் கெடக்கெடு நோய்.

(இ - ள்.) (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி புடையவர்க்கு) காமம், வெகுளி, மயக்கம், விருப்பம், வெறுப்பு, அஞ்ஞானம், எனப்படுகிற இவைமூன்றன், இக்குற்றம் - மூன்றனது, காமம் - பெயரும், கெட - கெடுதலால், நோய் (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள், கெடும் - உண்டாதலில்லை— எ-று.

(க - ரை.) ஞானவான்களுக்கு மூக்குற்றங்களால் வருந்தன்பங்களில்லை. என்பதாம். * அநாதியாகிய அவித்தை யென்னும் அஞ்ஞானமும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அது பற்றி அதனது மறுதலையிடத்தே செல்லும்கோபமும் எனவடதலார் குற்றம் ஐந்தென்பர். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும், அவாவுதல் ஆசையிலும், அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இடையறுத ஞானயோகங்களுக்கு முன்னே இக்குற்றமூன்றும் காட்டுத்தீ முன்னே பஞ்சுபோலுமாம். ஆதலால் அம்மிகுதி தோன்ற இவை மூன்றனுமன் கெடவென்றார். விகாரத்தாலே தொக்காகாமமும் என்னுமிழிவு சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. [காரணமாகிய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையால் அவர்க்குவருதற்குரிய தன்பங்களும் இல்லையென்பது இதனுலே சொல்லப்பட்டது.] மூன்றிடத்த தன்பங்களும் மேல்வரும் தன்பங்களும் இல்லாமற் போகுதலை மெய்யுணர்வின் பயனுதலால் இவை இரண்டும் இவ் வதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் மெய்யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட் வினைப்பயனுமே யென்பது பெற்றும்.

மூப்பத்தாறும் அதிகாரம் மெய்யுணர்தல்

முற்றிற்று.

கள-ஆம்-அதி-அவாவறுத்தல்

அஃதாவது: முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு கடைநின்ற உடம்பும், அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும், நின்றமையால் அதுபற்றி ஏரோவிடத்தைத் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்கவசத்தினுலே நினைவுசெல்லுமன்றே அந்நினைவும் பிறவிக்கு வித்தாமாகலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுல் வினங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந்
தவா அப் பிறப்பீனும் வித்து.

(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்க்கும் - சகலவுயிர்களுக்கும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், தவா - கெடாதுவருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, ஈனும் விளைப்பதாகிய, வித்து விதை, அவா - அவாவாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார், எ-று.

(க - ரை.) எவ்வுயிர்களின் பிறவிக்கு விதை ஆசை - என்பதாம். *உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்திலே அடுத்தவினையும், அது காட்டுங்கதி நிமித்தங்களும், அக்கதியிலவாவும், உயிரினிடத்தே முறையேவந்து உதிக்க, அறிவை மோகமானது மறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவாவானது கதியினிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால், அதனைப்பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவசத்தால் உளதாகிய அவ்வுயிரின் வேறுபாட்டிலும் † உற்சர்ப்பிணி ‡ அவசர்ப்பிணி யென்னுங் காலவேறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுகை வேறுபடாமையால் எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும் இது எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் என்பவென்றும் கூறினார். [இதனால் பிறப்புக்கு அவாவித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

91 வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(இ - ள்.) (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்) வேண்டுங்கால் - ஒன்றைவேண்டினால், பிறவாமை - பிறவாதிருக்கையையே - வேண்டும் - இச்சிக்கவேண்டும், அது - அப்பிறவாமையானது, வேண்டாமை தான் ஒருபொருளையும்) அவாவாமையை, வேண்ட - இச்சிக்க, வரும் (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் பிறவாமையையே யிச்சிக்கவேண்டும் என்பதாம். * அநாதியாகத்தான் பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு, இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசையுண்டாமாதலால் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும் இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்தைக் குறித்து ஒருபொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலாலே அதுவேண்டாமை வேண்டவருமென்றுஞ் சொல்லினார். (உ)

92 வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

(இ - ள்.) வேண்டாமையன்ன (ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோலும், விழுச்செல்வம் - மேலாகிய செல்வமானது, ஈண்டு (காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்திலே, இல்லை, (அவ்வளவேயன்றி) ஆண்டும் (கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும், அஃதொப்பது - அதுபோல்வது, இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) இச்சியாமைக் கொப்பானசெல்வம் இவ்வுலகத்திலும் மோக்ஷ

† உற்சர்ப்பிணி - உலகம் வாழ்நாள் போகம் இவை முதலானவைகளா லே வளர்பிறைபோல் பெருகுங்காலம்.

‡ அவசர்ப்பிணி - அது அவைகளாலே தேய்பிறைபோல் சுருங்குங் காலம்.

மேலுமேலு மோக்கக் ழோதலால் தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை வி ழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகங்களிலும் ஒப்பதில்லை யென்றும் சொல்லினர். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மே லாகிய செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

தாவுய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்ற
வாவுய்மை வேண்ட வரும்.

(இ - ள்.) தாய்மையென்பது (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படு வது, அவாவின்மை - அவாவில்லாமையாம். அது அவ்வவாவில்லாமை, வாய் மை - மெய்ம்மையை, வேண்ட-இச்சிக்க, வரும் தானே யுண்டாம், எ-று.

(த - சா.) மெய்ம்மையை யிச்சிக்கவருவது ஆசையில்லாமை அதேமுத் தி - என்பதாம். * வீடாவது - உயிர் அஞ்ஞான முதலாகிய அழுக்கறுதலாத லால் அதனைத் தாய்மையென்றும், சரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தாய்மையென்பது அவாவின்மை யென்றும் வாய்மையையுடைய பரத்தை ஆருபெயரால் வாய்மையென்றும், சொல்லினர். மற்று - அசை. வேண்டு தல் - இடைவிடாதபாவித்தல், [அவாவறுத்தல் முத்திக்கு நேரே காரணமென் பதும் அது வருவழியும் இதனுலே சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

(இ - ள்.) அற்றவரென்பார் (பிறவி) யற்றவரென்று சொல்லப்படுபவர் அவாவற்றார் (அதற்கு நேரே காரணமாகிய) அவ்வாசையற்றவர், மற்றையார் பிற வேதுக்கள் அற்று அதுவொன்றும் அறாதவர், (அவ்வேதுக்களாலே யென்றன் பக்கள் அற்றவரல்லாமல்) அற்றாகவற்றதிலர் - அவர்போற் பிறவியற்றிலர்.

(த - சா.) பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுபவர் ஆசையற்றவர் -என் பதாம். * [இதனுல் அவாவற்றவரது சிறப்பு விதியினுலும் எதிர் மறையினு லுஞ் சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

அஞ்ஞா தோரு மறனே யொருவனே
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(இ - ள்.) ஒருவனே (மெய்யுணர்தல் முதலாகிய காரணங்களெல்லாம் பெற்று அவைகளான் முத்தியை அடைதற் குரியவனுயினு) ஒருத்தனை, வஞ்சி ப்பது-மறவினைழியிலுலே ழுழைத்து பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெடுக்கவல் லது, அவா - அவாவாம் (ஆகலால்) அஞ்சுவது - அவ்வவாவை) அஞ்சிக்காப் பாற்ற, அறன் - திறனறமாம், எ-று.

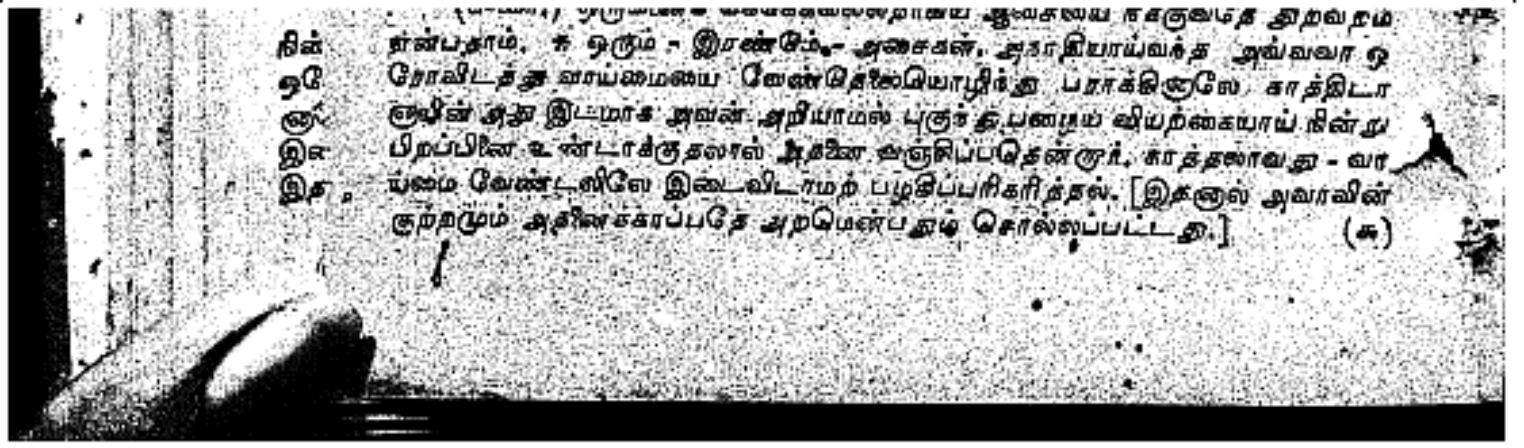

நின் ஒழுக்கு இன்மை தான்பதாம். * ஒரும் - இரண்டும்- ஆசைகள். ஆராதியாய்வந்த அவ்வவா ஒ ரோவிடத்த ஸாய்மையை வேண்டுமென்றே ஆராய்ந்து பாராதிருந்தலே காத்திடா ஒழுக்கின் அது இடமாக அவன் அறியாமல் புகுந்து துன்பமும் வியர்க்கையாய் நின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வெறுப்பதென்றார். காத்தலாவது - வாய்மை வேண்டுமிடமே இடைவிடாமற் பழகிப்பரிகரித்தல். [இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கூஎ - ஆம் - அதி - மெய்யுணர்தல். கஉக

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றுன் வரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) அவாவினை - ஆசையினை, ஆற்றவறுப்பின்-முழுதுமறுத்தால் (வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்க வல்லவனுயினென்றபடி) (அவனுக்கு)தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவாகிய செயல், தான்-வேண்டு மாற்றுல், தான் விரும்பும் வழியினுலே, வரும்-உண்டாகும், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனிச்சையை நீக்கினு லவன் கெடாமைக் கேது உண்டு-என்பதாம். * கெடாமை பிறவித் துன்பங்களால் அழியாமை அதற்கு ஏதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களே தான் விரும்புவழிமெய் வருந்தாதவழி. அவாவை முழுவதும் அறுத்தவனுக்கு மேலே தவஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை, அவனுல் செய்யப்பட்டவையெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. (எ)

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்ப மஃதுண்டேற்
றவா அது மேன் மேல் வரும்..

(இ - ள்) அவாவில்லார்க்கு - ஆசையில்லாதவர்க்கு, துன்பம் (வரக்கடவ) தொருதுன்பம், இல்லாகும் - இல்லையாகும், ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம்) (இல்லாதிருக்கும்) அஃதுண்டேல்-அவ்வொன்றுமாத்திரம் உண்டாயின் (அதனுல் எல்லாத்துன்பங்களும்) தவாது - முடிவில்லாமல், மேன்மேல் - மேலுமேலும், வரும், எ - று.

(க - ரை.) ஆசையற்றவர்களுக்குத் துன்பமில்லை - என்பதாம். * உடம்பு மொண்டுகொண்ட துன்பமுன்பே செய்துகொள்ளப் பட்டதாகலின் இங்கே துன்பமென்றது, இப்போது அவரவராலே செய்துகொள்ளப் படுகின்றவைகளே மேன்மேல் வருமென்றதனுல், தன்னைப்பற்றிவருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், ஆகிய மூவகைத்துன்பங்களென்பது பெற்றும். [இதனுல் அவாவே அத்துன்பத்திற்குக் காரணமென் (அ)

பது சொல்லப்பட்டது.]

இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(இ - ள்.) அவாவென்னும் - அவாவென்று சொல்லப்படுகிற, துன்பத்துட்டுன்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த துன்பமானது, கெடின் (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின் (அவன் முத்திபெற்ற விடத்தேயல்லாமல்) ஈண்டும்-இங்கேயும் (உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்து மென்றபடி (இன்பம்-ஆனந்தமானது இடையறாது - நடுவே நீங்காது, எ - று.

(க - ரை.) மிகத் துன்பந்தருவதாகிய ஆசைகெடின் இவ்வுலகத்திலும் இன்பம் - என்பதாம். * துன்பத்துட்டுன்பமாவது - மற்றைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படியாகவருங் கொடிய துன்பமாம். அவ்வானது பயனைக்கொடுக்கும்போதே யல்லாமல் தோன்றும்போதும் துன்பமாகலால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது. அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்று காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வவாக் கெட்டவர்க்கு மனந்

தடுமாறாது நிரம்பிநிற்கு மாகையால் ஈண்டும் இன்பம் இடையறாதென்றார். [இதனால் அவாவறுத்தவர் முத்தியின்பத்தை உடம்போடுநின்றே அடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

(இ - ள்.) ஆராவியற்கை (ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய, அவா-அவாவை, நீப்பின் (ஒருவன்) விடுவானாயின் (அவ்விடுகை அவனுக்கு) அந்நிலையே-அப்போதே, பேராவியற்கை (எப்போதும்) ஒரு நிலை மையனாந்தன்மையை, தரும்-கொடுக்கும். எ-று.

(க - ரை.) நிரம்பாத ஆசையைவிடில் அது பிறவாமையைத்தரும்-என்பதாம். * நிரம்பாமையாவது - தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாத பொருள்களைவேண்டி மேலுமேலும்வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பதுகருத்து. களிப்புக்கவலைகளும் பிறப்புப்பிணி முப்பிறப்புகளும். முதலானவை இல்லாமல் உயிர் ஒப்புயர் வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அதை அவாவை விட்டவிடத்துப் பெறுதற்கு ஐயமில்லாமையால் அந்நிலையே தருமென்றும் சொல்லினார். அந்நிலைமையை யுடையவனைச் சீவன்முத்தனென்பர். [இதனால் வீடாவது இதுவென்பதும் அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

முப்பத்தேழாம் அதிகாரம் அவாவறுத்தல் முற்றிற்று.

துறவறவியல் - முற்றுப்பெற்றது.

௮ அதிகாரம் - ௩௭ - க்கு - திருக்குறள் - ௩௭௰.

இவ்விதத்தால் இம்மை, மறுமை, வீடு என்கிற மூன்றையும் உண்டாக்குஞ் சிறப்புடைத்தாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார். இனி முறையே பொருளும், இன்பமும், அருளிச்செய்யத் தொடங்கியவர் அவைகளுக்கு முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லுகிறார்.

௩௮ - ஆம் - அதி - ஊழ்.

அஃதாவது: நல்வினைப் பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப் பயனாகிய துன்பமும், அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம். ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பவை ஒருபொருட்சொற்கள். இது பொருளின்பங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையாலும், முன் சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்த முடைமையாலும் அதனிறுதியிலே சொல்லப்பட்டது.

ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி.

(இ ள்.) (ஒருவனுக்கு) கைப்பொருள் கையிலிருக்கும் பொருள், ஆகூழால் ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே, அசைவின்மை-முயற்சியானது, தோன்றும்-உண்டாகும், போகூழால் போகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே, மடி-சோம்பலானது, தோன்றும்-உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குப் பொருள்வரும் விதியால் முயற்சியும் பொருளழியும் விதியால் சோம்பலும் உண்டாகும், என்பதாம். * ஊழானது ஒரு பொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சி சோம்பல்களையும் தானே தோன்றச்செய்யு மென்பது கருத்து. (க)

பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழூற்றக் கடை.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) அறிவு-எல்லாவறிவும் உண்டாயிருந்தாலும், இழவு (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரணமாகிய, ஊழ் (உற்றக்கடை) பொருந்தியவிடத்து, பேதைப்படுக்கும் (அதனை) அறியாமையாக்கும் (அவனறிவு சுருங்கி யிருந்தாலும்) ஆகல் (கைப்பொருள் ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழ், உற்றக்கடை-பொருந்திய விடத்து, அகற்றும் (அதனை) விரிக்கும், எ-று.

(க-ரை.) போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையையும் ஆகும் ஊழ் அறிவையும் தரும்-என்பதாம். * கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. ஊழ் இயற்கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்து மென்பதாம். (உ)

97 துண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

(இ-ன்) (அறியாமை யாக்குவதாகிய ஊழுடையவனொருவன்) நுண்ணிய - நுட்பமான பொருள்களையுடைய, நூல்பல - பல நூல்களையும், கற்பினும்-கற்றாலும் (அவனுக்கு) மற்றும்-பின்னும், தன்னுண்மை - தனது ஊழிலாலாகிய அறிவே, மிகும்-மேற்படும், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவ னுட்பமாகிய நூல்களைக் கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழிலாலாகிய அறிவே மிகும் - என்பதாம். * பொருளினுண்மை-நூலின் மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் - கல்வியறிவைப் பின்னே இதை என் செய்தோமென்று நன்பப்படுதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். செயற்கையாலாகிய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்து மென்பதாம். (ஊ)

98 இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(இ-ள்.) உலகத்து-உலகத்தில், இயற்கை (ஊழிலாலாகிய) இயற்கையானது, இருவேறு - இரண்டுகூறு பிருக்கின்றது (ஆதலால்) திரு - செல்வமுடையவராதலும் வேறு, தெள்ளியாராதலும் - அறிவுடைய ராகலும் வேறு, எ-று.

(க-ரை.) உலகில் ஊழின் இயல்பு செல்வமுடைமை, அறிவுடைமை என இரண்டுவகை-என்பதாம். * செல்வத்தைப் படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுதலும் அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவென்றே

அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவினராதற்கு ஆகிறவூழ் செல்வராகுதற்கும் செல்வராதற்கு ஆகிறவூழ் அறிவினராகுதற்கும் ஆகாவென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பது பெற்றாம். (௪)

நல்லவை யெல்லா அந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

(இ-ள்.) செல்வம் - செல்வத்தை, செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு, நல்லவை யெல்லாம் - நன்மை யுள்ளவை யெல்லாம், தீயவாம் - தீயவையாய் அழிக்கும் (அதுமாத்திரமல்லாமல்) தீயவும் - தீயவைதாமும், நல்லவாம்-நல்லவையா யாக்கும் (ஊழ்வசத்தால்) எ-று.

(க-ரை.) விதிவசத்தால் நல்லவை யெல்லாந் தீயவாந் தீயவையெல்லாம் நல்லவாம் - என்பதாம். * நல்லவை தீயவை என்றது, காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலும் ஆகிய இவை முதலானவைகளை ஊழாலென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவையாயிருந்தாலும் அழியும். ஆக்குமூழ் உற்றவிடத்து அவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்றதாயிற்று ஆகவே ஊழ்கால முதலான துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுத்துமென்பது பெற்றாம். (௫)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

(இ-ள்.) பால்-ஊழினாலே, அல்ல - தம்முடையவை யாகாதபொருள்கள், பரியினும் - வருந்திக் காப்பாற்றினாலும் ஆகாவாம் (தம்மிடத்து) நில்லாமற்போகும், தம - தம்முடையவையாகிய பொருள்கள், உய்த்து (புறத்தே) கொண்டுபோய், சொரியினும் — பெய்துவிட்டாலும், போகா (தம்மை விட்டுப்) போகாவாம், எ-று.

(க - ரை.) ஊழினால் தமக்குரித்தாகாப் பொருள்களைக் காப்பாற்றினாலும் நில்லா உரித்தாகும் பொருள்களைப் புறத்திற்போக்கினாலும் போகா-என்பதாம். * பொருள்களது நிலையும், போக்கும் ஊழால் ஆவதல்லது காப்பினாலும், இகழ்ச்சியினாலும் ஆகாதென்பதாம். [இவை ஆறு பாட்டாலும் பொருள்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது.] (௬)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்தலரிது.

(இ - ள்.) கோடி (அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்) கோடியை, தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச் சேர்த்தவர்க்கும், வகுத்தான் - தெய்வத்தினால் வகுத்த, வகுக்கப்பட்ட, வகையல்லால் - வகையாலல்லது, துய்த்தல் - அநுபவித்தல், அரிது-உண்டாகாது, எ-று.

(க - ரை.) கோடி பொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்குங் கடவுளமைத்த வலமப்பன்றி யநுபவித்தலரிது-என்பதாம். * எந்தவினை எந்த வுயிரினாலே செய்யப்பட்டதே அந்த வினையின் பயனை அந்த வுயிர்க்கே வகுத்தலால் வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை தொகுக்காதவர்க்கு

மாத்திரமல்லாமல் என்னும் பொருளைத் தருதலால் எச்சவும்மை. வேறு முயற்சிகளாலே பொருள்களைச் சேர்க்கலாமே யல்லாமல் அநுபவித்தல் கூடாது அதற்கு ஊழ்வேண்டு மென்பதாயிற்று. (எ)

துறப்பார்மேற் துப்புர வில்லா ருறற்பால
ஓட்டா கழியு மெனின்.

(இ - ள்.) துப்புரவில்லார் (வறுமையிலுலே) அநுபவித்தல் இல்லாதவர், துறப்பார் (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்குங் கருத்துடையவராவார் (ஊழ்கள்) உறற்பால - அடையும் பகுதியையுடைய தன்பங்களை, ஓட்டா - அடைவிக்காமல், கழியுமெனின் - நீங்குமாயின், எ-று.

(க - ரை.) ஊழ்வினைகள் தன்பங்களை யடைவிக்காமல் நீங்கின் வறுமை யநுபவமில்லார் துறப்பார் - என்பதாம். * தம்மால்விடப்படும் பற்றுகளெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருந்தும் கருத்து வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ்வலியாலென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக் காட்டலால் - மன்-ஒழியிசை. (அ)

நன்றுங்கா ணல்லவாக் காண்பவ ரன்றுங்கா
-ல்லற் படுவ தெவன்.

(இ-ள்.) நன்று - நல்வினை, ஆக்கால்-இன்பங்களைக் கொடுக்கும்போது (அவ்வின்பங்களை நீக்கும் விதத்தேடாமல்) நல்லவா - இவை நல்லவையென்று நிசைத்து, காண்பவர்-அநுபவிப்பவர், அன்று - மற்றைத்தீவினை, ஆங்கால், துன்பங்களைக் கொடுக்கும்போது (அத்துன்பங்களையும் அப்படி அநுபவியாமல்) அல்லற்படுவது (நீக்கும் விதத்தேடிக்) தன்பப்படுவது, எவன் - என்ன நினைத்து, எ-று.

(க-ரை.) நன்மையை யநுபவிப்பது போலத் தீமையையும் அநுபவிக்க வேண்டும்-என்பதாம். * தாமே முன்செய்துகொண்டமையாலும் பயனைக் கொடாமல் கழிவமையாலும் இரண்டும் இசைத்து அநுபவித்தற்கு உரிமையாம். அவைகளிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அநுபவித்து மற்றதற்கு அது செய்யாமல் வருந்துதல் அறிவு அன்று-என்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின் வல்லசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

(இ-ள்.) மற்றொன்று (தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத்) தனக்குப்பகையாகிய ஒருபாயத்தை, சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும், தான், முந்துறும் (அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக் கொண்டுவந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுநிற்கும் (அதனால்) ஊழின்-ஊழ்போல், பெருவலி-மிகுந்த வலிமையுடையவை, யா-எவை, உள-இருக்கின்றன, எ-று.

(க-ரை.) ஊழை விலக்க நினைக்கின் அதுவேமுன்னிற்கும் ஆதலால் அவ்வூழினும் வலியவை இல்லை - என்பதாம். * பெருவலி அதனையுடைய ஊழுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். சூழ்தல் பல்ருடனும் பழுதறவெண்ணுதல், ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச் செய்தற்கேயல்லாமல் ஆராய்தற்கும் சமயங் கொடாதென்கிற பொருளைக்குறித்து நிற்கையால் உம்மை எச்ச

வும்மை எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையால் ஊழே வலியையுடையதென்பதாம். [இதனால் அவ்விருவகை யூழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாகிய பொருளின்பங்களுள் இடைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக் கொண்டார்.

முப்பத்தெட்டாம் அதிகாரம் ஊழ் முற்றிற்று.

முதலாவது அறத்துப்பால்

முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம் - ௩அ - க்கு - திருக்குறள் - ௩அ௰.

இரண்டாவது,

பொருட்பால்.

பொருளாவது: அறவழியிலுலே சேர்க்கப்பட்ட பொன்மணி முத லானலையாம். அது, தனக்குத் துணைக்காரணமாகிய அரசனீதி சொல் லவே அடங்கும். அவ்வரசனீதியாவது, காவலே நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல், என மூன்றியல்களால் அருளிச் செய்தார்.

அரசியல்.

அரசாவது: உலகத்திற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசியலே இருபத்தைந் ததிகாரங்களிலுலே சொல்லத்தொடங்கி முத லிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

நகை - ஆம் - அதி - இறைமாட்சி.

அஃதாவது: அரசனது நீற்குண நற்செய்கைகளாம்.

✓படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசருள் ளேறு.

(இ-ள்.) படை-சேனையும், குடி-நாடும், கூழ்-பொருளும், அமைச்சு-அமைச்சும், நட்பு-நட்பும், அரண்-அரணும் (என்றுசொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்) உடையான் - உடையவன், அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண் சிங்கம்போல்வா னவான், எ-று.

நகை - ஆம் - அதி - இறைமாட்சி.

கஉசு.

(க-ரை.) சேனை, நாடு, பொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரண் இவ்வாறங்கங்களையு முடையவ னரசருளாண்சிங்கம் போன்றவன் - என்பதாம். * குடியையுடைய நாடு - குடியென்றும், சூழ்ச்சு ஏதுவாகிய பொருள் - கூழென்றும், சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு, நட்பு, பொருள், நாடு, அரண், படை, என்பதே மூறையாயினும் இங்கேசெய்யுணேக்கிப் பிறழவைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்று குறையினும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும். [இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவன, இவை யென்பதும் இவைமுழுது முடைமையே அவன் வெற்றிக்கு ஏதுவென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (க)

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(இ-ள்.) வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, இயல்பு - இயல்பாவது, அஞ்சாமை-திண்மையும், ஈகை-கொடையும், அறிவு-விவேகமும், ஊக்கம்-மனவெழுச்சியும், இந்நான்கும் - இந்த நான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை-நடுவே நீங்காது நிற்கை, எ று.

(க-ரை.) அரசனுக் கியல்பாவது : வல்லமை, ஈகை, யறிவு, மனவெழுச்சியாகும்-என்பதாம் * ஊக்கம் தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்சி இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கங்களுக்கும் உரித்து. ஈகை-படைக்குரித்து. மற்றவை தொழிலுக்குரியன. உயிர்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும் அவற்றுள் இவை அடங்கினால் அரசனுக்குக் கெடுவனபலவாம். ஆகலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்ற நிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (உ)

3 தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

(இ-ள்.) நிலனுள் பவர்க்கு-நிலத்தினையாளுந் திருவினையுடையவனுக்கு, தூங்காமை யுடைமை-அக்காரியங்களிலே விளைவுடைமையும், கல்வியுடைமை (அவைகளை அறிதற்கு ஏற்ற)-கல்வியுடைமையும், துணிவுடைமை-ஆண்மையுடைமையும் (ஆகிய) இம்மூன்றும்-இம்மூன்று குணங்களும், நீங்கா (ஒருபோதும்) நீங்காவாம், எ-று.

(க-ரை.) விளைவுடைமை, கல்வியுடைமை, வலியுடைமை, இம்மூன்று மரபினைவிட்டு நீங்கா-என்பதாம். * கல்வியது கூறுபாடுபின்னே சொல்லப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றுள்-கல்வி ஆறங்கத்துக்கும் உரித்து, மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காமையென்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக்கொள்க. (கூ)

4 அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(இ-ள்.) அறன்-(தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து, இழுக்காது-தவறுது நடந்து, அல்லவை-அறமல்லாதவைகளை, நீக்கி (தனது நாட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற் கடிந்து, மறன்-வீரத்திலிருந்து, இழுக்கா-தவறுது, மானம்-மானத்தை, உடையது-உடையவன், அரசு-அரசனுவான், எ-று.

கஉ0 நகூ-ஆம்-அதி-இறைமாட்சி.

(க-ரை.) தன்னறத்திலிருந்து பாவங்களை நீக்கி வலிமையிலுல் தவறுத மானமுடையவன் அரசன்-என்பதாம். * அவ்வறமாவது: வேதமோதல், யாகஞ்செய்தல், ஈதல், என்னும் பொதுத் தொழில்களிலும், படைக்கலம்பயிலல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறமழித்தல், என்னுஞ் சிறப்புத்தொழில்களிலும், தவறுமல்நிற்கை. அல்லவை, கொலை, களவு, முதலானவை குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு மற்றிழுக்கா மானமென்றார். அரசு-அரசனது தன்மையாதலால் அது உபசாரவழக்கால் அவன் மேலே நின்றது. (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(இ - ன்.) இயற்றலும் (தனக்குப் பொருள்கள்வரும் வழிகளை மேலுமே லும்) உண்டாக்கலும், ஈட்டலும் (அப்படிவந்தவைகளை) ஓரிடத்தே தொகுத் தலும், காத்தலும் (தொகுக்கப்பட்டவைகளைப், பிறர் கொள்ளாமல் காத் தலும், காத்த - காக்கப்பட்டவைகளை, வகுத்தலும் (அறம் பொருளின்பங் களின் பொருட்டுச்) செலவு செய்தலும், வல்லது-வல்லவன், அரசு - அரச னானவன், எ-று.

(க - ரை) பொருள் வரவுதேடலிலும், சேர்த்தலிலும், காத்தலிலும், அறவழியில் செலவு செய்தலிலும், வல்லவன் அரசனுவான் - என்பதாம். * பொருள்களாவன : மணி, பொன், நெல், முதலானவை. அவைவரும் வழி களாவன : பகைவனையழித்தலும், திறைகொள்ளலும், தன்னுடகாத்தலும், முதலானவை. பிறன்றவர், பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில் செய்வோர், முதலானவர். கடவுளர், அந்தணர், வறியோர், என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும், கொடுத்தலை - அறத்தின் பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரண் என்கிற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும் போது பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னைவிட்டுப் பிரியும்போது கூட்டப்படு வோர்க்கும், கொடுத்தலை - பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா, முதலானவைகளைச் செய்தற்கும், ஐம்பொறிக ளால் அநுபவிக்கப்படு மவைகளுக்கும் கொடுத்தலை - இன்பம் பொருட்டாக வும், கொள்க. இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறுமல் செய்தல் அரி தாகலால்-வல்லதரசென்றார். [இவைதான்குபாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.] (கு)

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(இ-ள்.) மன்னன்-அரசன், காட்சிக்கெளியன் (வழக்கறிவிப்பவர்க்கும் குறையிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனுகி கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல் (யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனு மாயிருந்தால், நிலம் (அவனது) நிலத்தை, உலகம் - மீக்கூறும் (எல்லாநிலங்களிலும்) உயர்த்திச் சொல்லும், எ று.

(க - ரை.) காண்கைக்கு எளியவனும் இன்சொற்சொல்பவனும் ஆகிய அரசன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச்சொல்லும் - என்பதாம். * காணுதற்கு எளிமையாவது பெரிய அரசாட்சிமண்டபத்திலே அந்தணர், சான்றோர், உள்ளிட்டவரோடு சமயமுடையவனுயிருத்தல். கடுஞ்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும் கடுமையாகியசொல், நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லுமெனவே

௩௯ - ஆம் - அதி - இறைமாட்சி.

க.௩ க்

மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல். சொல்லவேண்டுவதில்லை யாயிற்று. உயர்த்திச் சொல்லுதல் - இவன் காக்கின்றநாடு பசி, பிணி, பகை, முதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்த வின்பந்தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல். (௬)

6 இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லார்க்குந் தன்சொலாற்
றூன்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(இ - ள்.) இன் சொலால் - இனியசொல்லுடனே, ஈத்து - கொடுத்து, அளிக்க-காப்பாற்ற, வல்லார்க்கு - வல்ல அரசனுக்கு, இவ்வுலகு - இந்தவுலகம், தன்சொலால் - தன்புகழோடு பொருந்தி, தான்கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும், எ-று.

(க - ரை.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்குமரசனுக்கு தான் நினைத்தவை உண்டாகும்-என்பதாம். * இன்சொல்-கேள்வியிலும், தொழிலிலும், இனிமையாகிய சொல், ஈதல் - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தால், அளித்தல், தன்பரிவாரத்திலுலும், பகைவராலும், கலிவுபடாமற் காத்தல். இவைசெய்தல் அருமையாகலால் வல்லாற்கென்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினர். கருதியவள விற்றூதல்-நினைத்தபொருளெல்லாம் சுரத்தல். (எ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன்மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) முறைசெய்து (தான்) முறைசெய்து, காப்பாற்றும் (பிறர் வருந்தாமற்) காத்தலுஞ்செய்யும், மன்னவன் - அரசனுனவன் (பிறவியினுலே மனிதனேயாயினும்) மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு, இறையென்று (செயலினுலே) கடவுளென்று, வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப்படுவன், எ-று.

(க - ரை.) மநுமுறைப்படி குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத் தெய்வம்-என்பதாம். * முறை - அறநூலிலும், நீதிநூலிலும், சொல்லும் வழிபிறர்மேலே சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் மனிதரிற்பிரித்து உயர்த்திவைத்தல். (அ)

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்

கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(இ ள்.) சொல் (கண்டித்தும் புத்திசொல்லுந் தன்மையாயினவரது) சொற்களை, செவிகைப்ப (தன்) செவிபொறுதாகவும், பொறுக்கும் (அவை களின் பயனைச்குறித்துப்) பொறுக்கும், பண்புடை - குணமுடைய, வேந் தன்-அரசனது, கவிகைக்கீழ்-குடைநிழலின் கீழே, உலகு-உலகம், தங்கும்-பொருந்தும், எ-று.

(க-ரை.) மந்திரி முதலானோர் கடிந்து சொல்லுஞ்சொற்களைப்பொறுக் குமரசன் உலகமுழுதும் ஆள்வான் - என்பதாம். * நாவின்கைப்பு - செவியி லேற்றப்பட்டது. பண்புடைமை-சிறப்பறிவுடையவனுகுக. அறநூல் நீதி நூல்களிலே தவறுமையாய் பூமிமுழுதும் தானே ஆள்வா னென்பதாம். (க)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பனன்கு
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி.

கஉ சம - ஆம் - அதி - கல்வி.

(இ - ன்.) கொடை (வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத் தலும், அளி (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும், செங் கோல் - முறைசெய்தலும், குடியோம்பல் (தளர்ந்த) குடிகளைப்பேணலும் ஆகிய, நான்கும் - இந்நான்கு செயல்களையும், உடையான் - உடையவன், வேந்தர்க்கு-அரசர்க்கெல்லாம், ஒளியாம்-விளக்காம், ஏ-று.

(க - ரை.) ஈகை, இருபை, செங்கோல், குடிகளைக்காத்தல், இவைகளை யுடையோன் அரசர்களுக்கு விளக்கு - என்பதாம். * செவ்வியகோல்போலு தலால் முறையைச் செங்கோலென்றார். குடியோம்பல் வறுமையுற்றவிட த்தே, ஆகிலொன்றாகிய பொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல், தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால் விளக்கென்றார். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் மாட்சியும் பயனும் உடன் சொல்லப்பட்டன.] (ஐ)

மூப்பத்தொன்பதாம் - அதிகாரம் - இறைமாட்சி
முற்றிற்று.

சய - ஆம் - அதி - கல்வி.

அஃதாவது: அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவை யாவன: அறநூலும், நீதிநூலும், தேர், யானை, குதிரை, படைக்கலம் எனப் பட்ட இவற்றிநூல்களும், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனு யிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும் யாவர்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப்புடைமையினுலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னதிகாரத்திலே தூங்காமை யென்னும் பாட்டிலே தோற்றுவாய் செயப்பட்ட மாட்சியை விரித்துச் சொல்லுதலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) கற்பவை-கற்கப்படு நூல்களை, கசடற - பழுதற, கற்க-கற்கக்கடவன், கற்றபின் (அப்படி) கற்றபின்னே, அதற்கு - அக்கல்விக்கு, தக - தகுதியாக, நிற்க (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நிற்கக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைக் குற்றமறக்கற்று அக்கல்வி யறிவிற்குத்தக்கபடி நிற்கக்கடவன்-என்பதாம். * கற்பவை யென்றதனால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்கிற உறுதிப்பொருள்களை உணர்த்துகிற நூல்களென்பது பெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது விபரீத சந்தேகங்களை நீக்கி, மெய்பொருளை நல்லோர் பலருட்னேயும் பலதரமும் பழகுதல். நிற்றலாவது, இல்வாழ்க்கையிலே கருமங்களைச்செய்து யோக்கியருக்குக் கொடுத்துத் தானநுபவித்தலிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும், தவருமை. [இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்டு மென்பதும் கற்கத்தகு நூல்களும் அவைகளைக்கற்கும் விதமும் கற்றதனாற் பயனும் சொல்லப்பட்டன.]

(க)

(இ - ள்.) உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே, இல்லார்போல் - வறியவர்போல், எக்கற்றும் (தம்மாசிரியர்முன்) எக்கற்று நின்றும், கற்றூர் - கற்றவர் (உயர்ந்தவராவார்) கல்லாதவர் (அந்நிலைக்கு நாணிக்) கல்லாதவர், கடையரே (எப்போதும்) இழிந்தவரோயாவர், எ - று.

(க - னா.) கற்றே ருயர்ந்தோரு மற்றோரிழிந்தோருமாவர் - என்பதாம். * எக்கறுதல் - ஆசையினாலே தாழ்தல். கடையென்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தைநோக்கி மெய்யாகிய கல்வியை யிழந்தவர் பின்னொருநாளும் அறிவுடையவராகாமையால், கடையரே யென்றூர். [இதனாலே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (இ)

தொட்டனைத் தூறுமணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(இ - ள்.) மணல் – மணலினிடத்தே, கேணி - கேணியானது, தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும் (அதுபோல்) அறிவு (மனிதருக்கு) அறிவானது, கற்றனைத்து-கற்ற அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும், எ-று.

(க - னா.) மணற்கேணி தோண்டியவளவு சுரப்பதுபோல மனிதருக்கறிவு கற்றவளவாகும் - என்பதாம். * இங்கே கேணியென்றது - அதனைச் சிறிது கற்றவளவினாலே போதுமென்று விடாமல் மேன்மேலும் கற்றல் வேண்டுமென்பதாம். இக்கல்வி யறிவுமிகுதல் ஊழ்மாறு கொள்ளாவிடத்தே யாகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு இப்பாடல் விரோதப்படாமை அறிக. (சு)

யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(இ - ள்.) (கற்றவனுக்குத் தன்னாடும் ஊருமே யல்லாமல்) யாதானும் - யாதாயினு மொருநாடும், நாடாம் தன்னாடாம் (யாதானும்) யாதாயினு மோரூரும், ஊராம் தன்னூராம் (அப்படியிருக்க) ஒருவன் - சாந்துணையும் - இறக்குமளவும், கல்லாதவாறு - கல்லாமற் கழிகின்றது, என் - என்னே நினைத்து, எ-று.

(க - னா.) கற்றவர்க்கு எந்நாடும் ஏவ்வூரும் தன்னதாபிருக்க ஒருவன் கற்காமலிருப்பதென்ன - என்பதாம். * ஆல் - அசை. பின்னும் உயிரோடு செல்லுதலால், சாந்துணையுமென்றார், பிறநாடுகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்ந்து பொருள் கொடுத்துப் பூசைசெய்தற்கு ஏதுவாகலால், கல்விபோற் சிறந்ததுவேறொன்று இல்லையாகலின் அதனையே எப்போதும் கற்கவேண்டுமென்பதாம். (எ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வியொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) ஒருவர்க்கு - ஒருவனுக்கு, தான், ஒருமைக்கண் - ஒருபிறப்பினிடத்து, கற்றகல்வி - கற்றவித்தையானது, எழுமையும் - எழுபிறப்புகளிலும், ஏமாப்பு - போய் உதவுதலை, உடைத்து - உடையதாகும், எ-று.

சக - ஆம் - அதி - கல்வி

கருத்து

(க - னா.) ஒருபிறவியில் கற்ற கல்வி எழுபிறப்பிலும் உதவும் - என்பதாம். * விலைகள்போல் உயிரிடத்தே தங்கி அது சென்றவிடத்தே செல்லுமாகலால் எழுமையு மேமாப்புடைத்தென்றார். உதவுதல் கல்வழியிலே சேர்த்தல். (அ)

16 தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந்தார்.

(இ - ள்.) தாம் - தாங்கள், இன்புறுவது - இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு, உலகு-உலகமானது, இன்புற - இன்பமடைய, கண்டு - (அச்சிறப்பு) நோக்கி, கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்கள், காமுறுவர் - பின்னும் அதனையே விரும்புவார், எ-று.

(க - ரை) கற்றவர் கல்விக்கு உலகத்தாரின்புறுதல்கண்டு மேன்மேலுங் கற்பார் - என்பதாம். * தாமின்புறுதலாவது: கற்கிறபோது சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும், புகழும், பொருளும், பூசையும், பெறுதலாலும்; பின்னே அறத்தையும், வீட்டையும், அடைதலாலும்; அதனால் இடையறாத இன்பத்தையனுபவித்தல் உலகின் புறுவதாவது இப்பெரியவனைச்சேர்ந்து அறியாதவைகளெல்லாம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல், சம்பாதித்தல், காப்பாற்றல், இழத்தல், இவைகளாலே தன்பஞ்செய்து பல்லையும் பகையாக்கல்பற்றி செல்வத்தை விரும்பாமையால் கற்றறிந்தானொன்று; சரும் புதின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாமின்புறுதற்கு உலக மின்புறுவது மற்றொரு வழியால் இல்லாமையால் அதனையே காமுறுவனென்றும் சொல்லினர். (கூ)

17 கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, கேடில் - அழிவில்லாத, விழு - சீராகிய, செல்வம் - செல்வமாவது, கல்வி - வித்தையாகும், மற்றையவை - அதுதீங்கலாகியமணியும், பொன்னும், முதலான செல்வம், மாடல்ல செல்வமல்ல, எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்குக் கல்வி அழிவில்லாத செல்வம் - என்பதாம். * அழிவில்லாமையாவது: பங்காளிகள், கள்வர், வலியவர், அரசர், இவர்களாலே கொள்ளப்படாமையும், வழிப்பட்டவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே குறையாமையும் ஆம். சீர்மை - யோக்கியரிடத்தே நிற்கை. மணி, பொன், முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும் இல்லாமையால் அவற்றைமாடல்லவென்றார். [இவை ஐந்தாட்டாலும் கல்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

முற்றிற்று.

சக-ஆம்-அதி-கல்லாமை.

அஃதாவது: கற்றலைச்செய்யாமையினிழிவாம். கல்வியது சிறப்பை முன்னே சொல்லியவளவால் முடிவுபெறுமை நோக்கி• எதிர்மறையினுலேயும் சொல்லுதலால் இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(இ - ள்.) நிரம்பிய (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய நூல் - நூல்களை இன்றி - இல்லாமல் (ஒருவன்) கோட்டிகொளல் - சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றைச்சொல்லுதல்) அரங்கு - வசுப்பிடத்தை, இன்றி - இல்லாமல், வட்டாடியற்று - உண்டை உருட்டியதுபோலும், எ-று.

(க - ரை,) கல்வி கல்லாதவன் சபையிலொன்றைச் சொல்லல் வசுப்பறையில்லாமல் சூதாடியதுபோலும் - என்பதாம். * நிரம்புதல் அறியவேண்டு மவைகளேயெல்லாம் அறிதல்-அப்படி செய்தலால் சொல்லும், பொருளும், வழிப்படாமற் போமென்பதாம். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

(இ - ள்.) கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவனொருவன், சொல் - (சபையினிடத்தே ஒன்று சொல்லுதலை, காமுறுதல் - வேண்டுதல், முலையிரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும், இல்லாதாள் - இல்லாதவளொருத்தி, பெண் - பெண்மையை, காமுற்றற்று - வேண்டுவதுபோலும், எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதவன் சபையிற்பேச விரும்பின் இரு குஜங்களுமில்லாள் பெண்டன்மையை யிச்சித்தல்போலும் - என்பதாம். * மூலையிரண்டுமில்லாதான் - மூலைசிறிதுமில்லாதவ னென்பதாம். அவாவியவிடத்து மூடிவு பெறுதுமுடிவு பெற்றலும் நகைவிளக்குமென்பதாம், (உ)

கல்லா தவரு னினல்லர் கற்றூர்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்

(இ-ள்.) கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவராவார் (தாமே தம்மையறிந்து) கற்றூர்முன் - கற்றோர் சபையிடத்து சொல்லாதிருக்கப்பெறின் (யாதொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கப் பெறுவாராயின், எ-று,

(க - ரை) கற்றூர்முன் யாதொன்றையுஞ் சொல்லாதிருப்பின் கல்லாதவர் மிகநல்லர் - என்பதாம். * தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்றற்கு பெறினென்றும், பெற்றில். அங்கே தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும், பின் கல்வியை விரும்புவாராகலாலும் நனி நல்லனென்றும், சொல்லினர் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியரல்லரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ங)

கல்லாதா னெனட்பங் கழியநன் றுயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடையார்.

சக - ஆம் - அதி - கல்லாமை

காமம்

(இ - ள்.) கல்லாதான் - கல்லாதவனது, ஒட்பம்-அறிவுடைமையானது, கழியநன்றுயினும் (ஓரேவிடத்தே) மிகநன்றுயிருப்பினும், அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள், கொள்ளார் (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார், எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதானறிவு ஒருவேளை நன்றாயிருப்பினுங் கற்றோர் கொள்ளார் - என்பதாம். * கல்லாதவனது அறிவுடைமை நன்றாகாது நன்றாயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப்போல் நிலைபெறாதாகலால் நிலைபெற்ற நூலறிவினையுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரென்பதாம். (௪)

கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(இ - ள்.) கல்லாவொருவன் (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவன், தகைமை (அறிவுடையேனென்று தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது, தலைப்பெய்து (அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட-பேச,சோர்வுபடும்-கெடும், எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதவன் மதிப்பு கற்றவன் முன்பேசக்கெடும்-என்பதாம். * கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும் ஒருவார்த்தை சொல்லுமட்டுமே நிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரும்போதே வழுப்படுதலால் தன்னை மதித்த மதிப்பு அழிந்து விடுமென்பதாம் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கை யறிவின்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

உளரென்னு மாத்திரையரல்லாற் பயவாக்

களரனையர் கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள் (காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையால்) உளரென்னு மாத்திரையரல்லால் உளரென்று (சிலராலே சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால்) பயவாக் களரனையர்-விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பாவார், எ - று.

(க - ரை.) கல்லாதவர் விளைவில்லாக்களர் நிலத்தை பொப்பாவார் - என்பதாம். * எப்படி களர்நிலம் தானும் விரும்பப்படுதலை இழந்து உயிர்களுக்கும் உணவுமுதலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுதலை இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலானவைகளை உதவாரென்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவரது பயன்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழிலல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(இ-ள்.) நுண்-நுட்பமாகி, மாண்-மாட்சிமைப்பட்டு, நுழை (பலநூல்களிலும்) சென்ற, புலம்-அறிவை, இல்லான் இல்லாதவனது, எழில்-எழுச்சியும், கலம்-அழகும், மண்-சுண்ணச்சாந்திலேனும், மாண்-மாட்சிமைப்பட, புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாவையற்று-பாவையினது எழுச்சியும் அழகும் போலும், எ-று.

(க-ரை.) நூலறிவில்லான் எழுச்சியும் அழகும் மண்பாவையை ஒக்கும்-என்பதாம். *அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிலே

சக-ஆம்-அதி-கல்லாமை.

அஃதாவது: கற்றலைச்செய்யாமையினிழிவாம். கல்வியது சிறப்பை முன்னே சொல்லியவளவால் முடிவுபெறுமை நோக்கி எதிர்மறையிலேயும் சொல்லுதலால் இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(இ-ள்.) நிரம்பிய (தான்) நிரம்புதற்கு எதுவாகிய நூல்-நூல்களை இன்றி-இல்லாமல் (ஒருவன்) கோட்டிகொளல்-சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றைச்சொல்லுதல்) அரங்கு-வகுப்பிடத்தை, இன்றி-இல்லாமல், வட்டாடியற்று-உண்டை உருட்டியதுபோலும், எ-று.

(க-ரை.) கல்வி கல்லாதவன் சபையிலொன்றைச் சொல்லல் வகுப்பறையில்லாமல் சூதாடியதுபோலும்-என்பதாம். *நிரம்புதல் அறியவேண்டுமவைகளையெல்லாம் அறிதல்-அப்படி செய்தலால் சொல்லும், பொருளும், வழிப்படாமற் போமென்பதாம்.

(க).

கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

(இ - ள்.) கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவனொருவன், சொல் - (சபையினிடத்தே ஒன்று சொல்லுதலை, காமுறுதல் - வேண்டுதல், முலையிரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும், இல்லாதாள் — இல்லாதவளொருத்தி, பெண் - பெண்மையை. காமுற்றற்று - வேண்டுவதுபோலும், எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதவன் சபையிற்பேச விரும்பின் இரு குஜங்களுமில்லாள் பெண்டன்மையை யிச்சித்தல்போலும் - என்பதாம். * முலையிரண்டுமில்லாதாள் - முலைசிறிதுமில்லாதவளென்பதாம். அவாவியவிடத்து முடிவு பெறாதுமுடிவு பெற்றாலும் நகைவிளைக்குமென்பதாம், (உ)

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்

(இ-ள்.) கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவராவார் (தாமே தம்மையறிந்து) கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையிடத்து சொல்லாதிருக்கப்பெறின் (யாதொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கப் பெறுவாராயின், எ-று,

(க - ரை) கற்றார்முன் யாதொன்றையுஞ் சொல்லாதிருப்பின் கல்லாதவர் மிகநல்லர் - என்பதாம். * தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்றற்கு பெறினென்றும், பெற்றால். அங்கே தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும், பின் கல்வியை விரும்புவாராகலாலும் நனி நல்லரென்றும், சொல்லினார் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியரல்லரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடையார்.

சக - ஆம் - அதி - கல்லாமை

கடன

(இ - ள்.) கல்லாதான் - கல்லாதவனது, ஒட்பம்-அறிவுடைமையானது, கழிபன்முயினும் (ஒரேவிடத்தே) மிகன்முயிருப்பினும், அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள், கொள்ளார் (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார், எ-று.

(க - னா.) கல்லாதானறிவு ஒருவேளை நன்முயிருப்பினுங் கற்றோர் கொள்ளார் - என்பதாம். * கல்லாதவனது அறிவுடைமை நன்முகாது நன்முயிற்முயினும் நீர்மேலெழுத்துப்போல் நிலைபெருதாகலால் நிலைபெற்ற தூலறிவினையுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரென்பதாம். (ச)

கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(இ - ள்.) கல்லாவொருவன் (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவன், தகைமை (அறிவுடையனென்று தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது, தலைப்பெய்து (அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட-பேச, சோர்வுபடும்-கெடும், எ-று.

(க - னா.) கல்லாதவன் மதிப்பு கற்றவன் முன்பேசக்கெடும்-என்பதாம். * கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும் ஒருவார்த்தை சொல்லுமட்டுமே நிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரும்போதே வழுப்படுதலால் தன்னை மதித்த மதிப்பு அழிந்து விடுமென்பதாம் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கை யறிவின்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

உளரென்னு மாத்திரையல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள் (காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையால்) உளரென்னு மாத்திரையரல்லால் உளரென்று (சிலராலே சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால்) பயவாக் களரனையர்-விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பாவார், எ - று.

(க - னா.) கல்லாதவர் விளைவில்லாக்களர் நிலத்தை பொப்பாவார் - என்பதாம். * எப்படி களர்நிலம் தானும் விரும்பப்படுதலே இழந்து உயிர்களுக்கும் உணவுமுதலானவைகளை உதவுதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தாமும் கன்முமதிக்கப்படுதலே இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலானவைகளை உதவாரென்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவரது பயன்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

னுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழிநல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(இ-ள்.) நுண்-நுட்பமாகி, மாண்-மாட்சிமைப்பட்டு, நுழை (பலநூல்களி னும்) சென்ற, புலம்-அறிவை, இல்லான் இல்லாதவனது, எழில்-எழுச்சியும், நலம்-அழகும், மண்-சுண்ணச்சாந்தினாலே, மாண் - மாட்சிமைப்பட, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாவையற்று - பாவையினது எழுச்சியும் அழகும் போலும், எ - று.

(க - ரை.) நூலறிவில்லான் எழுச்சியும் அழகும் மண்பாவையை ஒக்கும்-என்பதாம். * அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிலே

காணலும், மறவாமையும், முதலானவை. பாவை அதன் எழுச்சி யழகுகளைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்ததோருடம்பு கிடைத்தலும் அரிதாக லால் எழினலங்களும் ஒருப்பனேயாயினும் நூலறிவில்லாவிடத்தே சிறப்பில் லனவாம் - என்பதாம். [இதனால் அவர்வடிவழகினாலே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(இ - ள்.) கல்லார்கண்-கல்லாதவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, திரு - செல்வமானது, நல்லார்கண்-கற்றவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, வறுமை யின்-வறுமையினும், இன்னாதே துன்பஞ்செய்வதேயாகும், எ - று.

(க - ரை.) கல்லாதவரிடத் துண்டாகிய செல்வம் கற்றவரிடத்துண்டாகிய வறுமையினுந் துன்பஞ்செய்யும்-என்பதாம். * செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும், வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவரையும், விட்டுமாறி நிற்கையால் அவ்விரண்டும் தரம் இடுக்கட்பட்டு உலகிற்கும் துன்பஞ் செய்தலால் ஒக்குமாயினும் செல்வம் கல்லாதவரைக்கெடுக்கும். வறுமை - கற்றோரைக் கெடுக்காது. ஆதலால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்னாதென்றார். [இதனால் அவர் செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரணைத்திலர் பாடு.

(இ - ள்.) கல்லாதா - கல்லாதவர்கள், மேற்பிறந்தாராயினும் - உயர்ந்த சாதியிலே பிறந்தாராயினும், கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியிலே பிறந்திருந்தும், கற்றாரனைத்து-கற்றவரது பெருமை யனைவினதாகிய, பாடு - பெருமையை, இலர்-இல்லாதவர்க ளாவார்கள், எ-று.

(க - ரை.) மேற்குலத்திற் பிறந்தும் கல்லாராயின் கீழ்க்குலத்திற் பிறந்த கற்றோரோடொப்பாகார் - என்பதாம். * உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைய தென்பதாம். [இதனால் கல்லாதவரது சாதியுயர்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.]

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்கு நூல்
கற்றோரோ டேனை யவர்.

(இ - ள்.) இலங்குநூல்-விலங்கிய நூலை, கற்றோடு - கற்றவருடன், னையவர்-கல்லாதவர், விலங்கொடு - மிருகங்களோடு, மக்களனையர் - மனிதர் எவ்வளவு சன்மையுடையவரோ அவ்வளவு தீமையுடையவராவர், எ-று.

(க - ரை.) கற்றவர் மக்களையுங் கல்லாதவர் மிருகங்களையு மொப்பாவர் - என்பதாம். * விலங்கல்-மேம்படுதல். விலங்கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்குமேலான அறிவுமிகுதி. கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமானமான பிறப்பினரல்ல ரென்பதாம். [இதனால் கல்லாதவர் மனிதப் பிறப்பிலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

நாற்பத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - கல்லாமை
மூற்றிற்று.

ச உ - ஆம் - அதி - கேள்வி.

அஃதாவது : கேட்கத்தகுநூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல்லக்கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அதனாலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாதலும் கல்லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) செல்வத்துட்செல்வம் - சிறப்புடையசெல்வமாவது, செவிச்செல்வம் - செவியால் வருஞ்செல்வமாம், அச்செல்வம் - அந்தச்செல்வம், செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்லா வற்றினும், தலை-தலைமையாம் (ஆதலால்) எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு எல்லாச்செல்வங்களிலும் கேள்விச்செல்வம் தலைமையாயுள்ளது - என்பதாம். * செவியால்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள்-பொருளால்வருவன அவை நிலையாமையாலும், துன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றை விட்டு இவற்றையே தேடுகவென்பதுகருத்து. (ச)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(இ - ள்.) செவிக்கு - காதுக்கு, உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது, இல்லாதபோழ்து-இல்லாதகாலத்தே, வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கு, சிறிது-சிறிதுணவு, ஈயப்படும்-கொடுக்கப்படும், எ-று.

(க - ரை.) காதுக்கு கேள்விபுணவில்லாதகாலத்து வயிற்றுக்குணவு கொடுக்கவேண்டும் - என்பதாம். * கேட்கிறபோது மிகுந்த சுவையையும் பின்னேபயனையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இல்லாதபோழ்தென்றும் அதிகமான விடத்தேசம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும் கருமமும்பெருகுதலால் சிறிதென்றும் அச்சிறிது கொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து கேட்குதற் பொருட்டாகலால் ஈயப்படுமென்றும் சொல்விஞர். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்வியதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னுண்ணூறோ டொப்பர் நிலத்து.

(இ - ள்.) செவியுணவின் - செவியுணவாகிய, கேள்வி - கேள்வியை, உடையார்-உடையவர், நிலத்து-பூமியிலிருக்கினும், அவியுணவின் - அவியாகிய வுணவினையுடைய, ஆன்றாரோடு-தேவரோடு, ஒப்பர்-ஒப்பாவார், எ-று.

(க - ரை.) கல்வி கேள்வியை யுடையவர் பூமியிலிருப்பினுந் தேவரையொப்பாவார் - என்பதாம். * செவியுணவினென்பதன் இன்சாரியை னகரம்-வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. அவியுணவு தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது. அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றாரென்றும், துன்பமறியாமையால் தேவரொடொப்பரென்றும் சொல்லினார். [இதனாலே கேள்வியையுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௧)

௧௪௦ ௪௨ - ஆம் - அதி - கேள்வி.

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

(இ - ள்.) கற்றிலனாயினும் (உறுதிநூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும், கேட்க, (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக்) கேட்கக்கடவன், அஃது-அக்கேள்வியானது, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சி வந்தவிடத்து, ஊற்றாந்துணை-பற்றுக்கோடாந்துணையாம் (ஆதலால்) எ-று.

(க - ரை.) கல்லாதனாவலுங் கேள்வியுடையவனாயின் அக்கேள்வி அவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்தவிடத்துத் துணையாகும்-என்பதாம். * உம்மை கற்க வேண்டுமென்பது தோன்றநின்றது. தளர்ச்சி வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்று மனந்தளர்தல் அத்தளர்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் ஊற்றாந்துணையென்றார். (௪)

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார் வாய்ச்சொல்.

(இ - ள்) (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே) ஒழுக்கமுடையார் - நல்லநடையுடையவரது, வாய்ச்சொல் - வாயிற் பிறக்கின்றசொல், இழுக்கலுடையுழி-வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே, ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல் போலுதவும், எ-று.

(க - னா.) சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல்போல் நல்லவர்கள் சொல் லுஞ்சொல் கேள்வியுடையானுக்கு உதவும் - என்பதாம். * ஊன்றுகோல் போ லுதவுதல்-தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல், ஒழுக்கமில்லாதவர் கல் வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலா காதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்லென்றார். நிச்சொ லறியாமையாகிய சிறப்புத் தோன்றற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல் லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக்கடவனென்பது கருத்து. (இ)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) நல்லவை, உறுதிப்பொருள்களிலே, எனைத்தா னும்-எவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க்-கேட்கக்கடவன் (அக்கேள்வியானது) அனைத்தானும்-அவ்வளவிலுலும், ஆன்றபெருமை - நிறைந்த பெருமையை, தரும்-கொடுக்கும், எ - று.

(க - னா.) ஒருவ னல்லவைகளைக்கேட்கின் அவை மிகுந்த பெருமை யைத்தரும் - என்பதாம். * அச்சிறிய கேள்விகளும் மழைத்துளிகள்போல் வந்து உள்ளே நிறைந்து எல்லா வறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் சிறிதென்று இகழலாகாதென்பதாம். (ஈ)

பிழைத் துணர்ந்தும் பேதமை சொல்லா நிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(இ - ள்.) இழைத்துணர்ந்து (பொருள்களை) நட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து, ஈண்டிய (அதன்மேலும்) நிறைந்த, கேள்வியவர் - கேள்வியையு டையவர், பிழைத்துணர்ந்தும் - பிறழ அறிந்தவிடத்தும், பேதைமை (தமக் குப்) பேதைமையை உண்டாக்குஞ் சொற்களை, சொல்லார் எ-று.

(க-னா.) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார் - என்ப தாம். * பிழைப்பவென்பது-பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதைமை - அதை

உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் - பலவழிகளாலும் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயும் அவர் சொல்லக்கேட்டு ஒப்புப்பார்த்து இருப்பவர் தமோகுணத்தால் மயங்கினராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் கேள்வியினுலே இடப்பட்டவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

(இ - ன்.) கேள்வியால்-கேள்வியினுலே, தோட்கப்படாத - தினைக்கப்படாத, செவி-காதுகள், கேட்பினும்-தமக்குரிய (ஓசையைக்) கேட்குமாயினும் கேளாத்தகையவே-செவிடாந் தன்மையினவேயாம், எ-று.

(க - ரை.) கேள்வியாலே தினைக்கப்படாத செவிகள் செவிடு உடையன-என்பதாம். * ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடையாமையால் கேளாத்தகையவென்றும் மனத்திலே நூற்பொருள் தழைதற்கு வழியாகலால் கேள்வியைக் காரணமாக்கியும் சொல்லினர். பழையதுரை தினையன்றென்பதாம். (அ)

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயினராத லரிது.

(இ - ன்) நுணங்கிய - நுட்பமாகிய, கேள்வியரல்லார் - கேள்வியையுடையவரல்லாதவர், வணங்கிய - வணக்கத்தைக் காட்டுகிற, வாயினராதல்- சொல்லையுடையவராகுதல், அரிது-கூடாது, எ-று.

(க - ரை.) நுட்பமான கல்விகேள்வி யில்லார் வணக்கமுள்ள சொல்லையுடையராகார் - என்பதாம். * கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுட்பம் கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது. வாய், அதன் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் அறிவில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொல்லுவாரொன்பதாம். (கூ)

செவியிற் சுவையுணராவாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

(இ-ள்.) செவியிற்சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா-அறியாத, வாயுணர்வின்-வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை, அறியும் - அறிவினையுடைய, மாக்கள் - மனிதர், அவியினும் - இறந்தாலும், வாழினும் - வாழ்ந்தாலும், என் (உலகத்துக்கு வருவது) யாது, எ-று.

(க - ரை.) கேள்விச்சுவை யறியாத மனிதர் இருந்தும் இருந்தும் பயனில்லை-என்பதாம். * செவியா லுணரப்படுஞ் சுவைகள் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் ஆம் இவைகளிலே சொற்சுவை, குணலங்காரங்கள். பொருட்சுவை, சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை, தித்திப்பு முதல் அறுவகைப்படும். அவர் செத்தால் இழப்பதும், வாழ்ந்தால் பெறுவதும் இல்லாமையால் இரண்டும் சமானந்தானென்பதாம். [இவ்வ மூன்றுபாட்டாலும் கேளாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

நாற்பத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - கேள்வி

முற்றிற்று.

சஉ - ஆம் - அதி - அறிவுடைமை

அஃதாவது : கல்வி கேள்விகளிலுலாகிய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையனுதல் அதிகார முறைமையும் இதனுல் விளக்கும்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
மூள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(இ - ள்.) அறிவு (அரசர்க்கு) அறிவென்பது, அற்றம்-முடிவுவராமல், காக்கும் - காக்கின்ற, கருவி - படையாம் (அதுவல்லாமல்) செறுவார்க்கும் - பகைவர்க்கும், அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத, உள் - உள்ளாகிய, அரண் - காவலிடமுமாம், எ-று.

(க - ரை.) அரசர்க்குத்தன்னைக்காக்கும் படையாயும் பகைவரால் அழிக்கக்கூடாத அரணுயும் உள்ளது அறிவு என்பதாம். * காத்தல் - முன்னுக வறிந்து பரிகரித்தல். [இதனுல் அறிவின்து இறப்புச் சொல்லப்பட்டது] (உ)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(இ - ள்.) (மனத்தை) சென்றவிடத்தால் (அது) போனவிஷயத்திலே, செலவிடா - போகவிடாமல் (அவ்விஷயங்களி னன்மைதீமைகளை ஆராய்ந்து) தீது - தீயதிலிருந்து, ஒரீஇ - நீக்கி, நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து, உய்ப்பது - போகவிடுவது, அறிவு - விவேகம், எ - று.

(க - ரை.) மனம்போனவழியிற் போகவிடாமல் நன்மையிற் செலுத்துவதே யறிவு-என்பதாம். * குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன் போல் வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றூர் அது உயிர்க்குணமாகலால். (உ)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) எப்பொருண் - யாதொருபொருளை, யார்யார்வாய்-எவரெவர் வாயில், கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்பொருள்-அப்பொருளினது, மெய்ப் பொருள் மெய்யாகியபயனை, காண்பது-காணவல்லது, அறிவு-விவேகம், எ-று.

(க - ரை.) எவரெவர் வாயினால் எந்தெந்த பொருளைக்கேட்டாலும் அதனுள் மெய்ப்பொருளை அறிவதே அறிவு-என்பதாம். * முக்குணங்களும்மாறி மாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாதலால் உயர்ந்தபொருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வாயிலும், உறுதிப்பொருளை பகைவர் வாயிலும், கெடுபொருளைச் சிநேகர்வாயிலும், ஒரோவிடத்தே கேட்கப்படுதலால் எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்பினுமென்றார். சொல்லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனோக்கிநல்லதைக்கொண்டு தீயதைவிடுவது அறிவென்பதாம். (௩)

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

௪௩ -

ஆம் - அதி - அறிவுடைமை. ௧௪௩.

(இ - ள்.) (தன்னாலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொருளினவாயிருந்தாலும்) எண்பொருளவாக (கேட்பவர்க்கு) எளியபொருளின் வாம்படி, செல-மனங்கொள்ள, சொல்லி, தான், பிறர்வாய்-பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ் சொற்களில்) நுண்பொருள் (காணுதற்கரிய) நுட்பப்பொருளையும், காண்பது-காணவல்லது, அறிவு-விவேகம், எ-று.

(க - ரை.) பிறர்க்கு அரியவைகளையும் எளியனவாக விளக்கும்படி கொல்லி பின் அவர்வாயிலுல் அறிவதே அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம். * அறிவுடையவனது தொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. தான சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்முகவிளங்கச் சொல்லவேண்டு மென்பதற்குச் சொல்லின் மேல்வைத்தும் பிறர்சொல்லக்கேட்கப்படு மவைகள் வழுவிலுலும் நன்முக விளங்காமற்போனுலும் அவைகளின் பயனைக் கொண்டு விடவேண்டு மென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்லினர். (அ)

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) உலகம் - உயர்ந்தோரா, தழீஇயது - நட்பாக்குவது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம், மலர்தலும் (முன்னே) விரிதலும், கூம்பலும் - பின்னே குவிதலும், இல்லது (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது, அறிவு, என்று.

(க - ரை.) விருப்பால் முகமலர்தலும், வெறுப்பால் முகங்குவிதலும், இல்லாத அறிவு உயர்ந்தோரை நட்பாக்கும் - என்பதாம். * உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல் வேறுபடாமல் கோட்டுப்பூப்போல் ஒருநிலையே நட்பாயிலுல் எல்லாவின்பங்களும் உண்டாகலால் அதனை அறிவென்றார். (ஆ)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(இ - ள்.) உலகம்-உலகமானது, எவ்வது-எவ்விதத்தினால், உரைவது நடப்பதாயிருக்கின்றது, உலகத்தோடு அவ்வுலகத்துடன்பொருந்தி, அவ்வது - அவ்விதத்தால், உறைவது (தானும்) நடப்பது, அறிவு அரசனுக்கு அறிவாம், எ-று.

(க - ரை.) உலகம் எவ்வகையில் நடக்கின்றதோ அவ்வகையில் நடப்பது அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம். * உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம். ஆதலால் அப்படிநடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கியபடி யாயிற்று. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) ஆவது-வரக்கடவதை, அறிவார் (முன்னே) அறியவல்லவர், அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார், அஃது - அவ்வரக்கடவதை, அறிகல்லாதவர் (முன்னே) அறியமாட்டாதவர், அறிவிலார் - அறிவில்லாதவராவார், எ-று.

கசச சஉ - ஆம் - அதி - அறிவுடைமை.

(க - ரை.) முன்வரக்கடவதை அறியவல்லவர் அறிவுடையவர் - என்பதாம். *முன்னறிதலாவது-முன்னே எண்ணியறிதல். (௭)

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(இ - ள்.) அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை, அஞ்சாமை - பயப்படாமை, பேதைமை - அறிவில்லாமை ஆம், அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை அஞ்சல், பயப்படுதல், அறிவார்தொழில்-விவேகிகளது தொழில் ஆம், எ - று.

(க - வா.) அறிவுடையவர் அஞ்சத்தகுவதற்கு அஞ்சுவர் - என்பதாம். *அஞ்சத்தகுவன: பாவம் பழிகேடுமுதலாகிய பல்வாயினும் சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாகக்கூறினர். அஞ்சாமை என்னுது செய்து நிற்றல். அஞ்சுதல் - எண்ணிச்செய்யாதுவிடுதல். அஞ்சாமையை இறைமாட்சியாக முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டுமிடம் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபோட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினர்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

(இ ள்.) (வரக்கடவதாகிய அதனை) எதிரதாக்காக்கும் - முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல, அறிவினர்க்கு-விவேகமுள்ளவர்க்கு, அதிர (அவர்) நடுங்கும்படி, வருவதோர்நோய் - வருவதாகிய ஒருதுன்பமும்- இல்லை, எ-று.

(க - வா.) வருந்துன்பங்களை முன் அறிந்துகாக்கும் அறிவுடையார்க்குத் துன்பம் இல்லை-என்பதாம். * இதனாலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரியகாலம் அறிவிக்கப்பட்டது. காத்தல் - அத்துன் பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். [அவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனாலே சொல்லப்பட்டது. (கூ)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(இ - ள்.) அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள், எல்லாமுடையார்- (வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார், அறிவிலார் - விவேக மில்லாதவர்கள், என்னுடையரேனும் - எல்லாமுடையவராயிருந்தாலும், இவர் (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார், எ-று.

(க - வா.) அறிவு இல்லார் எல்லாம் உடையவராயினும் ஒன்றுமில்லாதவராவார் - என்பதாம். * செல்வங்களெல்லாம் அறிவினாலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும் படுதலால் அதனையுடையவனை - எல்லாமுடையானென்றும், அவையெல்லாம் முன்னுகவே அமைந்து கிடந்தாலும் அழியாமற் காத்தற்கும் அழிந்தவிடத்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவனை - என்னுடையரேனு மிலனென்றும் சொல்லினர். [இதனால் அறிவுடையவரது உடைமையும், மற்றவரது இல்லாமையும், சொல்லப்பட்டன.] (ஙா)

காற்பத்திமூன்றும் - அதிகாரம் - அறிவுடைமை
முற்றிற்று.

சச-ஆம்-அதி-குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது: காமம், குரோதம், உலோபம், மானம், உவகை, மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும், அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றாமற் கடிதல். இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும், அறிவுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்குக் கூடாமையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெறுமித நீர்த்து.

(இ - ள்.) செருக்கும்- மதமும், சினமும்-குரோதமும், சிறுமையும்-காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை) இல்லார்-இல்லாத அரசரது, பெருக்கம்-செல்வமானது, பெருமிதநீர்த்து-மேம்பாட்டுக் குணத்தை யுடையதாம், எ-று.

(க-ரை.) மதமுங் கோபமுங் காமமுமில்லாத வரசர் செல்வம் மேலானது-என்பதாம். *மதம்-செல்வக்களிப்பு. சிறியவரது செயலாதலால்-அளவிறந்தகாமம் சிறுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் அநீதிகளைச் செய்வித்தலால் இவைகளை நீக்கினவரது செல்வம் நல்வழிப்படுதலும் நிலைபெறுதலு முடைமையால், மதிப்புடைத்தாகு மென்பதாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன் சொல்லப்பட்டன. (க)

இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(இ-ள்.) இவறலும்-வேண்டுமிடத்துப் பொருள்கொடாமையும், மாண் பிறந்த மானமும் - நன்மையினீங்கியமானமும், மாணவுவகையும் - அளவி றந்தமகிழ்ச்சியும், இறைக்கு-அரசனுக்கு, எதம்-குற்றங்களாம், எ-று.

(க - ரை.) கொடாமையும் நன்மைநீங்கிய மானமும் அளவிலாமகிழ்ச் சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாகும் - என்பதாம். * மாட்சிமையான மான த்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார். அம்மானமாவது, அத்தணர், சான்றோர், அருந்தவர், தன்முன்னோர், தந்தை, தாய் என்றிவரை, வணங்கா மையும் முடிக்கத்தகாததாயினும் நினைத்தது முடித்தேவிடுதலும் முதலான வை. அளவிறந்தவுவகை மிகுந்த மகிழ்ச்சி. [இவை இரண்டுபொட்டாலும் குற்றங்கள் இவையெனச் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

திணைத்துணையாங் குற்றம் வரினும்பனைத்துணையாகக்
கொள்வர் பழி நாணுவார்.

(இ - ள்.) பழிநாணுவார் - பழியை அஞ்சுவோர், திணைத்துணையாங்குற் றம் - தினையளவு சிறியகுற்றமானது, வரினும் (தம்மிடத்து) வந்ததாயினும் (அதனை அவ்வளவாகவல்லாமல்) பனைத்துணையா - பனையினளவுபெரிதாக, கொள்வர்-கொள்வார்கள், எ-று.

(க - ரை.) பாவத்துக்கு அஞ்சுவோர் தினையளவுகுற்றத்தைப் பனையள வாக எண்ணுவார் - என்பதாம். * குற்றம் - சாதியொருமைப்பெயர். சிறு குற்றமும் தம்க்கு ஏற்கூமையால் சிறிதென்றுபொறார் பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அதுவராமல் காப்பரென்பதாம். (ஊ)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தருஉம் பகை.

(இ-ள்.) அற்றம்-முடிவை, தருஉம்பகை (தனக்குத்) தரும்பகை, குற்றமே - குற்றமேயாம் (ஆதலால்) குற்றமே - அக்குற்றம் (தன்னிடத்துவாராமையையே) பொருளாக-பயனாகக்கொண்டு, காக்க-காக்கவேண்டும், எ-று.

(க-கை.) தனக்கு முடிவைத்தரும் பகையாகிய குற்றத்தைக் காக்கக்கடவன் - என்பதாம். * இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப்பற்றியல்லாமல் பகைவர்தனக்கு முடிவைச் செய்யாமையால் இவையே அரசனுக்குப்பகையாவனவென்றும், இவைகளினில்லாமையையே குணங்களினிருப்பாகக் கொண்டென்றற்கு பொருளாகவென்றும், சொல்லினர். (சு)

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(இ-ள்.) வருமுன்னர் (குற்றம்) வருவதன் முன்னே, காவாதான் (அதனைவராமல்) காவாத அரசனது, வாழ்க்கை - வாழ்வானது (அது வந்தால்) எரிமுன்னர் - தீமுகத்துநின்ற, வைத்தூறுபோல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல, கெடும்-அழிந்துவிடும், எ-று.

(க-கை.) குற்றம்வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளாவரசன் வாழ்வு அக்கினிமுன்னின்ற வைக்கோல்போலக்கெடும்-என்பதாம். * குற்றமென்பது-அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. முன்னொன்றதனால் - காத்தலாங்காலம் பெறப்பட்டது. [குற்றம்சிறிதாயினும் அதனாலேபெரியசெல்வம் அழிந்தே விடுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது.] (ரு)

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(இ-ள்.) தன்குற்றம்-தனது குற்றத்தை, நீக்கி (முன்னேகண்டு) கடிந்து, பிறர்குற்றம் - பிறரதுகுற்றத்தை, காண்கிற்பின் (பின்னே) காணவல்லவனாயின், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஆகும் - ஆகக்கடவதாகிய, குற்றம் என்-யாது, எ - று.

(க - ரை.) தன் குற்றத்தை முன்நீக்கி பிறர்குற்றத்தைப்பின் நீக்குமரசனுக்குக் குற்றமில்லை - என்பதாம். * அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாதவிடத்தே பிறர் குற்றங்கடிதல் குற்றமாம். அது கடிந்தவிடத்தே முறைசெய்தலாம் என்றற்கு என்குற்றமாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற்று. [இவை ரான்கு பாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொதுவகையினாலே சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகிறார். (கூ)

செயற்பால செய்பா தீவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) செயற்பால (பொருளினாலேதனக்குச்) செய்துகொள்ளப்படுமவைகளை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல், இவறியான் (அதனிடத்து) லோபஞ் செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயற்பால தன்றி-பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பினதன்றி, கெடும்-வீணாகக்கெடும், எ-று.

சச - ஆம் - அதி - குற்றங்கடிதல். கசஎ

(க - ரை.) செய்யப்படு மவற்றைச்செய்து கொள்ளாமல் உலோபஞ் செய்யுமரசன் செல்வங்கெடும்-என்பதாம். * செய்து கொள்ளப்படுமவை, அறம்பொருளின்பங்கள் பொருளால் இம்மூன்றிலே ஒன்றாகிய பொருள் செய்தலாவது, அதனைப்பெருக்குதல். செல்வமானது அறஞ் செய்யாமையாலும், பொருள் பெருக்காமையாலும், பின்னுளதாகாதென்றும் இன்பப்பயன் கொள்ளாமையால் கெடுமென்றும் அறிக. (எ)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன்றன்று.

(இ - ள்.) பற்றுள்ளமென்னும் (பொருளைவிடத்தகுமிடத்து விடாது) பற்றுகின்ற உள்ளமாகிய, இவறன்மை - உலோபத்தன்மையானது, எற்றுள்ளும் எல்லாக்குற்றத்தன்மைகளுள்ளும், எண்ணப்படுவது (வைத்து) நினைக்கப்படுவது, ஒன்றன்று-ஒன்றல்ல (மிகுந்ததாம்) எ - று.

(க - னா.) பொருளைப்பற்று முலோபத்தன்மையானது எல்லாக்குற்றத் திலுமிருந்தது-என்பதாம். * இவற்றன்மை - குணங்களெல்லாம் சேர்ந்திருந் தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான்மேற்படவல்ல வியல்பு. மற்றவை அதுசெய்யமாட்டாமையால் எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவதொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடக்குறைவிகாரம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் உ லோபத்தின் தீமைசொல்லப்பட்டது.] (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(இ - ள்.) எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும் (தான்மிகவும் உயர்ந்தகாலத் திலுமென்றபடி) தன்னை, வியவற்க (மதித்திலுலே) நன்குமதியாதிருக்கக்கட வன், நன்றி - நன்மையை, பயவா (தனக்குத்) தாராத, வினை - தொழில்களை, நயவற்க (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன், எ-று.

(க - னா.) ஒருவன் எக்காலத்தும் தன்னை மதியாமலும் நன்மையைத் தராததொழிலை யிச்சியாமலும் இருக்கக்கடவன் - என்பதாம், * தன்னை நன்குமதித்தவிடத்தே இடமும், காலமும், வலியும், அறியப்படாமையாலும் அறமும், பொருளும், இகழப்படுதலாலும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும் நினைத்தது முடித்தே விடுவேனென்று அறம்பொரு ளின்பங்களைத்தாராத தொழில்களை விரும்பினுல் அவைகளால் பாவமும் பழியும் கேடும் வருமாக லால் அவற்றை நயவற்கவென்றும் சொல்லினர். [இதனுல் மதமானங்களின தது தீமைசொல்லப்பட்டது.]

காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்.

(இ - ள்.) காதல (தன்னுலே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை, காதல் - அவ்விருப்பத்தை, அறியாமல் (அவர்) அரியாதிருக்கும்படி, உய்க்கிற்பின் - அ னுபவிக்க வல்லவனுயின், ஏதிலார் - பகைவர், நூல் (தன்னை வஞ்சித் தற்கு எண்ணும்) எண்ணமானது, இல் - பழுதாம், எ-று,

(க - ரை.) தன்னுலிச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களையுந் தன்னிச்சையையும் பகைவரறியாம லநுபவிக்க வல்லவனை லப்பகைவனொண்ணம் பழுதாம்-என் பதாம். * அறிந்தவிடத்தே அவைவழியாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பாராதலால் அறி யாமல் அனுபவிக்கவேண்டு மென்பதாம். [இதனுலே முழுதும் விடலாகாத காமத்தை அனுபவிக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

காற்பத்திரான்காம் - அதிகாரம் - குற்றங்கடிதல்

முற்றிற்று.

சரு - ஆம் - அதி பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

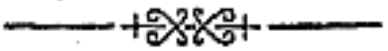

அஃதாவது: அவ்வறுவகைக் குற்றங்களையும் கடிந்த அரசன்தன்னைத்தீய வழியில் விலக்கி நல்லவழியிலே செலுத்தும் பேரறிவுடையவனைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளுதல். அதிகார முறைமையும் இதனுல் விளங்கும் பேரறி வுடையவராவார். அரசாட்சிக்குக் குற்றம் வராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர் புரோகிதர்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடை யார் கேண்மை
நிறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) அறனறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து, மூத்த(தன் னின்) மூத்த, அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, கேண்மை - நட்பை, தேர் ந்து (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து, நிறனறிந்து (கொள்ளும்) நிறமறிந்து, கொளல் (அரசன்) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) அரசனறிவுடையோர் சினேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன்-என் பதாம். * மூத்தல் அறிவாலும், நிலத்தாலும், காலத்தாலும், முதிர்தல் அறிவு டையார். நீதியையும், உலகியலையும், அறிதலையுடையவர். நிறனறிதலாவது - நன்குமதித்தல்.-உயரச்செய்தல், அவர் சொல்வழி நடத்தல். இவை முதலாக; அவர் தனக்கு உள்ளாந்நிறமறிந்து செய்தல். (க)

உற்றநோய்நீக்கி யுறு அமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(இ - ள்.) உற்ற (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த, நோய்-துன்பங்களை, நீக்கி (நீக்கும் விதம் அறிந்து) உறுமை (பின் அப்படிப்பட்டவை) வராதபடி, முற்காக்கும் - முன் (னறிந்து) காக்க-வல்ல, பெற்றியார்-தன்மையுடையவரை, பேணி - அவர் † மகிழத்தக்கவைகளைச்செய்து, கொளல் (அரசன் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) வந்த துன்பங்களைநீக்கி அத்துன்பங்கள் வராமற் காக்க வல்லவரை யரசன் சிநேகிக்கக்கடவன் - என்பதாம். * தெய்வத்தால் வருந்துன்பங்களாவன: மழை யில்லாமையாலும், அதிக மழையாலும்,

† மகிழத்தக்கவை - தன்கு மதிக்கை முதலானவை.

காற்றுத்தீப்பிணி இவைகளாலும் வருவன. அவை கடவுளையும், தக்கோனையும் நோக்கிச் செயப்படுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களால் வருந்துன்பங்களாவன: பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில் செய்வார், இவர்களால் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகை யுபாயங்களுளொன்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம் ‡ இங்கிதம் ¶ ஆசாரம், செயல், என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும், மந்திரிகளையும், சொல்லியபடி யாயிற்று. [இவை இரண்டுபோட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணமும், அவரைத்துணையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும், கொள்ளும் விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அறியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(இ - ள்) பெரியாரை - பேரறிவுடையவர்களை, பேணி - அவர்மகிழத்தக்கவைகளைச் செய்து, தமரா - தமக்குச்சிறந்தவராக. கொளல் - கொள்ளுதல் (அரசர்க்கு) அரியவற்றுளெல்லாம் - அரியபேறுகள் பலவினும், அரிதே - அரிது, எ-று.

(க - ரை.) பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் பெறும் பேறுகளுள் மிகச்சிறந்தபேறு - என்பதாம். * உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனுல் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக் குறித்தென்க. (ஈ)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) தம்மிற்பெரியார் (அறிவு முதலானவைகளாலே) தம்மின்மிகுந்தவர், தமரா - தமக்கு சிறந்தவராக, ஒழுகுதல் (தாம் அவர் வழியிலேநின்று) நடத்தல் (அரசர்க்கு) வன்மையுளெல்லாம் - வலியுடைமை பலவினும், தலை-முதன்மையாம், எ - று.

(க - ரை.) தம்மினும் பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் வல்லமையுள் தலைமையான வல்லமை - என்பதாம். * இப்பெரியார் பொருள்படை யரண்களால் நீக்கக்கூடாத வையகிய தெய்வத்தால் வரும் துன்பமுதலானவைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணை வலி சிறந்த தெனப்பட்டது. (உ)

சூழ்வார் கண்ணுக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) சூழ்வார் - மந்திரிகளை, கண்ணுக-கண்ணுகக்கொண்டு, ஒழுகலால் (தன்பாரம்) நடத்தலால், மன்னவன் - அரசன், சூழ்வாரை - அப்படிப்பட்ட மந்திரிகளை, சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, கொளல் (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

---

‡ இங்கிதம் - குறிப்பால் நிகழும் உறுப்பினது தொழில்
¶ ஆகாரம் - குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு.

கரு0 சரு-ஆம்-அதி-பெரியாைைத்துணைக்கோடல்.

(க-னா.) அரசன் மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமியார நடத்தலால் அவர் களைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் - என்பதாம். *(தானே ஆராய வல் லவனாயிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையு மரசனது பாரம் அவ்வாராய்ந்த லொன்றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது நடவாமைபற்றி அவனைக் கண்ணுக்கிச் சொல்லினர். ஆராய்தல் அமைச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கண முள்ளவனென்பதனை ஆராய் தல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாைைத் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (கு)

தக்கா ரினத்தனைய்த் தாளெழுக வல்லானைச்
செற்றூர் செயக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) தக்காரினத்தனைய் - யோக்கியராகிய இனத்தினை யுடைய வனுகி, தாளெழுக - தானும் (அமிந்து) நடக்க, வல்லானை - வல்லவரசனை, செற்றூர் - பகைவர், செயக்கிடந்தது - செய்யக்கிடந்த ஒரு துன்பமும், இல் - இல்லை, எ-று.

(க-னா.) பெரியோரினத்தை யுடையவனுகி அறவழிப்பட்ட அரசன் பகைவரால் வெல்லப்படான் - என்பதாம் *தக்கார் - அறிவொழுக்கங்க ளா?ல தகுதியுடையவர். ஒழுகுதல்-அறநீதிகளின் வழிதவறுது நடத்தல். வஞ்சித்தல்-கூடினவனாப் பிரித்தல். வேறு பகைவினைத்தல் என்கிற இவை களாலும், வலிமையாலும் பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலவகைப்பட் டிருப்பினும் தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்லையும் கேட்டு நடக்கை யால் - அத்துன்பங்களிலே ஒன்றும் வாராதென்றற்கு - செற்றூர் செயக் கிடந்த தில்லென்றூர். (சு)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(இ - ள்.) (தீயவைகளைக்கண்டால்) இடிக்கும் - கோபித்துப் புத்தி சொல்லும், துணையாரை - துணையாந்தன்மையை யுடையவனை, ஆள்வாரை- (இவர் நமக்குச் சிறந்தவனென்றுகொண்டு) ஆளுகிற அரசனை, கெடுக்குந் தகைமையவர்-கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகைவர், யார் (உலகத்தில்) யாவர், எ - று.

(க - கா.) அறிவுறுத்திச் சொல்லும் மந்திரிகளைக்கொண்டு அரசாளு மரசருக்குப் பகைவரில்லை - என்பதாம். * தீயவை - பாவங்களும், நீதி யல்லாதவையும், துணையாந் தன்மையாவது - தமக்கு அவை யில்லாமை யும், அரசனிடத்து அன்புடையவரா யிருக்கையும் ஆம். அப்படிப்பட்ட வர் நல்வழியி னீங்கவிடாமையால் அவரை யாளுமரசர் ஒருவராலும் கெடுக் கப்படா ரென்பதாம். எ - அஞ்ச. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதன் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

(இ - ள்.) இடிப்பாரை - கண்டித்துப் புத்திசொல்வாரை, இல்லாத (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளாமையால், ஏமரா - காவலற்ற, மன்னன் - இராசன், கெடுப்பாரிலானும் (பகையைக்) கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும், கெடும் (தானே) கெடுவான், எ - று.

சூது - ஆம - அதி - சிற்றினஞ்சேராமை. கருக்

(க - கா.) புத்திசொல்லுமந்திரிகளைப் பெற்றிலாவரசன் கெடுக்கும் ப கைவரில்லாமற் கெடுவான் - என்பதாம். * கெடுப்பார் உண்டாயிருப்ப தென் பது தோன்ற இலானுமென்றார். தானேகெடுதலாவது - பாகனில்லாத யானை போல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

(இ - ள்.) முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்கு, ஊதி யம் (அதனால் வருகிற) லாபமானது, இல்லை (அதுபோல்) மதலையாம் (தம்மை த்) தாங்குவதாகிய, சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு, நிலை (அதனால் வருகிற) நிலையானது, இல்லை, எ - று.

(க-கா.) முதற்பொரு ளில்லாதவர்க்கு இலாபமில்லை. அதுபோல மந் திரிகளில்லாத வரசனுக்குத் துணையில்லை - என்பதாம். * எப்படி முதலைக் கொண்டே இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாங்குவானைக்கொண் டே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை அரசரி தமது அரசாட்சியின் பா ரத்தோடு அசையாது நிற்கை. (கூ)

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்க்கை விடல்.

(இ - ள்.) (அரசன்) நல்லார்-பெரியவரோடு, தொடர்கைவிடல் - கட்புக்கொள்ளாது விடுதல் (தான் தனியனுயிருந்துகொண்டு) பல்லார் - பலரோடும், பகைகொளலின் - விரோதங்கொள்ளுதலிலும், பத்தடுத்த-பத்துப் பங்கு அடுத்த, தீமைத்தே-தீமையையுடையதேயாம், எ-று.

(க - ரை) அரசன் பெரியோர் சினேகத்தை விடுதல் பலபேர் பகை கொள்ளுதலிலும் பத்துப்பங்கு தீமையுடையதாம்-என்பதாம். *பலர் பகையால் ஒருமுகமா யெதிர்த்த காலத்து ஒருவிதத்தாலே பிழைத்தல் கூடினுங் கூடும் பெரியோர் கட்பை விட்டால் ஒருவிதத்தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால் இது செய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அது செய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

நாற்பத்தைந்தாம் - அதிகாரம் - பெரியரைத் துணைக்கோடல்

முற்றிற்று.

சஉ - ஆம் - அதி - சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது: சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய வினமாவது: கல்லதிலே நன்மையும், தீயதிலே தீமையும், இல்லை யென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும் முதலாயின கூட்டம் அறிவு வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்கு மியல்பின்தாகிய இதனைப் பொருந்திலால், பெரியாரைத் துணைக் கோடல் பயனில்லை யென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

கருஉ சசு - ஆம் - அதி - சிற்றினஞ்சேராமை.

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(இ - ள்.) பெருமை - பெரியோரியல்பு, சிற்றினம் - சிறியவினத்தை அஞ்சும்-அஞ்சுதல் செய்யும், சிறுமைதான் - மற்றைச் சிறியோரியல்பு (அது சேர்ந்தபொழுதே சுற்றமா (தனக்கு) உறவாக, சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித் துணியும், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோரியல்பு சிறியவினத்திற் கஞ்சும், சிறியோரியல்பு சிறியவினத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும் - என்பதாம். * தம்மறிவு வேறுபடும் விதமும் அதனால் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்கலால், அறிவுடையார் அஞ்சிவொன்றும், அறிவு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால், வேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவொன்றும் சொல்லினர். பெரியோரும் சிறியோரும் ஆன குணத்தோரது அஞ்சுதலும் அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களின் மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் சிற்றினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(இ - ள்.) நீர்-நீரானது, நிலத்து (தான் சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான்-இயல்பினாலே, திரிந்து (தனது தன்மை) வேறுபட்டு, அற்றாகும்-அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும் (அதுபோல்) மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அறிவு அறிவானது, இனத்து (தாம் சேர்ந்த) இனத்தினது, இயல்பு - இயல்பினாலே (திரிந்து) தனது தன்மை வேறுபட்டு, அதாகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும், எ-று.

(க - னை.) நிலத்தி னியல்பினுலே நீர் திரிந்தாற்போலும் அவரவர் சேர்ந்த வினத்தினுலே அறிவுதிரியும் - என்பதாம். * [ஆகாசத்திலே தன் றன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறஞ்சுவை முத லாகிய குணங்கள்போல் தனித்திருக்கையிலே தன் றன்மைய தாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில் கள் வேறுபடுமென்று இதனுல் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

மனத்தா னு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தா னு
மின்ன னெனப்படுஞ் சொல்.

(இ - ள்.) மாந்தர்க்கு-மனிதர்க்கு, உணர்ச்சி-பொதுவறிவானது, மனத் தான் (தம்) மனத்தினுலே, ஆம்-உண்டாகும், இன்ன னெனப்படும் (இவன்) இப்படிப்பட்டவனென்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற, சொல்-சொல் லானது, இனத்தான்-இனத்தினுலே, ஆம் - உண்டாகும், எ-று.

(க - னை.) மனத்தினுலே யறிவுண்டாம் அதுபோல ஒருவன் சேர்ந்த வினத்தினுலே யின்னனென் றெண்ணப்படுவான் - என்பதாம். * இயற் கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம் வேண்டாமையால் அதனை மனத்தானுமென்றும் செயற்கையாகிய சிறப்பறிவுபற்றி நல்லவனென்று வது தீயவனென்றுவது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டுதலால்,

சசூ - ஆம் - அதி - சிற்றினஞ்சேராமை. கருங்

அதனை இனத்தானுமென்றும் சொல்வினுர். [உபமான பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும் மனத்தாலாமென்பானை நோக்கி இத னுல் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.] (ஊ)

மனத்துள தது போலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாரு மறிவு.

(இ - ள்.) அறிவு-அச்சிறப்பறிவு, ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, மனத்து-மனத்தினிடத்து, உளதுபோல (அப்போதே) உண்டாவதுபோல், காட்டி (தன்னைக்) காட்டி, இனத்து (அவன் சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே, உளதாகும் - உண்டாகும், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கறிவான தவஞ்சேர்ந்த வினத்திலுளாகும் - என்பதாம். * மெய்ம்மை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளதுபோலக் காட்டியும் பின்னேக்கிய விடத்தே பழகிய இனத்துள்ளதாகியும் இருக்கையால் காட்டி என விறந்தகாலத்திலுலே சொல்லினர். [சிறப்பறிவும் மனத்தினிடத்து அப்போதே உண்டாவ தென்பவரைநோக்கி அங்கே வெளிப்படுமளவே யுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனுலே சொல்லப்பட்டது.] (சு)

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(இ - ள்.) மனம் (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகிய) மனம், தூய்மை - பரிசுத்தனுகைத்தன்மையும், செய்வினை - செய்தொழில், தூய்மை-பரிசுத்தனுகைத்தன்மையும் ஆகிய, இரண்டும் - இவ்விரண்டும், இனம் (சேர்ந்த) வினம், தூய்மை - பரிசுத்தனுகத்தன்மை, தூவா - பற்றுக்கோடாக, வரும் - உண்டாகும், எ-று.

(க - ரை.) மனப்பரிசுத்தமும் செய்வினைப் பரிசுத்தமும் சேர்ந்த வினத்தாலாகும்-என்பதாம். * மனந்தூயனுதலாவது - சிறப்பறிவு வெளிப்படும்படி இயற்கையாகிய அறியாமையினீங்குதல் செய்வினை தூயனுதலாவது; மனுவாக்குகளாலே செய்யப்படுகிற நல்ல தொழிலை யுடையவனுகுதல். [ஒருவன் பரிசுத்த வினத்தனுகவே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்த மனத்தனுகி அம்மனதினிடத்தே சிறப்பறிவுதோன்ற அதனுல் பரிசுத்தமான சொல்லும் செயலும் உடையவனுவனென்று இதனுல் இனத்தில் உள்ளதாம் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மனந்தூயார்க் கெச்ச நன்றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லாகன் றாகா வினை.

(இ - ள்.) மனந்துயார்க்கு - மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு, எச்சம் - மக்கட்பேறு, நன்குகும் - நன்குக விளங்கும், இனந்தூயார்க்கு, இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, நன்குகாவினை - நன்குகாதசெயல், இல்லே (யாதும்) இல்லே, எ-று.

(க - ரை.) மனஞ் சுத்தமுள்ளவர்க்கு மக்கட்பேறு நன்குகும். இனம் பரிசுத்தமுள்ளவர்க்கு நன்மையில்லாச்செயலில்லே - என்பதாம். * காரணத்திலே எந்தக்குணம் உள்ளீது அது காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் தந்தைகுணம் மைந்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பது பற்றி எச்சான்

குகுமென்றும் நல்லினத்தோடு எண்ணிச் செயப்படுதலால் இல்லே நன்குகாவினையென்னும் சொல்லினர். (சு)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும்.

(இ - ள்.) மன்னுயிர்க்கு நிலேபெற்ற வுயிர்களுக்கு, மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது, ஆக்கம் - செல்வத்தை (தரும்) இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும் (அதனேடு) எல்லாப்புகழ்களேயும், தரும்-கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) மனத்தினன்மை - செல்வத்தைத்தரும், இனத்தின் நன்மை - புகழைத்தரும் - என்பதாம். * மனது நன்குகுகை தானே அறமாகலால் அதனே ஆக்கந்தருமென்றும் புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலால் இனநல மெல்லாப்புகழுந் தருமென்றும் சொல்லினர். [முன்னே மனநன்மை இனநன்மை பற்றிவருமென்பதனே உட்கொண்டு அதை இயல்பாகவே யுடையார்க்கு இவ்வினநன்மை வேண்டா மென்பாரை நோக்கி அதுவே யல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவும் தருமென்று அவர்க்கும் இது வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) மனநலம் - மனநன்மையை, நன்கு (முன்னை) நல்வினையினாலே, உடையராயினும் (தாமே) உடையவராயிருந்தாலும், சான்றோர்க்கு-நிறைந்தோர்க்கு, இன நலம் - இன நன்மையானது, ஏமாப்பு (அதற்கு) வலிமையாதலை, உடைத்து - உடையது, எ-று.

(க - ரை.) மனநன்மை யுடையவராலும் பெரியோர்க்கு இன நன்மை யுறுதி யுடையதாம் - என்பதாம். * அந்நல்வினை உள்ளவிடத்தும் மனநலத்தை வளர்த்து வருதலால் அதற்கு வலியாத லுடைத்தாயிற்று. (அ)

மனநலத்தி னாகு மறுமை மற்றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) மனநலத்தின் - மனநன்மையால், மறுமை - வருபிறப்பின்பம், ஆகும் - உண்டாம், மற்றஃதும் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும், இனநலத்தின் - இனநன்மையால், ஏமாப்பு - வலிமை பெறுதலை, உடைத்து - உடையது, எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு மனநன்மையால் வருபிறப் பின்பமுண்டாம் இனநன்மையால் வலிமையுண்டாம் - என்பதாம். * மன நலத்தினாகு மறுமையென்பது மறுமையைத் தருவது மனநன்மையே வேறொன்று அன்று என்கிறமதத்தை உடன்பட்டுச் சொல்லியபடி [சிலவேளைகளிலே தமோகுணத்தினாலே மனநலம் வேறுபாட்டலும் நல்லினம் திருத்தி மறுமையினின்பதத்தைத் தருவிக்குமென்று அது நிலைபெறச் செய்யுமாறு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] [இவை ஐந்து பாட்டாலும்சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்பு நல்லினம் சேர்தலாகிய எதிர்மறை முகத்தினாலே சொல்லியபடி அறிக:] (கூ)

சஎ - ஆம் - அதி - தெரிந்துசெயல்வகை.

கருரு

நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) நல்லினத்தினூங்கு - நல்லவினத்தின் மிகுந்த, துணையும்-சகாயமும், இல்லை, தீயினத்தி (னூங்கு) தீயவினத்தின் மிகுந்த அல்லற்படுப்பதூஉம் - துன்பந்தரும் பகையும், இல் - இல்லை, எ - று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நல்ல வினத்தின் மிகுந்த துணையில்லை, தீயவினத்தின் மிகுந்த கேடில்லை - என்பதாம். * னூங்கு பின்னும் கூட்டப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையை நீக்கித் துயரப்படாமல் காத்தலால் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவை நீக்கித் துயரப்படச் செய்தலால் அதனைப் பகையன்றும் சொல்லினர். [இதனுல் விதியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ஆ)

நாற்பத்தாரம் - அதிகாரம் - சிற்றினஞ்சேராமை.

முற்றிற்று.

சள - ஆம் - அதி - தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது: அரசன் தான்செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந் திறம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாய விடத்து அவருடன் செய்யப்படுவ தாகலால் இது சிற்றினஞ் சேராமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அழிவதூஉ மாவதூவு மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(இ - ள்.) (தொழில் செய்யுமிடத்து) அழிவதூஉம் (அப்போது அதனால்) அழிவதையும், ஆவதூஉம் (அழிந்தால் பின்னே) ஆவதையும், ஆகியுய் நின்று, வழிபயக்கும் - பிற்காலத்துத்தரும், ஊதியமும் - இலாபத்தையும், சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து (உறுவதாயின்) செயல்-செய்யக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனழிவதையு மாவதையு மிலாபத்தையு மாராய்ந்து தொழில் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். *உறுப்லாவது - செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவது மிகுந்து பிற்காலத்தும் வளர்ந்து வருதல். அழிவதில்லாமையால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அவ்வூதியம் பெற்றூல் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் விடலாகாதென்றதாயிற்று. இரண்டு காலத்திலும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்ய வேண்டுமென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

(இ - ள்.) தெரிந்த (தம்மாலே) தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட, இனத்தொடு - இனத்துடனே, தேர்ந்து (செய்யத்தகுந்தொழிலே) ஆராய்ந்து,

கருஉ சன - ஆம் - அதி . தெரிந்துசெயல்வகை.

எண்ணி (பின்னேதாமேயும்) எண்ணி, செய்வார்க்கு - செய்து முடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள் - பெறுதற்கரிய பொருள், யாதொன்றும், இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) கல்வினத்தோடாராய்ந்து செய்யு மரசர்க்குப் பெறுதற்கரிய பொருளொன்று மில்லை - என்பதாம். *தொழிலாவது - போர்க்குச் செல்லுகைமுதல் வெல்லுகை முடிவாகிய தொழில், பொருள்களுக்கு எதுவாகியவதனில் தவறுமையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவாரென்பதாம். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் செய்யத்தகுந் தொழிலும் அதுசெய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(இ - ள்.) ஆக்கங்கருதி (பின் பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தைநோக்கி, முதல் (முன்பெற்றுள்ள) முதலையும், இழக்கும் - இழத்தற்கு ஏதுவாகிய, செய்வினை - தொழிலை, அறிவுடையார் - விவேகமுள்ளவர், ஊக்கார் - மேற் கொள்ளார், எ-று.

(க - ரை.) அறிவுடையோர் இலாபத்தை நினைத்து முதலிழக்குந் தொழிலைச் செய்யார் - என்பதாம். * ஆக்கமேயன்றி முதலிழக்குந் தொழில்களாவன: வலியும், காலமும், இடமும், அறியாமல் பிறர் தேசத் தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்தையும் இழத்தல் போல்வன உம்மை வருவிக்கப்பட்டது. முன் செய்துவந்த வினையாயினு மென்றற்குச் செய் வினையென்றார். (ரு)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(இ - ள்.) இளிவென்னும் (தமக்கு) இளிவரவென்னும், ஏதப்பாடு - குற்றமுண்டாதலை, அஞ்சுபவர் - அஞ்சுவோர், தெளிவிலதனை (இனத்தோ டும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) தணியப்படாத தொழிலை, தொடங்கார் - தொட ங்கமாட்டார், எ - று.

(க - ரை.) குற்றத்திற் கஞ்சும் பெரியோர் தணியப்படாத தொழிலைச் செய்யார் - என்பதாம். * தொடங்கினுல் நடுவிலேயும் மடங்குதல் கூடா மையால் தொடங்காரென்றார், இளிவரவு - அத்தொழிலால் பின்னே அழி வை அடைந்தவிடத்து அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத் தார் இகழு மிகழ்ச்சியாம். அது நிச்சயமாகவே உண்டாமாதலால் தெளிவுள்ள விடத்துத் தொடங்குக வென்பதாம். (சு)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவனைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(இ - ள்.) வகை (சென்றுல் நடக்கும்) விதங்களை யெல்லாம், அறச் சூழாது - முற்றவெண்ணுமல் (சில வெண்ணிய வளவிலென்றபடி) எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல், பகைவனை - அப்பகைவனை, பாத்தி - வளருநிலத்திலே, படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வது, ஓராறு - ஒரு வழியாம், எ - று.

சஎ - ஆம் - அதி - தெரிந்துசெயல்வகை. கருவி

(க - ரை.) அரசன் யோசியாமற் பகைவர்மேற் செல்லப் பகைவரை நிலைபெறச்செய்தலாம் - என்பதாம். * வகையாவன; வலி, காலம், இடம், என்கிற இவைகளால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழிலைத் தொடங்கும் விதமும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், அவரை வெல்லும் விதமும், அதனாலே பெறும் பயனும் முதலானவை. சில குணைந்தாலும் பகைவர்க்கு இடமாம். ஆதலால் முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டு மென்பதாம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விடத்தகுந் தொழிலும் விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.] (ரு)

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(இ - ள்.) (அரசன் தனது தொழில்களிலே) செய்தக்கவல்ல - செய்யத்தகாதவைகளை, செய - செய்தலால், கெடும் - கெடுவான் (இனி அதனாலே மாத்திரமல்லாமல்) செய்தக்க - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாமையானும் - செய்யாமையினாலும், கெடும் - கெடுவான், எ று.

(க - ரை.) அரசன் செய்யத் தகாதவற்றைச் செய்தலாலும் செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்யாமையாலுங் கெடுவான் - என்பதாம். * செய்யத்தகாதவை-பெரு முயற்சியை யுடையவையும், செய்தாற் பயனில்லாதவையும், பயன் சிறிதானவையும், ஐயமானவையும், பின்னே துயரம் விளப்பவையும் ஆம். செய்யத்தக்கவை - முன் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு எதிரானவை இனிச்செய்தல் செய்யாமைகளால் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை, என்கிற மூவகைப்பட்ட ஆற்றல்களிலே - பொருளும் படையும் என விருவகைப்பட்ட பெருமையானது சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியவனுவான், ஆதலால் இரண்டும் கேட்டிற்கு ஏதுவாயின. [இதனால் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்து விடத்தக்கவைகளை விடுகவென்று இருவகையும் உடன் சொல்லப்பட்டன.] (சு)

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(இ - ள்.) கருமம் (செய்யத்தக்க) தொழிலும், எண்ணி (முடிக்கும் உபாயத்தை) எண்ணி, துணிக - தொடங்கக்கடவன், துணிந்தபின் - தொட்ங்கியபின், எண்ணுவம் - எண்ணக்கடவோ மென்பது, இழுக்கு - குற்றமாகலால், எ-று.

(க - ரை.) இராசன் செய்தொழிலை முடிக்கு முபாயமாகவெண்ணிச் செய்யக்கடவன், தொடங்கியபின் எண்ணுதல் குற்றம்-என்பதாம். * உபாயமாவது - கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறு படுத்தல், ஒறுத்தல், என்பன. இவற்றை வடநூலார் - தானம், சாமம், பேதம், தண்டம், என்பர். இவையெல்லாம் எண்ணுது தொடங்கில் அத்தொழில் பகைவனால் விலக்கப் பட்டு முடியாமையாலும், நடுவே விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன் பின் துயரப்படுவா னுதலால் இழுக்கென்றார். செயத்தக்கவையும் உபாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டு மென்பதாம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

*கருஅ சஎ - ஆம் - அதி - தெரிந்துசெயல்வகை.

(இ - ள்.) ஆற்றின் - முடியு முபாயத்தால், வருந்தா வருத்தம் (கருமத்தைக்குறித்து) வருந்தாத முயற்சியானது, பலர் நின்று (துணைவர்) பலர் நின்று, போற்றினும் (புனைபடாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும் - புனைபடும், எ-று.

(க - ரை.) முடியு முபாயத்தால் வருந்தா முயற்சியானது பலர் காத்தலுங் குற்றம் படும் - என்பதாம். * முடியு முபாயத்தாலே முயலலாவது: பொருளாசைக் காரனிடத்தே கொடுத்தலேயும், நடுநிலையாளன், சோம்பலாளன், பிறரோடு போர்செய்து நொந்தவன், இவரிடத்தே இன் சொல்லேயும், துணைப்படையாளன் தன் பகுதியோடு பொருந்தாதவன், இவரிடத்தே வேறு படுத்தலேயும், இவைகளின் வழிவாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும், நம்பக்கூடாத கீழ்மக்களிடத்தேயும், ஒருத்தலேயும், செய்துவெல்லும் வழியால் முயற்சி செய்தாலாம். புனைபடுதல் - நன்மையைத்தாராது தீமையைத்தருதல். உபாயத்தின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (அ)

நன்றூற்ற லுள்ளுந்தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை.

(இ - ள்.) (வேற்றரசரிடத்து) நன்று - நல்லவுபாயத்தை, ஆற்றலுள்ளும் - செய்தலுள்ளும், தவறு - குற்றம், உண்டு - உண்டாம், அவரவர் - அவரவருடைய, பண்பு - குணங்களே, அறிந்து (ஆராய்ந்) தறிந்து, ஆற்றுக்கடை (அக்குணங்களுக்கு இசையச்) செய்யாவிடத்து, எ-று.

(க - ரை.) அவரவர் குணங்களே யறிந்திசையச் செய்யாவிடில் நன்மை செய்தலுள்ளும் குற்றமுண்டாம்-என்பதாம். * நல்லவுபாயம் கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லலும் ஆம். அவரவர் குணங்களே அறிந்து செய்யாமையாவது - அவைகளுக்கு உரிவரல்லாவிடத்தே செய்தல். தவறு - தொழின் முடியாமை. (கூ)

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(இ - ள்) தம்மொடு - தமது நிலைமையோடு, கொள்ளாத - பொருந்தாத உபாயங்களை (அரசர்தொழில் முடித்தற் பொருட்டுச் செய்வாராயின்) உலகு - உலகமானது, கொள்ளாது - அங்கீகரியாது (இகழு மென்றபடி) (ஆதலால்) எள்ளாத (அவ்வுலகத்தால்) இகழப்படாத உபாயங்களை, எண்ணி - நாடி, செயல்வேண்டும் - செய்யவேண்டும், எ - று.

(க - ரை.) அரசர் பொருந்தாத வுபாயங்களைச் செய்வாராஞ் லுலக மேற்றுக்கொள்ளாது - என்பதாம். * தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது - தாம் வலியரா யிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தற்குரியதான சாமபேதங்களைச் செய்தலும், மெலியரா யிருந்து கொண்டு வலியார் செய்தற்குரிய தண்டம் செய்தலும் ஆம். இவை அறிவிலார் செயல்களாதலால் - உலகங் கொள்ளாதென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் செய்யப்படுந் தொழில்களுக்கு உபாயமும் அதனுரிமையும், சொல்லப்பட்டன.] (ஐ)

நாற்பத்தி ஏழாம்-அதிகாரம்-தெரிந்துசெயல்வகை

மு ற் றி ற் று.

சஅ - ஆம் - அதி - வலியறிதல்.

அஃதாவது: அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செயக்குறித்த் அரசனவன் தன்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(இ - ள்.) வினைவலியும் (தான் செயக்கருதிய) தொழிலது வலிமையையும், தன் வலியும் (அதனைச் செய்துமுடிக்கும்) தனது வலிமையையும், மாற்றான் வலியும் (அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும், துணைவலியும் (இருவர்க்கும்) துணையாவோரது வலிமைகளையும், தூக்கி-ஆராய்ந்து (தனது வலிமை மிகுமாயின்) செயல் (அத்தொழிலைச் செய்யக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) தொழில் வலிமையையும், தன் வலிமையையும், பகைவன் வலிமையையும், துணைவலிமையையும், ஆராய்ந்து தன்வலி மிகுமாகில் ரசனத்தொழிலைச் செய்யக்கடவன்-என்பதாம். * இந்நால்வகை வலிகளுள், தொழில்வலி - கோட்டையை வளைத்தலும், பிடித்தலும் முதலாகிய தொழில்களாலும், மற்றவை மூவகை யாற்றல்களாலும், கூறுபடுத்தி ஆராயப்படும் தன் வலிமை மிகுந்த விடத்துச் செய்கவென்றதனால் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன் வலிமைக் குறைவினிடத்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன் வலிமையும் அவன் வலிமையும் ஒத்தவிடத்தும் ஒழிகவென்றதாயிற்று. (க)

ஒல்வ தறிவ தறிந்த தன்கட் டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

(இ - ள்.) ஒல்வது (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந் தொழிலையும், அறிவது (அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும், அறிந்து - தெரிந்து, அதன் கண்-அதனிடத்து, தங்கி (மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு (பகையின்மேலே) செல்வார்க்கு, செல்லாதது - முடியாதபொருள், இல்-இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) செய்யக்கூடுந் தொழிலையு மறியவேண்டும் வலியையு மறிந்துசெய்யு மரசர்க்கு முடியாத பொருளில்லை - என்பதாம் * இங்கே அறிவது துணைவலியாம். எல்லாப் பொருள்களையும் எளிதிலே அடைவனென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வலியின் பகுப்பும், அதனை அறிந்து பகைமேற் செல்வோர் பெறும் பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(இ - ள்.) உடை (தலைவனுதலை) யுடைய, தம்வலி-தமது வலிமையி னளவை, அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி, ஊக்கத்தின் - மனவெழுச் சியால், ஊக்கி (தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி (அவர் வருத்தலால்) அது செய்து முடிக்கப்பெறாமல், இடைக்கண் - நடுவிலே, மூரிந்தார்-கெட்டவரசர், பலர் (உலகத்துப்) பலராவர், எ-று.

கசுரு சஅ - ஆம் - அதி - வலியறிதல்.

(க - ரை.) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளாது வலியவரோடு போர்செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த வரசர் பலர் - என்பதாம். * மூவ கை யாற்றல்களுள்ளும் சிறப்பினதாகிய அறிவையுடையவர் சிலராதலால் மூரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தே தொடங்குகவென் பது குறைந்து நின்றது. (சு)

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(இ - ள்.) ஆங்கு-அவ்வேந்தரிடத்து, அமைந்து பொருந்தி, ஒழுகான்-நடவாதவனாகியும், அளவு (தன்வலி) யளவை, அறியான் - அறியாதவனாகி யும், தன்னை, வியந்தான் - மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடு பகைத்த) அர சன் விரைந்து-விரைவாக, கெடும்-கெடுவான், எ-று.

(க - ரை.) தன் வலியினளவை யறியாது தன்னைப் புகழ்ந்தவரசன் கெடுவான் - என்பதாம். * பகைத்தல் வியத்தலாலாதலின் வியந்தானென்று உபசரித்தார். நட்பாய் நடத்தலாவது: வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது: அவ்வேந்தரோடு செயத்தக்கதாயிருக்க, இவை இல்லாமல் தான் மெ வியவனாயிருந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோதும் நிலை யில்லாமையால் விரைந்து கெடுமென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் தன்வலிமை யறியாதவிடத்து உண்டாகும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

மீளிடெய் சாகாடு மச்சிறு மப் பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(இ - ள்.) பீலி-மயிலிறகை, பெய்-ஏற்றப்பெற்ற, சாகாடும் - பண்டியும், அச்சிறும் - அச்சுமுறியும், அப்பண்டம் - அம்மயிலிறகை (அது சுமக்குமளவினல்லாமல்) சாலமிகுத்து - மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின் - ஏற்றினால், எ-று.

(க - ரை.) மயிலிறகை யேற்றப்பட்ட பண்டியு மச்சுமுறியும், அவ்விறகை யதிகமாகவேற்றினால் - எளிதாம். * உம்மை பண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது மெலிமையையும் காட்டிநின்றது. எளியனொன்று பலரோடும், பகைகொள்வோன் தான் வலியனாயிருந்தாலும், அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவானென்னும் பொருள்பட நிற்கையால், இது பிறிதுமொழிதலணி. [அது செயலாகாதென்றமையின், இதனால் பகைவன் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாதவிடத்துப் படுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

துனிக்கொம்ப ரேறினு ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க் கிறுதி யாகிவிடும்.

(இ - ள்.) கொம்பர் (ஒருமரக்) கொம்பினது, துனி - துனியிலே, எறிஞர் - எறிகின்றவர், அஃது - அவ்வளவினை, இறந்து - கடந்து, ஊக்கின் - (மேலும் ஏற) மனவெழுச்சி கொள்ளின் (அவ்வெழுச்சி) உயிர்க்கு (அவ) ருயிர்க்கு, இறுதியாகி விடும் - முடிவாகிவிடும், எ-று.

(க - ரை.) துனிக்கொம்பிலேறினவர் அவ்வளவைக்கடந் தேறுவராகி லவருயிர்க்கு முடிவுவரும் - என்பதாம். * இறுதிக்கு எதுவாமதனை இறுதி

சஅ - ஆம் - அதி - வலியறிதல். கசுக

யென்றூர். பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னிலே கூடியமட்டுஞ்சென்று நின்றவன்பின் அவ்வளவிலே நில்லாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ் செல்லுவானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு எதுவாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்கு எதுவாகும் என்கிறபொருள்பட நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி. [அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின் இதனால் தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

(இ - ள்.) ஆற்றின் (கொடுக்கும்) வழியிலுலே, அளவு (தனக்குள்ள பொருளி) னளவை, அறிந்து - தெரிந்து, ஈக - (அதற்கு எற்கக்) கொடுக்கக்கடவன், அது - அக்கொடுத்தலானது, பொருள் - பொருளை, போற்றி வழங்குநெறி - காப்பாற்றிக்கொண்டு நடக்கும் வழியாம், எ - று.

(க - ரை.) தனக்குள்ள அளவறிந்து கொடுக்கக்கடவன் அக்கொடை பொருளைக் காப்பாற்றும் வழியாம் -என்பதாம். * கொடுக்கும்வழி - இயற்றலுமென்னுங் குறளுரையிற் சொல்லப்பட்டது. அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலாவது: ஒன்றுனவுளவை நாலுபங்கிட்டு. அவற்றுள் இரண்டைத்தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப்பின்னை ஆபத்து வந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக்கொடுத்தல். காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது: ஒருவரோடு நட்பில்லாதவராத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல். முதலிலே செலவு சுருங்கினுல் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

(இ - ள்.) ஆகாறு (அரசனுக்குப் பொருள்) வருகின்ற வழியானது, அளவு - அளவினுலே, இட்டிதாயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும், கேடு (அதனுலே) கெடுதல், இல்லை, போகாறு - போகின்றவழி (அளவு) அளவினுலே, அகலாக்கடை (அதிலும்) விரியாதாயின், எ - று.

(க - ரை.) அரசனுக்குப் பொருட்செலவு மிகாவிடில் அப்பொருள் வரவு சிறிதாகிலுங் கெடுதியில்லை – என்பதாம். * பொருளென்பது - அதிகாரத்தினுலே வருவிக்கப்பட்டது. வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம். (அ)

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றுக் கெடும்.

(இ - ள்.) அளவு (தனக்குள்ளபொருளி) னளவை, அறிந்து-தெரிந்து அதற்கேற்க) வாழாதான் - வாழமாட்டாதவனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை, உளபோல - உள்ளவைபோலத் (தோன்றி) இல்லாகி (மெய்ம்மையால்) இல்லையாகி, தோன்று (பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல், கெடும் - அழியும், எ - று.

(க - ரை.) தனக்குள்ள பொருளளவை யறிந்து வாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றியழியும்-என்பதாம். * அவ்வளவிற் கேற்க

கசஊ சகூ - ஆம் - அதி - காலமறிதல்.

வாழ்தலாவது: முதலிலே சுருக்கக்கூடாமலிருந்தால் அதற்குச் சமமாகவா வது கொடுத்தும், அனுபவித்தும், வாழ்தல். ஆரம்பத்திலே கேடு வெளிப் படாமையால் உளபோலத்தோன்றி எனப்பட்டது. முதலினும் செலவு மிகுந்தால் வரும் குற்றம் சொல்லியபடி.

உளவரை துக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) உளவரை (தனக்கு; உள்ளவளவை, துக்காத - ஆராயா மைக்கேதுவாகிய, ஒப்புரவாண்மை - உபகாரமுடைமையால், வளவரை (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு, வல்லைக்கெடும் - விரைவாகக்கெடும், எ-று.

(க-னா.) தனக்குள்ளவற்றை யாராயாத உதவியாலே செல்வத்தளவு கெடும் - என்பதாம். *உபகாரமே யாயினும் மிகலாகாதெனலால் இதுவு மது. [இவை நான்கு பாட்டாலும் மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதி யாகிய பொருள் வலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.]

நாற்பத்தெட்டாம் - அதிகாரம் - வலியறிதல்
மூற்றிற்று.

சகூ - ஆம் - அதி - காலமறிதல்.

அஃதாவது: வலிமையினுலே மிகுதி யுடையவனுய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லுமரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்ற காலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுற்ருனே விளங்கும்.

பகல் வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(இ - ன்.) காக்கை - காகமானது, கூகையை (தன்னின் வலிதாகிய) கோட்டானை, பகல் - பகற்பொழுதில், வெல்லும், (அதுபோல்) இகல் - பகைவரை, வெல்லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு பொழுது (அதற்கேத்த, காலம், வேண்டும், எ - று.

(க - ரை.) காகங் கோட்டானைப் பகலில் வெல்லும் - அதுபோல அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்வேண்டும் - என்பதாம். * காலமல்லாத விடத்தே வலிமையினுலே பயனில்லை யென்பது விளங்க நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியும் சமமாய் நோய் செய்யாமல் நீரும் உணவு முதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனை வருந்தாமல் செல்லுந் தன்மையதாம். இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.) [இதனுல் காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பருவத்தோ டொட்ட வொழுகி யிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

சகூ - ஆம் - அதி - காலமறிதல். கசூஙூ

(இ - ள்.) (அரசன்) பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடு பொருந்த, ஒழுகல் (தொழில்செய்து) நடத்தல், திருவினை (ஒருவரிடத்தும் நில்லாது நீங்குஞ்) செல்வத்தை, தீராமை (தன்னிடத்து) நீங்காமல், ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய, கயிறு - கயிறுகும், எ - று.

(க - ரை) காலமறிந்து தொழிலை நடத்தல், செல்வத்தைக் கட்டுங் கயிறும்-என்பதாம். * காலத்தோடு பொருந்துதல்-காலந்தப்பாமற் செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அதனுல் உண்டாகும் செல்வம் எந்நாளும் நீங்காதென்பதாம் (உ)

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(இ - ள்.) அருவினையென்ப (அரசராற்) செய்தற்கரிய தொழில்க ளென்று சொல்லப்படுமவை, உளவோ - உண்டோ, கருவியால் (அவை களை முடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே, காலம் - செய்தற்காகும், கா லத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, செயின் - செய்தால், எ - று.

(க - ரை.) காலமறிந்து செய்தால் அரியதொழில்களுளவோ - என்ப தாம். * கருவிகள் - மூவகை யாற்றல்களும், நால்வகை உபாயங்களும், ஆம். அவை உண்டாகியவிடத்தும், காலம் வேண்டுமென்பது அறிவித்தற் குக் கருவியாலென்றார். இப்படி செய்வார்க்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (கூ)

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) ஞாலம் - பூமிமுழுதையும், கருதினும் (தானே ஆள) நினைத்தாலும் (அது) கைகூடும் - கைக்குள்ளாம், காலம் - காலத்தை, கருதி - அறிந்து, இடத்தால் - இடத்தோடு பொருந்த, செயின் (அதற் குச்செய்யும் தொழிலைச்) செய்வானாயின், எ - று.

(க-ரை.) அரசன் காலமறிந்து தொழில் செய்தால் உலகெல்லாமாள நினைந்தாலும் கைவசப்படும் - என்பதாம். * இடமுண்டாகிய விடத்தும் காலம்வேண்டு மென்பதற்கு இடத்தானென்றார். இப்படி செய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும் கைகூடு மென்பதாம். [இவைமூன்று பாட்டாலும் காலமறிதலின் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(இ - ள்.) ஞாலம் - பூமியெல்லாம், கலங்காது - தப்பாமல், கருதுபவர் - (கொள்ள) நினைக்குமரசர், (தம்வலிமிகுமாயினும் அதனை நினையாமல்) காலம் - அதற்கு (ஏற்ற) காலத்தையே, கருதி - நினைத்து, இருப்பர் (அது வருமளவும்) இருப்பர், பகைமேற் செல்லார், எ - று.

(க - ரை.) பூமிமுற்றுமாள நினைக்குமரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம் பார்த்திருப்பார் - என்பதாம். *அதை நினையாமற் சென்றால் பொருளும் படையும் ஆகிய இருவகைப் பெருமைகளும் தேய்ந்து வருந்துவராகலால் இருப்பனென்றார். இருத்தலாவது - நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்செல்

லுதல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல், என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள் மேற்செல்லுதலுக்கு, எதிராகியதொழில். [இதனுற் காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(இ - ள்.) ஊக்கமுடையான் - மிகுந்த வலிமையுடையவரசன், ஒடுக்கம் (பகைமேற்செல்லாது) காலம் பார்த்திருக்கின்ற விருப்பு, பொருதகர்போர் செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா, தாக்கற்கு (தன் பகைகெடப்) பாய்தற் பொருட்டு, பேருந்தகைத்து - பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து, எ-று.

(க - ரை) வலிமையுள்ள வரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும் பொருட்டாம் - என்பதாம். *உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலே உபமேயத்திலே வெற்றிபெறுதற் கென்பது கொள்க, (இதனால் அவ்விருத்தலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(இ - ள்.) ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய வரசர், ஆங்கே (பகைவர் தீங்கு செய்த) அப்பொழுதே (அவரறிய) பொள்ளென - விரைவாக, புறம்வேரார் - புறத்திலே கோபஞ்செய்யார், காலம் (தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை, பார்த்து - அறிந்து (அது வருமளவும்) உள்வேர்ப்பர் - உள்ளே கோபஞ்செய்வார், எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடைய வரசர் கோபத்தைத் புறங்காட்டார் காலம் வருமளவு மக்கோபத்தை யுள்வைத்திருப்பார் - என்பதாம். * பகைவ ரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்வாராக லால் புறம் வேரொன்றும் கோபஞ்செய்யாமல் அடக்குதல் கூடாமை யால் உள்வேர்ப்ப ரொள்ளியதென்றும் சொல்லினர் (எ)

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

(இ - ள்.) (வெல்லக்கருதிய அரசர்) செறுநரை - பகைவரை, காணின் - கண்டால், சுமக்க (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர், இறுவரைகாணின் - அக்காலம்வந்து முடியுமிடத்து, தலை - (அவரது) தலை, கிழக்காம் - கீழ்விழும், எ - று.

(க - ரை.) அரசர் பகைவரைக்கண்டா லவர்க்கு முடிவுகாலம் வரு மளவும் பணியக்கடவர் - என்பதாம். * பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணங் குகவென்றக்கு சுமக்கவென்றும் அப்படி வணங்கவே அவர் தம்மைக் காத்துக் கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்கு கிழக்காந் தலையென்றும் சொல்லினர். [இவ்விரண்டு பாட்டாலு காலம் பார்த்தி ருக்குமிடத்துப் பகைமை தோன்றுமல் இருக்கவேண்டு மென்பது சொல் லப்பட்டது.] (அ)

எய்தற் கரிய நினைத்தக்கா லங்கிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(இ - ள்) (பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) எய்தற்கரியது (தம் மரலே) பெறுதற்கரிய காலம், இயைந்தக்கால் - வந்து கூடியக்கால், அந் நிலையே - அது நிற்குமளவிலே, செய்தற்கரிய (அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களே, செயல் - செய்யக்கடவர், எ-று.

(க - ரை.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம் வாய்த்தா லப்பொழு தே யத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர் - என்பதாம். * ஆற்றல் முதலானவை களாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததா யிருக்கையால் எய்தற்கரிய தென் றும் அது தானேவந்து கூடுதல் அரிதாகலால் இயைந்தக்காலென்றும் கூடி யவிடத்துப் பின்னில்லா தோடிப்போ மாதலால் அந்நிலையே யென்றும், அது பெறுதவிடத்தே செய்யக் கூடாமையால் செய்தற்கரியவென்றும் சொல்லினர். [இதனால் காலம்வந்தவிடத்து விளைந்து செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(இ - ள்.) கூம்பும் பருவத்து - தொழிலின்மேலே செல்லாதிருக்க வேண்டுங் காலத்திலே, கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்கு மாறுபோல் இருக்கக்கடவன், மற்றுச் சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து, அதன் குத்தொக்க - அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்கு மாறுபோல் தப்பாது செய்து முடிக்கக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) அரசன் பகையை வெல்லக் காலம் வாய்க்காவிடத்துக் கொக்கடங்கல்போ லிருக்கக்கடவன் வாய்த்தவிடத்து அதன் குத்தைப் போல் வெல்லக் கடவன் - என்பதாம். * மீன் கொள்ளுதற்கு இருக்குமி டத்து அது வருமளவும் அது தன் முயற்சியை முன்னறிந்து தப்பிப்போகா மற்பொருட்டு உயிரில்லதுபோல் இருக்கு மாகலாலும் வந்தவிடத்துத் தப் பிப்போவதற்கு முன்னுகவே விளைந்துகுத்து மாதலாலும் இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்னுராயி னும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்னுராயி னும் அது குத்துமாறுபோற் குத்துகவென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனால் இருத்தலுக்கும், தொழில் செய்தலுக்கும், இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

காற்பத்தொன்பதாம் - அதிகாரம் - காலமறிதல்
முற்றிற்று.

நய - ஆம் - அதி - இடனறிதல்.

அஃதாவது: வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனுற்றுனே விளங்கும்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்டப் பின் னல்லது.

(இ - ள்.) முற்றும் (பகைவனை) வளைத்துக் கொள்வதற்காகும், இடம்-ஓரிடத்தை, கண்டபின்னல்லது - பெற்றபின்னல்லாமல், எவ்வினையும் - யாதொரு தொழிலையும், தொடங்கற்க (அவரிடத்துத்) தொடங்காதிருக்கக்கடவர், எள்ளற்க (அவனைச் சிறியவனென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர், எ-று.

(க - ரை.) அரசர் பகைவரை வெல்ல இடங்கண்டாலல்லது எத்தொழிலையுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவர் அவனை யிகழாதிருக்கக்கடவர் - என்பதாம். * அதற்காமிடமாவது - வாயில்களாலும், கிழங்குகளாலும், அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும் வகை அரணைச்சூழ்ந்து ஒன்றற் கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே நலிவில்லாது பலபடைகள் இருப்பிற்கும் மதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண்செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையையும் நீரையும் உடையது அவ்விடத்தைப் பெற்றால் தொடங்குதலும், இகழ்தலும் செய்க வென்பதாம். (க)

மூரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) மூரண் - மாறுபாட்டை, சேர்ந்த - மொய்ம்பினவர்க்கும், வலிமையை யுடையவருக்கும், அரண்-அரணை, சேர்ந்து, ஆம் - ஆகின்ற-ஆக்கம்-பெருக்கமானது, பலவும்-பலபயன் களையும், தரும்-கொடுக்கும் எ-று.

(க - ரை.) வலியவரசருக்கும் அரணைச் சேர்ந்தாகின்ற பெருக்கமானது பலபயன்களையுந்தரும் - என்பதாம். * மாறுபடாவது - பூமி பலவரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவா யுள்ளதென்பது பொருத அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியுடைமை சொன்னவதனாலும், இது பகைவர்மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று, அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இருக்கையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது - அதற்கு எதுவாகிய வளைத்தலே அது கொடுக்கும் பயன்கள், பகைவராலே தமக்கு நலிவில்லாமையும், தாம் நிலைபெற்று நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும் முதலானவை. (உ)

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(இ - ள்.) ஆற்றாரும் - வலிமை யில்லாதவரும், ஆற்றி - வலிமையுடையவராய், அடுப - வெல்வார் இடன் (அதற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, போற்றி (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு, போற்றார்கண் - பகைவரிடத்து, செயின் (தொழிலைச்) செய்வாராயின், எ-று.

(க - ரை.) வல்லமையில்லா வேந்தரு மிடமறிந்து போர் செய்வாரா கில் வெற்றி பெறுவர் - என்பதாம். * காத்துக்கொள்ளுதலாவது: பகைவ ரால் நலிவு வாராதிருக்கும்படி அரணாலும், படையாலும் காத்தல். இப்படி தொழில் செய்வாராயின் முன் சொல்லப்பட்ட வலிமை யில்லாதிருந்தா லும் வெல்வரென்பதாம். (௩)

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துண்ணியார் துன்னிச் செயின்.

(இ - ள்.) இடன் (தாம் தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, துன்னியார் - சென்றவரசர், துன்னி (அரணைப்) பொருந்தி

நின்று, செயின் (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின், எண்ணியார் (முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை, இழப்பர்-இழந்துவிடுவார், எ-று.

(க - ரை.) அரசர் இடமறிந்து போர் செய்வாராகில் பகைவரெண்ண முடியாது - என்பதாம். * எண்ணப்பட்ட வெற்றியை எண்ணமென்றார். பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலால் எண்ணமி ழப்பரென்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் பகைவரது அரணின் புறத்து இறங்கற்கு ஆமிடமறி தல் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலையடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற.

(இ - ள்.) முதலை - முதலையானது, நெடும்புனலுள்-ஆழமுள்ள நீரிலா னால், பிற - பிறவுயிர்களை யெல்லாம், வெல்லும் - வென்றுவிடும், புனலின்- அந்நீரினின்றும், நீங்கின்-நீங்கினால், அதனை-அதை, பிற - பிறவுயிர்களெல் லாம், அடும் - வெல்லும், எ - று.

(க - ரை.) முதலே நீரிலிருந்தால் எல்லாவுயிரையும் வெல்லும், அது அந்நீரைவிட்டால் மற்ற வுயிர்களாலே தோல்வியடையும் - என்பதாம். * எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியராயிருப்பாரென்பது சொல்லப்பட்டது. [நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால், அவையெல்லாம் முதலேச்கு எளியனவாகும். அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலேச் சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது மேற்செல்லுமரசன் பகைவர் நிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென்றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவார். தான் நிற்கமாட்டாத விடத்தேசென்றால் அவருக்கு அவன் எளியவனுவான் என்கிற பொருள்தோன்ற நின்றமையால் பிறிதுமொழிதலணி.] (இ)

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து:

(இ-ள்.) கால்வல (நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமைபொருந்திய உருளை களையுடைய, நெடுந்தேர்-பெரிய தேர்களானவை, கடல் - கடலில், ஓடா-ஓடமாட்டாவாம், கடலோடும் - கடலில் ஓடுகின்ற, நாவாயும் - மரக்கலங்களும், நிலத்து - நிலத்தில், ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். எ-று.

(க - ரை.) நிலத்திலோடுந் தேர்கள் கடலி லோடாவாம், கடலிலோடு மரக்கலங்கள் நிலத்திலோடாவாம்-என்பதாம். * ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையும் உடையதயிருக்கினும் மென்பது தோன்ற கால்வ னெடுந்தேரொன்றூர். [இப்பாட்டில் போர்க்குச் சென்றவன் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்யவேண்டு மென்னும் பொருள் தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி.] (ஈ)

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(இ - ள்.) (அரசர்) எஞ்சாமை (பகைவரிடத்துத் தொழில் செய்யும் விதங்களை யெல்லாம்) குறையாமல், எண்ணி - ஆலோசித்து, இடத்தால்-

கசுஅ நும - ஆம - அதி - இடனறிதல்

இடத்தோடு பொருந்த, செயின் - செய்வாராயின் (அச்செயலுக்கு) அஞ் சாமையல்லால் (தமது) தைரியமல்லாமல், துணை (வேறொரு) துணை, வேண்டா-வேண்டுவதில்லை, எ-று.

(க-னா-) குறைவில்லாதெண்ணி யிடமறிந்து போர் செய்தால் தைரியமின்றி வேறுதுணைகள் வேண்டாவாம் - என்பதாம். * அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏது இல்லாமையால், தைரிய முடையராய் நின்று முடித்தலல்லது துணைவேண்டா வென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் போர் செய்தற்கு ஆமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும்.

(இ - ள்) உறுபடையான் - பெருஞ் சேனையை யுடைய அரசன், சிறுபடையான்-சிறிய சேனையை யுடையவனது, செல்லிடம் - செல்லிடத்தை, சேரின் (அவனை அழிக்கநினைத்துச்) சேர்வனாயி (அவனால்) ஊக்கம் (தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும் - அழிவான், எ-று.

(க - னா.) நிறை சேனையுடைய அரசன் குறை சேனையையுடைய அரசனிடத்தைச் சேர்ந்தழிக்க நினைக்கிலவனுற் பெருமையை யிழந்துவிடுவான்-என்பதாம். * செல்லிடம்-செல்லுமிடம் என விரியும். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன் சேனையின் பெருமை நோக்கி இடம் நோக்காமல் செல்வானாயின் அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருசேரச் சென்று தொழில் செய்யக்கூடாதமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது, அப்பெருமையாற் பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். (அ)

சிறைநலனுஞ் சீரு மிலனெனி னுமாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(இ - ள்.) சிறைநலனும் - அரணழித்தற் கருமையையும், சீரும்-பெருமையாகிய ஆற்றலையும், இலனெனினும் உடையரல்லராயினும், மாந்தர் (தொழில் செய்தற்குரிய) மனிதனை, உறைநிலத்தோடு (அவரது) இருப்பிடத்திற்சென்று, ஒட்டல் - தாக்குதல், அரிது, எ-று.

(க - ரை.) அரண்வலியும் பலமுமில்லா ரானாலும் பகைவர் இருப்பிடஞ் சென்று வெல்லலரிது - என்பதாம். * ஆண்மை யுடையவரைச் சிறுமை நோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினால் அதைவிட்டுப் போவதற்குத் துணியாமல் சாவதற்குத் துணிவு கொண்டவராய்ப் போர்செய்வா ராதலால் அவருக்குப் பெரியசேனையும் தோற்றோடிப் போமென்பதாம். (௯)

காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

(இ - ள்.) கண்ணஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதவையும், வேலாண்முகத்த - வேலையுடைய ஆள்களைக்கோத்த கொம்பையுடையவையும் (ஆகிய) களிறு - களிறுகளை, காலாழ் - கால்புதைகிற இயல்பினதாகிய, களரில் - சேற்றுநிலத்திலே (அகப்பட்டவிடத்து) நரி - நரிகளானவை. அடும் - கொல்லும், எ - று.

௫௧ - ஆம் - அதி - தெரிந்துதெளிதல்.

கசாக

(க - ரை.) நரிகள் யானைகளைச் சேற்றுநிலத்தில் வெல்லும் - என்பதாம். * முகம் கொம்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையும் உடையராயினும் தகாத இடத்திலே சென்றால் அவைகளாற் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பகைவரைச் சார்தலாகாத இடமும், சார்ந்தவிடத்து உண்டாகும் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

ஐம்பதாம் - அதிகாரம் - இடனறிதல்

முற்றிற்று.

நுக - ஆம் - அதி - தெரிந்து தெளிதல்.

அஃதாவது: மந்திரி முதலானவர்களைப், பிறப்பு, குணம், அறிவு, எனப் படுகின்றவைகளையும், செய்கையையும், காட்சி, கருத்து, ஆகமம் என்கிற பிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகிய மூன்றையும் அறிந்து பகைமேற் செல்வானுக்குச் சேனை கருத்தோடு தொழில் செய்தற்கும், எதிரிடாமைக்கும், இத்தெளிவு வேண்டுதலால் அவைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
நிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(இ - ள்.) (அரசனுலே தெளியப்படுவோனொருவன்) அறம் - அறமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - இன்பமும், உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டு வரும் அச்சமும், நான்கின் (என்கின்ற) உபதை நான்கினது, நிறம் - நிறத்தினுல், தெரிந்து (மனவியல்பு) ஆராய்ந்து, தேறப்படும் (பின்) தெளியப்படுவான், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் அறம் பொருளின்ப முயிரச்சமென்கிற நான்கின் நிறத்தார் றேர்ந்துகொள்ளப்படுவான் - என்பதாம். * அவற்றுள் அறவுபதையாவது: புரோகிதனையும், அறவோனையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் அறமில்லாதவனு யிருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினேனும் இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். பொருளு பதையாவது: சேனைத் தலைவனையும், அவரோடு சம்பந்தமானவனையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் உலுத்தனு யிருக்கையால் இவனை நீக்கி சுகையும், உரிமையும் உடைய வொருவனை வைத்தற்கு எண்ணினேனும். இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது: ஆடிதொட்டு உரிமையோடு பழகிய ஒருதலை முதுமகளைவிட்டு அவளால் உரிமையுள இன்னுள் உன்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டவேண்டுமென்று என்னைவிடுத்தாள் அவளைக்கூடுவையாலுல் உனக்கு அதிக சுகமாத்திர மல்லாமல் அதிக திரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். உயிரச்சவுபதையாவது: ஒரு நிமித்தத்தின் மேன்வைத்து ஒரு மந்திரியினுலே மற்றவனை அவன் வீட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிடும்படி எண்ணத்துக்

கஎo நிக - ஆம் - அதி - தெரிந்துதெளிதல்.

கூறினுென்று தான் காவல் செய்து ஒருவனுல் இவ்வரசன் நம்மைக்கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்தி நாம் அவனைக்கொன்று நமக்கு இனிய ஒருவனை வைத்தல் இங்கே யாவர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினும் வேறுபடாதவனு யிருந்தவிடத்தும் பிற்காலத்திலும் வேறுபடானென்று கருத்தளவையால் தெளியப்படுவோனென்பதாம். (க)

குடிபபிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(இ - ள்.) தெளிவு (அரசனது) தெளிவானது, குடிப்பிறந்து (உயர்ந்த) குடியிலே பிறந்து, குற்றத்தின் - குற்றங்களினின்றும், நீங்கி, வடு - (நமக்குப்) பழுது வருமோவென்று, பரியும் - அஞ்சி நிற்கும், நாணுடையான் கட்டே - நாணமுடையவனிடத்தே, எ-று.

(க - கா.) நற்குடியிற்பிறந்து குற்றத்திலிருந்து நீங்கிநிற்கு நாணமுடையவனை யரசன் தெளிந்துகொள்வான் - என்பதாம். * குற்றங்களாவன (குற்றங்கடிதல் அதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகளாம்.) நாணம் - இழிதொழில்களிலே மனஞ் செல்லாமை. இவை மிகுதியாக யோக்கியர்வாயிற் கேட்டவாகிய ஆகமபிரமாணத்திலுலே தெரிவன. இந்நான்கு முடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுங் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

(இ - ள்.) அரிய (கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களை, கற்று, ஆசு - (முன் சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள், அற்றார்கண்ணும் - அற்றவரிடத்தும், தெரியுங்கால் (நுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு - அறியாமையானது, இன்மை - இல்லாதிருக்கை, அரிதே - அருமையே, எ-று.

(க - கா.) அரிய நூல்களைக் கற்றுக் குற்றமற்றவரிடத்தும் அரியாமையில்லாதிருக்கையறிது - என்பதாம். * அறியாமை - இவரிடத்து மனநிலையாமைபற்றி ஒரோவிடத்து உண்டாமாதலால் தெரியுங்கா லென்றார். காட்சிப் பிரமாணத்தினுல் தெளிந்தால் அக்குற்றமும் இல்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பதாம். [இப்பிரமாணங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவனைத் தெளிகவென்பது இம்மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

குணனுடைக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(இ - ள்.) (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால்) குணன் - குணங்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, குற்றமும் - மற்றைக்குற்றங்களையும், நாடி - ஆராய்ந்து, அவற்றுள் (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும், மிகை - மிகுந்தவைகளை, நாடி - ஆராய்ந்து, மிக்க - மிகுந்தவைகளால், கொளல் (அவனை) அறியக்கடவன், எ-று.

(க - கா.) அரசன் ஒருவன் குணங்களையுங் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * மிகுதல் - தலைமையினலாவது பன்மை

நகு - ஆம் - அதி - தெரிந்துதெளிதல்.

களக்

யிலாவது உயர்தல். மிகுந்தவைகளால் அறிதலாவது - குண மிகுந்திருந்தால் தொழிலுக்கு உரியவனென்றும், குற்ற மிகுந்திருந்தால் அல்லனென்றும் அறிதல். [குணமாத்திர முடையவர் உலகத்தில் அரியராகலால் இவ்வகை யாரையும் தெளிக வென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(இ - ன்.) (குடிப்பிறப்புகுணம் அறிவு என்பவைகளால் மனிதரடையும்) பெருமைக்கும் - பெருமையாகிய (பொன்னின் மாற்றறிதற்கும்) ஏனைச்சிறுமைக்கும் - மற்றைச் சிறுமையாகிய (பொன்னின் மாற்றறிதற்கும்) கட்டளைக்கல் - உரைக்கல்லாவது, தத்தங்கருமமே - தங்கள் தங்கள் செயல்களே, எ-று.

(க - ரை.) மனிதர் பெருமையுஞ் சிறுமையு மறியு முரைகல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம் - என்பதாம். * மனிதருடைய பெருமை சிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறியவேண்டியவர்களுக்கு முடிவான சாதனம் அவர் செயலே என்றற்கு கருமமே எனத் தேற்றேகாரத்தோடு சொல்லினர். பெருமை சிறுமைகளைப் பொன்னெனுமல் கருமம் ஒன்றைக் கட்டளைக் கல்லெனலால் ஏகதேச வுருவகவணி. [இதனாற் குண குற்றங்களை அறிதற்குக் கருவி சொல்லப்பட்டது.] (நி)

அற்றுரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்.
பற்றிலர் நாணுர் பழி.

(இ - ள்.) அற்றூனா - சுற்றமில்லாதவனா, தேறுதலோம்புக-தெளித லொழியக்கடவன் (அவர்) மற்றுப்பற்றிலர் - உலகத்தோடு சம்பந்தமில ராதலால், பழி - பழியை, நாணுர் - அஞ்சார், எ-று.

(க - ரை.) அரசன் சுற்றமற்றவனாத் தெளிதலொழியக்கடவன் அவ ருலகத்தோ டொட்டாதவ ராதலாற் பழிக்கஞ்சார் - என்பதாம். * உல கத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எவை அவை விடுதற்கும், புகழப்படுவன எவை அவை செய்தற்கும், காரணமாகிய உலக தடையினியல்பு சுற்றமில் லாதவர்க்கு இல்லாமையால் அவனா நம்பலாகா தென்பதாம். (சு)

காதன்மைகந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(இ - ள்.) காதன்மை - அன்புடைமையானது, கந்தா - பற்றுக்கோ டாக, அறிவு - (தமக்கு) அறியவேண்டு மவ்வகளை, அறியார்-அறியாதவரை, தேறுதல் - தெளிதலான்று, பேதமையெல்லாம் - அறிவில்லாமையை யெல்லாம், தரும் (அரசனுக்குத்) தரும், எ-று.

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளை யறியாதவர்களை யரசன் தெரிந்து கொள்ளுத லவனுக் கறிவின்மை யெல்லாந்தரும் - என்பதாம். * தன் னேடு அவரிடத்து நின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவில்லாதவனைத் தொ ழில் செய்யவைத்தால் அத்தொழில் அவரறி வில்லாமையினுலே கெடும் கெட்டால் அவர்க்குள்ளது மாத்திரமல்லாமல் தொழிலுக் குரியவனை அறி யாமையும், மேல்விளைவை அறியாமையும் முதலாக அவனுக்கு அறியாமை கள் பலவும் உண்டாகும் என்பதாம். (எ)

கஎஉ ருக - ஆம் - அதி - தெரிந்துதெளிதல்.

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) பிறனை-தன்னோடு சம்பந்தமில்லாதவனை, தேரான் (பிறப்பு முதலானவைகளாலும் செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு (அத்தெளிவு) வழிமுறை (அவன்) சந்ததி முறையினும், தீரா - நீங்காத, இடும்பை-துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-று.

(க - ரை.) தன்னோடு சம்பந்த மில்லாதவனைத் தெரிந்துகொண்ட அரசனுக்கு அத்தெளிவு துன்பந்தரும் - என்பதாம். * சம்பந்தம் - தன்குடியோடு தொடர்ந்த மரபுதெளிதல். அவனிடத்தே தொழிலேவைத்தல், அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற் பிறந்தவரும் பகைவர் கைப்பட்டுக் கேடாவதொன்பதாம். (அ)

தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள்.

(இ - ள்.) யாரையும், தேராது - ஆராயாமல், தேறற்க - தெளியாதிருக்கக்கடவன், தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின், தேறும் - பொருள் தெளியப்படுபொருள்களை, தேறுக - தெளியக்கவன், எ - று.

(க - ரை.) அரசன் யாரையு மாராயாமல் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம். * தேறற்கவென்று பொதுப்படச் சொன்னமையால் - யதொரு தொழிலிலும் தெளியலாகா தென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறுகவென்றதற்கு ஐயுறாதிருக்கக் கடவனென்பது கருத்து. தேறும்பொருள்-அவரவர் வல்லமைக்கு ஏற்ற தொழில்கள் பொருள் - ஆகுபெயர். (கூ)

தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) (அரசன்) தேரான் (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிவும்-தெளிதலும், தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து தெளியப் பட்டவனிடத்தே, ஐயுறவும் - சந்தேகப்படுதலும், தீராவிடும்பை - நீங்காத துன்பத்தை, தரும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ - று.

(க - னை.) அரசன் ஒருவனை யாராய்ந்திலனுகித் தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவனிடத்தி லேயங் கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பந்தரும் - என்பதாம். * அரசன் ஒருவனிடத்து ஒருதொழிலை வைத்தபின் ஒருதவறும் காணுமல் சந்தேகப்படுவானுயின் அதனை அவன் அறிந்து இனி நில்லாதென்னுங் கருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவான் அதுவல்லாமல் பகைவராலே எளிதிலே பிரிக்கவும் படுவான் ஆதலால் தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்தேகப்படுதலும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவுக்கு அளவு சொல்லியபடி. [இவை ஐந்து பாட்டாலும் தெளியப்படாதவர் இவரென்பதும், அவரைத் தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளிவுக்கு அளவும், சொல்லப்பட்டன.]

(ம)

ஐம்பத்தோராம் - அதிகாரம் - தெரிந்துதெளிதல்

முற்றிற்று.

ருஉ - ஆம் - அதி - தெரிந்துவினையாடல் -

அஃதாவது: அத்தெளியப்பட்டவரா அவர் செய்யவேல்ல தொழில்களே அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா ளளப் படும்.

(இ - ள்.) (அரசன் முதலிலே ஒருதொழிலைக்கொடுத்தால்) நன்மையுந் தீமையும் (அத்தொழிலிலே) ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செயல்களை, நாடி - ஆராந்தறிந்து, நலம் (அவைகளுள்) ஆமவைகளையே, புரிந்த-விரும்பிய, தன்மையான் - இயல்பையுடையவன் (பின்னே அவ்வரசனுலே) ஆளப்படும் (சிறந்த தொழில்களிலே) ஆளப்படுவான், எ-று.

(க - னை.) நன்மை தீன்மைக ளறிந்து ஆமவைகளைச் செய்பவன் அரச னுலாளப்படுவான் - என்பதாம். * தன்னை உரிமை அரிதற்பொருட்டு உள்ளு க்கும் புறம்புக்கும் உடுவாகிய ஒரு தொழிலை அரசன் தன்னிடத்தேவைத்த விடத்து அதிலே ஆகுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மைய னுகுதல்பற்றி உள்ளாகிய தொழிலிலே ஆளப்படுவா னென்பதாயிற்று. [புரிந் தவென்று இறந்த காலத்தினுலே சொல்லுதலால் முன்னே உரிமையை அறி தற்பொருட்டு வைத்த தொழிலென்பது பெறப்பட்டது.] (க)

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

(இ - ள்.) வாரி (பொருகள்) வரும்வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து (அப்பொருள்களாலே) செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை (அவ் வரும் வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செல்வங்களுக்கும்) வந்த - இடையூ றுகளை, ஆராய்வான் (தினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினை - தொழிலை, செய்க. (அரசனுக்குச்) செய்யக்கடவன், எ - று.

(க-னை.) பொருள் வரும்வழியை விருத்திசெய்து பொருளைவளர்த்து இ டையூறுகளையாராய்பவன் அரசனுக்குத் தொழில்செய்யக்கடவன்-என்பதாம். * வரும் வழிகளாவன - முன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் இயற்றலு மென்ற விடத்து உரைக்கப்பட்டவையும், உழவு, பசுக்காவல் வாணிகம் என்பவையும் ஆம். செல்வங்களாவன - அங்கே பொருளும், இன்பமும், ஆகச் சொல்லப்ப ட்டவை கள். இடையூறுகளாவன - அரசன் தொழில் செய்வோர், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் என்கிற இவர்களால் வரும் கவிவுகள். (உ)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யின்னான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(இ - ள்.) அன்பு (அரசனிடத்தே) அன்பும், அறிவு (அவனுக்கு ஆம வைகளை அறியும்) அறிவும், தேற்றம் (அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக்) கலங் காமையும், அவாவின்மை (அவைகளாலே பொருள் கை கூடியவழி அதன் மேல்) அவாவில்லாமையும் ஆகிய, இந்நான்கும் - இன்னான்கு குணங்களையும், நன்குடையான் கட்டே - நன்றாக உடையவனிடத்தே, தெளிவு (தொழிலை விட்டிருக்கும்) தெளிவு, எ - று.

௧௭௪ ௫௨ - ஆம் - அதி - தெரிந்துவினையாடல்.

(க - ரை.) அன்பு, அறிவு, தெளிவு, ஆசையில்லாமை இந்நான்குமுடையவனிடத்தே யரசனுக்குத் தெளிவுண்டாம் - என்பதாம். * இந்நான்கையுமுடைமை அவன் செய்கின்ற தொழிலிலே சிறிதும் ஆராயவேண்டுவ தில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவனை அதன் பிறப்பிடமாக்கினார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையாஞ்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(இ - ள்.) எனைவகையால் - எல்லாவகைகளாலும், தேறியக்கண்ணும் - (ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவைத்த) பின்னும், வினைவகையான் - அத்தொழிலியல்பினாலே, வேறாகும் - வேறுபடுகின்ற, மாந்தர்-மனிதர், பலர்(உலகத்திலே) பலர், எ-று.

(க - ரை.) எவ்வகையா லறிந்த விடத்தும் தொழில்வகையால் வேறுபடு மனிதர் பலர் - என்பதாம். * அரசவின்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவோரேயல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்று விட்டுத் தம் மியல்பிலே நிற்பவர் அரியராதலால் - வேறாகு மாந்தர்பலரென்றார். தொழில் வைப்பதற்கு முன்னே எல்லாக் குணங்களு முடையவராகி வைத்தபின்வேறுபடுவோரை நடுவானதோர் தொழிலைவைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டு மென்பதாம். [இதனால் ஒருவகையால் ஒழிக்கப்படுவார் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவர்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து (செய்யும்உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி (செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந் துன்பங்களைப்)பொறுத்து, செய் கிற்பாற் கல்லால் (முடிவு) செய்ய வல்லவனை யல்லது, சிறந்தானென்று (இவனிடத்து) அன்புடையவனென்று, ஏவற்பாற்றன்று (வேறொருவனை) ஏவுதற் றன்மையை உடையதன்று, எ - று.

(க - னா.) தொழில்செய்யு முபாயங்களை யறிந்து முடிப்பவனுக் கல்லது தொழிலை மற்றவனுக்குக் கொடுக்கலாகாது-என்பதாம். * [அறிவாற்றல் களாலல்லது அன்பினுலே முடியாதென இதனுல் தொழிலினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.] (கு)

செய்வானை நாடி வினை நாடிஞ்காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(இ - ள்.) செய்வானை-செய்பவ னிலக்கணத்தை, நாடி (முன்னே) ஆராய்ந்து, வினை (செய்யப்படுந்) தொழிலினியல்பை, நாடி (பின்னே) ஆராய்ந்து (அதன் பின்பு அவனையும் அதனையும்) காலத்தோடு - காலத்துடனே (சேர்த்து) எய்த - பொருந்த, உணர்ந்து - அறிந்து, செயல் (அவனை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுதல்) செய்யக்கடவன், எ - று.

(க - னா.) அரசன் தொழில்செய்பவனை யறிந்து பின்னத்தொழிலை யறிந்து அவனைத் தொழிலில்வைத் தாளக்கடவன்-என்பதாம். * செய்பவனிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னே சொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது-இக்காலத்தில் இவ் விலக்கணமுடையவன் செய்தால், இவ் வியல்புடைத்தாகிய தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அறிதல். (கூ)

நுஉ - ஆம் - அதி - தெரிந்துவினையாடல்.

களகு

இதனை யிதனு லிவன்முடிக்கு மென்றுய்ந்
ததனை யவன் கண் விடல்.

(இ - ள்.) இதனை - இத்தொழிலை, இதனால் – இச்சாதனத்தால், இவன் முடிக்குமென்று - இவன் முடிக்க வல்லவனென்று, ஆய்ந்து (கூறுபடுத்தி) ஆராய்ந்து (இம் மூன்றும் தம்முள் ஒத்திருந்தவிடத்து) அதனை - அத்தொழிலை, அவன் கண் - அவனிடத்தே, விடல்-விடக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) அரசன் இத்தொழிலை யிச்சாதனத்தா லிவன்முடிக்க வல்லவ னென்றறிந்து அத்தொழிலை யவனிடத்து விடக்கடவன் - என்பதாம். * சாதனம் - துணைவரும், பொருளும் முதலானவை செய்பவனும், சாதனமும், தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது-ஒவ்வொன்றோடு மற்றவை மிரண்டுக்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல் விதிதல் - அவனை அத்தொழில் செய்தற்கு உரியவனுக்குதல். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னுக செயல்.

(இ - ள்.) (ஒருவனை அரசன்) உரிமை (தனது) தொழில் செய்தற்கு உரியனு யிருக்கையை, நாடியபின்றை - ஆராய்ந்து துணிந்தபின்பு, அவனை அதற்கு-அத்தொழில் செய்தற்கு, உரியனுக - உரியவனுக, செயல் (உயரச்) செய்யக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) அரசன் ஒருவனைத் தொழிற்குரியவனு யிருக்கையை யறிந்து அவனை யத்தொழிற்குரியவனுகச் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * உயரச் செய்தல் - அதனைத்தானே செய்துமுடிக்க வல்லவனுக்கல், அதுசெய்யாதவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து. (அ)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறுக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(இ - ள்.) வினைக்கண் (தனது) தொழிலினிடத்தே, வினையுடையான் - (எப்போதும்) முயற்சியை யுடையவன் (அவ்வுரிமையால்) கேண்மை (தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை (அது பொருதவரது சொல்லைக்கேட்டு) வேறுக - மாறுபட, நினைப்பானை - நினைக்கும் அரசனை, திரு-சீதேவி, நீங்கும்-நீங்குவாள், எ-று.

(க - ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சியுடையவனை வேறுக நினைக்கு மரசனைச் சீதேவி நீங்குவாள் - என்பதாம். * சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையாவது-தான் பிறரைப் நில்லாமல் சுற்றத்தார் செய்யும் உரிமையை யெல்லாம் செய்து நடத்தல். அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பாளுயின் பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லாமல் செல்வங் கெடுமென்பது கருத்து. [இந்நான்கு பாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளும் திறம் சொல்லப்பட்டது.]

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

களசு நாடு - ஆம் - அதி - சுற்றந்தழால்.

(இ - ள்.) வினைசெய்வான் - தொழில் செய்பவன், கோடாமை - கோணுதிருக்க, உலகு - உலகமானது, கோடாது - கோணுது (ஆதலால்) நாடோறும் - தினந்தோறும், மன்னன் - அரசன், நாடுக (அவன் செயலை) ஆராயக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) தொழில் செய்பவன் கோணுதிருக்க வுலகங் கோணுது. ஆகையாலரசனவனை நாள்தோறு மாராயக்கடவன்-என்பதாம். * அவ்வொன்றனையும் ஆராயவே அதன் வழிப்பட்ட உலகெல்லாம் ஆராய்ந்தவனுவன் அதனுல் அவனுரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரக்கடவனென்பதாம். [இதனுல் ஆண்ட விடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

ஐம்பத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - தெரிந்துவினையாடல்.

முற்றிற்று.

நாடு - ஆம் - அதி - சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது: அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்கா திருக்கும்படி தழுவுதல். தொழில் செய்வோரைச் சொல்லி மற்றைச்சுற்றத்தாரைச் சொல்லுதலால், இது தெரிந்து வினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) பற்றற்ற கண்ணும் (ஒருவன்) செல்வந் தொலைந்து வறுமைப் பட்ட விடத்தும், பழமை (தம்மோடு அவனிடத்து உண்டாகிய) பழமையை, பாராட்டுதல் (எடுத்துக்கொண்டாடு) மியல்புகள், சுற்றத்தார் கண்ணே-உறவினரிடத்தே, உள - உளவாகும், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவன் செல்வப் பற்றற்ற விடத்தும், பழமை கொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே யுண்டாம் - என்பதாம். * பற்றற்ற கண்ணும் என்பதி னும்மை வறியனை விடத்துப் பாராட்டாமையை விளக்கினின்றது. பழமை - செல்வத்தோடிருந்தகாலத்திலே தமக்குசெய்த உபகாரம் சுற்றத்தார் பாராட்டுதலைத் தெளிவித்தலால் ஏகாரம் தேற்றேகாரம். [இதனாலே சுற்றத்தினது சிறப்பு சொல்லப்பட்டது.] (க)

விருப்பறுச் சுற்ற மியையி னருப் பறு
வாக்கும் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்) விருப்பறு - அவாவு நீங்காத, சுற்றம் - சுற்றமானது, இயைபின் (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின் (அது) அருப்பறு - கிளைத்தல் நீங்காத, ஆக்கம்பலவும் - பல செல்வங்களையும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றங் கிடைத்தா லது பல செல்வங் கொடுக்கும்-என்பதாம். * உட்பகை யாயினோரை நீக்குதற்கு விருப்ப பறாச் சுற்றமென்றும், தானே வளர்க்கும் செல்வத்தை நீக்குதற்கு அருப்பறா வாக்கமென்றும், அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். இயையினென்பது - அது கிடைத்தலினது அருமையைக் காட்டி நின்றது. பலவுமென்றது அங்கங்கள் ஆறனையும் பலர் கூடிவளர்த்தலால் அவை மேலுமேலுங் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(இ - ள்.) அளவளாவில்லாதான் (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவனது, வாழ்க்கை - வாழ்வானது, குளவளா - குளப்பறப்பானது, கோடின்றி-கரையில்லாமல், நீர் நிறைந்தற்று-நீர் நிறைந்தாற்போலும், எ-று.

(க - ரை.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வானது கரையில்லாக் குளநீர் நிறைந்தாற்போலும் - என்பதாம் * சுற்றம் அதிகாரத்தாலே வருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வங்களை வாழ்க்கை யென்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்குவா ரில்லாமையால் புறத்திலே போமென்பதாம். (௩)

சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தார் பெற்ற பயன்.

(இ - ள்.) செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால், பெற்றபயன் (ஒருவன்) பெற்ற பயனாவது (தன்) சுற்றத்தால் - உறவினால், தான் சுற்றப்பட - தான் சூழப்படும்வகை, ஒழுகல் (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவிநடத்தலாம், எ - று.

(க - ரை.) செல்வம் பெற்றத்தினால் வரும் பயனுவது சுற்றத்தைக் காத்தலாம்-என்பதாம். * இந்நடக்கை பகையில்லாமல் அரசாளுதற்கு ஏதுவாகலால், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் சுற்றத்தைத் தழுவுதல் செல்வத்துக்கு ஏதுவும், அரணும், பயனும் ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(இ - ள்.) (சுற்றத்துக்கு) கொடுத்தலும் (வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலையும், இன்சொலும் - இனியசொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் (ஒருவன் செய்ய) வல்லவனுயின், அடுக்கிய (தம்மிலே) தொடர்ந்த, சுற்றத்தால் (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும், சுற்றப்படும்-சூழப்படுவான், எ - று.

(க - ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொற் சொல்லுதலும் ஒருவன் செய்தா லவன் சுற்றத்தாற் சூழப்பட வாழ்வான் - என்பதாம். * அவ்விரண்டும் அளவறிந்து செய்தல் - அரிதென்பது தோன்ற ஆற்றினென்றார். தம்மிலே தொடர்தல்வது, உறவினது உறவும், அதனது உறவும், ஆகச் சம்பந்தப் பட்டுவருதல். (ரு)

பெருங் கொடையான் பேணுன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்தில்.

கஎஅ நங - ஆம் - அதி - சுற்றந்தழால்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) பெருங்கொடையான் - மிகுந்த கொடையையுடையவனும், வெகுளி - கோபத்தை, பேணன்-விரும்பாதவனும் (ஆனல்) அவனின் - அவன்போல், மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து-இப்பெரிய உலகத்தில், இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) மிகுந்த கொடையுங் கோபமில்லாமையு முடையவனுகிலவன்போற் சுற்றமுடையவரில்லை - என்பதாம். * மிகுந்தகொடை ஒன்றினலும் வறுமைப்படாதிருக்கக் கொடுத்தல். விரும்பாமை இது அர்சர்க்கு வேண்டுவ தென்று அளவு கடந்து செய்யாமை. (சு)

காக்கை சரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமும்
மன்னரீ ரார்க்கே யுள.

(இ - ள்.) காக்கை - காகங்கள் (தமக்கு இரையைக் கண்டவிடத்து கரவா - மறைக்காமல், கரைந்து (இனத்தை) அழைத்து, உண்ணும் (அதனோடுகூடி) உண்ணும், ஆக்கமும் (சுற்றத்தினுலாகிய) பெருக்கங்களும், அன்னரீரார்க்கே - அப்படிப்பட்ட இயல்பை யுடையவர்க்கே, உள - உள வாகும், எ - று.

(க - ரை) காகமினங்கிடைத்தா லினத்தை யழைத் துண்ணுதல்போல இச்செய்தை நல்லினத்தார்க் குளவாம் - என்பதாம். * அப்பெருக்கங்களாவன - பகையில்லாமை பெருஞ் செல்வமுடைமை முதலானவை எச்ச உம்மையால் அறமும் இன்பமும் அன்றி பொருளும் பெறுவனென்பதாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வியல்பு தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்டவைகளே யெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படி வைத்தல். (எ)

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(இ - ள்.) வேந்தன் - அரசனுனவன், பொதுநோக்கான், எல்லாரையும் ஒருதன்மையாக நோக்காமல், வரிசையா-அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க, நோக்கின் - நோக்குவானுயின், அதிலேக்கி - அச்சிறப்பு நோக்கி, வாழ்வார் (அவனைவிடாது) வாழுஞ் சுற்றத்தார், பலர் - அநேகர், எ - று.

(க - ரை.) அரசனவரவர்க்குத் தகுதியறிந்து நடப்பானுகி லதனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர் - என்பதாம். * உயர்ந்தார் நீங்குதல் குறித்து பொது நோக்கை விலக்கி எல்லாரும் விடாதொழுகுதல் குறித்து வரிசைநோக்கை விதித்தார், [இவை நான்கு பாட்டாலும் சுற்றந் தழுவுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

(இ - ள்.) தமராகி (முன்னே) சுற்றத்தாரா யிருந்து, தற்றுறந்தார் (தன்னைவிட்டு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒரு காரணத்தினுலே) தன்னைப் பிரிந்துபோனவர், சுற்றம் (பின்னும்வந்து) சுற்றத்தாராகுதல், அமராமைக் காரணம் - அப்பொருந்தாமையின் காரணம், இன்றி (தன்னிடத்தே) இல்லையாக, வரும் (தானே) உண்டாகும், எ - று.

(க - ரை.) முன் சுற்றத்தாராகிப் பின் பிரிந்தவர் மற்றுஞ் சுற்றத்தாராதல் காரணமில்லாதுண்டாம் - என்பதாம். * பொருந்தாமையின் காரணமாவது - தான்வழிதப்பி நடத்தல், வெறுப்பவைசெய்தல், இவை முதலியவைகளால் வருவது. இயற்கையாகவே அன்புடையராகிய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையால் வந்தபிரிவு. அச்செயற்கையை ஒழிக்க ஒழிதலால் அவர்க்கு அன்பு பழைய இயல்பாகவே நிற்கு மென்றற்கு வருமென்றார். (கூ)

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(இ - ள்.) உழை (தன்) னிடத்தினின்றும் பிரிந்து (காரணமில்லாமற்) பிரிந்துபோய், காரணத்தின் (பின்பு) காரணத்தினாலே, வந்தானை - வந்த சுற்றத்தானை, வேந்தன் – இராஜனவன், இழைத்திருந்து - அந்தக் காரணத்தைச் செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, கொளல் (தழுவிக்) கொள்ளக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய்ப் பின்பொரு காரணத்தால் வந்தவனை அரசன் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * சும்மா உழைப்பிரிந் தென்றமையால், பிரிதற்குக் காரணமில்லாமை கொள்ளப்பட்டது. வருதற்காரணத்தைச் செய்யாத விடத்துப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகைவரோடு கூடுவானாதலால் இழைந்திருந் தென்றும், அன்பில்லாமற்போய்ப் பின்னுங் காரணத்தால் வந்தமையால் எண்ணிக் கொளலென்றும், சொல்லினர். பிரிந்துபோன சுற்றத்தாருள்-தீமைசெய்யப் போய்ப் அதனைவிடவருவானும், அது செய்யாமற்போய்ப் பின்பு நன்மை செய்யவருவானும், தழுவப்படுதலால், தழுவுமாறு முறையே. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

ஐம்பத்திமூன்றும் - அதிகாரம் - சுற்றந்தழால்

முற்றிற்று.

நிச - ஆம் - அதி - பொச்சாவாமை.

அஃதாவது: அழகும், செல்வமும், ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக்காத்துக் கொள்ளுதலிலும், பகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும், மறதிசெய்யாமையாம். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தாரால் பயனுள்ளது. இம்மறதி யில்லாவிடத் தாகலால், இது சுற்றந்தழாலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(இ - ள்.) சிறந்தவுவகை - மிகுந்த அக மலர்ச்சியினது, மகிழ்ச்சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய, சோர்வு - மறதியானது, இறந்த வெகுளியின் - அளவுகடந்த கோபத்தினும், தீதே (அரசனுக்குத்) தீதேயாம், எ - று.

கஅo நிச - ஆம் - அதி - பொச்சாவாமை.

(க - ரை.) மிகு மகிழ்ச்சியால் வரு மறதியானது அளவு கடந்த கோபத்தைப் பார்க்கிலும் அரசனுக்குக் குற்றந்தரும் - என்பதாம். * மிகுந்தவுவகையாவது பெருஞ் செல்வம் பேரின்பம் பெருமிதம், என்கிற இவைகளால் வருவது அளவு, பகைவரை வெல்லுதலுக்கும், கொடியோரை ஒருத்தலுக்கும், வேண்டுவது. அக்கோபம், ஒரோவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், இது அப்படிப்பட்ட தல்லாமல் தன்னையே கொல்லலால் அதனினும் தீதாயிற்று. (க)

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

(இ - ள்.) பொச்சாப்ப - மறதியானது, புகழை (ஒருவனது) கீர்த்தியை, கொல்லும் - கெடுக்கும், சிச்ச நிரப்பு - நித்திய வறுமையானது, அறிவினை-புத்தியை, கொன்றுங்கு-கெடுக்கும் விதம்போல், எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரமறிவைக் கெடுக்கும் அதுபோல மறதிபுகழைக் கெடுக்கும்-என்பதாம். * நித்தியவறுமை-தினந்தோறும் யாசகத்தால் வருந்தித் தன் வயிறு நிறைத்தல். எப்படி அந்நித்தியவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டானால் அவனுக்கு இளி வரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கனத்தை அழிக்குமோ அப்படி மறதியும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாமையாலும், காரியக் கெடுதியாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கனத்தை அழிக்குமென்பதாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் மறவியினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பாலோ ரோர்க்குந் துணிவு.

(இ - ள்.) புகழ்மை - புகழுடையாராயிருக்கையானது, பொய்ச்சாப்பார்க்கு-மறந்து நடப்பவர்க்கு, இல்லை, அது - அவ்வில்லாமையானது (இந்நீதிநூலுடையவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல்), உலகத்து - உலகத்தில், எப்பாலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும், துணிவு - ஒப்பமுடிந்தது, எ - று.

(க - ரை.) புகழ்ச்சி மறதியுடையோர்க்கில்லை. இது எல்லா நூலார்க்குந் துணிவுதான் - என்பதாம். * அரசருக்கே யல்லாமல் அறமுதலாகிய நான்கிலும் முயல்பவர்யாவர்க்கும் அவைகைகூடாமையினாலே புகழ் இல்லை யென்பது தோன்ற எப்பா நூலோர்க்குந் துணிவு என்றார். (ஊ)

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(இ - ள்.) அச்சமுடையார்க்கு - பயமுடையவர்க்கு, அரண் (காடுமலை முதலாகிய) அரணங்களில் (இருந்தாலும்) இல்லை (அவைகளாலே பயன்) இல்லை, ஆங்கு - அதுபோல், பொச்சாப்புடையார்க்கு - மறதியுடையவர்க்கு, நன்கு-செல்வமெல்லாம் (உடையர்ராயிருந்தாலும்) இல்லை (அவைகளாலே பயன்) இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) பயமுடையவர்க்கு நால்வகை யிரணங்களிருந்தும் பயனில்லை. அதுபோல மறதியுடையவர்க்குச் செல்வங்களிருந்தும் பயனில்லை

கஅக

என்பதாம். * செல்வம் - நன்குக்கு ஏதுவாகலால், அதனை நன்கென்றார். எப்படி அச்சமுடையவரது அரணம் அழியுமே அப்படி மறதியுடையவர் செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று. (உ)

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிறங்கி விடும்.

(இ - ள்.) (வாராமற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை) முன்னுற (அவைவருதற்கு) முற்பட, காவாது (அறிந்து) காவாமல், இழுக்கியான் - மறந்திருந்தவன், பின் - பின்பு, ஊறு - உற்றகாலத்து (காக்கக்கூடாமையால்) தன்பிழை - தன்னுடைய அத்தவறு (நினைத்து) இறங்கிவிடும் - இறங்கிவிடுவான், எ - று.

(க - ரை.) துன்பம் வருமுன் காக்காமல் மறந்திருந்தவன் தன் குற்றத்தைக் குறித்தும் பின் விசனப்படுவோன் - என்பதாம். * அத்துன்பங்களாவன - மறதிபார்த்துப் பகைவராலே செய்யப்படுவன. துன்பம் உற்றகாலத்திலே காக்கக்கூடாமையால் இரங்கிவிடுமென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் மறதியுடையவர்க்கு வரும் துன்பம் சொல்லப்பட்டது] (ஙி)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில்.

(இ - ள்.) (அரசர்க்கு) இழுக்காமை - மறவாமையானது, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின் - நேர்படுமாயின், அது - அதனை, ஒப்பது - ஒக்கு நன்மையானது, இல் - இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) யாவரிடத்து மறவில்லாமை வாய்க்குமானு லதற்கொப்பொன்றுமில்லை - என்பதாம். * தொழில்செய்வோர், சுற்றத்தார் என்கிற தம்மவரிடத்தும் சமமாகவேண்டுதலால், யார்மாட்டுமென்றும், தன்பெருக்கக் காலத்திலும் சுருக்கக் காலத்திலும் சமமாக வேண்டுதலால் என்று மென்றும், எல்லாக் காரியங்களிலும் சமமாக வேண்டுதலால்-வழுக்காமை யென்றும் சொல்லினர். (சு)

அரியவென் றுகாத வில்லை பொச்சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(இ - ள்.) அரியவென்று (இவை) அரியவையென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத (ஒருவனுக்கு) முடியாத காரியங்கள், இல்லை - இல்லையாகும், பொச்சாவா-மறவாத, கருவியால் - மனத்தினாலே, போற்றி-எண்ணி, செயின் - செய்தால், எ-று.

(க - ரை.) மறவாத மனத்தா லாலோசித்துச் செய்தால் அரசனுக் கரியவை யொன்றுமில்லை - என்பதாம். * அந்தக் கரணமாதலால், மனத்தைக்கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாறும் மறவாமையினது சிறப்புச் சொல்லப் பட்டது] கரணம் - காரணம். (எ)

புகழ்த்தலை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

கஅஉ நிசா - ஆம் - அதி - பொச்சாவாமை.

(இ - ள்.) புகழ்ந்தவை (நீதிநூலுடையாரால் இவை அரசர்க்கு உரியவை யென்று) உயர்த்திச் சொல்லப்பட்ட செயல்களை, போற்றி - முடிவுபற்றி, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர், செய்யாது (அப்படி) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு - மறந்தவற்கு, எழுமையும்-எழு பிறப்பிலும் வரும் நன்மை - இல் - இல்லை (ஆதலால்), எ - று.

(க - ரை. மேலானவற்றை யரசனெண்ணிச் செய்யக்கடவர் செய்யாது மறந்தவர்க் கெழுபிறப்பிலு நன்மையில்லை-என்பதாம். * அச்செயல்களாவன; மூவகை ஆற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத் தொழிலும், அறுவகைக் குணமும், முதலான செயல்கள். சாதி தருமமாகிய இவைகளில் வழுவிய அரசர்க்கு *நரகதுக்கமே உள்ளதாகலால், எழுமையுமில்லை யென்றார். எழுமை-ஆகுபெயர். [இதனால் மறவாதுசெய்ய வேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(இ - ள்.) (அரசர்) தம்மகிழ்ச்சியின் - தமது மகிழ்ச்சியினிடத்து, தாமைந்துறும்போழ்து - தாம் செருக்குறும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் (முற்காலத்திலே அதனால் ஆகிய) மறதியினாலே, கெட்டாரை - கெட்டவர்களை, உள்ளுக - நினைக்கக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சி யடையும்போது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதியடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவர் - என்பதாம். * மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமா யுள்ளவைகளோடு அவர்க்கு உண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றி தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன்தோன்று மாகலால் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும், போழ்தென்றும் சொல்லினர். கெட்டாரை நினைக்கவே நாமும் அப்படியே கெடுவோமென்று அதனிடத்தே செருக்குரு வென்பது கருத்து. (கூ)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(இ - ள்.) (அரசனுக்கு) உள்ளியது (தான்பெற) நினைத்தபொருளை-யெய்தல் (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல், எளிதுமன் - எளிதாகும். மற்றும், பின்னும், தான், உள்ளியது - அந்நினைத்தபொருளையே, உள்ளப்பெறின்-நினைக்கக்கூடுமாறல், எ - று.

(க - ரை.) அரச நினைத்தபொருளை நினைக்கக்கூடுமாறு லப்பொருளை யடைதலெளிதாகும் - என்பதாம். * அது கூடாதென்னும் ஒழிந்த சொற் பொருளைக் காட்டலால் மன், ஒழியிசையிலே வந்தது, இசையென்பது சொல். அதனையே நினைத்தலாவது மறதியில்லாமல் அதனிடத்தே முயற்சி செய்தல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபயாஞ் சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஐம்பத்தி நான்காம் - அதிகாரம் - பொச்சாவாமை

மூற்றிற்று.

நூ - ஆம் - அதி_செங்கோன்மை.

அஃதாவது: அரசனுலே செய்யப்படு முறையினது தன்மை. அந்த முறையானது ஒருபக்கத்திலே சாய்தமற்செவ்வையாகிய கோல்போலுதலாலே செங்கோலெனப்பட்டது. அது மறதியில்லாத அரசனுலே செய்யத்தக்க தாகலால் இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஓர்ந்து கண்ணோடா திறைபுரிந்தி யார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

(இ - ள்.) (தன்கீழ்வாழ்வோராலே செய்யப்பட்ட குற்றத்தை) ஓர்ந்து - நாடி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், கண்ணோடாது - முகங்கொடாமல், இறைபுரிந்து - நடுவு நிலைமையைப் பொருந்தி, தேர்ந்து (அக்குற்றத்துக்குச்சொல்லப்பட்ட தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வஃதே - அவ்வளவினதாகச் செய்தலே, முறை - செங்கோலாம்; எ-று.

(க - ரை.) அரசன் குற்றத்தையாராய்ந்து எல்லாரிடத்து நடுவு நிலைமைபொருந்தி யரசாள்வதே செங்கோலாம் - என்பதாம். * நடுவாய் நிற்கை இறை என்கிற அரசனுக்கு இயல்பாகலால் அதனை இறை யென்றும் உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு யார்மாட்டுமென்றும், சொல்லினர். இறைமை - இறை எ - ம். செய்வது - செய்வஃது எ - ம். விகாரப்பட்டன. [இதனாலே செங்கோன்மையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

(க)

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(இ - ள்.) உலகெல்லாம் - உயிர்களெல்லாம், வானோக்கி - மழையை நோக்கி, வாழும், (என்றாலும்) குடி-குடிகளானவை, மன்னவன் - அரசனது, கோனோக்கி - செங்கோலைநோக்கி, வாழும், எ-று.

(க - ரை.) உயிரனைத்து மழையை நோக்கிவாழும், குடிகளனைத்து அரசன் செங்கோலைநோக்கி - வாழும் - என்பதாம். * வானாலாகிய உணவை வானென்றும் கோலாலாகிய ஏமத்தைக் கோலென்றும், சொல்லினர். அவ்வேமம் இல்லாத விடத்தே உணவு உளதாயிருந்தாலும் குடிகளுக்கு அதனாலே பயன் இல்லை என்பதாம்.

(உ)

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாம்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(இ - ள்.) மன்னவன்கோல் - அரசன் செங்கோலானது, அந்தணர் நூற்கும் - அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும் (அதனாலே சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், ஆதியாய் - காரணமாகி, நின்றது - நிலைபெற்றது, எ-று.

(க - ரை.) வேதத்திற்கும் தருமத்திற்கும் காரணமாகி நின்றது அரசன் செங்கோலாம் - என்பதாம். * வேதமும், அறமும், அநாதியாயினும் செங்கோல் இல்லாத விடத்து நடவாதாகலால் அதனை ஆக்கங்களுக்கு ஆதியென்

றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது வேறொன்றும் இல்லையென்றற்கு நின்றதென்றும், சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(இ - ள்.) உலகு - உலகத்தார், குடிதழீஇ (தன்) குடிகளையும் அணைத்து, கோலோச்சும் - செங்கோலையும், செலுத்தும், மாநிலமன்னன் - பெருநிலவேந்தனது, அடிதழீஇ - அடியைப்பொருந்தி, நிற்கும் - நிற்பார், எ-று,

(க - ரை.) உலகத்தார் குடிகளைத்தழுவி அரசனடியைப் பொருந்தி நிற்பார் - என்பதாம். * அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்தலும், தளர்ந்த விடத்து வேண்டுமவை கொடுத்தலும், முதலானவை. இவ்விரண்டும் தப்பாமற் செய்பவன் நிலமுழுதும், ஆள்வாணைகையால் அவனை மாநில மன்னனென்றும், அவனிடத்தில் யாவரும் நீங்காத அன்புடையவராகலால், அடிதழீஇ நிற்கு முலகென்றும், சொல்லினர். (கா)

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு

(இ - ள்.) பெயலும் - பருவமழையும், விளையுளும் (குறையாத) விளைவும். தொக்கு - கூடி, இயல்புளி (நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட) இயல்பால், கோலோச்சும் - செங்கோலைச் செலுத்தும், மன்னவன் - அரசனது, நாட்ட - நாட்டிலுள்ளனவாம், எ-று.

(க - கா.) நீதிமன்ன நாட்டிலே மழையும் வீளைவு நிறைந்திருப்பன வாம்-என்பதாம். * அவனது நாட்டிலே வானமும் நிலமும் சேரத்தொழிற் பட்டு வளஞ்சுரக்கு மென்பதாம். (நு)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதுஉஞ் கோடா தெனின்.

(இ - ள்.) மன்னவன் - அரசனுக்கு, வென்றிவருவது (போரில்) வெற்றி யைத்தருவது, வேலன்று (அவனெறியும்) வேற்படை யன்றாகும், கோல் (அவனது) செங்கோலாகும், அதனும் - அக்கோலும் (அப்படிப்பட்டதாவது) கோடாதெனின் (தான்) கோணாதிருக்குமாயின், எ - று.

(க - கா.) அரசனுக்கு வேல் வெற்றியைத்தராது செங்கோல் வெற்றி யைத்தரும் - என்பதாம். * கோல் செம்மையா யிருக்கின்ற விடத்தவேல் பயன்படு மென்றற்கு வேலன்று வென்றி தருவது கோலென்றார். (சு)

இறைகாக்கும் வையகமெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(இ - ள்.) இறை - அரசனெனவன், வையகமெல்லாம் - பூமிமுழுதை யும், காக்கும் - காப்பாற்றுவான், முறை (அவனது) செங்கோலானது, அவனை, காக்கும் - காப்பாற்றுவதாகும். முட்டாச்செயின் - முட்டாமற் செலுத்துவானாயின், எ-று.

நநு - ஆம் - அதி - செங்கோன்மை.

கஅநு

(க - னை.) அரசன் பூமியைக் காப்பான், செங்கோ லவனைக்காக்கும்- என்பதாம் * முட்டாமற் செங்கோல் செலுத்திய விதத்தை மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்தூர்ந்த, சோழனிடத்தும், அயலார் வீட்டுக்கதவைத் கட்டிய தன் கையைக் குறைத்த பாண்டிய னிடத்தும், காண்க. [இந் நான்கு பாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தியவன் அடையும் பயன் சொல் லப்பட்டது.] (எ)

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

(இ - ள்.) (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) எண்பதத்தான்-எளிதான சமயத்தை யுடையவனுகி, ஓரா (அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை தூலோர் பலரோ டும்) ஆராய்ந்து, முறைசெய்யா (நின்ற உண்மைக்கு ஒப்பாக) முறைசெய் யாத, மன்னவன் = அரசன். தண்பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று, தானே கெடும் - தானே கெடுவான், எ-று.

(க - னை.) எளிய சமயமுடையவனுகி யாராய்ந்து முறைசெய்யாத மன்னன் தானே கெடுவான் - என்பதாம். * தாழ்ந்தபதம் - பாவமும், பழியும், அடைந்து நிற்கும் நிலை. அல்லவை செய்தார்க்கு அறங்கூற்றமாக லால் பகைவரில்லா திருந்தாலும் தானே கெடுமென்றார். [இதனால் முறை செலுத்தாதவனது கேடு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(இ - ள்.) குடி - குடிகளை, புறங்காத்து - பிறர் வருத்தாமற்காத்து, ஓம்பி - தானும்வருத்தாமல் ஆதரவுசெய்து, குற்றம் (அவரிடத்திலே) குற் றம் உண்டானால், கடிதல் (அதனைத் தீர்க்கும்படி) தண்டித்தல், வேந்தன் றொழில் - அரசனது தொழிலாம் (ஆதலால்) வடுவன்று-பழியாகாது, எ-று.

(க - ரை.) குடிகளைக்காத்துக் குற்றங்கடிதல் அரசனது தொழிலாம்- என்பதாம். * துன்பஞ்செய்தல், பொருள் வாங்கல், கொல்லுதல், என ஒறுப்பு என்கிற தண்டம் மூன்றும். அவைகளுள் இங்கே சொல்லப்பட்டவை; குற்றங் கடிதலென்றதனால் முன்னைய விரண்டுமாம். தன்கீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல். அறனல்லாமையால் வடுவாமென்பதனை ஆகூபமாக்கிக் கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கிப் பரிசுத்தராக்குதலால் சாதி தருமமென்றார். (கூ)

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

(இ - ள்.) வேந்து - அரசனெனவன், கொடியாரை - கொடியவரை, கொலையின் - கொலையினுலே, ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல்லோரைக் காப்பாற்றல்) (உழவனெனவன்) பைங்கூழ் - பயிரை, களைகட்டதனொடு - களையைக்களைந்து காப்பாற்றலோடு நேர் - ஒக்கும், எ-று.

(க - ரை.) அரசன் கொடியவரைத் தண்டித்து நல்லவரைக் காத்தல் உழவன் பயிர்க்குக் களையெடுத்தல் போலாம் - என்பதாம். * கொடியோர்- தீக்கொளுவுவோர், நஞ்சிடுவோர், படையிற் கொல்வோர், கள்வர், வழிய

லப்போர், கொள்ளையிடுவோர், பிறனில்லாளை விரும்புவோர், இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன் கொல்லாத விடத்துப் புல்லுக் களைக்கு அஞ்சாதின்ற பயிர்போன்று டலவருத்தங்களை அடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவார். [இவை யிரண்டு பட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனுக்குத் தீயாரிடத்து மூவகைத் தண்டமும் செய்யவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

ஐம்பத்தைந்தாம் - அதிகாரம் - கொடுங்கோன்மை

முற்றிற்று.

ரு சு - ஆம் - அதி - கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது: அம்முறையினது கோணுதற் றன்மையாம், செங்கோன்மைக்கு மாறுகலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பண்டது.

கொலைமேற்கொண் டாறிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(இ-ள்.) அலை (பொருளை விரும்பிக் குடிகளை) அலைத்தற்றொழிலை, மேற்கொண்டு (தன்) மேற்கொண்டு, அல்லவை - முறையல்லாதவைகளை, செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வேந்து - அரசனெனவன், கொலை - (பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற்றொழிலை, மேற்கொண்டாரின் (தம்) மேற்கொண்டு நடப்பவரிலும், கொடிதே - கொடியவனுவான், எ - று.

(க - ரை.) அநியாயஞ் செய்யு மரசன் - கொலைசெய்பவரிலுங் கொடியன் - என்பதாம். * அவர் செய்வது ஒருநாளைத்துன்பம்–இவன் செய்வது எந்நாளும் துன்பமா மென்பதுபற்றி அவரிலும் கொடியனென்றார். அலைத்தல் - கொல்லியினும் கொடியதென்பதாயிற்று. (க)

வேலொடு நின்ரு னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்ரு னிரவு.

(இ - ள்.) கோலொடு - ஒறுத்தற்றொழிலோடு, நின்ரு ன் - நின்றவரசன், இரவு (குடிகளைப்பொருள்) வேண்டுதலானது, வேலொடு - வேலாயுதத்தோடு, நின்ரு ன் (வழியில் அலைத்துப்பறிக்கு மிடத்துத் தனியேநின்றகள்வன், இடுவென்றது போலும் (வழிப்போக்கனை நோக்கி உள்ளைப்பொருளைத்) தாவென்று வேண்டுதல் போலும், எ - று. (உ)

(க - ரை.) கொடுங்கோலரசன் குடிகளை வருத்திப் பொருள் வேண்டுதல் வழிப்போக்கனைக் கள்வன் வருத்திப் பொருள்கொடு வென்றல்போலு மென்பதாம். * வேலொடு நின்ரு னென்றதனுலே - பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனுலே - குடியிறையல்லாமையும், கொள்ளப்பட்டன. காராக்கால் - தண்டிப்பேனென்னும் குறிப்பினுலால் இரந்துவாங்குதலும் கொடுங்கோன்மை யாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலுங் கொடுங்கோன்மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கஅள்

நாடோறுநாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னுடோறு நாடு கெடும்.

(இ - ள்.) நாடோறும் - நாள்தோறும், நாடி (தன்னுட்டிலே தோன்றும் தீமைகளை) ஆராய்ந்து, முறை-முறைமையை, செய்யா (அதற்கு ஒக்கச்) செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், நாடோறு - நாள்தோறும், நாடுகெடும் - நாடிழப்பான், எ-று.

(க - ரை.) தன்னுட்டிற் குற்றங்களை யாராய்ந்து நீதி செலுத்தாத மன்னன் - தன்னுட்டை யிழப்பான் - என்பதாம். * நாடு உறுப்பாகலால் அதன் கெடுதல் அவன்மேல் நின்றது, இழத்தல் - பயன் அடையாமை. (கூ)

கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

(இ - ள்.) சூழாது (மேல்விளைவை) எண்ணாமல், கோல்கோடி - முறை தப்ப, செய்யும், அரசு - அரசனுனவன் (அச்செய்லால்) கூழும் (முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட) பொருளையும், குடியும் - பின் (அது சம்பாதிக்கைக்கு ஏதுவாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இழக்கும் - இழப்பான், எ - று.

(க - ரை.) மநுநீதி தப்ப வரசாளு மரசன் பொருளையும் குடிகளையுமிழப்பான் - என்பதாம், * கோடியென்னும் வினையெச்சம் கோடவென்னும் வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. முன் சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளை இழத்தற்கு ஏதுவருகிற பாட்டாற் சொல்லுகிறார். (கூ)

அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண்ணீ ரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(இ - ள்.) செல்வத்தை (அரசன்) செல்வமாகிய (மரத்தை) தேய்க்கும்-குறைக்கும், படை - வாளாவது (அவன்) முறைசெய்யாமையினாலே, அல்லற்பட்டு (குடிகள்) தன்பப்பட்டு, ஆற்றாது (அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுதகண்ணீரன்றே - அழுதகண்ணீரல்லவோ, எ-று.

(க - ரை.) குடிகளழுத கண்ணீரல்லவோ கொடுங்கோல் வேந்தன் செல்வத்தை யறுக்கும் வாளென்பதாம். * அல்லற் படுத்திய பாவத்தினது தேய்த்தல் அதற்கு யேதுவாகிய கண்ணீர்மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக் காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமையால் செல்வங் கடிதிலே தேயுமென்பது கருத்து. (ஏகதேசவுருவகவணி.) (நு)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

(இ - ள்.) மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, மன்னுதல் (புகழ்களாலே) நிலைபெறுதல், செங்கோன்மை - கேங்கோன்மையினால் (ஆகும்) அஃது - அச்சேங்கோன்மை, இன்றேல் - இல்லையாயின், மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, ஒளி-அப்புகழ்களானவை, மன்னுவாம்-உண்டாகாவாம், எ-று.

(க - ரை.) அரசர்க்குச் செங்கோன்மையே புகழ்களாம். அஃதில்லாவிடிலப்புகழ்க ளுண்டாகாவாம் - என்பதாம். * மன்னுமை - ஒருபோதும் நிலை

கஅஅ நிசு - ஆம் - அதி - கொடுங்கோன்மை.

யாமை.பழிக்கப்பட்டால் புகழ்நிலையாமையால் தாமும்நிலையாென்பதாயிற்று. வெற்றிக்கொடை முதலாகிய ஏதுக்களால், புகழ் பலவகைப்படுதலால் மன்னு எனப்பன்மையாற் சொல்லினர். அப்புகழ்களெல்லாம் செங்கோன்மை யில்லாதவிடத்து இல்லையா மென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் கொடுங்கோன்மையான் அடையும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(இ - ள்.) வேந்தன் - அரசனது, அளியின்மை - அருளில்லாமையானது, வாழும் (அவனுட்டிலே) வாழும் உயிர்க்கு - குடிகளுக்கு, துளி - மழையினது, இன்மை - இல்லாமையானது, ஞாலத்திற்கு - பூமியில் வாழு முயிர்களுக்கு, எற்று - எவ்வகைத் துன்பந்தருமோ, அற்றே - அவ்வகைத் துன்பமே தரும், எ - று.

(க - ரை.) மழையில்லாமை துன்பந்தரும், அதுபோல அரசனருளில்லாமை குடிகளுக்குத் துன்பந்தரும் - என்பதாம். * உயிரென்றது குடிகளேமுன் வாழ்வேக்கி வாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் சொல்லியபடி. (எ)

இன்மை யின்னு துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

(இ - ள்.) முறைசெய்யா - முறையைச் செய்யாத, மன்னவன் - அரசனது, கோற்கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ், படின் - வாழின் (யாவர்க்கும் உடைமை (பொரு) ளுடைமையானது, இன்மையின் - இல்லாமையினும் இன்னாது - அதிக துக்கத்தைச் செய்வதாகும், எ - று.

(க - ரை.) அரசன் கொடுங்கோலின்கீழ் வாழ்ந்தால் வறுமையிலுங் கொடிய துன்பந்தரும் - என்பதாம். * தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது. மேலும் விரும்புவானது நாட்டிலே அடிகுத்து முதலானவை பொருளுடையார்க்கே ஆதலால் அவ்வுடைமை யில்லாமையினும் இன்னாதாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனுட்டு வாழ்வார்க்கு வரும் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யெல்லாது வானம் பெயல்.

(இ - ள்.) மன்னவன் - அரசன், முறைகோடி - முறைதப்ப, செய்யின் (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானுயின் (அவனது) (நாட்டிலே) உறை - பருவமழையானது, கோடி - இல்லாமற்போக, வானம் - மேகமானது, பெயல் - பொழிதலை, எல்லாது - பொருந்தாது, எ - று.

(க - ரை.) அரசன் மதுமுறைதப்ப வரசாளி லவனாட்டிலே மழைபெய் யாது - என்பதாம். * பருவமழை யில்லாமைக்கு ஏதுவருகின்ற பாட்டாற் செல்லுகிறார். கோடி எனவந்த இரண்டு சொற்களும் கோட என்னுஞ் சொ ற்பொருளில் வந்தன. (சு)

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறைப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

நள - ஆம் - அதி - வெருவந்தசெய்யாமம். கஅக

(இ - ள்.) காவலன் - காப்பாற்றற்கு உரிய அரசன், காவானெனின் - (உயிர்களைக்) காப்பாற்றாயின் (அவனது நாட்டிலே) ஆ - பசுக்களும், பய ன்குன்றும் - பால்சுருங்கும், அறுதொழிலோர்-அந்தணரும், நூல்-நூல்களை, மறப்பர் - மறந்துவிடுவர். எ - று.

(க - ரை.) அரசன் உயிர்களைக் காவாவிடி லவனுட்டிற் பசுக்கள் பால்சு ருங்கும். வேதியர் வேதமறப்பர் - என்பதாம். * ஆபயன் - ஆவினின்றுங் கொள்ளப்படும் பயன் அறுதொழிலாவன: வேதமோதல், ஓதுவித்தல், யாகஞ் செய்தல், செய்வித்தல்; ஈதல், ஏற்றல் - என்பவை. பால் குறைதலாலும், நூ லைமறைத்தலாலும், தேவர்க்கு யாகம் நடவாமையால் மழைபெய்யா தென்ப தாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனுட்டில் உண்டாம் குற்றம் சொ ல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ஐம்பத்தாராம் - அதிகாரம் - கொடுங்கோன்மை.

முற்றிற்று.

நள - ஆம் - அதி - வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது: குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதியென்று சொல்லப்படுகிற மந்திரி முதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும், ஆகியதொழில்களைச் செய்யாமை அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மையிலே சேர்தலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்த
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(இ - ள்.) (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்கு செய்தவிடத்து) தக்காங்கு - நடுவாய்நின்று, நாடி (அதனை) ஆராய்ந்து, தலைச் செல்லாவண்ணத்தால் (பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரியத்திலே செல்லாமற்பொருட்டு, ஒத்தாங்கு (அக்குற்றத்துக்கு) ஏற்க, ஒறுப்பது (அவனைத்) தண்டிப்பவனே, வேந்து - அரசனுவான், எ - று.

(க - ரை.) நடுவாய்நின்று ஒருவன் குற்றத்தை யாராய்ந்து தக்கப்படி தண்டிப்பவனே யரசன் - என்பதாம். * இதனாலே தகுந்ததண்டம் நாடாமையும், வேறொருகாரணம் பற்றி அதிகமாகத் தண்டித்தலும், குடிகள் அஞ்சுந் தொழிலாதல் பெற்றும். (க)

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக-நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(இ - ன்.) ஆக்கம் - செல்வமானது, நெடிது - நெடுங்காலம், நீங்காமை - நீங்காமையை, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், கடிதோச்சி (அத்தகுந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக்கச் செய்பவர் போலே தொடங்கி - மெல்லவெறிக (செய்யும்போது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர், எ - று.

ககூ0 நெ - ஆம் - அதி - வெருவந்தசெய்யாமிம.

(க - ரை) செல்வம் வேண்டுவோர் வலியதண்டனை செய்பவர்போலத் தொடங்கி மெலிய தண்டனைசெய்யக்கடவர் - என்பதாம். * கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற் பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் அஞ்சாமைப் பொருட்டும், ஆம். தொடங்கின வளவுக்குக் குறைதல்பற்றி, தகுந்த தண்டஞ் செய்தலை மெல்லவென்றார். ஒச்சுதல் - எறிதல். இவ்விரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் குடிகள் அஞ்சுவன செய்யாமையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) (அரசன்) வெருவந்த (குடிகள்) அஞ்சப்பட்ட செயல்களை, செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வெங்கோலனாயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால், ஒருவந்தம் - நிச்சயமாகவே, ஒல்லை - கடிதில், கெடும் (அவன்) கெடுவான், எ-று.

(க - ரை.) குடிகளஞ்சத்தக்கவற்றைச் செய்யுங்கொடுங்கோலரசன் விரைவிற் கெடுவான் - என்பதாம். * அச்செயல்களும் கெடும் பின்னே சொல்லப்படும். (ஊ)

இறைகடிய னென்றுணாக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடிகி யொல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) இறை - (நம்) மரசனானவன், கடியனென்று - பொல்லாதவனென்று, உறைக்கும் (குடிகளாலே சொல்லப்படுகிற) இன்னாச்சொல் - துன்பந்தருஞ் சொல்லையுடைய, வேந்தன் - அரசன், உறைக்குறுதி - ஆயுளுங்குறைந்து, ஒல்லைகெடும் (செல்வமும்) கடிதினிழப்பான், எ-று.

(க - ரை.) கொடியனென்று சொல்லப்பட்ட கொடுங்கோலரசன் ஆயுள் குறைந்து செல்வமிழப்பான் - என்பதாம். * ஆயுள் குறைதலாவது - அச்சொல்லில்லாதவர்க்கு உள்ளதிலே குறைதல். (எ)

அருஞ்செவ்வி யின்னு முக்கத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

(இ - ள்.) அருஞ்செவ்வி (தன்னைக்காணவேண்டுவோர்க்கு) அரிதாகிய சமயத்தையும், இன்னு முகத்தான் (கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையும் உடையவனது, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம், பேஎய் - பேயால், கண்டதன்னது - காணப்பட்டது போல்வ தொரு குற்றத்தை, உடைத்து - உடையதாகும், எ-று.

(க - ரை.) அரிய சமயத்தையும் கடியமுகத்தையுமுடைய அரசன் செல்வமானது பேய்கண்ட செல்வம்போலாம் - என்பதாம். * எனவே இவை இரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று. இவை செய்வானை ஒருவரும் சேராமையால் அவன்செல்வம் தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாதென்பது பற்றிப் பேய் கண்டன்ன துடைத்தென்றார். கோணுதல் தன்வசமாக்கல். (சு)

✓ கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்

நிஎ - ஆம் - அதி - வெருவந்தசெய்யாமை. ககூக

(இ - ள்.) (அரசன்) கடுஞ்சொல்லன் - கடிய சொல்லையுடையவனும், கண்ணிலன் - கண்ணோட்ட மில்லாதவனும், ஆயின் - ஆனால், நெடுஞ்செல்வம் (அவனது) பெரிய செல்வமானது. நீடின்றி - நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும் - அழியும், எ - று.

(க - ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையவனு மிரக்க மில்லாதவனு மானால் அவன் செல்வங் கெடும் - என்பதாம். * வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூது பொருளீட்டங்கள் காமமோ டேழு எனப்பட்ட வினைகளுள், கடுஞ்சொல்லையும், மிகு தண்டத்தையும் இவர் அச்சஞ் செய்தலுள் அடக்கினர். இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ்சிறுமைய தல்லதாயினு மென்றற்கு நெடுஞ்செல்வமென்றார். (சு)

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(இ - ள்.) கடுமொழியும் - கடியசொல்லும், கையிகந்த தண்டமும் (குற்றத்தின்) மிகுந்த தண்டமும், வேந்தன் - அரசனது, அடும் (பகை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற, முரண்-மாறுபாடாகிய (இரும்பை) தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற, அரம் - அரங்களாம், எ-று.

(க - ரை.) வன்சொல்லும் அதிக தண்டமும் அரசன் பலன்களை யழிக்கும் அரங்களாம் - என்பதாம். * கடியசொல்லாற் சேனையும் அதிக தண்டத்தினாலே தேசமும், கெட்டு மாறுபாடு சுருங்கி வருதலால் அவைகளை அரமாக்கினார். (ஏகதேசவுருவகம்) [இவை ஐந்து பாட்டாலும் சமயமில்லாமை இன்னு முகமுடைமை கண்ணோட்ட மில்லாமை கடுஞ்சொற் சொல்லல் அதிகதண்டம் இவைகள் குடிகள் அஞ்சுந் தொழில்களென்பதும். இவை செய்தவன் ஆயுளும் பகைவெல்லு முரணும் செல்வமும் இழக்குமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (எ)

இனதாற்றி யெண்ணுத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(இ - ள்.) (காரியவெண்ணத்தை) இனத்தாற்றி - மந்திரிகளிடத்தே வைத்து, எண்ணுத (அவரோடு தானும்) எண்ணிச்செய்யாத, வேந்தன் - அரசன், (தன் காரியந்தப்பியவிடத்து) சினத்தாற்றி (தன்னைக்) கோபத்திலேசெலுத்தி, சீறின் (அவரைக் கோபிப்பானாயின், திரு (அவனது) செல்வமானது, சிறுகும் (நாடோறும்) சுருங்கும், எ-று.

(க - ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக் கொப்பித்து அவரோ டெண்ணிச் செய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிக்கிலவன் செல்வங்கெடும் - என்பதாம். * இராச்சிய பாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்துதலொப்புமையால் மந்திரிகளை இனமென்றும், அத்தவறு தன்னதென் றிராமல் அவர்மேல் ஏற்றிக் கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவாராதலால் அத்தவறு தீரும்விதமும், அப்பாரம் இனிது செலுத்தும் விதமும், இலனுமென்பது நோக்கித் திருசிறுகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பகுதி அஞ்சும் தொழிலும், அதுசெய்தால் அடைவதும், சொல்லப்பட்டது.] (அ)

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(இ - ள்.) சிறைசெய்யா (முன்னே தனக்கொரு காப்பிடமாக) அரண் செய்து கொள்ளாத, வேந்தன் - அரசன், செருவந்த போழ்தில் - போர் வந்த காலத்திலே, வெருவந்து (காப்பு இல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய்து - விரைவிலே, கெடும் - கெடுவான், எ - று.

(க - ரை.) அரண் கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விரைவிற் கெடுவான் - என்பதாம். * பகையை அஞ்சிச்சேர்ந்தவர் நீங்குதலால் தனியஞ்சித் தானும் அஞ்சிப்பகை வசத்தனுவனென்பதாம். [இதனால் தான் அஞ்சும் செயலும் அது செய்தால் அடைவதும் சொல்லப்பட்டன.] ஏமம், காப்பு, ஒருபொருட் சொற்கள். (கூ)

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) கடுங்கோல் - கடுங்கோலனுகிய அரசன், கல்லார் (நீதி நூலாதிகளைக்) கல்லாதவனை, பிணிக்கும் (தனக்கு பகுதியாகக்) கூட்டாநிற் பான், அதுவல்லது - அக்கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை (அதிகமான) பாரம் இல்லை (வேறே) இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) கொடுங்கோலரசன் கல்வி கல்லாதவர்களை மந்திரிகளாக்கிக் கொள்வான் அதுவே பூமிக்குப்பாரம் - என்பதாம். * கடுங்கோல் - இங்கே அதிக தண்டம் செல்வானுக்கு ஆயிற்று. அவன் அதுசெய்தற்கு உடன்படுவாரை யல்லது கூட்டாமையால் கல்லார்ப்பிணிக்கு மென்றும், மற்றவையெல்லாம் சுமக்கிறது இயல்பாகலால் நிலத்துக்குப்பாரம் அது வல்லதில்லையென்றும், சொல்லினர். [இதனால் அஞ்சுவன செய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

ஐம்பத்தியேழாம்-அதிகாரம்-வெருவந்தசெய்யாமை
மூற்றிற்று.

நிஅ - ஆம் - அதி - கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது: தன்னைத் பழகினவனைக் கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்டதனை மறக்கமாட்டாமை, இது அவர்மேலே கண் ஓடியவிடத்து நிகழ்வ தாகலால் அப்பெயர் பெற்றது. இது தாட்சிணியமென்றும், முகந் கொடுத்த லென்றும், சொல்லப்படுகின்றது. முன்னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலே விரித்துச் சொல்லுதலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கண்ணேட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(இ - ள்) கண்ணேட்ட மென்னும் - கண்ணேட்டமென்று சொல்லப்படுகிற, கழிபெருங்காரிகை-மிகவும் பெரியஅழகானது, உண்மையால் (அரசரிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால், இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, உண்டு-உண்டாகின்றது, எ - று.

நிஅ - ஆம் - அதி - கண்ணேட்டம். ககூங

(க - ரை.) அரசனுக்குத் தாட்சிண்ணியமென்னு மழகுண்டா யிருக்கையால் இவ்வுலக முண்டாயிருக்கின்றது - என்பதாம். * கண்ணேட்டமில்லாமை வெருவந்த செய்தலென்கிற அஞ்சுவன செய்தலாகலால், அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியைச்சேர்ந்த மானினம்போற் காப்பிடம் பெறுமைபற்றி இவ்வுலகு உண்டென்றார். (க)

கண்ணேட்டத் துள்ள துலகிய யஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) உலகியல்-உலக நடையானது, கண்ணேட்டத்து-கண்ணேட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது - நிகழ்வதாகும் (ஆதலால்) அஃதிலார் - அக்கண்ணேட்டமில்லாதவர், உண்மை - உளராதல், நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை - பாரமாவதற்கே (வேறொன்றுக்கு அன்று) எ-று.

(க - வை.) உலகத் தாக்ஷிணியத்திலே நடப்பதாம், இஃதில்லாதவர் பூமிக்குப் பாரமாவர் - என்பதாம். * உலக நடையாவது - உபகாரஞ் செய்தல், காப்பாற்றல், பிழை பொறுத்தல் இவை முதலானவை அவை உண்டாகாமையால், கண்ணோட்ட மில்லாதவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பது பற்றி நிலத்துக்குப் பொறையென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கண்ணோட்டத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(இ - ள்.) பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்றொழிலோடு, இயைபின்றேல் - பொருத்த மில்லையாயின், என்னும் - என்ன பயனுடைத்தாகும், (அதுபோல்) கண் - கண்ணானது, கண்ணோட்டமில்லாதகண் - கண்ணோட்ட மில்லாதவிடத்து, என்னும் - என்னபயனுடைத்தாகும், எ-று.

(க - வை.) பாடற் கிசையில்லாவிடிற் பயனில்லை, அதுபோலக் கண்ணிற்குத் தாட்சிணியமில்லாவிடிற் பயனில்லை - என்பதாம். * எப்படி பாடற் றொழிலோடு பொருந்தாத விடத்து இசையினாலே பயனில்லையோ அப்படியே கண்ணோட்டத்தோடு பொருந்தாத விடத்துக் கண்ணினாலே பயனில்லையென்பதாம். (ஊ)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவிறற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(இ - ள்.) அளவினால் - தகுமளவினால், கண்ணோட்டமில்லாத-தாக்ஷிணியமில்லாத, கண்-கண்களானவை, முகத்து - முகத்தினிடத்து, உளபோல்-உள்ளவைபோல் (கண்டோற்குத் தோன்றுதலே யல்லாமல்) எவன் (வேறே) என்னபயனை, செய்யும், எ-று.

(க - வை.) கண்ணோட்ட மில்லாத கண்க ளென்ன பயனைத்தரும் - என்பதாம். * தோன்றுதலே யல்லாம லென்னுஞ் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. அதிகமான கண்ணோட்டத்தை விலக்குதற்கு அளவினாலென்றார். அக்கண்கள் ஒருபயனையும் செய்யாவென்பது - கருத்து. (எ)

கண்ணிற் கணி கலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப்படும்.

(இ - ள்.) கண்ணிற்கு (ஒருவனது) கண்ணிற்கு, அணிகலம் - அணியும் அணியாவது, கண்ணோட்டம் - தாட்சிணியமாகும், அஃதின்றேல் - அவ்வணி இல்லையாயின் (அக்கண்) புண்ணென்று, உணரப்படும் (அறிவுடையவரால்) அறியப்படும், எ-று.

(க - ரை.) கண்ணிற்கு ஆபரணந் தாட்சிணியமாம். அஃதில்லாவிடிலக் கண் புண் - என்பதாம். * கண்ணிற்கு வேறே அணியில்லாமையால், கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த் தோன்றினாலும், நோய்களாலும், நீர் பற்றலாலும், துயர்விளைத்தலை நோக்கி, புண்ணென் றுணரப்படுமென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அதிசெய்யாத கண்ணின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

மண்ணோடியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

(இ - ள்.) கண்ணோடு (ஓடுதற்கு உரிய) கண்ணோடு, இயைந்து - பொருந்தியிருந்தும், கண்ணோடாதவர் - அக்கண்ணோத லில்லாதவர் (சஞ்சரிக்கின்றவரா யிருக்கினும்) மண்ணோடு - மண்ணுடன், இயைந்த - பொருந்திநின்ற, மரத்தனையர் - மரத்தினை யொப்பர், எ-று.

(க - ரை.) தாக்ஷிணிய மில்லாதவர் மரத்திற் கொப்பாவார் - என்பதாம். * கண்ணினது தொழிலாகிய ஓடுதல் கண்ணை யுடையவன்மேல் நின்றது. மரம் கண்ணோடுபொருந்தியும் கண்ணோடாமையால் உபமானமாயிற்று. (௬)

கண்ணோட்ட மில்லாவர் கண்ணிலர்கண் ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(இ - ள்.) கண்ணேட்ட மில்லவர் - கண்ணேட்ட மில்லாதவர், கண்ணி லர் - கண்ணுடையவரு மல்லர், கண்ணுடையார் - கண்ணுளார், கண்ணேட்ட மின்மையும் - கண்ணேட்ட மில்லாதவராதலும், இல் - இல்லே, எ - று.

(க - ரை.) கண்ணேட்ட மில்லாதவர், குருடர் கண்ணேட்ட முள்ளவர் கண்ணுளார் - என்பதாம். * நெருப்பு எங்கே இல்லேயோ அங்கே புகையும் இல்லே. புகை எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே நெருப்பும் இருக்கும் என்பது போல், கண்ணேட்டம் எவரிடத்து இல்லேயோ அவரிடத்தே கண்ணும் இல் லே. கண் எவரிடத்து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தே கண்ணேட்டமும் இருக் கும். என அனுமானப் பிரமாணம் பற்றிச் சொல்லியது. [இவை இரண்டு பா ட்டாலும் கண்ணேடாதா ரிழிவு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணேட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(இ - ள்.) (இவ்வுல) இந்தவுலகம், கருமம் (முறைசெய்தலாகிய தமது) தொழில், சிதையாமல் - அழியாமல், கண்ணேடவல்லார்க்கு - கண்ணேட்ட ஞ் செய்யவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை - உரிமைதான் கன்மையை, உடைத்து - உ டையதாகும், ம - று.

நிஅ - ஆம் - அதி - கண்ணேட்டம்.

ககரு

(க - ரை.) கண்ணேட்டமுடைய வரசருக் கிவ்வுலக முரிமையுடையது- என்பதாம். * தம்மோடு பழகினவர் பிறருக்கு இடுக்கண் செய்தவிடத்து - அவனைக் கண்ணேட்டத்தினுலே தண்டிக்காதவர்க்கு முறைகெடுதல் முன் னே ஓர்ந்து கண்ணேடாதென்ற குறளிலே சொல்லப்பட்ட முறை யிலக்க ணத்தாலும் பெற்றும். முறைகெட வருமிடத்துக் கண்ணேட்டஞ் செய்யா மையும், அது வாராதவிடத்துச் கண்ணேட்டஞ் செய்தலும், ஒருவனுக்குச் சுபாவமாகுதல் அருமை யாகலால், கண்ணேட வல்லாற்கென்றும், அச் சுபாவ முடையவர்க்கு உலக முழுதும் நெடுங்காலம் வசப்படுதலால், உரிமை யுடைத்தென்றும், சொல்லினர். [இதனுல் கண்ணேட்டஞ்செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பிலர் கண்ணுங்கண் ணேடிட்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(இ - ள்.) ஒறுத்தாற்றும் பண்பிலர் கண்ணும் (தம்மை) ஒறுக்குமியல் புடையவரிடத்தும், கண்ணேடி-கண்ணேட்ட முடையவராகி, பொறுத்தாற் றும் - பண்பே (அக்குற்றத்தைப்) பொறுக்குமியல்பே, தலை (அரசர்க்குத்) த லைமையான வியல்பு, எ - று.

(க - ரை.) தம்மை வருத்துவோரிடத்துங் கண்ணேட்ட முடையவரசு மே தலையாவார் - என்பதாம். * மன்பிலனென்றதனால் - அவர் பழக்கம் பெற் றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றும் - ஒருசொல். (கூ)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) நயத்தக்க (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க நாகரிகம் - கண்ணேட்டத்தை, வேண்டுபவர் - வேண்டுவோர், நஞ்சு - நஞ்சை, பெயக்கண்டும் (பழகினவர்) இடக்கண்டும், உண்டு (கண் மறுக்கமாட்டாமையால் அதனை) உண்டு, அமைவர் (பின்னும் அவரோடு) பொருந்துவார், எ - று.

(க - ரை.) தாட்சிணியம் வேண்டுவோர் சினேகர் நஞ்சிடக்கண்டு முண்டு சினேகிப்பார் - என்பதாம். * [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவரைத் தண்டிக்காமல் கண்ணேட்டஞ் செய்யவேண்டுவது பிறருக்குக் குற்றஞ் செய்தவிடத்தன்று தமக்குக் குற்றம் செய்தவிடத்தே யென்பது சொல்லப் பட்டது.] (ம)

ஐம்பதாந் எட்டாம் - அதிகாரம் - கண்ணேட்டம்

முற்றிற்று.

நாலடி - ஆறாம் - அதி - ஒற்றாடல்.

அஃதாவது: பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னு மூன்று திறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அரிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம். முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடைய அரசனுக்குத் தன்னுடி காக்கும்போதும் பிரர்நாடு பிடிக்கும்போதும் வேண்டுமவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினு ராதலால் அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகிய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒற்று முறைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுங்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(இ - ள்.) மன்னவன் - அரசனனவன், ஒற்றும் - ஒற்றனும், உரை சான்ற - புகழ்நிறைந்த, நூலும் - நீதிநூலும் (ஆகிய) இவை இரண்டும், இவ்விரண்டும், கண் (தன்னிரு) கண்களுமாக, தெற்றென்க - தெளியக் கடவன், எ - று.

(க - ரை.) அரசனனவன் ஒற்றனையும் நீதிநூலையுந் தன்னிரு கண்களாகத் தெளியக்கடவன் - என்பதாம். * ஒற்றனனவன் தன் கண்ணுக்கு எட்டாத தூரமெல்லாம் போய்க்கண்டு, அங்கே நடந்தவையெல்லாம் அறிவித்தலாலும், நூலானது அந்நடந்தவைகளுக்குத் தன்னறிவுக்கு எட்டாததொழில்களை யெல்லாஞ் சொல்லி அறிவித்தலாலும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாக நிச்சயித்துக் கொண்டு நடக்கக்கடவனென்பதாம். [இதனுல் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(இ - ள்.) எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும், நிகழ்பவையெல்லாம் - நடப்பவைகளை யெல்லாம், எஞ்ஞான்றும் - நாடோறும், வல்லறிதல் (ஒற்றனுலே) விரைந்தறிதல், வேந்தன்றொழில் - அரசனுக்கு உரியதொழில், எ - று.

(க - னை.) யாவரிடத்து நடப்பவைகளே யொற்றதனுலறித லரசனது தொழிலாம் - என்பதாம். * எல்லார்க்கு மென்றது பகைவர், அயலோர், நட்பினர், என்னு மூவகையாரையும், நிகழ்பவை யெல்லாமென்றது. நல்லவையும், தீயவையும், ஆகிய சொற்களையும், செயல்களையும், அவை நிகழ்ந்தபொழுதே, அவைகளுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செய்யவேண்டுதலால் வல்லறிதலென்றார். அவ்விரு தொழில்களுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று உபசரித்தார். ஒற்று அதிகாரத்தால் வந்தது. [இதனுல் ஒற்றினுலாகிய பயன் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

நிகூ - ஆம் - அதி - ஒற்றூடல். ககூஎ

(இ - ள்.) ஒற்றினுல் - ஒற்றனைக்கொண்டு, ஒற்றி (எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்துவரச்செய்து, பொருள் (அவைகளால் அடையும்) பயனை, தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத, மன்னவன் - அரசனுனவன், கொற்றங் கொளக்கிடந்தது - வெற்றியடையக் கிடந்தது, இல் (வேறொரு வழி) இல்லை, எ - று.

(க - னை.) ஒற்றனைக்கொண்டு பகைவர் காரியங்களை யறியாத வரசன் வெற்றிடையான்-என்பதாம். * அந்நிகழ்ந்தவையும் பயனும் அறியாமல் பகைக்கு எளியனுதல் ஒற்றதனுலே நீங்குவதன்றி வேறொன்றினுலே நீங்காமையால், கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனுல் அத்தொழில் செய்யாத விடத்து வருங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (ஙூ)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றுங்
கனைவளையு மாயஞ்வ தொற்று.

(இ - ள்.) தம் - தம்முடைய, வினை செய்வார்-காரியஞ் செய்பவர், சுற்றம் - சுற்றத்தார், வேண்டாதார் - பகைவர், என்று - என்று சொல்லப் பட்ட, அனைவரையும் - எல்லாரையும், ஆராய்வது (சொல்லாலும் செயலா லும்) ஆராய்பவனே, ஒற்று - ஒற்றனுவான், எ - று.

(க - ரை.) தொழிலாளரையும், உறவினரையும், பகைவரையும், ஆராய் பவனே ஒற்றனுவான் - என்பதாம். * அரசனுக்குக் காரியஞ் செய்வோரா லே செய்யப்படு மவையும், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்தும் செயப்படு மவையும், பகைவராலே தன்சோர்வு பார்த்தலும் மேலே தேறப் படுதலும், முன்னிட்டுச் செய்யப்படுமவையும், அறிந்து அவைகளுக்கு எற்ப வைகளைச் செய்யவேண்டுதலால் இம்மூவகையாரையும் குறையாமல் ஆராய வேண்டு மென்றற்கு-அனைவரையு மாராய்வ தொற்றென்றார். (ச)

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
மூகா அமை வல்லதே யொற்று.

(இ - ள்.) (எவரதுசெய்தியை அறிதற்கு சென்றாலே அவரிலே) கடாஅ - சந்தேகிக்கப்படாத, உருவொடு - வடிவோடு (பொருந்தி) (அவர் சந்தேகித்து அறியத்தொடங்கினால்) கண்ணஞ்சாது (கோபித்துப் பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சாமனின்று,, யாண்டும் - நாலுபாயங்களும் செய்தா லும், ஊகா அமை (மனதிலுள்ளவைகளை) உமிழாதிருக்க, வல்லதே வல்ல வனே, ஒற்று - ஒற்றனுவான், எ - று.

(க - ரை.) ஐயமில்லா வடிவோடு பொருந்தி யஞ்சாதிருந்து பகைவர் என் செய்யினுமுள்ளதைச் செல்லாதவனே ஒற்றன் - என்பதாம். * சந்தே கிக்கப் படாதவடிவு பார்ப்பார், வணிகர், ஊதலானவர் வடிவு. (டு)

துவந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென் செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(இ - ள்.) துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தோரும், படிவத்தர் - விரதவொ ழுக்கத்தோரும், ஆகி, ஆக இறந்து (போகக்கூடாத விடங்களிலெல்லாம் போய், ஆராய்ந்து - ஆராயவேண்டியவைக ளெல்லாம் ஆராய்ந் தறிந்து)

என் செயினும் அவ்விடத்தோர் (சந்தேகித்துப் பிடித்து) என்ன துன்புஞ் செய்துகேட்டாலும், சோர்விலது-தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று-ஒற்றனுவான், ஈ - று.

(க - ரை.) துறவிகள் விரதர்கள் வடிவாகி, எங்கும்போ யாராய்ந் தறிந்து பகைவர் துன்புஞ்செய்யினுந் தன்னைக்காட்டாதவ னொற்றனுவான்-என்பதாம். * விரதவொழுக்கம் - நீர்த்தயாத்திரை முதலானவை செயினுமென்பது. அரவோவொன்று செய்யா னென்பதை விளக்கிநின்றது. முன்னே நால்வகை உபாயமுஞ் சொல்லி இங்கேயும் தண்டத்தைப் பிரித்துச்சொல்லியது அதன் பொறுத்தற் கருமைச் சிறப்பு நோக்கி. (சு)

மறைந்தவை கேட்கவற் றுகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(இ-ள்.) மறைந்தவை (எவரது செயல்களை அறியச்சென்றுளே அவ ரது) மறைவாயுள்ள செயல்களை, கேட்கவற்றுகி (அவருக்கு உள்ளானவ ராலே) கேட்க வல்லவனுகி, அறிந்தவை (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செ யல்களிலே, ஐயப்பாடில்லாத (பின்) சந்தேகப் படுதலில்லாதவனே, ஒற்று-ஒற்றனுவான், எ - று.

(க - ரை.) இரகசியங்களைக் கேட்க வல்லவனுகிப் பகைவர் சந்தேகப் படாதவனே ஒற்றனுவான் - என்பதாம். * அம்மறைவாயுள்ள செயல்க ளைச் சொல்லுவாரை அரிந்து அவர் சந்தேகியாதபடிபோய் ஒட்டி அவரே சொல்லும்படிக்கு அதற்கு ஏற்ற சொல்லையாவது செயலையாவது முன்னே உண்டாக்கி அச்சம்மந்தத்திலுலே கேட்கும்போதும் அன்னியர்போலேநின்று கேட்கவேண்டுதலால் - கேட்க வற்றுகியென்றும், கேட்டு அறியப்படுமவை களைத் தானே சந்தேகித்து வந்துசொன்னுல் அரசனுல் அவைகளுக்கு ஏற்றகாரியம் செய்யக் கூடாமையால் ஐயப்பாடில்லதே யென்றும், சொ ல்லினர். [இவை நான்குபாட்டாலும் ஒன்றனது இலக்கணம் சொல்லப் பட்டது.] (எ)

ஒற்றெற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
சொற்றிரு லொற்றிக் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒற்று - ஒரொற்றனாலே, ஒற்றி - மறைவா யறிந்துவந்து, தந்த-அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளையும் - காரியத்தையும், மற்றுமோ ரொற்றினால் - பின்னும் (ஒரோற்றனாலும்) ஒற்றி - அறிந்து வரச்செய்து, கொளல் (ஒப்புமைகண்டு) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) ஒரொற்றனறிந்து வந்தபொருளை மற்றொரு ஒற்றனாலறிந்து வரச்செய்து அரசன் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * அவரோடு கலந்து நின்று மாறுபடச் சொல்லுதலும் கூடுமாகையால் அரசனுக்கு ஒருவன் சொல்லையே நம்பலாகா தென்பதாம். (அ)

ஒற்றற் றுணராமை யாள்கவுடன் மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(இ - ள்.) (ஒற்றரை ஆளுமிடத்து) ஒற்று - ஒரொற்றன், ஒற்று - மற்றொரொற்றனை, உணராமை - அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க - ஆளக்கட

௬௰ - ஆம்

- அதி - ஊக்கமுடைமை. கக௯

வர் (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களுள்) உடன் மூவர் (ஒரு பொருண்மேலே வேறுவேறு விடப்பட்ட) மூவருடைய, சொல் - சொற்களும், தொக்க (பயனால் ஒத்திருக்குமாயின்) தேறப்படும் (அப்பொருள் மெய்யென்று) தெளியப்படும், எ-று.

(க - ரை.) ஒரொற்றன் மற்றொரொற்றனை யறியாதிருக்கும்படி யரசனாளக்கடவன் - என்பதாம். * ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனை ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலே கலந்துகொண்டு ஒப்பச்சொல்வாராகையால், உணராமை ஆள்கவென்றும், மூவர்க்கும் நெஞ்சு ஒரு தன்மைப் படுதலும் பட்டால் நீடித்திருத்தலும், கூடாமையால் தேறப்படுமென்றும், சொல்லினார். இதனாலே மூவர்சொல்லும் ஒத்திராமற்போனால் பின்னும் ஆராய்க வென்பதும் பெறப்பட்டது. (௯)

சிறப்பறிய வொற்றின் கட் செய்யற்க செய்யிற்

புறப்படுத்தா னுகு மறை.

(இ - ள்.) ஒற்றின்கண் (மறைந்தவைகளை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்றனிடத்து, சிறப்பு-சிறப்பை, அறிய (பிறர்) அறிய, செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்யின் - செய்தால், மறை (தன்னுள்ளே அடக்கப்படுமவைகளை; புறப்படுத்தானுகும் (தானே) வெளியில் இட்டவனுவான், எ - று.

(க - ரை.) அரசன் ஒன்றனுக்குப் பிறரறியச் சிறப்புச்செய்யாதிருக்கக் கடவன், செய்தால் தனது இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினவனுவான்- என்பதாம். * மறையாவது - அவன் ஒற்றனைதும், அவன் சொல்லியதும், ஆம், சிறப்புப்பெற்ற இவன் யாரென்றும், இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும், வினவுவாரும், சொல்வாரும், அயலாராகலால் புறப்படுத்தானுகுமென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒற்றரை ஆளும் விதமும், அவராலே நடந்தவை அறியும் விதமும், அறிந்தாற்சிறப்புச்செய்யும் விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (ஈ)

ஐம்பத்தொன்றாம் - அதிகாரம் :- ஒற்றுடல்

முற்றிற்று.

சுய - ஆம் - அதி. - ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது: மனமானது தொழில் செய்தலிலே எழுச்சியை உடைத்தாதலாம். ஒற்றரால் நடந்தவை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற தொழில் செய்வோனுக்கு இது அவசியம் வேண்டுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உடையனெனப்படுவ தூக்க மஃதில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(இ - ள்.) உடையனெனப்படுவது (ஒருவனை) உடையவ னென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம், அஃதில்லார் - அம்

உ00 சூய - ஆம் - அதி

- ஊக்கமுடைமை.

மன வெழுச்சி யில்லாதவர், மற்றுடையது - வேறுடையது தானும், உடை யரோ - உடையராவரோ, (ஆகார்) எ - று.

(க - ரை.) உடையவனென்று சொல்லத்தக்கது மனவெழுச்சியாம், அவ்வெழுச்சி யில்லாதவர் யாது மில்லாதவர் - என்பதாம். * வேறுடைய தென்றது, முன் அடைந்து நின்ற பொருளை, உம்மை வருவிக்கப்பட்டது காப்பாற்ற வலிமை யில்லாமையால் அதையும் இழப்பனென்பதாம். (க)

உள்ளமுடைமை யுடைமை பொரு ளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) உள்ளமுடைமை – மனவெழுச்சி யுடைமை யே, உடைமை (நிலைபெற்ற) வுடைமையாம், பொருளுடைமை - பொரு ளுடைமை, நில்லாது - நிலைபெறாமல், நீங்கிவிடும் - நீங்கும், எ - று.

(க - ரை.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ளவுடைமையாம், பொருளுடைமை நிலையில்லாதாம்-என்பதாம். * மனவெழுச்சி உள்ளத்தின் குண மாகலால் அதற்கு நிலைபெறுதலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதா யிருக் கையால் அதற்கு நிலைபெறாமையும், சொல்லப்பட்டன. சொல்லவே அது உடைமை. [அன்றென்பது பெறப்பட்டது.] (உ)

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ளூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(இ - ள்.) ஒருவந்தம் - நிலைபெற்றதாகிய, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, கைத்து - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர் (இழந்தாராயினும்) ஆக்கம் - கைப்பொருளே, இழந்தேமென்று - இழந்து விட்டோமென்று, அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார், எ - று.

(க - ரை.) மனவெழுச்சி யுடையவர் பொருளிழந்தும் வருந்தார் - என்பதாம். * மனஞ் சுழலாமைக்கு ஏதுவருகின்றபாட்டாற் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆக்க மதர்வினாய் செல்லும் மசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.

(இ - ள்.) அசைவிலா - அசைவில்லாத, ஊக்க முடையானுழை - மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்தே, ஆக்கம் - பொருளானது, அதர்வினாய் - வழி கேட்டுக்கொண்டு, செல்லும் - போகும், எ - று.

(க - ரை.) மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்துச் செல்வம் வரும் - என்பதாம். * அசைவின்மை இடுக்கண் முதலாகியவைகளால் தளராமை வழி கேட்டுச் சென்று சேர்வார்போலே தானே சென்று சேருமென்றற்கு - அதர்வினாய்ச் செல்லுமென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அடைந்து நின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு.

(இ - ள்.) மலர் நீர்ப்பூத்தாள்களது, நீட்டம் - நீட்சியானவை, வெள்ளத்தனைய-நின்றநீரளவினவாம் (அதுபோல) மாந்தர்-மனிதர்கள், உயர்வு-உயர்ச்சியானது, உள்ளத்தனையது (அவர்) மனவெழுச்சியளவினதாம், எ-று.

(க - ரை.) நீர்ப்பூத்தாள்கள் நிறை நீரளவாம் அதுபோல மனிதர்களுயர்வு மனவெழுச்சியளவாம் - என்பதாம். * மலர் அதன்மூலுக்கு ஆதலால் ஆகுபெயர். நீர் மிகுந்தமட்டும் மலர்கள் நீளுமென்பதுதோன்ற - வெள்ளத்தனைய வென்றார். இவ்வுபமான வலிமையால் ஊக்கமிகுந்தவளவும் மனிதர் உயர்வொன்பது பெறப்பட்டது. உயர்வு-பொருள் படைகளால் மிகுதல். (இ)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(இ - ள்.) (அரசரானவர்) உள்ளுவதெல்லாம் - நினைப்பதெல்லாம், உயர்வு (தமது) உயர்ச்சியையே, உள்ளல் - நினைக்கக்கடவர், அது - அவ்வுயர்ச்சியானது, தள்ளினும் (ஊழ்வகையினுலே கூடாமற் போயினும் (அந்நினைப்பு) தள்ளாமை நீர்த்து - கள்ளாமைக்குணமுடையதாம், எ-று.

(க-ரை.) அரசருயர்வை நினைக்கக்கடவர் அவ்வுயர்ச்சி கூடாவிடினுமந்நினைப்பு நீங்காக் குண முடையதாம் - என்பதாம். * மற்று - அசை. தள்ளினு மென்றதனால் தள்ளாமை மிகுதியாதல் விளங்கிற்று. தள்ளிய விடத்தும் முயற்சியிலே அவர் தவறுதல் இல்லாமல் நல்லோராலே பழிக்கப்படாமையால் தள்ளாத இயற்கையுடைத்தென்பதாம். முன்னே உள்ளத்தனையதுயர், வென்றதனை உறுதிசெய்தபடி. (ஈ)

சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா நின்றுங் களிறு.

(இ - ள்.) களிறு - யானையான்து, புதையம்பின்-கட்டாகிய அம்பினாலே, பட்டுபுண்-பட்டவிடத்து, பாடேன்றும் (தளராமல்தன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும் (அதுபோல) உரவோர் மனவெழுச்சியை யுடையவர், சிதைவிடத்து (தாம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்த விடத்து, ஒல்கார் - தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார், எ-று.

(க - ரை.) யானை கணையாற் புண்பட்டவிடத்துந் தளராமற் பெருமையை நிறுத்தும் அதுபோல மனவெழுச்சியுடையார் வழுத்தம் வந்தவிடத்துந் தளரார்-என்பதாம். * பட்டு-பட்டாலென்பதன் பொருளிலே வந்தது. ஒல்சாமை - களிற்றுக்கும், பாடேன்றல்-உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்டன நினைக்கப்பட்ட வுயர்ச்சியானது - கூடாமற்போயினும் தவறுமல் அதனை முடிப்பனென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) உள்ளமிலாதவர் - மனவெழுச்சி யில்லாத அரசர், உலகத்து-இவ்வுலகத்தாருள், வள்ளியமென்னும் - வண்மையை யுடையமென்று (தம்மைத் தாமே மதிக்கும்) செருக்கு-மதிப்பை, எய்தார்-பெறார், எ - று.

• சூக - ஆம்

- அதி - மடியின்மை. உ0நி

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(இ - ள்.) மடிபுரிந்து - சோம்பலை விரும்புதலால், மாண்ட - பெருமை பொருந்திய, உளுற்றிலவர் - முயர்ச்சியில்லாதவர், இடிபுரிந்து (நட்பாளர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி (அதனுற் பயன் காணுமையினுலே எள்ளுஞ்சொல்) (பின்) இகழுஞ்சொல்லை, கேட்பர்-கேட்பார், எ-று.

(க - ரை.) சோம்பலுடையவர் பிறரிகழுஞ் சொல்லைக்கேட்பர் - என்பதாம். * அவரிகழ்தல் சொல்லவே - பிறரிகழ்தல் சொல்லவேண்டுவ தில்லையாயிற்று. அவைகளுக்கெல்லாம் எதிர் பேசமாட்டாமையால் கேட்ப தொன்றூர். (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னூர்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(இ - ள்.) மடிமை - சோம்பற்றன்மையானது, குடிமைக்கண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே, தங்கின் - தங்குமாயின் (அது) தன்னென்னூர்க்கு - தன்பகைவர்க்கு, அடிமை - அடியனுந்தன்மையை, புகுத்திவிடும் - (அவனை) அடைவித்துவிடும், எ - று.

(க - ரை.) சோம்பலரசனிடத்துத் தங்குமானுலது அரசன் தன்னைப் பகைவருக் கடிமையாக்கும் - என்பதாம். * சோம்பலினது தன்மை - காரியக்

கேடு. குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை. அது அதனையுடைய அரசனுக்கா தல் தன்னென்னூர்க் கென்றதனுல் அறிக. அடியனுந்தன்மை தாழ்ந்து நின் றேவல் கேட்டல். [இவை நான்கு பாட்டாலும் சோம்பற் குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றமொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(இ - ள்.) ஒருவன், மடியாண்மை - சோம்பலை ஆளுந்தன்மையை, மாற்ற - ஒழிக்கவே, குடி (அவனது) குடியுள்ளும், ஆண்மையுள் - ஆண்மையுள்ளும் (வந்த) குற்றம் - குற்றங்கள், கெடும் - அழியும், எ - று.

(க - கா.) ஒருவன் சோம்பலை யொழிக்க அவன் குடியிலும் ஆண்மையிலும் வந்த குற்றங்க ளழியும் - என்பதாம். * சோம்பலை ஆளுந்தன்மையாவது சோம்பலுடைக்கு எதுவாகிய தமோகுணம். அவற்றுள் வந்த குற்றமென்றது, சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறு காரணங்களால் நிகழ்ந்தவைகளை அவையும் சோம்பலுடைமையை ஒழித்து முயற்சியுடையவனுக நீங்குமென்பதாம். (கூ)

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅ யெல்லா மொருங்கு.

(இ - ள்.) மடியிலா - சோம்பலில்லாத, மன்னவன் - அரசன், அடி (தன்) னடியளவிலேலே, அளந்தான் (எல்லாவுலகத்தையும்) அளந்த கடவுள், தா அயதெல்லாம் - கடந்த பரப்பு முழுதையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எய்தும் - அடைவான், எ-று.

உஅசு சஉ - ஆம் - அதி - ஆள்வினையுடைமை.

(க - கா.) சோம்பலில்லா வரசன் உலகெல்லா மடைவான்-என்பதாம். * எப்போதும் தொழிலினிடத்தே முயன்றல் இடையீடில்லாமல் அடைவா னென்பதாம்; [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சோம்பலில்லாதவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

அறுபத்தி வொன்றும் - அதிகாரம் - மடியின்மை

முற்றிற்று.

சுஉ - ஆம் - அதி - ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது: இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை யுடையனுதல். அது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக் கெடுத்தாலும் தொழிலை முயற்சியா லல்லாமல் ஆளக்கூடாமையினாலே இது மடியின்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயர்ச்சி தரும்.

(இ - ள்.) தமது சிறுமையை நோக்கி அறுமையுடைத்தென்று - நாம் இத்தொழிலை முடித்தல் அருமையை யுடைத்தென்று நினைத்து, அசாவாமை வேண்டும் - தளரா திருக்கவேண்டும், பெருமை - அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற பெருமையை, முயர்ச்சி - முயற்சியானது, தரும் - தமக்கு உண்டாக்கும், எ - று.

(க - ரை.) தொழிலைக்குறித் தருமையென்று தளரா திருக்கவேண்டும் தளரா முயற்சி பெருமைதரும் - என்பதாம். * சிறுமையை நோக்கியென்றது - பெருமை தருமென்றதினாலும், தொழிலை முடித்தலென்றது - அதிகாரத்தாலும் வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயற்சி செய்தால் தாம் பெருமையை யுடையவ ராதலால் அரிய தொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (க)

வினைக்கண் வினைகட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(இ - ள்.) உலகு - உலகம், வினைக்குறை - தொழிலாகிய குறையை, தீர்ந்தாரின் - செய்யாது விட்டவரை, தீர்ந்தன்று - விட்டது, அதனால் வினைக்கண் - செய்யத்தகுந் தொழிலினிடத்தே வினைகடல் - செயலற்றிருக்கையை, ஓம்பல் - ஒழியக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) தொழிலின் குறையைச் செய்யாது விட்டவரை, யுலகம் விட்டது ஆகையால் தொழிலிற் செய்கையற்றிருக்கையை விடக்கடவன் - என்பதாம். * குறை - அவசியம் வேண்டியபொருள். (உ)

சூஉ - ஆம் - அதி - ஆள்வினையுடைமை.

உ0எ

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) வேள்ாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு (எல்லார்க்கும்) உப காரஞ் செய்தலென்னு மேம்பாடானது, தாளாண்மையென்னுந் தகை மைக்கண் - முயற்சி யென்னும் உயர்ந்த குணத்தினிடத்தே, தங்கிற்றே - நிலைபெற்றதே, எ - று.

(க - ரை.) உபகாரமேன்மை முயற்சியி னிடத்து நிலைபெற்றது - என்ப தாம். ※பொருள் கைகூடுதலால் உபகாரஞ் செய்தற்கு உரியவர் முயற்சி யையுடையவரே யென்றகு அதனதன் குணத்தின்மேல் வைத்தும், அம் மேம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்றற்குத் தங்கிற்றே யென்றும் சொல்லினர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் முயற்சியது சிறப்புச் சொல் லப்பட்டது.]

(கூ)

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(இ - ள்.) தாளாண்மை யில்லாதான் - முயற்சி யில்லாதவன், வேளா ண்மை உபகாரியாந் தன்மையானது, பேடி (சேனையைக் கண்டால் அஞ் சும்) பேடியானவன், கைவாளாண்மைப்போல (அச்சேனையிடத்தே) கையில் வாளை ஆளுகை தன்மைபோல, கெடும் - இல்லையாம், எ - று.

(க -வை.) முயற்சி யில்லாதவ னுபகாரத்தன்மை பேடி கைவாள் போலாம் - என்பதாம். *எப்படிப் பேடியானவள் வாளால் வெட்டுதற் குக் கருத்துடையவளாயினும் அது அவளச்சத்தால் முடியாதோ அப்படி யே முயற்சி யில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ் செய்தற்குக் கருத்துடை யவனாயினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம். [இதனால் முயற்சி யில்லாதவனது குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட.] (ச)

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

(இ - ள்.) இன்பம் விழையான் (தனக்கு) இன்பத்தை விரும்பாதவ னாகி, வினைவிழையான் - தொழில் முடித்தலேயேவிரும்பு வோன், தன் கேளிர் - தன் சுற்றத்தாரும் நட்பினருமாகிய கேளிரது, துன்பம் (பாரத் தின்) துன்பத்தை, துடைத்து - ஒழித்து, ஊன்றும் (அதனைத்) தாங்கும், தூண் - தூணும், எ - று.

(க - வை.) தனக்கின்பம் விரும்பாதவனாகி முயற்சியை விரும்புவோன் தன்னுறவினர் துன்பத்தைத் தாங்குந் தூண் - என்பதாம். *கேளிரது வறுமையுந் தீர்த்து அவரைக்காத்தலுஞ் செய்ய வல்லவனுமெனவே தனக்கு அவைசெய்து கொள்ளுதல் சொல்ல வேண்டுவதில்லையாயிற்று. காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயர்ச்சியை விரும்புவோன் எல்லாப்பயன்களும் அடைவானென்றதனால், அக்காரணத்தை விட்டு அக் காரியத்தை விரும்புவோன் ஒருபயனும் அடையா னென்பது பெறப்பட் டது. (ஏகதேச வுருவகம்) [இதனால் அதனையுடையவனது நன்மை சொல் லப்பட்டது.] (கூ)

உ0அ சுஉ - ஆம் - அதி - ஆள்வினையுடைமை.

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும்.

(இ - ள்.) முயற்சி (அரசரிடத்தே உண்டாகிய) முயற்சியானது, திரு வினை (அவரது) செல்வத்தை, ஆக்கும் - வளர்க்கும், முயற்றின்மை - அம் முயற்சி யில்லாமையானது, இன்மை - வறுமையை, புகுத்திவிடும் - அடை வித்து விடும், எ - று.

(க - கா.) முயற்சி செல்வத்தை வளர்க்கும் அம் முயற்சி யில்லாமை தரித்திரத்தைக் கொடுக்கும் - என்பதாம். * இங்கே செல்வம் - மந்திரிமுத லாகிய அறுவகை அங்கங்கள். வறுமை அவை யில்லாதவராதல், அதினை அடைவித்து விடவே பகைவரால் அழிவொன்பது கருத்து. (சு)

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப படியிலான்
முதுளா டாமனாயி னுள்.

(இ - ள்.) மாமுகடி - காரியமூதேவியானவள், மடி (ஒருவனது) சோம் பலினிடத்தே, உளாள் - இருப்பாள், தாமனாயினுள் - சீதேவியானவள், மடி யிலான் - சோம்பலில்லாதவனது, தாள் - முயற்சியினிடத்தே, உளாள் - இருப்பாள், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர், எ - று.

(க - கா.) மூதேவி சோம்பலுடையவனிடத் திருப்பாள், சீதேவிசோ ம்ப வில்லாதவ னிடத்திருப்பாள் - என்பதாம். * பாவத்தின் கருமை அதன் பயனுகிய முகடிமே லேற்றப்பட்டது. சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடை யவரிடத்தே அவர்களிருத்தலை அவைகளின்மேலே ஏற்றினர். [இவையிர ண்டு பாட்டாம் அவ்விரண்டுக்கும் - எதுக்கள் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி.

(இ - ள்.) பொறியின்மை (பயனைத் தருவதாகிய) விதியில்லாமை, யார்க் கும் - யாவருக்கும், பழியன்று - பழிபாகாது, அறிவறிந்து - அறியவேண்டு மவைகளை அறிந்து, ஆள்வினையின்மை - தொழில் செய்யாமையே, பழி - பழியாகும், எ - று.

(க - ரை.) யாவருக்கும் விதியில்லாமை பழியாகாது முயற்சி யில்லாமை பழியாகும் - என்பதாம். * அறியவேண்டுவனவை வலிமுதலானனவையாம். ஊழ் பொருந்தாத விடத்தே தொழில் செய்தலாலே பயன் இல்லையென்பவனை நோக்கி உலகம் பழைய வினைபற்றிப் பழியாது இவ்விடத்தே தொழில் செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பென்றார். அதனால் விடாதுமுயல் வென்பது கருத்து. (அ)

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(இ - ள்.) (முயற்சிசெய்த தொழில்) தெய்வத்தான் = ஊழ்வகையால், ஆகாதெனினும் (நிலைக்கப்பட்ட பயனைத் தராதாயினும், முயற்சி, தன் மெய் - தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலி (வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு, தரும் - கொடுக்கும் (பாழாகாது) எ - று.

சூங் - ஆம் - அதி - இடுக்கணழியாமை. உ0க்

(க - ரை.) ஊழில்லாவிடினு முயற்சி பலனைத்தரும்-என்பதாம். * ஊழிலால் ஆகிய விடத்துத் தன்னளவின் மிகுந்த பயனைத் தருமென்பது உம்மையால் பெற்றும். ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமையால், ஊழை நோக்கி இராமல் முயல்க வென்பது கருத்து. (கூ)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துளுற்று பவர்.

(இ - ள்.) ஊழையும் (பயனை விலக்குவ தாகிய) ஊழையும், உப்பக்கங் காண்பர் - புறங்காண்பார், உலைவின்றி (அவ்விலக்குதற்கு) இளையாமல், தாழாது-தாழ்வற, உளுற்றுபவர் (தொழிலை) முயல்வோர், எ - று.

(க · னை.) இடைவிடாது முயற்சி செய்வோர் விதியையும் விலக்குவார்-என்பதாம். * தாழ்வருதல்-ஆலோசனையிலும் வலிமுதலானவை யறிதலிலும், செயலிலும், குற்றமறுதல். ஊழானது தொழிலே ஒருகால் இருகால் அல்லாமல், விலக்காமையாலே பலகாலும் முயற்சி செய்வோர் பயனை அடைவானென்றற்கு உப்பக்கங் காண்பனென்றார். [ஊழிலுலே இடுக்கண் வரினும் முயற்சி விடத்தக்க தல்லவென்பது இம் மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

அறுபத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - ஆள்வினையுடைமை

முற்றிற்று.

கூஉ - ஆம் - அதி - இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது: தொழிலிலே முயல் பவன் ஊழிலுலாவது, பொருளில்லாமையிலுலாவது, மெய் வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்பதில்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) இடுக்கண் - துன்பமானது, வருங்கால் (வினையினுலே தனக்கு) வருமிடத்து, நகுக (அதற்கு அழியாமல்) உள்ள மகிழக்கடவன், அதனை - அத்துன்பத்தை, அடுத்து - மேலுமேலுமாய், ஊர்வது-தெருக்கவல்லது, அஃதொப்பது - அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது, இல் (வேறே) இல்லை (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் துன்பம் வரும்போது மகிழக்கடவன் அத்துன்பத்தை நெருக்கக்கடவன் - என்பதாம். *தொழில் நன்முக முடித்தவிடத்தே உண்டாவதான மகிழ்ச்சியை அதற்கு நடுவிலே துன்பம் வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியால் அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்க வல்லவனுவா னுதலில் அதனை யடித்தூர்வ தஃ. தொப்ப தில்லென்றூர். (க)

உகo சுஉ - ஆம் - அதி - இடுக்கணழியாமை.

வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(இ - ள்.) வெள்ளத்தனைய - வெள்ளம்போலே கரையில்லாத, இடும்பை - துன்பமெல்லாம், அறிவுடையான் - புத்தியுள்ளவன், உள்ளத்தின் - உள்ளத்தினுலே, உள்ள (ஒன்றை) நினைத்தவளவிலே, கெடும்-அழியும், எ-று.

(க - ரை.) அறிவுள்ளவ னொன்றை நினைக்கத் துன்பமெல்லாங் கெடும்- என்பதாம். *துன்பமாவது: உள்ளத்து ஒரு கோட்பாடே யென்பதும் - அது மாறுபாடாகக் கொண்டால் நீங்குமென்பதும் அறியவேண்டுதலால், அறிவுடையானென்றும் அவ்வுபாயத்தி னெளிமை தோன்ற, உள்ளத்தி. னுள்ளவென்றும் சொல்லினர். [இவ் விரண்டு பாட்டாலும் ஊழினுலாகிய இடுக்கணுல் அழியாமைக்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப நிடும்பைக்
கிடும்படாஅ தவர்.

(இ - ள்.) இடும்பைக்கு (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு, இடும்பை படாதவர் - வருந்தாதவர், இடும்பைக்கு- அத்துன்பத்திற்கு, இடும்பை - துன்பத்தை, படுப்பர்-உண்டாக்குவார், எ-று.

(க - ரை.) துன்பத்திற்குத் துன்பப்படாதவர் துன்பத்திற்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பார் - என்பதாம். * வருந்துதல் இளைத்துச் செய்யாமல் விடினினைத்தல் - மனத் திடமுடையவராய் விடாது முயன்றல் தொழில் முடிவு பெற்றுப் பயன் படுமாதலால் எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்கு மென்பதுபற்றி- இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பொன்றூர். வருகின்ற பாட்டிரண்டிலும் இதற்கு இப்படியே பொருள் கொள்க. (கூ)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ன ஞற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

(இ - ள்.) மடுத்தவாயெல்லாம் - தடைபட்ட விடங்களிலெல்லாம், பகடன்னன் (பண்டியை இழுத்திச்செல்லுங்) கடாப்போலே தொழிலே மேற்கொண்டு செலுத்த வல்லவனை, உற்ற - அடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு (தானே) துன்பப்படுதலை, உடைத்து-உடைத்தாம், ()

(க - ரை.) தொழில்செய்ய வல்லவனை யடைந்த - துன்பமானதுதானே துன்பப்படும் - என்பதாம். * தடைபடு மிடங்கள் - பண்டிக்குச் சேற்று நிலமுதலானவையும் தொழிலுக்கு இடையூறுகளும், ஆம். கடா - பக்கத்திலொற்றியும், மூச்சுப்பிடித்தும், கால் மடக்கியும், அரிதிலே செலுத்தும் விதம்போல் தன் மெய்வருத்தம் நோக்காமல் முயன்று செலுத்துவா னென்றற்கு பகடன்ன னென்றூர். (ச)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா ஞற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(இ - ள்.) அடுக்கிவரினும்-இடைவிடாது மேலுமேலும், வந்தன வாயினும், அழிவிலான் (தன்னுள்ளக்கோட்பாடு) விடாதவனை, உற்ற-அடைந்த, இடுக்கண்-துன்பமானது, இடுக்கட்படும் (தான்) துன்பத்திலே படும், எ-று.

சூடு - ஆம்

- அது - இடுக்கணழியாமை. உ.கக

(க - ரை.) தைரியம் விடாதவனை யடைந்த துன்பமானது துன்பப் படும் - என்பதாம். * ஒன்றே பலகால் வருதலும், வேறுபல கலந்து வருதலும், அடுங்க - அடக்கிவரினுமென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர்-காரியத்தின்மேல்நின்றது. [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊழாலாகிய துன்பத்திற்கு அழியாமை சொல்லப்பட்டது.] (இ)

அற்றே மென்றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றேம்புத றேற்ற தவர்.

(இ - ள்.) பெற்றேமென்று (செல்வகாலத்து இது) பெற்றேமென்று, ஓம்புதல்-உலோபஞ்செய்தலை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், அற்றேமென்று (வறுமைக்காலத்திலே) வறியே மானேமென்று, அல்லற்படுபவோ (மனதிலே) துன்பப்படுவாரோ, எ - று.

(க - ரை) செல்வத்திலு லோபஞ் செய்யாதவர் வறுமையில் விசனப்படார் - என்பதாம். * பெற்றவிடத்து உலோபஞ் செய்யாமையை நோக்கி அற்றவிடத்தும் மந்திரி முதலானவர்கள் விட்டு நீங்காமையால், அல்லற்படுதலில்லையாயிற்று. [இதனாலே பொருளில்லாமையால் வந்த துன்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும் சொல்லப்பட்டன.] (ஈ)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தை
கையாறுக் கொள்ளாதா மேல்.

(இ - ள்.) மேல் - அறிவுடையார், உடம்பு - தேகமானது, இடும்பைக்கு - துன்பமாகிய வாளுக்கு, இலக்கமென்று - குறியிடமென்று தெளிந்து, கலக்கத்தை (தம்மேல்வந்த) துன்பத்தை, கையாறு - துன்பமாக, கொள்ளாதாம் - கொள்ளார், எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடையவன் துன்பத்தைத் துன்பமாகக்கொள்ளான் - என்பதாம். * [இடும்பையை வாளென்னுமல் உடம்பை இலக்கமென்றத

ஞல் ஏகதேசவுருவகம்] இயல்பாகக் கொள்வனென்றறிக. (எ)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
துன்ப முறுத லிலன்.

(இ - ள்.) இன்பம் (தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை, விழையான்-விரும்பானாகி, இடும்பை (வினையால்) துன்பமடைதல், இயல்பென்பான் - இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான், துன்பமுறுதலிலன் (தன் முயற்சியால்) துன்பமடையான், எ - று.

(க - ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவனுகித் துன்பத்தை யியல்பென்று நினைப்பவன் துன்படையான் - என்பதாம். * இன்பம் விரும்பினாலும், இயல்பென்னுது வாராமல் காக்கக் கருதினாலும், துன்பம் விளைதலால் இவ் விரண்டும் செய்யாதவனை துன்ப முறுத லிலனென்றார். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன்.

உகஉ சுசு - ஆம் - அதி - அமைச்சு.

(இ - ள்.) இன்பத்துள் (வினையினாலே) இன்பம் வந்தவிடத்து, இன்பம் - அவ்வின்பத்தை, விழையாதான் (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன், துன்பத்துள் - துன்பம் வந்தவிடத்தும், துன்பம் - அத்துன்பத்தை, உறுதலிலன் (அனுபவித்துக் கொண்டே மனத்தால்) அடையான், எ - று.

(க - ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவன் துன்பத்தில் விசனப்படான் - என்பதாம். * துன்ப முயர்ச்சியால் வரும் விடுக்கண் இரண்டும் ஒரு தன்மையாக் கொள்ளலால் பயன்களும் இலவாயின. (கூ)

இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுகுந்தன்
னென்னுர் விழையுஞ் சிறப்பு.

(இ - ள்.) (ஒருவன் தொழில் செய்யுமிடத்து) இன்னுமை (முயற்சியால்வரும்) துன்பத்தையே, இன்பமெனக் கொளின் (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்துக் கொள்ளுவானுயின் (அதனுல்) தன்னென்னுர் - தன்பகைவர், விழையும் - தன்கு மதித்தற்கு எதுவாகிய, சிறப்பு-உயர்ச்சியானது, ஆகும்-உண்டாகும், எ - று.

(க - ரை.) துன்பத்தை யின்பமாகக் கொள்வானுகி லவன் பகைவராலே மதிக்கப்படு முயற்சி யடைவான் - என்பதாம். * துன்பந்தானும் உயிர்க்கு இயல்பன்றிக் கணிதமாய் மனத்தினிடத்தே நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின் அதனை மாறுபடக் கொண்டால் அதற்கு அழியாமல் மனம் கிழ்ச்சி யுடையனுகி அதனுலே தொடங்கியதொழிலை முடிக்க வல்லவனுகு மென்பது கருத்து. [இவை நான்கு பாட்டானும் மெய்வருத்தத்தாலாகிய துன்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டது.] (ம)

அறுபத்திமூன்றும் - அதிகாரம் - இடுக்கணழியாமை.

மூற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனிமுறையானே அரசியலே நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்களது இயல்பை மூப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கினைசக்கரத்தைச் செலுத்துவிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்ததிகாரத்திலுலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றுர்.

சுரு - ஆம் - அதி - அமைச்சு.

அஃதாவது: அமைச்சனது தன்மை, அத்தன்மை அவன் குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்.

கரிவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

சுரு - ஆம் - அதி - அமைச்சு.

உரை

(இ - ள்.) (தொழில் செய்யும்போது) கருவியும் (அதற்கு வேண்டுஞ்) சாதனங்களும், காலமும் (அதற்கு ஏற்ற) காலமும், செய்கையும் (அது) செய்யும்விதமும், செய்யு மருவினையும் (அவ்விதத்திலே செய்யப்படும்) அரியதொழில்களும், மாண்டது - பொருந்தவெண்ண வல்லவனே. அமைச்சு - மந்திரியாவான், எ-று.

(க - ரை.) கருவியும் - காலமும் செய்கையும் தொழிலும் இவற்றை யெண்ண வல்லவன் மந்திரி - என்பதாம். * சாதனங்கள் - சேனையும், பொருளும், காலம் - அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம், செய்கை யென வே அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறு நீக்கி முடிக்கும் விதமும், அடங்கின. சிறிய முயற்சியினலே பெரியபயன் தரு மென்றற்கு அருவினை யென்றார். இவ்வைந்தையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கு அங்க மென்பார். (க)

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(இ - ள்.) வன்கண் (தொழில் செய்தலிலே) அசைவில்லாமையும், குடி காத்தல் - குடிகளைக்காத்தலும், கற்றறிதல் (நீதிநூல்களைக்) கற்று விதிவில க்குகளை அறிதலும், ஆள்வினை-முயர்ச்சியும், ஐந்துடன் (முன் சொல்லப்பட் ட) அங்கங்களைந்துடனே, மாண்டது - திருந்தவுடையவனே, அமைச்சு - மந் திரியாவான், எ-று.

(க - ரை.) அசைவில்லாமையும் குடிகளைக் காத்தலும் கற்றறிதலும் முயற்சியும் உடையவன் மந்திரி - என்பதாம். * இந்நான்கினையும் முன்னை யவைகளோடு சேர்த்துச் சொல்லியது - அவைகளும் இவைகளோடு கூடி யே மாட்சிமைப் படவேண்டு மென்பதை அறிவித்தற்கும் அவை ஐந்தென் னும் தொகை பெறுதற்கும், என்க. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(இ - ள்.) (போர்வந்தவிடத்து) பிரித்தலும் - பகைவர்க்குத் துணையா யினவரை அவனைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டிலுல் பிரித்தலும் (பேணிக்கொளலு ம்) தம்மிடத்தோனை அவர் பிரியாமற் கொடையினலும் இன் சொல்லினலு ம் - காத்துக்கொள்ளுதலும், பிரிந்தார் (தம்மைவிட்டும் தம்மவரை விட்டும்) பிரிந்தவரை, பொருத்தலும் (மறுபடி பொருத்தவேண்டிலுல்) பொருத்தலும், வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான், எ-று.

(க - ரை.) பிரித்தலும், காத்தலும், பிரிந்தவரைப் பொருந்தச்செய்த லும், வல்லமையுடையவன் மந்திரி - என்பதாம். * இவைகளுள் அப்பொ ழுதை நிலைக்கு ஏற்றசெயலறிதலும், அதனை அயரியாமல் அதற்கு ஏற்ற உபாயத்தால் முடிவுறப்பிடித்தலும், அருமையாதல் நோக்கி வல்லதென் னூர். பொருத்தலுக்குச் சந்தியென்றும், பிரித்தலுக்கு விக்கிரகமென்றும், பெயர்கள். (ஊ)

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலுமி வல்ல தமைச்சு.

சூசு - ஆம் - அதி - அமைச்சு.

* (இ - ள்.) (ஒருகாரியச் செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றினுல்) தெரிதலும் (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும், தேர்ந்து செயலும் (அது செய்யும்போது பலிக்தும் விதமும்) நாடிச்செய்தலும் (சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே) ஒருதலையாச் சொல்லலும் (அவர்க்கு இதுவே நம்பத் தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகை சொல்லலும், வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான், எ-று.

(க - ரை.) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும் ஒருதலையாகச் சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி - என்பதாம். * தெரிதல் செயலின் மேலாயிற்று - வருகின்ற சதுவாகலின். (ச)

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

(இ - ள்.) அறன் (அரசனுலே செய்யப்படும்) அறங்களை, அறிந்து-தெரிந்து, ஆன்றமைந்த (தனக்கு ஏற்றகல்வியாலே) நிறைந்தமைந்த, சொல்லான்-சொல்லையுடையவனுகி, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும், திறன் (தொழில்செய்யுந்) திறங்களை, அறிந்தான்-அறிந்தவன், தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்குத், துணை-அவனுக்குத் துணையாவான், எ-று.

(க - ரை.) தருமங்களை யறிந்து தொழில்செய்யுந் திறங்களைத் தெரிந்தவன் மந்திரி - என்பதாம். * தன்னரசன் சுருங்கிய காலத்திலும் பெருகிய காலத்திலும் நடுவான காலத்திலும் என்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார். [இவ்வைந்து பாட்டாலும் மந்திரிகளது குணத்தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

(இ - ள்.) மதிநுட்பம் - இயற்கையாகிய புத்திநுட்பத்தை, நூலோடு- செயற்கையாகிய நூலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடைய மந்திரிகளுக்கு; அதிநுட்பம்-அதிக நுட்பத்தை யுடைய ஆலோசனைகளாய், முன்னிற்பவை- எதிர் நிற்பவை, யாவுள - எவையுள, எ - று.

(க - கா.) புத்தி நுட்பத்தையுடைய மந்திரிகளுக்கு முன்னிற்கு மாலோசனைக ளெவையுள - என்பதாம். * நூல் - அதனறிவுக்கும், அதிநுட்பம் - அதனையுடைய ஆலோசனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள். முன்னிற்றல் - பகைவ ராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழியாது நிற்றல். பகைவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழித்து அவராறிந்து அழியாதவைகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவ ரென்பது கருத்து. [இதனால் அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(இ - ள்.) செயற்கை - நூல்வழியினால் தொழில் செய்யுந் திறத்தை, அறிந்தக் கடைத்தும் - அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து - உலகத்திலே, இயற்கை - அப்போது நடக்கின்ற இயற்கையை, அறிந்து - தெரிந்து, செயல் - அதனோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவன், எ - று.

(க - கா.) தொழில்செய்யுந் திறங்களை யறிந்தாலும் உலக நடக்கை யறிந்து செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * நூல்வழியே யாயினும்

உலகவழியோடுபொருந்தாதவைகளைச் செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்கு மென்றுஉலகியற்கையி னறிவினுல் பயன் சொல்லியபடி. (எ)

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(இ - ள்.) அறிகொன்று - அறிந்து சொல்லினவரது அறிவையும் அழித்து, அறியானெனினும் - தானும் அறியானே யாயினும், அக்குற்ற நோக்கிக் கைவிடாமல், உறுதி - அரசனுக்கு உறுதியானவைகளை, கூறல் - சொல்லுதல், உழையிருந்தான் - மந்திரியினது, கடன்-முறையாகும், எ-று.

(க - ரை.) சொன்னவ ரறிவை யழித்துத் தானறியாதிலும் அரசனுக் குறுதியானவைகளைச் சொல்லுதல் மந்திரியின் கடமையாம் - என்பதாம். * அழித்தல் - தான் கொள்ளாமல் மேலும் இகழ்ந்துசொல்லல். உறுதி சொல்லாதபோது அவன் முடிவெய்துங் குற்றத்தை உலகந் தன் மேல் ஏற்றுமென்றற்கு கூறல் கடனென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் செயல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும்.

(இ - ள்.) பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து, பழுதெண்ணும் - தீங்குசெய்ய வெண்ணும், மந்திரியின் - மந்திரி யொருவனில், தெவ் (அரசனுக்கு) எதிர் நிற்பவர், ஏழெழுபதுகோடி - ஏழெழுபதுகோடி பகைவர், உறும் - உறுவா, எ-று.

(க - ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யு மந்திரி யொருவனே எழுபது கோடி பகைவரிலுங் கொடியன் - என்பதாம். * எழுபதுகோடி யென்றது, மிகவும் பலவாகிய எண்ணிக்கைக்கு ஒன்று காட்டியபடி அவர் வெளிப்பட்டு நிற்கையால் அவருக்குத் தப்பலாம். உட்பகையாய் நிற்றலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடா தென்பது பற்றி இப்படிச் சொல்லினார். (கூ)

முறைபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர்.

(இ - ள்) (செய்யப்படுந் தொழில்களை) திறப்பாடு (முடித்தற்கு ஏற்ற) கூறுபாடு, இலாஅதவர் - இல்லாதவர், முறைபடச்சூழ்ந்தும் (அவைகளை முன்னே) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும், முடிவிலவே செய்வர் (செய்யும் போது அவைகள்) முடிவில்லனவாகவே செய்யாநிற்பர், எ-று.

(க - ரை.) செய்தொழிலிலே திறமில்லா மந்திரிகள் முன்பாலோசித்தும் பின்பு முடிவில்லாமற் செய்வார்கள் - என்பதாம். * அக்கூறுபாடாவன - வந்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து செய்தலும், தாம் திடமுடையவராதலும், ஆம். தப்பாமல் ஆலோசிக்க வல்லவராயிருந்தும் செய்து முடிக்க மாட்டாதவரும் உண்டென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மந்திரிகளுள் விடப்படுவாரது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

அரவத்திநான்காம் - அதிகாரம் - அமைச்சு.

முற்றிற்று.

சு ரு - ஆம் . அதி -

சொல்வன்மை.

அஃதாவது: தான் நினைத்த தொழில்முடியும் வழியால் வார்த்தை சொல்ல வல்லவனுகுதல், முன்னதிகாரத்திலே ஒரு தலையாச் சொல்லலு மென்றதையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ள தூஉ மன்று.

(இ - ள்.) (மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாவது) நாநல மென்னும் - நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், நலனுடைமை - நல த்தினையுடையராதல், அந்நலம் - அந்த நலமானது (பிறர்க்கும்) யாநலத்து - பிறநலங்களிலெல்லாம், உள்ளதூஉமன்று - அடங்குவதன்று, மிகுந்தது (ஆதலால்) எ-று.

(க - ரை.) மந்திரிகளுக்கு நாநலம்போல வேறு நலமில்லை - என்பதாம். * நாநலம் - நாவாலுளதாகிய நலமென விரியும். இந்நலம் - உலகத்தைத் தம் வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறுயிருக்கவேண்டு மென்னும் நீதி நூல் வழக்கம்பற்றி நாநலமென்றும், பிறருக்கும் இதுபோற் சிறந்தது வேறில்லா மையால், அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன் றென்றுங், சொல்லினுர். பிரித் தல் பொருத்தல் முதலாகிய தொழிலில்லார்க்கும் இது அவசியம் வேண் டுவதாலும் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ வென்பது கருத்து. (க)

ஆக்கமுங்கேடு மதனல் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(இ - ள்.) (மந்திரிகள்) சொல்லின்கண் - சொல்லிடத்து, சோர்வு- சோர்தலை காத்தோம்பல் (தம்மிடத்தே உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர் (தம்ம ரசனுக்கும் அங்கங்களுக்கும்) ஆக்கமும்-பெருக்கமும், கேடும் - அழிவும். அத னால்-அச்சோர்வினுலே, வருதலால்-வருகையால், எ-று.

(க - னா.) செல்வமுங், கேடும், சொல்லால் வருதலால் மந்திரிகள் சொற்சோர்வு வாராமற் காக்கக்கடவர்-என்பதாம். * ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாகிய நல்ல சொல்லையும், கேட்டுக்கு ஏதுவாகிய தியசொல்லையும், சொல்லென்கிற ஒப்புமைபற்றி அதனுலென்றார். இவர் சொற்சோர்வு மற்றைச் சோர்வுபோலாகாமல் உயிர்க்குங் கெல்லாம் ஒரு சேரவருதலால் காத்தோம்பலென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல் வல்லமை மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டுவ தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(இ - ள்.) கேட்டார் (நட்பா) யேற்றுக்கொண்டவரை, பிணிக்கும் - (பின் வேறுபடாமற் கட்டுந்) தகை-குணங்களே, அவாய்-அவாவி, கேளாரும் (மற்றைப் பகையா) யேற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப (பின் அப்பகைமை யொழிந்து நட்பினை) விரும்பும் வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல்-சொல்லாம்,)எ-று.

சுரு . ஆம் -

அதி - சொல்வன்மை. உகள

(க - னா.) கேட்டாருங்-கேளாதவரும் இச்சிக்கச் சொல்வதே சொல்லாம் - என்பதாம். * அக்குணங்களாவன: வழுவில்லாமை, சொற்சுருங்குதல், பொருள் விளங்குதல், இனிதாதல் - மேலான பயனைத்தருதல் இவை முதலானவை, அவைகளே அவாவுதலாவது - அச்சொல் சொல்லுவான் குறித்த பொருளேயேயன்றி வேறே புத்தி துட்பமுடையவராலே கொள்ளப்பட்டவைகளின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். [இதனால் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(இ - ள்.) (மந்திரிகள்) சொல்லை-அப்படிப்பட்ட சொல்லை, திறன் (தம்) முடையவும் கேட்பாருடையவுமான திறங்களை, அறிந்து-தெரிந்து, சொல்லுக-சொல்லக்கடவர், அதனினூஉங்கு-அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட, அறனும் பொருளும்-தருமமும் பொருளும், இல்-இல்லை (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் சொற்றிறங்களை யறிந்து சொல்லக்கடவர் - என்பதாம். * அத்திறங்களாவன: குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவம் என்பவைகளால் வரும் தகுதி வேறுபாடுகள். அவைகளை அறிந்து சொல்லுதலாவது: அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும் உண்டாகிய உயர்வு தாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத் தகுந்த மரபினாலே சொல்லுதல். அது உயர்ந்தோர் கடையோடு பொருந்தலையும், இனிமையையும் தருதலால் அறனுமாயிற்று. தமது காரியமுடிதலாலே பொருளாயிற்று. அறனும் பொருளும் எனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிச் சொல்லினார். (சு)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(இ - ள்.) சொல்லை - தாம் சொல்லக் கருதிய சொல்லை, வெல்லுஞ் சொல்-வெல்ல வல்ல சொல்லாகிய, பிறிதோர் சொல், இன்மை - இல்லாமையை, அறிந்து - தெரிந்து, அச்சொல்லை - அந்தச்சொல்லை, சொல்லுக-சொல்லக்கடவர், எ - று.

(க - னை.) பிறர் சொல்லுஞ் சொல் வெல்லுஞ்சொல் லில்லாமையைக் கண்டு சொல்லக்கடவர் - என்பதாம். *பிறிதோர் சொல்லாவது: பகைவ ரது எதிரானசொல் வெல்லுதல். குணங்களாலே மிகுதல் அதுவே வெல் லுச்சொல்லுக வென்பதாம். (நு)

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்
மாட்சியின் மாசற்றூர் கோள்.

(இ - ள்.) வேட்ப (பிறர் பின்னும் கேட்க) விரும்பும்படி, தான்சொ ல்லி - தாங்கள் சொல்லி, பிறர்சொல் (பிறர் தமக்குச் சொல்லுஞ்) சொல் லினது, பயன்கோடேல் - பயனைக் கொண்டுவிடுதல், மாட்சியில் (மந்திரி) யிலக்கணத்திலே, மாசற்றூர்-குற்றமற்றவரது, கோள்-தணிவு, எ - று.

(க - னை.) பிறரிச்சிக்கும்படி சொல்லி பிறர்சொற் பயனைக்கொள்ளு தல் மந்திரிகள் கொள்கை - என்பதாம். *பிறர் சொற்களிலே குற்றமு ளவாயினும் அவைநோக்கி இகழாதொன்பதாம். வல்லமை இல்லாதவரை

உகஅ சூது - ஆம் - அதி - சொல்வன்மை.

யிகழ்தல், வல்லவர்க்குத் தகுதியல்லாமையால் இதுவும் உடன் சொல்லி னர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அதனைச் சொல்லும் விதம் சொல்லப் பட்டது.] (சு)

சொலல்வல்லன் சோர்விலனஞ்சா னவனை
யிகல் வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(இ - ள்.) (தான் எண்ணிய காரியங்களை சொலல்வல்லன் பிறர்க்கு ஏற்கச்) சொல்லுதல் வல்லவனுகி (அவை மிகவும் பலவானவிடத்தே) சோர் விலன் (ஒன்றிலுஞ்) சோர்வில்லாதவனுகி, அஞ்சான் (சபைக்கு) அஞ்சாத வன் (யாவன்) அவனை, இகல்-மாறுபாட்டிலே, வெல்லல் - வெல்லுதல், யார் க்கும் - எவர்க்கும், அரிது - அருமை, எ - று.

(க - கா.) சொல்லில் வல்லவனும், சோர்வில்லாதவனும், அஞ்சாதவனு மாகியவனை வெல்லலரிது - என்பதாம். * ஏற்கச்சொல்லுதல் - அவருக்கு அவை காரியமல்லாதவையா யிருந்தாலும் ஆமென்று நம்பும்படி சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டுவதனை மறதியாலொழிதல். இம் மூன்று குணமுடையவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்து வெல்வார் இல்லை யென்பதாம். (எ)

விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) தொழில் (சொல்லப்படுங்) காரியங்களை, நிரந்து - ஒழுங்குபடக்கோத்து, இனிது - இனிதாக, சொல்லுதல் - சொல்லுதலில், வல்லார் - வல்லவரை, பெறின் - பெற்றால், ஞாலம் - உலகமானது, விரைந்து - விரைவாகி, கேட்கும் (அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்,) எ - று.

(க - கா.) சொல்காரியங்களை இனிதாகச் சொல்லுதலில் வல்ல மந்திரிகளைப் பெற்றால் உலக மேற்றுக்கொள்ளும் - என்பதாம். * ஒழுங்குபடக்கோத்தல் - முன்னே சொல்லவேண்டியவையும் பின்னே சொல்லவேண்டியவையும் அறிந்து அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல் - கேட்பார்க்கு இன்பந்தருதல். சொல்லுதல் வல்லவன் நூறாயிரம்பேரிலொருவன் என்னும் வடமொழிபற்றி வல்லார்ப்பெறினென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விதங்களாலே, சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர்.

(இ - ள்.) மாசற்ற - குற்றமற்றவையாய், சில - சிலவாகிய வார்த்தைகளை சொல்லல் (அப்படி) சொல்லுதலை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், பல - பலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்ல - பேச, காமுறுவர் - விரும்புவார், எ - று.

(க - கா.) குற்றமற்ற வார்த்தைகளைப்பேச அறியாதவர்கள் பலவார்த்தைகளைப் பேச விரும்புவார்கள். வார்த்தை வசனம் - என்பதாம். * குற்றம் - முன் சொல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை, இடைவிடாமற் பல சொல்லுதலையும் சொல்வண்மையென்று விரும்புவாரும் உண்டு. அவர் அப்படிச் சொல்லமாட்டாதவரோ வல்லோர் அது செய்யாரென உறுதிப்படுத்துதற்கு மன்றவென்றார். (ஈ)

இணரூழ்த்து நாறு மலரினையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார்.

(இ - ள்.) கற்ற - கற்றநூல்களை, உணர (பிரர்) அறியும் விதமாக, விரித்துரையாதார் - விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர், இணர் - கொத்தினி டத்தே, ஊழ்த்தும் - மலர்ந்திருந்தும், நாறு-மணக்காத, மலரினையர் - பூப் போல் பவர், எ - று.

(க - ரை.) கற்றநூல்களை விரித்துச் சொல்லாதவர்கள் வாசனையில்லா மலருக்கொப்பாவார் - என்பதாம். *எப்படி செவிபெற மலர்ந்திருந்தும் வாசனை செய்யாதமலர் சூடப்படாதோ அப்படியே நூலைக்கற்றிருந்தும் சொல் லமாட்டாதவர் நன்குமதிக்கப் படாரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டா லும் அது மாட்டாரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

அறுபத்தைந்தாம் - அதிகாரம் - சொல்வன்மை

முற்றிற்று.

சூசு - ஆம் - அதி - வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது: செய்யப்படுந் தொழில்கள் பொருளை மாத்திரமல்லாமல் அறமும் புகழுந்தந்து நல்லவையாதல். சொல்லையல்லாமல் செயலும் நன்றாக வேண்டுமென் கின்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

துணைநல மாக்கந் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) துணைநலம் - துணையினது நன்மையானது, ஆக்கம் - செல்வமொன்றையே, தருஉம் - கொடுக்கும், வினைநலம் - தொழிலினது நன்மையானது, வேண்டியவெல்லாம் (அவன்) வேண்டியவைகளெல்லாம், தரும் - கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்குத் துணை நன்மை செல்வமொன்றைத்தரும். தொழிலின் நன்மை வேண்டிய வற்றைத்தரும் - என்பதாம். * வேண்டிய வெல்லாமென்றது - இம்மையில் அறம்பொருளின்ப முதலானவைகளையும், மறுமையில் தான் விரும்பிய பதங்களையும். [இதனால் காணப்படுந்துணை நன்மையினும் கருதப்படுந் தொழினன்மை சிறந்ததென வினைத்தூய்மையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(இ - ள்.) (தம்மரசனுக்கு) புகழொடு - இம்மைக்குப் புகழையும், நன்றி (மறுமைக்கு) அறத்தையும் பயவா - தராத, வினை - தொழில்களை, என்றும் - எக்காலத்திலும், ஒருவுதல் வேண்டும். (மந்திரிகளுக்கு) ஒழிதல் வேண்டும், எ - று.

(க - ரை) அரசனுக்குப் புகழையுந் தருமத்தையுந் தாராத்தொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண்டும் - என்பதாம். * பெருகல் சுருங்கல் நடுநிற்றல் என்கிறநிலே வேறுபாடுகள் காலத்தினுல் வருதலால் என்று மென்னூர்.

ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர்.

(இ - ள்.) ஆஅதும் - மேலாகக்கடவோம், என்னுமவர்-என்று நினைப்பவர், ஒளி (தம்) மொளி, மாழ்கும்-கெடுதற்குக் காரணமாகிய, வினை-தொழிலை, செய்-செய்தலை, ஓஒதல்வேண்டும், ஒழியக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) மேலாவோமென் றெண்ணுவோர் கெடுதற்குக் காரணமான தொழிலை விடக்கடவர் - என்பதாம். * ஒளியாவது-தாம் இருக்கின்ற காலத்திலே எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுதல். ஒலிகெடவருமாக்கம் - ஆக்கமன்றென்பதாம். (கூ)

இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) நடுக்கற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர் - தெளிவையுடையவர், இடுக்கட்படினும் (தாம்) தன்பத்திலே படவரினும் (அது தீர்தற்பொருட்டு) இளிவந்த (முன் செய்தவர்க்கு) இழிவுவந்த தொழில்களை செய்யார், எ - று.

(க - ரை.) அசைவில்லா வறிவினையுடையவர் துன்பம் வரினும் இழிதொழிலைச் செய்யார்-என்பதாம். * சிறிதுபோதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தை நோக்கி எப்போதும் நீங்காத இழிவை அடையலாகா தென்பதும் அவ்விழிவை அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்பதும் தெளிவாராதலால்-செய்யாவென்னூர். (எ)

எற்றென் றிரங்குவ செயற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) எற்றென்று (நான் செய்தது) எப்படிப்பட்டதென்று, இரங்குவ (பின்தானே) இரங்குந் தொழில்களை செய்யற்க (ஒருகாலும்) செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்வானேன் (ஒருகால் மயங்கி அவைகளைச்) செய்வானுயின், மற்று-பின்பு, அன்ன-அவ்விரங்கல்களை, செய்யாமை, நன்று - நல்லது, எ - று.

(க - ரை.) தான் வருந்துந் தொழில்களைச் செய்யாதிருக்கக்கடவன், அவற்றைச் செய்வானெனிலும், பின் செய்யாமை நல்லது - என்பதாம். * தொழில்பலவாதலால் இரக்கமும் பலவாயிற்று. செய்துவிட்ட பின்பு இரங்குவானுயின் அது தீரும்வழி அறிந்திலனென்றும், தைரியமிலனென்றும், பயனில்லாதவைகளைச் செய்கின்றனென்றும், தன்பழியைத் தானே தூற்றுகின்றனென்றும் எல்லாரும் இகழுவாராதலால் பின்பு இங்காமை நன்றென்றார். [இரங்காமையும் நல்ல தொழில் செய்வோர் செயலாதலால் உடன் சொல்லப்பட்டது.] (நு)

✓ ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

சுசு - ஆம் -

அதி - வினைத்தூய்மை. உடுக

(இ-ள்.) ஒருவன் ஈன்றாள்-தன்னைப் பெற்ற தாயினது, பசி - பசியை, காண்பானாயினும் - வறுமையாலே கண்டிருக்குந் தன்மையனாயினனெனினும் (அதைக் குறித்து) சான்றோர் - அறிவினாலே நிறைந்தோர், பழிக்கும் - நிந்திக்கின்ற, வினை-தொழில்களை, செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) தாய் பசியைக் கண்டானாயினும் அதைக்குறித்துப் பழிக்குந் தொழிலைச் செய்யாதிருக்கக் கடன் - என்பதாம். * வயது முதிர்ந்த தாய் தந்தையரும், கற்புடைய மனைவியும், குழந்தையும், பசியால் வருந்து மளவிலே தீயவை பலவும் செய்தாயினும் காப்பாற்றுகவென்று அறநூலிற் சொல்லப்பட்ட பொதுவிதி பொருணூலின் வழிநடத்தலும், அரசர் தொழிற்கு உரியராதலும், நன்கு மதிக்கப்படுதலும், உடைய மந்திரிகளுக்கு ஆகாமைபற்றி இப்படிச்சொல்லினர். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் பாவமும் பழியும் தரும் தொழிலைச் செய்யலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்

கழிநல் குரவே தலை.

(இ - ள்.) சான்றோரல்லாதவர் - தீய தொழில்களைச் செய்து) பழிம லந்து (அதனுற்) பழியைத் தம்மேற்கொண்டு, எய்திய-பெற்ற, ஆக்கத்தின்- செல்வத்தைக்காட்டிலும், சான்றோர் (அது மேற்கொள்ளாத) சான்றோ ரனுபவிக்கும், கழிநல்குரவே-மிகுந்த வறுமையே, தலை-உயர்ந்தது, எ - று.

(க - ரை.) பழியாலடைந்த செல்வத்திலும் பெரியோ ரநுபவிக்கும் வறுமையே மேலாம் - என்பதாம். *நிலையில்லாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையுள்ள பழியை மேற்கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையோடு பொருந்தா மையால் சான்றோர் கழிநல்குரவே தலையென்றார். (எ)

கடிந்த கடிந்தோரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

(இ - ள்.) கடிந்த (நூலோர் தள்ளிய தொழில்களை) கடிந்தோரார்- தாமும் தள்ளிவிடாராகி, செய்தார்க்கு (பொருளைக் குறித்துச்) செய்த மந்திரிகளுக்கு, அவை தாம் (தூயவையல்லாமையால் முடியாவாம்) முடிந் தாலும் (ஒருவழியால்) முடிந்தாலும் (பின்) பீழை - துன்பத்தை, தரும்- கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) பெரியோர் தள்ளப்பட்ட தொழிலைக் கொள்ளப்பட்ட மந் திரிகளுக்கு அத்தொழில் முன் முடியினும் பின் துன்பந்தரும் - என்பதாம். *முடிதல் நினைத்தபொருளைத் தருதல். (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) அழக்கொண்ட வெல்லாம் (தீயதொழில்களைச் செய்து) பிறர் இரங்கக்கொண்ட பொருளெல்லாம், அழப்போம் - இம்மை யிலே அவன் இரங்கப் போகாநிற்கும், நற்பாலவை - மற்ற நல்ல தொழில் களால் வந்த பொருள்கள், இழப்பினும் (முன்) இழந்தாலுமிலும், பிற்பயக் கும் - பின் வந்து பயன் கொடுக்கும், எ - று.

உஉஉ சுஎ - ஆம் - அதி - வினைத்திட்பம்.

(க - ரை.) பிறனழக்கொண்ட பொருள்யாவுந் தானழப்போகும் நல் வழியால் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தாயினும் பின் பயன் கொடுக்கும்- என்பதாம். * பீன்னெனவே மறுமையும் அடங்கிற்று பொருள்களால் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய தொழில்களது இயல்பு சொல்லியபடி. (சு)

சலத்தாற் பொருள் செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

(இ - ள்.) (மந்திரியானவன்) சலத்தால் - தீயதொழில்களால், பொருள்செய்து - பொருளைச் சம்பாதித்து, ஏமார்த்தல் (அதனால் அரசனுக்குக்) காப்புச் செய்தல், பசுமட்கலத்துள் - பசிய மண்ணின் பாத்திரத்துள் நீர்பெய்து - நீரைவார்த்து, இரிஇயற்று (அதற்குக்) காப்புச்செய்ததனோடொக்கும், எ - று.

(க - ரை.) மந்திரி யரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொருளைத் தேடிக்காத்தல் பசிய மண்பாத்திரத்துள்ளே நீரைவார்த்துக் காத்தல் போலாம் - என்பதாம். * இருத்துதல் நெடுங்காலம் இருப்பாகச் செய்தல், அரசனும் பொருளும் ஒருசேரப் போமென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

அறுபத்தாறும் - அதிகாரம் - வினைத்தூய்மை

முற்றிற்று.

சூள - ஆம் - அதி - வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது: அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

(இ - ள்.) வினைத்திட்ப மென்பது - தொழில் செய்யுமிடத்து வலிமையென்று சொல்லப்படுவது, ஒருவன் (அதனை முடித்தற் குரிய) ஒருவனது, மனதிட்பம் - மனத்தினது வலிமையாம், மற்றைய வெல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமைகளெல்லாம், பிற (அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவன வல்ல, எ - று.

(க - ரை) தொழில் வலிமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவன் மன வலிமையாம், மற்றவலிமை யிதற்கு நிகரல்லவாம் - என்பதாம். * அதுநீங்கலானவை - படை அரண் நட்பு முதலானவைகளின் வலிமைகள், அவையும் அதற்கு வேண்டுமவையாய் இனமாகலால், மற்றையவென்றும் அவை வேண்டியவையாயிருந்தாலும் அம்மனவலி இல்லாவிடத்தே பயனிலவாகலால் பிறவென்றும் சொல்லினர். [ஈதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.] (க)

சூள - ஆம் - அதி - வினைத்திட்பம்.

உஉங

ஊறொரா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி
னூறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(இ-ள்.) ஆய்ந்தவர் (முன்புநீதிநூலை) ஆராய்ந்த மந்திரிகளது, கோள்-தணிவு, ஊறு - பழுதுபடுந்தொழிலை, ஓரால் - செய்யாமையும், உற்ற பின் (செய்யுந்) தொழில் ஊழினுலே பழுதுபட்டவிடத்து, ஒல்காமை (அதற்குத்) தளராமையும் ஆகிய, இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது, ஆறு-வழியாகும், என்பர் - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர், எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் தணிவானது பழுதுபடுந் தொழிலைச் செய்யாமையு மத்தொழிற் பழுதாகிற் றளராமையுமாம் - என்பதாம். * தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரிகளாகிய பிரகற்பதி சுக்கிரன் இவர்களது தணிவைத் தொகுத்துப் பின்னே நீதிநூலுடையோராலே சொல்லப்பட்டபடியே சொல்லுகின்றமையால் இங்கே வினைத்தூய்மையும் உடன் சொல்லினார். (உ)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னென்ற்ரு விழுமந் தரும்.

(இ - ள்.) (செய்யப்படுந் தொழிலை) கடை - முடிவிலே, கொட்க - சுழல, (வெளிப்பட வென்றபடி) செய்தக்கது (அதற்கு முன்னெல்லாம் மறைத்துச்) செய்வதே, ஆண்மை - வலிமையாகும், இடை - நடுவிலே, கொட்கின் - வெளிப்படுமாயின் (அவ்வெளிப்படுதல்) எற்ரு - நீங்கப்படாத, விழுமம் - துன்பத்தை, தரும் (செய்தவனுக்குச்) கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) தொழிலை மறைத்து முடிவிற் செய்வதே வலிமையாம், அது நடுவில் வெளிப்படுமாகிற் றுன்பமாம் - என்பதாம். * மறைத்துச் செய்தலாவது, சேனை முதலாகிய ஐந்து அங்கங்களும் எண்ணிய விதத்தை பிறர் அறியாதிருக்கவும், தான் அறிந்ததையும் - தன்னிங்கிதம் வடிவு செயல்-சொற்களால் - அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும், அடக்கிச்செய்தல், அத்துன்பங்களாவன: பகைவர் முன்னறிந்து அத்தொழிலை விலக்குதலும், செய்வானை விலக்குதலும், செய்வாராதலால் அவ்விலக்குதல்களால்வருவன. [இவை இரண்டுபோட்டாலும் அதன்பகுதி சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

சொலுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

(இ - ள்.) சொல்லுதல் (இத்தொழிலை இவ்விதத்தாலே செய்வோமென்று ஒழுங்குபடச்) சொல்லுதல், யார்க்கும் - எவர்க்கும், எளிய - எளியவையாகும் (அதனை) சொல்லிய வண்ணம் - அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால், செயல்-செய்தல், அரியவாம் - அரியவையாம், எ - று.

(க - ரை.) தொழில் செய்வோமென்றல் யார்க்குமெளிதாம் - அதைச் சொல்லியபடி செய்தலரிதாம் - என்பதாம். * அரியவைகளை எண்ணிச் சொல்லுதல் மனவலிமை யில்லாதவர்க்கும் கூடுமாதலால், எளியனென்றார். [இதனால் அதனது அருமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும்.

உஉச சுள - ஆம் - அதி - வினைத்திட்பம்.

(இ - ள்.) வீறெய்தி (எண்ணத்திலுலே) சிறப்பை அடைந்து, மாண்டார் (மற்றை யிலக்கணங்களாலும்) மாட்சிமைப்பட்ட மந்திரிகளது, வினைத்திட்பம் - தொழில் வலிமையானது, வேந்தன்கண் - அரசனிடத்து, ஊறெய்தி - ஊறுதலை அடைதலாலே, உள்ளப்படும், (எல்லாராலும்) நன்கு மதிக்கப்படும், எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் தொழில் வலிமையானது அரசனிடத்துப் பொருந்துதல் யாவராலுமதிக்கப்படும் - என்பதாம். * வேந்தன்கணூறெய்தல் - எடுத்த தொழில் அதனால் முடிந்து செல்வமும் புகழும் அவனிடத்தே உண்டாதல். [இதனால் அதன் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துன்ப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(இ - ள்.) எண்ணிய (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம், எண்ணியாங்கு-அவ்வெண்ணியபடியே, எய்துப - அடைவார், எண்ணியார் (அவ்வெண்ணப்பட்ட பொருள்களுக்கு வழியாகிய தொழிலிடத்தே) திண்ணியராகப்பெறின்-வலிமை யுடையவராகப் பெற்றால், எ-று.

(க - ரை.) தொழில் வலிமை யுடையவராகில் நினைக்கப்பட்ட பொருளை நினைத்தபடி பெறுவார் - என்பதாம். * எளிதிலே அடைவா ரென்றற்கு - எண்ணியாங் கெய்துபவென்றார். அவர் அப்படியல்லாமல் எண்ணுமையில் வலிமையை யுடையராகவே தொழில் முடியும். அத்தொழில் முடியவே அவையெல்லாம் கைகூடுமென்பது கருத்து. [இதனால் அதனை யுடையவர் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

✓ உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள் பெருந்தேர்க்
கைச்சாணி யன்ன ருடைத்து.

(இ - ள்.) (உலகமானது) உருள்-உருளாநின்ற, பெருந்தேர்க்கு-பெரியதேர்க்கு, அச்சாணியன்னர் - அச்சிறிட்டதே ஆணிபோல் தொழிலினிடத்தே வலிமையை யுடையவனை, உடைத்து - உடையது (அதனால்) உருவகண்டு (அவர்) வடிவினிடத்தே சிறுமை நோக்கி எள்ளாமை வேண்டும் (அவனை) இகழாமை வேண்டும், எ - று.

(க - ரை.) உலகம் தேர்க்கச் சானிபோலத் தொழிலில் வலிமையுள்ளோரை யுடையது. அதனால் வடிவுகண் டொருவரை யிகழலாகாது - என்பதாம். * எள்ளாமை வேண்டு மென்றதனாலும், உவமானத்தாலும், சிறுமை வருவிக்கப்பட்டது. அச்சு - உருள்கோத்தமாம். ஆணி - உருள்கழலாமல் அதன்கடையிலே செருகுவது அது வடிவினாலே சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரத்தைக்கொண்டு செலுத்துகிற வலிமை யுடைத்தாதல்போல் வடிவினாலே சிறியராயிருந்தே பெரிய தொழிலைக் கொண்டு செலுத்துகிற வலிமையுடைய மந்திரிகளும் உண்டு. அவரை அவ்வலிமை நோக்கி அறிந்து கொள்க வென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

✓ கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

சூள - ஆம் - அதி -
வினைத்திட்பம். உஉ

(இ - ள்.) கலங்காது (மனம்) தெளிந்து, கண்ட (செய்வதாகத்) துணிந்த, வினைக்கண் - தொழிலிடத்து, தளங்காது (பின்) அசைதலில்லாமல் தூக்கங்கடிந்து, ஆலசியத்தை ஒழித்து, செயல் - செய்யக்கட்டவர், எ - று.

(க - ரை) மனந்தெளிந்து செய்யத்துணிந்த தொழிலிடத்து ஆலசியமில்லாம லத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர் - என்பதாம். * கலங்கிய விடத்து ஒழிவது செய்வதுபோல் தோன்று மாதலால் தெளிந்து பலகால் ஆராய்ந்தாலும் செய்வதாத லொத்ததொழிலை கலங்காது கண்டவினையென்றார். தளங்காமை - வலிமை யுடைமை. (அ)

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

(இ - ள்.) (முதலிலே மெய்ம்முயற்சியிலுலே) துன்பம் - துன்பமானது உறவரினும் (தமக்கு) மிகவரினும் (அதுகண்டு தளராமல் இன்பம்-சுகத்தை, பயக்கு (முடிவிலே) தருகின்ற, வினை - தொழிலை, துணிவாற்றி-வலிமையுடையராய், செய்க - செய்யக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) துன்பம்வரினு மின்பந்தரும் தொழிலைச் செய்யக்கடவ ரென்பதாம். * துணிவு - கலங்காமை. அக்கலங்காமை யுடையவர்க்கல்லது சிறிது காலத்திலே நீக்குவதாகிய முயற்சித் துன்பம் நோக்காமல் அதனால் உண்டாய் நிலைபெறும் இன்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையாலே, துணிவாற்றிச் செய்கவென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர்தொழில் செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(இ-ள்.) உலகு-உயர்ந்தோர், வினைத்திட்பம் - தொழில் வலிமையை, வேண்டாரை (இது நமக்குச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாத மந்திரிகளை, வினைத்திட்பம் - அவை நீங்கலாகிய வலிமைகளெல்லாம், எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய விடத்தும், வேண்டாது - நன்குமதியார், எ-று.

(க - ரை.) உயர்ந்தோர் தொழில் வலிமையை விரும்பாத மந்திரிகளை மதியார்-என்பதாம். * மனத்தினிடத்திலே வலிமையில்லாதவர்க்கு, படை, அரண், நட்பு முதலானவைகளின் வலிமைகளெல்லாம் உண்டாயினும் தொழில் முடியாமையால் அவ்வலிமைகளெல்லாம் கெடுமென்பதுபற்றி, உலகுவேண்டா தென்றார். [இதனால் தொழில் வலிமை யில்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (ம)

அறுபத்தேழாம் - அதிகாரம் - வினைத்திட்பம்

முற்றிற்று.

சுஅ - ஆம் - அதி - வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது: அவ்வலிமை யுடைய மந்திரியானவன் அத்தொழிலைச் செய்யுந் திறமாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத னீது.

(இ - ள்.) சூழ்ச்சி - ஆலோசனைக்கு, முடிவு - எல்லையாவது, துணிவெய்தல் (ஆலோசிப்பவன் இனி இதுதப்பா தென்னுந்) துணிவைப் பெறுதல், அத்துணிவு - அப்படித் துணிவுபெற்ற தொழில், தாழ்ச்சியுள் (பின்) ஆலசியத்தில், தங்குதல், நீது - குற்றமுடையதாம், எ-று.

(க - கா.) ஆலோசனைக் கெல்லையாவது : துணிவு பெறுதல் அத்துணிவு பின்னுலசியப்படுதல் குற்றம் - என்பதாம். * சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லென்றதனுல் துணிவுபெறும் வரைக்கும் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்பதாயிற்று. பின்வந்த துணிவு - அது பெற்றதொழிலுக்கு ஆதலால் - ஆகுபெயர். ஆலசிய முண்டான விடத்தே காலக்கழி வாகலாலும் பகைவர் அதை அறிந்து அழித்தலாலும் முடியாமையால் அதனைத் தீதென்றார்.

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(இ - ள்.) தூங்கி - ஆலசியத்து, செயற்பால் - செய்யும் பகுதியையுடைய தொழில்களுள், தூங்குக - ஆலசியம் பண்ணக்கடவன், தூங்காது - ஆலசியம்பண்ணுமல், செய்யும்வினை - செய்யுந்தொழில்களுள், தூங்கற்க - ஆலசியம் பண்ணு திருக்கக் கடவன், எ - று.

(க - கா.) ஆலசியமாகச் செய்யுந் தொழில்களை ஆலசியமாகச் செய்யக்கடவன். விரைவாகச் செய்யுந் தொழில்களை விரைவாகச் செய்யக்கடவன் என்பதாம். * இருவகைத் தொழில்களும் - வலியாலும் காலத்தாலும், அறியப்படும். மாறிச்செய்தால் - அவைபலியாமற் போமென்பது கருத்து. முன்னே தூங்காமை யென்றதை இங்கே பகுத்துச் சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பொதுவாகையால் தொழில் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.] (2)

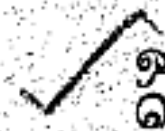

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைகன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(இ - ள்.) (தொழில் செய்யும்போது) ஒல்லும் வாயெல்லாம் - கூடுமிடத்தெல்லாம், வினை - தண்டஞ்செய்தல், கன்று - கல்லதாகும், ஒல்லாக்கால் (அது) கூடாதவிடத்து (மற்றை மூன்று உபாயங்களிலே) செல்லும் வாய்நோக்கி (அது) முடிவதோ ருபாயம் நோக்கி. செயல் - செய்யக்கடவன், எ - று.

(க - கா.) குற்றங் கூடுமிடத் தெல்லாந் தண்டித்தல் நல்லது, அது கூடா விடத்து மூன்றுபாயங்களாற் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * கூடுமிடம்-பகைவனிலும் தான் வலியனுகிய காலம். ஒக்காலத்திலே பகைவர்

சுஅ - ஆம் - அதி - வினைசெயல்வகை.

உஉஎ

தண்டத்துக்கே அஞ்சுவராகலால்; அத்தண்டமே நன்றென்றார். கூடா தவிடம் - ஒத்தகாலமும், இளைத்தகாலமும், ஆம். [இதனால் வலிமை, ஒப்புமை, மெலிமை, என நிலை மூவகைப்படு மென்பதும், அவைகளுள் வலிமையினது சிறப்பும் சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச
நினையுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(இ - ள்) வினை (செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும், பகை (அழிக்கத் தொடங்கிய) பகையும், என் றிரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினது, எச்சம் - குறையும், நினையுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, தீயெச்சம்போல - தீயினது, குறைபோல், தெறும் (பின் வளர்ந்து) கெடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) தொழிலும் பகையும் அக்கினிபோல் வளர்ந்து கெடுக்கும் - என்பதாம். * இனி இக்குறை என்ன செய்யமாட்டுமென்று இகழ்ந்து விட்டு விடாமல் முடிவுபெறச் செய்க வென்பதாம். பின் வளர்தல் ஒப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் சொல்லினர். [இதனால் வலியவன் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பொருள்கருதி காலம் வினையிடனே டைந்து
மிருமூர வெண்ணிச் செயல்.

(இ - ள்.) (தொழில் செய்யு மிடத்து) பொருள் - பொருளும், கருவி-சாதனமும், காலம் - காலமும், வினை - தொழிலும், இடன் - இடமும் ஆகிய, ஐந்தும் - ஐந்தும், இருடீர - மயக்கமற, எண்ணி - நினைத்து, செயல்-செய்யக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) பொருளும், சாதனமும், காலமும், தொழிலும், இடமும், இவ்வைந்து நினைத்துத் தொழில் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * பொருள் அழியும் பொருளும், ஆகும் பொருளும், கருவி தன்சேனையும், பகைவர்சேனையும் காலம்-தனக்கு ஆங்காலமும், அவர்க்கு-ஆங்காலமும், வினை - தான் வல்ல தொழிலும் அவர்வல்ல தொழிலும், இடன் - தான் வெல்லும் இடமும், அவர் வெல்லும் இடமும், இவைகளைத்தான் வெற்றிபெருந் திறத்தில் தப்பாமல் யெண்ணிச்செய்க வென்பதாம். (சு)

முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(இ - ள்.) (தொழில் செய்யுமிடத்து) முடிவும் (அது) முடிதற்கு உளதாகிய முயற்சியையும், இடையூறும் (அதற்கு வரும்) இடையூற்றையும், முற்றி (அவ்விடையூறுநீக்கி) முடித்தால், எய்தும் (தான்) அடையும், படுபயனும் - பெறும் பயனையும், பார்த்து - சீர்தூக்கி, செயல் - செய்யக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) முயற்சியையும் இடையூற்றையும், பயனையும் ஆராய்ந்து தொழில் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * முடிவு-அதன் முயற்சிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். முயற்சி யளவுக்கும், இடையூறளவுக்கும், பயனவு பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச் செய்கவென்பதாம். (சு)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

உஉ அ

சுஅ - ஆம் - அதி - வினைசெயல்வகை.

(இ-ள்.) செய்வினை (அவ்வழியிலுலே) செய்யப்படுந் தொழிலே, செய்வான்-செய்யத் தொடங்கினவன், செயன்முறை-செய்யு முறைமையாவது, அவ்வினை - அத்தொழிலினது, உள் - உளப்பாட்டை, அறிவான் - அறிபவனது, உள்ளம்-கருத்தை, கொளல் (தான்) அறிதல், எ - று.

(க - ரை.) தொழிலேச் செய்யத் தொடங்கினவன் செய்யு முறையாவது அத்தொழிலி னுளப்பாட்டை யறிதல் - என்பதாம். * அவ்வாறென்றது-பொருண் முதலானவைகளே எண்ணலேயும், முடிவு முதலானவைகளே ஆராய்தலேயும், உள்ளறிவான் முன் செய்துகைவந்தவன் அவன் கருத்து, அதனைச் செய்துவந்த உபாயம், அதனை அறியவே தானும் அவ்வுபாயத்தி னுலே செய்து பயனை அடைவானென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒப்பவன் செய்யுந் நிறம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையார்த் தற்று.

(இ - ள்.) வினையால் (செய்யப்படுகின்ற) தொழிலினுலே வினை (அப்படிப்பட்ட) வேறொரு தொழிலே, ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக் கடவன் (அது) நனைவுகள் (மதத்தால்) நனைந்த கபோலத்தையுடைய, யானையால் - யானையினுல், யானை (அப்படிப்பட்ட வேறொரு) யானையை யார்த்தற்று-கட்டியதோடு ஒக்கும், எ - று.

(க - ரை.) தொழிலாலே தொழிலே முடித்துக்கொள்ளக்கடவன். அது யானையை யானையாற் கட்டிய தொப்பாம் - என்பதாம். * பிடித்தற் கருமை தோன்ற நனைகவுளென்றார். தொடங்கிய தொழிலாலே வேறு மொரு தொழிலே முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதம் ஆலோசித்துச்செய்தால், எல்லாத் தொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (அ)

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விளைந்ததே
யொட்டானை யொட்டிக் கொளல்.

(இ - ள்.) (தொழில் செய்பவனுல்) நட்டார்க்கு (தனது) நட்பினருக்கு, நல்ல செயலின் - நல்லவைகளைச் செய்தலினும், ஒட்டானை (தன் பகைவ ரது) பகைவனை, ஒட்டிக்கொளல் தனக்கு) நட்பாகிக் கொள்ளுதல், விளைந் தே விளைந்து செய்யத்தகுவதாகும், எ - று.

(க - ரை.) பகைவனைச் சிநேகமாக்கிக் கொள்ளுதல் சிநேகருக்கு நல்ல வைகளைச் செய்தலினு நல்லது - என்பதாம். * அத்தொழிலைப் பலிக்கச் செய்யும் அவ்விரண்டு காரியங்களையும் பகைவர்க்கு தன் மெலிவு தெரிவதன் முன்னே செய்கவென்றற்கு-விளைந்ததென்றார். (கூ)

உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

(இ - ள்.) உறைசிறியார் - ஆளுமிடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள் (தம்மின் மிகுந்த வலியவர் எதிர்ந்த விடத்தே) உள் (தமது) அங்கங்கள், நடுங்கல்- நடுங்குதலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, குறைபெறின் (அந்நிலைக்கு வேண்டுவதா கிய) சந்திகூடுமாயின், பெரியார் - அப்பெரியவரை, பணிந்து - வணங்கி, கொள்வர் (அதனை ஏற்றுக்) கொள்ளுவர், எ - று.

(க - ரை.) ஆளுமிடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள் பகைவரெதிர்த்த விட த்துப் பணிந்துகொள்வர் - என்பதாம். * இடம், நாடும், அரணும், அவைக ளின் சிறுமை உடையவர்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியா ரிசைதல் அரிதாகலால் - பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயி னர்; தம்மங்கங்களும் அஞ்சி நீங்கினுல் முதலோடும் கெடுவராகலின் அது வராமற் சிறிது கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக்கொள்க வென்பதாம். பணி தல் மானிகளுக்குக் கருத்தல்லாமையால் கொள்வானென உலகியலாற் சொல்லினர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் மெலியவன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

முற்றிற்று.

ஊக - ஆம் - அதி -

தூது.

அஃதாவது : பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரிடத்தே செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் முன்வினை செயல்வகை யென்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன் சொல்லியது சொல்லுவோன் எனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடு சமானனுவாலுகலாலும், பின்னோன் அவனிலே காற்பங்கு குணங்குறைந்தோனுகலாலும், இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைபபான பண்பு.

(இ - ன்.) அன்புடைமை (தன் சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையவனுதலும், ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் (மந்திரித்தொழில் செய்தற்கு) அமைந்தகுடியிலே பிறத்தலும், வேந்தவாம் பண்புடைமை-அரசர் சாதுவிரும்பும் குணமுடையவனுதலும், தூதுரைப்பான் - தூதுவார்த்தையைச் சொல்லுவானுக்கு, பண்பு-இலக்கணமாம், எ - று.

(க - ரை.) அன்பும் சுற்குடியிற் பிறத்தலும் அரசர் விரும்பும் குணமுமுடையனுதல் தூதனிலக்கணம் - என்பதாம். * முன்னைய விரண்டினுலும் முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமல் தானே காத்து நடத்தலும், தன் முன்னோர் தூதியல்கேட்டு அறிதலும், பெற்றும். வேந்தவாம் பண்புடைமை - பின்பு மன்னனைச் சேர்ந்தொழுகவிலே அறியப்படும். அதனல் வேற்றரசரும் அவனுக்கு வசப்படுதல் கொள்ளப்படும். (க)

அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று.

(இ - ன்.) அன்பு (தம்மரசனிடத்து) அன்புடைமையும், அறிவு (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையு (அவைகளை வேற்று வேந்

தரிடத்துச் சொல்லும்போது) ஆராய்ந்த சொல் வன்மை - ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வலியும் என, தூதுரைப்பார்க்கு - தூது சொல்ல உரியவர்க்கு, இன்றியமையாத - அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள், மூன்று - மூன்றும், எ - று.

(க - னா.) அன்பு, அறிவு, சொல்வன்மை, இவை தூது சொல்வோர் குணங்களாம் - என்பதாம். *ஆராய்தல், அவைகளுக்குச் சம்மதிக்கும் சொற்களைத் தெரிதல், அவசியமாகவேண்டிய குணங்கள் மூன்றெனவே மந்திரிகளுக்குச் சொல்லிய மற்றைக் குணங்களும் வேண்டுமென்ற தாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் இருவகைத் தூதர்க்கும் பொது விலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

நூலாரு ணூல்வல்ல னுகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

(இ - ள்.) வேலாருள் - வேலினையுடைய வேற்றரசரிடத்து, வென்றி (தன்னரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற, வினையுரைப்பான் - தொழிலைச் சொல்லுவோனுக்கு, பண்பு - இலக்கணமாவது, நூலாருள்-நீதிநூல் அறிந்த மந்திரிகளிடத்து, நூல் வல்லனுகுதல் (தான்) அந்நூலில் வல்லவனுகுதல்,

(க - ரை.) தூதனுக் கிலக்கண மாவது - மந்திரிகளிடத்து வல்லவனுகுதல் - என்பதாம். *கொலைத்தொழிலோ டென்பது தோன்ற - வேலா டென்றும், தூதுத்தொழி லிரண்டு மடங்கவென்றி வினையென்றும் சொல்லினர். வல்லவனுகுதல் - அறிதன்மாத்திரா முடையராகிய அவர் முன்வகுக்கும் வல்லமையுடைய னுகுதல். (கூ)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றின்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு

(இ - ள்.) அறிவு (இயற்கையாகிய) அறிவும், உருவு (கண்டோரிச் சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும், ஆராய்ந்தகல்வி (பலரோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்ட கல்வியும் என, இம்மூன்றின் (நன்கு மதித்தற்கு எதுவாகிய) இம் மூன்றினது, செறிவுடையான் - கூட்டத்தை யுடையவன், வினைக்கு (வேற்றரசரிடத்துத் தூதுத்) தொழிலுக்கு, செல்க-செல்லக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) அறிவு - உருவு, கல்வி - இவற்றை யுடையவன் தூது சொல்லக்கடவன் - என்பதாம் * இம்மூன்றும் ஒருவனிடத்துக் கூடுதல் அரிதாகலால், செறிவுடையா னென்றார். இவைகளாலே நன்கு மதிப்புடையவனுகவே இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (எ)

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது.

(இ - ள்.) (வேற்றரசருக்குப் பல காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) தொகச்சொல்லி (காரணவகையால்) தொகுத்துச் சொல்லியும், (இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) தூவாதநீக்கி - வெய்ய சொற்களை நீக்கியும், நகச்சொல்லி (இனிமையான சொற்களால்) மகிழச் சொல்லியும், நன்றி பயப்பது (தன்னரசனுக்கு) நன்மையைச் செய்பவனே, தூது-தூதனுவான், எ - று.

சுக - ஆம் - அதி - தூது.

(க - ரை.) தொகுத்துச் சொல்லியும் கடுஞ்சொல்லே நீக்கியும் மகிழச் சொல்லியு மரசனுக்கு நன்மை செய்பவனே தூது - என்பதாம். * பல காரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் பரம்பரையால் அப்பலவும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒரு காரியத்தைச் சொல்ல அதனுல் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமை யாதலால், சுருக்கத்தால் உடன் படுவர் இனிமையில்லாத காரியங்களுக்கு உடன்படாதவர், மனமகிழச்சொல்ல அவ்வினிமை யில்லாமை தோன்றுமையால் உடன்படுவர். ஆதலால் அவ் விருவழியாலும் தன் காரியம் தவறுமல் முடிக்க வல்லவ னென்பதாம். (நு)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது.

(இ - ள்.) கற்று (நீதிநூல்களைக்) கற்று, செல (பகைவேந்தர்) மனங் கொள, சொல்லி (தான் சென்ற கருமத்தைச்) சொல்லி, கண்ணஞ்சான் - அவர் கோபித்துப் பார்க்கில் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாதவனுய், காலத்தால் காலத்தோடு பொருந்த, தக்கது (அது முடிக்கத்) தக்க உபாயத்தை, அறிவது- அறிபவனே, தூதாம் - தூதனுவான், எ-று.

(க - ரை.) நீதிநூலைக் கற்றுப் பகையரசர் மனங்கொளச் சொல்லி யஞ் சாதவனுய் காலத்திற்கேற்க வுபாய மறிபவனே தூதன்-என்பதாம். * அவ் வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனுலன்றி வேறொன்றுல் முடியுங் காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலால் - காலத்தாற் றக்க தறிதலும், இலக்கணமாயின. (சு)

கடனறிந்து காலாங்கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(இ - ள்.) கடன் (வேற்றரசரிடத்துத் தான்செய்யு) முறைமையை, அறிந்து - தெரிந்து, காலங்கருதி (அவர்) சமயம்பாத்து, இடன் (சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கு ஏற்ற) விடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, எண்ணி - சொல்லும் (வழியை முன்னே) விசாரித்து, உரைப்பான் (அவ்வழி) சொல்லுவோன், தலை (தூதரில்) மிக்கவன், எ - று.

(க - ரை.) முறை தெரிந்து சமயம் பார்த்துத் தக்கவிட மறிந்து எண்ணிச் சொல்பவனே தூதன் - என்பதாம். * செய்யு முறைமையாவது அவர் நிலையும், தன்னரசனிலையும், தன்னிலையும், சீர்தூக்கி அவைகளுக்கு ஏற்பக்காணு முறைமையும் சொல்லு முறைமையு முதலாயின. செவ்வி - தன் சொல்லை யேற்றுக்கொள்ளு மனநிகழ்ச்சி. அது காலத்தின் வசத்த தாகலால் - காலமென்றார். இடன்-தனக்குத் துணையாவார் உடனாகிய விடம். எண்ணுதல் தான் அதுசொல்லும் விதமும், அதற்கு அவர்சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப்பின் தான் சொல்லுமவைகளும் ஆக இவ்வழியால் மேலுமேலும் தானே யெண்ணுதல். வடநூலார், இவ்விரு வகையாருடனே ஓலை கொடுத்து நிற்பானையும், கூட்டித் தூதரை, தலை இடைகடை என வகுத்துச் சொல்லினா ராகலால் அவர் மதமும் தோன்ற தலையென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தான் வகுத்துச் சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

உ௩உ

௬௯ - ஆம் - அதி - தூது.

(இ - ள்.) வழி (தன்னரசன் வார்த்தையை) அவன் சொல்லியவழியே, உரைப்பான் (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது, பண்பு - இலக்கணமாவது, தூய்மை (பொருளாலும் காமத்தாலும்) பரிசுத்தனாதலும், துணைமை (தனக்கு அவர் மந்திரிகள்) துணையாந்தன்மையும், துணிவுடைமை - துணிதலையுடைமையும், இம்மூன்றின் - இம்மூன்றோடுகூடிய, வாய்மை - மெய்மையும் - ஆம், எ-று.

(க - னா.) சுத்தமும், துணையும், துணிவும், சத்தியமும், இக்கான்கும் தூதனிலக்கணமாம் - என்பதாம். * பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப் பொருட்டு தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லிய விடத்தே எம்போல்வார்க்கு அது இயல்பென்று அவர் கோபத்தை நீக்கற் பொருட்டு துணைமையும், இது சொன்னால் இவர் துன்பம் செய்வானென்று ஒழியாமைப் பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற் பொருட்டு, மெய்மையும் வேண்டப்பட்டன. (அ)

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்கணவன்

(இ - ள்.) விடுமாற்றம் (தன்னரசன் சொல்லி) விட்டவார்த்தையை, வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு, உரைப்பான் - சொல்லுதற்கு உரியவன் (தனக்கு வரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி) வடுமாற்றம் (அவனுக்குத்) தாழ்வான வார்த்தையை, வாய்சோரா - வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத வன்கணவன் - வலிமையையுடையவன், எ - று.

(க - னா.) தன்னரசன் வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சொல்லுதற் குரியவனே தூதரில் வலியவன் - என்பதாம். * தாழ்வு அரசர் சாதிக்குத் தருமமல்லாமையால் - அதனை வடுவென்றார். (கூ)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(இ - ள்.) இறுதிபயப்பினும் (அவ்வார்த்தை தனக்கு) முடிவைத்தருமாயினும், எஞ்சாது - அதற்கு அஞ்சிவிடாது (தன்னரசன் சொன்னபடியே) இறைவற்கு - அவ்வரசனுக்கு, உறுதி - மிகுதியை, பயப்பது - வேற்றரசனிடத்துச் சொல்லுவானே (தூதாம்) தூதனுவான், எ - று.

(க - னா.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்றரசனுக்குத் தன்னரசன் சொல்லைச் சொல்பவனே தூதன்-என்பதாம். * முடிவைத்தரினு மென்றதனால் மற்றைத் துன்பங்களைத் தருதல் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று, [இவை மூன்று பாட்டாலும் சொல்லியது சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அறுபத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-தூது

முற்றிற்று.

எ௰ - ஆம் - அதி - மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

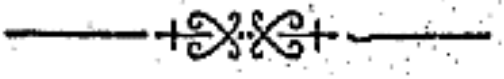

அஃதாவது; மந்திரி அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும் விதம். இது வேந்தவாம் பண்புடைமையென முன் சொல்லப் பட்டமையால் தூதின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
விகல் வேந்தர்ச் சேர்ந் தொழுகு வார்.

(இ - ள்.) இகல் - மாறுபடுதலையுடைய, வேந்தர் - அரசரை, சேர்ந்து-அடுத்து, ஒழுகுவார் - நடக்கு மந்திரிகள் (அவரை) அகலாது - மிக நீங்காமலும், அணுகாது - மிக நெருங்காமலும், தீக்காய்வார் போல்க, நெருப்பிற் குளிர் காய்வார்போல் நடுவிடத்து நிற்கக்கடவர், எ று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் மாறுபாடுடைய வேந்தரிடத்து அகலாமலும் அணுகாமலு மிருக்கக்கடவர் - என்பதாம். * முன் கோபக்காரனென்பது தோன்ற இகல் வேந்தனென்றார். மிகநீங்கினுற் பயன் கொடாமல் மிக வருங்கினுல் அவமதிபற்றி வருத்தும் வேந்தர்க்கு, மிகநீங்கினுற் குளிர் நீங் காமல் மிகவருங்கினுற் சுடுவதாதலால் தீ உபமானமாயிற்று. (க)

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) மன்னர் (தம்) மன்னரால், விழைப - விரும்பப் பட்டவை களை, விழையாமை (தாம்) விரும்பாதிருத்தல், மன்னரால் - அவ்வரசராலே, மன்னிய - நிலைபெற்ற, ஆக்கம் - செல்வத்தை, தரும் (மந்திரிகளுக்குக்) கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) தம்மரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை விரும்பாதிருத்தல் மந் திரிகளுக் கவரால் செல்வமுண்டாம் என்பதாம். * இங்கே விரும்பப்பட்ட வை யென்றது, அவர்க்குச் சிறப்பாகி உரியவைகளை, அவை உண்ணப்படு வனவும், அணியப்படுவனவும், முதலானவை இவைகளைச் சமமாய்த் தோன் றற்கு அஞ்சி விரும்பாதொழியவே அவ்வச்ச நோக்கி மகிழ்ந்து அவர்தாமே எல்லாச் செல்வமும் தருவனென்பது கருத்து. (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடித்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(இ-ள்.) (மந்திரிகள்) போற்றின் (தம்மைக்) காத்துக்கொள்ளவேண்டி னுல், அரியவை - அரிய பிழைகளை, போற்றல் - தம்மிடத்திலே வாராமற் காக்கக்கடவர், கடித்தபின் (அவ்வரசர் அவை வர்தவைகளாகக் கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு, தேற்றுதல் (அவனைப்பின்) தெளிவித்தல், யார்க்கும், அரிது - அருமை (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம்வாராமற் காக்கக்கடவர் தம்மரசர் சந்தேகித்தபின் அவனைத் தெளிவித்தலரிது - என்பதாம். * அரிய பிழைகள் - அவராலே பொறுத்தற்காரிய கீழ்றுத்தல் முதலானவை அவை களைக் காத்தலாவது - ஒருவன் சொல்லியக்கால் அவர் நம்பாதிருக்கும்படி

நடத்தல். பின் ஒருவழியால் நம்புவித்தலும். கடன் கொண்டவனைக் கண்டு விடத்தெல் ஊம் அப்பொருள்போல் தம்மைக்கண்ட விடத்தெல்லாம் அப் பிழை தோன்றுமாதலால் யார்க்கு மரிதென்றார். [இவை மூன்று பாட்டா லும் அது பொதுவாகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

செவிச்சொல்லுஞ் சோர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து.

(இ - ள்.) ஆன்ற - நிறைந்த, பெரியாரகத்து - அரசரிடத் திருக்கும் போது, செவிச்சொல்லும் - ஒருவன் காதிலே சொல்லுதலையும், சோர்ந்த நகையும் (ஒருவன்முக) நோக்கி நகைத்தலையும், அவித்து - நீக்கி, ஒழுகல் நடக்கக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) மந்திரி அரசனிடத் திருக்கையில், ஒருவன் காதிற்சொல் லுதலையும், ஒருவன்கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி நடக்கக்கடவன் - என்ப தாம். *சேர்தல் - பிறனுடுசேர்தல் அவை செய்தால் தஞ் சோர்வு கண்டு செய்தவையாகக் கொள்வனென்பது கருத்து. (ச)

எப்பொருளு மோரார் தொடராமற் றப்பொருளா
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(இ - ள்.) மறை (அரசனுக்குப் பிறரோடு) ரகசியம் நிகழுமிடத்து, எப்பொருளும் - யாதொருபொருளையும், ஓரார் - செவிகொடுத்துக் கேளாமலும், தொடரார் (அவனை) முடுகிவினவாம்லும், அப்பொருளை - அந்த ரகசியப்பொருளை, விட்டக்கால் (அவனே) அடக்காமற் சொல்லிஞல், கேட்க - கேட்கக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) அரசனிரகசியம் பேசுகையிற் கேளாமலு மனதை வினவாமலுமிருந்து அவன் சொன்னுல் மந்திரிகள் கேட்கக்கடவர் - என்பதாம். *முடுகி வினவுதற்கு உரிய பொருளாயிருந்தாலு மென்றற்கு எப்பொருளு மென்றார். (கூ)

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுபவே வேட்பச் சொலல்.

(இ - ள்.) (அரசனுக்கு காரியஞ்சொல்லும்போது) குறிப்பறிந்து - (அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது) குறிப்பை அறிந்து, காலங் கருதி (சொல்லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தையும் பார்த்து, வெறுப்பில் - வெறுப்பில்லாதனவும், வேண்டுபவை - வேண்டுவனவும் ஆகிய காரியங்களை, வேட்ப - (அவன் மனம்) விரும்பும்வகை, சொலல் - சொல்லக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) குறிப்பறிந்து சமயம்பார்த்து வெறுப்பில்லாத வற்றையும் வேண்டுவன வற்றையுஞ் சொல்லக்கடவர் - என்பதாம். *அரசன் மனம் காரியத்திலன்றிக் காமவெகுளி யுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும், சொல்லுதல் பயன்படாமற் போதலால் - குறிப்பறிந்து காலங் கருதி யென்றும், அவனுடன்படாத காரியங்கள் மூடிவு பெருமையால் - வெறுப்பில வென்றும் பயனில்லாதவையும், பயன் சுருங்கியவையும் - ஆகிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால் வேண்டுபவென்றும், அவைகளை இனியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுக வென்றற்கு வேட்பச்சொல்லென்றும், சொல்லினார். (கூ)

எய்-ஆம்-அதி-மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(இ - ள்.) (பெரும்பயனுள்ளவையும்) வேட்பன (அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களை) சொல்லி (அவன்கேட்டிலனாயினும்) சொல்லி எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், வினையில - பயனில்லாதவைகளை, கேட்பினும் (தானே) கேட்டாலும், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன், எ - று.

(க - ரை) அரசன் விரும்பியவற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லாதவற்றை யவன்கேட்டாலு மந்திரி சொல்லாது விடக்கடவன் – என்பதாம். *வினையில கேட்பினும் எனவந்த சொற்களால் அவைகளுக்கு எதிரான சொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன. வினையால் வருதலின் - வினையென்றும், வறுமைக் காலமும் அடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றும் சொல்லினர். சொல்லத்தக்கவையும் சொல்லத்தகாதவையும் வகுத்துச் சொல்லியபடி. [இவை நான்கு பாட்டாலும் சிறப்புவகையால் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும்.

(இ - ள்.) இளையர் (இவர் எமக்கு) இளையவர், இளமுறையார் (எமக்கு) இன்னமுறையினர், என்றிகழார் - என்று (அரசரை) அவமதியாமல், நின்ற (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற, ஒளியோடு - ஒளியோடு பொருந்த, ஒழுகப்படும் - நடக்கத்தகும், எ - று.

(க-ரை.) அரசரிளையவர் எமது சாதியார் என்றிகழாமல் மந்திரிகள் மதிக்கக்கடவர் - என்பதாம். *ஒளி நித்திரை செய்யா நிற்கவும் உலகங் காக்கின்ற அவரது தெய்வத்தன்மை. அதனோடு பொருந்த வொழுகுதலா வது - அவர் தேவரும் தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினாலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வாராஞல் தாமும் நீக் கப்படுவ ரென்பது கருத்து. (அ)

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) துளக்கற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர் - அறிவை யுடைய வர், கொளப்பட்டேமென்று (அரசனால்) நன்கு மதிக்கப்பட்டோ மென்று எண்ணி - நினைத்து, கொள்ளாத (அவன்) விரும்பாதவைகளை, செய்யார்- செய்யார்கள், எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடையவர் அரசனுலே மதிக்கப்பட்டோ மென்று நினைத்து அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார் - என்பதாம். *விரும்பாத வைகளைச்செய்து அறிவுடையோர் கொள்ளப்பட்ட பின்பு தம்மை வே றொருவராக நினைப்பவராதலால், முன்னேயராகவே நினைத்து அஞ்சி நடப் பவர் - துளக்கற்ற காட்சியவரென்றார். (ஈ)

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

உங்சு எக - ஆம்

- அதி - குறிப்பறிதல்.

(இ - ள்.) பழையமென (அரசனுக்குப்) பழமைமையோமென, கருதி-நினைத்து, பண்பல்ல (தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளை, செய்யும் - செய்கின்ற, கெழுதகைமை - உரிமையானது, கேடுதரும் (மந்திரிகளுக்குக்) கேட்டைத்தரும், எ - று.

(க - ரை.) அரசனுக்குப் பழமைமையோமென்று நினைத்து இயல்பல்லாதவற்றைச் செய்யு மூரிமையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும்-என்பதாம். *அவன் பொழுது வருத்தும் பொழுதில் அப்பழமை நோக்கி முகங்கொடாமல் உயிரை வெளவுதலால் அவன் வேண்டாதவை செய்தற்கு எதுவாகிய உரிமைகேடு தருமென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் பொறுப்பொன்று அரசர்க்கு வெறுப்பாயுள்ளவைகளைச் செய்யலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எழுபதாம் - அதிகாரம் - மன்னைச்சேர்ந்தொழுகல்

முற்றிற்று

எக - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது: அரசர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதல். இவை மன்னைச் சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறுநீர் வையக் கணி.

(இ - ள்.) குறிப்பு (அரசனுற்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை, கூறுமை (அவன்) சொல்லவேண்டாவகை, நோக்கி (அவன் முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து, அறிவான் - அறிகிற மந்திரியானவன், எஞ்ஞான்றும் - எந்தநாளும், மாறுநீர் - வற்றுத நீராலே சூழப்பட்ட, வையக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு, அணி - ஆபரணம், எ - று.

(க - னை.) அரசன் குறிப்பை யறிகிற மந்திரி உலகத்தார்க் காபரண மாவான் - என்பதாம். * அறிவுடையனுங் எல்லார்க்கும் அழகு செய்தலால் வையக்கணி யென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர்கள் வையத்திற்கென்பது விகாரம். (க)

ஐயப்படாஅ தகத்த துணர் வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(இ - ள்.) அகத்தது (ஒருவனது) மனத்தினிடத்திலே நிகழ்வதை, ஐயப்படா அது - சந்தேகப்படாமல், உணர்வானை - தணிவாக அறிய வல்லவனை (மனிதனே யாயினும்) தெய்வத்தோடொப்ப - தெய்வத்தோடு சமானமாக, கொளல் - என்கு மதிக்கக்கடவன், எ - று.

(க - னை.) மனத்தினிடத்து நடப்பதை அறிபவனைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கடவனீ - என்பதாம். * உடம்பு முதலானவைகளால் ஒப்பாகாதாயினும் பிறர் நினைத்ததை அறிகிற தெய்வத்தன்மையுடைமையால தெய்வத்தோ டொப்பவென்றார். (உ)

எக - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

உகுள

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்

யாது கொடுத்துங் கொளல்.

(இ - ள்.) குறிப்பின் (தங்) குறிப்பு நிகழும் விதம் அறிந்து, குறிப்புணர்வாரை (அதனால்) பிறர் குறிப்பு அறியுந் தன்மையவனை, உறுப்பினுள் (அரசர்தம்) முறுப்புகளுள் - யாதுகொடுத்தும் (அவர் வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினும், கொளல் (தமக்குத்) துணையாகக் கொள்ளக்கடவர், எ - று.

(க - னா.) குறிப்பால் குறிப்பவனை வேண்டுவன கொடுத்துக் கொள்ளக்கடவர் - என்பதாம். * உள்ளே நிகழும்வழி யாவர்க்கும் ஒத்தலால் பிறர் குறிப்பை அறிதற்குத் தங்குறிப்புச் சாதன மாயிற்று. உறுப்புகள், பொருள், நாடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்று பாட்டாலும் குறிப்பறிவாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

குறித்தது கூருமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு.

(இ - ள்.) குறித்தது (ஒருவன் மனத்தி) னினைத்ததை, கூருமை (அவன்) சொல்லாமல் - கொள்வாரோடு, அறியவல்லவரோடு, ஏனை - மற்றை (அறியமாட்டாதவர்) உறுப்பு - அவயவத்தால், ஒரனையர் - ஒரு தன்மையாக வொப்பினும், வேறு (அறிவால்) வேறு, எ - று,

(க - னா.) மனதில் நினைத்ததைச் சொல்லாமலறிய வல்லவரோடு அறியமாட்டாதவர் வடிவா லொப்பினு மறிவால் வேறுவர் - என்பதாம். * அறியமாட்டாதவ ரென்பதும், அறிவாலென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. அறிவில்லாமையால் மிருகமென்னுங் கருத்தால் வேறென்றார்.

சிறந்த
(கூ)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்.

(இ - ள்.) குறிப்பின் (குறித்ததை அறியவல்லதன் காட்சியால், குறிப்பு (பிறர்) குறிப்பை, உணராவாயின் - அறியமாட்டாவாயின் (ஒருவனுக்கு) உறுப்பினுள் - அவயவங்களுள், கண் (சிறந்த) கண்கள், என்ன பயத்தவோ (வேறே) என்னபயன் செய்வனவோ, எ - று.

(க - ரை.) குறிப்பால் பிறர்குறிப்பை யறியாவிடில் கண்கள் என்னபயனைத் தருவன - என்பதாம். * குறுப்பறியு மிடத்தே துணையாஞ் சிறப்புப் பற்றி உயிரினறிவு கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லை என்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் குறிப்பறியா ரிழிவு சொல்லப் பட்டது.] (௫)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

(இ - ள்.) அடுத்தது (தன்னை) அடுத்த பொருளினது நிறத்தை, காட்டும் (தான்கொண்டு) காட்டுகிற, பளிங்குபோல் - பளிங்கினைப்போல், நெஞ்சம் (ஒருவனது) நெஞ்சத்தில், கடுத்தது - மிகுந்தகுணத்தை, முகம் (அவன்) முகமானது, காட்டும் (தான்கொண்டு) காட்டும், எ - று.

உ௩அ எக - ஆம் -

அதி - குறிப்பறிதல்.

(க - ரை.) அடுத்த பொருளைக் காட்டும் கண்ணாடிபோல ஒருவன் மனத்தின் குணத்தை முகங்காட்டும் - என்பதாம். * அடுத்தனிறத்தை அடுத்ததெனலால் ஆகுபெயர். ஒருபொருள் வேறொருபொருளின் குணத்தைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலுவமை. (௬)

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

(இ - ள்.) (உயிரானது) உவப்பினும்-விரும்பினாலும், காயினும்-வெறுத்தாலும், தான் தான் (அறிந்து) முந்துறும் (அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிர்க்கு) முற்பட்டுநிற்கும் (ஆதலால்) முகத்தின் - முகம்போல், முதுக்குறைந்தது- அறிவுமிகுந்தது, உண்டோ - வேறுண்டோ, எ - று.

(க - வி.) முகம்போல அறிவுமிருந்தது வேறில்லை - என்பதாம். * அறிவு உயிர்க்கேயல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லை யென்பானை நோக்கி உயிரினது கருத்தை அறிந்து அது விரும்பினால் தான் மலர்ந்தும், அது வெறுத்தால் தான் கருகியும் வரலால் உண்டென்று மறுப்பவர்போல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) (குறையுறுவோன்) அகநோக்கி (தன்) மனத்தை குறிப்பால் அறிந்து, உற்றது (தான்) உற்றதனை, உணர்வார் - அறிந்து தீர்ப்பாரைப் பெறின் - பெற்றால் (அவர்தன் முகத்தைப் பார்க்கும்படியாக) முகநோக்கி (அவர்) முகத்தைப்பார்த்து, நிற்க (அவ்வளவிலே) நிற்க, அமையும் - போதும், எ - று.

(க - வி.) மனதைக் குறிப்பாலறிந்து உற்றதை, அறிவாளைப் பெற்றாலவர் முகம்பார்த்து நிற்கப்போதும் - என்பதாம். * அப்படி நில்லாமல் சொல்லுவானாகில் இருவருக்கும் சிறுமையாமாகலால், அது வேண்டா மென்பதாம். குறையுறுவோனது இயல்பு சொல்லுவார்போல் சாதனம் சொல்லியபடி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் குறிப்பறிதற்குச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுறைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) கண்ணின் வகைமை (தமது) பார்வை வேறுபாட்டுத் தன்மையை, உணர்வார் - அறிய வல்ல மந்திரிகளை, பெறின் (அரசர்) பெற்றால் (அவர்க்கு) பகைமையுங் கேண்மையுங் (மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத் தன்மையும் (வேற்றரசர் சொல்லாமற் போயினும்) கண் (அவர்) கண்களே, உரைக்கும் - சொல்லும், எ - று.

(க - வி.) கண்ணின் தன்மையை யறியவல்ல மந்திரிகளை யரசர்பெற்றாலவர்க்குப் பகையையு நட்பையுங் கண்காட்டும் - என்பதாம். * பார்வை வேறுபாடாவன, வெறுத்த பார்வையும், விரும்பிய பார்வையும், ஐயம் உணர்தல் - அவைகளை அந்தந்தக் குறிகளால் அறிதல். (கூ)

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

எஉ - ஆம் - அதி -

அவையறிதல். உஉக

(இ - ள்.) நுண்ணியமென்பார் - நூட்பவறிவுடையே மென்றிருக்கு மந்திரிகள், அளக்குங்கோல் (அரசரது கருத்தை) அளக்குங் கோலாவது, காணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, கண்ணல்லது (அவரது) கண்களல்லாமல், பிற - வேறு, இல்லை - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) அரசர் கருத்தை யளக்குங் கோலாவது அவர்கள்கண்களே யல்லாமல் வேறில்லை - என்பதாம். * இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல் என்பவை முதலான பிறர்கருத்தளக்கிற அளவைகள் பலவும் முன்னறிந்த விடத்தே. அவராலே மறைக்கப்படும் பார்வை மனத்தோடு கலத்தலால் மறைக்கப்படா தென்பதுபற்றி அதனையே பிரித்துச் சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் நுண்ணிய கருவி பார்வை யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எழுபத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - குறிப்பறிதல்

முற்றிற்று.

எஎ - ஆம் -

அதி - அவையறிதல்.

அஃதாவது : அரசனேடிருந்த சபையியல்பை அறிதல், காயஞ்ரி சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இதுவும் வேண்டுதலால் பின் வைக்கப்பட்டது.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
ரெகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(இ - ள்.) சொல்லின்ரெகை - சொல்லின் கூட்டத்தை, அறிந்த - தெரிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர் (தாம் ஒன்றுசொல்லும்போது) அவை அப்பொழுதுள்ள) சபையை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆராய்ந்து - ஆராய்ச்சிசெய்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) சொல்லின் தொகையை யறிந்தவர், சபையறிந்து சொல்லக்கடவர் - என்பதாம். * சொல்லின் தொகையெனவே செஞ்சொல், ஆக்கச் சொல், குறிப்புச்சொல் என மூவகைச் சொல்லும் அடங்கின. தூய்மை, அச் சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவைகொள்ளல், அவையினவை அவையென்றார். அவ்வளவு மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வு என மூவகைப்படும். அறிதல் தம்மோடுதூக்கி அறிதல், ஆராய்தல் - இச்சபையிலே சொல்லப்படுங்காரியம் இது சொல்லும் விதம். இது சொன்னால் அதன் முடிவு இது என்று இவை யுள்ளிட்டவை ஆராய்தல். (க)

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

(இ - ள்.) சொல்லினடை - சொற்களது நடையை, தெரிந்த - ஆராய்ந்து அறிந்த, நன்மையவர் - நன்மைய யுடையவர் (சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்போது) இடைதெரிந்து (அதன் சமையத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து, நன்குணர்ந்து (வழுப்படாமல்) மிகவுந் தெளிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், எ - று.

(க - ரை) சொல்லினடை யறிந்தவர் சமயமறிந்து சொல்லக்கடவர் என்பதாம். * சொற்களி னடையாவது - அம் மூவகைச் சொற்களும் செப் பொருள், ஆக்கப்பொருள், குறிப்புப்பொருள் இவைகளை உணர்த்தும் விதம். சமயம் கேட்குதலில் ஆசையுடைமை வழு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒன்று சொல்லும்போது சபையறிந்தே சொல் லவேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில்.

(இ - ள்.) அவை - சபையினளவை அறியார் (அறியாதவராகி) சொல்லல் (ஒன்று) சொல்லுதலை, மேற்கொள்பவர் - தம்மேற்கொள்பவர், சொல்லின் வகை - அச்சொல்லின் கூறுபாடும், அறியார் - அறியாராவர், வல்லதூஉம் (மற்றும்) வல்லதலையும், இல் (அவர்க்கு) இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) அவையளவை யறியாராகிப் பேசமேர்க்கொள்பவர் சொல் லின்வகை அறியார் - என்பதாம். * (சொல்லுதல் வகைமை) கேட்பவரது உணர்வு வகைமைபற்றி வருதலால் - சொல்லின் வகையறியாரென்றும், இஃ தறியார், யாது மறியாரென்று எல்லாராலும் இகழப் படுதலால் வல்லதூஉ மி ல்லென்றும் சொல்லினர். [இதனால் சபையை அறியாதவிடத்துவரும் குற் றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

ஒளியார்முன் னெள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒளியார்முன் (அறிவால்) ஒளியாரது சபையினிடத்து ஒள்ளியராதல் (தாழும்) ஒள்ளியராகக்கடவர், வெளியார்முன் (மற்றை) வெள்ளாகளது சபையினிடத்து, வான்சுதைவண்ணம் (தாழும்) வெண் சுண்ணைச் சாந்துநிறத்தை, கொளல் - கொள்ளக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவாளிகளாகக் கடவர், அறிவில்லா சபைமுன்னே அறிவில்லா ராகக்கடவர் - என்பதாம். * ஒளியாரென்றது - மிக்காரையும், ஒத்தாரையும், ஒள்ளியராதல் - தமது நூலறிவும் சொல்வலிமையும் தோன்ற விரித்துரைத்தல் வைரம் - இதன் பகுதிவேரம் வைரமில்லாத மரத்தை வெளிறென்பதுபோல் அவ்விரண்டு மறியாத புல்லரை வெளியாரென்றார். அவர் மதிக்கும்படிக்கு அவரிலும் வெண்மையுடைய ராகவென்றற்கு - வான்சுதைவண்ணங் கொளலென்றார். [சபை யனவறிந்தார்செய்யுந்திறம் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

(இ - ள்.) முதுவருள் (தம்மின்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்து, முந்து (அவருக்கு முற்பட்டு, கிள்வார் (ஒன்றைச்) சொல்லாத, செறிவு - அடக்கம் நன்றென்றவற்றுள்ளும் (ஒருவர்க்கு இது) நலலதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் பலவிலும், நன்றே - நல்லதாகும், எ - று.

எஉ - ஆம் - அதி -

அவையறிதல். உசக

(க - னை.) அறிவுடையோர் சபையிலவர் முன்னமொன்றைச் சொல்லாத வடக்கமானது நன்மை யெல்லாவற்றுள்ளு நல்லது.- என்பதாம். * தங்குறைவும், அவர் மிகுதியும், அவர் சொல்லுதற்கு முன்னே சொன்னுல் உண்டாகிற இழுக்கும், சொல்லாவிட்டால் வருகிற நன்மையும், அறிந்தே அடங்கலால் அவ்வடக்கத்தைத நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே என்றூர். முன் சொல்லுதலேயே விலக்கினமையால் உடன் சொல்லுதலும், பின் சொல்லுதலும், ஆமென்பது பெறப்பட்டது. [இதனுல் மிகுந்தவரது சபையினிடத்துச் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.] (நி)

ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(இ - ள்.) வியன்புலம் - விரிந்த தூற்பொருள்களை, எற்று -உட்கொண்டு, உணர்வார்முன்னர் (அவைகளின் மெய்மையை) அறியவல்லவர் சபையினில், இகழுக்கு (வல்லவனெருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல் (முத்தி பெறற் பொருட்டு நல்வழியி னின்றவனெருவன்) ஆற்றின் - அவ்வழியினின்றும், நிலைதளர்ந்தற்றே -நிலைதளர்ந்து வீழ்தலொக்கும், எ - று.

(க - னை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவ னிழுக்குப்படுதல் நல்வழியினின்றவன் தீவழியில் விழுந்தாற்போலும் - என்பதாம். * நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் - அறிவால் ஐம்பொறிவென றெழுகியவன் பின்னிளகிக் கூடாவொழுக்கத்தாணுகுதல். பயனிழத்தலே யன்றி இகழ்வும் படுவா னென்பதாம். [இதனுல் அச்சபையில் தவறியவிடத்துப்படும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கற்றறிந்தார் கல்வி விளக்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

(இ - ள்.) கசடற-வழுப்படாமல், சொற்றெரிதல் - சொற்களை ஆராய்தலில், வல்லாரகத்து - வல்லவர் சபையிடத்தே (சொல்லினால்) கற்று (பல நூல்களையும்) கற்று, அறிந்தார் (அவைகளாலாகிய பயனை) அறிந்தவரது, கல்வி - கல்வியானது, விளங்கும் (யாவர்க்கும்) விளங்கித்தோன்றும், எ - று.

(க - ரை.) குற்றமறக் கற்றவர் சபையிற் கற்றவர் கல்வி விளங்கும் -என்பதாம். * அப்படிப்பட்ட சபையிலேயேசொல்லக்கடவ னென்பதாம். (எ)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

(இ - ள்.) உணர்வது (பொருள்களைத்தாமே) அறிய வல்ல அறிவை, உடையார்முன் - உடையவர் சபையினிடத்து, சொல்லல் (கற்றவர்) ஒன்றைச் சொல்லுதல், வளர்வதன் (தானே) வளர்வதொரு பயிர்நின்ற, பாத்தியுள் - பாத்தியினுள், நீர் சொரிந்தற்று-நீரைச் சொரிந்தாற்போலும், எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர் சபையிற் கற்றவரொன்றைச்சொல்லல் பாத்தியில் நீர்விட்டாற்போலும்-என்பதாம். * தானேயும் வளர்தற்குரியசல்வி மிகவருமென்பதாம். [இவை இரண்டுபோட்டாலும் ஒத்தாரது சபையிடத்து எவ்வழியும் சொல்லக்கடவ னென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (அ)

எட்டாம் - அதி - அவையஞ்சாமை.

உரை

(இ - ள்.) சொல்லின் முறைகையறிந்த - சொற்களது தொகையை அறிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர், கலையறிந்து (கற்று வல்லசபை மூடசபை என்கிற சபையின்) வகைகளை அறிந்து, வல்லவை - கற்றுவல்ல சபையில் (ஒன்று சொல்லும்போது) வாய்சோரார் (அச்சத்தாற் பிழைபடச்) சொல்லார், எ - று.

(க - ரை) சொல்லினது தொகையை யறிந்தவர் சபையினது வகை யை யறிந்து பிழைபடச் சொல்லார் - என்பதாம். * ருந்தாரது வல்லமை சபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தா - அதிகாரத்தால் வந்தது.

கற்ற நூட் கற்ற னெனப்படுவர் கற்றூர்மூற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

(இ - ள்.) கற்றூர்மூன் - கற்றோர் சபையினிடத்தே, கற்ற (தாம்) கற்றவைகளை, செல (அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை, சொல்லுவார் (அஞ் சாமல்) சொல்லவல்லவர், கற்றருள் - கற்றவரொல்லாரினும், கற்றார் (இவர்) நன்றாகக்கற்றவர், எனப்படுவர் - என்று (உலகத்தோரால்) சொல்லப்படுவர், எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர் சபையிற் கற்றவற்றைச் சொல்ல வல்லவர் கற் றவ ரொல்லாருள்ளுங் கற்றவரென்று சொல்லப்படுவர் - என்பதாம். * உலகமறிவது அவனையே யாகலின் அவ்வுலகத்தினுலே புகழப்படுவாரும் அவரே யென்பதாம்.

(உ)

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்

(இ - ள்.) பகையகத்து - பகையினிடத்து, சாவார் (அஞ்சாதுபோய்) இறக்க வல்லவர், எளியவர் (உலகத்துப்) பலர், அவையகத்து - சபையி னிடத்து, அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற் (போய்ச்சொல்ல) வல்லவர், அரி யர் - சிலர், எ - று.

(க - ரை.) பகையினிடத் தஞ்சாது இறக்கவல்லவர் பல சபையினிடத் தஞ்சாது பேசவல்லவர் சிலர் - என்பதாம். * அஞ்சாமை சாவாவென்பத னோடுங் கூட்டி அதனுலே சொல்ல வல்லவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவை அஞ்சாதது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

கற்றூர்மூற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(இ - ள்.) கற்றூர்மூன் (பல நூல்களையுங்) கற்றோர் சபையினிடத்து, கற்ற (தாம்) கற்றவைகளை, செல (அவர்) மனங்கொள்ளும்படி, சொல்லி- சொல்லிக்காட்டி, தாங்கற்ற - தாம் கற்றவைகளினும், மிக்க-அதிகமான பொருள்களை, மிக்காருள் - அதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல் (அறிந்து) கொள்ளக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) கற்றவர் முன்கற்றவற்றைச் சொல்லித் தாங்கற்றவைக ளினு மிக்கவற்றைக் கற்றவரிடத்துக் கொள்ளக்கடவர்-என்பதாம். * எல்லா மொருவருக்குக் கற்றல் கூடாமையால், வேறுவேறாகிய கல்வியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங் கற்றவைகளைச் சொல்லிக் கற்கப் பெறாதவையும் கேட்டு அரியலா மென்பதாயிற்று. [இதனால் அதனது ஒரு சார்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

உசச எங - ஆம் - அதி - அவையஞ்சாமை.

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) அவை (வேற்றுவேந்தர்) சபையில், அஞ்சா - அஞ்சாமல், மாற்றம்-எதிர்மொழியை, கொடுத்தற்பொருட்டு - கொடுக்குங் காரணமாக, ஆற்றின் (சொல்லிலக்கண) வழியாலே, அளவு - அளவைநூலை, அறிந்து - தெரிந்து, கற்க (மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) வேற்றரசர் சபையிலஞ்சா தெதிர்மொழி கொடுத்தற் பொருட்டுச் சொல்லிலக்கண வழியா லளவை நூலறிந்து மந்திரிகள் கற்கக்கடவர்கள் - என்பதாம். * அளவைநூல் சொல்லிலக்கணங் கற்றே கற்கவேண்டுதலால் இதற்கு அதுவழி யெனப்பட்டது. அளவையெனப்பட்ட தர்க்கநூலைக் கற்றவர்க்கே அவர் சொல்லை வெல்லக்கூடுமாகலால் அவைகளை பிழைபடாமற் கற்கக்கடவ ரென்பதாம். [இதனால் அதன் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(இ - ள்) வன்கண்ண ரல்லார்க்கு - கௌரிய முடையவ ரல்லாத வர்க்கு, வாளொடு - வாளாயுதத்துடன், என் - என்ன (சம்பந்தமுண்டு) (அதுபோல்) நுண்ணவை - புத்தி நூட்பமுடையவரது சபையை, அஞ்சுப வர்க்கு - அஞ்சுவோர்க்கு, நூலோடு - நூலுடனே, என் - என்ன (சம்பந்த முண்டு) எ - று.

(க - ரை.) கௌரியமில்லாதவர்க்கு வாளாயுதத்துட னென்ன சம்பந்த முண்டு அதுபோலக் கற்றவர் சபைக்கஞ்சுவோர்க்கு நூலோ டென்ன சம் பந்தமுண்டு - என்பதாம். * இருந்தாரது நுண்மை அவைமேல் ஏற்றப்பட் டது, நூலுக்கு உரியவரல்ல வென்பதாம். (சு)

பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன் கற்ற நூல்.

(இ - ள்.) அவையகத்து (சொல்லப்படுஞ்) சபைநடுவில், அஞ்சுமவன் (அதனை) யஞ்சுமவன், கற்றநூல் - கற்றறிந்தநூல், பகையகத்து (எறியப் படும்) பகைநடுவில், பேடி (அதனை அஞ்சும்) பேடி, கை - கையிற்பிடித்த, ஒள்வாள் - கூர்வாளை யொக்கும், எ - று.

(க - ரை.) சபைக்கஞ்சுவோன் கற்றநூல் பேடி கைவாளை யொப்பா கும்-என்பதாம். * பேடி பெண்ணியல்பு மிகுந்து ஆணியல்பு முடையவள். இடமும் · வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவனது குற்றத்தால் வாள்சிறவாமைபோல், சபையும் வாய்த்துத் தானும் நன்று யிருந்ததேயாயினும் கற்றவனது குற்றத்தால் நூல் சிறவாதாயிற்று. (எ)

பல்லவை கற்றுப் பயமிலரோ நல்லவையு
ணன்கு செலச் சொல்லா தார்.

(இ - ள்.) நல்லவையுள்-நல்லவர் நிருந்தசபையுள், நன்கு - நல்லசொற் பொருள்களை, செல (அவற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் (அச்சத்தால்) சொல்

எங். - ஆம் - அதி

- அவையஞ்சாமை. உசரு

லோட்டாதவர் பல்லவைகற்றும் - பல நூல்களைக் கற்றாராயினும், பயமி லரோ (உலகத்துக்குப்) பிரயோசனப் படாதவிலர், எ - று. :

(க - ரை.) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளைச் சொல்லாதவர் பல நூல்களைக் கற்றாராயினும் பயனில்லாதவர் - என்பதாம். * அறிவார் முன் சொல்லாமையால் கல்வியினுண்மை அறிவார் இல்லை என்பதாம். (அ)

கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து

நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(இ - ள்.) கற்று (நூல்களைக்) கற்று, அறிந்தும் (அவைகளாலே பயனை) அறிந்திருந்தும், நல்லார் - நல்லவரிருந்த, அவை - சபையை, அஞ்சுவார் - அஞ்சி (அவ்விடத்திலே) சொல்லாதவரை, கல்லாதவரின் - மூடரினும், கடை-கடையர், என்ப-என்று (உலகத்தோர்) சொல்லுவார், எ - று.

(க - ரை.) கற்றிருந்துங் கற்றவர் சபைக் கஞ்சுபவர் கல்லாதவரிலுங் கடையாவர் - என்பதாம் * அக்கல்வி யறிவுகளாலே பயனைத் தாமும் அடை யாமல் பிறரையும் அடைவிக்காமல் கல்வித் தன்பமே அடைந்து நிற்கையால் கல்லாதவரிற் கடையென உலகம்பழிக்கும் என்பதாம். (க)

உளரொனி லுமில்லாரோ டொப்பர்

களனஞ்சிக்.

கற்ற செலச் சொல்லா தார்.

(இ-ள்.) களன் - சபைக்கு, அஞ்சி - பயந்து, கற்ற (தாம்) கற்றவை களே, செல (அதற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் - சொல்லமாட்டாதவர், உள ரொனிலும் - உயிரோடிருந்தாலும் (உலகத்தோரால் எண்ணப்பட்டாமையால்) இல்லாரோடொப்பர்-இறந்தவரோடொப்பாவார், எ - று.

(க - ரை.) சபைக்கஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல்லாதவர் உயிரோடிருந்து மிறந்தவரோ டொப்பர் - என்பதாம். * [இவை ஐந்து பாட்டாலும் சபைக்கு அஞ்சுவோரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எழுபத்தி மூன்றும் - அதிகாரம் - அவையஞ்சாமை

அங்கவியலில் அமைச்சு - முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் - எங-க்கு - திருக்குறள் - எங ம.

இனி அவ்வரசனுலும் மந்திரியாலும் கொண்டு செலுத்தப்படுவதும், மற்றை அரண் முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டுவதும், ஆகிய நாடு ஓரதிகாரத்தினுலே சொல்லுகின்றார்.

எச - ஆம் -

அதி - நாடு.

அஃதாவது : இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதிகாரமுறையும் இதனுள் விளங்கும்.

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(இ-ள்.) நாடு-நாடாவது, தள்ளாவிளையுளும் - குன்றுதவிளைவு செய்வோரும், தக்காரும்-அறவோரும், தாழ்விலாச் செல்வரும்-கேடில்லாத செல்வமுடையோரும், சேர்வது-கூடிவாழ்வதேயாம், எ-று.

(க - ரை.) உழவரும், அறிவோரும், செல்வரும் கூடிவாழ்வதே நாடாம் - என்பதாம். * தக்கார் முதலானவரோடும் சேர்தற் பொழிலோடும் பொருந்தாமையால், விளைவென்பது உழவரை உணர்த்தி நின்றது. குன்றுமை எல்லா வுணவுகளும் நிறைய உண்டாதல். இதனால் வாழ்வோர்க்கு வறுமையில்லாமை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோரும் அந்தணரு முதலாயினோர் இதனால் அழிவில்லாமை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை - கொடுக்கக் குறையாமை. செல்வர் கப்பலினும், பண்டியினும், பொருந்தரும் வணிகர் இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வோர்க்கும் பொருள் கிடைத்தல் பெற்றப்பட்டது. (க)

பெரும் பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு.

(இ - ன்.) நாடு-நாடாவது, பெரும் பொருளால் - அளவற்ற பொருளுடைமையால், பெட்டக்கதாகி (பிறதேசத்தாராலும்) விரும்பத் தக்கதாகி, அருங்கேட்டால் - அறிவில்லாமையோடுகூடி, ஆற்றவிளைவது - மிக விளைவதேயாம், எ - று.

(க - ரை.) அளவில்லாப் பொருளுடைமையால் பிறரா லிச்சிக்கத் தக்கதாகி அழிவின்மைபொருந்தி மிக விளைவதே நாடாகும்-என்பதாம். * கேடாவது: அதிகமழை, மழையில்லாமை, எலி, விட்டில் கிளி, அரசாண்மை எனப்படுகிற இவைகளால் வருவது. இவைகளை வடநூலார் ஈதிபாவ மென்று சொல்வர். இவைகளுள் அரசாண்மை அரசனறத்தாலும், மற்றவை அவன் மறத்தாலும் இலவாம். இவை இல்லாமற்போகவே மிகவு விளையுமென்பதாயிற்று. (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற்றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு சேர்வது நாடு.

(இ - ள்.) நாடு - நாடாவது, பொறை (பிறநாடுகள் சுமந்த) பாரமெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருசேர, மேல்வருங்கால் (தன்) மேல் வரும்போது, தாங்கி (அவைகளைத்) தாங்கி (அதன்மேலும்) இறைவர்க்கு (தன்) னரசனுக்கு, இறையொருங்கு-இறைப்பொருண் முழுதையும், சேர்வது - உடன்பட்டுக் கொடுப்பதேயாம், எ - று.

எச - ஆம் - அதி - நாடு. உசள

(க - ரை) பிறநாட்டுப்பாரந் தன்மேல் வரும்போது அவற்றைத் தாங்கித் தன்னரசனுக் கிறைப்பொருண்முற்றுந் தருவதே நாடாம் - என்பதாம். * பாரமாவது - மனிதர் கூட்டமும் பசுமுதலாகிய விலங்கின் கூட்டமும் தாங்குதலாவது: அவைகள் தத்தந் தேசங்களிலே பகைவர் வருதலாலாவது, அரசன் முறை தப்பலாலாவது, உணவில்லாமையாலாவது தன்னிடத்து வந்தால் அவ்வத்தேசங்கள்போல் இனி திருப்பச்செய்தல். அதனால் தன்னரசனுக்கு வரிப்பணங் குறைப்படுத்தாமல் தானே கொடுப்பதென்றற்கு - இறையொருங்கு சேர்வதென்றார். (ங)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(இ - ள்.) நாடு - நாடாவது, உறுபசியும் - அதிகபசியும், ஓவாப்பிணியும் - நீங்காதநோயும், செறுபகையும் (புறத்திலிருந்து வந்து) அழிவுசெய்யும் பகையும், சேராது அடையப்பெறாமல், இயல்வது-இனிது நடப்பதேயாம், எ-று.

(க - ரை.) பசியும், பிணியும், பகையுஞ் சேராதிருப்பது நாடாகும் - என்பதாம். * அதிகபசி - உழவருடைமையாலும், மிகவிளைதலாலும், சேராதாயிற்று. நீங்காத நோய் தீக்காற்று மிக்க குளிர்வெப்பங்களும், உண்ணப்படு மவைகளது தீமையும் இல்லாமையால் சேராதாயிற்று. செறுபகை -

அரசன் வலிமையும், நிலப்படையும், அடவியும், சேராதாயிற்று.

அரணும், உடமையால்

(சு)

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல் குறும்பு மில்லது நாடு

(இ - ள்.) நாடு - நாடாவது, பல்குழுவும் (சங்கேத வசத்தால் மாறுபட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும், பாழ்செய்யும் (உடனிருந்துகொண்டே) பாழாகச் செய்யும், உட்பகையும் - கள்ளர் முதலிய வுட்பகையும், வேந்தலைக்கும் (சமயம் வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற, கொல் குறும்பும் - கொலைத்தொழிற் குறும்பரும், இல்லது - இல்லாததேயாம், எ - று.

(க - ரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் இல்லாததே நாடாகும் - என்பதாம். * சங்கேதம் - சாதிபற்றியும், சமயம் பற்றியும், பலர்க்கு உளதாமொருமை. உட்பகை - வழியிலைத்துப் பறிக்குங் கள்வர் கோள் சொல்லுவோர் முதலாகிய மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி, முதலிய மிருகங்களும், இம்மூன்றும் அரசனலும், வாழ்வோராலும் கடியப்பட்டு நடப்ப தென்பதாம்.

(கூ)

கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(இ - ள்.) கேடறியா (பகைவராலே) கெடுதலறியாததும், கெட்ட விடத்தும் (அரிதிற்) கெட்டவிடத்தும், வளங்குன்ற (அப்போதும்) வளங்குறையாததும் (ஆன) நாடு - நாட்டை, நாட்டின் (எல்லா) நாகெளிலும், தலை - முதன்மையதாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார்; எ-று.

(க - ரை.) கேடில்லாததும், வளங்குன்றுதலுமான நாட்டை யெல்லா நாட்டிலு முதன்மையான நாடென்பர் - என்பதாம். * அறியாத குன்றுத என்பன, இறுதி கெட்டுவந்தன. கேடறியாமை - அரசன் - வலிமையாலும், கடலூட்பூசை அறங்கள் என்றிவைகளைச் செயலாலும் வரும், வளம். வளம் † ஆகரங்களிற் படுமவையும், வயல் தண்டலைகளில் விளையுமவையும், ஆம். குறையாமை - அவை சம்பாதிக்க வேண்டாமல் இயல்பாகவே உளவரவும் முன் சம்பாதிக்கப்படுங் குறையறுதலும். [இவை ஆறுபாட்டாலும் நாட்டது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. (சு)]

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லாணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(இ - ள்.) இருபுனலும்-கீழ்நீர்மேனீர் எனப்படுகிற தன்னிடத்து நீரும், வாய்ந்த மலையும் - வாய்ப்புடைத்தாகிய மலையும், வருபுனலும் (அதிலிருந்து) வருவதாகிய நீரும், வல்லரணும் - அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு - நாட்டிலுக்கு, உறுப்பு - அவயவமாம், எ - று.

(க - ரை.) நீருமலையு மலையில்வரு நீரும், நகரும் நாட்டிற் குறிப்பாம் - என்பதாம். * இவ்விடத்துப் புனலென்றது - தரவு. கேணிகளும், எரிகளும், ஆறுகளும் ஆகிய ஜலதாரங்களை, அவயவ மாதற்கு உரியன. அவையேயாகலால், அவைகளால் மழைவறப்பினும் வளமுடைமை பெறப்பட்டது. நடுவதல்லாமல் ஒருபக்கத்த தாகலும், தன்வளந் தருதலும், மாரியிலுண்டநீர் கோடையி லுமிழ்தலு முடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். [இதனல் அதனது அவயவம் சொல்லப்பட்டது. (எ)]

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற் கிவ் வைந்து.

(இ - ள்.) பிணியின்மை - நோயில்லாமையும், செல்வம் - செல்வமும், விளைவு - பயிர் விளைவும், இன்பம் - சுகமும், எமம் - காவலும், இவ்வைந்து - இவ்வைந்தினையும், நாட்டிற்கு - தேசத்திற்கு, அணி - அழகாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார், எ - று.

(க - ரை.) நோயில்லாமையும் செல்வமும் பயிர்விளைவு மின்பமும் காவலு மிவ்வைந்து நாட்டிற் கழகாகு மென்பர் - என்பதாம். * பிணியில்லாமை நிலநலத்தால் வருவது, செல்வம் முன் சொல்லியது இன்பம். விழவும், வேள்வியும், சான்றோரு மூடைமையாலும், அனுபவிப்பவை யுடைமையாலும்-நிலநீர்களது, கன்மையர்லும் வாழ்வார்க்கு உள்ளே நிகழ்வது - காவலெனவே அரசன் காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரண் காவலும் அடங்கின. [பிறதேசத்தோரும் இச்சித்துப் பின்னே அவைகளை நினையாமைக்கு எதுவாகிய அதனழகு இதனுலே சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

* ஆகரம் - மணி, பொன், முதலியவை எடுக்கும் குழிகள்.

எடு - ஆம் - அதி - அரண்.

உசக

(இ - ள்.) நாடா (தம்மிடத்து வாழ்வோர்) தேடிவருந்தாமல் (அவரிடத்தேதானே அடையும்) வளத்தன - செல்வத்தை யுடையவைகளை, நாடு-நாடுகள், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார் (ஆதலால்) நாட - தேடிவருந்த, வளந்தரும் - செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய, நாடு - நாடுகள், நாடல்ல - நாடுகளாகாவாம், எ - று.

(க - ரை.) தேடாத செல்வத்தை யுடையவற்றை நாடென்று சொல்லுவர் தேடிவருந்த செல்வத்தைத்தரு நாடுகள் நாடுகளல்ல - என்பதாம். * நூலோர் விதிபற்றி எதிர்மறை முகத்தால் குற்றம் சொல்லியபடி. (கூ)

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(இ - ள்.) வேந்து - அரசனோடு, அமைவில்லாத - பொருந்துதலில்லாத, நாடு - நாடாவது, ஆங்கு - மேற்சொல்லிய குணங்களா லெல்லாம், அமைவெய்தியக் கண்ணும் - நிறைந்துள்ளதாயினும், பயமின்றே (அவைகளாலே) பயனுடைத்தன்று, எ - று.

(க - ரை.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது எல்லா நிறைவுள்ளதாயினும் பிரயோசன மில்லை - என்பதாம். * வேந்தமை யெனவே குடிகள் அவனிடத்தே அன்புடையராதலும் அவன் குடிகளிடத்தே அருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவை யில்லாவிடத்து அந்நாட்டில் வாழ்வோரில்லாமையால் அவைகளாலே பயன் இல்லையாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

எழுபத்திநான்காம் - அதிகாரம் - நாடு முற்றிற்று.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொலைவு வந்தவிடத்து அதற்கும், அரசனுக்கும், காப்பாதற் சிறப்புப்பற்றியே வேறுரைங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் ஓரதிகாரத்தால் சொல்லுகின்றார்.

எ(நு) - ஆம் - அதி - அரண்.

அஃதாவது: இன்ன தென்பதும் அதிகார முறைமையும், இதனுள் விளங்கும்.

ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(இ - ள்.) அரண் - கோட்டையானது, ஆற்றுபவர்க்கும் (மூவகை வலிமையு முடையவராய்ப்) புறம்மேலே செல்வோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும், அஞ்சி (அவையல்லாமல் தம்மேல் வருவோர்க்கு) அஞ்சி, தற் போற்று பவர்க்கும் - தன்னையே அடைவோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும், எ - று.

உரு0 எரு - ஆம் - அதி - அரண்.

(க - ரை.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்க்கும் தன்னை யடைந் தோர்க்கும் சிறந்த பொருளாகும் - என்பதாம். * பிறர்மேற் சொல்லும்போது உரிமைப்பொருள் முதலானவைகளைப் பிறனொருவன் வௌவாமல்வைத் துச் செல்லவேண்டுதலாலும், பெருமை தொலைந்து முடிவுவந்த விடத்துக் கடலினடுவே உடைகப்பற்காரர் போன்று காப்புக்காணுது முடிவராகலாலும், அவ்விருவகை யோர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. வலிமையுடையவராயி னும் அரணில்லாதவிடத்து அழியுந் தன்மையராகலால், அவரை முன் சொல்லினர். [இதனால் அரணினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.

(இ - ள்.) அரண் - கோட்டையானது, மணிநீரும் - மணிபோல் நிறத் தையுடைய நீரும், மண்ணும் - வெளிநிலமும், மலையும் - மலையும், அணி நிழற்காடும்-குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும், உடையது-உடையதேயாம், எ-று.

(க - ரை.) நீரையும், வெளிநிலத்தையும், மலையையும் காட்டையுமுடை யது கோட்டையாம்-என்பதாம். * எந்நாளும் வற்றுத நீரொன்றற்கு மணி நீரொன்றும், நீருநிழலுமில்லாத வெறுநிலமென்றற்கு மண்ணென்றும், செ றிந்தகாடென்றற்கு அணி நிழற்காடென்றும் சொல்லினர். மதிற்புறத்து வெளிநிலம் பகைவர் அரண் பற்றுமைப்பொருட்டு, நீராண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரண், என்கிற இந்நான்கரணும் சூழப்படுவது அரணென் பதாம். (உ)

உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

(இ - ள்.) உயர்வு - உயர்ச்சியும், அகலம் - அகலமும், திண்மை - வலி மையும், அருமை - அருமையும் (சேரப்பட்ட) இந்நான்கின் - இந்நான்கி னது, அமைவு - மிகுதியை யுடைய மதிலை, அரணென்று - கோட்டை யென்று, நூல் - நூலோர், உரைக்கும் - சொல்லுவர், எ-று.

(க - ரை.) உயர்வு, அகலம், வலிமை, அருமை, இந்நான்கின், மிகு தியையுடைய மதிலைக்கோட்டை யென்று சொல்லுவர் - என்பதாம். * அமை வுநூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள். உயர்வு - எணிக்கு எட்டாதது. அகலம் புறத்தோர்க்குத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும் உள்ளிடத்தோர்க்கு நின்று தொழில் செய்தற் காந்தலையகலமும். திண்மை-கருங்கல் செங்கல்களாலே செய்தலால் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளாலே சேர்தற்கருமை. [பொறி - யந்திரப்பாவைகள்.] (ஊ)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(இ - ள்.) அரண் - கோட்டையானது, சிறுகாப்பின் - காக்கவேண்டு மிடஞ்சிறிதாய், பேரிடத்ததாகி - பரந்தவிடத்தை யுடையதாய், உறுபகை - (தன்னைச்) சூழ்ந்த பகைவரது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, அழிப்பது - கெடுப்பதேயாம், எ - று.

(க - ரை.) காக்குமிடஞ் சிறிதாய்ப் பரந்தவிடமுடையதாய்ப் பகைவர் வலிமையைக் கெடுப்பதே கோட்டை - என்பதாம். * வாயிலும் வழியும்

(க - ரை.) சூழ்ந்தும் சூழாமலும் போர் செய்தும், கீழறைபெற்றும் பிறரால் கொள்ளுதற்கரியது கோட்டையாம் - என்பதாம். * இம்மூன்று உபாயங்களுள்ளும், முதலாவது எல்லாப்பொருளு முடைமையாலும், மற்றவைகள் நல்லாளுடைமையாலும் பலிப்பன வல்லவாயின. (எ)

முற்ருற்றி முற்றி யவளையும் பற்ருற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(இ - ள்.) அரண் - கோட்டையானது, முற்ருற்றி (சேனைப்பெருமையால்) சூழ்தல் வல்லவராகி, முற்றியவளையும் - வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும், பற்றியார் (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர், பற்ருற்றி (தாம்) பற்றியவிடம் விடாதே நின்று, வெல்லது (போர்செய்து) வெல்லதேயாம், எ-று.

(க - ரை.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்ந்தவளையும் தன்னிடத் திருந்தவர் பற்றி வெல்வதே கோட்டை - என்பதாம். * வெல்வதென அரணுடையார் தொழில் அரண்மேலே நின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையானைப் பொறுத்து நிற்குந் துணையேயன்றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். [இவை எழுபாட்டாலும் அதனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

(இ - ள்.) அரண் - கோட்டையானது, முனைமுகத்து - போர்தொடங்கின வளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய - கெட, வினைமுகத்து (உள்ளிட்டதோர் செய்யுந்) தொழில் வேறுபாடுகளால், வீறெய்தி - வீறுபெற்று, மாண்டது (மற்றும் வேண்டும்) பெருமையை யுடையதேயாம், எ - று.

(க - ரை.) போரிடத்துப் பகைவர்கெடத் தொழிலிடத்துப் பெருமை யுடையது கோட்டை - என்பதாம். * ஆரம்பத்திலே கெட்டவர் பின்னுங் கூடிப் போர்செய்தல் கூடாமையால் முனைமுகத்துச் சாயவென்றார். தொழில் வேறுபாடுகளாவன, பகைவர் தொடங்கிய போரை அறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதல், என்றிவை முதலாகிய தொழில்களுள் அப்போரை அழிப்பவைகளைச் செய்தல், மற்றும் வேண்டும் பெருமை யென்றது புறத்தோர் அறியாமல் புகுதல் போகுதல் செய்தற்கு உண்டாக்கப்பட்ட சுருங்கைவழி முதலானவை யுடைமை. (கூ)

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண்.

(இ - ள்.) அரண் - கோட்டையானது, எனைமாட்சித் தாகியக்கண்ணும் (முன் சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும், வினை - தொழில் செய்யுமிடத்து, மாட்சி - பெருமையை, இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து, இல்லது (அவை) இலதாம், எ - று.

(க - ரை.) கோட்டை எவ்வளவு பெருமையுடைத்தாகிய விடத்தும் தொழிலிற் பெருமை யில்லாதவரிடத்துப் பயனிலதாம்-என்பதாம். * சும்மா விருக்கையும், அளவறியாது செய்தலும், எற்காதது செய்தலும், எல்லா

எசு - ஆம் - அதி - பொருள்செயல்வகை.

மடங்க வினைமாட்சியில் இல்லாரென்றும், ஏற்ற தொழிலை அளவறிந்து செய்து காப்பாற்றுமற் போலல் அவ்வரணனது அப்பெருமைகளாலே பயனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு அவை யுடைத்தன்றென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் காப்பவர் அவசியம் வேண்டு மென்பது சொல்லப் பட்டது.]

எழுபத்தைந்தாம் - அதிகாரம் - அரண்

முற்றிற்று.

எசு - ஆம் - அதி - பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பாலும் நாட்டாலும், அறணாலும், வளர்க்கவும், காக்கவும், படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின் விதம், இவ்வதிகாரத்தாலே சொல்லுகின்றார். அஃதாவ தின்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(இ - ள்.) பொருளல்லவரை - ஒரு பொருளாக மதிக்கப் படாதவரையும், பொருளாகச் செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படச் செய்யவல்ல, பொருளல்லது - பொருளே யல்லாமல், பொருள் - ஒருவருக்குப் பொருள், இல்லை - வேறில்லை, ஏ - று.

(க - ரை.) மதிக்கப்படாதவரையு மதிக்கப்படச்செய்யும் பொருளல்லாமல் ஒருவர்க்கு வேறு பொருளில்லை - என்பதாம். * மதிக்கப்படாதவர் அறிவில்லாதவரும், இழிகுலத்தாரும், மதிக்கப்படச்செய்தல் அறிவுடைய வரும், உயர்குலத்தவரும் அவரிடத்திலேபோய் நிற்கப்பண்ணுதல். அதனாலே சம்பாதிக்கவேண்டுவது அதுவே யென்பதாம். (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மேள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(இ - ள்.) (எல்லா நன்மையு முடையவரா யிருந்தாலும்) இல்லாரை - (பொரு) ளில்லாதவரை, எல்லாரும் - யாவரும், எள்ளுவர் - இகழ்வர் (எல்லாத்தீமையு முடையவராயிருந்தாலும்) செல்வரை - அப்பொருளுடையவரை, எல்லாரும் - யாவரும், சிறப்புச்செய்வர் - உயரச்செய்வர், ஏ - று.

(க - ரை.) வறியவரை யாவருமிகழ்வர்; செல்வரை யாவரும் புகழ்வர் - என்பதாம். * உயரச்செய்தல் தாம் தாழ்ந்துநிற்றல். இகழ்விலும், தாழ்விலும், பகைவர், ஈட்பினர், அயலார் என்னு மூவகையோரும் ஒத்தலால் எல்லாரு மென்றார். பின்னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிசெய்தற்கு. (உ)

உருபு ஏசு

- ஆம் - அதி - பொருள் செயல்வகை.

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(இ - ள்.) பொருளென்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலுஞ்) சிறப்பிக்கப்படும், பொய்யாவிளக்கம்-நந்தாவிளக்கானது (தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு) எண்ணிய (அவர்) நினைத்த, தேயத்து - தேசத்தில், சென்று – போய், இருள் (பகையென்னு) மிருளை, அறுக்கும் - கெடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) பொருளென்னும் விளக்கானது பகையென்னு மிருளைக் கெடுக்கும் - என்பதாம். * பொருள் எல்லார்க்கும் எந்நாளும் அவசியம் வேண்டுவதாய் வருதல்பற்றி, பொய்யாவிளக்கென்றும், மற்றவிளக்கோடு இதனிடத்து வேற்றுமைதோன்ற, எண்ணியதேயத்துச் சென்றென்றும் சொல்லினர். எகதேசவுருவகம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் பொருளது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(இ - ள்.) திறனறிந்து (சம்பாதிக்குந்) திறத்தை அறிந்து, தீதின்றி (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலனாக, வந்தபொருள் – கிடைத்தபொருள் (அவனுக்கு) அறன் - அறத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், இன்பமும் - இன்பத்தையும், ஈனும் – கொடுக்கும், எ - று.

(க - கா.) குற்றமில்லாது வந்த பொருளானது தருமத்தையு மின்பத்தையுந் தரும் - என்பதாம். * திறம் - சம்பாதித்தற்கு உரியவழி. செங்கோலென்று புகழப்படுதலாலும், கடவுட்பூசை தானங்களாலே பயன் அடைதலாலும், அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலமிருந்து அனுபவிக்கப்படுதலால், இன்பமு மீனுமென்றும் சொல்லினர். ஆதலால் அத்திறத்தாற் சம்பாதிக்க வென்பதாம். (ச)

அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

(இ - ள்.) அருளொடும் (தாம் குடிகளிடத்துச் செய்யும்) கருணையோடும், அன்பொடும் (அவர் தம்மிடத்துச்செய்யும்) அன்போடும், வாரா (கூடி) வாராத, பொருளாக்கம் - பொருட்சம்பாத்தியத்தை, புல்லார் (அரசர்) பொருந்தாராகி, புரளவிடல் - நீங்கவிடக்கடவர், எ - று.

(க - கா.) அருளோடு மன்போடும் வாராதபொருளே யரசர் நீக்கக்கடவர் - என்பதாம். * அவைகளோடே கூடிவருதலாவது: ஆறிலொன்றுய் வருதல். அப்படிக்கு வாராதபொருள் - பச்சை மண்பாண்டத்து நீர்போல் சம்பாதித்தவனையும் கொண்டு இறத்தலால் அதனை புல்லாரென்ற வள்ளிலே நிறுத்தாமற் புரளவிடலென்றும் சொல்லினர். (ஞ)

உறுபொருளு மூல்த பொருளுந்தன் னென்னுஞ்
செறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

எசு - ஆம் - அதி -
பொருள்செயல்வகை. உருடு

(இ - ள்.) உறுபொருளும் (உடையவர் இல்லாமையால் தானேவந்து) கிடைத்த பொருளும், உல்கு பொருளும்-சுங்கமாகிய பொருளும், தன்னொன் றார் - தன்பகைவனை, தெறுபொருளும் - வென்று (திறையாக்கொள்ளும்) பொருளும், வேந்தன்பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள், எ - று.

(க - ரை.) உடையவரில்லாப் பொருளும், சுங்கப் பொருளும், பகை வனைவென்று திறைகொண்டபொருளு மரசன் பொருள்களாம் - என்ப தாம். * உறுபொருள் - வைத்தவரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின் கீழ்க் கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததுமாம். சுங்கம் - மரக்கலத்திலும் பண்டியி லும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும்வரி. தெறுபொருள் - தெறுதலால் வரும்பொருளெனவிரியும். ஆறிலொன்றல்லாமலும், உரியவை சொல்லிய படி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் அது சம்பாதிக்கும் வழி சொல்லப் பட்டது.] (கூ)

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொரு ளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(இ - ள்.) அன்பீன் - அன்பினால் ஈன்றிட்டப்பட்ட, அருளென்னும் அரு ளென்கின்ற, குழவி - குழந்தையானது, பொருளென்னும்-பொருளென்று உ யர்த்திச் சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால்-செ விலித்தாயால், உண்டு - வளரும், எ - று.

(க - ரை.) அன்பா லீன்றிடப்பட்ட அருளென்னுங் குழந்தையானது பொருளென்னுஞ் செவிலித்தாயால் வளரும் - என்பதாம். * சம்பந்தம் பற் றுமல் வருத்த மடைந்தவரிடத்துச் செல்வதாகிய அருள் - சம்பந்தம் பற்றிச் செல்லும் அன்பு மிகுந்தவிடத்து உண்டாவ தாகலால், அதனை அன்பீன் குழ விபென்றும், அதுவளரியவர் மேற்செல்வது - அவ்வறுமைகளைய வல்லபொரு ளுடையவர்க்கு ஆதலால் பொருளை - அதற்குச்செவிலியென்றும், அது உல கிற் செவிலிபோ லல்லாமல் தானே எல்லாப்பொருளும் உதவி வளர்த்தலால்- செல்வச் செவிலியென்றும் சொல்லினர். (எ)

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுற் றன்கைத்தான்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(இ - ள்.) தன்கைத்து - தன்கையதாகிய பொருள், உண்டாக - உண்டாகவிருக்க, ஒன்று - ஒருதொழிலை, செய்வான் - செய்பவனது, வினை - செய்கையானது, குன்றேறி (ஒருவன்) மலைமேல் ஏறி நின்று, யானைப்போர் - யானைகளதுபோரை, கண்டற்று - கண்டதனை ஒக்கும், எ - று.

(க - ரை.) தன் பொருளிருக்க வொரு தொழிலைச் செய்பவன் செய்கையானது மலைமேலேறி யானைகள் போரைக் கண்டதொக்கும்-என்பதாம். *எப்படிக் குன்றேறினவன் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் பூமியில் யானையும் யானையும் செய்கின்ற சண்டையைத் தான் இனிதிருந்து காண்பானே அப்படிக் கைப்பொருளுண்டாக ஒரு தொழிலை மேற்கொண்டவனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் வல்லவனை ஏவித் தான் இனிதிருந்து முடிப்பானென்பதாம். (அ)

செய்கபொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

உருசு எள - ஆம் - அதி - படைமாட்சி.

(இ - ள்.) (தமக்கு ஒன்றுண்டாக நினைப்பவர்) பொருளை - திரவியத்தை, செய்க - சம்பாதிக்கக்கடவர் (அப்பொருள்) செறுநர் (தம்) பகைவரது, செருக்கு - தருக்கை, அறுக்கும் - கெடுக்கும், எஃகு - ஆயுதமாம் (அதற்கு அதனின் - அதுபோல், கூரியது - கூரிய ஆயும், இல் (வேறு) இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) திரவியத்தைச் சம்பாதிக்கக் கடவர் அத்திரவியம் பகைவர் செருக்கைக் கெடுக்கு மாய்தமாம், அதுபோல் கூரிய ஆயுதம் வேறில்லை என்பதாம். * பொருளைச் சம்பாதித்தவர் பெருமையும் கட்பு முடையவராவராதலாலே பகைவர் செருக்கு நீங்கித் தாமே அடங்குவானென்பதற்கு - செறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகென்றும், மற்றை யாயுதங்கள் அதுபோல் அருவப்பொருளை அறுக்க மாட்டாமையால், அதனிற் கூரிய தில்லை யென்றும் சொல்லினர். (க)

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(இ - ள்.) ஒண்பொருள் - நல்ல வழியால்வரும் பொருளை, காழ்ப்ப - மிகவதிகமாக, இயற்றியார்க்கு - உண்டாக்கினவர்க்கு, ஏனையிரண்டும் - மற்றை அறமும் இன்பமும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எண்பொருள் - எளியபொருள்களாம், எ - று.

(க - ரை.) நல்ல வழியால் வரும்பொருளை மிகவுமுண்டாக்கினவர்க்குத் தருமமும் இன்பமும் மெளியனவாம் - என்பதாம். * காழ்த்தல், முதிர்தல், அப்பொருள் பயன் கொடுத்தல்லது போகாமையால், ஒண்பொருளென்றும், மற்றையிரண்டும் அதன்வினை வாகலால் தாமே ஒரு காலத்திலே உண்டாகு மென்பதற்கு எண்பொருளென்றும் சொல்லினர். [இவை நான்குபாட்டாலும் அதன் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

எழுவத்தாறும் - அதிகாரம் - பொருள்செயல்வகை.

மூற்றிற்று.

எ எ - ஆம் - அதி - படைமாட்சி.

இனிப் பொருளினுல் ஆவதாய் வெல்வதாகிய படையை இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே படைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது : சேனையினது நன்மையாம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) உறுப்பு (யானைமுதலாகிய) நாலுறுப்புகளாலும், அமைந்து நிறைந்து, ஊறு (போரிலே) காயம்படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாதுநின்று

எ எ - ஆம் - அதி - படை மாட்சி.

உறுப

வெல் (பகையை) வெல்வதாகிய, படை - சேனையானது, வேந்தன் - அரனது, வெறுக்கையுளெல்லாம் - செல்வங்களி லெல்லாம், தலை - முதன்மையாகிய (செல்வமாம்) எ - று.

(க - கை.) போரிலஞ்சாது நின்று வெல்லும் படையானது அரசன் செல்வம் யாவற்றிலும் தலைமை என்பதாம். * இவ்விடத்திலே படையென்றது - அங்ஙான்கின், கூட்டத்தை, சேனை - ஊரஞ்சியவிடத்தே வெல்லுதல் கூடாமையால் ஊறஞ்சாவென்றும், அச்சேனை ஒழிந்த அங்கங்களுக்கும் அரசனுக்கும் காவலாகலால் வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலையென்றும் சொல்லினர். (க)

உலவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்து
தொல்படைக் கல்லா லரிது.

(இ - ள்.) தொலைவிடத்து (தான்) சிறிதாகிய விடத்தும், உலைவிடத்து (அரசனுக்குப் போரினிடத்து) அழிவுவந்தால், ஊறு (தன்மேலே) காயம் படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாது நின்று தாங்கும், வன்கண் - செளரியமானது, தொல்படைக்கல்லால் - அவன் முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக் கல்லாமல், அரிது - உண்டாகாது, எ - று.

(க - ரை.) அஞ்சாதுநின்று தாங்குஞ் செளரியமானது அரசன் பழைய சேனைக்கல்லது மற்றவர்க்கில்லை - என்பதாம். * இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படை, எனப்படுகிற அறுவகைப் படைகளுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படை யாதலால் அரசன் அதற்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்து அதைக்காப்பாற்றுகவென்பது கருத்து. (உ)

ஒலித்தக்கா லெண்ணுமுவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(இ - ள்.) எலிப்பகை - எலிகளாகிய பகைதிரண்டு, உவரி - கடல்போல் ஒலித்தக்கால் - இறைந்தால், என்னும் (பாம்புக்கு) என்னதுன்பம்வரும், நாகம் - அப்பாம்பு, உயிர்ப்ப - மூச்செறிந்த வளவிலே, கெடும் (அது தானே) கெடும், எ - று.

(க - ரை.) எலிகள்கூடிச் சந்தித்தால் பாம்புக்கென்ன துன்பம் வரும் பாம்பு மூச்சுவிட்டவளவில் எலிகளழியும் - என்பதாம். * இத்தொழி லுவமத்தால் திரட்சிபெற்றும். (வீரரல்லாதார் பலர்திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான் அவன் எழும்பின வளவிலே அவர் கெடுவரென்பது தோன்ற நின்றமையால் - இதுபிறிது மொழிதலணி.) வீரரல்லாதார் பலரினும் வீரனொருவனே ஆளுதல் நல்லதென்பதாம். [இவை மூன்றுப்பாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படையானது மற்றையங்கங்களுட் சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் வீரன் சிறந்தவனென்பதும், சொல்லப்பட்டது.]

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

(இ - ள்.) படை (அரசனுக்குப்) படையாவது, அழிவின்றி (போரினிடத்துக்) கெடுதலில்லாமல், அறை போகாதாகி (பகைவராலே) கீழறுக்

உ௫அ

எஎ - ஆம் - அதி - படைமாட்சி.

கப்படாததாகி, வழிவந்த - பழைமையாகவந்த வன்கணதுவே - யமுடையதே, எ - று.

செளரி

(க - ரை.) போரிற்கெடுத லில்லாமல் பழைமையாகவந்த, செளரிய முடையதே யரசனுக்குப் படையாம் - என்பதாம். * அழிவில்லாமையால் மறமானங்க ளுடைமையும், அறைபோகாமையால் அரசனிடத்து அன்பு டைமையும் பெறப்பட்டன. (௪)

கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடியெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

(இ - ள்.) படை - சேனையானது, கூற்று - கூற்றுவன், உடன்று - கோபித்து, மேல்வரினும் - தன் மேல்வரினும், கூடி - மனமொத்து, எதிர் நிற்கும் - எதிர்நின்றுதாங்கும், ஆற்றலதுவே - மனவலிமையை யுடையதே, எ - று.

(க - கா.) இயமன் கோபித்து மேலிட்டுவரினு மெதிர்நின்று தாங்கும் வலிமை யுடையதே படையாம்-என்பதாம். * மிகப்பலர் மனமொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலென்பு - உம்மை சிறுப்பும்மை. (நு)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(இ - ள்.) மறம் - சௌரியமும், மானம் - மானமும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, வழிச்செலவு (முன்வீரர்சென்ற) நல்வழியிலே செல்லுதலும், தேற்றம் (அரசனால்) நம்பப்படுதலும், எனநான்கே - எனஇந்நான்கு குணமுமே, படைக்கு - சேனைக்கு, ஏமம் - அரணும், எ - று.

(க - கா.) சௌரியமும், மானமும், நல்வழிச்செல்கையும், நம்பிக்கையும், ஆகிய விந்நாற்குணமுஞ் சேனைக்கரணாகும்-என்பதாம். * இவைகளால் முன்னியே பகைவனைச் சிக்கிரத்திலே கொன்று நிற்கையும், அரசனுக்குத் தாழ்வு வராமற் காத்தலும், தோற்பவர்மேற் படையெறியாமை முதலியவும், அறைபோகாமையும், ஆகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை யோர்க்குப் பகைவர் நெருங்க மாட்டாராகலின் வேறரண் வேண்டா மென்பதாம். (சு)

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(இ - ள்.) தானை - சேனையாவது, தலைவந்த (பகைவராலே வருக்கப்பட்டுத்) தன்மேல்வந்த, போர் (படையின்) போரை, தாங்குந்தன்மை - விலக்கும் வகுப்பை, அறிந்து (வகுத்துக்கொண்டு) தார் (அவரது) தாங்கிப் படையை, தாங்கி(தன்மேல் வராமல்) தடுத்து, செல்வது - தான்அதன் (மேலே) செல்வதே, எ - று.

(க - கா.) தன்மேல்வந்த போரை விலக்கும் வகுப்பை யறிந்து பகைவர் தாங்கிப்படையைத் தடுத்துச் செல்வதே படையாம் என்பதாம். * படை வகுப்பாவது வியூகம் அது எழுவகை உருப்புகளை யுடையதாய் வகையால் நான்காய் விரியால் மூப்பதாம். ஈ இவைகளின் பெயரும் இலக்கணங்களும் இங்கேசொன்னல்விரியும் அவையெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டு கொள்க. [இவை நான்கு பாட்டாலும் படையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

உருகு

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(இ - ள்.) தானை - சேனை, அடற்றகையும் (பகைமேலே தான்சென்று) போர்செய்யுஞ் சௌரியமும், ஆற்றலும் (அது தன்மேல் வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும், இல்லெனினும் - இல்லையாயினும், படைத்தகையால் - தனது தோற்றப்பொலிவாலே, பாடு - பெருமையை, பெறும் - அடையும், எ - று.

(க - ரை.) சேனையானது சௌரியமும் வலிமையு மில்லையாயினும் பொலிவினாலே பெருமையை யடையும் - என்பதாம். * இல்லெனினுமென்றே அவசியம் அவைகள் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. தோற்றப்பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யானை, குதிரைகளுடனும், படாகை, கொடி, குடை, பலவாத்தியம், காகள, முதலானவைகளுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு பாடு கண்டவளவிலே பகைவரஞ்சும் பெருமை. (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத் தனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(இ - ள்.) சிறுமையும் (தான்தேய்ந்து) சிறிதாகலும், செல்லாத்தனியும் (மனத்திலிருந்து) நீங்காத வெறுப்பும், வறுமையும் - காரித்திரியமும், இல்லாயின் (தனக்கு) இல்லையாயின், படை - சேனையானது, வெல்லும் (பகையை) வெல்லும், எ - று.

(க - வி.) சிறிதாகலும் வெறுப்பும் வறுமையும் இல்லாவிடின் சேனையானது பகையை வெல்லும் - என்பதாம். * விட்டுப்போதலும், வறுமையடைதலும், அரசன் பொருள் கொடாமையால் வருவன நீங்கா வெறுப்புமகளினாவெளவ இழிவாயின. செய்தல் முதலானவைகளால் வருவது இவை யுள்ளவிடத்து அவனிடத்து அன்பில்லாமல் உற்றுப்போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் வெல்லுமென்றார். (கூ)

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்.

(இ - ள்.) நிலைமக்கள் (போரினிட்டத்து) நிலையையுடைய வீரனை, சால வுடைத்தெனினு - மிகவுடையதாயினும், தலைமக்கள் (தனக்குத்) தலைவராகிய வீரர், இல்வழி - இல்லாவிடத்து, தானை - சேனை, இல்-நில்லாது, எ-று.

(க - வி.) சேனையானது வீரனை மிக வுடைத்தாயினும் படைத்தலைவ ரில்லாவிடத்துப் போரி னில்லாது - என்பதாம். * சேனைபதிகள் நிலையுடையவ ரல்லாமல் போவாராயின் காண்போ ரில்லெனப் போர் செய்யாமல் தானும்போ மென்றற்கு - தலைமக்களில் வழியில்லென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே படைத்தகைமையாலும், அரசன் கொடைத்தாழ்வு களாலும், தலைவ ரில்லாமையாலும் தாழ்வு சொல்லப் பட்டது] (ஈ)

எழுபத்தேழாம் - அதிகாரம் - படைமாட்சி

முற்றிற்று.

எஅ - ஆம் - அதி - படைச்செருக்கு.

அஃதாவது: அச்சேனையினது மறமிகுதியாம். அதிகாரமுறைமையும், இதனுலே விளங்கும்.

என்னைமுன் னில்லன்மின் தெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின்ற வர்.

(இ - ள்.) தெவ்விர் - பகைவரே, என் - என்னுடைய, முன் - தலைவனெதிர், நின்று (போரேற்று) நின்று, கன்னின்றவர் (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லிடத்தேநின்ற வீரர், பலர் - பலராவார் (நீர் அசனிடத்து நில்லாமல்) உம்முடலிலே (நிற்கையை வேண்டில்) என்-என்னுடைய, முன்-தலைவனெதிர், நில்லன்மின் (போரேற்று) நில்லாதேயுங்கள், எ - று.

(க - ரை.) பகைவரே யென்றலைவனெதிர் நின்று வெல்லாது இறந்து கல்லாக காட்டப்பட்டவர் பலராவர் நீங்களுயிரோடிருக்க விரும்பிலல் என்தலைவர் முன்னில்லாதீர்கள் - என்பதாம். * கல் - போரில் வீரர் இறந்தவிடத்து அவருருவஞ்செய்து நடப்படு கல். ஒருவீரன் தன்மறம் அரசன்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. [இப்பாட்டு † ெெமொழிவஞ்சி] (க)

கானமுயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(இ - ள்.) கானம் - காட்டில் ஓடுகிற, முயல் - முசலை, எய்த (தப்பாமல்) எய்த, அம்பினில் - அம்பை எந்ததலைப்பார்க்கிலும், யானை (வெளிநிலத்திலே நின்ற) யானையை (எறிந்து) பிழைத்தவேல் - தப்பிய வேலை, ஏந்தல் - தாங்குதல், இனிது - நன்று, எ-று.

(க - கா.) முயலெயெய்த அம்பை யேந்துதலைப் பார்க்கிலும் யானையை யெய்து தப்பிய அம்பை யேந்துதல் நல்லது - என்பதாம். * கானமுயலென்றதனால் - வெளிநிலமென்பதும், பிழைத்த வேலென்றதனால் தப்பாமலென்பதும், முயற்குத்தக எய்தவென்றதனால் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது பகையரசனது சேனையோடு சண்டைசெய்து அது தோற்றுப் பின்னிடக்கண்டு காணிப்பின் அவ்வரசன்மேற் செல்லலுற்ற ஒரு வீரனது சொல்லு. (உ)

போண்மை யென்ப தருகணென் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு.

(இ - ள்.) தறுகண் (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற்செய்கிற) மறம், பேராண்மை - மிகுந்தவாண்மையாகும், ஒன்றுற்றக்கால் (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வு வந்ததாயின் (அதுதீர்த்துக் கொள்ளுதற்பொருட்டு) ஊராண்மை (முகங்கொடுத்து) உபகாரியாந்தன்மை, அதன் - அதற்கு, எஃகு - கூர்மையாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார், எ - று.

(க - கா.) பகைவனை வெல்லு மரமானது மிகுந்த வாண்மையாகு மப்பகைவர்க்குத் தாழ்வு வந்தகாலத் துதவுதல் கூர்மையாகும்-என்பதாம். * மற்று-அசை. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் § தழிஞ்சி.] (கூ)

---

† நெடுமொழி வஞ்சிபாவது - பகைவர்முன்னே தன்னுண்மை சொல்வது.
§ தழிஞ்சியாவது - தோற்றவர்மேலே ஆயுதஞ்செலுத்தாத மிகுமறம் சொல்வது.

எஅ - ஆம் - அதி - படைச்செருக்கு.

உசாக

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்

மெய்வேல் பறியா நகும்.

(இ - ள்.) கைவேல் (தன்) கையிலுள்ள வேலை, களிற்றொடு (தன் மேல்வந்த) யானையோடு, போக்கி - எறிந்துவிட்டு, வருபவன் (வருகின்ற யானைக்கு வேல்தேடித்) திரிபவன், மெய்வேல் - தன் மார்பிலிருந்த வேலை (கண்டு) பறியா - பிடுங்கி, ஈகும் - மகிழ்வான், எ - று.

(க - ரை.) கைவேலை யானைமேலெறிந்து வருபவன் தன் மெய்வேலைப் பிடுங்கி மகிழ்வான் - என்பதாம். * களிற்றொடு போக்கல் - களிற்றியானையைக்கொண்டு போம்படி விடுதல். மகிழ்ச்சி தேடியது அடைதலால், இதனுள் களிற்றை யல்லது எறியா னென்பதும், கோபமிகுதியால் வேல் மார்பிலே புதைந்ததை அறிந்திலனென்பதும், பின்னும் போர்மேல் விரும்பின னென்பதும், பெறப்பட்டன. [இது † தூழிலாட்டு.] (ச)

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய

வழித்திமைப்பி

னேட்டன்றே வன்க ணவர்க்கு.

(இ - ள்.) விழித்தகண் (பகைவனைக்) கோபித்துப் பார்த்தகண், வேல் கொண்டு (அவர்) வேலைக்கொண்டு, எறிய - எறிய, அழித்து (அதற்குப் பொருமல் அப்பார்வையை) அழித்து, இமைப்பின் - இமைக்குமாயின் (அவ்விமைத்தல்) வன் கணவர்க்கு - வீரார்க்கு, ஓட்டன்றே - தோற்பல்லவா, எ - று.

(க - ரை.) கோபித்துப்பார்த்த கண் வேல்கொண் டெறிய இமைக்குமாயின் தோற்பல்லவா - என்பதாம். * அக்கோபப் பார்வை இமைத்தலும் போரினிடத்து இகழ்ச்சியென்று நினைத்து அதுவும் செய்யா னென்பதாம். ()

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந் தன்னுளை யெடுத்து.

(இ-ள்.) (வீரனனவன்) தன்னாள-தனக்குக்கழித்த தினங்களே, எடுத்-எடுத்த (தெண்ணி) (அத்தினங்களுள்), விழுப்புண்-பெருங்காயங்கள், படாத நாளெல்லாம் - படாத தினங்களேயெல்லாம், வழுக்கினுள் - பயன்படாது கழிந்த தினங்களுள்ளே, வைக்கும் - வைப்பான், எ - று.

(க - கா.) சுத்தவீரனனவன் போர் செய்யப்படாதநாளே வீணனென் றெண்ணுவான் - என்பதாம். * விழுப்புண் முகத்திலும், மார்பிலும் பட்ட புண் போர் பெற்றிருக்கவும் - அதுபெரிய நாள்களோடு கூட்டுவ னென்ப தாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊறஞ்சாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(இ - ள்.) சுழலும் (பூமியைச்) சூழ்ந்து நிற்கும், இசை - புகழை, வேண்டி - விரும்பி, வேண்டாவுயிரார் - உயிர்வாழ்தலே வேண்டாத வீரர், கழல் - வீரக்கழலே, யாப்பு - கட்டுதல், காரிகை நீர்த்து - அலங்காரகுண முடையதாம், எ - று.

† நாழிலாட்டு - பகைவர் ஒட்மார்பிற் புதைந்து கிடந்த வாயுதம் பிடுங்கி எறிவது.

உசுஉ எஅ - ஆம் - அதி - படைச்செருக்கு.

(க - கா.) புகழைவிரும்பி யுயிரை விரும்பாதவர் வீரக்கழலைக் கட் டுதலவர்க் காபரணமாம் - என்பதாம். * பூமியைச் சூழுமெனவே அப்பு கழின் பெருமை பெறப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட வீரர் வாழுலகமும் புக முழும் எளிதிலே அடைவராதலால் ஆபரணமாவது அக்கழலே யென்பதாம்.

உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

(இ - ள்.) உறின் (போர்) பெறின், உயிர் (தம்) முயிர்ப்பொருட்டு, அஞ்சா - அஞ்சாமல் (அதன்மேற் செல்லும்) மறவர் - வீரர், இறைவன் - (தம்) மரசன், செறினும் (அது வேண்டாமென்று) கோபிக்கினும், சீர் குன்றல் - அவ்வீரமிகுதி குறைதல், இலர் - இலராவர், எ - று.

(க - ரை.) தம்முயிர்க் கஞ்சாது போர்செய்யும் வீரர் தம்மரசன் கோபிக்கினும் வீரங் குறையார்-என்பதாம். * வீரர் போர்பெற்று அறியாமையால் அது பெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் நில்லா ரென்பதாம். (அ)

இழைத்த திகவாமைச் சாவாரையாரோ
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

(இ - ள்.) இழைத்தது (தாம்) சொல்லிய சபதம், இகவாமை - தப்பாமற்பொருட்டு, சாவாரை (போய்ச்) சாகவல்ல வீரரை, பிழைத்தது (அது) தப்பியவிதம் (சொல்லி) ஒறுக்கிற்பவர்-இகழ்தற்குரியவர், யார்-யாவர், எ-று.

(க - ரை.) சபதப்படி போரிற் சாகும் வீரரை யிகழ்பவர்யார் - என்பதாம். * இழைத்தல் - இன்னது செய்வேனுகில் இன்னனுகுக வெனத் தான் வகுத்தல் சொல்லியென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சபதமுடிக்கப் புகுந்து முன்னே இறந்தாலும் தோலவில்லாமையால் அது முடித்தவராவ ரெனச்சாதற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (க)

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்து கோட்டக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) (தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைத்து) புரந்தார் - ஆண்டவரசரது, கண்-கண்கள், நீர்மல்க - நீர்பெருகும்படி, சாகிற்பின் (போரிலே) சாகப்பெறின், சாக்காடு - அச்சாவு, • இரந்து - இரந்தாயினும், கோட்டக்கது - கொள்ளுந் தகுதியை, உடைத்து - உடையது, எ - று.

(க - ரை.) வீரர்கள் அரசர்கண்கள் நீர் ததும்பப் போரிலிறந்தால் அவ் விறத்தல் கொள்ளத்தக்கது-என்பதாம். * சுத்தத்தார் அழ இல்லினிடத்து நோயினுலே சாவோர் பழவினைப்பயனை அடைதலால் - அப்போதை வினையால் வானுலகத்தை அடையும் சாவை இறந்து கோட்டக்கதுடைத் தென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் உயிர்சாவாமை சொல்லப்பட் டது.] (ஐ)

எழுபத்தெட்டாம் - அதிகாரம் - படைச்செருக்கு முற்றிற்று.

இனிப்படைபோல அரசனுக்குத் தொழிலிடத்து உதவுவதாகியநட்பை ஐந்ததிகாரத்தால் விதிமுகத்தாலும், பன்னிரண் டதிகாரத்தால் எதிர் மறை முகத்தாலும், சொல்லத்தொடங்கி, விதிமுக வதிகார மைந்தினுள் ளும் முதலிலே நட்புச்சொல்லுகிறார்.

எசு - ஆம் - அதி - நட்பு.

அஃதாவது: இன்னதென்பதும் அதிகார விளங்கும்.

முறைமையும் இதனுள்

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு

(இ - ள்.) நட்பின் – நட்புப்போல், செயற்கரிய - சம்பாதித்துக் கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள், யா - எவைகள், உள - இருக்கின்றன (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) அதுபோல், வினைக்கரிய (பகைவர்) செய்யுந் தொழிலுக்குப் (புகுதற்கு) அரிய, காப்பு - காவலானவை, யா-எவைகள், உள - இருக்கின்றன, எ - று.

(க - ரை.) நட்பைப்போலச் சம்பாதித்தற்கரிய பொருளெவை யிருக்கின்றன - என்பதாம். * நட்புச் செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும் பெற்றால் செய்யும் உபாயமும், செய்தால் வேறுபடாமல் நிற்றலும், முதலானவை அருமையாகலால் நட்புப்போல் செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தால் பகைவர் அஞ்சிப் போர்தொடங்கா ராதலால், அதுபோல் போர்வாராமற் காத்தற்கு அரிய காவலில்லை யென்றும், சொல்லினர். நட்பு - இயற்கை, செயற்கை, என இருவகைப்படும். அவைகளில் இயற்கை, நட்பு, பிறப்பு, முறையாலாகியதும், தேயமுறையாலாகியதும், என இருவகைப்படும். அவைகளுள் முன்னையது சுற்றமாகலால் - சுற்றந்தழாலில் அடங்கிற்று. மற்றது பகையிடையிட்டதே யத்ததாகலால் தூணவலி யென வலியறிதலுள் அடங்கிற்று. [இனி இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்படுவது முன்செய்த வுதவிபெற்று வருவதாகிய செயற்கை நட்பே யாகலால் அதன் சிறப்பு இதனுல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

(இ - ள்.) நீரவர் - அறிவுடையவரது, கேண்மை - நட்புகள், பிறை - பிறைபோல், நிறைநீர (நாடோறும்) நிறையுந் தன்மையினவாம், பேதையார் - அறிவில்லாதவரது, நட்பு - நட்புகள், மதி (நிறைந்த) சந்திரன் போல், பின்னீர - பினனே நாடோறும் குறையுந் தன்மையனவாம், எ - று.

(க - ரை.) அறிவுடையோர் நட்பு இளம்பிறைபோல் வளரும், அறிவில்லார் நட்பு நிறை சந்திரன்போல் குறையும் - என்பதாம். * இனிமை பற்றி நீரவனென்றார். அறிவுடையவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன்சுருங்கிப் பின் பெறுதற்கும், அறிவிலாதவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன்பெருகிப் பின் சுருங்கற்கும், காரணம். தம்முள முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம். (உ)

நவிறுறு நூனயம் போலும் பயிறுறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) பண்புடையாளர் - நற்குண முடையமக்கள், தொடர்பு (தங்களிலே செய்த) நட்பு, பயிறுறும்-பழகுந்தோறும் (அவருக்கு இன்

உசுசு எக - ஆம் - அதி - நட்பு.

பஞ்செய்தல்) நூல் - நூற்பொருள், நவிறுறும் - கற்குந்தோறும், நயம் போலும் (கற்பவர்க்கு) இன்பஞ் செய்தல்போலும், எ - று.

(க - ரை.) நற்குண முடையவர் நட்புப் படிக்குந்தோறு நூற்பயன் கொடுத்தல் போலாம் - என்பதாம். * இரண்டிலும் ஒருபோதுக்கு ஒரு போது மிகுமென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) நட்டல் (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல் (நகைசெய் தற்கு) எற்றவை சொல்லி, நகுதற் பொருட்டு - நகைசெய்தற் பொருட்டு, அன்று - அல்ல, மிகுதிக்கண் (அவர்க்கு) வேண்டாதசெய்கை (உண்டான விடத்து) மேற்சென்று, முற்பட்டு - இடித்தற்பொருட்டு - கண்டித்து புத்தி சொல்லுதற்பொருட்டு, எ று.

(க - னா.) சினேகஞ் செய்தல் நகை செய்தற்பொருட்டல்ல புத்தி சொல்லும் பொருட்டே என்பதாம். * பழியும் பாவமும் தருஞ்செய்கை - தன்பமே தருதல்பற்றி வேண்டப்படுவ தல்லாமையால் - அதனை மிகுதி யென்றும், அது செய்தற்கு முன்னே திருப்பவேண்டுதலால் - மேற்சென் றென்றும், இனிய சொல்லுக்குத் திரும்பாமையால் - இடித்தற்பொருட் டென்றும், சொல்லினர். [இதனுல் நட்பின்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

வுணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவனுடை ஒருவன் நட்பாகுதற்கு) புணர்ச்சி - ஓரிடத்திலி ருத்தலும், பழகுதல் - பலதரங்கண்டே பேசலும், வேண்டா - வேண்டுவதில்லை, உணர்ச்சி தான் (இருவர்க்கும்) ஒத்த அறிவுதானே, நட்பாம் - சினேகமாம், கிழமை - உரிமையை, தரும் - கொடுக்கும், எ - று.

(க - னா.) இருவர்க்கு மொத்தவறிவே சினேகந்தரும் - என்பதாம். * இவை யில்லையாயினும் ஒருவனை யொருவர் சமமாகவறிதலே உடனுயிர் நீங்குதற்குரிய நட்பை உண்டாகு மென்பதாம். நட்பிற்கு - புணர்ச்சி, பழ குதல், உணர்ச்சி யொத்தல், என்கிறகாரண மூன்றுள்ளும் பின்னது சிறப் புடைய தென்பது. [இதனுல் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

(இ - ள்.) முகநக (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமேமலரும், வகைநட் பது - சினேகிப்பது, நட்பன்று - சினேகமன்று, நெஞ்சத்தகநக (அன்பால்) உள்ளம்மலர, நட்பது-சினேகிப்பதே, நட்பு - சினேகமாம், எ - று.

(க - னா.) முகமலர்ந்து சினேகிப்பது சினேகமல்ல அகமலர்ந்து சினே கிப்பதே சினேகம் என்பதாம். * நெஞ்சத்தக முகமென்னு மெச்சவும்மை தொக்கு நின்றது. அதனுல் இரண்டும் ஒருசேர மலரவேண்டு மென்பதுபெற் றும். (சு)

அழிவினவை நீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(இ - ள்.) நட்பு - ஒருவனுக்கு நட்பாவது, அழிவின் - அழிவைத்தரு கிற, அவை - தீயவழிகளாலே, நீக்கி - விலக்கி, ஆறு - நல்வழிகளிலே, உய்த்து - நடத்தி, அழிவின்கண் (ஊழினுலே) கேடு வந்த விடத்து, அல்லல்-அத்துன்பத்தை, உழப்பதாம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதே, எ - று.

(க- ரை.) நட்பாவது தீயவழியை நீக்கி நல்லவழியை நோக்கித் துன் பத்தை யனுபவிப்பதாம் - என்பதாம். * ஆறென வருகின்றமையால் அழி வினவை தீயவழியெனப் பட்டது. (எ)

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(இ - ள்.) நட்பு-நட்பாவது, உடுக்கையிழந்தவன் (சபையினிடத்து) ஆடை குலைந்தவனுக்கு, கைபோல-கைசென்று தழுவுதல்போல (நிகழ்ந்திக்கப் பட்டவனுக்கு) ஆங்கே - அப்பொழுதே, இடுக்கண் - துன்பத்தை, களைவ தாம்-நீக்குவதாகும், எ - று.

(க - ரை.) ஆடை குலைந்தவன் கைபோலத் துன்பத்தை நீக்குவதே நட்பாம் - என்பதாம். * ஆடை குலைந்தவனுக்குக் கையெப்படியோ அப் படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்கு நட்பாளன் மனத்திலும் முற்பட்டு உத விசெய்து துன்பம் ஒழிப்பா னென்பதாம். நட்பினன் செயல் நட்பில் ஏற்றப்பட்டது. (அ)

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

(இ - ள்.) நட்பிற்கு - சிநேகத்திற்கு, வீற்றிருக்கை - அரசிருக்கை, யாதெனின் - யாதென்றால் (அது) கொட்பின்றி (எந்நாளும்) வேறுபடாமல், ஒல்லும்வாய் - கூடுமிடத்தெல்லாம், ஊன்றுநிலை (அறம்பொருள்களிலே தளராமல்) தாங்குந்திண்மை, எ - று.

(க - ரை) நட்பிற் கரசிருக்கை யாதென்றால், எந்நாளுந் தாங்குந்தின்மையாம் - என்பதாம். *ஒருநாளும் வேறுபடாமல் கூடுமிடத்தெல்லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம் பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீக்கி நிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலும் இல்லாமையால் அதனை நட்பிற்கு முடிந்த எல்லை என்றார். (கூ)

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு.

(இ - ள்.) இவர், எமக்கு - எங்களுக்கு, இனையர் - இவ்வள வன்பினர், யாம்-நாங்கள், இன்னம் (இவர்க்கு) இவ்வளவன்பினேம் என்று, புனையினும் (ஒருவனை) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும், நட்பு - சிநேகம், புல்லென்னும்-சிறிதாய்த்தோன்றும், எ - று.

உசுஉ அய - ஆம் - அதி - நட்பாராய்தல்.

(க - ஸ்.) இவரெங்களுக் கிவ்வளவன்பினர் நாங்களிவர்க் கிவ்வள வன்பினர் என்று சிறப்பிக்கிற சிலேகஞ் சிறிதாம்-என்பதாம். * தாம் அவர் என்கிற பேதமில்லாதிருந்தும் சிறப்பித்துச் சொல்லில் பேதம் உண்டாகு லால், புல்லென்னுமென்னூர். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் நட்பினது இலக் கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

எழுபத்தொன்பதாம் - அதிகாரம் - நட்பு.

முற்றிற்று.

அய-ஆம்-அதி-நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது : முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடையவனை ஆராய்ந் தறிந்தே சிநேகிக்க வேண்டுதலால் அவனை ஆராயும் திறமும், அதிகாரமு றைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) நட்பாள் பவர்க்கு - நட்பை விரும்பி (அதனிடத்தே நிற்ப வர்க்கு) நட்பின் (ஒருவனை) நட்புச் செய்தபின், வீடு (அவனை விடுதல், இல்லை - உண்டாகாது (ஆதலால்) நாடாது - ஆராயாமல், நட்டலின் - நட் கிறதல்போல், கேடு - கேடுதருவது, இல்லை (வேறே) இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) நேகிப்பவர்க்குச் நேகித்தபின் நேகத்தை விதவில்லை ஆராயாமல் நேகித்தல்போற் கேட்டைத் தருவ தொன்றில்லை - என்பதாம். * ஆராய்தல், குணநன்மை, செய்கை நன்மைகளை ஆராய்தல், கேடு தருவதைக் கேடெனலால் ஆகுபெயர். நேகித்தால் - தாம், அவனொன்னும் வேற்றுமை யில்லாமையால், வீடில்லையென்றும், அவ்வொற்றுமையால் அவனிடத்துப் பழிபாவங்கள் தம்மனைவியாகலால் இருமையும் கெடுவொன்பது நோக்கி, நாடாது கட்டளிற் கேடில்லை யென்றும் சொல்லிரூர்.

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும்.

(இ - ள்.) குணமுஞ் செய்கையும் நல்லனென்பது (அல்லனென்பதும்) ஆய்ந்து (பலகால்) ஆராய்ந்தும், ஆய்ந்து (பலவழியால்) ஆராய்ந்தும், கேண்மை (ஒருவனுடை) நட்பை, கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை - முடிவில், தான் - தான், சாம் - சாவதற்கு எதுவாகிய, துயரம் - துன்பத்தை, தரும் (தானே) விளைத்துக் கொள்ளுவான், எ - று.

(க - ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் நேகஞ் சாவதற்கேதுவான துன்பந்தரும் - என்பதாம். * தீயகுணமுந் தீயசெயலு முடையவனுடை நட்புக் கொள்ளின் அவனுக்குவரும் பகைமையெல்லாம் தனக்கும்வந்து பின் அவைகளால் இறந்து விடுவனென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஆராயாத விடத்துப்படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அ0 - ஆம் - அதி - நட்பாராய்தல்.

உரை

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்ற
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு.

(இ - ள்.) குண்ணும் (ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும் - குடிப் பிறப்பையும், குற்றமும் - குற்றத்தையும், குன்றுவினனும் - குறைவற்ற சுற் றத்தையும், அறிந்து (ஆராய்ந்) தறிந்து, நட்பு - சிநேகம், யாக்க - (அவ னோடு) செய்யக்கடவன், எ - று.

(க - ரை) குணத்தையுங் குடிப்பிறப்பையுங் குற்றத்தையுஞ் சுற்றத் தையுமறிந்து நட்புச்செய்யக் கடவன் - என்பதாம். * குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமையால் பொருக்கத்தக்க குற்றமுடையராயிருந்தால் அவர்நட்புவிடக் கூடாதென்பதற்கு குற்றமுமென்றும், சுற்றத்தாரோடு கட் டுண்டிருப்பவர் நட்பாளரோடும் கட்டுண்டு வருதலால், குன்றுவினனுமென் றும், விடப்பட்டால், தங்குறையாமென்பதற்கு, அறிந்தியாக்கவென்றும், சொல்லினர். (கூ)

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து, தன்கண் - தன்னி டத்து, பழி (உலகர் சொல்லும் பழிக்கு) நாணுவானை - அஞ்சுவானை, கொ டுத்தும் - சிலகொடுத்தாயினும், நட்புக்கொளல் வேண்டும் - சிநேகங் கொ ள்ளவேண்டும், எ - று.

(க - ரை.) உயர்குலத்திற் பிறந்து பழிக்கஞ்சுபவனைப் பொருள் கொடுத் துஞ் சிநேகங் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * குடிப்பிறப்பால் தான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கு அஞ்சலால் பிழைபொறுத்தலும் பெற்றும். இவை இரண்டு முடையவனைப் பெறுதல் அருமையாதலால் அவனட்பை விலைகொடுத்தும் கொள்ளவென்பதாம். (கூ)

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) அல்லது (தாம்) உலகநடையல்லாததை (செய்யநினைக்கின்) அழச்சொல்லி - அழும்வகைச்சொல்லி (விலக்கியும்) (செய்தக்கால்) இடித்து (பின்னும் செய்யாவகை) நெருக்கியும், வழக்கு - அவ்வுலகநடையைச் (செய்யாவிடத்து) அறியவல்லார் - செய்விக்கவும் வல்லவரை, ஆய்ந்து-ஆராய்ந்து, நட்பு, கொளல் - கொள்ளக்கடவர், எ - று,

(க - ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச் செய்ய நினைத்தா லழும்படி சொல்லி விலக்கியும் - பாவங்களைச்செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகநடை செய்விக்க வல்லவரைச் சிநேகிக்கக்கடவர்-என்பதாம். * அழச்சொல்லி இடித்து எனவந்த பரிகாரத் தொழில்களுக்கு ஏற்ற குற்றத் தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன - வழக்கு - உலகத்தார் ஆதிதொடங்கிச் செய்துவந்த செய்ல். தம்மோடு சிநேகித்தவரும் அறியும்வகை அறிதல் அரிதாகலால் - அறியவல்லாரென்றார். (௫)

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

உகூஅ அ0 - ஆம் - அதி -

நட்பாராய்தல்.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்குக் கேடென்பது) கிளைஞரை - சுற்றத்தாரது, நட்பாகிய (நிலங்களை) நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய, ஓர் கோல் - ஓர்கோலாம் (ஆதலால்) கேட்டினும் - அக்கேட்டிநிடத்தும், ஒருறுதி (அவராலே பெறப்படும்) ஒருநல்லறிவு, உண்டு - உண்டாகும், எ - று.

(க - ரை.) கேட்டினிடத்துஞ் சிநேகராற் பெறப்படு நல்லறிவுண்டாம் - என்பதாம். * தமது சிநேகத்தி னெல்லை சுருங்கி யிருக்கவும் செல்வக்கால த்திலே புறத்தி வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின் கேடுவந்த விடத்துச் செயல் வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சிநேகத்தை அளவுசெய்யலா மென்பதுபற்றி- கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அளந்தறிந்தால் ஆவானையே கொள் ளுதலால், அவ்வறிவை உறுதியென்றும் சொல்லினர். இஃது ஏகதேசவுரு வகம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் ஆராயும் விதமும், ஆராய்ந்தால் சிநேகிக்கப்படுவார் இவரென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (ச)

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஊதியமென்பது - பேறென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் - அறிவிலாதவரது, கேண்மை - நட்பை, ஒரீ இ-ஒழிந்து, விடல் (அவரை) விடுதல், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கிலாபமென்று சொல்லப்படுவது அறிவில்லார் சிநேகத்தை விடுதல் - என்பதாம். * நட்பொழிந்தாலும் விட்டு நீங்காதவி டத்துத் தீங்குவருதலால் விடலென்றும் நீங்கியவிடத்துத் தீங்கொழிதலே யல்லாமல் இருமை யின்பங்களுக்கும் உரிமை பெறுதலால், அதனை ஊதிய மென்றும் சொல்லினர். (எ)

உள்ளற்க வுள்ளுஞ் சிறுமை கொள்ளற்க
வல்லற்க ணாற்றறுப்பார் கட்பு.

(இ - ள்.) உள்ளம் (தம்) மனவெழுச்சி, சிறுகுவ - சுருங்குதற்குக் கார ணமாகிய தொழில்களே, உள்ளற்க (செய்ய) நினையாதிருக்கக்கடவர் (அது போல்) அல்லற்கண் (தமக்கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து, ஆற்றறுப்பார் - கைவிடுவோரது, கட்பு - சிநேகத்தை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதிருக்கக்க டவர், எ - று.

(க - ரை.) மனந்தளரும் தொழிலைச்செய்ய நினையாதிருக்கக்கடவர். துன் பத்திற் கைவிடுவோர் நட்பைக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவர் - என்பதாம். * அத் தொழில்களாவன: தம்மின் வலியவரோடு தொடங்கியவையும் பயனில்லாத வையும் ஆம். முன்னெல்லாம் வலியார்போலே நடத்தலால், ஆற்றறுப்பாரொ ன்றார். ஆற்றறுத்தல் - வலியறுத்தல் (எதிர்த்துக்காட்டுவமை) கொண்டால் அழிந்தேவிடுவ னென்பதாம். (அ)

கெடுங்காலைக் கைவிடுவர் கேண்மை யடுங்காலை

யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(இ - ள்.) கெடுங்காலே (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து, கைவிடுவார் (அவனைவிட்டு) நீங்குவார், கேண்மை (முன் அவனுடுசெய்த) நட்பானது, அடுங்காலே (கூற்றுவன்) கொல்லுங்காலத்து, உள்ளினும் (ஒருவன்) நினைக்கினும், உள்ளம் (அந்நினைத்த) உள்ளத்தை, சுடும் - சுட்டுவிடும், எ - று.

அக - ஆம் - அது - பழமை.

உரை

(க - ரை.) கெடுங்காலத்துக் கைவிடுவோர் நட்பானது இயமன்கொல்லுங்காலத்து நினைக்கினும் முள்ளத்தைச் சுடும் - என்பதாம். * நினைத்தவளவிலே சம்பந்தமில்லாத பிறனுக்கும் கூற்றுவனிலும் கொடியதாமென்று கைவிட எண்ணிச்செய்த நட்பின் கொடுமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆராய்ந்தால் சிநேகிக்கப்படாதவர் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

(கூ)

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(இ - ள்.) மாசற்றார் (உலகோடொத்துக்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை - நட்பையே, மருவுக - பழகக்கடவன், ஒப்பிலார் (உலகத்தோடு) ஒத்தலில்லாதவரது, நட்பு - நட்பை (ஆராயாதுகொண்டால்) ஒன்று (அவருக்குவேண்டிய) ஒன்றை, ஈத்தும் - கொடுத்தாயினும், ஒருவுக - விடக்கடவன், எ - று.

(க - வா.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன், ஒப்பிலார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத்தாகிலும் விடக்கடவன் - என்பதாம். * உலகோடொத்தவர் நட்பு இருமை யின்பமும் தருதலால் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறுயினவர் நட்பு துன்பமே தருதலால், அதை விலைகொடுத்தாயினும் விடுகவென்றும் சொல்லினர். [இதனால் சிநேகிக்கப்படுவாரும் படாரும் ஆகிய அவ்விருமையும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எண்பதாம் - அதிகாரம் - நட்பாராய்தல்

முற்றிற்று.

அ க - ஆம்

அதி - பழமை.

அஃதாவது: நட்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அவர் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல். ஆராய்ந்து சிநேகிக்கப் பட்டாராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடையராகலாலும், ஊழ்வகையாலும் நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழையுளதா மென்பது அறிவித்தற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

(இ - ள்.) பழமையெனப்படுவது - பழமையென்று சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - யாதென்றால் (அது) கிழமைபூண்ட (பழமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளை, யாதும் - சிறிதாயினும், கீழ்ந்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய) நட்பு - சிநேகம், எ - று.

(க - ரை.) பழமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்றால், பழமையோர் செய்தவற்றைச் சிதையாமற் கொள்ளுந நட்பாம் - என்பதாம். * கிழமை ஆகுபெயர் பின் கெழுதகைமையென வறுவதுமது உரிமையாற் செய்தவையாவன :

உஎ0 அக - ஆம் - அது - பழமை.

கருமஞ் செய்யும்போது கேளாது செய்தல் கெடும்வகைசெய்தல். தமக்கு வேண்டு மவைகளைத் தாமே கொள்ளுதல், பணிவச்சங்க ளில்லாமை, இவை முதலானவை. [இதனாலே பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்படிப்பட்ட நட்பென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(இ - ள்) நட்பிற்கு - சிநேகத்திற்கு, உறுப்பு - அவயவமான, கெழுதகைமை (நட்பினர்) உரிமையாற் செய்பவையாம் (ஆதலால்) அதற்கு அவ்வுரிமைக்கு, உப்பாதல் - இனிமையர்தல், சான்றோர் - நிறைந்தோர்க்கு, கடன்

முறைமை, எ - று.

(க - ரை.) சிநேகத்திற் கவயவமாவன சிநேகருரிமையாற் செய்தவை யாம் - என்பதாம். * மற்று - அசை வேறல்லாமை தோன்ற உறுப்பென்றார். அவயவமாகுதலறிந்தே இனியவராவ ரென்பது தோன்ற சான்றோர் மேல்வைத்தார். (உ)

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை.

(இ - ள்.) தெழுதகைமை (நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்கு, செய்தாங்கு (தாம்) செய்தவைபோல், அமையாக்கடை - உடன்படாராயின், பழகிய (அவரோடு) பழையதாய்வந்த, நட்பு - சிநேகமானது, எவன் - என்னபயனை, செய்யும், எ - று.

(க - ரை.) நட்பினர் செய்தவைகளுக்குத் தாஞ் செய்யாவிடத்து நட்பென்ன பயன்செய்யும் - என்பதாம். * அப்படி உடன்படுதலாவது - தாமும் அவரிடத்து உரிமையால் உடன்படுதல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பழமையால்வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) நட்டார் - நட்பினர், கெழுதகையால்-உரிமையால், கேளாது-தம்மைக்கேளாது, செயின் (தன்கருமத்தைச்) செய்தாராயின், விழைதகையான் (அச்செயலது) விரும்பப்படுந் தன்மைபற்றி அறிவுடையோர், வேண்டியிருப்பர் (அதனை) விரும்புவர், எ - று.

(க - ரை.) நட்பாளர் உரிமையாற்கேளாது செய்தா லறிவுடையோ ரதனை விரும்புவர் - என்பதாம். * ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியா மல் முடுந்திருக்கையைக் காட்டிலும் நன்மை இல்லாமையால் அச்செயல் விரும்பத்தக்க தாயிற்று. அதனை அப்படியறிந்து விரும்புதல் அறிவுடை யார்க்கல்லது இல்வாமையால் அவர்மேல் வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. [இதனால்கேளாது செய்தவிடத்து அதனை விரும்புகவென்பது சொல்லப் பட்டது.]

பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.

அக - ஆம் - அதி - பழமை.

உஎக

(இ - ள்.) நோதக்க (தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நட்டார் - சிநேகித் தவர், செயின் - செய்தால் (அதற்குக் காரணம்) பேதைமையொன்றோ - அறியாமையொன்றோ, பெருங்கிழமை - மிகுந்த உரிமையுமாம், என்று - என்று, உணர்க - அறியக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சிநேகர்செய்தா லது மிகுந்த உரிமையாம் - என்பதாம். * செயினெனவே தம்மியல்பிலே செய்யாமை பெற்றாம். இதுவருகின்றவைக்குள்ளும் ஒக்கும். இழவூழால்வரும் பேதை மையார்க்கும் உண்டாகலால் தமக்கு ஏதங்கொண்டா ரென்றாவது ஊழ்வ கையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்த தென்றாவது கொள்வதல்லது அன்பிலாமையென்று கொள்ளப்படாதென் பதாம். [கெடும் வகைசெய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனால் சொல்லப் பட்டது.] (ரு)

எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) எல்லேக்கணின்றூர் (நட்பின்) வரம்பிலே நின்றவர், தொல் லேக்க ணின்றூர் (தம்மோடு) பழமையில் வேறுபடாது நின்றவரது தொ டர்பு - நட்பை, தொலேவிடத்தும் (அவராலே) தொலேவுவந்த விடத்தும், துறவார் - விடார், எ - று.

(க - ரை.) நட்பிலே நின்றவர் பழமையோர் சிநேக்கத்தை விடார் - என்ப தாம். * பழமையில் வேறுபடாமையாவது - உரிமை யொழியாமையாம், தொ லேவு - பொருட்கேடு போர்கேடு. (கூ)

அழிவந்த செய்யினு மன்பறூ ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(இ - ள்.) அன்பின் - அன்புடனே, வழிவந்த-பழையதாய்வந்த கேண் மையவர் நட்பினையுடையவர் (நட்பினர்) அழிவந்த - அழிவு வந்தவைகளே, செய்யினும்-செய்தாலும், அன்பறூர் (அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார், எ - று.

(க - ரை.) பழமையான நட்பினை யுடையவர் பிறர் அழிவானவற்றைச் செய்தாலு மன்பை விட்டகலார் - என்பதாம். * அழிவு - முன்சொல்லிய கே டுகள். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கேடுசெய்த விடத்தும் விடுந்தன்மைய தன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) கேள் - நட்பினரது, இழுக்கும் - பிழையை, கேளா (பிறர் சொல்லினும்) கேளாத - கெழுதகைமை, வல்லார்க்கு - உரிமையறியவல்லவ ர்க்கு, நட்டார் - அந்நட்பினர், இழுக்கும் - பிழையை, செயின் - செய்தால் (அது) நாள் (பயன்பட்ட) நாளாம், எ - று.

(க - ரை.) நட்பாளர் பிழையைக் கேளாதவற்கு நட்பாளர் பிழையைச் செய்தலது பயன்பட்ட நாளாம் - என்பதாம். * பிழையாவன ; முன்சொல் லிய பணியாமை, அஞ்சாமை, நற்பொருள்வெளவல், முதலானவை. கேட்

டல், உட்கொள்ளுதல், செய்தவிடத் தல்லாமல், அவ்வல்லமை வெளிப்படாமையால் செய்யாதவை ஈளல்லவாயின. [இதனால் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு.

(இ - ன்.) கெடாஅ (உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த - பழையதாய்வந்த, கேண்மையார் - நட்பையுடையவரது, கேண்மை - நட்பை, விடாஅர் (அவர் பிழைநோக்கி) விடாதவரை, உலகு - உலகமானது, விழையும் (நட்புக்குறித்து) விரும்பும், எ - று.

(க - ரை.) பழைய ஸ்நேகர் - நட்பை விடாதவரை உலகமிச்சிக்கும் - என்பதாம். * விடாதாரையெனவே விடுதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவராவரென்று யாவரும் தாமே வந்து நட்பாவ ரென்பதாம். (கூ)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(இ - ள்.) பழையார்கண் - பழைய நட்பினரிடத்து (அவர் பிழைசெய்தாராயினும்) பண்பிற்றலைப் பிரியாதார் (தம்) பண்பு நீங்காதவர், விழையார் - பகைவராலும், விழையப்படுப - விரும்பப்படுவர், எ - று.

(க - னா.) பழைய நேகரிடத்துச் நேகம் நீங்காதவர் பகைவராலு மிச்சிக்கப்படுவர் - என்பதாம். * தம்பண்பாவது: செய்யாதமுன்போல அன் புடையராதல் அக்குணநோக்கிப் பகைவரும் நட்பினராவ ரென்பதாம். [இ வை இரண்டு பாட்டாலும் பழைமையறிவார் அடையும்பயன் சொல்லப் பட்டது.] (ஐ)

எண்பத்தோரும் - அதிகாரம் - பழமை

முற்றிற்று.

அஉ - ஆம் - அதி - தீநட்பு.

இனிபொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால் விடத்தக்கதாகிய நட்பு நட்பாராய்த லதிகாரத்தில் சுருங்கச்சொல்லி அவ்வளவில் அடங்காமையால் அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முன் னே தீநட்பு சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது: தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம். அதிகாரமுறை மை சொல்லாமலே விளங்கும்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது.

அஉ - ஆம் - அதி - தீநட்பு.

உளவிட

(இ - ள்.) பருகுவார்போலினும் (ஆசைமிகுதியால்) உண்பவர்போன்ற ராயினும், பண்பிலார் - குணமிலாரது (நீக்குணமுடையவரது என்றபடி) கேண்மை - நட்பானது, பெருகலின் - வளர்தலினும், குன்றல் - குறைதல், இனிது - இனிதாம், எ - று.

(க - ரை.) நற்குணமில்லார் நட்பானது பெருகுதலினும் சிறுகுதலினிதாம் - என்பதாம். * பெருகுங்கால் வருங்கேடு குன்றுங்கால் வாராமையின் குன்றலினிதென்றார். [இதனால் தீ நட்பினதாகாமை பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] [இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுவர்.] (க)

உறினட் டறிவொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(இ - ள்.) உறின் (தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து, நட்டு - சிநேகித்து; அறின் (அது) இல்லாவிடத்து, ஒரூஉம் - ஒழியும், ஒப்பிலார் - ஒப்பில்லாதவரது, கேண்மை - சிநேகத்தை, பெறினும் - பெற்றாலும் (என்) (ஆக்கம்) யாது, இழப்பினும் - இழந்தாலும், என் (செல்வம்) யாது, எ - று.

(க - ரை.) செல்வம் வந்தவிடத்து சிநேகித்து அது இல்லாவிடத்துக் கைவிடுவோர்கள் சிநேகத்தைப் பெற்றாலென்ன, அற்றாலென்ன - என்பதாம். * தமக்கு உற்றவை பார்ப்பவர் பிறரோடு பொருத்தமில்லாதலால் அவரை ஒப்பிலா ரென்றார். அவரிடத்து அயலார் தன்மையே பொருந்துமென்பதாம். (உ)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(இ - ள்.) உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் (நட்பளவு பாராமல் அதனால் வரும் பிரயோசனத் தளவுபார்க்கும்) நட்பினரும், பெறுவது கொள்வாரும் (கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல்) விலையைக்கொள்ளும் வேசையரும், கள்வரும் (பிறர் கேடுநோக்காது அவர் சோர்புபார்க்கும்) கள்வரும், நேர் (தம் முன் ஒப்பர்) எ - று.

(க - ரை.) நட்பின் பயனை யெண்ணுவாரும் வேசையரும் கள்ளரும் தம்மிலொப்பாவர் - என்பதாம். * நட்பு - ஆகுபெயர். பொருள்களைக்குறித்து வஞ்சித்து நடத்தலால், அவ்விருவரோடும் ஒப்பாரென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் தமக்குப் பிரயோசனம் பார்ப்பவரது நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (௯)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(இ - ள்.) (முன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து) அமரகத்து - போர் வந்தவிடத்து, ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிட்டுப் போகின்ற, கல்லா - கல்வியில்லாத, மாவன்னார் - குதிரைபோல்பவரது, தமரின்-தமராந் தன்மையினும், தனிமை - தனிமையாதலே, தலை. - சிறப்புடைத்து, எ - று.

(க - ரை.) போர்க்களத்தில் விட்டோடிப்போவோர் நட்பிலுந் தனிமையாக விருத்தனல்லது - என்பதாம். * கல்லாமை - கதியைந்தும், சாரி

ஃ.எச

அஉ - ஆம் - அதி - தீநட்பு.

யை பதினெட்டும், போர்செய்திரமும், அறியாமை, துன்பம் வராதமுன்னெல்லாம் துணையாவார்போன்று வந்தவிடத்துவிட்டு நீங்குவாரென்பது உவமையாற் பெற்றாம். அவர் தமரானால் வரும் அழிவு தனியானால் வாராமையால் தனிமை தலையென்றார். எனவே அதுவும் தீதாதலறிக. (௪)

செய்தமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(இ - ள்.) செய்து - செய்துவைத்தாலும், மஞ்சாரா - காப்பாகாத, சிறியவர் - கீழ்மக்களது, புன்கேண்மை - தீநட்பு, எய்தலின் (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலின், எய்தாமை - இல்லாதிருத்தல், நன்று - நல்லது. எ - று.

(க - ரை.) சிறியவர்களுடைய தீநட்பானது ஒருவனுக்கு உண்டாதலினும் இல்லாதிருக்கை நல்லது - என்பதாம். * சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. காவலாகாமை - தொலைவினிருத்து விட்டு, நீங்கல் எய்தலி னெய்தாமை நன்றென்பதற்கு முன் உணர்த்தபடி உரைக்க. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் தொலைவிலே துணை யாகாதவர் நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

(இ - ள்.) பேதை - அறிவில்லாதவனது, பெருங்கேழீஇ நட்பின் - மிக நெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும், அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, ஏதின்மை - பகைமை, கோடியுறும் - கோடிப்பங்கு நல்லது, எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லார் நட்பைப் பார்க்கிலும் அறிவுடையார் பகை நல்லது - என்பதாம். * அறிவுடையவனது பகைமை, ஒரு தீங்குசெய்யா மையாலும், பேதையினது நட்பு, பிழைதீங்கும் செய்தலாலும், கோடியுறு மென்றார். (சு)

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

(இ - ள்.) நகை வகையராகிய (தாம் அறிதல் வகையராதற் கல்லாமல்) நகுதல் வகையராதற்கு ஏதுவாகிய, நட்பின் - நட்பால் (வருமவைகளின்) பகைவரால் - பகைவரால் (வருபவை) பத்தடுத்தகோடி - பத்துக்கோடி மடங்கு, உறும் - நல்லவையாம், எ - று.

(க - ரை.) நகைக் கேதுவாகிய நட்பைவிட பகைக்கேதுவாகிய நட்பு நல்லவையாம் - என்பதாம். * அந்நட்பாவது - விடரும், தூர்த்தரும், கழைக் கூத்தரும், போன்று பலவகையால், நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உண்டாகியது பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத் தொகுத்தகோடி அந் நட்பில் வருமின்பங்களில் அப்பகைவரால் வருந்துன்பங்கள் மிக நல்ல தென்பதாம். (எ)

ஒல்லுங் கருமம் முடற்றுபவர் தேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

அஉ - ஆம் - அதி - தீநட்பு.

உஎஞ

(இ - ள்.) ஒல்லுங் கருமம் (தம்மாலே) முடியுந்தொழிலை, உடற்றுபவர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கேண்மை - நட்பை, (அது கண்டால்) சொல்லாடார் (அதை அவரறியச்) சொல்லாமல், சோரவிடல் - தளரவிடக்கடவர், எ - று.

(க - வா.) தம்மாலே முடியுந் தொழிலே முடியாதாகச் செய்பவருடன் கொண்ட கட்பை விடக்கடவர் - என்பதாம். * சோரவிடல் - விடுகின்ற விதம் தோன்றுமல் ஒருகாலைக் கொருகால் ஒயவிடுதல், அறியச்சொல்லி னாலும், விடுக்கின்ற விதம் தெரிந்தாலும், (அப்போது பரிகரித்துப் பின்னும் கட்பாயிருக்க) நினைப்பாராகலால் சொல்லாடாவொன்றும் - சோரவிட லென்றும், சொல்லினர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே பேதை யர் - தெருவிப்பவர் - இயல்வது செய்யாதவர், இவர் நட்புத்தீமைகள் சொல்ல ப்பட்டன.]

(அ)

கனவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) வினைவேறு - தொழில்வேறு, சொல்வேறு - சொல்வேறு, பட்டார் - பட்டவரது, தொடர்பு - நட்பு, கனவினும் (நனவிலே மாத்திரமே யல்லாமல்) கனவிலும், இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாகும், எ - று.

(க - வா.) தொழில்வேறு, சொல்வேறு, பட்டவர் சிநேகமானது கனவி லுந் துன்பந்தரும் - என்பதாம். * தொழிலுஞ் சொல்லும் ஒவ்வாமல் வேறு வேறு யிருத்தல் - தொழிலிலே பகைவராயும், சொல்லிலே நட்பினராயும், இருக்கை திகழ்ச்சியிலே உண்டா யிருத்தலாலே, கனவினு மின்னாதென்றார், மன் - ஓ - அசை நிலை.

(கூ)

எனைத்துந் நூறுகுத லோம்பன் மனக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது) கெழீஇ - நட்பாடி மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது) பழிப்பார் - பழிசொல்லுவோரது, தொடர்பு - நட்பு, எனைத்தும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும், குறுகுதல் - தம்மைச்சேர்தலை, ஓம்பல் - பரிகரிக்கக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) வீட்டிலே தனித்திருக்கையிற் சினேகித்துச் சபையிற் பழிப்பவர் நட்புக்கொள்ளா திருக்கக்கடவர் - என்பதாம். * அவ்விரு செயலும் தீதாகலின் அவர் ஒருபோதும் தம்மைச் சேராதவிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டு மென்பதற்கு அவர் நட்பின்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வஞ்சர் நட்பின் றீமை சொல்லப்பட்டது.] (௰)

எண்பத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - தீநட்பு

முற்றிற்று.

அ௩ - ஆம் - அதி - கூடாநட்பு.

இனிமற்றைக் கூடாநட்புச் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது: பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம் கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங்காணி னெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

(இ - ள்.) நேரா - கூடாதிருந்தே, நிரந்தவர் (வாய்க்குமிடம் காணுமளவும்) புறத்திற் கூடிநட்பவரது, நட்பு - சிநேகம், சீரிடம் - வாய்க்குமிடத்தை காணின் - கண்டால், எறிதற்கு (அற) வெறிதற்குத் (தூணையாகிய) பட்டடை - பட்டடையாகும், எ - று.

(க - ரை.) வாய்க்குமிடங்கூடாதிருந்தவர் நட்பானது அந்த இடத்தைக் கண்டா லெறிதற்குப் பட்டடையாம் - என்பதாம். * எறியுங்காலம் வரா மூன் னெல்லாந் தாங்குவதுபோ லிருந்து வந்தவிடத்து அறவெறிவிப்பதா கிய பட்டடைக்கும் அப்படிப்பட்டதாகிய நட்பிற்கும் தொழிலொப்புமை யிருத்தலால் அதுபற்றி அந் நட்பைப் பட்டடையாக உபசரித்தார். (க)

இனம்போன் றினமில்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

(இ - ள்.) இனம்போன்று (தமக்கு) உற்றவர்போன்று, இனமல்லார் - உறுதவரோடு உண்டாகிய, கேண்மை - நட்பானது (இடம்பெற்றால்) மகளிர் - பெண்பாலார், மனம்போல - நெஞ்சம்போல, வேறுபடும் - வேறுபடும், எ - று.

(க - ரை.) உறவினர்போன்று உறவினராகாதவர் நட்பானது பெண் களிதயம்போல வேறுபடும் - என்பதாம். * நட்பு வேறுபடுதலாவது-இடம்பெற்றால் பழைய பகையே யாகுதல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கூடா நட்பினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணாக்க ரிது.

(இ - ள்.) நல்ல - நல்லவையாகிய, பல - பலநூல்களே, கற்றக்கடைத்தும் - கற்றவிடத்தும் (அதனால்) மனநல்லராகுதல் - மனந்திருந்தி நட்பினராகுதல், மாணார்க்கு - பகைவர்க்கு, அரிது - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) பலநூலைக் கற்றவிடத்து மனநலத்தராகுதல் பகைவர்க்கில்லை - என்பதாம். * நல்ல நூல் - மனக்குற்றங் கெடுப்பன. நல்லராகுதல் சலம் விடுதல், உட்சல முடையாராைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று கொள்ள லாகாதென்பதாம். (ங)

✓ முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னு
வஞ்சனை யஞ்சப் படும்.

அங - ஆம் - அதி - கூடாநட்பு.

உளை

(இ - ள்.) (கண்டபோது) முகத்தின் - முகத்தால், இனிய - இனிமையுள்ளனவாக, நகாஅ - சிரித்து, அகத்து - மனத்தால், இன்னு (எப்பொழுதும்) இனியராகாத, வஞ்சனை - வஞ்சகனை, அஞ்சப்படும் - அஞ்சல் வேண்டும், எ - று.

(க - ரை.) முகமலர்ந்து நகைத்து அகமலராத வஞ்சகருக்குப் பயப்பட வேண்டும் - என்பதாம். * நகையது வகையபற்றி - இனிய வென்றும், மனத்திலே சலம்தோன்று நிற்கவும் அதற்கு விரோதமாகிய நகையைப் புறத்திலே காட்டலால் வஞ்சரென்றும் அச்சலம் குறிப்பறிதற்குச் சாதனமாகிய முகத்தாலும் தோன்றுமையால்-அஞ்சப்படுமென்றும், சொல்லினர். [இவை இரண்டுபோட்டாலும் குற்றத்திற்கு எதுவாகிய அவர் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தி னமையா தவனையெனைத் தொன்றும்
சொல்லினுஞ் சோறற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) மனத்தின் - மனத்தால், அமையாதவனை (தம்மோடு) பொருந்தாதவனை, எனைத்தொன்றும் - யாதொரு கருமத்திலும், சொல்லினுல் - சொல்லினால், தேறற்பாற்று - தெளிதன் முறைமையது, அன்று - அல்ல (என்று நீதிநூல்) சொல்லும், எ - று.

(க - ரை.) மனமொவ்வாதவனை யாதொரு சொல்லாலுந், தெளிதல் கூடாது - என்பதாம். * பகைமை மறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச் சொல்லை நல்ல சொல்லென நினைத்து அவனைக் கருமங்களிலே தெளிதல் நீதிநூலின் முறைமை அன்றென்பதாம். (இ)

நட்டார்போ ன்னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

(இ - ள்.) நட்டார்போல் - நட்பினர்போல், நல்லவை - நன்மையைத் தருஞ் சொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாலும், ஒட்டார்சொல் - பகைவர் சொற்கள் (அது தாராமை) ஒல்லை - விரைவிலே (சொல்லிய பொழுதே யென்றபடி) உணரப்படும் அறியப்படும், எ - று.

(க - ரை.) நட்பாளர்போல நல்ல சொற்களைச் சொன்னாலும் பகைவர் சொற்கள் நலந்தாராமை யறியப்படும் - என்பதாம். * சொல்லினைவே அவர் அவை சொல்லாமையே பெற்றும். பகைவராதலால், தீமை தருதற்கு ஐயமில்லை யென்பதற்கு ஒல்லையுணரப் படுமென்றார். (சு)

சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான்.

(இ - ள்.) வில்வணக்கம் - வில்லினது வணக்கம், தீங்கு (எற்றவர்க்குத்) தீமைசெய்தலை, குறித்தமையான் - குறித்ததனால், ஒன்னார்கண் - பகைவரிடத்தே (பிறக்கும்) சொல்வணக்கம் - சொல்லினது வணக்கத்தையும், கொள்ளற்க (நமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று) நினையாதிருக்கக்கடவர், எ - று.

கூடாநட்பு.

(க – ரை.) வில்வணக்கந் தீங்கைத் தருதலால் பகைவரிடத்துச் செல்வணக்கங் கொள்ளாதிருக்கக் கடவர் - என்பதாம். * தம் வணக்கம் அன்றென்பது தோன்ற சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும், வணங்குத லொப்புவமைபற்றி அதன் குறிப்பையே ஏதுவாக்கியும் சொல்லினர். வில்வினன்குறிப்பு அவனிறுகிய வில்வணக்கத்தின்மேல் நிற்றலால் பகைவரது குறிப்பும் அவரிறுகிய சொல்வணக்கத்தின் மேலதாயிற்று. இதுவும் தீங்கு குறித்த வணக்கமென்றேகொண்டு அஞ்சிக்காக்க வேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவனைச் சொல்லாலே தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுத கண்ணீரு மனைத்து.

(இ – ள்.) (பகைவர் குறிப்பை அறியவல்லார்க்கு) ஒன்னார் - பகைவர், தொழுதகையுள்ளும் - கும்பிட்ட கையுள்ளும், படை - ஆயுதமானது, ஒடுங்கும் - மறைந்திருக்கும், அழுதகண்ணீரும் (அவர்) அழுதகண்ணீரும், அனைத்து -, அப்படியே, அது மறைந்திருத்தற்கு இடமாம், எ – று.

(க – ரை.) பகைவர் கும்பிட்ட கையோடு மாயுத மறைந்திருக்கும், அப் பகைவ ரழுதகண்ணீரு மப்படியே - என்பதாம். * தாம் கட்பென்பதனைத் தங்கையாலும், கண்ணாலும், கம்புவித்துப் பின் கொல்லுதற்கு எடுக்க விருக்கின்ற ஆயுதம் ஆலோசித் தறியும்போது நம்புவிக்கின்றபொழுதே அவைகளுள்ளே தோன்றுமென்பதற்கு ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தமது தளர்ச்சி காட்டித் தொழுதாலும், அழுதாலும், அவர் குறிப்பையே நோக்கிக் காத்துக்கொள்க வென்பதாம். [இதனால் அவரைச் செயலால் தெளியலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை யகச்செய்து
கட்பினுட் சாப்புல்லர் பாற்று.

(இ - ள்.) (அரச நீதியானது) மிகச்செய்து (புறத்திலே நட்பை) மிகச் செய்து, தம்மெள்ளுவாரை (உள்ளே) தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள் (தாமும்) அந்நட்பினிடத்தே நின்று, நகச்செய்து - புறத்திலே (அவர்) மகிழும்படிசெய்து, சாப்புல்லர்பாற்று (உள்ளே அது) சாம்படிக்குப் பொருந்துந் தன்மையுடைத்து, எ - று.

(க - ரை.) இராசநீதியானது புறத்து நட்பை மிகச்செய்து இகழ்பவரை நட்பில் மகிழும்படிசெய்து பொருந்துந் தன்மையுடையது-என்பதாம். * நின்றென்பதும், அரசநீதி யென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. உள்ளொன்று புறமொன்றாதல் ஒருவருக்குத் தகாதாயினும் பகைவரிடத்தானால், தகுமென்பது நீதிநூலது துணிவென்பதற்கு அதன்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். எள்ளுவாரைப் புல்லெனக் கூட்டுக. (௯)

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) பகை (தம்) பகைவர், நட்பாங்காலம் - நட்பினராய் நடக்குங் காலம், வருங்கால் - வந்தால், முகம் (தாமும்) முகத்தால், நட்டு (அவரோடு) நட்புச்செய்து, அகம் - மனத்தால், நட்பு - நட்பை, ஒரீஇ - நீங்கிவிடல் (பின் அதுவும்) விடக்கடவர், எ - று.

அச - ஆம் - அதி :

பேதைமை. உஎகூ

(க - ரை.) பகை நட்பாகுங்காலத்தில் முகநட்பாய்ச் சிநேகித்து அகநட்பு விடல்வேண்டும் - என்பதாம். * அக்காலமாவது : தம்மாலும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கக்கூடாதவளவு இதனாலே கூடுமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அந்நட்பிடத்து நடக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (௰

எண்பத்திமூன்றாம்-அதிகாரம்-கூடாநட்பு

அச - ஆம் - அதி - பேதைமை.

இனி அந்நட்பை எதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாலே சொல்லத்தொடங்கினார். அப்பகை தான் முழுவதும் விடலாகாத குற்றமாகிய குரோதத்தாலும், காமத்தாலும் வருவதாம். அவைகளுள் குரோதத்தால் வருபவை ஐந்திகாரத்தாலும் காமத்தால் வருபவை ஐந்திகாரத்தாலும் சொல்லுதற்கு அவ்விரண்டுக்கும் அடியாகிய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பேதைமை சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது : யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டேதியம் போக விடல்.

(இ - ள்.) பேதைமையென்பது - அறியாமையென்று சொல்லப்படுவது, ஒன்று (மற்றைக் குற்றங்களினெல்லாம் மிகுந்த) தொன்று, யாதெனின் (அது) யாதென்று வினவினால், ஏதங்கொண்டு (தனக்குக்) கேடுதரு மவைகளைக் கைக்கொண்டு, ஊதியம் - ஆக்கந்தருமவைகளை, போகவிடல் - ஆகவிடுதல், எ - று.

(க - ரை.) அறியாமை யென்பதியாதென்றால் குற்றங்களைக் கொண்டு இலாபத்தை விடுதல்-என்பதர்த்தம். * கேடு-வறுமை, பழிபாவங்கள், ஆக்கம், செல்வம், புகழறங்கள், பேதைமை - தானே தன் னிருமைப்பயனும் கெடுத்துக்கொள்ளுத லென்பதாம். (க)

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.

(இ - ள்.) (ஒருவனுக்கு) பேதைமையுளெல்லாம்-பேதைமை யெல்லாவற்றுள்ளும், பேதைமை - மிகுந்த பேதமையாவது, கையல்ல தன்கண்—(தனக்கு) ஆகாதசெய்கையில், காதன்மை - ஆசையை, செயல் - செய்தல், எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லாமை - எல்லாவற்றுள்ளு மறிவில்லாமை யாவது ஆகாத செய்கையைச் செய்தல்-என்பதாம். * இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்தசெயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பேதைமையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது] (உ.)

உ அ0

அச - ஆம் - அதி - பேதைமை.

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.

(இ - ள்.) நாணாமை (நாணவேண்டு மவைகளுக்கு) நாணாமையும், நாடாமை (நாடவேண்டு மவைகளை) நாடாமையும், நாரின்மை (யாவரிடத்தும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமையும், யாதொன்றும், (பேணவேண்டுமவைகளுள்) யாதொன்றையும், பேணாமை - பேணாமையும், பேதை தொழில் - மூடனது தொழில்களாம், எ - று.

(க - ரை) நாணுமையும் நாடாமையும் ஆசையின்மையும் யாதொன்றையும் பேணுமையும் அறிவீனனுடைய தொழில்களாம் - என்பதாம். * நாணவேண்டுமவை - பழிபாவங்கள், நாடவேண்டுமவை, கருமங்களிலே விதி விலக்குகள், முறிதல், கண்ணழுதல், பேணவேண்டுமவை, குடிப் பிறப்புக் கல்வி யொழுக்க முதலாயின, இவை பேதைக்கு எந்நாளும் இயல்பாய் வருதலாலே தொழிலென்றார். (க)

ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையாரில்.

(இ - ள்.) ஓதி (மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு எதுவாகிய நூல்களை) ஓதியும், உணர்ந்தும் (அவ்வடக்கத்தால் வரும்பயனை) அறிந்தும், பிறர்க்கு-பிறருக்கு, உரைத்தும் (அதனை அறியும்படி) சொல்லியும், தான்-தான், அடங்கா (அவை) அடங்கி நடவாத, பேதையின் - மூடன்போல், பேதையார் - மூடர், இல் (உலகில்) இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) கற்றறிந்தும் பிறர்க்குக் கற்பித்துந் தானடங்காத அறிவீனன்போ லறிவீன னில்லை - என்பதாம். * இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்று மருந்தில்லாமையாலும், பேதையிற் பேதையாரில்லென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பேதையது தொழில் பொதுவகையால் சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுவர். (௭)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதையெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு.

(இ - ள்.) பேதை - மூடனானவன், எழுமையும்-வரும்பிறவிகளிலெல்லாம், தான் - தான், புக்கு - புகுந்து, அழுந்தும் - அழுந்துதற் கிடமாகிய, அளறு - நரகத்தை, ஒருமை - இவ்வொரு பிறப்புள்ளே, செயலாற்றும் - செய்துகொள்ள வல்லவனாவான், எ - று.

(க - ரை.) அறிவீனன் வரும் பிறவிகளிற் புகுந்து நரகத்தை யேற்றுக் கொள்வான் - என்பதாம். * எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாய் அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின் எழுமையுமென - முற்றும்மை கொடுத்தார். இவ்விடத்துப் பிறப்புகளிலும் கொடுவினை வசத்தால் அந்நரகத்துன்பமே அனுபவித்து வருதலால் - எழுமையுந் தான் புக்கழுந்து மளறென்றார். நெடுங்காலம் தான் நரகத்துன்பம் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாம். கொடுவினைகளையே அறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செய்து கொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆற்றுமென்றார். [இதனால் அவன் மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அச - ஆம் - அதி - பேதைமை. ௨

பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.

(இ - ள்.) கையறியா - செய்யுமுறைமை யறியாத, பேதை - மூடனாகிய, வினை - ஒருதொழிலை, மேற்கொளின் - மேற்கொள்ளுவானாயின், பொய்படும் (அதுவும்) புரைபடும், ஒன்றோ (அது) ஒன்றுதானே புரைபடினும் (தானும்) தலைபூணும், எ - று.

(க - ரை.) மூடனொருதொழிலை மேற்கொள்வானாயி னத்தொழில் குற்றப்படுமன்றியு மவன்தலை பூணுவான் - என்பதாம். * புரைபடுதல் - பின் ஆகாதபடி யுள்ளழிதல், அதனையும் கெடுத்துத் தானுங் கெடுமென்பதாம். [இதனால் அவன்செல்வம் படைக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஏதிலாராத் தமர்பசிப்பர் பேதை

பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(இ - ள்.) பேதை மூடனாவன், பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வத்தை, உற்றக்கடை (ஊழால்) அடைந்தவிடத்து, ஏதிலார் (தன்னோடு) ஒருசம்பந்தமு மில்லாதவர், ஆர-நிறைய, தமர் (எல்லாச்சம்பந்தமுமுடைய) தம்மவர், பசிப்பர் - பசித்திருப்பர், எ - று.

(க - ரை.) அறிவீனன் - செல்வ மடைந்தவிடத்து அயலாரநுபவிக்கச் சுற்றத்தார் பசித்திருப்பர் - என்பதாம். * எல்லா நன்மைகளும் செய்து கொள்ளற்குச் சாதனமென்பது தோன்ற பெருஞ் செல்வமென்றும், அதனைப்படைக்கும் வலிமை இல்லாமைதோன்ற, உற்றக்கடையென்றும், எல்லாம் பெறுதல் தோன்ற, ஆரவென்றும், உணவும் பெருமைதோன்றப் பசிப்பவென்றும் சொல்லினர். (எ)

மையலொருவன் களித்தற்றற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

(இ - ள்.) பேதை - மூடனாவன், தன்கை - தன்கையில், ஒன்று - ஒருபொருளை, உடைமை பெறின் - உடையனாகப் பெற்றானாயின், மையலொருவன் - பித்தினையுடைய ஒருவன் - களித்தற்று (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டு - மயங்கியது போலும், எ - று.

(க - னா.) அறிவில்லான் பொருளைப் பெற்றுஞகில் வெறியினையுடைய வொருவன் மதுவுண்டு மகிழ்ந்தாற்போலும் - என்பதாம். * ஆல் - அசை. பெறினெனவே - அவன் ஊழாலல்லது தன்னுலே பெருமை பெற்றும். பேதைமையும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேர உடைமையால் அவன் செய்காரியங்கள் மையலும் மதிகளிப்பும் ஒருசேர உடையவன் செய்காரியங்கள்போலே தலைதடுமாறு மென்பதாம். [இவை இரண்டுபோட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்த விடத்துப் பயன்கொள்ளும் விதம்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பெரிதினது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவ தொன்றில்.

நம் - அந்தி - புல்லறிவாண்மை.

மரிவின்கண். (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து (அப்பிரிவு) தருவது (இரு வருக்கும்) துன்பமாகிய, பீழையொன்று - துன்பமொன்று, இல்லை - இலகு (தூய்மை) யில்) பேதையார் - மூடரது, கேண்மை (தம்முட்கொண்ட) நட்பு. பெரிது - மிகவுமினிது, எ - று,

(க - னா.) பிரிவினிடத்துத் துன்பமில்லை அறிவில்லார் நட்புமிகவுமினிதாம் என்பதாம். * தினந்தோறும் தேய்ந்து வருதலால் துன்பந்தாராதாகலின். புகழ்வார்போன்று பழித்தபடி. [இதனுல் அவனது நட்பின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கழா அக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றுற் சான்றோர்
குழா அத்துப் பேதை புகல்.

(இ - ள்.) சான்றோர் - பெரியோரது, குழா அத்து - சபையினிடத்து, பேதை - மூடனனவன், புகல் - புகுதல், கழாஅக்கால் - கழுவாதகாலே, (அசுத்தமிருத்த காலேயென்றபடி) பள்ளியுள் (இன்பந்தருஞ்) சயனத்தின்மேல், வைத்தற்று - வைத்தல்போலும், எ - று.

(க - கா.) பெரியோர் சபையி லறிவில்லான், புகுதல் கழுவாதகாலே சயனத்தில் வைத்தல்போலும் - என்பதாம். * ஆல்-அசை. அதனால் அச் சயனமும் இழிவு செய்யப்படும் விதம்போல் இவனால் இச்சபையும் இழிவு செய்யப்படு - மென்பதாம். [இதனால் அவன் சபையிடத்து இருக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எண்பத்திநான்காம்-அதிகாரம்-பேதமை

முற்றிற்று.

அரு - ஆம் - அதி - புல்லறிவாண்மை.

இனி மற்றைப்புல்லறிவாண்மை சொல்லுகின்றார். அது புல்லிய அறிவை ஆளுந்தன்மையென விரியும்.

அஃதாவது: தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவனாக மதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும். உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமை.

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா லையா துலகு.

(இ - ன்.) இன்மையுள் (ஒருவனுக்கு) இல்லாமை பலவுள்ளும், இன்மையிலுஞ்ச இல்லாமையாவது, அறிவின்மை - அறிவில்லாமை, பிறிதின்மை - மற்றைப் பொருளில்லாமையோ வெனின் (அதனை) உலகு - உலகத்தார், இன்மையா (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, ஐயாது - கொள்ளார், எ - று.

(க - கா.) இல்லாமையுள்ளே யில்லாமையாவது [illegible] பொருளில்லாமையை யுலகத்தாரில்லாமையாக வெண்ணுந். என்பதாம். *புல்லறிவாளர் செல்வமடைந்த விடத்தும் இம்மை [illegible] யாமையால், அதனை இன்மையுளின்மை யென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையடைந்த விடத்தும் அப்பயனை யிழவாமையால், அதனை யின்மையுளுமை யாவை யாதென்றும் சொல்லினர். [இதனுற் புல்லறிவின் குற்றமும் தெரிவிக்கப்பட்டது.]

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(இ - ள்.) அறிவிலான் - புல்லறிவுடையவன், நெஞ்சுவந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈதல் (ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல் கூடியதாயின் அதற்குக் காரணம் பெறுவான்-பெறுகின்றவனது, தவம் - கல்வினையே, பிறிதியாதும்-வேறொன்றும், இல்லை - இல்லை, எ - று.

(க - கா.) அறிவில்லா னொருவனுக் கொன்றைக் கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்பவனது தவமாம் - என்பதாம். *புல்லறிவாளரும் - ஒரோவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால் அவரும், நல்வினை செய்வானொன் பார்க்குபெறுவான். வீழ்பொருள் அடைந்தவன் போல்வதல்லது, இம்மை கோக்கியாவது, மறுமை நோக்கியாவது ஈகின்ற நல்லனெனச் சொல்லிய படி. [இதனால் புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து நல்லவை செய்தலறியாமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(இ - ள்.) அறிவிலார் - புல்லறிவுடையோர், தாம் - தாமே, தம்மை-தங்களை, பீழிக்கும் - வருத்தும், பீழை - வருத்தமானது, செறுவார்க்கும். வருத்துதற்கு உரிய பகைவர்க்கும், செய்தல்-செய்தல், அரிது-அரிதாம், எ-று

(க - கா.) அறிவில்லார் தங்களை வருத்தும் வருத்தமானது வருத்தப்படுத்தும் பகைவர்க்குஞ் செய்தலரிது - என்பதாம். *பகைவர் தாம் அறிந்த ஒரு தீங்கைக் காலம் பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை பழிபாவ முதலான பலவும் எக்காலமும் செய்ய மாட்டாமையால், அவர்க்கும் செய்தலரிதென்றார். [இதனால் அவர் தம்மிடத்துத் தீயவை செய்தலே அறிவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை
யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) வெண்மை யெனப்படுவது - புல்லறிவுடைமை யெனப்படுவது, யாதெனில் - யாதென்றால் (அது) ஒண்மை யுடையம்யாம், நல்லறிவுடையோம்யாம், என்னும் - என்று (தம்மைத்தாமே நன்கு மதிக்கும்) செருக்கு - மயக்கம், எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லாமையென்று சொல்லப்படுவ தியாதென்றால், நல்லறிவுடையோ மென்னு மயக்கமாம் - என்பதாம். * வெண்மை, இளமை, அது அறிவு முதிராமை, உலகத்தார் இகழ்தல் அறிந்திருந்தும் அப்படி மதித்தலால் மயக்கமென்றார். (ச)

அதி

- புல்லறிவாண்மை

கல்லாதது ஒழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

பதிற் — புல்லறிவாளர்) கல்லாத (தாம்) கல்லாத நூல்களையும், மேற்கொண்டொழுகுவராக) மேலிட்டுக்கொண்டு, ஒழுகல் - நடக்குதல், கசடறதீர்ந்த வல்லதூஉம் - சற்றதொருநூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும், ஐயம்-ஐயத்தை, தரும் (பிறருக்கு) விளைக்கும், எ - று.

(க - ரை.) கல்லாத நூற்களைக் கற்றோமென்று சொல்லுதல் சற்ற நூல்களையுஞ் சந்தேகப்படுத்தும் - என்பதாம். * உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஐயம்-இவர் அந்தநூலிலே வல்லவனென்பதும், இப்படித்தானிருக்மோ வென்பது. (நு)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி.

(இ - ள்.) (புல்லறிவாளர்) தம்வயின் - தம்மிடத்து உண்டாகும், குற்றம் குற்றங்களை, மறையாவழி (அறிந்து) கடியாராயின், அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை, மறைத்தலோ (ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும், புல்லறிவு - அற்பவறிவாகும், எ - று.

(க - ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக் கடியாராயின் அதுவே யறிவில்லாமை - என்பதாம். * குற்றமறைத்தலாவது - அவைகளை - இல்லாமற் - போகச்செய்தல். மறைக்கப்படுமவை, பலவுள்ளும் உயர்ந்தவைகளெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்தவொன்றையே மறைத்து அவ்வளவிலே தம்மையும் உலக நடையுள்ளவராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(இ - ள்.) அருமறை - பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளை, சோரும் (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாது போக்கும், அறிவிலான் - புல்லறிவாளன் (அவ்வுறுதி அறியாமையால்) தானே - தானே, தனக்கு - தனக்கு, பெருமிறை - மிகுந்த வருத்தத்தை, செய்யும் - செய்வான், எ - று.

(க - ரை.) இரகசியப்பொருளைப் போக்கு மறிவில்லான் தனக்குத்தானே வருத்தத்தைச் செய்வான்-என்பதாம். * மிகுந்த வருத்தம் - பொறுத்தற்கரிய துன்பம். (எ)

ஏகவுஞ் செய்கலான் றான்றேறு னவ்வுயிர்
போழு மளவுமோர் நோய்.

(இ - ள்.) (புல்லறிவாளன்) ஏகவும் (தனக்கு) உறுதியானவைகளை (அறிவுடையார்) சொல்லவும், செய்கலான் - செய்யான் (அதுவல்லாமல்) தான்-தானேகவும், தேறான் (இவை செய்பவையென்று) அறியான், அவ்வுயிர்-அந்தவுயிர், போமளவும் (உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும், ஓர் நோய் (பூமிக்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம், எ - று.

(க - ரை) அறிவில்லான் பிறரேவவுந் தனக்குறு;— தானுகவுந் தெளியான் - என்பதாம். * உயிர்தான் யிருந்தும் நின்ற தேகவசத்தால் மயங்குந் தன்மையதாய்: அவ்வுயிரொன்றும் அதனினீங்கிய பொழுதே அதற்கு இரண்டு கூடுதலால், போமளவுமென்றும், குலமலை முதலானவைகளுஞ் பூமிக்கு இப்பாவ வடம்பு பெருஞ்சுமையாய்த் துன்பஞ்செய்தலாலென்றும் சொல்லினர்.

காணுதார் காட்டுவான் முன்காணுன் காணுதான்
கண்டானுந் தான்கண்ட வாறு.

(இ - ன்.) (தன்னை எல்லா மறிந்தவனுக மதித்தலால்) காணுதான் (பிறரால் ஒன்றை) அறியுந்தன்மை யில்லாதவனை, காட்டுவான் - அறிவிக்கப்புகுவோன், தான்காணுன் (அவனுலே பழிக்கப்பட்டுத்) தான் அறியாதவனுய் முடியும், காணுதான் (இனி) அவ்வறியுந்தன்மை யில்லாதவன் (தான் கொண்டது விடாமையால்) தான் கண்டவாறு - தான் அந்தவிதத்தால், கண்டானும் (அதனை) அறிந்தவனுய் முடியும், எ - று.

(க - ரை.) ஒன்று மறியாதவனைக் காட்டுவான் தானறிவில்லாதவனுவான்-என்பதாம். * புல்லறிவாளனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் பொருந்துவதன் றென்பதாம். (கூ)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) உலகத்தார் - உயர்ந்தோர் பலராலும், உண்டென்பது - உண்டெனப்படுகிற பொருளை, இல்லென்பான் (தன் புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவோன் (மனிதனென்று நினைக்கப்படான்) வையத்து - பூமியிலே, அலகையா (காணப்படுகிற) ஒரு பேயென்று, வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவோன், எ - று.

(க - ரை) பெரியோர்களுண்டென்பதை யில்லையென்பவன் பேயென்றெண்ணப்படுவோன் - என்பதாம். * கடவுளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், முதலாக அவர் உண்டெனப்படுமெவை பலவாயினும் சாதி யொருமைப்பற்றி உண்டென்பதென்றும், பேயும் இல்லையென்பவனும் தானே வேண்டியவை சொல்லலால் ஒத்தலும், வடிவால் ஒவ்வாமையும் உடைமையால் தன்னுடம்பை மறைத்து மக்களுடம்பிலே தோன்றுதல் வல்லவிலகையென்றும் சொல்லினர். [இவை நான்கு பாட்டாலும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

எண்பத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-புல்லறிவாண்மை

மூற்றிற்று.

---

2 [redacted]

ஆம் - அதி - இகல்.

இனி அனைகளால் வரும் குரோத காமங்களுள் அரசர்க்குக் குரோதமே அதிகமாயுள்ளதாதலால் அவனுல் வருமவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இகல் சொல்லுகின்றார்.

இதாவது: இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைத்தற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்க்கும் = எல்லவுயிர்களுக்கும், பகலென்னும் (பிற வுயிரோடு) கூடாமையென்னும், பண்பின்மை - தீயகுணத்தை, பாரிக்கும் - வளர்க்கும், நோய் - குற்றமாவது, இகல் - மாறுபாடாம், என்ப - என்று தூலோர் சொல்லுவர், எ - று.

(க - ரை.) எல்லாவுயிர்க்குந் தீயகுணத்தை வளர்க்குங் குற்றமாவது மாறுபாடாம் - என்பதாம். * மக்களையும் விலங்குகளோடு ஒப்பாக்குவதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், கூடாத தீக்குணத்தை நின்று விளைத்தலால், பகலென்னும் பண்பின்மை யென்றும் சொல்லினர். [இதனுல் மாறுபாட்டது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பகல்கருதிப் பற்ரு செயினு மிகல்கருதி
யின்னுசெய் யாமை தலை.

(இ - ள்.) பகல் (தம்மோடு) கூடாமையை, கருதி - நினைத்து, பற்ரு - வெறுப்பவைகளே, செயினும் (ஒருவன்) செய்தாலுயினும், இகல்கருதி (அவனேடு) மாறுபடுதலைக் குறித்து, இன்னு - துன்பத்தருமவைகளே, செய்யாமை (தாம் அவனுக்குச்) செய்யாமை, தலை = உயர்ந்தது, எ - று.

(க - ரை) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்தாலுயினும் துன்பந் தருமவைகளேச் செய்யாமை தலேமை - என்பதாம். * துன்பந் தருமவைகளேச் செய்யில் பகைமைவள்ளத் தாம் தாழ்ந்து வருதலாலும் ஒழியில் அவ் வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கிவருதலாலும், செய்யாமை தலே யென்ரூர். (உ)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) இகலென்னும் - மாறுபாடெனப் படுகின்ற, எவ்வம் - துன்பத்தைச் செய்யும், நோய் - நோயை, நீக்கின் (தன் மனத்திலிருந்து) நீக்குவானுயின் (அந்நீக்குதல்) தவலில்லா (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏதுவாகிய தாவில் கெட்டாத, விளக்கம் - புகழை, தரும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவானுயினது புகழைத்தரும் என்பதாம். * யாவரும் நட்பாதலால் எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுக் கொடை முதலான காரணங்களால் புகழ்பெறு மென்பதாம். (ஊ)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு(மிகலென்னுங் — மிக்கென்னுங்-
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(இ - ள்.) இகலென்னும் - மாறுபாடெனப்படுகின்ற, துன்பங்கள் பலவினும், துன்பம் - மிகுந்ததுன்பம், கெடின் (ஒருவனுயாயின் (அவ்வில்லாமை) இன்பத்தள் - இன்பங்கள் பலவினும், இந்த வின்பத்தை, பயக்கும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க - னா.) ஒருவனுக்கு மாறுபாடாகிய துன்ப நீங்குமாயினது மிகுந்த வின்பத்தைத்தரும் - என்பதாம். * துன்பத்துட் டுன்பம் - மாறுபாடுடையோன் பலரோடும் போர்செய்து வலிமை தொலைதலால் யாவர்க்கும் வெளியனு யிருப்பது அதனைவினாவிலேதருதலால், இகலென்னு மெவ்வமென்றார், இன்பத்தினின்பம் மாறுபாடில்லோன் யாவரு நட்பாகலால் எல்லாப்பயனும் பெற்றிருப்பது. (உ)

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே.
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

(இ - ள்.) இகல் - மாறுபாடு (தம்மனத்திற் றோன்றியவிடத்து) எதிர்சாய்ந் தொழுகவல்லாரை (அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) சாய்த்து நடக்கவல்லவரை, மிகலூக்கும் - வெல்லநினைக்கும், தன்மையவர் தன்மையையுடையவர், யாரே - யாவர், எ - று.

(க - னா.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெல்ல நினைப்பவர் யார்-என்பதாம். * மாறுபாட்டை நீக்கி நடத்தல் வேந்தருக்கு எவ்விதத்தாலும் அரிதாகலால் வல்லாரையென்றும் அவர் யாவர்க்கும் நட்பாகலால், அவரை வெல்ல நினைப்பவர் யாவருமில்லையென்றுஞ் சொல்லினர். [இவை கான்கு பாட்டாலும் மாறுபடாதவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுந் கெடலு நணித்து.

(இ - ள்.) இகலின் (பிறரோடு) மாறுபடுதலிலே, மிகல் - மிகுதல், இனிதென்பவன் (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிர் வாழக்கை, தவலும் - பிழைபடுதலும் (நணித்து) சிறிதுபொழுதிலுண்டாம், கெடலும் - முழுதுங் கெடுதலும், நணித்து - சிறிதுபொழுதிலுண்டாம், எ - று.

(க - ரை.) மாறுபடுதலை யினிதென்பவன் வாழ்க்கையானது வழுவுதலுங் கெடுதலுமுண்டாம் - என்பதாம். * மிகுதல் - மேலுமேலு மெழும்பல்-இனிதென்பது தான் வெல்லுதல், குறித்தல், பிழைபடுதல், வறுமையாலே துன்பப்படுதல், முழுதுங் கெடுதல், இறத்தல், பொருட்கேடும், உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதே உண்டாகு மென்பதாம். (௬)

மிகன்மேவு மெய்ப்பொருழ் காணா ரிகன்மேவு
மின்னா வறிவி னவர்.

(இ - ள்.) இகன்மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையுடைய, இன்னா - துன்பஞ்செய்கின்ற, அறிவினவர் - அறிவையுடையவர், மிகன்மேவும்- வெற்றிபொருந்துதலையுடைய, மெய்ப்பொருள் - நீதிநூற்பொருளை, காணார்- அறியமாட்டார், எ - று.

ஆம் - அதி - இகல்.

(க - ரை) மாறுபாட்டாற் றுன்பஞ்செய்யு மறிவினையுடையவர் நீதிநூற் பொருளை யறியார் - என்பதாம். * இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்கும் தீங்கை உண்டாக்கும் அறிவு வெற்றிவழி நின்றார்க்கு உண்டாவது காணப்படும் பிரயோஜனத்தை யுடையதாதலால் மெய்ந்நூலெனப்பட்டது. மாறு பாட்டினாலே அறிவுகலங்குதலால் காணாரென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மாறுபட்டவர்க்கு வரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(இ - ள்.) இகலிற்கு (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடு தோன்றிய விடத்து, எதிர்சாய்தல் (அதற்கு) எதிரிடுதலே யொழிதல், ஆக்கம் (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம், அதனை - அம்மாறுபாட்டிலே, மிகல் - மிகுதலே, ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவானாயின், கேடு - கேடும், ஊக்குமாம் (தன்னிடத்து வருதலே) மேற்கொள்ளும், எ - று.

(க - ரை.) மாறுபாட்டிற் கெதிர்சாய்தலே செல்வம் அதை மேற்கொள்ளிற் கேடாம் - என்பதாம். * எதிர்தல் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் சாய்ந்த பொழுதே வருதலால் சாய்தலாக்கமென்னார். (அ)

இகல்காண் டக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல் காணுங் கேடு தரற்கு.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) ஆக்கம் வருங்கால் (தன்னிடத்து) ஆக்கம் வரும் போது (காரணம் உண்டாயினும்) இகல் - மாறுபாட்டை, காணன் - நினையான் - கேடுதரற்கு (தனக்குக்) கேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்து (காரணம் இல்லாதிருந்தும்) அதனை - அதனிடத்தே, மிகல் - மிகுதலே, காணும் - நினைப்பான், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் செல்வம் வரும்போது மாறுபாட்டைக் காணன், கேடு வரும்போ ததனை நினைப்பான் - என்பதாம். * மாறுபாட்டால் வருங் கேடு பிறரால் அன்றென்பது தோன்ற தரற்கென்றார். ஆக்கக் கேடெட்குமுன் மாறுபட்டாமையும் படுதலும் உண்டாமென்பதாம். (கூ)

இகலான மின்னாத வெல்லா நகலான
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) இகலான் - மாறுபாடொன்றினாலே, இன்னாதவெல்லாம் - துன்பஞ் செய்பவையெல்லாம், ஆம் - உண்டாகும், நகலான் - நட்பொன்றினாலே, நன்னயமென்னும் - நல்ல நீதியென்னும், செருக்கு - பெருஞ்செல்வம், ஆம் - உண்டாகும், எ - று.

(க - ரை.) மாறுபாட்டாற் றுன்பமெல்லாமுண்டாம், நட்பால் செல்வமுண்டாம் - என்பதாம். * இன்னாதன-வறுமைபழிபாவங்கள் முதலானவை நகல், மகிழ்தல் அதுவும் செருக்கென்பதும் தன்றன் காரணங்களுக்காயின, நயமென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவ்விருமையும் செல்லப்பட்டன.] (ஈ)

எண்பத்தாறும் - அதிகாரம் - இகல்.

முற்றிற்று.

அ எ - ஆம் - அதி - பகை

2 அ கூ

அஃதாவது : அறிவில்லாமை முதலாகிய குற்றங்களுடைமையால் பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பகையில்லாமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இகல் இவ்விடத்தே சிறப்புவகையால் விதிக்கின்றாராகலால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார் மேன் மேக பகை.

(இ - ள்.) வலியார்க்கு (தம்மின்) வலியவர்க்கு, மாறேற்றல் - பகையாயெதிர்தலை, ஓம்புக - ஒழியக்கடவர், மெலியார்மேல் - மற்றை மெலியவர்க்கு, பகை - பகையாகுதலை, ஓம்பா - ஒழியாமல், மேக விரும்பக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) வலியவர்க் கெதிர்தலை நீங்கக்கடவர். மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர் - என்பதாம். * வலியாரொன்ற விடத்துத் துணைவலியும் அடங்கலால், மெலியாரொன்ற விடத்துத் துணைவலியில்லாமையும் கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படைபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைத்துணையும், நல்லறிவுடைமை நீதிவழியொழுகல் முதலாகிய ஒற்றுமைத்துணையும், என விரண்டாம். அவ்விரண்டு மில்லாரை வெல்வது ஒரு வலிமை தொலையாமையான் அவரோடு-பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. [சிங்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

அன்பில னென்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(இ - ன்.) (ஒருவன்) அன்பிலன் (தன் சுற்றத்தார்மேல்) அன்பிலன், ஆன்றதுணையிலன் (அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன், தான் றுவ்வான் (அதன்மேல்) தான் வலியிலன் அப்படிப்பட்டவன், எதிலான் (தன்மேல் வந்த) பகைவனது, திப்பு - வலிமையை, என்பரியும் - எப்படி தொலைப் பான், எ - று.

(க - ரை.) அன்பும் துணையும் வலிமையு மில்லாதவன் பகைவனது வலிமையை யெப்படி நீன்குவான் - என்பதாம். * சுற்றமும் முன்சொல் லப்பட்ட இருவகைத்துணையும் தன் வலியும் இலனாகலால் அவன்மேலே செ ல்வார்க்கு வலிவளர்வதல்லாமற் றேயுமா தென்பதாம். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்சு மெளியன் பகைக்கு.

(இ - ன்.) (ஒருவன்) அஞ்சும் (அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்சு வான், அறியான் (அறியவேண்டு மவைகளை) அறியான், அமைவிலன் - (பிற ரோடு) நீ பொருத்தமிலன், ஈகலான் (இவ்வகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடையவன் (இப்படிப்பட்டவன்) பகைக்கு - பகைவர்க்கு, தஞ் சமெளியன் - மிகவெளியனாவான், எ - று.

- அதி - பகைமாட்சி.

(க. ரை) அஞ்சுபவ னும் மறியாதவனும் நட்பில்லாதவனும் முலோபனுமா னவன் பகைவர்க்கெ ளியவனாவான் - என்பதாம். * தஞ்சமெளியனென்ப வை ஒவ்வொன்றிக்கு குறித்துவந்த பலசொல் இந்நான்கு குற்றமுடையான் பகையில்லாமையும் அழியுமாகலால் தஞ்சமெளியனென்றார். (ஊ)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
டாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

தி - ள்.) (ஒருவன்) வெகுளிகோபத்தினின்றும், நீங்கான் - நீங்காத நிறையிலன் (அதுவேயன்றித்தா) னிறையுடையனல்லன் (அவன்மேலே சல்லுதல்) எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும், யாங்கணும் - எவ்விடத்தும், யார்க்கும் - யாவருக்கும், எளிது - எளிமை, எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தையு நிறையில்லாமையு முடையவன் பகைவர்க்கெளியவனுவான் - என்பதாம். * நிறை மறைபிறரறியாமை. இவன் கோபகுணமுடையவனுகலாலும், இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவன்மேலே போக்குச் செல்வார்க்குக் காலமும் இடமும் வலியும் அறிந்துசொல்லுதல் வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. (ச)

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றூர்க் கினிது.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) வழிநோக்கான் - நீதிநூலைக்கல்லான், வாய்ப்பன செய்யான் (அது) விதித்த தொழில்களைச் செய்யான், பழிநோக்கான் - (தனக்கு வரும்) பழியைப்பாரான், பண்பிலன் - குணமுடைய னல்லன் (அவன் பகைமை) பற்றூர்க்கு - பகைவர்க்கு, இனிது - இன்பம், எ - று.

(க - ரை.) நீதிநூல் கல்லாதவன் விதித்தன செய்யாதவன் பழிநோக்காதவன், குணமில்லாதவன், பகைவர்க் கெளியனுவான் - என்பதாம். * பழையோராதியாக வழங்கி வருதலால் வழியென்றும் தப்பாது; பிரயோசனப்படுதலால் - வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையவன் தானே அழிதலால் பற்றூர்க்கினிதென்றும் சொல்லினூர். (ஞ)

காணுச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணுமை பேணப் படும்.

(இ - ள்.) காணுச்சினத்தான் (தன்னையும் பிறரையும் அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தையுடையவன்) (யாவன்) கழிபெருங் காமத்தான் - மேன்மேலும் வளராநின்ற மிகுந்த காமத்தையுடையவன் (யாவன்) பேணுமை (அவரது) பகைமை, பேணப்படும் - விரும்பிக்கொள்ளப்படும், எ - று.

(க - ரை.) கோபத்தையுங் காமத்தையு முடையவன் பகைவர்க் கெளியவன் - என்பதாம். * மூன் சொல்லப்பட்டவனுக்கு யாவரும் பகையாகலாலும், பின் சொல்லப்பட்டவனுக்குக் காரியம் தோன்றுமையாலும் தாமே அழிவரென்பதுபற்றி பேணுமை பேணப்படுமென்றூர். (ட)

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்றவடுத்திருந்து
மாணுக செய்வான் பகை.

அன - ஆம் - அதி • படை

(இ - ள்.) அடித்திருந்து - தொழிலைத் தொடங்கியிருந்து, மாணாத(அதற்கு) ஏற்காதவைகளை, செய்வான் - செய்பவனது, பகை, பகைமையை கொடுத்தும் - சிலபொருள் (அழியக்) கொடுத்தாயினும், மற்ற - நிச்சயமாக, கொளல்வேண்டும் - கொள்ளுதல் வேண்டும், எ-று.

(க - ரை.) எலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைமையைப் பொருள் கொடுத்துங் கொள்ளல்வேண்டும் - என்பதாம். * ஏற்காதவை மெலியவனையிருந்து துணிதலும், வலியவனையிருந்து தணிதலும் முதலாயின, அப்பொழுது அதனுலே சிலபொருள் அழியினும் பின்னே பல பொருளகளைப் பெறுதற்குச் சந்தேகம் இல்லாமையால் கொடுத்துங் கொளல் வேண்டுமென்றவென்றார். [இவை ஆறு பாட்டாலும் அது சிறப்புவகையாலே சொல்லப்பட்டது] (எ)

குணனிலனுய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றூர்க்
கினனிலனு மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) குணனிலனுய்-குணமொன்றுமிலனுய், குற்றம் பலவாயின் (உடைய) குற்றம் பலவாகிய விடத்து, இனனிலனும் (அவன்) துணையில்லாதவனுகும் (அவ்விலனுகுகையே) மாற்றூர்க்கு (அவன்) பகைவர்க்கு, ஏமாப்புடைத்து - துணையாகுகையை யுடைத்து, எ - று.

(க - ரை.) குணமில்லாதவனுய்ப் பலகுற்றமுடையவனுகில், துணையில்

லாதவனுவான் அவன் பகைவர்க்கெளியன் - என்பதாம். * குணம் - இறை மாட்சியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை. குற்றம்-இவ்வதிகாரத்துள்ளே சொல் லப்பட்டவையும், மற்றும் இப்படி பட்டவையும் ஆம். தூணை - சுற்ற கட் புப்பொருள் படைமுதலானவை. பகைவர்க்கும் இவ்வழியால் உண்டாகும் பயன் தானே உண்டாமாகலால், எமாப்புடைத்தென்றார். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
லஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) அறிவிலா (நீதியை) அறிவில்லாத, அஞ்சும் - அஞ்சுகின்ற, பகைவர் - பகைவனை, பெறின் - பெற்றால், செறுவார்க்கு (அவனை) வெல்வார்க்கு, சேண் - உயர்வுள்ள, இன்பம் - இன்பங்கள் இகவா - நீங் கா, எ - று.

(க - ரை.) நீதியையறியாத பகைவனைப்பெற்றால் வெல்பவர்க்கின்பம் என்பதாம். * உபாயமறிதலும், அறிந்தால் செய்துமுடிக்குந் திடமும். இல்லா தவரே பகைவராதல் கூடாமையால், பெறினென்றும் அவனை அறிந்து மேற் சென்றபொழுதே, பகையில்லாமையும் செல்வமும் ஒருசேர அடைதலாலே, சேணுடையின்ப மிகவாவென்றும் சொல்லினர். (ஈ)

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானே யொல்லா தொளி.

(இ - ள்.) கல்லான் (நீதிநூல்களைக்) கல்லாதவனேது, வெகுளும் - ப கைத்தலால்வரும், சிறுபொருள் - எளியபொருளை, ஒல்லானே - அடையாதவ னை, எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், ஒளி-புகழ், ஒல்லாது-அடையாது, எ - று.

அதி - பகைத்திறந்தெரிதல்.

(க-ஸா) கல்லாதவனுடன் பகைத்தலால் வரும்பொருளை யடையாதவனைப் புகழுடையாது. என்பதாம். * சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாகிய பொருள் நீதியறியாதவனை வெல்லுதல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதவனை வெற்றியால் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம். ஆகவே இச்சிறிய முயற்சியாலே பெரிய பயனடைக வென்றபடியாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதனாலாகிய பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

எண்பத்தேழாம் - அதிகாரம் - பகைமாட்சி

முற்றிற்று.

அஅ - ஆம் - அதி - பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது: மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன்னாய் நின்ற பகையுள் நட்பார்க்குந் தன்மையதும், அயலாக்குந் தன்மையதும், அவைகளிலேசெய்வதும், மற்றைக் களையுந் தன்மையதும், அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாமற்போனால் படுமிழுக்கமும் என்று இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இவையெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையினவாகலால், இது பகைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) ஒருவன் - ஒருவன், பகையென்னும் - பகையென்றுசொல்லப்படும், பண்பிலதனை - தீமை யுண்டாக்குவதனை, நகையேயும் - விளையாட்டிடத்தேயாயினும், வேண்டாற்பாற்றன்று - விரும்புதற் றன்மையையுடையதன்று (நீதிநூல்) எ- று.

(க - ரை.) ஒருவன்பகையாகிய தீமைக் குணங்களை விளையாட்டிலும் விரும்பாதிருக்கக் கடவன் - என்பதாம். * மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கிக் கொள்ளுதல் எவ்விதத்தாலும் தீமையே தருதலால் பண்பிலதென்றும், அதனை விளையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமே விளைந்து மெய்யாமாகலால் நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை பழமையோர் துணிவென்றற்கு நீதிநூல் மேல்வைத்தும் சொல்லினார். [நீதிநூல் வருவிக்கப்பட்டது.]

(க)

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) வில்லேர் - வில்லை ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகைகொளினும்-பகைகொண்டாலும், சொல்லேர் - சொல்லை ஏராகவுடைய, உழவர்—உழவரோடு, பகை-பகையை, கொள்ளற்க-கொள்ளாதொழியக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) வீரர் பகையைக் கொண்டாலு மந்திரிகள் பகையைக் கொள்ளாதிருக்கக் கடவன். சொல்லேருழவர் மந்திரிகள் - என்பதாம்,

அஅ - ஆம் - அதி - பகைத்துற்ற

*சொல் ஆகுபெயராய் நீதிநூலின்மேல் நின்றது. வீரம் ஆலோசனை என்கிற ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையவரோடு பகைகொண்டால், கேடுவருவது நிச்சயமென்று வந்தாலும் தனக்கேயாம். மற்றை ஆலோசனையுடையவரோடானால் தன் வமிசத்தோர்க்கும் தப்பாது வருதலால், அது கொள்ளிலும் இது கொள்ளற்கவென்றார். கொளினும் என்கிற உம்மையால், வில்லே ருழவர் பகையும் ஆகாமை பெறப்படும். இரண்டு முடையவரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று.

ஏமுற் றவரினு மேழ தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(இ - ள்.) தமியனாய் (தான்) தனியனாயிருந்துகொண்டு, பல்லார் - பலரோடும், பகைகொள்பவன் - பகையைக் கொள்வோன், ஏமுற்றவரினும் - பித்தங் கொண்டவரினும், ஏழை — அறிவிலன், எ - று.

(க - ரை.) தனித்திருந்து பலர் பகையைக் கொள்பன் பித்தரிலு மறி வில்லான் - என்பதாம். * தனிமை சுற்றநட்புப் படைமுதலானவை இல் லாமை மயக்கத்தால் அவ்விருவரும் ஒப்பாராயினும் பித்தங்கொண்டவர். அதனாலே தீங்கடையாமையால், தீங்கடைதலு முடைய இவ்வே அவரிலு மேழையென்றார். தீங்காவது - துணையுள்ளவிடத்தும் வெல்லுதல் சந்தேக மாயிருக்க, அத்துணையில்லாமலும் பலரோடும் பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு போர்செய்யிடத்தும் அழிந்தேவிடுதல். [இவை மூன்று பாட் டாலும் பகைகொள்ளுதற் குற்றம் பொதுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப் பட்டது.] (கூ)

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(இ - ள்.) பகை - பகையை, நட்பாக்கொண்டொழுகும் (வேண்டிய போது வேறுபடுத்தித் தன்க்கு) நட்பாகச் செய்துகொண்டு நடக்கும், பண் புடையாளன் - இயல்பையுடைய அரசனது, தகைமைக்கண் - பெருமையுள் ளே, உலகு - உலகம், தங்கிற்று - தங்கியது, எ - று.

(க - ரை.) பகையை நட்பாகக்கொண்டு நடக்கு மரசன் பெருமைக் குள்ளே யுலகந் தங்கியது - என்பதாம். * வேறுபடுத்தல்-பகை நிலையினீக்கு தல், ஒழுகல்-நீதிவழிநடத்தல் பெருமை - பொருள்படை என்கிற விருவ கை ஆற்றல். அதன்வழியதாதற்கு என்றும் வேறுபாடில்லாமையால் அத் துணிவுபற்றித் தங்கிற்றென்றார். (எ)

தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

(இ - ள்.) தன்றுணை - தனக்கு உதவுந் துணையோவெனில், இன்று - இல்லே, பகை (நலிவுசெய்யும்) பகையோவெனில், இரண்டு - இரண்டு, (இப்படி இருக்கின்றபோது) தானொருவன் - ஒருவனேயாகியதான், அவற்றின் அப்பகை இரண்டனுள்-ஒன்று (பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை, இன்றுணை யா (அப்போதைக்கு) இனிய துணையாக, கொள்க (செய்து) கொள்ளக்கட வன், எ - று.

அதி - பகைத்திறந்தெரிதல்.

(கு-ரை) தனக்கு ஒருவர் துணையில்லை வருத்தும் பகையிரண்டு - இவ்விரண்டிற் வலிய தியை தொன்றைக் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * பொருந்திய தாவது, மற்றொன்றை வெல்லுதற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது - அவ்வெல்லும்பொழுது. ஒரு தடுமாறுபாடில்லாமல் செய்துகொள்க வென்றற்கு இன்றுணையாக வென்றி ஆலிரண்டும் - அசை. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் நடப்பாக்கிற் றன்மையது சொல்லப்பட்டது.] (டு)

தேறினுந் தேறு விடினு மழிவின்கட்
டேறுன் பகாஅன் விடல்.

(இ - ள்.) (பகைவன்) தேறினும் (முன்) தெளிந்தானாயினும், தேறு விடினும் - தெளிந்திலனாயினும், அழிவின்கண் (தனக்குப் புறத் தொருதொழிலால்) தாழ்வுவந்தவிடத்து, தேறுன் - கூடானாகியும், பகாஅன் - நீங்கானாகியும், விடல் (உடனே) விட்டுவைக்கக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) பகைவன் தெளிந்தானாயினுந் தெளிந்திலனாயினுந் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியு நீங்கானாகியு மிருக்கக்கடவன் - என்பதாம். * முன் தெளிந்தானாயினும் அப்போது கூடாதொழிகவென்றது உள்ளாய் நின்று கெடுத்தலைக்கி, தெளிந்திலனாயினும் அப்போது நீங்காதொழிகவென்றது அவ்வழிவிற்குத் துணையாதலைக்கி. [இதனால் அயலாக்குந் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

தோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(இ - ள்.) நொந்தது - நொந்ததனை, அறியார்க்கு (தாமாக) அறியாத நட்பினர்க்கு, நோவற்க (தன்) னோவுசொல்லாதிருக்கக்கடவன், மென்மை - வலியில்லாமையை, பகைவரகத்து (அதைப் பார்த்திருக்கும்) டகைவரிடத்து, மேவற்க-மேலிட்டுக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) நொந்ததை யறியார்கீகுத் தன்னோவைச் சொல்லாதிருக்கக் கடவன், வலியில்லாமையைப் பகைவரிடத்து மேலிட்டுக்கொள்ளா திருக் கக்கடவன் - என்பதாம். * பகைவரிடத்தே செய்யலாகாதது சொல்ல வந்தவர் நட்பினரிடத்தே செய்யலாகாததும் உடன் சொல்லினர். [இத னால் அவ்விருவகை யிடத்தும் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(இ-ள்.) வகையறிந்து (தான் தொழில் செய்யும்) வகையை அறிந்து தற்செய்து (அது முடித்தற்கு ஏற்பத்) தன்னைப்பெருக்கி, தற்காப்ப (மறதி அடையாமல்) தன்னைக்காக்கவே, பகைவர்கண் (தன்) பகைவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, செருக்கு - களிப்பு, மாயும் - கெடும், எ - று.

(க - ரை.) தொழில் வகையறிந்து தன்னைக்காக்கப் பகைவர் செருக் குங் கெடும் - என்பதாம். * வகைவலியவனுய் தான் கோ போர்செய் விதமும், மெலியவனுய் வளவிலே போர்விலக்கும் விதமும் முதலானவை. பெருக்கல் - பொருள் படைகளாலே பெருகச்செய்தல், களிப்பு இவ்வழி,

அகை - ஆம் - அதி : உடை

யாழ் வெல்வோமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விருதிறனும் அரிந்து தாமே அடங்குவனென்பதாம். [இதனுற் கனையுந்தன்மை முதலிடத்துச் செய்வன சொல்லப்பட்டன.]

இளதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(இ - ள்.) முண்மரம் (களையவேண்டுவதாகிய) முள்ளுமரத்தை, இளதாக-இளையதாகிய நிலையிலே, கொல்க-களையக்கடவர் (அல்லாமல்) காழ்த்த விடத்து.- முதிர்ந்த நிலையில் (களையத்தொடங்கினால்) களையுநர் - களைபவரது, கை - கையை, கொல்லும் (அதுதானே) களையும், எ - று.

(க - ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை யிளமையிற் களையக்கடவர், அது முதிர்ந்தாற் களைபவர்கையைக்களையும் - என்பதாம். * களையப்படுவதாகிய தம்பகையை அது மெலிதாகிய காலத்தே களைக. அப்படி செய்யாமல் வலிதாகிய காலத்திலே களையத்தொடங்கினால், தம்மை அப்பகைதானே களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையால் இது பிறிது மொழிதலணி. [இதனுட் களையும் பருவம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(இ - ள்.) செயிர்ப்பவர் (தம்மோடு) பகைப்பவரது, செம்மல் - தருக்கை, (கெடுக்கலாயிருக்க) சிதைக்கலாதார் (இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவராசர், உயிர்ப்ப (பின்) மூச்சுவிடு மாத்திரத்திற்கும், மன்ற - நிச்சயமாக, உளரல்லர் இருக்கின்றவரல்லர், எ - று.

(க - ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கொடுக்காதவராசர் - என்பதாம். * அவர் வலியவராய்த் தம்மைக் களைதல் நிச்சயமாகலால். இறந்தாரோ யாவரென்பதாம். [இதனால் களையாவழிப்படும் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

எண்பத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-பகைத்திறந்தெரிதல்

முற்றிற்று.

ஆகு - ஆம் - அதி - உட்பகை.

அஃதாவது: புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து, அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை. இதுவும் களையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால், பகைத்திறம் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நிழனீரு மின்னுத வின்னு தமாநீரு
மின்னுவா மின்னு செயின்.

(கி-ர்) ஒருவனுக்கு நிழனீரும் (அனுபவிக்கப் படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும்கின்றித-முன் இன்பஞ் (செய்வனவாயினும் பின்) நோய் செய்யுமன்னவினை-இனியவனவல்லவாம் (அதுபோல்) தமர்நீரும் (தமது வேண்டுவனவாகிய) தம்மவரியல்புகளும், இன்னுசெயின் (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) துன்பஞ்செய்யுமவை, இன்னவாம் - இனியனவல்லவாம், எ - று.

(கா.) ஒருவனுக்கு நிழலு நீருநோய்செய்யு மதுபோலத் தம்மி னுக்கா ரியல்புகளுந் துன்பஞ்செய்யும் - என்பதாம். * நோய் - பெருங்கால் வெயிறு முதலானவை தமமொன்றதனால், உட்பகை யாதற்குரிய ஞாதி னென்னு வறிக. இன்னுசெயல் - முன் வெளிப்பட்டாதிருந்து துணைபெற் றவழுகெடுத்தல். (க)

வாள்போல் பகைவனை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) வாள்போல் - வாள்போலே (வெட்டுவோமென்று வெளிப் பட்டு நிற்கும்) பகைவனை - சத்துருக்களை, அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கட வர் (அப்படி நில்லாமல்) கேள்போல் - உறவினர்போல மறைந்து நிற்கும்) பகைவர்-பகைவரது, தொடர்பு-நட்பை, அஞ்சுக-அஞ்சக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) வெட்டுவோமென்னும் பகைவர்க் கஞ்சாதிருக்கக்கடவர். உறவினர்போலிருக்கும் பகைவர்க் கஞ்சுக்கடவர் என்பதாம். * முன்னே அறிந்து காக்கப் படுதலால், அஞ்சற்கவென்றும் அப்படி அறியவும் காக் கவுங் கூடாமையால் கெடுதல் நிச்சய மென்பதுபற்றி, அஞ்சுகவென்றும் சொல்லினர். பின் செய்யும் பகையினும் கொடிதாகலாலும், காக்குங்கா லமே அதுவாகலாலும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர் பட்பாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் உட்பகையாகாதென்பது சொல்லப்பட் டது.] (உ)

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(இ - ள்.) உட்பகை - உட்பகையாயினோரை, அஞ்சி - பயந்து, தற் காக்க-தன்னைக் காத்துக்கொண்டு, நடக்கக்கடவர் (அப்படி நடவாதபோது) உலைவிடத்து (தனக்கு) ஓர் தளர்ச்சிவந்தவிடத்து, மட்பகையின் (குயவன்) மட்கலத்தை அறுக்கும் ஆயுதம்போல், மாண - தப்பாமல், தெறும் (அவர்) கெடுப்பர், எ - று.

(க - ரை.) உட்பகைக்கஞ்சித் தன்னைக் காக்கக்கடவர், காவாவிடிற் பகைவர் கெடுப்பர் - என்பதாம். * காத்தல் - அவரினையாமலும் அவருக்கு உடம்படாமலும், பரிகரித்தல். பகைமை தோன்றுமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலால் கெடுதல் தப்பா தென்பதாம். (க)

மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) மனமாணா (புறந்திருந்தியது போன்று) அகந்திருந்தாத உட்பகை - உள்ளுட்பகை, தோன்றின் (அரசனுக்கு) உண்டாமாயின், (அது) இனமாணா சுற்றம் (வசப்படாமைக்கு) ஏதுவாகிய, ஏதம்பலவும் - குற்றம் பலவும், தரும் (அவனுக்குத்) தரும், எ - று.

அகூ - ஆம் - அதி - உடப

(க - ரை.) அரசனுக் குட்பகையுண்டாயின் பலகுற்றமும் தரும் - என்பதாம். * அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய்நின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் ஆவர் வேறுபட்டவிடத்தே தான் தேறாமையும், பின் அவைகளால் - விளைவனவும் ஆம்.

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) உறன்முறையான் (புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய, உட்பகை - உட்பகையானது, தோன்றின் (அரசனுக்கு) உண்டாயின் (அது) இறன்முறையான் - இறத்தன் முறைமையோடுகூடிய ஏதம் பலவும்-குற்றம் பலவற்றையும், தரும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) உறவின்முறை யுட்பகை யரசனுக்குத் தோன்றிலது பல குற்றத்தையுந் தரும்-என்பதாம். * அவை புறப்பகைக்குத் துணையாய்நின்றே அது தோன்றாமல், கொல்லுகை முதலாகிய வஞ்சனை செய்தலும், மந்திரிகண் முதலாகிய அங்கங்களைத் தேய்த்தலும், முதலானவை. (ரு)

ஒன்றுமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றுமை யொன்ற லரிது.

(இ - ள்.) ஒன்றுமை - பகைமை, ஒன்றியார்கண் (தனக்கு) உள்ளா யினரிடத்து, படின்-உண்டாகுமாயின், பொன்றுமை - இறவாமை, ஒன்றல் (அரசனுக்குக்) கூடுதல், எஞ்ஞான்றும்-எக்காலமும், அரிது-அருமை, எ -று.

(க - கா.) தனக் குள்ளாயினரிடத்துப் பகையுண்டாயி னரசனுக் கிறத்தலேத்தரும் - என்பதாம். * பொருள் படைமுதலாகிய உறுப்புக்களா லே பெரியனாகியகாலத்து மென்றற்கு - எஞ்ஞான்று மென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதனல் தனக்குவரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (சு)

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(இ - ள்.) செப்பின் - செப்பினதி, புணர்ச்சிபோல் - புணர்ச்சிபோல, கூடினும் (புறத்தே வேற்றுமை தோரியாமற்) கூடினாராயினும், உட்பகை-உள்ளிடத்துப்பகை, உற்ற - உண்டாகிய, குடி - குடியிலுள்ளார், கூடாதே (அகத்தே தம்முட்) கூடார், எ - று.

(க - கா.) உள்ளிற் பகைபொருந்திய குடியிலுள்ளார் செப்பின் மூடி போற் கூடினாராயினு மனவொற்றுமையிற் கூடார் - என்பதாம். * செப் பின் புணர்ச்சி செப்புமேன் மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி, அவர் உட்பகை யால் மனம் வேறுபட்டமையால், புறப்பகைபெற்றவிடத்தே வேறுவேறுவ ரென்பதாம். (எ)

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு மரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(இ - ள்.) (முன்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) உட்பகையுற்றகுடி-உட்பகை யுண்டாகிய குடியானது, அரம்பொருத - அரத்தினுலே தேய்க்கப்பட்ட, பொன்போல - இரும்புபோல, பொருது (அதனுலே) தேய்க்கப்பட்டு, உரம் - வலிமை, தேயும் - தேய்ந்துபோம், எ - று.

(க.ரா) . உட்பகை பொறுந்திய குடியானது அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்டவிடும்புபோலக் கெடும் - என்பதாம். * காரியஞ்செய்வதுபோன்று யொடுத்தி மெல்லமெல்லப் பரிசயித்தலால், வலிமை தேய்ந்துவிடுமென்பதாம் - இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன் குடிக்கு வரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உபகவன்ன சிறுமைத்தே யாயினு

முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(இ - ள்.) உட்பகை (அரசனது) உட்பகை (அவன் பெருமையை [illegible]க்க) எட்பகவன்ன-எள்ளின் பிளவை யொத்த, சிறுமைத்தேயாயினும் - சிறுமை யுடையதேயாயினும், கேடு (அப்பெருமை யெல்லாம் அழியவரும்) கேடு, உள்ளதாம் (அத) னகத்ததாம், எ - று.

(க - ரை.) உட்பகை யெட்பிளப்பிற் கொப்பான சிறிதாயினுங் கேடுண்டாம்-என்பதாம். * மிகவும் பெரிய கேட்டுக்கு எல்லை வருமளவும் மிகவுஞ் சிறிய உட்பகை உள்ளே அடங்கியிருந்துவந்தால், வெளிப்பட்டு நிற்குமென்பதாம். [இதனாலது சிறிதென்று இகழப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

(இ - ள்.) உடம்பாடிலாதவர் - மனப்பொருத்த மில்லாதவரோடு, வாழ்க்கை (ஒருவன்) கூடிவாழும் வாழ்வு, குடங்கருள் - ஒரு குடிசையினுள்ளே, பாம்போடு - நாகப்பாம்போடு, உடனுறைந்தற்று - கூடி வாழ்ந்தாற்போலும், எ - று.

(க - ரை.) மனவொற்றுமை யில்லாருடன் கூடிவாழும் வாழ்க்கையானது ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்புடன் கூடி வாழ்தல் போலாம்- என்பதாம். * இடச்சிறுமையாலும் பழக்கத்தாலும் பாம்பினாலே கடிக்கப்படுதல் நிச்சயமாம். ஆகவே அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு முடிவு வருதல் நிச்சயமென்பது பெற்றாம். [இதனாலே மண்ணோட்டஞ் செய்யாதவரைக் கடியக்கடவனென்பது சொல்லப்பட்டது] (ய)

எண்பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-உட்பகை

முற்றிற்று.

கூடு - ஆம் - அதி - பெரியாளைப் பிழையாமை.

அஃதாவது: பெரியராயினுரை அவமதித்து நடவாமை இரட்டுற மொழிதலாலே பெரியரென்பது வலிமையினுலே பெரியராகிய வேந்தர்மேலும், தவத்தினுலே பெரியராகிய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாமல் குறைந்து நின்றதாகலால் இது குரோதத்தால் வருமவ்வகளது முடிவில் வைக்கப்பட்டது.

ஆற்றுவா ராற்ற விகழ்ாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாங் தலை.

கூ0 -ஆம்-அதி-பெரியாளைப் பிழை.

(இ - ள்.) ஆற்றுவார்-எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவையாவும் (முடிக்கவல்லாருடைய) ஆற்றல்-வல்லமைகளை, இகழாமை - அவமதியாமை, போற்றுவார் (தம்மிடத்துத் தீங்குவாராமற்) காப்பவனுடைய, போற்றலுளெல்லாம் - காவல்களுக்குளெல்லாம், தலை - மிகுந்தது, எ - று.

(க - னை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை யிகழாமையே, காவல்க ளெல்லாவற்றுள்ளுந் தலை - என்பதாம். * ஆற்றலென்பது - பகுளை அறிவு முயற்சி என்கிற மூன்றின்மேலும் நின்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே நம் மைக் கலையவல்லானென்பது தோன்ற ஆற்றுவானென்றும், அரண்பகை, பொருணட்பு முதலாகிய மற்றைக் காவல்கள் அவரால் அழியமாகலால் அவ்விகழாமையை தலைமையான காவலென்றும் சொல்லினர். [இதனாலே பொதுவகையால் அவ்விருவகைப் பெரியோர்க்கும் பிழைசெய்யாமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(இ - ன்.) (வேந்தர்) பெரியாரை (வலிமைகளாலே) பெரியராயினுமை, பேணுது - நன்குமதியாமல் (அவமதித்து) ஒழுகின் - நடப்பாராயின் (அந் நடக்கையானது) பெரியாரால் - அப்பெரியாரால், பேராவிடும்பை (எந்நா ளும்) நீங்காத துன்பங்களை, தரும் (அவருக்குக் கொடுக்கும்) எ - று.

(க - னை.) பெரியோரை யவமதித்து நடந்தா லந்நடத்தைத் தீங்கைத் தரும் - என்பதாம். * அத்துன்பங்களாவன இருமையிலும் ஓயாமல் வரு கிற மூவகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாம் தாமே செய்து கொள் ளுகின்றவை யென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும், பெரி யாரைக் கருவியாக்கியும் சொல்லினர். [பொதுவகையால் அவர்க்குப் பிழைசெயற் குற்றம் இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகை யார் சொல்லுவர். (ஏ)

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(இ - ள்.) அடல்வேண்டின் (வேற்றுவேந்தனைக்) கொல்லுதல் வேண் டியவிடத்து, ஆற்றுபவர்கண் (அதனை அப்பொழுதே) செய்யவல்ல வேந் தரிடத்து, இழுக்கு-பிழையை, கெடல்வேண்டின் (தான்) கெடுதல் வேண் டினனையின், கேளாது (நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல், செய்க (ஒருவன்) செய்யக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) தான்கெட விரும்பினால் வேற்றரசரை வெல்லும் வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவன் - என்பதாம். * நீதிநூல் அச்செயலாகாதென்று சொல்லுதலாலே - கேளாதென்றார். (௩)

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றாதா ரின்னா செயல்.

(இ - ள்.) ஆற்றுவார்க்கு - மூவகையாற்றலு முடையவர்க்கு, ஆற்றாதார் - அவ்வாற்றலில்லாதவர், இன்னா - இன்னாதவைகளை, செயல் (முற்

அதி - பெண்வழிச்சேறல்.

லாம் கோபிப்பவரதுவ
உய்யாரென்றார். இத
பது சொல்லப்பட்டது.]

லிமையால் திரிபுரம்போல் அழிந்து விடுமாகலால், னால் அக்குற்றமுடையவர் சார்புபற்றியும், உய்யாரென் (௰)

ணூராம் - அதிகாரம் - பெரியாரைப்பிழையாமை.

முற்றிற்று.

---

௬௧ - ஆம் - அதி - பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தால் வருபவை நேரே பகையல்லவாயினும் பெருக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவைந்தருதல் என்கிற தொழில்களாலே பகையோடு ஒத்தலால், அவைகளைப் பகைப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பெண்வழிச்சேறல் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது: தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையவள் வழியேதான் நடத்தல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது.

(இ-ள்.) மனைவிழைவார் (இன்பங் காரணமாகத்) தம்மனையாளை விரும்பி அவள்வழி நடப்பவர், மாண்பயன் (தமக்கு) இனிய துணையாகிய, அறத்தை, எய்தார் - அடையார், வினைவிழைவார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர், வேண்டாப்பொருளும் (அதற்கு விரோதமென்று) இகழும் பொருளும், அது - அவ்வின்பம், எ - று.

(க - ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் *தருமத்தை யடையார் - என்பதாம். * அவ்வின்பம் - அவளது தன்மையராதற்கு எதுவான வின்பம். அது அவளாலே பயனுகிய அறத்திலும், அவ்வறத்திற்கும் தன்னதிகாரத்திற்கும் எதுவாகிய பொருளிலும் அவளைச் செல்லவிடாமையால், விடப்படுந் தன்மை யென்பதாம் (க)

பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நாணுக நாணுத் தரும்.

(இ - ன்.) பேணுது (தன்னன்மையை) விரும்பாமல், பெண்விழைவான் (மனைபவளது) பெண்மையை விரும்புவோனது, ஆக்கம் - செல்வம் (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்) பெரியதோர் நாண் - பெரியவொரு நாணம், ஆக - உண்டாக, நாணு - நாணுதலை, தரும் (தனக்கும்) கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) மனையவள் பெண்டன்மையை விரும்புவோன் செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுக்கும் - என்பதாம். *படைக்கும் வலிமையிலனுகலின் அச்செல்வத்தால் கொடுத்தலும், அனுபவித்தலும் முதலாகிய பயன் கொள்வான் அவளாகலால் அவ்வாண்மைச் செய்கை அவளிடத் தாயிற்றென்று

ஆண்பாலார் யாவரும் நாண அதனுலே தடத்துத் தருமச் செய்கையை பின்னே தானும் நாணுவனென்பது நோக்கிலே - என்பதாம். இன்ப தருமென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் முன்னே ஏழுந் நாகளும் சொல்லப்பட்டது.] இல்லை யென்பது

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்றும்
நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) இல்லாள்கண் - இல்லாளிடத்து, தாழ்ந்த பின்மை - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய அச்சம், நல்லாருள் (அவ்வச்சமில்லாத) லாரிடத்துச் (செல்லுங்கால்) நாணு - நாணுதலை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், தரும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) மனையவளுக்கஞ்சு மச்சமானது நாணந்தரும் - என்பதாம். * அவள் தனக்கு அஞ்சி நடத்தல் இயல்பாகலால் அவளுக்கு அஞ்சுதல் இயல்பில்லாமை யாயிற்று. அப்படி அஞ்சி நடத்தலால் அவளை நியமிப்பார் இல்லையாம். ஆகவே எல்லாக் குற்றங்களும் விளையுமென்பது நோக்கி எஞ்ஞான்று நாணுத்தருமென்றார். (கூ)

மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

(இ - ள்.) மனையாளை (தன்) மனையாளை, அஞ்சும் - அஞ்சிநடக்கின்ற, மறுமையிலாளன் - மறுமைப்பயனில்லாதவனுக்கு, வினையாண்மை - தொழிலையாளுந்தன்மை (உண்டாகிய வழியும்) வீறெய்தலின்று (நல்லோராலே) கொண்டாடப்படாது, எ - று.

(க - ரை.) மனையாளுக் கஞ்சுவோனது தொழில் பெருமையடையாது - என்பதாம். * இல்லறஞ் செம்மற்குரிய நன்மை இல்லாமையால், மறுமையிலாளனென்றும், தொழிலையாளுந் தன்மை தனது புருஷத்தன்மையில்லாத அவனுல் முடிவுபோகாமையால், வீறெய்தலின்றென்று சொல்லினர். (எ)

இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(இ - ள்.) இல்லாளை யஞ்சுவான் (தன்) மனையாளை யஞ்சுவோன் - (தான் தேடிய பொருளேயாயினும்) நல்லார்க்கு - நல்லோர்களுக்கு, நல்லசெயல் (அப்பொருளாலே) நல்லவைகள் செய்தற்கு, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்பன், எ - று.

(க - ரை.) மனைவிக் கஞ்சுவோ னல்லோர்க் குதவிசெய்ய வஞ்சுவான் - என்பதாம். * மற்று - அசைநிலை. நல்லார், அருந்தவர், சான்றோர், தாய்தந்தைகள் முதலாயினோரும் விருந்தினரும் ஆம். நல்லனசெய்தல் - அவருக்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டு நாள்களிலு மென்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார். (௫)

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரோ யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

அதி - பெண்வழிச்சேறல்.

லாம், கோபிப்பவாதுவ
உய்யாரென்றார். இத
பது சொல்லப்பட்டது.]

லிமையா மில்லாளுடைய, அமையார்தோள் - வேய்
னால் அக்வர் - பயப்படுவர், இமையாரின் - வீரத்தாலே
ல, வாழினும் - இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும்,
, எ - று.

ணூராம்
ர் ... யாளுக்குப் பயப்படுவோர் பெருமையடையார் - என்ப
தேவர்போல் வாழ்தலாவது. பகைத்தவீரர் தோள்களை யெல்லாம்
தலால், நன்கு மதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையால் வாழினு
றார். அமையார் தோளென அஞ்சுதற் காரணத்தது எளிமை சொல்லி
படி வீரரது தோள்களை வென்றாராயினும், இல்லாளது தோள்களை அஞ்சு
வோர் ஆண்மையில ரென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அவளை அஞ்சு
தற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(இ - ள்.) பெண் - இல்லாளது, ஏவல்-ஏவற்றொழிலை, செய்தொழுகும் (நாணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையைக் காட்டிலும், நாணுடை - நாணத்தையுடைய, பெண்ணே - அவள் பெண்டன்மையே, பெருமை - மேம்பாட்டை, உடைத்து - உடையது, எ - று.

(க - வா.) பெண்ணேவல்செய்து நடக்கு மாண்டன்மையிலு மப்பெண் ணே பெருமையுடையது - என்பதாம். * நாணுடைப்பெண்ணென அதிகமா கச்சொல்லியது. அவளேவல் செய்வோனது நாணில்லாமை முடித்தற்காத லால் அது வருவிக்கப்பட்டது. ஏவல் செய்வித்துக்கொள்ளுதற் சிறப்புத் தோன்ற பெண்ணேயெனப்பிரித்தார். (எ)

நட்டார் குறைமுடியார் கன்றுற்றார் நன்னுதலாட்
பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(இ - ள்.) (தாம் வேண்டியபடியன்றி) நன்னுதலாள் (தம்) மனையாள், பெட்டாங்கு - வேண்டியபடி, ஒழுகுபவர் - நடப்பவர், நட்டார் (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது, குறை - குறையை, முடியார் - முடிக்கமாட்டார் (அது வல்லாமலும்) நன்று (மறுமைக்குத் துணையாகிய) அறத்தையும், ஆற்றார் - செய்யமாட்டார், எ - று.

(க - வா.) மனைவி மனப்படி நடப்பவர் நிநேகருக் குதவார் தருமஞ் செ ய்யார் - என்பதாம். * நன்னுதலா ளென்பதனை அமையாதோளென்றது போற்கொள்க. அவள்தானே அறிந்து எவுதலும் பொருள்கொத்தலும் கூடா மையால் இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டா ளென்பதாம். (அ)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(இ - ள்.) அறவினையும் - அறச்செயலும், ஆன்றபொருளும் - அதுமுடி த்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும், பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறு கிய இன்பச் செயல்களும், பெண்ணேவல் (தம்) மனையாளேவலை, செய்வார் கண் - செய்வாரிடத்து, இல் - உண்டாகா, எ - று.

(க - ரை.) மனைவிக் கேவல் செய்பவரிடத்துத் தருமச்செய்கை-பொருட் செய்கை இன்பச்செய்கை யிம்மூன்றுமில்லை - என்பதாம். இன்பச் செயல்களோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்களை முன்னோ. ஒழிந்தார்க்கு தலைமை அவளிடத்திருத்தலால் பின் அச்செயல்களும் இல்லையென்பது தோன்ற - அவைகளைப் பிரித்துச்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவளேவல் செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்.

(இ - ள்.) எண்சேர்ந்த (கரும) வாலோசனையிலே சென்ற, நெஞ்சத்து-மனத்தையும், இடன் - அதனாலாகிய செல்வத்தையும், உடையார்க்கு-உடையவர்க்கு, பெண்சேர்ந்தாம் - மனையாளைச்சேர்தலால் விளையும், பேதைமை - அறியாமை, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், இல் - உண்டாகாது, எ - று.

(க - ரை.) நல்ல மனமும் நல்ல செல்வமுமுடையவர்க்கு மனைவியால் வருமறியாமையில்லை - என்பதாம், * இல்லாமைக்காலத்து மென்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார், அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய - விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தல் என்கிற மூன்றற்கும் காரணமாகியது. [எதிர்மறை முகத்தால் அம்மூன்றும் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

தொண்ணுத்தொன்றாம் - அதிகாரம் - பெண்வழிச்சேறல்.

முற்றிற்று.

---

௯௨ - ஆம் - அதி

விரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது: தன்னலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்கிறவனாவில்லாத மகளிரது இயல்பு ஆகலால் தமக்குரிய மகளிரால் வருங் குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(இ - ள்.) அன்பின் விழையார் (ஒருவனை) அன்புபற்றி விரும்பாராகி, பொருள்விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய்தொடியார் - மகளிர், இன்சொல் (அதுகைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினராகச் சொல்லும்) இனியசொல், இழுக்கு - இன்னாமையை, தரும் (அவனுக்குத்) தரும், எ - று.

க - னா.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் வேசியர்களின் சொல்லானது துன்பந்தரும் - என்பதாம். * ஆய்தொடி - ஆராய்ந்த வளையல். ஆய்தொடி - இன்சொல் என்றதனால் அவர்மயக்குஞ் சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுது இனிதுபோன்று பின் வடமையை உண்டாக்கலால் அது கொள்ளலாகா தென்பதாம். (க)

பயன்றூக்கிப் பண்புணாக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(இ-ற்) பயன்றூக்கி (ஒருவனுக்குள்ள) பொருளை அளந்தறிந்து, பண்புணாக்கும் (அதற்கிடைக்கு மளவும்) தமது குணமுடைமை சொல்லும், பண்பின்மகளிர் - குணமில்லாத மகளிரது, நயன்றூக்கி - நடக்கை வழியை ஆராய்ந்தறிந்து, நள்ளா(அவரைப்) பொருந்தாமல், விடல்-விடக்கடவர், எ-று.

(வி - ரை.) பொருட்பயனைக் குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கை அவரை விடக்கடவர் - என்பதாம் * பண்புசொல்லி லல்லது அவரிடத் தில்லாமை தோன்ற-பண்பின் மகளிரொன்றும், அதுசாதித்தருமாதலால், நூலாலே யல்லாமல் அவர்செயலாலும் அறிந்தென்றற்கு நயன்றூக்கி யென்றும், அவ்வாறு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்ற – நள்ளாவிட லென்றும், சொல்லினர். (உ)

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(இ - ள்.) பொருட்பெண்டிர் (கொப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது, பொய்ம்மை பொய்மையையுடைய, முயக்கம் - தழுவுதல் (பிணமெடுப்பவர்) இருட்டறையில் - திருள்வீட்டில், ஏதில் பிணம் - முன்னறியாத பிணத்தை, தழீஇயற்று - தழுவினாற்போலும், எ - று.

(க - ரை.) வேசையர்கள் பொய்யான புணர்ச்சியானது இருள்வீட்டிலையலான் பிணத்தைத் தழுவினற்போலும் - என்பதாம். * பொருளுக்குத் தழுவும் பரத்தையர் கருத்தும் செயலும் ஆராயாமல் சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானைக் கூடும்போது அவர் குறிப்பு - கூலிக்குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்திலே சம்பந்தமில்லாத ஒருபிணத்தை எடுக்கும் போது இவர் குறிப்போடொக்கும் எனவே அகத்தால் அருவராநின்று பொருளே நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர் அதனை ஒழியக்கடவ ரென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவர் சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

பொருட் பொருளார் புன்னல்ந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர்.

(இ - ள்.) பொருட்பொருளார் (இன்பமாகிய பொருளே இகழ்ந்து பொருளாகிய - பொருளையே விரும்புமகளிரது, புன்னலம் - புல்லிய நலத்தை, அருட்பொருள் - அருளோடு கூடியபொருளே, ஆயும் - ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும், அறிவினவர் – அறிவை யுடையவர், தோயார் - தீண்டார், எ - று.

(க - ரை.) அருளையாராயு மறிவுடையார் வேசையனைச்சேரார் - என்பதாம். * அறமுதலாகிய நான்கும் பொருளெனப்படுதலால் பொருட்பொருள் அருட்பொருள் எனவிசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல், தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் விரோதமாகலால் தோயா ரென்பதாம். (எ)

பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.

கூஉ - ஆம் - அதி - வன்னவை

(இ - ள்.) மதிநலத்தின் (இயற்கையாகிய) மதியின்மையால், மாண்டமாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினர் (செயற்கை யறிவையுடையவர், பொதுநலத்தார் (பொருள் கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையையுடையமகளிரது, புன்னலம் - புல்லியநலத்தை, தோயார் - தீண்டார், எ - று

(க - ரை.) புத்தி நலமுடைய பெரியோர் பரத்தையரைச் சேரார் என்பதாம். * மதிநன்மை முற்பிறப்பிலேசெய்த நல்வினைகளால் மனந் தெளிவுடைத்தாதல், அத்தெளிவினா லல்லாமல் அக்கல்வியறிவு மாட்சி மைப் படாமையால். மதிநலத்தின் மாண்டவறிவி னவரென்றும், அவ்வறி வுடையார்க்கு அவராசையது பொய்மையும், மெய்ந்நலம் பலருக்கும் பொ துவாயிருக்கையும், விளங்கித்தோன்றலால் தோயாரென்றும் சொல்லி னார். (௫)

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்குப்

புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(இ - ள்.) தகை - ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலே, செருக்கி-களித்து, புன்னலம் (தம்) புல்லிய நலத்தை, பாரிப்பார் (விலைகொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகளிரது, தோள் - தோளை, தந்நலம் (அறிவொழுக்கங்களாகிய) தமது புகழை, பாரிப்பார் - உலகத்தே (பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர், தோயார் - தீண்டார், எ - று.

(க - ரை.) தமதுபுகழை விளக்கும் பெரியோர் வேசையர் தோளைச் சேரார் - என்பதாம். * ஆடல் முதலிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேன்பாடாகலால், தகையென்றும் தோய்ந்தால் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலால் - அவ்வறிவொழுக்கங்களாலே புகழ்பரப்புவோர் தோயாரென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(இ - ள்.) நெஞ்சின் - நெஞ்சினால், பிற - வேறுபொருள்களை, பேணி - ஆசைப்பட்டு (அவை கொடுப்பவரை) புணர்பவர் (அவை காரணமாக மெய்யினாலே) புணருமகளிரது, தோள் - தோள்களை, நிறைநெஞ்சமில்லவர் - நிற்கச்செய்தலினாலே (திருந்திய) நெஞ்சமில்லாதவர், தோய்வர் - சேர்

வர், எ - று.

(க - ரை.) நன்மனமில்லதவர் வேசையர் தோள்களைச் சேர்வார் - என்பதாம். * பொருளும் அதனுல் படைக்கப் படுவனவும், விரும்புகிற நெஞ்சு அவைமேலிறுத்தலால் புணர்வது அவருடம்பு மாத்திரமென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது நிற்குநெஞ்சை யுடையார் தோயாமையால், அஃதில்லாதார் தோய்வரென்றார். (எ)

ஆயுமறிவின் ரல்லார்க் கணங் கென்ப
மாயமகளிர் முயக்கு.

(இ - ள்.) மாயமகளிர் (உருவுசொற் செயல்களால்) வஞ்சித்தலில்வல்ல மகளிரது, முயக்கு - புணர்ச்சியை, ஆயும் (அவ்வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும், அறிவினரல்லார்க்கு - அறிவுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, அணங்கு - அணங்குதர்க்கு, என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்வர், எ - று.

அதி - வனாவின்மகளிர்.

(க - ரை) அறிவிலாரார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சியை நூலோரணங்கென்பர் - என்பதாம். * அணங்கு காமவழியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வ மகளிர்தாக்கு, நீங்கிடல், இவ்வுருவகத்தால் அப்புணர்ச்சி முன்னே இனிதுபோலே தோன்றிப் பின்பு உயிர் கொள்ளுதல் பெற்றும். இதுநூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர் மேல்வைத்துச் சொல்லினர். (அ)

வனைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புனையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு.

(இ - ள்.) வனைவிலா (உயர்ந்தோர் இழிந்தோ ரென்னாது விலைகொடுப்பவர் யாவரையும்) கூடும், மாணிழையார் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவரது, மென்றோள் - மெல்லிய தோள்கள், புனையிலா (அக்குற்றத்தையறியும்) அறிவில்லாத, பூரியர்கள் - கீழ்மக்கள், ஆழும் (புகுந்து) அழுந்தும், அளறு - நரகமாம், எ - று.

(க - ரை.) வேசையர் தோள்கள் கீழ்மக்களழுந்து நரகமாம் - என்பதாம். * சாதியாலிழிந்தாரை நீக்குதற்கு - புனையிலாப் பூரியர்சளென்றும் அவராழ்தற்கேது உருவுமுதலாகிய மூன்றுமேயென்பதுதோன்ற - மாணிழையார் மென்றோளென்றும் அவர்க்கு நரகத்தைத் தடையில்லாமல் தருமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியும், சொல்லினர். (கூ)

இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(இ ள்.) இருமனப்பெண்டிரும் - கவர்மனத்தையுடைய மகளிரும், கள்ளும் - கள்ளும், கவரும் - சூதும், திரு - திருமகளால், நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு, தொடர்பு - நட்புக்களாம், எ - று.

(க - ரை.) வேசையரும், கள்ளும், சூதும், இலக்குமியால் விடப்பட்டவர்க்கு நட்பாம் - என்பதாம். * இருமனம் (ஒருவனேடு) கூடாதலும், கூடாமையும், ஒருகாலத்திலே யுடையமனம், கள்ளும், சூதும், பரத்தையர்க்குச் சமானமான குற்ற முடையவைகளாலே உடன் சொல்லப்பட்டன. வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே அறிக. திருநீக்கப்பட்டமை இவ்வடையாளங்களால் அறியப்படு மென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அது செய்பவர் இழிஞரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

தொண்ணூற்றிரண்டாம் - அதிகாரம் - வனைன்மகளிர்

மூற்றிற்று.

கூடா - நட்பு - அதி - கள்ளு

அஃதாவது: இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் மாத்தனையோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணுமையது சிறப்பு. எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்.

உட்கப்படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(இ - ள்.) கட்காதல்கொண்டு - கள்ளின்மேலே ஆசைகொண்டு, ஒழுகுவார் - நடக்குமரசர், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், உட்கப்படாஅர் பகைவரால்) அஞ்சப்படார் (அதுவேயல்லாமல்) ஒளி (முன்பெற்றுநின்ற) ஒளியையும், இழப்பர் - இழந்துவிடுவர், எ - று.

(க - ரை.) கள்ளிலிச்சையைக்கு மரசர் அஞ்சார் புகழையிழப்பார் - என்பதாம். * அறிவில்லாமையால் பொருள் படை முதலியவைகளால் பெரியராகிய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார் தம் முன்னோராலே அடைந்த ஒளியும் இகழப்படுதலால் இழப்ப ரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அரசநீதி இனிது சொல்லாதென்பது இதனுலே சொல்லப்பட்டது.]

உண்ணற்க கள்ளை யுணினுண்க சான்றோரா
லெண்ணப்பட வேண்டா தார்.

(இ - ள்.) (அறிவுடையராயினோர்) கள்ளை (ஆவ்வறிவுகெடுதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை, உண்ணற்க - உண்ணுதிருக்கக்கடவர், உணில் - உண்ண வேண்டுவாருண்டாயின், சான்றோரான் - நல்லோரால், எண்ணப்பட வேண்டாதார் - மதிக்கப்பட விரும்பாதார், உண்க - உண்ணக்கடவர், எ - று.

(க - ரை.) கள்ளாயுண்ணுதிருக்கக்கடவர், மதிக்கத்தகாதவ ருண்ணக் கடவர் - என்பதாம். * பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றிருந்தும் கள்ளால் அழித்துக் கொள்ளுவாரை இயல்பாகவே அறிவில்லாத மிருகங்களுடனே யும், எண்ணுராகலால் சான்றோரா லெண்ணப்பட வேண்டாதா ருண்க வென்றார். (உ)

ஈன்றுண் முகத்தேயு மின்னுதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(இ - ள்.) ஈன்றுண் முகத்தேயும் (எதுசெய்தாலும் மறிழும்) தாய் முன்பாயினும், களி (கள்ளுண்டு) களித்தல், இன்னுது - துன்பஞ் செய்வ தாம் (ஆதலால்) மற்றுச் சான்றோர் முகத்து - பின் (குற்றம் யாதும்பொ ருத) பெரியோர் முன்பு அக்களித்தல், என் (அவர்க்கு) யாதாகும், எ - று.

(க - ரை.) தாய் முன்னங் கள்ளுண்டு களித்தல் துன்பமாம், பெரி யோர்முன் கள்ளுண்டு களித்த லென்ன பயனும், என்பதாம். * ஆல் - அசை. மனமொழிமெய்கள் தம்வசப்படாமையால், காணம் அழியும் அழிய வேதாய்க்கும் இன்னுதான கள் - இருமையும் கெடுத்தலறிந்து தூரத்தே கடியும் பெரியோர்க்கு இன்னுதாகல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

அதி - கள்ளுண்ணாமை.

கலாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
ஆருங் குற்றத் தார்க்கு.

ள்ளென்னும் - மதுவென்று சொல்லப்படுகின்ற, பேணு
முழும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடைய
வனென்னு நல்லாள் - நாணமாகிய நல்லவள் (அவனைப்பார்த்
து) புறங்கொடுக்கும் - எதிர்முகமாகாள், எ - று.

(க - கா.) கள்ளுண்பவர்களுக்கு நாணமில்லை - என்பதாம். * காணு
றும் அஞ்சி உலகத்தார் தூரத்தே நீங்குவார், ஆதலால் பேணுவென்
றும் பின்னொருவழியிலும் நீக்கப்பட்டாமையால், பெருங்குற்ற மென்றும்,
இழிந்தோரிடத்து நில்லாமையால், நல்லாளென்றும் சொல்லினர். [இவை
மூன்று பாட்டாலும் ஒளியிழத்தற் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கையறியாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து
மெய்யறியாமை கொளல்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) பொருள் கொடுத்து(விலைப்பொருளைக் கொடுத்து)
மெய்யறியாமை (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்மறதியை, கொளல் - கொள்ளு
தல், கையறியாமை (அவன் பழவினைப்பயனாகிய) செய்வதறியாமையை,
உடைத்து (தனக்குக்காரணமாக) உடைத்து, எ - று

(க - கா.) கட்குடித்து மெய்மறதியைக் கொள்ளுத லறிவில்லாமை
யுடையது - என்பதாம் * தன்னையறியாமை சொல்லவே மற்றவை
யாவையும் அறியாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. அறிவார் விலைகொ
டுத்து ஒன்றைக் கொள்ளுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால், மெய்யறி
யாமை கொளல் முன்னை யறியாமையால் வந்ததென்பதாம். (ஏ)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல கொஞ்ஞான்று

நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(இ - ள்.) துஞ்சினார் - உறங்கினவர், செத்தாரின் - இறந்தவரின், வேறல்லர் (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வேறெனப்படார் (அப்படியே) கள்ளுண்பவர் - கள்ளைக் குடிப்பவர், எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்தும், நஞ்சுண்பார் (அறிவில்லாமையால்) நஞ்சுண்பவரேயாவர் (அவரின் வேறாயினும்) வேறெனப்படார், எ - று.

(க - ரை.) கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக் குடித்தவர்க் கொப்பாவார் - என்பதாம். * உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்க்கும், வேற்றுமை மூச்சு நிற்றல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் அறிவிழத்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(இ - ள்.) கள்ளொற்றி - கள்ளைமறைந்து (குடித்து) கண்சாய்பவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவுசோர்பவர், உள்ளூர் வாழ்பவரால் - உள்ளொற்றி (உள்ளே நடக்கிறகாரியத்தை) ஆலோசித்து-அறிந்து, எஞ்ஞான்றும். என்னாளும், நகப்படுவர்-சிரிக்கப்படுவார், எ - று.

௯௩ - ஆம் - அதி

அதி -

(க - ரை.) கள்ளைக்குடித் தறி
தாம். * உய்த்துணர்தல், சோர்வ
ளுண்டதை அறிதல்.

ந்தலிலும், செய்
ந்தே செல்லு மென்

களித்தறியே னென்பது கைஞ் சூதின்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(இ - ள்.) களித்தறியே னென்பது (மறைந்துண்டு) கள்ளு
னென்று (உண்ணாதபொழுது தமது ஆசாரஞ்) சொல்லுதலை, கைவ
விடக்கடவர் (அவ்வுண்டபொழுதே) நெஞ்சத் தொளித்ததூஉம் (முன்பி
அறிந்தால் இழுக்காமென்று) மனதில் ஒளித்த குற்றமும், ஆங்கே மிகும் -
முன்னை யளவின்மிகுந்து வெளிப்படும் (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை) கட்குடிக்கி லுட்பொருள் வெளிப்படு மாகையால், ஆசாரஞ் சோருதலைக் கைவிடக்கடவர்-என்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அது மறைக்கப்படா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் ழ்கீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீ இ யற்று

(இ - ள்.) களித்தானை (கள்ளுண்டு) களித்த ஒருவனை, காரணங்காட் டுதல் (இது ஆகாதென்று மற்றொருவன்) காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல், கீழ்நீர்க் குளித்தானை-நீருள்ளே மூழ்கிய ஒருவனை, தீ-விளக்கினால், துரீஇ யற்று (மற்றொருவன்) தேடுதலை யொக்கும், எ - று.

(க - ரை.) கட்குடித்தவனைத் தெளிவித்த லெதுபோலெனில் நீருள் ளே மூழ்கினவனை விளக்கினாற் றேடுதலொக்கும் - என்பதாம். * நீருள் விளக்குச் செல்லாமைபோல் அவன் மனத்துள் காரணம் செல்லாதென் பதாம். [இதனாலவனைத் தெளிவித்தல் முடியாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கள்ளுண்ணப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(இ - ள்.) (கள்ளுண்பவனொருவன்) கள்ளுண்ணப்போழ்தில், கள்ளை யுண்ணுமல் தெளிந்திருந்தபொழுதில், களித்தானை (கள்ளுண்டு) களித்த பிறனை, காணுங்கால் - காணும்போது, உண்டதன்சோர்வு (தான்) உண்ட பொழுது உண்டாந்தன் சோர்வை, உள்ளான்கொல் (அவன் சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்பட்டதென்று) நினையான்போலும், எ - று.

(க - ரை.) கள்ளுண்பவன் தான் குடியாதபோது குடித்தவனைக்கண்டு தன் சோர்வை நினையான்போலும் - என்பதாம். * சோர்வு மனமொழி மெய்கள் தன் வசப்படாமை. [கருதிதளவையால் - அதனிழுக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால் - ஒழியுமென இதனால் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

தொண்ணூற்றிமூன்றும் - அதிகாரம் - கள்ளுண்ணாமை
மூற்றிற்று.

அதி அதி - சூது.

கலாள் புறங்கெ——
ாருங் குற்றத் தா
டல்போல் அறம் பொருளின்பங்
ாகிளென்னும் - மதிபிணி யனுபவித்தலும் சொல்லத்தொ
ல சூதின்தூங் குஞ் சொல்லுகின்றார்.

வண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதுஉங்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(இ - ள்.) வென்றிடினும் (தான்) வெல்லும் வலிமை யுடையனாயினும், சூதினை-சூதாடுதலை, வேண்டற்க-விரும்பாதிருக்கக்கடவன், வென்று-பொருள் பெறுவார் (உண்டென்றால்) வென்றதூஉம் - அவ்வென்றபொருளும், தூண்டிற்பொன் (இரையால் மறைந்த) தூண்டிலிரும்பை, மீன் விழுங்கியற்று-மீன் விழுங்கியதுபோலும், எ - று.

(க - ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினுஞ் சூதை விரும்பாதிருக்கக் கடவன் வென்றபொருளுந் தூண்டிலிரும்பை மீன் விழுங்கியதுபோலும் - என்பதாம். * வெல்லுதல் நிச்சய மல்லாமையால் வென்றினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுங் கெடுதலால்-வேண்டற்க வென்றும், சொல்லினார். எய்திய பொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக் கிட்டதனை யென்பதும், அதனாலே பின் துயருழத்தலும், உவமையாற் பெற்றாம். (க)

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(இ.-ள்.) ஒன்றெய்தி (அத்தூண்டி லிரும்புபோன்ற) ஒன்றனைமுன் பெற்று (இன்னும் பெறுவோமென்னுங் கருத்தால்) நூறிழக்கும் - நூற்றினை இழந்து வறியராகும், சூதர்க்கும் - சூதாட்ட முடையவர்க்கும், நன்றெய்தி (அப்பொருளால்) அறமு மின்பமும் பெற்று, வாழ்வதோராறு - வாழ்வதொருவழி, உண்டாங்கொல் - உண்டாமோ, எ - று.

(க - ரை.) ஒருபொருள்பெற்று நூறு பொரு ளிழக்குஞ் சூதாடுவோர்க்கு நன்மை பெற்றுவாழும் வழியுண்டாமோ - என்பதாம். * அவ்வழியால் பொருளிழந்தே வருதலால் அதனாலே பெரும் பயனும் அவர்க்கு இல்லையென்பதாம். (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

(இ - ள்.) உருளாயம் - உருளுங் (கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆகாயத்தை, ஓவாது - இடைவிடாமல், கூறின்-சொல்லிச் (சூதாடு) மாயின், பொருள் (அரசன் சம்பாதித்த) பொருளும், ஆயம் (அவன்) பொருள்வரும் வழியும், போஒய் (அவனைவிட்டுப்) போய், புறமேபடும் - பகைவரிடத்தே தங்கும், எ - று.

(க - ரை.) அரசன் சூதாடுவானாயி னவன்பொருளு மப்பொருள் வரும் வழியும் பகைவரிடத்துப்போம் - என்பதாம். * கவற்றினுருட்சியை அதனாலாகிய ஆயத்தின்மேல் ஏற்றியும் சூதாடுகலை அதுசொல்லாகிய காரணத்

கூச - ஆம் - அதி -

தின் மேலிட்டும் சொல்லினார். காத்தலிலும், செய்தலிலும் கடுத்திலனாகலால், அவை இரண்டும் பகைவரிடத்தே செல்லு மென்பதாம்

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(இ - ள்.) சிறுமைபல (முன்னில்லாத) துன்பங்கள் பலவும், செய்து (தன்னை விரும்பினவர்க்குச்) செய்து, சீர் (உள்ள) புகழையும், அழிக்கும் கெடுக்கும், சூதின் - சூதுபோல், வறுமை - வறுமையை, தருவது - கொடுக்கவல்லது, ஒன்று - வேறொன்று, இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) தன்பங்களை யுண்டாக்கிப் புகழையுங் கெடுக்குஞ் சூதைப் போல வறுமையைக் கொடுப்ப தொன்றில்லை - என்பதாம். * அத்துன் பங்கள் பின்னே சொல்லப்படும். நல்வினைகளையும், நல்லினத்தினையும், தீக்கி தீவினைகளையும், தீயினத்தினையும், கூட்டுதலால், சேரழிக்குமென்றார். சூதாடு வோர் வறுமைக்கு எல்லையாவ ரென்பதாம். (சு)

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(இ - ள்.) இல்லாகியார் (முற்காலத்திலே தாம் இருந்தும்) இல்லாதவரா யொழுகினவர், கவறும் - சூதினையும், கழகமும் - அதையாடுமிடத்தினை யும், கையும் (அவ்வாடுதற்கு வேண்டிய) கைத்தொழிலினையும், தருக்கியி வறியார் - மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர், எ - று.

(க - ரை.) சூதையுங் சூதாடுமிடத்தையுஞ் சூதாடு தொழிலையுங் கை விடாத வெல்லும் பொருளிருந்து மில்லாதவரோ - என்பதாம் * கைத்தொ ழில் வெல்லும்படி பிடித்தெறிதல். மேற்கொள்ளுதலாலே பாண்டவர் தம் மரசிழந்து காட்டிலேபோய் அங்கே மறைதொழுகினரென அனுபவங் காட்டியபடி. [இவை ஐந்து பாட்டாலும் அதனது வறுமை யுண்டாக்கற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

(இ - ள்.) சூதென்னும் (தனதுபெயர் சொல்லல் மங்கல மல்லாமை யால்) சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற, முகடியால்-மூதேவியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர், அகடாரார் (இம்மையிலே) வயிறு நிறையப்பெறார், அல்ல லுழப்பர் (மறுமையிலே) நரகத்துன்பமநுபவிப் பர், எ - று.

(க - ரை.) சூதென்னு மூதேவியால் விழுங்கப்பட்டவ ரிம்மையில் வறு மையு மறுமையில் நரகமு மநுபவிப்பர் - என்பதாம். * செல்வங்கெடுத்து வறுமை கொடுத்தற் றொழில் வேறுபடாமையால், சூதென்னு முகடியென் றும், வெற்றி தோற்பு நோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலால், இங்கே அகடாரா வென்றும், பொய்களவு முதலாகிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால், அங்கே அல்லலுழப்பவென்றும் சொல்லினார். வயிராரமை சொல்லவே மற்றை ஆடையணி முதலாகிய புலன்களை அனுபவிக்கப் பெறுமை சொல் லவேண்டாவாயிற்று. (சு)

கூடு - ஆம் - அதி - மரு.

(இ - ள்.) இழத்தொறூஉம் (சூதாடலால் இருமை பயன்க கூடியும்) இழக்குந்தோறும், காதலிக்கும் (அதன்மேலே) ஆசைசெய்யும், தூதேபோல் சூதனேபோல், உயிர் - உயிரானது, துன்பமுழுத் தொடர்ச்சி (உடம்பால்) மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவித்துந் தோறும், காதற்று (அதன்மேலே) ஆசையை யுடைத்து, எ - று.

(க - ரை.) இருமைப்பயன்களை யிழக்குந்தோறுஞ் சூதி சூதன்போல் உயிரானது துன்பங்களை யனுபவிக்குந்தோ யுடையது - என்பதாம். * சூது ஆகுபெயர். உயிரி மை சொல வார்போன்ற சூதனது அறியாமை சொல்லுதல் லில் அதனை உறுத ப்படுத்தற்பொருட்டு உவமானமாக்கினர். (இதனால் மறை முகத்தால் சூதை வெறுத்து நடப்பவனை யொக்கும் உடம்பினை வெறுத்து நடக்கின்ற உயிரொன்றுங் கொள்க.) [இதனால் அதை விடுதற்கருமையும் விட்டவரது பெருமையும் சொல்லப்பட்டன.] (இ)

தொண்ணூற்றுநான்காம் - அதிகாரம் - சூது

முற்றிற்று.

கூடு - ஆம் - அதி - மருந்து.

பழவினையாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள் வரும் அவைகளுள் பழவினையால் வருவன அவ்வினை கழியும்போ தல்லாமல், தீராமையால் அவையொழித்து மற்றைக் காரணங்களால் வரு மவைகளைத் தீர்க்கு மருந்தின்றிறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்களாவன : உணவு தொழில்களது ஒவ்வாமை யாதலால், பிணிகளும் காரணங்களால் வருவனவாயின.

மிகுனுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(இ - ள்.) (உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீரசுபாவத்துக்கு ஒத்தலை வினவின்றி) மிகினும் (அதனின்) மிகுமாயினும், குறையினும் - குறையுமாயி னும், நூலோர் - ஆயுள்வேத முடையோரால், வளிமுதலா - வாதமுதலாக, எண்ணிய - எண்ணப்பட்ட, மூன்று - மூன்றுநோயும்; நோய் - துன்பத்தை, செய்யும் (அவனுக்குச்) செய்யும், எ - று.

(க - ரை.) உணவுந் தொழிலு மிகுந்தாலுங் குறைந்தாலும் பிணிமூன் றுந் துன்பஞ்செய்யும் - என்பதாம். *நூலோரெண்ணிய வெனவே அவர் அவைகளால் வகுத்த வாதப்பகுதி, பித்தப்பகுதி, சிலேஷ்மப்பகுதி, என்கிற பகுதிப்பாடும் பெற்றும். அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது - சுவை வீரி யங்களாலும், அளவாலும், பொருந்துதல். செயல்கள் ஒத்தலாவது - மன மொழி மெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை அவை வருந்துவதற்கு முன் னே யொழிதல். இவ்விரண்டும் இப்படி யல்லாமல் மிகினுங் குறையினும் அவைதன் றன்னிலையிலே நில்லாமல் வருத்து மென்பதாம். [இதனால்

ஆம் -

அதி - மருந்து.

உடம்புகளுக்கு இயல்பாகிய நோய் மூவகையென்பதும், அவை துன்பஞ் செய்தற் காரணம் — இருவகை யென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] இன்பஞ் செய்தற் காரணம் இன்னே சொல்லுவர். (க)

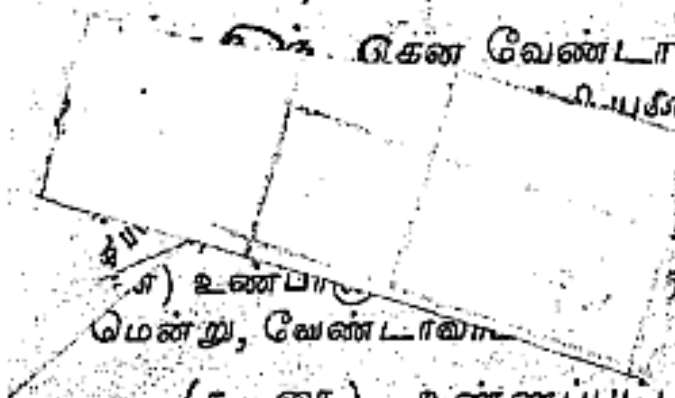

[illegible] கென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
[illegible] யுணின்.

[illegible] தியது (முன்) னுணப்பட்டது, அற்றது - [illegible] களாலே) தெளியவறிந்து, உணின் (பின் [illegible] ன) உண்பா[illegible] (அவ) னுடம்புக்கு, மருந்தென - அவிழ்த மென்று, வேண்டாவா[illegible] வேண்டுவதில்லை, எ - று.

(க - ரை.) உண்ணப்பட்டது சீரணித்ததையறிந் துண்பானாயினவனுக்கு மருந்து வேண்டாவாம் - என்பதாம். * குறிகளாவன - உடம்பு சிறுகியிருத்தல், நோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல், சுரசரணாதி கரணங்கள் தொழிற்குரியவாதல், பசிமிகுதல், எனவிவை முதலாயின. பிணிகள் உடலுக்கே ஆகுதலால் - யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

அற்றா ளளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(இ - ள்.) அற்றால் (முன்னுணப்பட்டது) அற்றால் (பின்னுணப்படுவதனை) அளவறிந்து (அறு) மளவறிந்து, உண்க (அவ்வளவினதாக) உண்ணக் கடவன், உடம்பு (பெறுதற்கரிய விம்மனித) உடம்பை, பெற்றான் - பெற்றவன், நெடிது - நெடுங்காலம், உய்க்குமாறு (அதனைக்) கொண்டு செலுத்தும் வழி, அஃது - அதுவாம் (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) உடலைக்கொண்டவனவனுடலிருக்கும்படி சரணித்தவளவறிந்துண்ணக்கடவன்-என்பதாம். * இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடைதற்குரியது. இம்மனித வுடம்பொன்றுமே யாகலால் உட்பம்புபெற்றுரென்றும், அது நெடுங்காலம் நின்றவிடத்து அவை பெறுகச்செய்து கொள்ளலா மாகலால் ரிடதுய்க்குமாமென்றும் சொல்லினர். (க)

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

(இ - ள்.) அற்றதறிந்து (முன்னுண்ப்பட்டது) அற்றபடியே அறிந்து, துவரப்பசித்து - பின்னே மிகப்பசித்து (உண்ணும்போது) மாறல்ல - மாறு கொள்ளாத வுணவுகளை, கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு, துய்க்க - உண்ணக்கடவன், எ-று.

(க - ரை.) சரணித்த வளவறிந்து மாறில்லா வுணவுகளை யுண்ணக்கடவன் - என்பதாம். * அற்றதறிந்தெனப் பின்னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு, உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனுகிய இரதம் ஆறுசாகலால், அதுவும் அறல்வேண்டுமென்றற்கு - மிகப் பசித்தென்றார். மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பவன் சீர சுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாணமயும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாணமயும் சுவைவீரியங்களால் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளாமையும் ஆம். அவையாவன : முறையே உணவு வாத பித்த ஸிலேஷ்மங்களாகிய சரீரசுபாவங்களுக்கு அடை படாதவை

களைச் செய்வனவாதலும், † பெரும்பொழுது ‡ சிறுபொழுதென்றிவை காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், நீரும், நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவும் ஆம். அவைகளை நீக்கிக் கொள்ளாது. மனம்பட்ட வழியால் உண்டால் அதனால் நோயும் மரணமும் வருதலால் கடைப்பிடித்தென்றார்.

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) மாறுபாடில்லாத - அம்மூவகை மாறுகோளும் இ[illegible], உண்டி - உணவை, மறுத்து (தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவை) [illegible]து (பிணிவாராதவளவில்) உண்ணின் (ஒருவன்) உண்டால், உயி[illegible] அவ) னுயிர்க்கு, ஊறுபாடு (பிணிகளாலே) துன்பம் விளைதல், இல்லை - உண்டாகாது, எ - று.

(க - ரை.) நல்லுணவையுண்டாற் பிணிகளாற் றுன்பமில்லை - என்பதாம். * துன்பமுறுவது உயிரோ யாதலால், அதன்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். மாறுபாடில்லாத விடத்தும் குறைதல் நன்றென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் உணப்படுவனவும், அவைகளினளவும், காலமும், பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (நு)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபே ரிலையான்க ணோய்.

(இ - ள்.) இழிவறிந்து - அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து, உண்பான்கண் (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து, இன்பம்போல் - இன்பத்தைப்போல், கழிபேரிலையான்கண் - மிகப்பெரிய இலையை விழுங்குவோனிடத்து, நோய் - நோயானது, நிற்கும் - நீங்காதிருக்கும், எ - று.

(க - ரை.) குறைவாக வுண்பவனிடத் தின்பம்போல் நிறைவாக வுண்பவனிடத்துற் றுன்பமிருக்கும் - என்பதாம். * அவ்வாறே யுண்டல் - உணலாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். இன்பமாவது வாதமுதலாகிய மூன்றும் தன் றன்னிலையில் வேறுபடாமையால் - மனமொழி மெய்கள் அவன் வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும் ஆம். இலையை அருந்துமளவன்றி எடுத்து அதனால் வருந்தும் மிருகத்தோ டொத்தலால் இலையாலென்றார். (சு)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னேயள வின்றிப் படும்.

(இ - ள்.) தெரியான் (தன் சரீரசுபாவமும் அதற்கேற்ற வுணவும் காலமும் ஆராய்ந்து) வேண்டிய வுணவை வேண்டிய காலத்து) தீயளவன்றி (வயிற்றுத்) தீயளவல்லாமல், பெரிதுண்ணின் (ஒருவன்) மிக வுண்ணுவானா யின், நோய் - நோயானது, அளவின்றி - அளவில்லாமல், படும் (அவனிடத்தே) வளரும், எ - று.

---

† பெரும்பொழுது - கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில்.

‡ சிறுபொழுது - மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல் எற்பாடு.

ஆம் - அதி - மருந்து.

த தறியாதவனுய் மிகவுண்பானுகில் நோயவனிடத்
ம். * [இவை இரண்டுபோட்டாலும் அப்படி உண்ணுத
க்குச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நாடி நோய்முத னுடி யது தணிக்கும்
ய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

மருத்துவன்) நோய் - நோயாளியிடத்து (நிகழ்கின்ற) நோ
குறிகளால் இன்னதென்று) தணிந்து, நோய் முதல்(பின்பு)
காரணத்தை, நாடி-ஆராய்ந்து, அது தணிக்கும்வாய் (பின்)
ாயத்தினை, நாடி - அறிந்து, வாய்ப்பச்செயல் (அதனைப்)
யக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) வைத்தியன் வியாதியையு மதன் காரணத்தையு மது நீங்கு முபாயத்தையு மாராய்ந்து மருத்துவஞ் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * காரணம் - உணவு செயலென முன் சொல்லப்பட்டனவ. அவ்விரண்டையும் காதற்குப்பயன் - நோயையும், உபாயத்தையும், ஐயமறத்துணிதல், மருந்து செய்தல், உதிரங்கொளுதல், அறுத்தல், சுடுதல் முதலாகிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு அது தணிக்கும் வாயென்றூர், பிழைபடாமை பழைய மருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலே தப்பாமை. (அ)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(இ - ள்.) கற்றான் (ஆயுள்வேதத்தைக்) கற்ற மருத்துவன் (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்) உற்றானளவும் - நோயாளி யளவையும், பிணியளவும் (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும், காலமும் (தன் செயற்கேற்ற) காலத்தினையும், கருதி (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி, செயல் (அவைகளோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி யளவையும் பிணியளவையுங் காலத்தி னளவையுமறிந்து பொருந்தச் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * நோயாளியளவு - சரீரசுபாவம் - பருவம் வேதனைகளினளவு, பிணியளவு † சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியம் என்கிற சாதிவேறுபாடும், தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன் பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளும் முதலாயின. காலம் முன் சொல்லியது. இம்மூன்றும் தப்பாமல் நூல் வழியாலும், அறிவு மிகுதியாலும், ஆராய்ந்து செய்கவென்பதற்கு கற்றான் கருதிச் செயலென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விழுக்கம் வந்தவிடத்துத் தீர்க்கும் வழி சொல்லப்பட்டது.] (௯)

உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

(இ - ள்.) மருந்து (பிணிக்கு) மருந்தாவது, உற்றவன் (அதனை) யுற்றவன், தீர்ப்பான் (அதனைத்) தீர்க்குமருத்துவன், மருந்து (அவனுக்குச்

---

† சாத்தியம் - தீர்க்கத்தக்கது, அசாத்தியம் - தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் - ஒட்டத்தக்கது.

௯௬ - ஆம் - அதி - குடி

சாதனமாகிய) மருந்து, உழைச்செல்வான் (அதனைத்தப்பாமல்) செய்பவன், என்று - என்று சொல்லப்பட்ட, அப்பால் - அந்நான்கு புகுதியையுடைய, நாற்கூற்றே - நான்கு திறத்தது, எ - று.

(க - னை.) பிணிக்கு மருந்காவது நோயாளி வைத்தியன் பவன் இந்நான்குமாம் - என்பதாம். * அவைகளுள் உற்றவன் காவன: பொருளுடைமை - மருத்துவன் வழிநிற்றல், நோய் நிலையு வன்மை - மருந்துத்தன்பம் பொறுத்தல், எனவிவை தீர்ப்பான்வகை காவன. நோய்ப்பார்த்தற் கஞ்சாமை - ஆசிரியனை வழிப்பட்டு அடைந்த கல்வி நுண்ணறிவுடைமை, பலகாலுந் தீர்த்துவருதல் மனமொழி மெய் கள் பரிசுத்தமாதல் - எனவிவை. மருந்தின் வகை நான் காவன: பலபிணி களும் ஏற்ற, சுவைவீரியம் விளைவாற்றல்களால் மேய்படுதல் - எளிதிலே பெறப்படுதல், சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தல் எனவிவை. இயற்றுவான் வகை நான் காவன: நோயாளியிடத்தே அன்புடைமை, மனமொழி மெ ய்கள் பரிசுத்தமாதல், சொல்லியபடியே செய்தல் வல்லமை, அறிவுடைமை, எனவிவை, இவையெல்லாம் கூடியவிடத்தல்லது பிணி தீராமையால் இக் கூட்டத்தை மருந்தென்றார். [இதனால் அவன் தீர்த்தற்கு வேண்டுவன வெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

தெண்ணூற்றைந்தாம் - அதிகாரம் - மருந்து

முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் கூறு - க்கு திருக்குறள் - கூறுயி.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியன் முதலானவைகளிலே அடங்கா தொழிந்தவைகளி னியல்பைப் பதிமூன்றதிகாரத்திலேலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே குடி மை சொல்லுகிறார்.

கூகூ - ஆம் - அதி - குடி மை.

அஃதாவது: உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மை. உயர்குடிப் பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகலால் அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(இ - ள்.) செப்பமும் - செம்மையும், நாணும் - நாணமும், ஒருங்கு - ஒன்றுசேர, இற்பிறந்தார்கண்ணல்லது - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே இயல்பாக) சுபாவமாக, இல்லை - உண்டாகா, எ - று

...ம் - அதி - குடிமை.

(க - ரை) செம்மையும், நாணமும், நற்குடியிற் பிறந்தவர்க் கல்லது மற்றவர்கில்லை - என்பதாம். * செம்மை, கருத்தும், சொல்லும், செயலும், தம்முள்ளே மாறுப்பாமை. நாண்பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்கானால் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமே உண்டாகும். பிறர்க்கானால் கற்பித்த விடத்தும் நெடிது நில்லா வென்பதாம். (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர் (தமக்குரிய) ஒழுக்கமும் - நன்னடக்கையும், வாய்மையும் - மெய்மையும், நாணும் - நாணமும் ஆகிய இம்மூன்றும் - இம்மூன்றிடத்தும். இழுக்கார் - நூலறிவாலல்லாமல் தாமாகவே வழுவார், எ - று.

(க - ரை.) உயர் குடியிற்பிறந்தவர் நன்னடக்கை, சத்தியம், வெட்கம், இம்மூன்றிலுந்தவறார் - என்பதாம். * ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழி மனங்களுக்கு உரியவையாதலால், அம்முறை வைக்கப்பட்டன. இழுக்கல் - தாமறியாது வருதலால் இழுக்காரென்றார். (உ)

நகையீகையின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(இ - ள்.) வாய்மை (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத, குடிக்கு - குடியிற்பிற ந்தவர்க்கு (வறியவர் சென்றவிடத்து) நகை - முகமலர்ச்சியும், ஈகை (உள்ள வை) கொடுத்தலும், இனிசொல் - இன்சொற் (சொல்லுதலும்) இகழாமை - இகழாமையும் ஆகிய, நான்கும் - இந்நான்கும், வகை (உரிய). வகையாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர், எ- று.

(க - ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர்க்கு முகமலர்ச்சி கொடுத்தல் இன் சொல் இகழாமை இந்நான்கு முரித்தாம் - என்பதாம். * பொய்மை வேறு படுதலுடைமையால், வேறுபடாமைமிய வாய்மையென்றும் இல்லாரை எல்லாரும் இகழ்வாராகலால், இகழாமையை அவர் கூறுக்கியும் சொல் லினர். குடி ஆகுபெயர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் குடிப்பிறந்தாரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

(இ - ள்.) அடுக்கிய (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி - கோடியளவினதா கிய பொருளை, பெறினும்-பெற்றாலும், குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர், குன்றுவ (தம்மொழுக்கங் குன்றுந் தொழில்களை, செய்தலிலர் - செய்யார், எ - று.

(க - ரை.) உயர்குடியிற் பிறந்தவர் கோடிபொருளைப் பெற்றாலுங் குன் றுந் தொழிலைச் செய்யார்கள் - என்பதாம். * கோடியென்பது, இங்கே எண் ணப்படும் பொருண்மேல் நின்றது. குன்றுந் தொழில்கள் குன்றுதற்கு ஏது வாகிய தொழில்கள். (கூ)

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணுங் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரிதல் இன்று.

(இ - ள்.) பழங்குடி - பழமைதொட்டு வருகிற குடியிலே பிறந்தவர் வழங்குவது (தாம்) கொடுக்கும் பொருள், உள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் - முன்னை யளவிலே சுருங்கிய விடத்தும், பண்பின் (தமது) குணமுன்டன்மையில், தலைப் பிரிதலின்று - நீங்கார், எ - று.

(க - ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கிய விடத்துங் குணமுடைமையிற் குறையார் - என்பதாம். * பழமைதொட்டு வருதல் சேர, சோழ, பாண்டியனென்பதுபோல், ஆதிகாலந்தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல் அவர்க்கு வறுமையாவது, தாம் கொடுக்கும்பொருள் முன்னையளவிலே சுருங்குவதாகலால் அதனையே சொல்லினர். (டு)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார் மாசற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தலென் பார்.

(இ - ள்.) மாசற்ற - வசையற்று வருகின்ற, குலம்பற்றி (தமது) குடிமரபினைத்தொடர்ந்து, வாழ்தலென்பார் - வாழக்கடவோமென்று, நினைத்து - அப்படியே, வாழ்வோர் - வறுமையுற்றவிடத்தும், சலம்பற்றி - வஞ்சனையைப் பொருந்தி, சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களைச், செய்யார் - செய்யார், எ - று.

(க - ரை.) நற்குடிப் பிறப்பில் - வாழ்பவர் வஞ்சனைபொருந்தியமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார் - என்பதாம். * அமைவில்லாமை - தங்குடி மரபினுக்குத் தகாமையாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்றவிடத்தும், அவ்வியல்பின் வேறுபடா ரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்தார்கண்-உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற) குற்றம் - குற்றமானது (தான் சிறிதேயாயினும்) விசும்பின் - ஆகாயத்தில், மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து, மறுப்போல்-களங்கம்போல், உயர்ந்து - ஓங்கி, விளங்கும் - தோன்றும், எ - று.

(க - ரை.) உயர்குடியிற் பிறந்தவரிடத்துண்டாங் குற்றஞ் சிறிதாயினுஞ் சந்திரனிற் களங்கம்போலோங்கி விளங்கும் - என்பதாம். * உயர்ந்த குடிக்கு விசும்பும், அதிற் பிறந்தோருக்கு மதியும், அவர் குற்றத்துக்கு களங்கமும் உவமானங்கள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன்போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலாலும், அக்குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (எ)

நலத்தின்க ணரின்மை தோன்றினவனைக்
குலத்தின்க ணிழையப் படும்.

(இ - ள்.) நலத்தின்கண் (குல) நலமுடையானும் வருகின்றவனிடத்தே, நாரின்மை - அன்பில்லாமை, தோன்றின் - உண்டாமாயின் (உலகம்) அவனை - அம்மனிதனை, குலத்தின்கண் - அக்குலப் பிறப்பிடத்தே, ஐயப்படும் - சந்தேகப்படும், எ - று,

(க - ரை.) நலமுடையவனிடத்து அன்பில்லாமை யுண்டாயினவனைக் குலமுடைய னல்லனென்று மறையப்பாட்டிலு வைக்கப்படும் - என்பதாம்.

* நலமும் குலமும் ஆருபெயர். அன்பில்லாமையால், கொடாமை கடுஞ்

அதி - மானம்.

சொல் முதலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது - தோன்றுமை விளக்கி நின்றது. நலமுடையனும் வருதலினாலே இவை தோன்றலால், உள்ளது

வை இரண்டு பாட்டாலும் வேறுபட்டவழிப்படு மிழு-
-து.] (அ)

நிலத்திற்கிடந்தமை காற்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச்சொல்.

(இ.) நிலத்திற்கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை, கால் (அதனிடத்தே) முளையானது, காட்டும் - காண்பிக்கும் (அதுபோல) குலத்திற்பிறந்தாய்ச்சொல் - நற்குலத்திற் பிறந்தவர் வாய்ச்சொல், காட்டும் (அக்குலத்தினியல்பைக்) காட்டும், எ - று.

(க - ரை.) நிலத்தியல்பை மூலைகாட்டும், குலத்தியல்பை வாய்மொழி காட்டும் - என்பதாம். * இடத்தமை - உள்ளகுணம் மூலமாத்திரத்தால் நன்மையும் தீமையும் தெரிதலால், இலேமுதலானவை காட்டுமெனச் சொல்லாயினர். ஆகவே குலத்திற் பிறந்தார்க்கும் செயல்முதலானவை வேண்டாவாயின. குலத்தியல் பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவார்போன்று இன்சொல் சொல்லவேண்டுமென்றபடி யாயிற்று. (கூ)

நலம்வேண்டி ஞானுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) நலம்வேண்டின் (தனக்கு) நலமுடைமை வேண்டுவானாயில், ஞானுடைமை - ஞானமுடையவனுதன், வேண்டும் - வேண்டக்கடவன், குலம் வேண்டின் - குலமுடைமையை வேண்டுவானாயின், யார்க்கும் (வணங்கத்தக்க) யாவரிடத்தும், பணிவு - வணங்குதலை, வேண்டுக - வேண்டக்கடவன், எ - று.

(க - ரை.) நலத்தை விரும்பினால் ஞானத்தைக் கொள்ளக்கடவன், குலத்தை விரும்பினால், வணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * நலம், புகழ், புண்ணியங்கள். அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவத்தோர், தம்மூன்றோர் தந்தைதாய் இவரொல்லாம் அடங்க யார்க்குமென்றார். பணிவு, இருக்கையெழல், எதிர்செலல் முதலாயின. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டுவன சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

தொண்ணூற்றாராம் - அதிகாரம் - குடிமை.

முற்றிற்று.

கூ எ - ஆம் - அதி - மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்தொடங்கி முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது: எந்தாலும் தன்னிலையிலே தாழாமையும், ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். இது அக்குடிப்பிறப்பை அழியாமல் நிறுத்துதலாலே அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்.

(இ - ள்.) இன்றியமையா - செய்யாதவிடத்தே தாம்(க்)னம்யுது) சிறப் பினவாயினும் - சிறப்புடையவை யாயினும், குன்ற (தங்குடிப்பிறப்பானது தாழ, வருப - வருஞ்செயல்களை, விடல் - விடக்கடவன், எ-று

(க - ரை.) மிகவுஞ் சிறப்புடையவையாயினும் தங்குடி தாழவஞ்- செயல்களை விடக்கடவன் - என்பதாம். * அமையாமை - இறத்தல். வேண்டுமென் பது அதிகார முறைமையால் வந்தது. தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழி தொழில்களைச் செய்தாயினும் பிழையென்னும் வடநூலின் முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையில்லாமையும், மானத்தினது நிலையுடைமையும் ஆராய்ந்து அவை செய்யலாகா தென்றபடி. (க)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) சீரொடு - புகழுடனே, பேராண்மை - மானத்தை நிறுத்து தலை, வேண்டுபவர் - விரும்புபவர், சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்கு மிடத்தும், சீரல்ல-தங்குடிக்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களை, செய்யார்-செய்யார், எ - று.

(க - ரை.) மானத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கொவ்வாத தொழில்களைச் செய்யார் - என்பதாம். * எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திடத்தால் உண்டா தல் பற்றி, பேராண்மை யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின் பொருட்டாக வும் செய்யாரென்பதாம். எ - அசைநிலை. (உ)

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(இ - ள்.) (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) பெருக்கத்து - நிறைந்த செல்வம் உண் டான விடத்து, பணிதல் (யாவரிடத்தும்) பணிவு, வேண்டும் - வேண்டும், சிறிய - குறைந்த, சுருக்கத்து - வறுமை யுண்டானவிடத்து, உயர்வு - பணி யாமை, வேண்டும் - வேண்டும், எ - று.

(க - னை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும், வறுமையில் வணங்காமையும் வேண்டும் - என்பதாம். * பணியாமை - தாழ்வு வாராமல் பழைய வுயர்ச்சியிலே நிற்றல். செல்வமுடையபோது அது உயர்ச்சி செய்தலினாலே தாம் தாழ்தலும், வறுமையுடையபோது அது தாழ்வு செய்தலினாலே தாம் உயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் தாம் தாழ்தற்கு எதுவானவைகளை செய்யாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(இ - ள்.) மாந்தர் (குடிப்பிறந்த) மனிதர், நிலையின் (தம்முயர்ந்த) நிலையிலிருந்து, இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்தவிடத்து, தலையினிழிந்த - தலையிலிருந்து வீழ்ந்த, மயிரனையர் - மயிர்போல்வர், எ - று.

(க - னை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர் நிலைகெட்டவிடத்துத் தலையிலிருந்து நீங்கிய மயிர்க்கொப்பாவர் - என்பதாம். * அந்நிலையை விடாது நின்ற விடத்தே விரும்பி மரியாதை செயப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்ந்தவிடத்தே இழிவு செய்யப்படுதலும் உவமானத்தாற் பெற்றும். (எ)

...ம் அதி - மானம்:

குன்றினனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றியனைய செயின்.

குன்றினனையாரும் (குடிப்பிறப்பால்) மலைபோலுயர்ந்தவரும், குன்றுவ தாழ்தற்கு எதுவாகிய செயல்களை, குன்றியனைய - ஒரு குன்றியளவாயினும் செயின் - செய்தலால், குன்றுவர் - தாழ்வார், எ - று.

(க - னை.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும் தாழ்தற்கேதுவான செயல்களைச் செய்தால் தாழ்வார்கள் - என்பதாம். * குன்றியனையவும் என்கிற இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தாழ்தற்கு எதுவாகிய செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ் செயல்கள். (ஏ)

புகழ்ன்றுற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லெண்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

(இ - ள்.) இகழ்வார்பின் (தம்மை) அவமதிப்பவர் பின்னே, சென்று நிலை (ஒருவன் மானம்விட்டுச்) சென்று நிற்கின்றநிலை, புகழின்று (இவ்வுலகத்துப்) புகழுண்டாக்காது, புத்தேணாட்டு - மற்றைத் தெய்வலோகத்திலே, உய்யாது - செலுத்தாது, மற்று - இனி, என் (அவனுக்குச் செய்வது) யாது, எ - று.

(க - ரை.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் நிலை புகழையுண்டாக்காது. தேவருலகத்துச் செலுத்தாது - என்பதாம். * ஆயிரண்டும் அசைகள். புகழுண்டாக்குவ புகழென்றார். பயனுகிய இவ்விரண்டும் இல்லாமல், வீணுக மானங் கெடுக்கின்றது என்னவென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவை செய்தகுற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஓட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(இ - ள்.) ஓட்டார்பின் (தன்னை) இகழ்வார் பின்னே, சென்று - போய் (பொருள்பெற்று) ஒருவன் வாழ்தலின் (அதனால்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக் காட்டிலும், அந்நிலையே - முன்னே நிலையிலே நின்று, கெட்டானெனப்படுதல்-இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல், நன்று (அவனுக்கு) நன்று, எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனிகழ்பவர் பின்சென்று வாழ்தலினு முன்னிலையிலிருந்திறந்தானென்று சொல்லப்படுதலே நல்லது - என்பதாம். * புகழும் வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வமென்பாரை நோக்கிச் சொல்லியது. (எ)

மருந்தோமற் றூனேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து.

(இ - ள்.) பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது, பீடு (தன்) வலியாகியமானம், அழியவந்தவிடத்து - கெடவந்தபோது, ஊனேம்பும் (இறந்து போகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை-வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ (பின்னு மிறவாமைக்கு) மருந்தாமோ, எ - று.

(க - ரை.) மானமழியவந்தபோது உடலைக் காப்பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்கு மருந்தாமோ - என்பதாம். * அக்குடிப்பிறப்பு - நற்குணங்க

ஞக்கெல்லாம் இடனுதற் சிறப்புப்பற்றி-பெருந்தகைமையென்றும் அக்கு
ம் பலவினு மானமானது அக்குடிப்பிறப்புக்கு வலியாதற் பொருட்டென்
றும், அம்மானம் அழிந்தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால் அத
னை ஊனென்றும், பின்னு மிறத்தல் நிச்சயமென்றற்கு மருங்கோ வென்றும்
சொல்லினர்.

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(இ - ள்.) மயிர்நீப்பின் (தன்மயிர்த்திரளில்) ஒருமயிர் நீங்கினும், வா
ழா - உயிர்வாழாத, கவரிமாவன்னர் - கவரிமானையொப்பவர், மானம்வரின்
(உயிர் நீங்குதற்கான) மானம் பெருமளவுவரின், உயிர் - அவ்வுயிரை, நீப்பர்-
விடுவர், எ - று.

(க - ரை.) கவரிமானுக் கொப்பானவர் மானங்கெடவரி னுயிரைவிட்டு
விடுவர்-என்பதாம். * நீப்பினுமென்னு மும்மை தொக்குநின்றது. உயிரு
மானமும் உடனில்லாவிடத்துப் பின்னும் போவதாகிய வுயிரைநீக்கி எந்நாளு
நிற்பதாகியி மானமடைவரென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அது இயல்பென்
பது விளக்கியது. (கூ)

இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(இ - ள்.) இளிவரின் (தமக்கு) ஓரவமானம் வந்தவிடத்து, வாழாத
(பொறுமல்) உயிர்வாழாத, மானமுடையார் - மானமுடையவரது, ஒளி- புக
ழ்வடிவை, உலகு - உலகத்தார், தொழுதேத்தும் (எந்நாளுந்) தொழுது துதி
யாநிற்பர், எ - று.

(க - ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர்பெற்று வாழாத மானமுடை
யவர்புகழ்வடிவை யுலகத்தார் துதிப்பர்- என்பதாம். * புல்லவர் பாடும் புக
ழுடையோர் விரும்பின் வலவனே வானவூர்தி யெய்துவராதலால், சுவர்க்கம்
பெறுதல் சொல்லவேண்டா வாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் மானப்
பொருட்டாகிய இறப்பின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

தொண்ணூற்றேழாம்-அதிகாரம்-மானம்
மூற்றிற்று.

கூ அ - ஆம் - அதி - பெருமை.

அஃதாவது: செய்தற் கரியசெய்தல் - செருக்கில்லாமை பிறர்க்குற்றஞ் சொல்லாமை. என்றிவை முதலாகிய நற்குணங்களாலே பெரியராயினோரது தன்மையாம். நிலையிலிருந்து மேலுமேலும் உயர்த்துவதாகிய இக்குணங்கள் உண்டாவது நிலையிலிருந்து தாழாமை உள்ளவிடத்தே யாகலால், இது மான தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவற் குள்ளார் வெறுக்கை யிளியாருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

அதி - பெருமை.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு, ஒளி-ஒளியாவது, உள்ளவெறுக்கை (பிறராலே செய்தற் கரியவைகளைச் செய்வோமென்று நினைக்கிற) மனவெழுச்சியின்மிதே. ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃதிறந்து - அவ்வெய கூ ஒழிந்து, வாழ்துமெனல் - உயிர் வாழக்கடவோமென்று நினைத்தல் - (எ-று)

(கு-சா.) ஒருவனுக் கொளியாவது மனவெழுச்சியாம், இளியாவது மனவெழுச்சி யில்லாமையாம் - என்பதாம். * ஒளி - தான் உளனுயகாலத்து மிகுந்துதோன்றுதலுடைமை, முன்னும் செய்தற்கரிய செய்வார் பெரிய ரெனினுராயினும், இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் ஈகை முதலானவை யாம். அவைகளினுலாகிய பெருமையை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு உள் ளவெறுக்கையென்றும், அதனையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியும் சொல் லினர். [இதனுற் பெருமைமின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(இ - ன்.) எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும், பிறப்பு (பொது வாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும் (ஆயினும்) சிறப்பு (பெருமை சிறுமை என்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், ஒவ்வா-ஒத்திடாவாம், செய்தொழில்- செய்யுந்தொழில்களது, வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால், எ - று.

(க - ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பியல் பொத்திருக்கும், தொழில் வேற்று மையாற் சிறப்பியல் பொவ்வாவாம் - என்பதாம். * வேறுபாடு - நல்லவை யும், தீயவையும், இரண்டுமோனவையும், இரண்டு மல்லாதவையும் ஆகியபலபி ரிவுகள் வினைவசத்தால் பஞ்ச பூதகாரியமாகிய உடம்பைப் பொருந்தி நின்று அதன் பயனனுபவித்தல் எல்லாருக்கும் ஒத்திருத்தலால், பிறப்பொக்குமென் றும் பெருமை சிறுமைகளுக்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற் பிரிவுகள் உட ம்பு தோறும் வேறுபடுதலால், சிறப்பொவ்வாவென்றும் சொல்லினர். (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(இ - ன்.) மேலல்லார் (செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினேர், மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும், மேலல்லர் - பெரியராகார், கீழல்லவர் (அவைசெய்து) பெரியராயினேர், கீழிருந்தும் - தாழ்ந்த வெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும், கீழல்லார் - சிறிய ராகார், எ - று.

(க - னா.) சிறியவர் மேலிருந்தாலும் பெரியவராகார், பெரியவர் கீழிருந்தாலுஞ் சிறியவராகார் - என்பதாம். * மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே செல்வவறுமைகளும், மேல்கீழ்களாலே பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் முறையே குடிப்பிறப்பு மாத்திரத்தாலும், செல்வமாத்திரத்தாலும், பெருமை உண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

கூஅ - ஆம் - அதி - மெ

(இ - ள்.) ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தையுடைய, மகளிரே போல - கற்புள்ள மாதரைப்போல, பெருமையும் - பெருமைக்குணமும் தன்னை தான் - தன்னைத்தானே, கொண்டொழுகின் (ஒருவன் நிலையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்கவல்லவனாயின், உண்டு (அவனிடத்து) ஆகுடாம், எ - று.

(க - னா) பெருமைக்குணமுங் கற்புள்ள மாதரைப்போலத் தன்னை காத்துக் கொண்டவனுக்குண்டு - என்பதாம். * ஒழுகுதல் - மனமொழிமெய்களை அடக்கி உபகாரமுதலானவை செய்து வருதல். [இதனால் பெருமை உண்டாமாறு சொல்லப்பட்டது.] (க)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(இ - ள்.) பெருமையுடையவர் (அவ்வழியாலே) பெருமையுடையவராயினர் (தாம்வறியராகியவழியும்) அருமையுடைய (பிறராலே செய்தற்கு) அருமையுடையவையாகிய, செயல் (தஞ்) செயல்களை, ஆற்றின் (அவைசெய்யும்) வழியால், ஆற்றுவார் (முடிவுபெறச்) செய்யவல்லவராவர், எ - று.

(க-வா.) பெருமையுடையோர் அருமையுடையசெயல்களைச் செய்வார்- என்பதாம். * அரியசெயல்களை முன்செய்துவந்தமை தோன்ற - பெருமை யுடையவ ரென்றதனாலும், ஆற்றவாரென்றதனாலும், வறியராகியவழியுமென் பது பெற்றும். [இதனால் அதனையுடையார் செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (நு)

சிறியா ருணர்ச்சியு னில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்று நோக்கு.

(இ - ள்.) பெரியாரை (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை, பேணி-வழிபட்டு, கொள்வேமென்னும் (அவரியல்பைக்) கொள்வேமென்னும், நோக்கு-கருத்து, சிறியார் - மற்றச்சிறியரல்லாதாரது, உணர்ச்சியுள்-மனத்தினிடத்து, இல்லை- உண்டாகாது, எ - று.

(க - வா.) பெரியோரைவழிபட்டு கொள்வோமென்னும் கருத்துச் சிறி யோர் மனத்திடத்தில்லை - என்பதாம். * குடிமைசெல்வம் கல்வியென்றிவை யுடையவராயிருக்கை மாத்திரத்தால், தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக் கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையராதல் கூடா தென்பதாம். (கூ)

சிறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

(இ - ள்.) சிறப்பும் (தனக்குத் தகும்பெரியோரிடத்து அடங்கிருத் தலேச் செய்வதாகிய சிறப்பும், தான் - தான், சீரல்லவர்கட்படில் (தனக்குத் தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், இறப்பேபுரிந்த (அடங்கியிருத்தலொ ழிந்து செருக்கினிடத்திலே) மிகுந்த, தொழிற்றாம் - செயலே யுடைத் தாம், எ - று.

(க - வா.) சிறப்புஞ் சிறியவரிடத் துண்டாயின் செருக்கிலே மிகுந்த தொழிலையுடையதாம் - என்பதாம். * செருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயி

- அதி

- பெருமை.

றல்- இரண்டு - இடமை செல்வக் கல்விகளிலுலாகியமிகுதி. [இவை இரண்டு புடம் ஏழும். அகத்தியனார் செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

மென்றும் பெருமை சிறுமை
தான் தன்னை வியந்து.

(இ-ள்.) பெருமை - பெருமையுடையவர், என்றும் - சிறப்புண்டாகியகாலத்தும், பணியும் - அடங்கி நடப்பார், சிறுமை (மற்றைச்) சிறுமை யுடையவர் (என்றும்) அது இல்லாத காலிலும், தன்னை வியந்து - தம்மை மெ - அணியும் - சிறப்பிப்பார், எ - று.

(க - ரை.) பெருமையுடையவர் சிறப்புண்டாகிய காலத்து மடங்கி நடப்பர், சிறுமையுடையவர் சிறப்பில்லாகாலத்துத் தம்மை சிறப்பித்து நடப்பர் - என்பதாம். * [பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தம்மையிற் செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென்முற்றே] என்ற விலக்கணத்திற்கு மாறுயினு பதற்குக் காரணம். † பண்புடையவர் தொழில்கள் பண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. இது பின் அற்றமறைக்கு மென்னுமிடத்தும் ஒக்கும் ஆமிரண்டும்-அசை. சிறப்பித்தல்- பிறரிலுந்தமக்கு ஒருயர்வை ஏற்றிக்கொள்ளல். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

(இ - ள்.) பெருமை - பெருமைக்குணமாவது, பெருமிகமின்மை (காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் அது இயல்பாகநோக்கிச்) செருக்கில்லாதிருத்தல், சிறுமை - சிறுமைக்குணமாவது, பெருமித மூர்ந்துவிடல் (காரணம் இல்லாவிடத்தும்) அதனை ஏற்றிக்கொண்டு செருக்கின் முடிவிலே நின்று விடுதல், எ - று.

(க - ரை.) பெருமைக் குணமாவது செருக்கில்லாதிருத்தல், சிறுமைக் குணமாவது செருக்குடைத்தா யிருத்தல் - என்பதாம். * அளவறச்செருக்க லென்பதாயிற்று. (க)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(இ - ள்.) பெருமை பெருமையுடையவர், அற்றமறைக்கும் (பிறர்மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை மறையாநிற்பர், சிறுமை - மற்றைச் சிறுமையுடையவர், குற்றமே கூறிவிடும் (பிறர்குணத்தை மறைத்துக்) குற்றத்தையே சொல்லிவிடுவர், எ-று.

(க - ரை.) பெரியோர் பிறரவமானத்தை மறைப்பர். சிறியோர் பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லுவர் - என்பதாம். * மறைத்தலும் சொல்லலும் மற்றையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன. தான் - அசை. [இவை மூன்று பாட்டாலும் இருவர் செயலும் சேர்த்துச் செல்லப்பட்டன.] (௰)

---

† நன்னூல் சூத்திரம்.

தொண்ணூத்தெட்டாம் - அதிகாரம் - பெருமை

முற்றிற்று.

---

௯௯ - ஆம் - அதி - சான்

அஃதாவது: பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவைக்கு ஆளுதற்றன்மை, பெருமையுள் அடங்காத பல குணங்களையும் தொகுத்துக் கொண்டு நிற்கையால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) கடனறிந்து (நமக்கு இது) தகுவதென்று அறிந்து, சான்று - (பல குணங்களாலும்) நிறைந்து, ஆண்மை (அவைகளை) ஆளுதற் றன்மையை, மேற்கொள்பவர்க்கு-மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு, நல்லவை யெல்லாம்- நல்ல குணங்களெல்லாம், கடன் - இயல்பாயிருக்கும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர், எ - று.

(க - ரை.) பெரியவர்களுக்கு நற்குணங்களே மேற்கொள்ளுதல் கடமையாயிருக்கும் - என்பதாம். * சிலகுணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பாயிராதவிடத்தும், சான்றாண்மை யென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையால், இவ்வேதுப்பெயர்பற்றி அவரிலக்ஷணம் இப்படிச் சொல்லினு ரென்பதாம். (க)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(இ - ள்.) சான்றோர் நலன்-சான்றோர் நலமாவது, குணநலம் - குணங்களாலாகிய நலமே, பிறநலம்-அது நீங்கலான உறுப்புக்களாலாகிய நலம், எந்நலத்துள்ளதாஉம்-எந்த நலத்திலு முள்ளதும், அன்று-அல்ல, எ - று.

(க - ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரியநன்மையாம், மற்றநன்மை நன்மையல்ல - என்பதாம். * அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையால், மற்றைப் புறநலத்தை பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக் கல்வி முதலாகநூலோரிடத்த நலங்களுள்ளே சொல்லாமையால், எந்நலத்துள்ளதூஉ மன்றென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சால்புக்கு ஏற்ற குணங்கள் பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்து சால் பூன்றிய தூண்.

(இ - ள்.) அன்பு (சுற்றத்தார்மேலே யல்லாமற் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும், நாண் (பழிபாவங்களி) ஞாணலும், ஒப்புரவு (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ் செய்தலும், கண்ணோட்டம் (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும், வாய்மையோடு (எவ்விடத்தும்) மெய்ம்மை சொல்லுதலோடும், சால்பு - சால்பென்னும் (பாரத்தை) ஊன்றிய - தாங்கிய, தூண் - தூண்கள், ஐந்து - அஞ்சு, எ - று.

(க - ரை.) அன்பு, நாணம், உபகாரம், தாட்சணியம், சத்தியம், இவ்வைந்துஞ் சால்பென்னும் பாரத்தைத் தாங்குந் தூண்கள் - என்பதாம். * இக்குணங்கள் இல்லாவிடத்தே சால்பு நிலைபெறுமையால், இவைகளைத் தூணென்றார். (ஊ)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

தி - சான்றாண்மை.

(இள்). நோன்மை தவமாவது, கொல்லா நலத்தது (பிறவறங்க
ளும். வேண்டுமாயினும் ஒருயிரையுங் கொல்லாத அறத்தினிடத்தாம்
அது போல, சால்பு. சால்பாவது, பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது (பிறர்
ஒருங்கறும் வேண்டுமாயினும்) பிறர் தீமையைச் சொல்லாத குணத்தினி
டத்தாம். (எ.று.)

(க-ரை) நோன்பாவது யாதொன்றையுங் கொல்லாமையாம், சால்
பாவது பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லாமையாம் - என்பதாம். * தவத்திற்குக்
கொல்லா வறம்போல் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றம் சொல்லாக்குணம் சிறந்த தெ
ன்பதாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லறுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(இ - ள்.) ஆற்றுவார் (ஒரு கருமத்தைச்) செய்து முடிப்பவரது, ஆற்
றல் - வலிமையாவது, பணிதல் (அதற்குத் துணையாவாரைத்) தாழ்ந்து கூ
டிக்கொள்ளுதல், சான்றோர் - இனிச் சால்புடையவர், மாற்றாரை - பகை
வரை, மாற்றும்படை - பகைமையொழிக்குஞ் சாதனமும், அது - அப்பணி
தல், எ - று.

(க - ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணிதல் அது சத்துரு
க்களை வெல்லும் படையாம் - என்பதாம். * ஆற்றல் - செயவல்லராந்தன்
மை. சால்பிற்கு ஏற்ற பணிதற்குணத்துச் சிறப்புச் சொல்லுவார். மற்றது
முடன் சொல்லினார். (ரு)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(இ - ள்.) சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பொன்னினை) வறிதற்கு, கட்டளை உரைகல்லாகிய (செயல்) யாதெனில் - யாதென்றால், தோல்வி (தம்மி னுயர்ந்தவரிடத்துக்கொள்ளுந்) தோற்பை, துலையல்லார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும், கொளல் - கொள்ளுதல், எ - று.

(க - ரை.) சால்பிற்குரைகல் எதுவெனில் இழிந்தவரிடத்துந் தோல்வி கொள்ளுதல் - என்பதாம். * எச்சவும்மையால் இருதிறத்தாரிடத்தும் வேண்டுதல் பெற்றும். கொள்ளுதல் வெல்லும் வலிமையுடையராயிருந்தே எற்றுக்கொள்ளுதல், இழிந்தாரை வெல்ல நினைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக் கொள்ளாமல் தோற்பால் அவரின் உயர்வாராயின் அதனாலே சால்பளவு அறியப்படு மென்பதாம். (சு)

இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(இ - ள்.) (சால்புடையவர்) இன்னு (தமக்குத்) தின்பந் தருமவைகளை, செய்தார்க்கும் - செய்தவர்களுக்கும், இனியவே - இன்பந்தரு மவைகளையே, செய்யாக்கால் - செய்யாவிட்டால், சால்பு - சான்றாண்மை, என்ன பயத்தது (வேறே) என்னபயனுடைத்து, எ - று.

(க - ரை.) தின்பஞ் செய்தவர்களுக்கு மின்பஞ்செய்யாவிடில் சான்றாண்மை யென்னபயனைத்தரும் - என்பதாம். * ஓ - அசை. சிறப்பும்மை சால்புடையவரும் இன்னுசெய்தற்கு இடமாதல் விளக்கிநின்றது. தாமும் அவர்

சுகு - ஆம் - அதி - சான்றாண்மை.

க்கு இன்னுசெய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லையென்பதாம். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் சிறப்புவகையாற் சொல்லப்பட்டது.

இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னு
நின்மையுண் டாகப் பெறின்.

(இ - ள்.) சால்பென்னும் - சால்பென்று சொல்லப்படும், நின்மை வலிமை, உண்டாகப்பெறின் - தன்னிடத்துண்டாகப்பெற்றால், ஒருவற்கு ஒருவனுக்கு, இன்மை - வறுமை யால் (வருவது) இளிவன்று - இகழ்வாகாது, எ - று.

(க - வி.) சால்பின் வலிமையுண்டாகப்பெற்றால், வறுமை இகழ்வாகாது - என்பதாம். * தளராமல் நாட்டுதலால் வலியாயிற்று. சால்புடையவர் வறுமையிலும் மேன்படுவரென்பதாம். (அ)

ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

(இ - ள்.) சான்றாண்மைக்கு - சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு) ஆழி யெனப்படுவார் - கரையென்று சொல்லப்படுவார், ஊழி பெயரினும் (மற்றைக் கடலும் கரையுள் நில்லாமற்) காலம் வேறுபட்டாலும், தாம்பெயரார் - தாம் வேறுபடார், எ - று.

(க - வி.) சான்றோர் காலம் வேறுபடினும் தாங்கள் வேறுபடார் - என்பதாம். * சான்றாண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்றலால், அதனையுடையாரை கரையாக்கியும் சொல்லினர். [ஏகதேசவுருவகம்,] (ஆ)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை.

(இ - ள்.) சான்றவர் (பல குணங்களாலும்) நிறைந்தவர், சான்றாண்மை (தமது) தன்மை, குன்றின் - குன்றுவாராயின், இருநிலந்தான் - மற்றைப் பெரிய பூமிதானும், பொறை (தன்) பாரத்தை, தாங்காது - தாங்காதாய் மூடியும், எ - று.

(க - வி.) சான்றோர் - சான்றாண்மை குன்றுவாராகில் பூமிபாரந் தாங்காது - என்பதாம். * தானுமென்னும் எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது, அவர்க்கு அது குன்றாமையும் அதற்கு அது தாங்கலும் இயல்பாகலால், அவை எந்நாளும் உண்டாகாநின்றன வென்பதுதோன்ற நின்றமையால், மன்னென்பது † ஒழியிசையில்வந்தது. ஓகாரம்-அசை. [இவை மூன்று பாட்டாலும் பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது] (இ)

---

† ஒழியிசை - ஒழிந்தசொற்பொருளைத் தருவது.

தொண்ணூற்றெட்டாம் - அதிகாரம் - சான்றாண்மை
மூற்றிற்று.

௧௪ - பண்புடைமை.

அஃதாவது ஒருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது நின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தலுடையராதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(இ - ள்.) யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும், எண்பதத்தால் - எளிய சமயத்தராயிருந்தால், பண்புடைமையென்னும் - பண்புடைமை யெனப்படுகின்ற, வழக்கு (அரிதாகிய நல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எளிது - எளிது, என்ப - என்று (நூலோர் சொல்லுவர்) எ - று.

(க - ரை.) யாவரிடத்துமெளிய சமயத்தாராக விருக்கிற பண்புடைமையென்னு நல்வழியடைத லெளிது - என்பதாம். * குணங்களால் நிறைந்து எளிய சமயத்தருமாகியபோது பண்புடைமைதானே உண்டாமாகலால், எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்றும், அது உலகத்தையெல்லாம் வசியமாக்கலால், அதனை பழையோர்சென்ற நல்வழியாக்கியும், அதனை எளிதிற்பெற இது நூலோரோதிய உபாயமென்றற்கு அவர்மேல் வைத்தும் சொல்லினார்.(க)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(இ - ள்.) அன்புடைமை (பிறர்மேல்) அன்புடையனுதலும், ஆன்ற - குடிப்பிறத்தல் (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற்பிறத்தலும், இவ்விரண்டும் (ஆகிய) இவ்விரண்டும், பண்புடைமையென்னும் (ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமையென்று (உலகத்தார்) சொல்லும், வழக்கு - நல்வழி, எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையு நற்குடியிற் பிறத்தலுமே நல்வழியாம் - என்பதாம். * அமைதல் - ஒத்துவருதல், குடிப்பிறத்தலென்றது. குடிப்பிறந்தவர்செயலே இரண்டு கூடியவழியே பண்புடைமையாவதென்பது தோன்ற முற்றும்மை கொடுத்தார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பண்புடையராதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(இ - ள்.) உறுப்பொத்தல் (வெருங்கத்தகாத) உடம்பாலொத்தல், மக்களொப்பன்று (ஒருவனுக்கு) நல்ல மனிதரோடு (ஒப்பாகாமையால்) பொருந்துவதன்று, ஒப்பதாம் (இனிப்) பொருந்துவதாகிய, ஒப்பு - ஒப்பாவது, வெறுத்தக்க - வெருங்கத்தக்க, பண்பொத்தல் - பண்பாலொத்தல், எ - று.

(க - ரை.) அவயவத்தாலொப்பாத லொப்பல்ல; குணத்தாலொப்பாதலேயொப்பாம் - என்பதாம். * ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பிறப்பொத்தலாவது, உயிரின்வேறாய் நிலைபெறுத உடம்பொத்தலாகாது, வேறல்லாமல் நிலைபெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகலால், அப்படிப்பட்ட அவர் பண்பினையுடையனாக வென்பதாம். ஆல் - அசை. (ஊ)

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் ←
பண்புபா ராட்டு முலகு.

(இ - ள்.) நயன் - நீதியையும், ஒடு - அதனுடன், நன்றி - அறத்தையும், புரிந்த - விரும்பிய, பயனுடையார் (பிறர்க்குந் தமக்கும்) பயன் பலதரு வுடையவரது, பண்பு - பண்பை, உலகு - உலகத்தார், பாராட்டும் - கொண்டாடா நிற்பர், எ - று.

(க - ரை.) நீதியையுந் தருமத்தையும் விரும்பிய பயனுடையவர் குணத்தை யுலகத்தார் புகழ்வர் - என்பதாம். * நயனொடு நன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும், பண்பு காரணமாக வந்தமையால், அதனைப் பாராட்டு மென்றார். (உ)

நகையுள்ளு மின்ன திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(இ - ள்.) இகழ்ச்சி (தன்னை) யிகழ்தல், நகையுள்ளும் - ஒருவனுக்கு விளையாட்டி னிடத்தும், இன்னாது - துன்பந்தருவதாம் (ஆதலால்) பாடறி வார்மாட்டு (பிற) நியல்பறிந்து நடப்பவரிடத்து, பகையுள்ளும் - பகையுள் ளவிடத்தும், பண்பு (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புக ளே, உள - உண்டாவனவாம், எ - று.

(க - ரை.) விளையாட்டிலு மிகழ்தலானது துன்பந்தரும், நல்லவரிடத் துப் பகையிலு நற்குணமுண்டாம் - என்பதாம். * பாடறிவாரெனவே அவ் வின்மை யறிதலும் பெற்றும். அதனை அறிந்தவர்பின் அது செய்யார் இனியவே செய்வாரென்பது கருத்து. (ங)

பண்புடையார் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(இ - ள்.) பண்புடையார் - பண்புடையவரிடத்தே, பட்டு படுதலால் - உலகம், உலகியல் உண்டு (எந்நாளும்) உளதாய் வாராநின்றது, இன் றேல் (அங்ஙனம்படுதல்) இல்லையாயின், அது - அவ்வுலகியல், மண்புக்கு - மண்ணிலே புகுந்து, மாய்வது - மாய்ந்துபோவதாம், எ - று.

(க - ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குணமுண்டாதலால் உலகிய லெந்நாளு முண்டாகின்றது. அது இல்லாவிடி லுலகியல்கெடும்-என்பதாம். * மற்றைப் பண்பில்லார் சார்பல்லாமையால் ஒருசார்புமில்லாமல் மண்ணிற் புகுந்து மாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது படநின்றமையால் மன்னென்பது ஒழி யிசையில் வந்தது. [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதனை யுடையவரது உயி ர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (௬)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(இ - ள்.) மக்கள் - நன்மக்களுக்கேயுரிய, பண்பில்லாதவர் - நன்குண மில்லாதவர், அரம்போலும் - அரத்தைப்போலும், கூர்மையரேனும் - கூர்மையை யுடையரேயாயினும், மரம்போல்வர் (ஓரறிவினதாகிய) மரம் போல்வர், எ - று.

(க - ரை.) நன்மக்களுக்குரிய குணமில்லாதவர் கூறிய புத்தியுடை யராயினு மரத்தை நிகர்த்தவர் - என்பதாம். * ஓரறிவு பரிசத்தை அறிதல்,

அதி - பண்புடைமை.

தான் மடிவில்லாமல் தன்னை யுற்றபொருள்களை மடித்தலாகிய தொழில் பற்றிவந்தது. பின்னு உமை விசேட அறிவில்லாமையாகிய குணம்பற்றி வந்தது அவ்விசேட வறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கட் பண்பில்லாமையால், அவ்வறிவு தானு மில்லையென்பதாயிற்று.

நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

இ - ள்.) நண்பு-நட்பினை, ஆற்றாராகி (தம்மோடு) செய்யாதவராகி, நயனிலை - பகைமையை, செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்தும், பண் பாற்றாராதல் (தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை, கடை (அறிவுடைய வர்க்கு) இழுக்காம், எ - று.

(க - ரை.) நட்பைக் கொள்ளாராகிப் பகையைக் கொள்ளுவார்க்கும் குணமுடையவரா நடவாமையே கடை - என்பதாம். * நயம், ஈரம், சிறப்புமை அவர் பண்பாற்றுமைக்கு இடனுதல் தோன்ற நின்றது. அத னாச்செய்யின் தாமும் அவர் தன்மையராவரொன்றற்கு கடையென்றார். (அ)

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(இ - ள்.) நகல்வல்லரல்லார்க்கு (பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடு கலத்து) உண்மகிழ்தல் மாட்டாதவர்க்கு, மாயிருஞாலம் - மிகவும் பெரிய பூமியானது, பகலும் (இருளில்லாத) பகற்பொழுதிலும், இருள் - இருளி னிடத்தே, பாற்பட்டன்று - கிடந்ததாம். எ - று.

(க - ரை.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப் பூமியானது இருளுடையதாகும் - என்பதாம் * எல்லாரோடும் கலந்து அறியப்பெருமையால், பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்றற்கு உலகம் இருளினிடத்துப் பட்டதென்றார். (கூ)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(இ - ன்.) பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற (முன்னை நல்வினையால்) அடைந்த, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம் (அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாது கெடுதல்) நன்பால் - நல்ல (பசுவின்) பால், கலம் (ஏற்ற) கலத்தினது, தீமையால் - குற்றத்தால், திரிந்தற்று - கெட்டாற் போலும், எ - று.

(க - ரை.) குணமில்லாதவன் முன்னல் வினையாலடைந்த செல்வமானது பயன்படாது (கெடுதல்) பசுவின்பால் பாத்திரக் குற்றத்தாற் கெட்டாற்போலும் - என்பதாம். * கலத் தீமையென்பது - கலந்தீமையென விகாரப்பட்டது. தொழிலுவமமாகலால், உவமேயத்தில் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்கும் வலிமையிலனுதல் தோன்ற பெற்றவென்று, எல்லாப்பயனுங் கொள்ளற்கு ஏற்ற இடமுடைமைதோன்ற பெருஞ் செல்வ மென்றும் சொல்லினர். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனல் வருகிற அதிகாரப் பொருண்மையும் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. [இவை ரான்கு பாட்டாலும் அஃதில்லாரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (ம)

நூராம்-அதிகாரம்-பண்புடைமை
மூற்றிற்று.

ரக் - ஆம் - அதி - நன்றுடை

அஃதாவது : சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயனுபடுதலில்லாத செல்வத்தினியல்பு செல்வமுடையானது குற்றம் செல்வத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை முன்முன் தோற்றுவாய் செய்ததிற் பெற்றும்.

வைத்தான் வாய்சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) வாய் சான்ற (தன்) மனையிடமெல்லாம் நிறைதற்கு ஏது வாகிய, பெரும்பொருள் - பெரியபொருளை, வைத்தான் (சம்பாதித்து) வைத்தவனுகி, அஃது - அதனை, உண்ணான் (உலோபத்தால்) அனுபவியா தவன் (உளனயினும்) செத்தான் - செத்தானும், செயக்கிடந்தது (அதனி டத்து அவனுலே) செயக்கிடந்ததோ ருரிமையானது, இல் - இல்லை (ஆத லால்) எ - று.

(க - ரை.) பெரும் பொருளைத்தேடி வைத்தவனுகி யப்பொருளை யனு பவியாதவ னிருந்தாலு மிறந்தவனுக் கொப்பாவன் - என்பதாம். * [இத னுலே சம்பாதித்தவனுக்கு அச்செல்வம் பயன் படவில்லாமை சொல்லப் பட்டது.] (க)

பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானு மாணப் பிறப்பு.

(இ - ள்.) பொருளான் - பொருளொன்றினுல், எல்லாம் - யாவும், ஆம் - உண்டாகும், என்று-என்று, அறிந்து (அதனைச் சம்பாதித்து) ஈயாது (பின் பிறர்க்கு) கொடாது, இவறும் - உலோபத்துவஞ் செய்யும், மருளான் - மயக்கத்தினுலே, மாணு - நிறைதலில்லாத, பிறப்பு (பேய்ப்) பிறப்பு, ஆம் (ஒருவனுக்கு) உண்டாம், எ - று.

(க - ரை.) பொருளைச்சம்பாதித்துக் கொடாமையாற் பிறப்புண்டாம் - என்பதாம். * இருமையிலும் அடையும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க எல் லாமென்றும் சம்பாதித்தற்கு முன்னே உண்டாகிய அறிவானது பின்னே மயங்குதலால், மருளென்றும் பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிறருடைய பரி கண்டிருந்த பாவத்தால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப்பு உண்டாமென்றும் சொல்லினர். (உ)

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை

(இ - ள்.) ஈட்டம் (பிறரின்மிகச்) சம்பாதிப்போமென்று, இவறி (பொ ருள் சம்பாதிக்கைமாத்திரத்தையே) விரும்பி, இசை (அதன்பயனுகிய) புக ழை, வேண்டாவாடவர் - விரும்பாதமக்களது, தோற்றம் - பிறப்பு, நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை - பாரமாம் (அவ்வளவே) எ - று.

(க - ரை.) பொருளை விரும்பிப் புகழை விரும்பாதவர் பிறப்புப் பூமிக்குப்பாரம் – என்பதாம். * புகழ்-இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறமாகலால்,

அதி - நன்றியில்செல்வம்.

ஈ-கையால் அதனை வேண்டாமல் சம்பாதிக்கைத் துன்பத்தையும், காப்பாற்றி-துன்பத்தையும்-ஓ உ-ண்டிய அறிவில்லாமைபற்றி நிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரிய உடம்பினை. (௩)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
ன சசப் படாஅ தவன்.

(இ-ன்) ஒருவரான (ஒருபொருளுங்கொடுத்து அறியாமையால்) ஒருவராலும், இச்சப்படாஅ தவன்-இச்சிக்கப்படாதவன் (தான் இறந்தவிடத்து) எச்சமென்று (இங்கே) ஒழிந்துநிற்பதாக, என் - எதை, எண்ணுங் கொல்-நினைப்பானோ, எ - று.

(க - ரை.) ஒருவராலு மிச்சிக்கப்படாதவ னிறந்தபின் னெதைநினைப்பானோ – என்பதாம். * இங்கே ஒழிந்துநிற்கும் புகழ்–ஈவார்மேலல்லாமல் நில்லாமையால் இவனுக்கு அதனோடு எவ்வளவும் சம்பந்தம் இல்லையென்றற்கு என் னெண்ணுங் கொல்லென்றார். ஓ - அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அச்செல்வம் பிறர்க்குப்பயன் படலில்லாமை சொல்லப்பட்டது.]

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய

கோடியுண் டாயினு மில்.

(இ - ள்.) கொடுப்பதூஉம் (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய்ப்பதூஉம் (தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய (இரண்டு செய்கையும்) இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய (பலவாக) அடுக்கிய, கோடியுண்டாயினும்-கோடிப்பொருள் உண்டாகினும், இல் (ஒன்றும்) இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) கொடுத்தலு முண்ணுதலு மில்லாதவர்க்குக் கோடிபொருளிருந்தும் பயனில்லை-என்பதாம். * இன்பத்தினும் அறம் சிறந்தமையால், கொடுத்தல் முன்சொல்லப்பட்டது. ஒன்று மில்லார்போற் பயனிரண்டும் இழத்தலால் இல்லென்றார். (இ)

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான்.

(இ - ள்.) தான்றுவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனுகி (அதன்மேலும்) தக்கார்க்கு - தகுதியையுடையவர்க்கு, ஒன்று (அவர்வேண்டிய) தொன்றை, ஈதலியல்பிலாதான் - கொடுத்தற் றன்மையில்லாதவன், பெருஞ்செல்வம் (அவ்விரண்டுஞ் செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு, ஏதம்-ஒருநோய், எ - று.

(க - ரை.) தானுண்ணுமலும் கொடாமலு மிருப்பவன் செல்வம் வியாதிக்கொப்பாம் - என்பதாம். * தக்கார்-தானம்வாங்குதற்கு ஏற்றவர். அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உரியதை அல்லதாகினமையால் நோயென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விருமையும் உடன் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அற்றார்க்கொன் றூற்றுதான் செல்வ மிகலம்
பெற்றூ டமியண்மூத் தற்று.

(இ - ள்.) அற்றார்க்கு (ஒருபொருளு) மில்லாயினர்க்கு ஒன்று (அவர் வேண்டிய) தொன்றனை, ஆற்றுதான் - கொடாதவனது, செல்வம் - செல்வமானது வீணுகக்கழிதல், மிகநலம் (பெண்டிரின்) மிகுந்த நலத்தினை, பெற்றூன் - பெற்றவொருத்தி (கொடுப்பாரில்லாமையினுலே) தமியளர் (கணவனில்லாமல்) தனியளாய், மூத்தற்று - மூத்ததன்மைத்து, எ - று.

(க - ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ளவொருத்தி தன்னைக் கொடுப்பாரில்லாமையாற் கணவனில்லாது கிழவியாளுற்போலும் - என்பதாம். * நலம் வடிவினன்மையும், குணத்தினன்மையும், இவ்விரண்டும் ஒருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால் பெற்றூளென்றூர். கொடுப்பாரும் கணவனுமேயல்லாமல்தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடு உவமைசொன்னமையால் தானும் ஏற்பாளுமேயல்லாமல் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாம். (எ)

நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(இ - ள்.) (வறியவர்க்குச் சமீபனுயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையால்) நச்சப்படாதவன் (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன், செல்வம் - செல்வம் (பெறுதல்) நடுவூருள் - ஊர்நடுவுள்ள, நச்சுமரம் - எட்டிமரம், பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும், எ - று.

(க - ரை.) பிறரால் இச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊர்நடுவே எட்டிமரம் பழுத்தல்போலாம் - என்பதாம். * சமீபத்திருக்கைகளாற் பயனில்லையென்பதாம். (அ)

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறங்கூர்க்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) அன்பொரீஇ (கொடாநிருத்தற் பொருட்டுச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்புசெய்தவனை ஒழித்து, தற்செற்று (வேண்டுவன அனுபவியாமல்) தன்னைவருத்தி, அறன் - வறியவர்க்குக் (கொடுத்தலாதியாகிய) அறத்தை, நோக்காது - நினையாமல், ஈட்டிய - சம்பாதித்த, ஒண்பொருள் - ஒள்ளியபொருளை, கொள்வார் (கொண்டுபோய்ப்பயன்) கொள்ளுவார், பிறர் - பிறர், எ - று.

(க - ரை.) அன்பற்றுத் தன்னைவருத்திச் சம்பாதித்த பொருளைப் பிறர் கொள்ளுவர் - என்பதாம். * பயனுகிய அறமும் இன்பமும்செய்து கொள்ளாதவனுக்குப் பொருளால் உள்ளது சம்பாதித்தற் றுன்பமே யென்பது தோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவன் சந்ததி வழியிலுள்ளவர்க்கும் உதவாதென்பது தோன்ற பிறனென்றும் சொல்லினர். (கூ)

சிருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(இ - ள்.) சிருடைய - புகழுடைத்தாகிய, செல்வர்-செல்வத்தினையுடையவரது, சிறுதுனி (பிற்குங்காலம்) சிறியவறுமை, மாரி (உலகத்தை யெல்லாநிலைநிறுத்துகிற) மேகம், வறங்கூர்ந்தனையது - வறுமை மிகுந்தது போல்வதோரியல்பினை, உடைத்து - உடையது, எ - று.

அதி - நாணுடைமை.

(க - ரை) மிகுத்து - செல்வமுடையவர் வறுமையானது மழை வறுமை கொண்ட தன்மையுடையது - என்பதாம். * துனி - வெறுப்பு, அதனைச் செய்தலால் சிறுதுனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டவர் அதனால் சிறியராகியவிடத்தும் அவ்வறுமை கடிது நீங்குதலால், பின்னும் செல்வரால் பயன்படுவரென்பது உவமானத்தாற் பெறப்பட்டது. படவே நன்றியில்லாத செல்வம் எந்நாளும் பயன்படா தென்பதாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் அச்செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

நாற்றிவோராம் - அதிகாரம் - நன்றியில்செல்வம்

மூற்றிற்று.

ஈஉ - ஆம் - அதி - நாணுடைமை.

அஃதாவது: முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாத கருமங்களில் நாணுதலுடையராந் தன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற.

(இ - ள்.) நாணு (நன்மக்களது) நாணுவது, கருமத்தால் (இழிந்த) கருமங் காரணமாக, நாணுதல் - நாணுதலாம், பிற - அதல்லாமல் மனமொழி மெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருகிற நாணங்கள், திருநுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகளிரது, நாணு - நாணங்கள்போலும், எ - று.

(க - ரை.) நாணமானது கருமங் காரணமாக நாணுவதாம் பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள்போலாம் - என்பதாம். * பிறருல மகளிரது சாரணென்றதனால் மற்றது நன்மக்களது நாணென்பதும் நாணுதலென்பதனால் கருமத்தினிழிவும் பெற்றும். திருநுத னல்லவரென்பது - புகழ்ச்சிக் குறிப்பு. [இதனால் நாணினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(இ - ள்.) ஊண் - உண்டியும், உடை - ஆடையும், எச்சம்-ஒழிந்தவைகளும், உயிர்க்கெல்லாம் (மக்க) ளுயிர்க்கெல்லாம், வேறல்ல - பொதுவாம், மாந்தர் சிறப்பு (நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது) நாணுடைமை - நாணமுடைமையாம் (அவையல்ல) எ - று.

(க - ரை.) உணவு, ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம் நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணமுடைமையாம் - என்பதாம். * ஒழிந்தவை, உறக்கமும், காமமும், அச்சமும், சிறப்பு, அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. (உ)

ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

கoஉ - ஆம் - அதி - நாற்பது.

(இ - ள்.) உயிரெல்லாம் - உயிர்களனைத்தும், ஊனை - உடம்பை - நீத்தத - தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனை விடாவாம் (அதுபோல்) சால்பு (நற்குணங்களி) னிறைவானது, நாணென்னுந்ன்மை - நாணென்கிற நற்குணத்தை, குறித்தது - தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனை விடாது

(க - ரை.) உயிர்களெல்லா முடம்பைவிடாவாம் - நற்குண - நாண்தனை விடாது - என்பதாம். * உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாதவிதம் போல் சால்பு. நாணோடு கூடியல்லது பயனடையா தென்பதாம். (கூ)

அணியன்றே நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேற்
பிணியன்றே பீடு நடை.

(இ - ள்.) சான்றோர்க்கு-பெரியோர்க்கு, நாணுடைமை - நாணமுடைமை, அணியன்றே - ஆபரணமல்லவோ, அஃதின்றேல் - அவ்வாபரணம் இல்லையாயின், பீடுநடை (அவர்) பெருமிதநடை, பிணியன்றே - (கண்டவர்க்கு நோயன்றே) எ-று.

(க - ரை.) பெரியோர்க்கு நாணமுடைமை யாபரணமாம், அஃதில்லாவிடி லவர் நடைபிணியாம் - என்பதாம். * அழகு செய்தலால் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையால் பிணியென்றும், சொல்லினர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அதன் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பிறர்பழியுந் தன்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

(இ - ள்.) பிறர்பழியும் - பிறர்க்குவரும் பழியையும், தம்பழியும் - தமக்குவரும் பழியையும், நாணுவார் (ஒப்பாகமதித்து) நாணுவாரை, உலகு - உலகத்தார், நாணுக்கு - நாணத்திற்கு, உறைபதியென்னும் - இருப்பிடமென்று சொல்லுவர், எ - று.

(க - ரை.) பிறர்பழியையுந் தம்பழியையுமதித்து நாணுவாரை உலகத்தார் நாணத்திற் கிருப்பிடமென்பர் - என்பதாம். * ஒப்பாகமதித்தல் - பிறர்க்குவந்த பழியையும் தமக்கு வந்ததாகவே நினைத்தல். அக்கருத்துடையவர் பெரியராகலால், அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வரென்பதாம். [இதனால் அதனையுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

(இ - ள்.) மேலாயவர் - உயர்ந்தவர், வேலி (தமக்குக்) காப்பாக, நாண் - நாணத்தை, கொள்ளாது - கொள்வதல்லாமல், வியன்ஞாலம் - பரப்பான பூமியை, பேணலர் - கொள்ளவிரும்பார், எ - று.

(க - ரை.) உயர்ந்தோர் நாணத்தை கொள்ளாம லுலகத்தை விரும்பார்- என்பதாம். * பழிபாவங்கள் அடையாமற் காத்தலால் வேலியென்றார். நாணமும் பூமியும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக் கொள்ளும்படி நேரிட்ட விடத்து நாணத்தைக் கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும்வழியாகிய பூமியைக்கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் - ஓவும் - அசைகள். (௬)

அதி - நாணுடைமை.

நாணாலு யிரா - த் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
நாண்துறவார் நாணாள் பவர்.

நாணாள்பவர் - நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாது நடப்பவர் - அத்நாணும் உயிருங்கூடி நிற்கமாட்டாதவிடத்து) நாணால் - நாண் சிதையாமற்பொருட்டு, உயிர் - உயிரை, துறப்பார் - நீக்குவார், உயிர்ப்பொருட்டான் - உயிற்சிதையாமற்பொருட்டு, நாண் - நாணினை, துறவார் - நீக்கார், எ - று.

(க - ரை.) நாணத்தைக் கொள்பவர் - உயிரைநீக்குவார், நாணத்தைக் கொள்ளாதவர் உயிரைநீக்கார் - என்பதாம். * நாண் உயிரினுஞ் சிறந்ததென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலு மவர்செயல் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

பிறர்நாணத் தக்கது தாணுணு ணுயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும், நாணத்தக்கது - நாணத் தக்கபழியை, தாணுணுணுயின் (ஒருவன்) தாணுணுது செய்வாணுயின் (அந்நா ணுமை) அறம் - தருமமானது, நாணத்தக்கது (அவனை) விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை, உடைத்து - உடையது, எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுணுது பழியைச் செய்வாணுகி லதுகுற்றத்தையுடை யது - என்பதாம். * நாணில்லாதவனை அறம் சாராதென்பதாம். (அ)

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(இ - ள்.) கொள்கை - ஒழுக்கம், பிழைப்பின் (ஒருவனுக்கு) வழுவுமாயி ன் (அவ்வழுவு) குலம் (அவன்) குடிப்பிறப் பொன்றையும், சுடும்-கெடுக்கும், நாணின்மை - நாணில்லாமை, நின்றக்கடை (ஒருவன்கண்ணே) நின்றவிட த்து (அந்நிலை) நலம் (அவ) னலம்யாவையும், சுடும் - கெடுக்கும், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக் கொழுக்கம் வழுவுமாயி னவ்வழிவு அவன் குலத் தைக் கெடுக்கும் ஒருவனுணுது நின்றுழுது நன்மை யாவற்றையுங் கெடுக் கும் - என்பதாம். * நலம், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இணம், என்றி வைகளால் வந்தனவெல்லாங் கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழிவைக் காட்டிலும் நாணவழிவு மிகத்தீதென்பதாம். (கூ)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணு ணுயிர்மருட்டி யற்று.

(இ - ள்.) அகத்து (தம்) மனத்தில், நாண் - நாணத்தை, இல்லார் - இல்லாதமக்கள், இயக்கம் (உயிருடையவர்போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்ச ரிப்பு, மரப்பாவை - மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பாவை, நாணுல் - எந்திரக்கயி ற்றினுலாகிய (சஞ்சரிப்பால்) உயிர் - உயிருடையதாக, மருட்டியற்று - மயக் குதல்போலும், எ - று.

௧௦௩ - ஆம் - அதி - குடிசெ...

(க - ரை.) நாணமில்லாமக்கள் சஞ்சரிப்பு மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பாவை கயிற்றா லுயிருடைய தாக மருட்டியதுபோலாம். என்பதாம் நாணில்லாத மக்களசைவு நாணுடைய பாவை யசைவுபோல்வதல்லது. உயிரில்லை யென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் நாணில்லாரிழிவு. சொல்லப்பட்டது.]

நூற்றிரண்டாம்-அதிகாரம்-நாணுடைமை

முற்றிற்று.

௭௩-ஆம்-அதி-குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது: ஒருவன் தான் பிறந்த குடியை உயரச்செய்தலின் விதம். இது தாழ்வினிடத்து நாணுடையவர்க்கு உண்டாவ தாகலால், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(இ - ள்.) ஒருவன் (தன்குடி செய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கரும முடியாமையால்) கருமஞ்செய-அக்கருமஞ் செய்தற்கு, கைதூவே னென்னும்-கையொழியேனென்கிற, பெருமையின் - முயற்சிப் பெருமைபோல், பீடுடையது - மேம்பாடுடைய பெருமை, இல் (அவனுக்கு) இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) ஒருவன் கருமஞ் செய்தற்குக் கைவிடேனென்னும் பெருமைபோல் மேன்பாடுடையதில்லை - என்பதாம். * குடி செய்தற்கென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. பலவகைக் கருமஞ் செய்தலாலே செல்வமும் புகழுமடைந்து குடி உயருமாகலால் பீடுடைய தில்லென்றார். (க)

ஆள்வினையு மான்ற வறிவுமென விரிண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(இ - ள்.) ஆள்வினையும் - முயற்சியும், ஆன்றவறிவும் - நிறைந்தவறிவும், என விரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய, நீள்வினை யான் - ஓய்வில்லாத கருமச்செயலால், குடி (ஒருவனது) குடி, நீளும் - உயரும், எ - று.

(க - ரை.) முயற்சியும் அறிவுமாகிய விரண்டின் தொழிலா லொருவன் குடியுயருமென்பதாம். * நிறைதல் இயற்கையறிவு - செயற்கையறிவோடு கூடி நிரம்புதல். ஆள்வினை - சோம்பல் அடையாமற்பொருட்டு. ஆன்றவறிவு - உயர்தற்கு ஏற்ற செயல்களும் அவை முடிக்கும் விதமும் நாடிப் பிழைபடாமல் எண்ணுதற்பொருட்டு. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அச்செயற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

அதி - குடிசெயல்வகை.

(இ-ள்) குடிசெய் வலென்னும் (என்) குடியினை உயரச் செய்யத் தானே நினைந்து கொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின் முயலுகிற) ஒருவற்கு ஏலுங்கால் தெய்வம் - தெய்வமானது, மடி - உடையை, தற்று - இறுக உடுத்தி க்கொண்டு, தான்-தான், முந்துறும்-முன்னேயுற்றுநிற்கும், எ று.

(க - ரை) குடியையுயரச் செய்வேனென்னு மொருவனுக்குத் தெய்வமுன்னிற்கும் - என்பதாம். * முன்னடப்பார்செயல் ஊழ்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (ஊ)

சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துளைற்ற பவர்க்கு.

(இ - ள்.) தங்குடியை - தங்குடிக்காந்தொழிலே, தாழாது - விளைந்து, உளுற்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு (அத்தொழில் முடிக்கும் விதம்) சூழாமல் - ஆலோசிக்க வேண்டாமல், தானே முடிவெய்தும் - தானே முடிவு பெறும், எ - று.

(க - ரை.) தங்குடிக்கான தொழிலேச்செய்வோர்க்கு அதுதானே முடிவு பெறும்-என்பதாம். * குடி அதற்காந் தொழிலுக்கு ஆதலால், ஆகுபெயர். ஊழ் முந்துறுதலால் பயன்சொல்லியபடி. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதற்கு ஊழ்துணையாதல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

குற்ற மிலனுய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(இ - ள்.) குற்றமிலனுய் - குற்றமானவைசெய்திலனுகி, குடிசெய்து (தன்) குடியை உயரச்செய்து, வாழ்வானை - வாழ்பவனை, சுற்றமா (அவனுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி, உலகு - உலகத்தார், சுற்றும் (தாமேசென்று) சூழ்வர், எ - று,

(க - ரை.) குற்றமற்றவனுய் குடியை யுயரச்செய்து வாழ்பவனை யுலகத்தார் சூழ்வர் - என்பதாம். * குற்றமாயின - அறநீதிகளுக்கு விரோதமான செயல்கள். தாமும் பயனடைதலேக்கி யாவரும் சென்று சார்வ தென்பதாம். (கு)

கல்லாண்மை யென்ப தொருவீற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, நல்லாண்மை யென்பது - நல்லாண்மையென்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுவது, தான்பிறந்த - தானுற்பவித்த, இல்லாண்மை - குடியை யாளுதற் றன்மையை, ஆக்கிக்கொளல் (தனக்கு) உண்டாக்கிக் கொள்ளுதல், எ - று.

(க - ரை.) ஒருவனுக் காண்மையென்று சொல்லப்படுவது தன்குடியை யுயர்த்திக் கொள்ளுதல் - என்பதாம். * போர்த்தொழிலி னீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியை யாளுதற்றன்மை குடியிலுள்ளவரை உயரச்செய்து தன் வழிப்படுத்தல் அதனைச் செய்துகொள்ளுதில் நல்லாண்மையாம் விதம் வருகிறபாட்டாற் பெறப்படும். (சு)

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

கoங - ஆம் - அதி - குடிசெய

(இ - ள்.) அமரகத்து - களத்தினிடத்து (சென்றவர் பலராயினும் போர் தாங்குதல்) வன்கண்ணர்போல - சூரர் (மேலதாகுதல்) போல, தமர கத்தும் - குடியினிடத்தும் (பிறந்தவர் பலராயினும்) பொறை (ஆதின் பாரம்) பொருத்தல், ஆற்றுவார்மேற்றே - வல்லவர்மேலதேயாம், எ - று.

(க - ரை.) போர்க்களத்தில் வீரர்மேலிகுதல்போலக் குடியிடத்துப் பார ம்பொருத்தல் வல்லவர்மேலதாம் - என்பதாம். * உண்மை மதிக்கப்படு வார் அவரே யென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவை செய்வா ரடையும் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

(இ - ள்.) மடிசெய்து (குடியுயரச் செய்தலே நோக்காது காலத்தை நோக்கி) சோம்பல்செய்துகொண்டு, மானம்-மானத்தையும், கருதினைப் பாராகில், கெடும் (குடி) கெடும் (ஆதலால்) குடி செய்வார்க்கு - தன் குடும் பத்தை யுயரச்செய்வார்க்கு, பருவம் - காலநியதி, இல்லை - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) குடும்பத்தை யுயரச்செய்வார்க்குக் காலநியதியில்லை - என்ப தாம். * காலநோக்கி மடிசெய்தல் வெயின்மழை பனியுடைமை நோக்கிப் பின்னே செய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல், மானங்கருதல் - இக்குடியிலுள் ளார் யாவரும் இன்பமுற நான் இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேனெவென்று உட்கொள்ளுதல். முன் இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுது என்றதுகொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோவென்று நினைக்கினும் அது நினைக் கலாகாதென மறுத்தபடி. (அ)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைத்

குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(இ - ள்.) குடும்பத்தை - தன்குடியை, குற்றமறைப்பான் - மூவகைத் துன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்பவனது, உடம்பு - உடலம், இடும்பைக்கே (முயற்சித்) துன்பத்திற்கே, கொள்கலங்கொல் - கொள்கலமா மவ்வளவோ [இன்பத்திற் காகுதலில்லையோ] எ - று.

(க - ரை.) தன்குடியைக்காக்க முயற்சிசெய்பவனுடலந் துன்பத்திற்குக் கொள்கலமாம் - என்பதாம். * என்குடிமுழுதும் இன்பமுற்று உயரவே நான் இருமையும் பெறுதலால் இம்மெய் வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நல்லதென்று முயலும் அறிவுடையவன் அதனை எந்நாளும் விடாமை நோக்கி இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லென்றார். இது குறிப்புமொழி - ஓ - அசை. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் அதுசெய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௯)

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழுமடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி.

(இ - ள்.) அடுத்து (தான் வீழும்போது) முட்டுக்கொடுத்து, ஊன்றும்- தாங்கவல்ல, நல்லாள் - நல்லவாண்மகன், இலாத - பிறவாத, குடி - குடியாகிய (மரம்) இடுக்கண் - துன்பமாகிய (கோடரியானது) கால் - (தன்) முதலை, கொன்றிட - வெட்டிச்சாய்க்க, வீழும் (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழா நிற்கும், எ - று.

ம் - அதி - உழவு.

(க. ரை) தாங்குவாரில்லாத குடியாகியமரம் துன்பக்கோடரியானது வெட்டக்கெடும்-என்பதாம். * முதல் அதன் வழிக்கு உரியார். வளர்ப்பாரைப்பெற்றவழி வளர்ந்து பயன் படுதலும், அல்லாவழி கெடுதலும், உடைமையால் மரமாக்கினார். (இது குறிப்புருவகம்.) [இதனால் அவரில்லாத குடிக்கு ஊதாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

நூற்றிமூன்றும்-அதிகாரம்-குடிசெயல்வகை

முற்றிற்று.

ஈசு - ஆம் -

அதி - உழவு.

அஃதாவது; சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இது செய்விக்கும்போது மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது முன்னே குடி உயர்தற்கு ஏதுவென்ற முயற்சியாதலால், குடிசெயல் வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனு
ளுழந்து முழவே தலை.

(இ - ள்.) உலகம் - உலகமானது சுழன்றும் (உழுதலால் வருமெய் வருத்தநோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும், ஏர்ப்பின்னது (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று, அதனால் - ஆதலால், உழந்தும் - எல்லா வருத்தமுற்றும், தலை - தலைமையாகிய தொழில், உழவே - உழுதலேயாம், எ - று.

(க - ரை.) உலகமேருடையார் வழியதாயிற்றுத் தலைமையான தொழிலுழவேயாம் - என்பதாம். * ஏருடையார்க்கு ஆதலால், ஏர் - ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாலே பொருள்பெற்றவிடத்தும் உணவின்பொருட்டு உழுவாரிடத்துச் சொல்லல்வேண்டுதலால் சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலகமென்றும், வருத்தம் இல்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடையென்பதுதோன்ற உழந்து முழவே தலையென்றும் சொல்லினர். [இதனால் உழவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

(க)

உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃதாற்றொ
ழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(இ - ள்.) உழுவார் - உழுதல்வல்லவர், அஃதாற்றாது - அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல், எழுவாரையெல்லாம் (பிறர் தொழில்களிலே) மேற் சொல்வோர் யாவரையும், பொறுத்து - தாங்குதலால், உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய தேர்க்கு, ஆணி - அச்சாணியாவர், எ - று.

(க - ரை.) உழுபவருலகத்தாராகிய தேர்க் கச்சாணியாவர் - என்பதாம். * உழுவாரொன்பது - உழுவிப்பாருக்கும் ஆம். உலகத்தாரென்றது - இங்கே அவ்வுழவர் நீங்கலானவரை கலங்காமல் நிறுத்தலில் உழுவார் ஆணிபோலுதலால் ஆணியென்றார். (ஏகதேசஉருவகம்.) (உ)

கoச - ஆம் - அதி - உழுது

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாரும்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(இ - ள்.) உழுது (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச்செய்து, உண்டு (அதனால் தாமும்) உண்டு, வாழ்வாரே - வாழ்கின்றவரே, வாழ்வர் (தமக்கு இனியராய்) வாழ்கின்றவர், மற்றெல்லாம் - மற்றவரெல்லாரும், தொழுது (பிறரைத்) தொழுது உண்டு (அதனால்தாமும்) உண்டு, பின் செல்பவர் (அவரைப்) பின் செல்லுகின்றவர், எ - று.

(க - ரை.) உழுதுண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர், மற்றவர் தொழுதுண்டு வாழ்பவர் - என்பதாம். * தாமும் மனிதராய்ப் பிறந்திருந்தும் பிறரைத் தொழுது அவர் சிலகொடுக்கத் தம்முயிர்காத்து அவர்பின் செல்வார் தமக்கு உரியரல்ல ரென்பது கருத்து. (ங)

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

(இ - ள்.) அலகுடை (உழுதற்றொழிலால்) நெல்லை யுடையராகிய-நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பலகுடை நீழலும் - பலவேந்தர்க்குடை நிழலாகிய (பூமிமுழுதையும்) தங்குடைக்கீழ்-தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழே, காண்பர் - பார்ப்பார்கள், எ - று.

(க - ரை.) உழவுமுயற்சிசெய்வோர் பலவேந்தர் பூமியையுந் தம்வேந்தர் குடைநிழலிற் காண்பர் - என்பதாம். * அலகுகதிர் - அது இங்கே நெல்லுக் காயிற்று. நீழல்போலுதலால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவொன்றது - இரப் போர்க்கெல்லாம் ஈதலேக்கி ஒற்றுமைபற்றி - தங்குடை யென்றார். குடை நீழலென்பதும் ஆகுபெயர். தம்மரசனுக்கு வெற்றிபெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பனென்பதாம். (ச)

இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரதாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

(இ - ள்.) கை (தங்) கையால், செய்து (உழுதல்) செய்து, ஊண்மாலைய வர் - உண்ணுதலே இயல்பாக வுடையவர், இரவார் (பிறனைத்தாம்) இரவார், இரப்பார்க்கு (தம்மை) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - அவர் (வேண்டிய) தொன்றை, கரவாது - ஒளிக்காமல், ஈவர் - கொடுப்பார், எ - று.

(க - ரை.) உழுதுண்பவர் யாரியார் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பர் - என் பதாம். * கைசெய்தூண் மாலையவனென்பது எந்நாளும் அழிவில்லாத செல்வ முடையானென்னும் எதுவை உள்ளேகொண்டு நின்றது. (இ)

உழவினுர் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(இ - ள்.) உழவினர் - உழுதலையுடையவர், கைம்மடங்கின் - கை (அதனைச்செய்யாது) மடங்குமாயின், விழைவதூஉம் (யாவரும்) விரும்பு மெண்ணவும் விட்டேமென்பார்க்கு - துறந்தோமென்பார்க்கு, நிலை (அவ்வறத்திலே) நிற்ற லும், இல்லை - உளவாகா; எ - று.

அதி - உழவு.

(கரை) உழுவர்க் காணும்மடங்குமாகில், யாவரும் விரும்புமுணவுந் துறந்தவர்கிரிகையுமில்லை என்பதாம். * உம்மை இறுதியிலும்வந்து கூடியது. உரையில்லாமையால், தாமுண்டலும், இல்லறஞ்செய்தலும், யாவர்க்குமில்லையாயின். அவற்றுப்புமாத்திரமாகிய கை சும்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மையுறுமையில் என்னும் பயன்கள் நிகழா வென்பதாம். [இவ்வைவந்து பாட்டாலும் சீர்த்தி சூரச் செய்வாரதீ திறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

டிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வண்டாது சாலப் படும்.

(இ - ள்.) (ஒருநிலத்தினை யுழுதவன்) தொடிப்புழுதி - ஒரு பலப்புழுதி, கா - காற்பலமாம்படி, உணக்கின் (அதனைக்) காயவிடுவானாயின் (அதனைத்துச் செய்தபயிர்) பிடித்தெருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும், வேண்டாது (இட) வேண்டாமல், சாலப்படும் - பருத்துவிளையும், எ - று.

(க - ரை.) ஒருபலப்புழுதி காற்பலமாகக் காயவிடுவானாகில், பிடியெருவுமில்லாமலப்பயிர் விளையும் - என்பதாம். * பிடித்து பிடியிலுள்ளது சான்று - சாலவென்றுயது. (எ)

எரினு நன்று லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு.

(இ - ள்.) (அப்பயிர்க்கு) எரினும் - அவ்வுழுதலினும், எருவிடுதல்-எருப்பெய்தல், நன்று - நன்றாகும், கட்டபின் (இவ்விரண்டுஞ்செய்து) களைபிடுங்கியபின், அதன்காப்பு - அதனைக்காத்தல், நீரினும் - நீர்ப்பாய்ச்சலினும், நன்று - நன்றாகும், எ - று.

(க - ரை.) உழுதலினு மெருப்போடுகிறது நல்லதுகளை பிடுங்கிய பின்காத்தல் நீர்விடுதலினு நல்லது - என்பதாம், * எர் உழுதலுக்கு ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. காத்தல் - பட்டிமாடு மூதலானவைகளால் அழிவடையாமற் காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைபிடுங்கல், நீர்ப்பாய்ச்சல், காத்தல் என்று இம்முறையினவாகிய ஐந்தும் வேண்டு மென்பதாம். (அ)

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும்.

(இ - ள்.) கிழவன் (அந்நிலத்துக்கு) உரியவன், செல்லான் (அதனிடத்து நாள்தோறும்) போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யானாகி, இருப்பின் (சோம்பி) யிருந்தால், நிலம் - அந்நிலம், இல்லாளின் - மனைவிபோல், புலந்து (தன்னுள்) வெறுத்து, ஊடிவிடும் (அவனோடு) பிணங்கிவிடும், எ - று.

(க - ரை.) உழுபவன் விளைநிலத்திற்பேசாதிருக்கி லர்நில மவனுடன் பிணங்கிவிடும் - என்பதாம். * செல்லுதல் - ஆகுபெயர். பிறரை ஏவியிராமல் தான்செல்லவேண்டு மென்பதுதோன்ற கிழவனென்றார். தன்னிடத்துவந்து வேண்டியவை செய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையாள்போல் பிணங்கு மென்றது அவன்போக மிழத்தனோக்கி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் அதுசெய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

க௦௫ - ஆம் - அதி - நல

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

(இ - ள்.) இலமென்று-வறியேமென்றுசொல்லி, அசைஇ யிருப்பாரை சோம்பி யிருப்பவரை, காணின் - கண்டால், நிலமென்னு நல்லாள் - நிலமகளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகிற நல்லாள், நகும் (தன்னுள்ளே) சிறியாநிற்பள், எ - று.

(க - ரை.) வறியோமென்று சோம்பலாயிருப்பவனை நிலகமள் கண்டால் சிரிப்பாள்-என்பதாம். * உழுதல் முதலானவை செய்வோர் யாவர்க்கும் செல்வங்கொடுத்து வருகின்ற விதம்பற்றி நல்லாளென்றும் அது கண்டிருந்தும் அதுசெய்யாது - வறுமையுறுகின்ற அறிவில்லாமைபற்றி நகுமென்றும் சொல்லினார். [இதனால் அது செய்யாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] வருகின்ற அதிகார முறைமைக்குக் காரணமுமிது. (௰)

நூற்றிநான்காம் - அதிகாரம் - உழவு

௱௫ - ஆம் - அதி -

நல்குரவு.

அஃதாவது: அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி

னின்மையே யின்னா தது.

(இ - ள்.) இன்மையின் (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல், இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது, யாதெனின் - யாதென்று வினாவின், இன்மையின் - வறுமைபோல், இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது இன்மையே - வறுமையே, எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரம்போலத் துன்பஞ்செய்வ தெதுவெனி லதுவே- என்பதாம். * ஒப்பதில்லையெனவே மிகுந்த தில்லாமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. (க)

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்.

(இ - ள்.) இன்மையென - வறுமையெனப்படுகிற, ஒருபாவி - ஒப்பற்றபாவி (ஒருவனிடத்து வரும்போது) மறுமையும் - மறுமையின்பமும், இம்மையும்-இன்மை யின்பமும், இன்றி (அவனுக்கு) இல்லையாக, வரும் - வருவான், எ - று.

(க - ணா.) தரித்திரமென்னு மொருபாவி யொருவனிடத்து வரும் போது இன்மை மறுமை யின்பமில்லாமல் வருவான் - என்பதாம். * இன்மையென ஒருபாவியென்பதற்கு அழுக்காரென ஒருபாவி யென்றதற்கு உரைசெய்தபடி உரைக்க. மறுமை இம்மை ஆகுபெயர் ஈயாமையாலும், அனுபவியாமையாலும், அவை யிலவாயின. (உ)

அதி - நல்குரவு.

தொல்லாவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குரவென்னும் நசை.

(இ-ள்) நல்குரவென்னும்-வறுமையென்று சொல்லப்படுகிற, நசை-ஆசை, தொல்லாவும் (தன்னாலே பற்றப்பட்டவருடைய) பழைய குடிவரவினையும், தோலும் (அதற்கேற்ற) சொல்லினையும், தொகையாக - ஒருசேர, கெடுக்கும், கெடுக்கும், எ - று.

(க ணா.) தரித்திரமென்னு மாசையானது பழங்குடி வரவையு மதற்குரிய சொல்லையுங் கெடுக்கும் - என்பதாம். * நசையில்லாவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால், நல்குரவை நசையாக்கி அது அக்குடியிற் பழையோர்க்கு இல்லாத இழிதொழில்களையும் அவமானச் சொற்களையும் உண்டாக்கலால், அவ்விரண்டினையும் ஒருசேரக் கெடுக்குமென்றார். (௩)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

(இ - ள்.) இன்மை - வறுமையானது, இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் - உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவ ரிடத்தேயும், இளிவந்தசொல் - அவமானச்சொல், பிறக்கும் - பிறத்தற்கு எதுவாகிய, சோர்வு - சோர்வினை, தரும் - உண்டாக்கும், எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரமானது - உயர்குடியிற் பிறந்தவரிடத்து மிழிவு சொற் பிறக்குஞ் சோர்வைத்தரும்-என்பதாம். * சிறப்பும்மை அவரிடத்து அது பிறவாமை தோன்றநின்றது. அவமானச்சொல் - எமக்கு ஈயவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாம்படுகிற துன்ப மிகுதிபற்றி ஒரோவிடத்தே தங்குடிப்பிறப்பினைமறந்து அது சொல்லுவதாக நினைத்தல். (ச)

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(இ - ள்.) நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படும், இடும்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே, பல - பலவாகிய, துன்பங்கள் - துன்பங்களும், சென்று - வந்து, படும் - விளையும், எ - று.

(க - ரை.) வறுமைத்துன்ப மொன்றனுள்ளே பல துன்பங்களும் வரும்-என்பதாம். * குரை - இசைநிறை. துன்பமும் தானும் உடனே தோன்றலால், வறுமையை துன்பமென்றும், அத்துன்பம் அடியாகச் செல்வர் மனைவாயினோக்கிச் செல்லற்றுன்பமும், அவரைக்காணற் றுன்பமும், கண்டபின் மறுத்தவிடத்து உண்டாந் துன்பமும், மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்தது வாங்கற் றுன்பமும், அது கொண்டுவந்து அனுபவிப்பவைகளைக் கூட்டுதற் றுன்பமும், முதலானவை நாள்தோறும், வேறு வேறாக வருதலால், எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும் சொல்லினார். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

க0ரு - ஆம் - அதி - [illegible]

(இ - ள்.) நற்பொருள் - மெய்ந்நூற்பொருளை, நன்குணர்ந்து - ஐயமறிந்து, சொல்லினும் - சொன்னாராயினும், நல்கூர்ந்தார் - வறுமைப்பட்டவரது, சொல் - சொல்லானது, பொருள் சோர்வு - பொருளில்லாமையை, படும் - கூறும், எ - று.

(க - கா.) வறியவர் மெய்ப்பொருளைச் சொல்லினு மச்சொல் பொருளில்லாமையைத்தரும் - என்பதாம். * பொருளில்லாமையைக் கூடுதலாவது யாம்விரும்பி இவர்சொல்லைக்கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து இவர்குறை முடிக்கவேண்டுமென்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமையால், பயனில் சொல்லாய் முடிதல், கல்வியும் பயன்படா தென்பதாம். (சு)

அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன் போல நோக்கப்படும்.

(இ - ள்.) அரஞ்சாரா - அறத்தோடு பொருந்தலில்லாத, நல்குரவு - வறுமையை யுடையவன், ஈன்றதாயினும் (தன்னைப்) பெற்றதாயினாலும், பிறன்போல - அன்னியன்போல, நோக்கப்படும் (நினைத்துப்) பார்க்கப் படுவன்; எ - று.

(க - கா.) வறியவன் தன்தாயாலு மன்னியன்போலப் பார்க்கப்படுவான்- என்பதாம். * அறத்தோடு பொருந்தலில்லாமை காரணகாரியங்களுள் ஒன்றோடு மியையாமை நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவனது இயற்கையன்புடைமைவிளக்கிநின்றது. அவனிடத்தே கொள்வ தில்லாமையேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலும் உடைமையால், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவ ரென்பதாம். (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(இ - ள்.) நெருநலும் - நேற்றும், கொன்றதுபோலும் - கொன்றது போன்று (எனக்குத்துன்பங்களைச்செய்த) நிரப்பு - வறுமையானது, இன்றும் - இன்றைக்கும், வருவதுகொல் (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ (வந்தால்) இனியாதுசெய்வேன், எ - று.

(க - கா.) ஒ - அசைநிலை. நேற்றுக்கொன்ற வறுமையானது இன்றும் வருமோ - என்பதாம். * அத்துன்பங்கள் முன் சொல்லப்பட்டன, நேற்று மிகவும்வருந்தி வயிறு நிறைத்த ஒருவன் சொல்லு. (அ)

நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்டா டரிது.

(இ - ள்.) நெருப்பினுள் - தீயிற்கிடந்து, துஞ்சலும் - தூங்கலும், ஆகும் (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்குக்) கூடும், பிரப்பினுள் - வறுமைவந்தவிடத்து, யாதொன்றும் - யாதொன்றுலும், கண்பாடு - தூங்குதல், அரிது - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) தீயிலும் நித்திரை செய்யலாம் வறுமையிலே நித்திரைசெய்யக் கூடாது - என்பதாம். * நெருப்பினும் வறுமை கொடிதென்ற படியாயிற்று. இதுவும் அவன்சொல்லு. [இவை நான்கு பாட்டாலும் வறுமைப்பட்டவர்க்கு உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அதி - இரவு.

துப்புரவில்லார். அரிவாத் துறவாமை யுப்பிற்கும் காடிக்குங் கூற்று.

(இ-ள்) துப்புரவில்லார்-அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்லாதவர், (தம்மாலே செய்யத்தகுவது முழுதுந் துறத்தலேயாகவும்) துவரத்துறவாமை-முழுதுந் துறவாதொழிதல், உப்பிற்குங் காடிக்கும் (பிறர் வீட்டிலுள்ள) உப்பிற்கும் காடிக்கும், கூற்று - யமனுவர், எ - று.

(க - ரை.) வறியவர்கள் துறவாதிருத்தல் அயல்வீட்டு உப்புக்கும் காடிக்கும் யமனுவார்கள் - என்பதாம். * மானமழியாமையால் செயத்தகுவது அதுவே யாயிற்று. முழுதுந் துறத்தல் சுற்றத்தானே மிட்டமையால், ஒருவழியால் துறந்தாராயினர். நின்றதம்முடம்பினையுந் துறத்தலாம். அது செய்யாது கொண்டிருத்தல் - அவ்விரண்டினையும் மாளப்பண்ணுதலால் அதனை அவைகளுக்குக் கூற்றென்றார். [இதனுல் அது உண்டானவிடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

நூற்றிஐந்தாம் - அதிகாரம் - கல்லாமை

முற்றிற்று.

ஈகை - ஆம் - அதி - இரவு.

இனி மானங் கெடாத வீரத்தஸ் இரவாமையோடு ஒத்தலால், அவ் வீரவினலும் வீடு பெறுதற்கு உதவிசெய்வதாகிய உடம்பைக் காக்கலா மென்கிற அறனால் வழக்குப்பற்றி முன் துவரத்துரத்தலென்ற இறத்தலே விலக்குதற்பொருட்டு இரவு சொல்லுகின்றார். அதினோர முறைமையும் இத னலே விளங்கும்.

இரக்க வீரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று.

(இ - ள்.) (வறுமைப்பட்டவர்) இரத்தக்கார் - இரத்தற்கு ஏற்புடைய வரா. காணின் - கண்டவிடத்து, இரக்க (அவரிடத்தே) இரக்கக்கடவர், கரப்பின் (அவர்) ஒளித்தாராயின், அவர்பழி - அவர்க்குப் பழியாம். தம்பழி யன்று - தமக்குப்பழியாகாது (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்கக் கட வர்கள். அவரொளித்தாராயின் அவர்க்குப் பழியல்லது தமக்குப் பழியல்ல- என்பதாம். * இரத்தற்கேற் புடையவராவார் - சொல்லுமுன்னே அறித லுடையராய் மறுமற் கொடுப்பவர். அவர் உலகத்தில் அறியாதலால், காணினென்றும் அவரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் அவமானம் இல்லாமையால் இரக்கவென்றும், அவர்கொடுத்தலிலே குறைகாட்டாமை யால் - கரப்பினென்றும், காட்டுவாராயின் அப்பழிபரிசுத்த வெண்புடை

வையில் அழுக்குப்போல் அவரிடத்தே கழிது செல்லுதலால், அவர்பழி யென்றும், ஏற்பில்லாதவரிடத்தே இரவல்லாமையால், தம்பழி யன்றென்றும் சொல்லினார்.

இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இரத்தல் - இரத்தலும், இன்பம்- இன்பத்திற்கு ஏதுவாம், இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள் ஈவாரது அறிவுடைமையாமல், துன்பமுறாஅ (தான்) துன்பமுறாமல், வரின்-வந்தால், எ-று.

(க - ரை.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பமடையாமல் வந்தால் யாசித்தலு மின்பமாம் - என்பதாம். * இன்பம் - ஆகுபெயர். உறாமலென்பது - கடைகுறைந்தது, துன்பமாவன - ஈவாரிடத்துக் காலமும், இடமும், அறிந்து செல்லுதலும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தன்வசப்படுத்தலும், அவர் மனமிரங்கத்தக்கவை நாடிச் சொல்லலும், முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்தவிடத்து வருவனவும் ஆம். அவையுறாமல் வருதலாவது - அவர் முன்னே அறிந்து கொடுக்கக்கொள்ளுதல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் நீங்குமளவில் அவமானமில்லா விரவு விலக்கப் படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரோஏ ருடைத்து.

(இ - ள்.) கரப்பிலா - ஒளித்தலில்லாத, நெஞ்சின்-நெஞ்சினையுடைய, கடனறிவார்முன் - மானமறிவார்முன், நின்று - நின்று, இரப்பும் (அவரிடத்தே ஒன்றை) இரத்தலும், ஓரோஏர்-ஓரழகை, உடைத்து (வறுமைப்பட்டவர்க்கு) உடைத்து, எ - று.

(க - ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவரிடத்து யாசித்தலும், ஓரழகுடையது-என்பதாம். * சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வென்றதனால் அவர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது. மானமறிதல் - சொல்லத்தொடங்கிச் சொல்ல மாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனியல்பை அறிதல், அவ்வறிவுடையவர்க்கு முன்னே நிற்கைமாத்திரமே போதுமாகையால் முன்னின்றென்றும் சொல்லுதலால் வருஞ்சிறுமை அடையாமையால் ஒரோருடைத்தென்றும், சொல்லினார். உம்மை - அவ்விரவினிழிவு விளக்கி நின்றது. (௩)

இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(இ - ள்.) கரதல் (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தலை, கனவிலும்-சொப்பனத்திலும், தேற்றாதார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து, இரத்தலும் - யாசித்தலும், ஈதலேபோலும் (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலேபோலும், எ - று.

(க - ரை.) சொப்பனத்திலும் உலுத்தகுணமில்லாதவரிடத்து யாசித்தலும் கொடுத்தலேபோலாம் - என்பதாம் * தான் புகழ்தாரா தாயினும் முன்னுண்டாகிய புகழ்கெட வாராமையால், ஈதலேபோலுமென்றார். எ - அசை. (௪)

அதி - இரவு.

கரப்பில்லார் வையகத்துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

கண்ணின்று (சொல்லமாட்டாமல்) முன்னின்ற மாத்திரத்தால், இரப்பவர் யாசிப்பவர் (உயிர்காத்தற் பொருட்டு) மேற்கொள்வது (இரத்தலை) மேற்கொள்வது, கரப்பிலார் (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற் கொடுப்பவர், வையகத்து - உலகத்து, உண்மையால் (இருக்கின்ற படியினாலே பிறிதோன்றாலன்று) எ - று.

(க - ரை.) உள்ளபொருளை யொளியாது கொடுப்பவர் உலகிலிருக்கையால் யாசிப்பவர் யாசகத்தை மேற்கொள்வது - என்பதாம். * அவரில்லையாயின் மானம் விடமாட்டாமையால் உயிரை விடுவரென்பதாம். (௫)

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

(இ - ள்.) கரப்பிடும்பை (உள்ளதை) ஒளித்தலாகிய நோயை, இல்லாரை - உடையரல்லாரை, காணின் - கண்டால் (மானம்விடாமலிரப்பவர்க்கு) நிரப்பிடும்பையெல்லாம் - வறுமையால்வரும் துன்பங்களெல்லாம், ஒருங்கு கெடும் - ஒருசேரக்கெடும், எ - று.

(க - ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவனைக் கண்டால் யாசிப்பவர்களுக்குத் துன்பங்கெடும் - என்பதாம். * ஒளித்தல் ஒருவனுக்கு வேண்டுவதொன்றல்லாமையால், அதனை நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்தக்கவனைக் கண்டபொழுதே அவ்விரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியின் ராவராகலால், எல்லாமொருங்கு கெடுமென்றும் சொல்லினர். இடும்பை - துன்பம் - அது நோய்க்கு ஆகுபெயர். (கூ)

இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(இ - ள்.) இகழ்ந்து (தம்மை) அவமதித்து, எள்ளாது - இழிவுசொல்லாமல், ஈவாரை (பொருள்) கொடுப்பவரை, காணின் - கண்டால், உள்ளம் (அவ்விரப்பவரது) மனம், மகிழ்ந்து - மகிழ்தல்செய்து, உள்ளுள் - உள்ளுள்ளே, உவப்பது - மலருந்தன்மையை, உடைத்து - உடையது, எ - று.

(க - ரை.) பொருள் கொடுப்பவனைக் கண்டால் யாசிப்பவர் மனமகிழ்ச்சியை யுடையது - என்பதாம். * இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே - நன்கு மதித்தலும், இனியவை சொல்லலும் கொள்ளப்படும். அவ்விரப்பவர்க்கு வறுமைத்துன்பம் கெடுவது மாத்திரமேயன்றி தம்மை அவர் ஐம்புலன்களிலும் பேரின்பமடைந்தவராக நினைத்தாலும், உள்ளுளுவப்ப துடைத்தென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்கவரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

(இ - ள்.) இரப்பார் (வறுமையுற்) றிரப்பவர், இல்லாயின் - இல்லையாயின், ஈர்ங்கண்மாஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடைய (பெரியபூமியி லுள்ளவரது) செலவுவரவுகள், மரப்பாவை (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்று வந்தற்று (எந்திரக்கயிற்றால்) சென்று வருதல்கள்போலும், எ - று.

(க - ரை.) யாசகரில்லாவிடில் பூமியினுள்ளோர் செலவு, [illegible] ப்பாவை சூத்திரத்தா லாடுதல்போலுமாம் - என்பதாம் [illegible] ஞாலம் - ஆகுபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத்தோடு ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாரென்றது இரப்பவ ரொழிந்தவரை. அவர்க்கு ஈந்து புகழும் புண்ணியமும் அடையாமையால் உயிருடையரல்லரென்பதாம்- (அ)

ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிறந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை.

(இ- ள்.) இரந்துகோள் (அவரிடத்துச்சென்று ஒன்றனை) இரந்து கொள்ளுதலை, மேவாரிலாஅக்கடை - விரும்புவா ரில்லாதவழி, ஈவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து, என் - என்ன, தோற்றம் - புகழ் உண்டாம் (யாது மில்லை) எ - று.

(க - ரை.) யாசிப்பவ ரில்லாவிடிற் கொடுப்பவர்க்கென்ன புகழுண்டாம்- என்பதாம். * தோற்றம் - ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது - விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல் வல்லமை வெளிப்படாமையால். அதனாலே புகழடையாரென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் உலகிற்கு இரப்பார் வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(இ - ள்.) (ஈவாளுக்குப் பொருள் உதவாதவிடத்தே) இரப்பான் - இரப்பவன், வெகுளாமைவேண்டும் (இவன்) எனக்குக் கொடுக்கின்றிலனென்று அவனைக்கோபியாதொழிதல் வேண்டும் (அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசாட்சிவேண்டா); நிரப்பிடும்பை தானேயும் - வறுமையாகிய தம்நோய்தானேயும், கரி - சாட்சியாதல், சாலும் - அமையும், எ - று.

(க - ரை.) யாசிப்பவன் கோபியாமலிருக்கவேண்டும் - என்பதாம். ✻ யாவர்க்குந் தேடவேண்டுதலும், நிலையில்லாமையும், முதலாகிய பிறசாட்சிகளும் உண்டென்பது படநின்றமையால், உம்மையேச்சவும்மை தனக்கேயல்லாமல் தன்னை யிரந்தவர்க்கும் அன்றைக்கன்று பொருள் சம்பாதித்தற்கு அவன் படுந் துன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தான்படுகிற துன்பம் தானறிந்து கோபியாதிருக்கக் கடவனென்பதாம். [இதனால் அவர்க்கு அவசியமான ஓரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (5)

நூற்றி ஆறும் - அதிகாரம் - இரவு.

மூற்றிற்று.

ரம் - அதி - இரவச்சம்.

அஃதாவது: மானங்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல் அதிகாரமுறைமையினாலே விளங்கும்.

காவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னர் கண்ணது

மிரவாமை கோடி யுறும்.

(இ - ள்.) (ஒருவன்) கரவாது (தமக்குள்ளதை) ஒளிக்காமல், உவந்து (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ளமகிழ்ந்து, ஈயும் - கொடுக்கும், கண்ணன்னார்கண்ணும் - கண்போற் சிறந்தவரிடத்தும், இரவாமை - இரமாமல் வறுமைப்படுதல், கோடியுறும் (இரந்து செல்வமடைதலிற்) கோடி மடங்கு நன்றும், எ - று.

(க - னை.) ஒளியாது கொடுக்குங் கண்ணிற்கொப்பானவரிடத்தும் யாசியாதிருத்தல் கோடிமடங்கு நன்மையாம் - என்பதாம். * வறுமைமறைக்கப்படாத நட்பினரிடத்தும் இரக்கலாகா தென்பது படநின்றமையால், உம்மையுயர்வு சிறப்பு அவ்விரவால் மானங்கெடாதென்ப தொன்றே யல்லாமல் அதற்கு மிகுதிகூடாமையால் செய்யவல்லதோர் முயற்சிசெய்து சீவனஞ் செய்தலே நல்லதென்பது கருத்து. (க)

இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(இ - ள்.) உலகியற்றியான் - இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் (இதனிடத்து வாழ்வார்க்கு முயன்று சீவனஞ்செய்தலேயல்லாமல், இரந்தும் - யாசித்தும், உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் - சீவனஞ் செய்தலேவே ண்டி விதித்தானாயின் (அக்கொடியோன்) பரந்து (தானும் அவர்போல்) எங்குஞ்சுழன்று, கெடுக - கெடச்கடவன், எ - று.

(க - னை.) பிரமன் உலகத்தோரை யாசகஞ்செய்யப் படைத்தானாகில் அவன் கெடக்கடவன் - என்பதாம். * மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாகிய உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலும், பழவினைவசத்தாற் கருவோடுகலந்த அப்போதே அவன் கற்பிப்பானன்றே அவைகளுள் சிலவுயிர்க்கு இரத்தலேயும் ஒரு செய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையால் தானும் அத்தன்ப மடையவேண்டு மென்பதாம். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவ்விரவின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

(இ - ள்.) இன்மை - வறுமையால்வரும், இடும்பை - துன்பத்தை (முயற்சிசெய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினையாமல்) இரந்து தீர்வாமென்னும் இரந்து நீக்கக்கடவோமென்று நினைக்கும், வன் மையின்-வல்லமைபோல்வன்பாட்டது - வலிமைப்பாடுடையது, இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) வறுமைத் துன்பத்தை நீக்குவோமென்னும் வலிமைபோல வலிமையுடையதில்லை - என்பதாம். * அது நீக்கற்கு வழியாகிய முயற்சி

க0எ - ஆம் - அதி - இரவச்சம். ௩௫௫

இருக்க, வழியல்லாத இரவால் நீக்கநினைத்தலால் வன்மையாயிற்று. வலிமைப்பாடு முறட்டுத்தன்மை அது ஆவதை யாலோசியாதுசெய்து நிற்றல். [இதனால் இரவு வறுமை - தீர்தற்கு வழியன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிர வொல்லாச் சால்பு.

(இ - ள்.) இடமில்லாக்காலும் - அனுபவிக்கவேண்டுவதில்லாமல் வறுமைப்பட்ட விடத்தும், இரவு (பிறரிடத்துச்சென்று) இரத்தலுக்கு, ஒல்லா - உடன்படாத, சால்பு - நிறைவு, இடமெல்லாம் - உலகமெல்லாம் (ஒரு சேர இயைந்தாலும்) கொள்ளாத் தகைத்தே - கொள்ளாத பெருமை யுடைத்தே, எ - று.

(க - ரை.) தரித்திரத்திடத்தும் யாசியாமையே பெருமை - என்பதாம். * அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்கலால் இரவொல்லாமை அதன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. [இதனால் அவ்வழி யல்லாததைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுங் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கி னியதில்.

(இ - ள்.) தாள் (வழியாகிய) முயற்சி, தந்தது (கொண்டுவந்து) தந்தது, தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர்போலும், அடுபுற்கையாயினும் - சமைத்தகூழேயாயினும், உண்ணலினூங்கு (அதனை) உண்ணுதற்குமேல், இனியது - இன்பந்தருவது. இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) முயற்சியால்வந்தது கூழாயினும் அதை யுண்ணுதல்போ லின்பமுடையதில்லை - என்பதாம். * முயற்சிதந்தகூழ் அழுத்தமில்லாமல் தெளிந்த நீர்போன்றதாயினும் அவமானமாகிய இரவால்வந்ததல்லாமல் தம் முடைய தாகுலால், அமிழ்ததோடு ஒக்குமென்பதாம். [இதனுல் வழியாலா கியது சிறிதெனினும் அதுசெய்யுமின்பமும் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

ஆவிற்கு நீரொன் டிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

(இ - ள்.) ஆவிற்று (தண்ணீர்பெருதிறக்கு நிலைமையதாகிய) பசுவுக்கு, நீயென்று (தருமநோக்கி) இதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென்று, இரப்பி னும் - இரந்துசொல்லும்போதும், இரவின்-அவ்விரவுபோல், நாவிற்கு (ஒருவ) னுவிற்கு. இளிவந்தது - அவமானம் வந்தது, இல் - வேறில்லை, எ - று.

(க - ரை.) பசுவிற்கு நீர்விடென்னும் யாசகம்போல நாவிற்கிழிவில்லை - என்பதாம். * ஆவைக் காப்பாற்றல் பெரியவறமாகலால், ஆவிற்கென்றும் பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமைய தாகலால், நீரென்றும், இரக்கின்றோனுக்கு அவமானமாவது அச்சொல்லளவே யாகலால், நாவிற்கெ ன்றும், அது தான் எல்லா வவமானங்களிலும் மேற்படுதலால் இளிவந்த தில் லென்றும் சொல்லினர். [இதனுல் அறத்தையும் முயன்று செய்வ தல்லது இறந்து செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (*)

தம் - அதி - இரவச்சம்.

இரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(இ - ள்.) இரப்பாரை யெல்லாம் - யாசிப்பவரை யெல்லாம், இரப்பன் வாரின்றேன், இரப்பீர் (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமாகில், கரப்பார் (உள்ளதை) ஒளிப்பவரை, யிரவன்மின் இரவாதிருங்கள், எ-று.

(க - ரை.) யாசிப்பாரை யெல்லாம் யாசித்தேன். நீங்கள் ஒளிப்பவரிடத்தில் யாசியாதிருங்கள் - என்பதாம். * இவ்வகமானச் செயலால் ஊட்டிவளர்த்த விடத்தும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இது வேண்டாவென்பது தோன்ற இரப்பினென்றார். [இதனுல் மானங்கெடவரு மிரவுவிலக்கப்பட்டது.] என்று இடைச்சொல்.

(எ)

இரவென்னு மேமாப்பி நோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

(இ - ள்.) (இவ்வறுமை யென்னுங் கடலை இதனைக் கடப்போமென்று நினைத்து ஒருவனேறிய) இரவென்னும் - யாசகமென்னும், ஏமாப்பில் - காவலற்ற, தோணி - மரக்கலம் (அதனிடத்தே ஒடுங்கால்) கரவென்னும் - ஒளித்தலென்னும், பார் - வன்னிலத்தோடு, தாக்க - தாக்குமாயின், பக்குவிடும் - பிளந்துபோம், எ - று.

(க - ரை.) யாசகமென்னுந் தோணி ஒளித்த லென்னும் வலியநிலந்தாக்கக்கெடும் - என்பதாம். * மூயற்சியாற் கடப்பதனை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன் கனகாணுமையால் ஏமாப்பிநோணி யென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற்கு ஏற்றதல்லாமையாலும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலும், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இது உருவகம்.)

(அ)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூ உ மின்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) இரவு (உடையார்முன் இல்லார் சென்று) இரந்துநிற்றலின் கொடுமையை, உள்ள - நினைத்தால், உள்ளம் (எம்) உள்ளம், உருகும் - கரைந்துருகாநிற்கும், கரவு (இது அங்ஙனமைக் கண்டிருந்தவர்) இல்லை யென்றலின் கொடுமையை, உள்ள - நினைத்தால், உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகு மளவுந்தானும், இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழிந்துபோம், எ - று.

(க - ரை) யாசிப்பவர் கொடுமையை நினைத்தால் மனமுருகுகின்றது. இல்லையென்னுங் கொடுமை நினைத்தால், உருகுமளவு மில்லாமற் கெடும் - என்பதாம். * இரவினும் கரவுமிக்கக்கொடி தென்றபடி. (கூ)

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர்.

(இ - ள்.) சொல்லாட (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லியமாத்திரத்தே, இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு, உயிர் - உயிரானது, போம் - போகாநின்றது, கரப்பவர்க்கு (இனிச்சொல்லுகின்ற) அவ்வொளிப்பவர்க்கு

கoஅ - ஆம் - அதி - கயமை. கூடுஎ

(உள்ளின்னிருத்தலால்) யாங்கு - எப்புனாயுள், ஒளிக்குங்கொல் (அப்பொழுது) புகுந்தொளித்து நிற்குமோ, எ - று. ஒ - அசை.

(க - ரை.) யாசிப்பவர்க் கில்லையென்றால், உயிர்போகும் ஒளிப்பவர்க்குயிர்எங்கே யொளிக்கும் - என்பதாம். * உயிர்போதலாவது: இனியாமென்செய்வோமென்று எங்கிச் செயலறுநிற்றல். கேட்டாலாக்கொல்லவல்லதாகிய சொல் சொல்வானைக் கொல்லுதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அது காண்கின்றிலம் இது யென்னைவென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின்குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ஈ)

நூற்றி ஏழாம் - அதிகாரம் - இரவச்சம்

முற்றிற்று.

ாஅ - ஆம் - அதி - கயமை.

அஃதாவது : முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்பு வகையாற் யொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினுல் யாவர்க்கும் பொருந்த வைத்தமையால், அங்கே குறிப்பாற் சொல்லியவை யும், இங்கே ஒழிமியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகிய குணங் களுள் யாதுமிலராகிய கீழோரது தன்மை, அதனுல் இது எல்லாவற்றிற் கும் பின்வைக்கப்பட்டது.

மக்களே போல்வர் கயவ ரவ ரன்ன
வொப்பா ரியாங் கண்ட தில்.

(இ - ள்.) கயவர் - கீழோர், மக்களேபோல்வர் (வடிவால் முழுதும்) மக்களேபோ லிருப்பவர், அவரன்ன வொப்பாரி - அவர் அம்மக்களேயொத் தல் போன்றவொப்பு, யாம்-நாம், கண்டதில் (வேறிரண்டு சாதிகளிடத்துக்) கண்டதில்லை, எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களே யொப்பாவர், அவர்களே யொ ப்பானவரை யான் கண்டதில்லை - என்பதாம். * முழுதுமொத்தல் தேற்றே காரத்தாற்பெற்றும். அவனொன்றது அவரிடத்தே யுள்ள வொப்புமையை மக்கட்சாதிக்கும் கயவச் சாதிக்கும் வடிவொத்தலால் குணங்களி னிருப்பினு லும், இல்லாமையாலும், அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதாம். [இதனுற் கயவரது குற்றமிகுதி சொல்லப்பட்டது.] (க)

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(இ - ள்.) நன்று (தமக்கு) உறுதியாயினவைகளே, அறிவாரின் - அறி பவரின், கயவர் (அவையறியாத) கீழ்மக்கள், திருவுடையர் - நன்மையுடைய ராவர் (அவர்போல்) நெஞ்சத்து (தம்து) நெஞ்சினிடத்து, அவலமிலர் (அவை காரணமாக) கவலையிலர் (ஆகலால்) எ - று.

(க - ள்.) ஒருவனுக்கு நெஞ்சிற் கவலையில்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவர் - என்பதாம். * நன்றென்பது - சாந்தியை, மை உறுதிகளைத்தவன. இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ் பணிய ஞானங்கள் இவைகளையறிவார். இவை செய்யாநின்றே அதிகமாய் செய்யப் பெறுகின்றிலோ மென்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறு வருமோ வென்றும், இவைகளுக்கு மாறுகிய பழிபாவ மறியாமை யென்ப வைகளில் யாதுவினையுமோ வென்று, இவ்வழியாலே கவலையடைவர். கயவர், அப்புகழ்முதலானவைகளைவிட்டு பழிமுதலானவைகளைச் செய்யாநின்றும், ஒருகவலையு மில்லாதிருப்பராதலால், திருவுடையரென்னக் குறிப்பாலிக்ழ்ந்தபடி. [இதனால் பழிபாவ முதலானவைகளுக்கு அஞ்சாதொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான்.

(இ - ள்.) தேவரனையர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையர் (அது எதனாலெனில்) அவரும் - அக்கயவரும் (தேவர்போலே தம்மை நியமிப்பா ரில்லாமல்) தாமேவன-தாம் விரும்புமவைகளை, செய் தொழுகுகலான் - செய்து நடத்தலால், எ - று.

(க - ரை.) தேவருங் கயவருமொப்பாவர் - என்பதாம். * உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தங்காரணவேறுபாடு குறிப்பால் தோன்ற நின்றமையால் இது புகழ்வார்போன்று பழித்தபடியாயிற்று. [இதனால் விலக்கப் படுதலில்லாமல் வேண்டியது செய்வானென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

அகப்பட்டி யாவானைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(இ - ள்.) கீழ் - கீழானவன், அகப்பட்டியாவானை (தன்னிற்) குறைந்தபட்டியாய் நடப்பவனை, காணின் - கண்டானாயின் (அவன் அந்நடக்கையிலே) அவரின்-அவனைக்காட்டிலும், மிகப்பட்டு (தான்மேம்பட்டு செம்மாக்கும் (அதனால் தன் மிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான், எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மகன்பட்டியாய் நடப்பவரைக்கண்டால் லதனினு மேலாக நடப்பான் - என்பதாம். * அகமாகிய மனம்பட்டிபோன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார். [இதனால் அவர் மேம்படும்விதம் செல்லப்பட்டன.] (௪)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(இ - ள்.) கீழ்களதாசாரம் - கீழோரது ஆசாரம் (கண்டது உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்) அச்சமே (அரசனாலே துன்பம் வருமென்று (அஞ்சும்) அச்சமே, எச்சம் (அது) ஒழிந்தால், அவா - அவாவப்படும் பொருள், உண்டேல் (அதனால்) உண்டாமாகில், சிறிது - சிறிது, உண்டாம் - உண்டாகும், எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மக்கட் காசார மியல்பாக வில்லை - என்பதாம். * ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுமதனை அவாவென்றும்,

கo அ - ஆம் - அதி - க[illegible]. ௩௫௯

சொல்லினார். கீழ்மக்களுக்கு - ஆசாரபெரும்பான்மை அச்சத்தாலும், சிறுபான்மை பொருட்பேற்றாலு மல்லாமல், இயல்பாக உண்டாகா தென்பதாம். [வேண்டியபடி செய்தலே இயல்பு. ஆசாரஞ்செய்த லியல்பன் றென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு குய்த்துரைக்க லான்.

(இ - ள்.) தாங்கேட்ட - தாங்கள்கேள்விப்பட்ட, மறை - இரகசியங்களை, உய்த்து (இடந்தோறுந்) தாங்கிக்கொண்டுபோய், பிறர்க்கு - அந்நியருக்கு, உரைக்கலான் - சொல்லுதலால், கயவர் - கீழ்மக்கள், அறைபறையன்னர் - அறையப்படும் பறைபோல்வர், எ - று.

(க - கா.) கீழ்மக்கள் பறைக்கொப்பாவர் - என்பதாம். * மறையாவது வெளிப்பட்டால், குற்றம் விளையுமென்று பிறனைமறைத்து ஒருவன் சொல்லியசொல். பிறர் - எவருக்கு மறைக்கவேண்டுமோ - அவர் உய்த்தென்னூர். அவர்க்கு அது பெரும்பாரமாதல் நோக்கிப்பறை ஒருவன் கையால் தன்னை யறிவித்ததொன்றனை இடக்தோறுங் கொண்டுசென்று அறியாதவர் யாவரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுவமம். [இதனுல் அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(இ - ள்.) கயவர் - கீழ்மக்கள், கொடிறுடைக்கும் (தங்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக, கூன் - வளைந்த, கையரல்லாதவர்க்கு - கையினையுடையரல்லாதவர்க்கு, ஈர்ங்கை (தாம்) உண்டு பூசியகையை (தெறிக்கவேண்டுமென்று) இரந்தாலும், விதிரார் - தெறியார், எ - று.

(க - கா.) கீழ்மக்க ளிரப்பவர்க்குக் கொடார். வருத்துவோர்க்குக் கொடுப்பர் - என்பதாம். * வளைந்தகை - மூறுசுக்கியகை, கீழோர் - இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங்கொடார் தம்மை வருத்தப்படுத்துவோர்க்கு எல்லாங் கொடுப்பரென்பதாம். (எ)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(இ - ள்.) சான்றோர் - மேலாயினோர், சொல்ல (மெலியவர்போய்த்) தங்குறையைச் சொல்லியவள்விலே (பயன்படுவர்) இரங்கி - பிரயோசனப்படுவர், கீழ் - மற்றைக்கீழாயினோர், கரும்புபோல் - கரும்பைப்போல், கொல்ல (வலியவர் கையாற்கொல்லியவிடத்தே) பயன்படும் - பிரயோனப்படுவர், எ - று.

(க - கா.) மேலோர் வருத்தஞ் சொன்னவுடன் பயன்படுவர் கீழோர் வருத்தினுற் பயன்படுவர்-என்பதாம். * பயன்படுதல் உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவுதோன்ற - மேலாயினோரையும் உடன்சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் கொடுக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.]

(க - ரை) நெஞ்சிற் கவலையில்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவர் - என்பதாம். * நன்றென்பது - சாதியெ மை உறுதிகளாவன. இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ் ப ணிய ஞானங்கள் இவைகளையறிவார். இவை செய்யாநின்றே அதிகமா செய்யப் பெறுகின்றிலோ மென்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூ வருமோ வென்றும், இவைகளுக்கு மாறாகிய பழிபாவ மறியாமை யென்ப வைகளில் யாதுவிளையுமோ வென்று, இவ்வழியாலே கவலையடைவர். கய வர் அப்புகழ்முதலானவைகளைவிட்டு பழிமுதலானவைகளைச் செய்யாநின் றும், ஒருகவலையு மில்லாதிருப்பராதலால், திருவுடையரெனக் குறிப்பாலிக ழ்ந்தபடி. [இதனால் பழிபாவ முதலாவைகளுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல் லப்பட்டது.] (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான்.

(இ - ள்.) தேவரனையர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மைய (அது எதினாலெனில்) அவரும் - அக்கயவரும் (தேவர்போலே தம்மை நியமிப்பா ரில்லாமல்) தாமேவன-தாம் விரும்புமவைகளை, செய் தொழுகுக லான் - செய்து நடத்தலால், எ - று.

(க - ரை.) தேவருங் கயவருமொப்பாவர் - என்பதாம். * உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தங்காரணவேறுபாடு குறிப்பால் தோன்ற நின்றமையால் இது புகழ்வார்போன்று பழித்தபடியாயிற்று. [இதனால் விலக்கப் படுதலில்லாமல் வேண்டியது செய்வாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(இ - ள்.) கீழ் - கீழாயினோன், அகப்பட்டியாவாரை (தன்னிற்) குறைந்தபட்டியாய் நடப்பவரை, காணின் - கண்டானாயின் (அவன் அந்நடக்கையிலே) அவரின்-அவரைக்காட்டிலும், மிகப்பட்டு (தான்மேம்பட்டு செம்மாக்கும் (அதனால் தன் மிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான், எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மகன்பட்டியாய் நடப்பவரைக்கண்டால் லதனினு மேலாக நடப்பான் - என்பதாம். * அகமாகிய மனம்பட்டிபோன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார். [இதனால் அவர் மேம்படும்விதம் செல்லப்பட்டன.] (௪)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(இ - ள்.) கீழ்களதாசாரம் - கீழோரது ஆசாரம் (கண்டது உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்) அச்சமே (அரசனாலே துன்பம் வருமென்று (அஞ்சும்) அச்சமே, எச்சம் (அது) ஒழிந்தால், அவா - அவாவப்படும் பொருள், உண்டேல் (அதனால்) உண்டாமாகில், சிறிது - சிறிது, உண்டாம் - உண்டாகும், எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மக்கட் காசாரமியல்பாக வில்லை - என்பதாம். * ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படும்தனை அவாவென்றும்.

சொல்லினர். கீழ்மக்களுக்கு - ஆசாரபெரும்பான்மை அச்சத்தாலும், சிறு பான்மை பொருட்பேற்றாலு மல்லாமல், இயல்பாக உண்டாகா தென்பதாம். [வேண்டியபடி செய்தலே இயல்பு. ஆசாரஞ்செய்த லியல்பன் றென்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு முய்த்துரைக்க லான்.

(இ - ள்.) தாங்கேட்ட - தாங்கள்கேள்விப்பட்ட, மறை - இரகசியங்களை, உய்த்து (இடந்தோறுந்) தாங்கிக்கொண்டுபோய், பிறர்க்கு - அந்நியருக்கு, உரைக்கலான் - சொல்லுதலால், கயவர் - கீழ்மக்கள், அறைபறையன்னர் - அறையப்படும் பறைபோல்வர், எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மக்கள் பறைக்கொப்பாவர் - என்பதாம். * மறையாவது வெளிப்பட்டால், குற்றம் விளையுமென்று பிறனாமறைத்து ஒருவன் சொல்லியசொல். பிறர் - எவருக்கு மறைக்கவேண்டுமோ - அவர் உய்த்தென்றார். அவர்க்கு அது பெரும்பாரமாதல் நோக்கிப்பறை ஒருவன் கையால் தன்னை யறிவித்தலொன்றனை இடந்தோறுங் கொண்டுசென்று அறியாதவர் யாவரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுவமம். [இதனால் அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(இ - ள்.) கயவர் - கீழ்மக்கள், கொடிறுடைக்கும் (தங்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக, கூன் - வளைந்த, கையரல்லாதவர்க்கு - கையினையுடையரல்லாதவர்க்கு, ஈர்ங்கை (தாம்) உண்டு பூசியகையை (தெறிக்கவேண்டுமென்று) இருந்தாலும், விதிரார் - தெறியார், எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மக்க ளிரப்பவர்க்குக் கொடார். வருத்துவோர்க்குக் கொடுப்பர் - என்பதாம். * வளைந்தகை - முறுக்கியகை, கீழோர் - இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங்கொடார் தம்மை வருத்தப்படுத்துவோர்க்கு எல்லாங் கொடுப்பரென்பதாம்.

(எ)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(இ - ள்.) சான்றோர் - மேலாயினோர், சொல்ல (மெலியவர்போய்த்) தங்குறையைச் சொல்லியவளவிலே (பயன்படுவர்) இரங்கி - பிரயோசனப்படுவர், கீழ் - மற்றைக்கீழாயினோர், கரும்புபோல் - கரும்பைப்போல், கொல்ல (வலியவர் நையநருக்கியவிடத்தே) பயன்படும் - பிரயோனப்படுவர், எ - று.

(க - ரை.) மேலோர் வருத்தஞ் சொன்னவுடன் பயன்படுவர் கீழோர் வருத்தினாற் பயன்படுவர்-என்பதாம். * பயன்படுதல் உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவுதோன்ற - மேலாயினோரையும் உடன்சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் கொடுக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.]

கயமை.

ரிற் பிறர்மேல்

வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

(இ - ள்.) கீழ் - கீழாயினோன், உடுப்பதூஉம் (பட்டுந்துகிலும்) உடுத்தலையும், உண்பதூஉம் (பாலுஞ்சோறும்) உண்ணுதலையும், காணின் - கண்டால் (அவைபொறாமல்) பிறர்மேல் - அந்நியர்மேல் (குற்றமில்லையாகவும்) வடுக்காண - குற்றமுண்டாக்க, வற்றாகும் - வல்லவனாவன், எ - று.

(க - ரை.) கீழ்மகன் பிரருண்டாலும் உடித்தாலுங் கண்டாற் பொறுமைகொள்வான் - என்பதாம் * உடுப்பது, உண்பது என்பவை அவ்வத் தொழிலின்மேல் நின்றன. அவைகளால், பூணுதல் வாசனமேறல் முதலாயிய பிறதொழில்களும் கொள்ளப்படும். அவைகளைக் கண்டமாத்திரத்தே பொறுமைப் படுதலாலே காணினென்றும், கேட்டவர் இக்குற்றம் அவரிடத்திருக்கலாமென்று உடன்படச்செய்தல் அரிதாகலால் வற்புறுமென்றும் சொல்லினர். [இதனால் பிறர்செல்வம் பொறுமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எற்றிற் குறியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் வினைந்து.

(இ - ள்.) கயவர் - கீழோர், ஒன்று-ஒருதுன்பம், உற்றக்கால் (தம்மை அடைந்தவிடத்து (அதுவே சாக்காக) வினைந்து - வினைவுற்று, விற்றற்குரியர் (தம்மைப் பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்கு உரியவராவர் (அது வல்லாமல்) எற்றிற்குரியர் - வேறே எத்தொழிலுக்கு உரியராவர், எ - று.

(க - ரை.) கீழோர் துன்பம் வந்தவிடத்துத் தங்களைவிற்க வுரியராவர் - என்பதாம். * உணவில்லாமையாகவதாது வேறொன்றாகவாவது ஒரு துன்பம்வந்து உற்றமாத்திரத்தென்பது தோன்ற, ஒன்றுற்றக்காலென்றும் கொள்கின்றார். தங்கீழ்மையை அறிந்து வேண்டாவென்றற்கு முன்னேவிற்றுகிற்றலால், வினைந்தென்றும் சொல்லினர். இருதொழிலுக்கும் உரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். [இதனால் தாமும் பிறர்க்கு அடிமையாய் கிற்பரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நூற்றி எட்டாம்-அதிகாரம்-கயமை
முற்றிற்று.

இரண்டாவது,

பொருட்பால் - முற்றிற்று.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாக வடைத்தாய் இம்மையே பயம் பதாதிய இன்பத்தைச் சொல்லும்பரி எடுத்துக்கொண்டார்.

மூன்றுவது,

காமத்துப்பால்.

இவ்விடத்தே காமமென்றது - ஓரோகாலத்திலே ஒரு பொருளிரல் - சுவை ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்கிற ஐம்புலன்களையும் அனுபவித்தற் சிறப்புடைத்தாகிய காமவின்பத்தினை, இது புணர்ச்சி பிரிவு என விருவகைப்படும். † மற்றை இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்பனவோவென்றால், இவர் பொருட்பாகு பாட்டினை அறம்பொரு ளின்பமென வடநூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால், அப்படியே அவைகளைப் பிரிவினிடந்து அடக்கினனென்றறிக. இனி அவைகளையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்த புணர்ச்சியைக் களவென்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்பான்மை பற்றிவகுத்து அவைகளைச் சுவைமிகுதி உண்டாக்க உலகநடையோடு ஒத்தலும் ஒவ்வாமையு மூடையனவாக்கிச் சொல்லுகின்றார். அக்கைக்கோளிரண்டனுள்ளும், களவாவது பிணி மூப்பிறப்புக ளில்லாமல் எக்காலமும் ஒரு தன்மையராய் உருவும், திருவும், பருவமும், குலமும், குணமும், அன்பும் முதலானவைகளாலே தம்முள் ஒப்புமை யுடையராகிய தலைவனும் தலைவியும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையால் தாமே எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து வருவது ‡ அதனை ஏழதிகாத்திலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தலையணங்குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

ஈக - ஆம் - அதி - தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது: பொழில்விளையாட்டு விருப்பால் மகளிர் கூட்டம் நீங்க நுதனிடத்துத் தனித்து நின்றவளை வேட்டைவிருப்பால் இளையாநீங்கத் தனித்துவந்து கண்டதலைவன் அவ்வளழகு தனக்கு வருத்தமுண்டாக்குதலைச் சொல்லுதல், இதுகண்டபொழுதே தோன்றுவதாகலால், முதலிலே சொல்லப்பட்டது.

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கணங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

[இதுதலைவியுருவு முதலானவை முன்கண்டறிந்தவையல்லாமல், சிறந்திருக்கையால் அவளைத் தலைவன் ஐயுற்றது.] (இ - ள்.) கணங்குழை - இக்

† (தொல்காப்பியம்) இன்பமும்பொருளு மறனுமென்றாங் - கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணைமருங்கிற் - காமக்கூட்டங் காணுங்காலை - மறையோர் தேஎத்து மன்றலெட்டனுட்-டுறையமை கல்யாழ்த் துணையோரியல்பே.

‡ இலக்கணவுரைகப்பொருள் ஒப்புமுருவும் வெறுப்புமென்றுக் - கற்பு மேரு மெழிலுயென்றுச் - சாயலுநாணு மீடலுமென்று - நோயும்வேட்கை யுதுகர்வுமென்றாங்-காவியின்வரு உங்கிளவி யெல்லா-நாட்டியமரபி னெஞ்சு கொளினல்லது - காட்டலாகாப் பொருளென்ப.

ஈசுஉ கஅக - ஈதி - அதி - தகையணங்குறுத்தல்.

கனம்பொருந்திய குழையை யுடையவிவள், அணங்குகொல் (இச்சோலையி விருப்பவளாகிய) ஒரு தெய்வப்பெண்ணே (அல்லாமல் ஆய்மயில் கொல்-ஒருமயில் விசேஷமோ (அல்லாமல்) மாதர்கொல் - ஒருமாலுடைமாதரோ, என்னெஞ்சு - மாலும் (இவளை இன்னவென்று துணியமாட்டாமல்) மயங்காநின்றது, எ - று.

(சு-னா.) இவள் தெய்வப்பெண்ணே மயிலோ மானிடப்பெண்ணே, இன்னனென்றறியாதென் மனமயங்குகின்றது - என்பதாம் * ஓ - அசை. ஆய்மயில்-கடவுள் விசேஷமாக ஆராய்ந்து படைத்த மயில் - கனங்குழை-ஆகுபெயர். † தெய்வப்பெண்போல் ஏழுதலாகாத வுருவம் தன்னை வருத்தலும்பற்றி-அணங்குகொலென்றும், மயில்போல் சாயலும் பொழிலிடத்து நிற்றலும்பற்றி, ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சு சென்றமையும் அவள் எதிர்நோக்கியவிதமும்பற்றி, மாதர்கொலென்றும் சொல்லினன். ()

நோக்கினு ணோக்கெதிர் நோக்குத றாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

[இது மானுடமாதரால் தெளிந்த தலைவன் அவள் பார்வையாலாகிய வருத்தஞ் சொல்லியது.] (இ - ள்.) நோக்கினுள் (இப்படிப்பட்ட) அழகையுடையவள், நோக்கெதிர் (என்) பார்வைக்கெதிரே நோக்குதல், தாக்கணங்கு (தானே) தாக்கி வருத்துகிற ஒரு தெய்வப்பெண், தானைக் கொண்டன்னது (தாக்குதற்குச்) சேனையைக் கொண்டுவந்ததுபோலுந் தன்மையை, உடைத்து - உடையது. எ - று.

(க - னா.) இவளென்பார்வைக்கெதிரே பார்க்குதல் ஒரு தெய்வப்பெண் போர்செய்யச் சேனையைக் கொண்டுவந்ததுபோலும் தன்மையையுடையது-என்பதாம். * முன்பாட்டில் அணங்குகொலாய் மயில்கொலென்றமையால் இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குத லென்றமையால், இது குறிப்பு நோக்காயிற்று. தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னும் குறிப்புப் பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி. (உ)

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) கூற்றென்பதனை-கூற்றுவனென்று (நூலோர்) சொல்லுவதை, பண்டறியேன் - முன் (கேட்டறிந்ததல்லது) கண்டறிந்திலேன், இனியறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன் (அது) பெண்டகையால் - பெண்குணங்களுடனே, பேரமர்-பெரியவையாய்ப் போர்செய்கின்ற, கட்டு - கண்களையுடைத்து. எ - று.

(க - ரை.) தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களையே யமனென்று கூறினான் - என்பதாம். * பெண்டகை - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்கிறகுணங்கள். அவை அந்தந்தக் குறிகளால் அறியப்பட்டன. அப்பெண்மைக்குணங்களால் இன்பந்தருதலும் உண்டாயினும் அதிக துன்பந்தருதல் பற்றிக் கூற்றுவனாக்கிச் சொல்லினார் (௩)

† (அகப்பொருள் விளக்கம்) மடமானோக்கி வடிவுங்கண்டே - விடமுஞ் சிறந்துழி யெய்துவதையம்.

க0௯ - ஆம் - அதி - தகைப்பு - குறுத்தல். ௩௬௩

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்.

[இதுமது.] (இ - ள்.) பெண்டகை - பெண்குணங்களுடைய, பேதைக்கு-இப்பேதைக்கு, கண்-கண்கள், கண்டார் (தம்மைக்) கண்டவரது, உயிருண்ணுந் தோற்றத்தால் - உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி, அமர்த்தன - மாறுபட்டிருந்தன, எ - று.

(க - ரை.) இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர்களுயிரை யுண்ணுங் காட்சியாக மாறுகொண்டிருந்தன - என்பதாம். * கண்கள்-குணங்களுக்கும் பேதைமைக்கும் தகாமற் கொடியவாயிருந்தன வென்பதாம். (௪)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவா
னோக்கமிம் மூன்று முடைத்து.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) கூற்றமோ-என்னை (வருத்துதலாலே) கூற்றமோ, கண்ணோ (என்மேலோடுதலாலே) கண்ணோ, பிணையோ - இயல்பாக (அஞ்சுதலாலே) பெண்மானோ (அறிகின்றிலேன்) மடவரனோக்கம் இம்மாது (கண்களின்) பார்வையானது, இம்மூன்றும் - இம்மூன்டைறனுய தன்மைகளையும், உடைத்து-உடைத்தாயிருக்கின்றது, எ - று.

(க - னா.) இவள்பார்வை யமனே கண்ணே மானே அறியேன் - என்பதாம். * இன்பமும் துன்பமும் ஒருசேரச் செய்யாநின்ற தென்பதாம். [வருத்தலாகித் தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலை யுவமம்.] (ஙி)

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர்
செய்யல மன்னிவள் கண்,

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) கொடும்புருவம் (பிரியாகட்பாகிய) கொடிய புருவங்கள், கோடாமறைப்பின் (நாம்) செவ்வையாயிருந்து விலக்கிலுல் (அவைகளைக்கடந்து) இவள்கண் - இவளதுகண்கள், நடுங்களுர் - நடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய துயரை, செய்யல் (எனக்குச்) செய்யமாட்டா, எ - று.

(க - னா.) இவளுடைய கண்கள் புருவங்களால் மறைக்கப்பட்டா லெனக்குத் துன்பத்தைச் செய்யாவாழ் - என்பதாம். * கட்பினைக்கண்டித்துப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மையுடையரா யிருக்கவேண்டுதலால் - கோடாவென்றும், துயர்செய்கின்ற அவைகளுக்கும் உறுகின்ற தனக்கும் நடுநின்று விலக்கும்போதும் சிறிதுசந்து கிடைக்கப்பெற்றுல், அது வழியாக வந்து துன்பஞ்செய்யு மாகலால், மறைப்பினென்றும் சொல்லினர். தாம் இயல்பாகக் கோணுத லுடைமையால் அவைகளை மிகு திக்கண்மேல் சென்றிடிக்க மாட்டாவாயின வென்பது படநின்றமையால் மன் னென்றது ஒழியிசையில் வந்தது. (சு)

கட்டாக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில்.

[இது அவளது முலைகளினுலாகிய வருத்தஞ் சொல்லியது] (இ - ள்.) மாதர் - இம்மாதருடைய, படாஅ முலைமேற்றுகில் - சாய்தலில்லாத முலைக

ளின்மேலிட்ட ஆடையானது (அவை கொல்லாமற் காத்தலால்) கடாஅக்களிற்றின்மேல் (கொல்லுவதாகிய) மதயானையின்மேலிட்ட, கட்படாம்-முகபடாத்தினையொக்கும், எ - று.

(க - ரை.) இவள் முலைகளின்மேலே தரித்த வஸ்திரமானது யானை முகத்தின்மேலே தரித்த வஸ்திரத்தையொக்கும் - என்பதாம். * கண்ணை மறைத்தல்பற்றி கட்படாமென்றார். ஆடையால் மறைத்தல் நாணுடைய மகளிர்க்கு இயல்பாகலால் அவ்வாடையோடே அவைகளின் வெம்மையும் பெருமையுங்கண்டு இவ்வளவு வலிமையுடையவை இனி என்னாளுஞ் சாயாவென்று நினைத்துப்படாஅ முலையென்றார். உவமானம் சிறிது மறையாவழியும் கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது. (எ)

ஒண்ணு தற்கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

[இது அவளது நெற்றியாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.] (இ - ள்.) ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து, நண்ணாரும் - எதிர்த்தில்லாதபகைவரும், உட்கும் (எதிர்த்தவர் வாய்ச்சொற்கேட்டு) அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய, என் பீடு - என்வலி, ஒண்ணுதற்கு (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்திய நெற்றியென்றற்குமே, உடைந்ததே - அழிந்துவிட்டது, எ - று.

(க - ரை.) என்னுடைய வலிமையானது இவளுடைய நெற்றிக் கழிந்தது - என்பதாம். * மாதரென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. ஞாட்பினுளென்பதனால் - பகைவராதல் பெற்றாம். பீடென்ற பொதுமையால் மனவலியும் காயவலியும்கொள்க ஒ ஓ வென்னும் வியப்பினிடத்துக் குறிப்பு அவ்வலிகளின் பொருமையும் நெற்றியின் சிறுமையும் தோன்றநின்றது. கழிந்ததற்கிரங்கலால் - தற்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று. (அ)

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து.

[இது அணிகலத்தில்லாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.] இ - ள்.) பிணையேர்மடநோக்கு (புறத்திலே) பெண்மான் போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும், நாணும் அகத்தில்) நாணினையும், உடையாட்கு - உடைய இவளுக்கு (ஒற்றுமையுடைய இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய அணிகளே போதுமானவையாயிருக்க) ஏதிலதந்து - வேற்றுமையுடைய அணிகளை யுண்டாக்கி, அணி - அணிதல், எவன் - என்னபயனுடைத்து, எ - று.

(க - ரை.) இவட்குப் பார்வையு நாணமு மாபரணங்களாயிருக்க, வேறாபரணங்களை யணிதலென்னபயன் - என்பதாம். * ஓ - அசை. இவ்வேற்றுமையுடைய அணிகள் இவளுக்குப் பாரமும் எனக்கு வருத்தமும் ஆமென்று எண்ணாமையால், அணிந்தார் அறிவிலா ரென்பதாம். (கூ)

உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

[இது தலைவிகுறிப்பறியலுற்ற தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) அடுநறா - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது, உண்டார்கணல்லது (தன்னை) உண்ட

வரிடத்தே யல்லாமல். காமம்போல் கண்டார் - கண்டவரிடத்தே, மகிழ்செய்தல் - மகிழ்ச்சிசெய்தலை, இன்று - உடைத்தன்று, ஏ-று.

(க - ரை.) மதுஉண்டால் மகிழ்ச்சி. காமங்கண்டால் மகிழ்ச்சிதரும் - என்பதாம். * காமமென்றது - அதை அனுபவிப்பதற்கு இடமாகிய மகளிரை, மகிழ்ச்சிசெய்தலிலே காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவள் குறிப்பை ஆராய்ந்தறியாமையால், யான் அது பெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க. (௰)

நூற்றி வொன்பதாம் - அதிகாரம் - தகையணங்குறுத்தல்.

முற்றிற்று.

௩௰ - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது: தலைவன் தலைவிகுறிப்பை அறிதலும், தோழிகுறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப்பையும் அறிதலும் ஆம். தலைவியழகைக் கண்டு வருந்தியதலைவன் தலைவியைக் கூடும்போது, இது வேண்டுமாதலால், தகையணங்குறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது. உ - ம். †

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

[இது தலைவன் தலைவியுள்ளத்துக்குறிப்பை அவ்ள் பார்வையால் அறிந்தது.] (இ - ள்.) இவளுண்கண் - இவளுடைய (மை) யுண்ட கண்களில், உள்ளது - இருக்கின்றபார்வையானது, இருநோக்கு (இப்போது என்மேல்) இரண்டுபார்வையாயிற்று (அவற்றுள்) ஒருநோக்கு - ஒருபார்வை யானது, நோய் நோக்கு (என்னிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வையாம், ஒன்று - மற்றொருபார்வையானது, அந்நோய்மருந்து - அந்நோய்க்கு மருந்தான பார்வையாம்; எ-று.

(க - ரை.) இவள் பார்வையானது இரண்டு, ஒன்று நோய்செய்யும் பார்வை, மற்றொன்று அந்நோய்க்கு மருந்தான பார்வை - என்பதாம். * நோய்செய்யு நோக்கு அவளது மனத்தில் உண்டாகிய காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுத்துகின்ற பார்வை மருந்தாய் நோக்கு - தன்னிடத்து உண்டாகின்ற அன்பிலாகியபார்வை, எனக்கு இவ்வருத்தம் தீரும்வழியும் உண்டாயிற் றென்பதாம். (க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

---

† (தொல்காப்பியம்) காட்டமிரண்டு மறிஉட்பன்பதத்தற்கு-கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும் - குறிப்பே குறித்துக்கொள்ளுமாயி - னுங்கவை நிகழுமென்மனார் புலவர்.

௫௱௱ ௪௯0 - [illegible]ம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

[இதுவுமது.] (பு - ள்.) கண் (இவளது) கண்கள், களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் - நான் காணுமல் என்னைப் பார்க்கின்ற சிறியபார்வை, காமத்தில் † மெய்யுறுபுணர்ச்சியில், செம்பாகமன்று - ஒத்தபாதியளவென்று, பெரிது (அதனிலும்) மிகும், எ - று.

(க - ரை.) இவள் குரும் பார்வை காமத்திலு மதிகம் - என்பதாம். * நான் பார்த்தபோது நாணித் தலைகுனிந்தும் பாராவிடத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருதலாலே, கண்களவு கொள்ளுமென்றும், அது உண்டாங்காலம் சிறிதாகலால் சிறுநோக்கமென்றும் அப்பார்வை உட்கருத்துஉள்ளவிடத்தே உண்டாவதாகலால், இனி இவளைக்கூடுதல் நிச்சயமென்றற்குசெம்பாகமன்று பெரிதென்றும் சொல்லினான். (உ)

நோக்கினு ணோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

[இது தலைவன் தலைவியது குறிப்பைப் பார்வையாலும், ஈணினுலும், அறிந்தது.] (இ - ள்.) அவள் - அம்மாது, நோக்கினுள் (ஈன் பாராதவள விலே தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள், நோக்கி - பார்த்து, இறைஞ்சி னுள் - ஒன்றை (உட்கொண்டொணித்) தலை குனிந்தாள், அஃது - அச்செய் கைக்கு ஏதுவாகிய குறிப்பானது, யாப்பினுள் (எம்மிருவரிடத்தும் தோன் றிய) அன்பாகியபயிருள், அட்டியநீர் (அதுவளரும்படி) வளர்த்த நீரா யிற்று, எ - று.

(க - ரை.) அவள் பார்த்தாள் பார்த்துத் தலைகுனிந்தாள் அவள் குறிப்பு இருவரன்பும் வளருந் தண்ணீராம் - என்பதாம். * யாப்பு - கட்டு - யாப்பி னலாகிய அன்பை யாப்பென்றார். [ஏகதேச உருவகவணி.] ஈ)

யாணெக்குங் காலை நிலனேக்கு நோக்காக்காற்
றானேக்கி மெல்ல நகும்.

[இது தலைவன் தலைகுறிப்பை ஈணினுலும், மதிக்சியாலும், அறிந்தது.] (இ - ள்.) யாணெக்குங்காலை (தன்னை) ஈன் பார்க்கும்போது, நிலநோக்கும் (எதிர்பாராமல் ஈணித் தலைகுனிந்து) நிலத்தைப்பார்நிற்கின்றுள், நோக்கா க்கால் (அதையறிந்துகான்) பாராதபோது, தானேக்கி - தான் (என்னைப்) பார் த்து, மெல்லநகும் (தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்பள், எ - று.

(க - ரை.) யான் பார்க்கும்போது பூமியைப்பார்க்கிறுள். யான் பாராதபோது தான்பார்த்து நகைக்கின்றுள் - என்பதாம். மெல்ல நகு தல் வெளிப்படாமல் மகிழ்தல் அதனலே புணர்தற்குறிப்பு இனிது விளங் குதலறிந்தது. (ச)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

[இதுவுமது] (இ - ள்.) குறிக்கொண்டு (நோ) குறிக்கொண்டு, நோக் காமையல்லால் - பாராமை மாத்திரமேயல்லது, ஒருகண் - ஒருகண்ணை, சிற க்கணித்தாள்போல - சுருக்கினவள்போல, நகும் (என்னைப்பார்த்துத் தன்னு ள்ளே) மகிழாநின்றுள், எ-று.

---

† மெய்யுறுபுணர்ச்சி - மெய்தொட்டு புணரும் புணர்ச்சி, உள்ளப்புண ர்ச்சி யொன்று வேறேயிருக்கையால் இப்படி சொல்லப்பட்டது.

க்க0 - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

௩௬௭

(க - ரை.) நேரேபாராமல் ஒருகண்ணைச் சுருக்கினவள்போல பார்த்து நகைக்கின்றாள்-என்பதாம். * சிறங்கணித்தல் சிறக்கணித்தாளெனச் செய்யுள்விகாரமாயிற்று. சிறங்கணித்தல் சுருக்குதல் அதுவும் வெளிபடத்தோன்றாமையால் போலவென்றார். பார்த்தென்றாது வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம். இனி இவளை அடைவது நிச்சயமென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

[இது தோழிதூரப்படுத்தியவிடத்தே அவளது குறிப்பை அறிந்த தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] (இ - ள்.) உறாஅ தவர்போல் (புறத்திலே) அயலார்போல், சொல்லினும் (கடுஞ்சொல்) சொல்லினும், செறா அர்சொல் (உள்ளே) பகையாதவர்சொல் (பின்பிரயோசனப்படுதல்) ஒல்லையுணரப்படும் (குறையிரந்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும், எ - று.

(க - ரை.) புறம்பாகக் கடுஞ்சொல்சொல்லினும் உள்ளே பகையாதவர் சொல் சீக்கிரமறியப்படும் - என்பதாம். * கடுஞ்சொல் இவ்விடம் மிகுந்த காவலையுடையது வாராதேயுமென்று சொல்லுகை முதலானவை செறாரெனவே அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன் குறைமுடிக்க நினைத்தே தூரப்படுத்தலைக் குறிப்பாலறிந்து உலகியலின்மேல்வைத்துச் சொல்லியபடி- இது வருகிறபாட்டிற்கும் ஒக்கும். (௬)

செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) செறாஅச் சிறுசொல்லும்-பின் இனிதாவதாய் முன்னே இன்னாதாகிய சொல்லும், செற்றார்போனோக்கும் (உள்ளேபகையாதிருந்தே புறத்தே) பகைத்தவர்போன்ற கோபப்பார்வையும், உறாஅர் போன்றுற்றார் - அயலோர்போலிருந்து நட்பாயினவர்க்கு, குறிப்பு-ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவனவாம், எ - று.

(க - ரை.) உள்ளன்பாகச் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லும் பகையாது. பார்க்குங் கோபப்பார்வையும், ஆசைக்குறிப்பால் வரும் - என்பதாம். * குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளே ஒருபயன் குறித்துச் செய்கின்றவை இயல்பல்ல வாகலால், இவைகளுக்கு அஞ்சவேண்டா மென்பதாம். (எ)

அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர் யானோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.

[இதுவுமது.] (இ-ள்.) யானோக்க (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்குப் பொறாமல்) நான் இரந்து நோக்கிய விடத்து, பசையினள் (அது தெரிந்து) இரங்கினவளாகி, பையநகும் - உள்ளே நகாநின்றாள் (அதனால்) அசையியற்கு - அசைந்த சாயலுடையவளுக்கு, ஆண்டு அன்னகையினிடத்து, ஒரே எர் - ஒரு நன்மைக்குறிப்பு, உண்டு - உண்டு, எ - று.

(க - ரை.) நான் பார்த்தவிடத்தி லிரங்கிப்பார்த்து, நகைக்கிறாளதனாலே நலமுண்டு - என்பதாம். * ஏர் - ஆகுபெயர், அக்குறிப்பு - இனிபழுதாகா தென்பதாம். (அ)

௩௬அ • ௧௧௦ - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

ஏதிலார் போலப் பொதுநேக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.

[இது தோழி மதியுடன்பட்டு எண்ணித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]
(இ - ள்.) எதிலார்போல - முன்னறியாதவர்போல, பொதுநோக்கு நோக்குதல் (ஒருவனை ஒருவர்) பொதுப்பார்வையாகப்பார்த்தல், காதலார் கண்ணே - ஆசையையுடைய இவ்விருவரிடத்தும், உள்-உண்டாகின்றன, எ - று.

(க - ரை.) அயலார்போலப் பொதுப்பார்வை பார்த்த லாசையுள்ளவரிடத்துண்டு - என்பதாம். * பொதுநோக்கு - யாவரிடத்தும் ஒரு தன்மையாகியபார்வை, பார்த்தற் றொழிலொன்றே யாயினும் இருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்பு வேறுபட்டால் பலவாமாகலாலும், உளவெனப் பன்மையாலே சொல்லப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைந்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலால் - அதுபற்றிக் காதலொன்றும், அதுபுறத்து வெளிப்படாமையால், எதிலாரொன்றும் சொல்லினர். (கூ)

கண்ணெடு கண்ணினை நோக் கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) (காமத்திற்குரியவிருவருள்) கண்ணெடு (ஒருவரது) கண்களோடு, கண்ணினை (ஒருவர்) கண்கள், நோக்கொக்கின் - பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச்சொற்கள் (உண்மை தோன்றச்சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்கள், என்னபயனும் - ஒருபயனும், இல - உடையனவல்ல, எ - று.

(க - ரை.) இருவர் பார்வையு மொக்குமாயின் வாய்ச்சொற்கள் பயனில்லன் - என்பதாம். * பார்வையாலொத்தல் ஆசைப்பார்வையுடையனவாதல், வாய்ச்சொற்கள் - மனதில்லாமல் வாயளவிலே தோன்றுகின்ற சொற்கள், இருவர் சொல்லும்கேட்டு உலகியலின்மேல் வைத்துச்சொல்லியபடி. இருவர்சொல்லும் விதமாவன: அவள் புணங்காவலின் மேலும், அவன் வேட்டத்தின்மேலும் சொல்லுவன, பயனில் சொற்களாகையால், இச்சொற்கள் கொள்ளப்படாவென்பதாம். (ஙி)

நூற்றிப்பத்தாம்-அதிகாரம்-குறிப்பறிதல்

மூற்றிற்று.

ாயக ஆம் அதி-
ப்புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது: அப்படிக் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைவன் அப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து சொல்லுதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும் உம். ¶

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள.

[இது தலைவன் † இயற்கைப் புணர்ச்சிமுடிவிலே சொல்லியது.]
(இ - ள்.) கண்டு (கண்ணுலே) கண்டும், கேட்டு (செவியாலே) கேட்டும், உண்டு (நாவாலே) உண்டும், உயிர்த்து (மூக்காலே) மோந்தும், உற்றும் (மெய்யாலே) நீண்டியும், அறியும் - அனுபவிக்கப்படுதிற, ஐம்புலனும்-ஐம் புலனும், ஒண்டொடிகண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய வளையையுடையவ ளிடத்தே, உள - உண்டாயின, எ - று.

(க - னா.) கண்ணுறற்கண்டும், காதாற்கேட்டும், நாவாலுண்டும், மூக்கால் மோந்தும், மெய்யாற் றீண்டியும், அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒள்ளிய வாயல்களையுடைய விவளிடத்தே உள்ளன - என்பதாம். * உம்மை முற்றும்மை தேற்றேகாரம் வேறுரிடத் தில்லாமை விளங்கநின்றது. வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களாலே அனுபவிக்கப்படுகிற புலங்களெல்லாம் ஓரோகாலத்தே இவளிடத்தே என்னால் அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். (க)

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

[இது தலைவன் ‡ இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.] (இ - ள்.) பிணிக்கு (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு, மருந்து - மருந்தாவன, பிற (அவைகளுக்கு நிதானமானவை யல்லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தை யுடையவையாம் (அப்படியல்லாமல்) அணியிழை - இவ்வணியினையுடையவள், தன்நோய்க்கு - தன்னாலாகிய பிணிக்கு, தானேமருந்து - தானே மருந்துமாயினாள், எ - று.

¶ (அகப்பொருள் விளக்கம்) இரந்து பின்னிற்றல் கெண்ணலு மிரந்து, பின்னிலைநிற்றலு முன்னிலையாக்கலு, மெய்தொட்டுப் பயிறலும் பொய் பாராட்டலு, மிடம்பெற்றுத் தழாவலும் வழிபாடு மறுத்தலு, மிடையூறு கிளத்தலு நீடுநினைந்திரங்கலு, மறுத்தெதிர் கோடலும் வறிது நகை கோற்றலு, முறுவற்குறிப்புணர்த்தலு முயங்குதலுறுத்தலும், புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிறவு, முணர்த்தியதலைவியிற் புணர்ச்சியின் விரியே.

† இயற்கைப் புணர்ச்சி - ஒரு ராஜகுமாரன் வேட்டைக்குப் போய் மலைச்சோலையிலே விளையாடவந்து தனித்துநின்ற குறக்கன்னியைக்கண்டு கூடியது.

‡ இடந்தலைப்பாடு இரண்டாந்தடவை முன் கூடியவிடத்தே தலைவன் தலைவியைக் குறித்துச்சென்று கூடியது.

ககக - ஆம் - அதி - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

(க - னா.) மூப்பினிகளுக்கு மருந்துகள் வேறையுள்ளன-ஆபரணத்தை யுடையவள் தன்காமநோய்க்குத் தானேமருந்தாளுள் - என்பதாம். * இயற்கைப் புணர்ச்சியை நினைத்து முன் வருந்திஞைகலால் - தன்னேயென்றும், அவ்வருத்தம் தனித்துவந்து நின்ற அவளை முன்கூடிய விடத்தே சென்று எதிர்ப்பட்டுத் தீர்த்தாளுதலால் தானே மருந்தென்றும் சொல்லினாள். இப்பிணியும் எளியவைகளால் தீரப்பெற்றில மென்பது படநின்றமையால் மன் ஒழியிசையிலே வந்தது. உ - ம். † (உ)

தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
லோமைக் கண்ணு லுலகு.

[பேரின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இப்படிப்பட்டவ ளுகுதல் தகாதென்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) (ஐம் புன்களையும்) அனுபவிப்பவர்க்கு தாம் வீழ்வார் - தாம் விரும்ப மகளிரது, மென்றோள் - மெல்லிய தோள்களிடத்துத் துயிலும், துயிலின் - துயில் போல், தாமரைக் கண்ணுலகு (அவைகளைத் துறந்த யோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம், இனிதுகொல்-வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ, எ - று.

(க - ரை.) தாம்விரும்பிய பெண்களின் மெல்லிய தோள்களிடத்துத் துயில்போல விஷ்ணுவினுலகம் இன்பமாகுமோ-என்பதனும் * அனுடவிப்பவர்க் கென்பது - வருவிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட துயிலவிட்டுத் தவயோகங்களால் வருந்த வேண்டுதலாலே எம்போல்வார்க்கு ஆகாதென்னுங் கருத்தாம் இனிதுகொ லென்றான். (கூ)

நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுஞ்
தீயாண்டுப் பெற்ற ளிவள்.

[தலைவன் ‡ பாங்காற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.] (இ - ள்.) நீங்கின் (தன்னை) நீங்கியதுபோது, தெறூஉம் - சுடாநிற்கும், குறுகுங்கால்-நெருங்கும்போது, தண்ணென்னும் - குளிராநிற்கும், தீ (இப்படிப்பட்ட) தீயை (எனக்குத் தருவதற்கு யாண்டு), (எவ்வுலகத்திலே) இவள் - இவள், பெற்றாள் - அடைந்தாள், எ - று.

(க - ரை.) தன்னையகன்றவிடத்துச் சுடாநிற்கும் தன்னைநெருங்குமிடத்துக் குளிராநிற்கும் இப்படிப்பட்ட தீயை இவள் எவ்வுலகத்திற் பெற்றாளோ-என்பதாம். * சுடாமுன் துன்பமடைதலால் - நீங்கிற்றெறூஉ மென்றும், கூடியபின் இன்பமடைதலால் குறுகுங்காற் றண்ணென்னு மென்றும், இப்படிப்பட்ட தீ உலகிலில்லாமையால் யாண்டுப் பெற்றுளென்றும் சொல்லினான். தன் காமத்தீயையே அவள் தந்ததாகச்சொல்லினான் அவளால் அது வெளிப்படுதலால். (ச)

வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினு டோள்.

---

† (அகப்பொருள்விளக்கம்) இயற்கைபுணர்ச்சி தெய்வத்தினெய்துழி, முயற்சியின்றி முடிவதாகும்.

‡ பாங்கற்கூட்டம் - மூன்றுந்திடவை தலைவன் தனது தோழனை துணையாகக்கொண்டு தலைவியைக்கூடியது.

புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

[இதுதலைவன் † பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.] (இ - ள்.) (எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்) தோட்டார் கதுப்பிறைஞ்ச கூந்தலையுடையவளது, தோள்-தோள்கள், வேட்டபொழுதின் (மிகவும் இனிய பொருள் களைப்பெற) விரும்பியபொழுது, அவையவைபோலுமே - அவ்வப் பொருள்கள்போல்வந்து இன்பம் செய்யும், எ - று.

(க - ரை.) பூவையணிந்த கூந்தலை யுடையவளது தோள்கள் இச்சித் தபொழுது அவ்வவப்பொருள்கள் போலு மின்பஞ் செய்வனவாம் - என்ப தாம். * தோடு - இதழ் - அது பூவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். இயாக்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு. பாங்கற்றகூட்டம், இவைகளிலே முன்னமே அத்தோள்கள் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தும் பின்னும் புதியவைபோலிருந்து நெஞ்சம் மிணித்தலால் அவ்வாராமைப்பற்றி இப்படி சொல்லினான். (சு)

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) உயிர் (தன்னைப்பெறுது வாடிய) என்னுயிர், உறுதோறு (பெற்று) உறுந்தோறும், தளிர்ப்ப - தளிர்க்கும்படி, தீண்ட லால் - தீண்டுதலாலே, பேதைக்கு - இம்மைங்கைக்கு, தோள் - தோள்கள், அமிழ்தினியன்றன (தீண்டப்பட்ட) அமிழ்திலுலே செய்யப்பட்டன, எ-று.

(க - ரை.) என்னுயிர் தளிர்க்கும்படி தீண்டுதலால் இப்பெண்ணிற்குத் தோள்கள் அமிழ்தாற் சமைக்கப்பட்டன - என்பதாம். * ஏதுவாகலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும் பொருந்தியது வாடியஉயிரைத் தளிர்ப்பித்தல்பற்றி அத்தோள்களை அமிழ்தினியன்றன வென்றான். தளிர்த்தல் - இன்பத்தாலே தழைத்தல். (சு)

தம்மி லிருந்து தமதுபாத் தண்டற்கு
லம்மா வினைவ முயக்கு.

[இது நீ இவளைக் கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிலிருந்து தமது பங்கை உண்கிற இல்லரத்தோடு பொருந்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) அம்மாவரிவை முயக்கு - அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய மாதின் புணர்ச்சியானது (இன்பந் தருதலில்) தம்மிலிருந்து - தமக்குரிய மனையிலிருந்து, தமது (உலகோர்) தம்முயர்ச்சியால் வந்தபொருளை, பாத்து (தென்புலத்தார் முதலாகிய ஐவர்க்கும்) பகுத்து கொடுத்து, உண்டற்று (தமதுபங்கை) உண்பதுபோல் இன்பஞ்செய்கின்றது, எ - று. ஆல் - அசை.

(க - ரை.) இப்பெண்ணின் புணர்ச்சியானது தம்முயற்சியால் வந்த பொருளைத் தென்புலத்தோர்முதலைவர்க்கும் பகுந்து கொடுத்துத் தன் பங்கை யுண்டதுபோலு மின்பஞ்செய்கின்றது - என்பதாம். * தொழிலுவமம் இல்லறஞ் செய்தாரடையும் சுவர்க்க வின்பத்தை எனக்கு இப் புணர்ச்சியே தருமென்று கல்யாணத்திற்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடியாயிற்று. மாமை - பொன்னிறம். (எ)

---

† பாங்கியிற்கூட்டம், காலாந்தட்டலை தோழியைத் துணையாகக் கொண்டு கூடியது.

உ ககக - ஆம் - அதி - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

[இது ஒத்த அன்புடைய உமக்கு ஒருபோதும் விடாத புணர்ச்சியே இனிதாகலால் விவாகஞ்செய்து கொள்ளென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] (இ - ள்.) (நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும்) வளியிடைபோழப்படா (ஒருபொழுதும் நெகிழாமையால்) காற்றுல் இடையறுக்கப்படாத, முயக்கு - புணர்ச்சியானது, வீழுமிருவர்க்கு ஒருவனை ஒருவர் விரும்புகிற இருவர்க்கும், இனிதே - இனிதேயாகும், எ - று.

(க - னை.) காற்றும் விடையறுக்கப்படாத புணர்ச்சியானது இருவருக்கு மின்பமாகும் - என்பதாம். * முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஏகாரம் - தேற்றம். இங்கே இருவரில்லாமையால் அது ஒவ்வாதென்பது கருத்து. களவுப் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து விவாகத்துக்கு உடன் படாதவன் சொல்லியபடி. (அ)

ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

[இது மறைக்வேண்டாமையால் நகிநீங்கலில்லாத புணர்ச்சியே இன்பப் பயனுடைய தாகலால் விவாகஞ் செய்துகொள்வென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) ஊடல் (புணர்ச்சி இனிதாதற் பொருட்டுவேண்டு) மூடலும், உணர்தல் (அதனை அளவறிந்து) நீங்குதலும், புணர்தல் (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும் என்கிற இவை - இவையல்லவா, காமங் கூடியார் (விவாகஞ் செய்துகொண்டு) காமத்தை இடைவிடா தடைந்தவர், பெற்றபயன்-பெற்றபயன்கள், எ - று.

(க - னை.) ஊடலும் அதனை நீங்குதலும் புணர்ச்சியும் விவாகஞ்செய்துகொண்டவர் பெற்றபலன் - என்பதாம். * ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்று உண்டாவ தல்லாமல் அதுதான் பரத்தையரிடத்தாதலும், அதனை அறிந்து மகளிர் ஊடிநிற்றலும், அவ்வூடலைத் தவறுசெய்த அவர்தாமே தந்தவ றில்லாமை சொல்லி நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த வன்பினராய்க் கூடலும், அல்லவா. முன்விவாகஞ் செய்துகொண்டு அடைந்தவர் பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப் புள்ளினே ருயிராகிய மாறுவன்புடைய எமக்கு வெண்டாவென அவ்விவாகஞ்செய்து அடைதலை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (கூ)

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றுற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

[இது தலைவியைப்புணர்ந்து உடன் கொண்டுபோகின்ற தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] (இ - ள்.) செறிதோறும் - புணரப்புணர, சேயிழைமாட்டு - செய்ய ஆபரணத்தையுடையவளிடத்து, காமம் - காதல், அறிதோறு - நூல்களாலும், நுட்பவறிவாலும் (பொருள்களை) அறியவறிய, அறியாமை (முன்னை) யறியாமை, கண்டற்று - காணப்படுதல்போலே காணப்படுகின்றது, எ - று.

(க-னை.) இவ்விடத்துப் புணரப்புணர வுண்டாமாசையானது நூலாலு மறிவாலும் பொருள்களையறிய வறிய முன்னறியாமை கண்டாற்போலக்

ககஉ - ஆம் - அதி -

நலம்புனைந்துரைத்தல். ங.எங.

காணப்படா நின்றது - என்பதாம். * களவிலே பலவிடை யீடுகளால் தன் கருத்தின்படி அனுபவிக்கப் பெறுமல் வருத்த முற்றவன் உடன்கொண்டு போம்போது அது தீர்தலால், செறிதோறுமென்றான். அறிவிற்கு எல்லையில்லாமையால் மேலுமேலும் அறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுதல்போல் புணர்தற்கு எல்லையில்லாமல் மேலுமேலும் புணரப்புணர முன்னைப்புணர்வு புணராமையாய் முடிகின்றதெனத் தன்னுரார்மை சொல்லியபடி. இப்புணர்ச்சி மகிழ்தல் தலைவியிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லால் நிகழாது. (ஈ)

நூற்றி பதினென்றும் - அதிகாரம் - புணர்ச்சிமகிழ்தல்

முற்றிற்று.

ாயஉ-ஆம்-அதி-நலம்புனைந்துரைத்தல்

அஃதாவது: தலைவன் தலைவி நலத்தினை வருணித்துச்சொல்லியது. இது புணர்ச்சியின் மகிழ்ந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. (உ - ம்.) †

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

[இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.] (இ-ள்.) அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே, வாழி - வாழ்வாயாக, நன்னீரை - (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) நல்ல குணமுடையை (அப்படி யிருந்தாலும்) யாம்வீழ்பவள் - எம்மால் விரும்பப்பட்டவள், நின்னினுமென்னீரள் - உன்னிலு மெல்லியகுணத்தை யுடையள், எ - று.

(க - ரை.) அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லாபூவிலும் நற்குணமுடையை எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் உன்னிலு மெல்லியகுணத்தையுடையவள் - என்பதாம். * அனிச்சம் - ஆகுபெயர், வாழியென்பது - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு-இனி நானே மெல்லிய குணமுடையே னென்னுஞ் செருக்கை ஒழிவாயாக வென்பதாம். அப்பொழுது பரிசித்து அறிந்தானாதலால் - பரிசத்தினினிமையையே பாராட்டினான். (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

[இது தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.] (இ - ள்.) நெஞ்சமே - மனமே, இவள்கண் (யானேகாணப்பெற்ற) இவள் கண்களை, பலர்காணும் - பலராலும் காணப்படுகிற, பூவொக்குமென்று - மலர்கள் ஒக்கு

---

† (அகப்பொருள் விளக்கம்) கலந்துழி மகிழ்தலு நலம்பாராட்டாலு, மெற்புற வணிதலு மென்னுமிம்மூன்றும், போற்றிய தெய்வப் புணர்ச்சியின் விரியே.

௩௭௪ ௧௧௨ - ஆம் - அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

மென்று நினைத்து, மலர்காணின் (தாமரை குவளை நீலமுதலாகிய) மலர் களைக்கண்டால், மையாத்தி - மயங்காநின்றாய் (உனக்கு அறிவிருந்த விதம் என்ன) எ-று.

(க - ரை.) மனமே இவள் கண்களைப் பலராற்காணப்படும் பூவொக்கு மென்று நினைத்துத் தாமரை குவளை நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்காநின்றாய் நின்னறிவிருந்தவாறென் - என்பதாம். * மையாத்தல் - இவகே ஒப்பாகாதனவைகளை ஒக்குமென்று கொள்ளுதல் இயற்கைப் புணர்ச்சி நீங்கியது முதலாகத் தலைவிகண்களைக் காணப் பெறுமையால் அவைகளோடு சிறிதொத்திருக்கின்ற மலர்களைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அவைகளிடத்து ஆசைசெய்யாத தலைவன் இப்பொழுது அக்கண்களினலமுழுதும் தானே இவளே இடத்தெதிர்ப்பட்டு அனுபவித்தாலுதலால் அம்மலர்கள் ஒப்பாகாமை கண்டு ஒப்புமை கருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (உ)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

[இது கூட்டதலுற்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன் தலைவியினில்பு சொல்லியது.] (இ - ள்.) வேய்த்தோளவட்கு - மூங்கில்போலுந் தோள்களையுடையவளுக்கு, மேனி - நிறம், முறி - தளிர் நிறமாயிருக்கும், முறுவல் - பல்லானது, முத்தம் - முத்தாயிருக்கும், நாற்றம் - இயற்கை வாசனையானது, வெறி - நல்லவாசனையா யிருக்கும், உண்கண் (மை) யுண்டகண்கள், வேல் - வேல் களாயிருக்கும், எ - று.

(க – கா.) மூங்கில்பொலுந் தோள்களை யுடையவளுக்கு மேனி - சனிர் பல் - முத்தம், கண்கள் - வேல்கள்போலும் - என்பதாம். * முரி - முறுவல் ஆகுபெயர். உருவகவகையாலே சொல்லினமையால், புணர்த்துரையாயிற்று. உள்ளுலே நினைக்கப்பட்டவளை அறியேனென்று தூரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம். (கூ)

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனேக்கு
மாணிழை கண்ணெவ்வே மென்று.

[இது பாங்கற்கூட்டத்திலே சென்று சார்தலுறுத்தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) குவளை - குவளைமலர்கள், காணின் - பார்க்கிறதொழிலை உடையவையா யிருந்தால், மாணிழைகண் - மாட்சிமைப்பட்ட, ஆபரணங்களை - யுடையவள்தி கண்களை, ஒவ்வேமென்று - நிகரோமென்று நினைத்து, கவிழ்ந்து (அச்சாணத்திலுலே) தலைகுனிந்து, நிலன் - நிலத்தை, நோக்கும் - பார்க்கும், எ - று.

(க - கா.) குவளைமலர்கள் பார்க்கில் இவள் கண்ணிற் கொப்பாகே மென்று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்க்கும் - என்பதாம். * நிறத்தாலேயன்று தொழிலாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு காணி னென்றும், கண்டால் அவ்வொவ் வாமையால் நாணுடையவா மென்பதுதோன்ற கவிழ்ந்தென்றும், சொல் லினுன். காணலும், நாணலும், இல்லாமையால் இறுமாந்து ஆகாயத்தை நோக்கின வென்பதாம். (எ)

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் டெய்தா னுகுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

ககஉ - ஆம் -

அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல். கஎடு

[இது தலைவன் † பகற்குறியிலே பூவணிகண்டி சொல்லியது.] (இ - ள்.) இவள் (தன்மென்மை நினையாமல்) அனிச்சப்பூ - அனிச்சமலை, கால் களையாள் - தாள்களையாளாகி, பெய்தாள் - சூழலுள், நுகுப்பிற்கு (இனியவை) எடைக்கு, நல்ல - நல்லவையாகிய பறை - பறைகள். படாஅ -

ஒளியா, எ - று.

(க - னா.) இவள் தன்மென்மை நிலையாமல் அனிச்சமலரைக் காம்

புகளையாளாகிச் சூடிலு ளாகையா லிடைமுரியும் - என்பதாம். * இம்மலர்த் தாளின் பாரம் பொருமையால் இடைமுரியும் முரிக்தால், அதற்குச் சொத் தவர்க்கு உரிய செய்தற்பறையே ஒலிக்கும் என்பதாம். * மனிதர்க்கு உரிய சாவும், பறையொலித்தலும், குறிப்பால் இடையின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. ஒலியா - ஒலிக்கும். (இ)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா.

பதியிற் கலங்கிய மீன்.

[இது ‡ இரவுக்குறியிலே தலைவன் சந்திரனைச்சண்டு சொல்லியது.]

(இ - ள்.) மீன் - தாரகைகள் (வேறுபாடு பெரிதாயிருக்கவும்) மதியும்(சமத) சந்திரனையும், மடந்தைமுகனும் (எமது மாதருகத்தையும், அறியா (இதுச சந்திரன் இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல், பதியின் (தன்) நிலையினின்றும், கலங்கிய - கலங்கித்திரியாநின்றன, எ - று.

(க - னா.) வானத்து மீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையு மெம்மடந்தை முகத்தினையுமிது மதியிது முகமென் றறியமாட்டாது தன் னிலையினின்று கலங்கித் திரியாகின்றன - என்பதாம். * ஒரிடத்து நில்லா மல் எப்போதும் உலாவுதல்பற்றி பதியிற் கலங்கிய வென்றான். வேறுபாடு பின் பாட்டிற் சொல்லப்படும்.

அறுவாய் நிறைந்த வவிர் மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) (அத்தாரகைகள் அப்படி கலங்குதற்குக்காரணம் யாது) அறுவாய் நிறைந்த - முன்குறைந்தவிடம் வந்து நிறைந்த, அவிர் - விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சந்திர நிடத்துப்போல, மாதர்முகத்து - இம்மாதர் முகத்திநிடத்து, மறு - களங்கமானது, உண்டோ - உண்டோ, எ - று.

(க - ரை.) அம்மீன்க ளங்கனங் கலங்குதற்குக் காரணம்யாது முன்குறைந்தவிடம் வந்து நிரம்பியே விளங்கு மதிக்கண்போல இம்மாதர் முகத்து மறுவுண்டோ - என்பதாம். * தேய்ந்துவளர்தலும், களங்கமும், இல்லாமைபற்றி வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (எ)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

---

† பகற்குறி - பகலிலே ஓரிடம் குறிவைத்து வந்து கூடல்.
‡ இரவுக்குறி, இரவிலே தலைவி மனையருகுவந்து கூடல்.

௩௭௬

க்கஉ-ஆம்-அதி-நலம்புனைந்துரைத்தல்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) மதி - சந்திரனே, வாழி - வாழ்வாயாக, மாதர் முகம்போல் - பெண்கள் முகம்போல், ஒளிவிட வல்லையேல் (நான் மகிழும்படி) ஒளி வீச வல்லாயாகில், காதலை (நீயும் என்னால்) இச்சிக்கப்படுதலையுடையையாவாய், எ - று.

(க - னை.) சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள் முகம்போல் ஒளிவீச வல்லாயாகில் நீயு மென்னு லிச்சிக்கப் படுதலே யுடையையாவாய் - என்ப தாம் * மறு-உன்னிடத்திருத்தலால் அதுமாட்டாய் மாட்டானமையால் என் னுல் இச்சிக்கவும்படா தென்பதாம். வாழி - இசழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

மறரன்ன கண்ணுண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

[இதவுமது.] (இ - ள்.) மதி - சந்திரனே, மலரன்னகண்ணுள் - இம் மலர்போலுங் கண்களையுடையவளது, முகம் - முகத்தை, ஒத்தியாயின் - ஒக்கவேண்டுமையாகில் (இதுபோல் யான்காணத்தோன்று) பலர் காணத் தோன்றல் - பலர்காணத்தோன்றுதே, எ - று.

(க - னை.) சந்திரனே மலர்போலுங் கண்களையுடையவள் முகத்தை யொக்கவேண்டுமையாகில் இதுபோல யான்காணத்தோன்று பலர் காணத் தோன்று தொழி - என்பதாம். * தானே முகத்தி னலமுழுதுங்கண்டு அனு பவித்தா ஞகலாலிங்கேயும் பலர்காணத் தோன்றலே இழிவுபடுத்திச் சொல் லினன், பலர் காணத்தோன்றில் உனக்கு அம்முகத்தோடு ஒப்புண்டாகா தென்பதாம். (ஈ)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியுமாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

[இது] † உடன் போக்குச்சொன்ன தோழிக்குத் தலைவன் அதனரு மையைச் சொல்லி மறுத்தது. (இ - ள்.) (உலகத்தாரால் மெம்மைக்கு எடுக் கப்பட்ட) அனிச்சமும் - அனிச்சமலரும், அன்னத்தின் றூவியும் - அன்னப் பறவையி னிறகும், மாதர்களடிக்கு - பெண்களினடிக்கு, நெருஞ்சிப்பழம் - நெருஞ்சிப் பழம்போல் வருத்தஞ் செய்யும், எ - று.

(க - னை.) அனிச்சமலரும்-அன்னப்பறவையி னிறகும் மாதர்களடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்போல் வருத்தஞ்செய்யும் - என்பதாம். * முல் லவிதா தலால் பழமென்றார். இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூர்ங்கல்லும் வெப்பமுள்ள பாலைவழியை எப்படி கடப்பாளென்பது குறிப்பாலே பெறப்பட்டது. செம் பொருளேயன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடிஸலனழியாமையாகலின் இது வும் இவ்வதிகாரத்தாயது. (உ)

நூற்றி பனிரெண்டாம்-அதிகாம்-நலம்புனைந்துரைத்தல்

முற்றிற்று.

† உடன்போக்கு - தலைவி தன்வீட்டாரறியாமல் தலைவனுடன் செல்லுதல்.

௱௰௩-ஆம்-அதிகாதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது: தலைவன் தன்னாசை மிகுதியைச்சொல்லலும், தலைவி தன்னாசை மிகுதியைச் சொல்லலும் ஆம். இது ஆண்ர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்கின்றதாகலால், அவற்றி னதிகாரங்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

[இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சிமுடிவிலே தன்னயப்பை அறிவித்தது.] (இ - ள்.) பணிமொழி - இம்மெல்லிய சொல்லையுடையவளது, வாலெயி றூறியநீர்-வெண்பல்லிலூறிய நீரானது, பாலொடு தேன்கலந்தற்றே-பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும், எ - று.

(க - ரை.) இம் மெல்லிய மொழியினையுடையாளது வாலிய பற்களிலூறிய நீரானது பாலுடனே தேனைக் கலந்த கலவை போலும் - என்பதாம். * பாலொடு தேனென்றதனால்-அதன் சுவைபோலுஞ் சுவையுடைத் தென்பதாயிற்று, வேறு வேற்றியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தேனும் கலந்தவிடத்து அக்கலவை இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனியசுவையை யுடையதாமாகலால் அச்சுவை நீர்க்கும் அடைவிக்க. (க)

உடம்போ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையோ டெம்மிடை நட்பு.

[இது தலைவன் பிரிவிலுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லியது.] (இ-ள்.) மடந்தையோடெம்மிடை - இம்மாதோடு எம்மிடத்து உண்டாகிய, நட்பு - நட்புகள், உடம்போடுயிரிடை - உடம்போடு உயிரிடத்து, என்ன - எப்படிப் பட்டவை, அன்ன - அப்படிப்பட்டவையாகும், எ - று.

(க - ரை.) உடம்போடு உயிரிடை யுளவாகிய நட்புக ளெத்தன்மை யோ அத்தன்மையே இம்மடந்தையோடு எம்மிடை யுளவாகிய நட்புக்கள் - என்பதாம். * எப்படிப்பட்டவையெனப் பன்மையாற் சொல்லியது. இரு வகை நட்புகளும் ஆதிதொடங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்து வருதல் இன் பத்துன்பங்களை ஒக்க அனுபவித்தல் அவசியம் வேண்டுதல் என்றிவைகளை நோக்கி ஊழினாலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச்சியாகலால், அப்பொழுது உண ர்ச்சியில்லாதிருந்தவள் பின்னே உடையளாமென்றே ஆகியவிடத்தே இவன் எவனோவென்றும், என்னிடத்தே அன்புடையனோவென்றும், பின்னும் இவ ளைக் கலத்தல் கூடுமோவென்றும், அவளுள்ளத்தே தோன்றும், அவை குறிப்பால் அறிந்து அவைதீரச் சொல்லியபடி. மற்று-அசை. (௨)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

[இது இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவி நீங்கும்போது தலைவன் சொல்லி யது.] (இ - ள்.) கருமணியிற்பாவாய் (என் கண்ணிற்) கருமணியிலிருக்கின்ற பாவையே, நீ-நீ, போதாய் (அவ்விடம்விட்டுப்) போவாயாக (போகாதிருப் பாயாகில்) யாம்வீழும் - எம்மால் விரும்பப்படுகின்ற, திருநுதற்கு - அழகிய நெற்றியையுடையவளுக்கு, இடம் - இடம், இல்லை-இல்லை, எ - று.

48

௩௭அ கக௩-ஆம்-அதி-காதற்சிறப்புரைத்தல்.

(க - ரை.) என்கண்ணிற் கருமணியி னிடத்துறையும் பாவையே - நீ அவ்விடம்விட்டுப் போவாயாக போகாதிருப்பாயாகில் எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்க விடமில்லையாம்-என்பதாம். * நான் காணா மல் இருக்க மாட்டாமையால் இவள் புறத்துப் போந்தன்மைய ளல்லாமல் என் கண்ணுள் இருக்குந் தன்மையள் இருக்கும்போது உன்னோடு கூடியிரு க்க இடம்போதாமையால், உன்னிலுஞ் சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத்தை கொடுத்து நீபோய் விடுவாயாக வென்பதாம். (௩)

வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

[இது பகற்குறியிலே புணர்ந்து நீங்குந்தலைவன் சொல்லியது.] (இ-ள்.) (எனக்கு) ஆயிழை-ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவள் புணருமிடத்து, உயிர்க்கு - உயிருக்கு, வாழ்தலன்னள் (உடம்போடுகூடி) வாழ்தல்போலாகின்றாள், நீங்குமிடத்து - பிரியுமிடத்து, அதற்கு - அவ்வுயிர்க்கு, சாதலன்னள்-அவ்வுடம்பினீங்கிப்போதல்போதல் லாகின்றாள், எ-று.

(க - ரை.) தெரிந்த வாபரணத்தையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத் துயிர்க்குடம்போடு கூடிவாழ்தல்போலும் பிரியுமிடத்து அவ்வுடம்பினின் றுயிர்பிரிதல்போலும் - என்பதாம். * எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென் பதும், அவாய் நிலையால் வந்தன - வாழுங்காலத்து வேறுபாடில்லாமல் வழி நிற்றலாலும், சாங்காலத்து வருத்தஞ் செய்தலாலும் அவைகளே அவள் புண ர்வு பிரிவுகளுக்கு உவமையாக்கினான். (சு)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னெள்ளமர்க் கண்ணாள் குளம்.

[இது † ஒருவழித்தணந்து வந்தபோது எம்மைநினைத்து மறிவீரோ வென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) யான் - நான், ஒள் ளமர்க் கண்ணாள்குணம் - ஒளியினவாகிப் போர்செய்கின்ற கண்களையுடை யவளது குணங்களை, மறப்பின் - மறந்தேனாயின், உள்ளுவன் - நினைப்பேன், மறப்பறியேன் (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன் ஆகலால் நினைத்தலுமறி யேன், எ - று.

(க - ரை.) ஒள்ளியவாய் போர்செய்யுங் கண்ணினை யுடையாள் குணங் களை நான் மறந்தேனாயின் நினைப்பேன் ஒருபொழுது மறத்தலையறியேனா கலால் நினைத்தலையு மறியேன் - என்பதாம். * நினைத்தலு மறியேனென் னும் பொருள்கொள்ளா நிற்கையால் மன் ஒழியிசையில் வந்தது. குணங் கள் - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலானவை. இதுவரைக்கும் தலைவன் சொல்லியது, பின் தலைவிசொல்லுவது. (கூ)

கண்ணுள்ளிற் போகா நிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணிய ரெங்காத லவர்.

[இது ஒருவழித்தணத்தலில் தலைவனைத் தோழி இயற்பழிப்பாளென்று அஞ்சி அவள்கேட்கத் தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது.] (இ - ள்.) (தாம்

† ஒருவழித்தணத்தல் தலைவன் யாதேனுமொரு காரியங்குறித்துப் பிரிதல்.

ககக - ஆம்-அதி-காதற்சிறப்புரைத்தல். கஎக

காணுமைபற்றித் தூரத்திலே போயினனென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர்) எங்காதலவர் - எம்முடையதலைவர், கண்ணுள்ளில் (எமது) கண்ணுள்ளே நின்றும், போகார் - போகார், இமைப்பின் (அறியாமல்) இமைத்தே மாயின், பருவரார் (அதனால்) வருந்துவதுஞ்செய்யார் (ஆதலாலே) நண்ணியர் (காணப்படாத) தண்ணியர், எ - று.

(க - ரை.) தாங்காணுமைபற்றித் தூரத்திற் போயினனென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர். எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே நின்றும் போகார் நாமறியாமே யிமைத்தோமாகில் அதனால் வருந்துவதுஞ் செய்யார் ஆதலாற் காணப்படார், நண்ணியர் - எல்லதாம். * இடைவிடாத நினைவின் முதிர்ச்சியால் எப்போதும் முன்னேதோன்றலால், கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும் இமைத்தபோதும் அதனிற்றலால், இமைப்பிற் பருவராரென்றும் சொல்லினாள். (கூ)

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

[இதவுமது.] (இ - ள்) காதலவர் - எம்மேலாசையுள்ள தலைவர், கண்ணுள்ளராக (எங்) கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால், கண்ணுமெழுதேம் - கண்ணினை (மையினால்) எழுவதுஞ்செய்யேம், கரப்பாக்கறிந்து (அவ்வளவு காலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து, எ - று.

(க - ரை.) எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள் விருக்கின்ரு ராகலால், கண்ணின்மை யெழுதேம் - அவர் மறைதலையறித்து - என்பதாம். * எம்மால் இடைவிடாமற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று நினைக்கும்விதம் என்ன வென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

[இதுவுமது] (இ - ள்.) வாதலவர் - எமது தலைவர், நெஞ்சத்தாராக - நெஞ்சு விருக்கின்ரு ராதலால் (உண்ணும்போது) வெய்துண்டல் - சூடுள்ள தாக உண்ணுதற்கு, அஞ்சுதும் - அஞ்சாநின்றேம். வேபாக்கறிந்து - (அவர் அதனாலே) சூடுறுதலை அறிந்து, எ - று.

(க - ரை.) எம்முடைய நாயகர் நெஞ்சுள் விருக்கின்ரு ராகையால் உண்ணும்போது வெய்தாக உண்டலை யஞ்சுவோம் அவர் அதனால் வெய்துறுதலை யறிந்து - என்பதாம். * எப்பொழுதும் என்னெஞ்சி லிருக்கிறவரைப் பிரிந்தாரென்று நினைக்கும்விதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில னென்னு மிவ்வூர்.

[இது † வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்கப் பிரிந்தவிடத்துத் தலைவி பொறுத்திருத்தற் பொருட்டுத் தோழி தலைவனை இயற்பழித்தவிடத்தே அவள் இயற்படச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) இமைப்பின் (என்கண்)

† வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதல் கல்யாணத்துக்குப் பொருள் சம்பாதிக்கப் பிரிதல்.

(க - கை.) அரியமகளிரோடு காமத்தை அநுபவித்தும் பின்னது பெரு துன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, முன்னுங்காப்பாய் வருகின்ற மடலல்லது இனி வலியதில்லை - என்பதாம் * ஏமமாதல், அத்துன்பு நீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தைக் கொடுத்தல். வலி - ஆகுபெயர். முன்னும் ஆடவராயினர், இன்பமடைந்து வருகிறவழி யிருக்கவும் உள்ளே அதற்குத் தினையென்று நினைத்து வீணாக முயன்றதான் இப்போது தினையல்லாமை அறிந்தேனாகலால் இனியாயினும் அவ்வழியால் அதனை அடைவே னென்பது கருத்து. (க)

நோனு வுடம்பு முயிறு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

[இது நாணமுடைய உமக்கு மடன்மாவேறுகை கூடியாதென்று அதனை விலக்கவுற்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) நோனு (அவ்வருத்தத்தைப்) பொறுத, உடம்பு முயிரும் - உடலும் உயிரும், மடலேறும் (அதற்குக் காப்பாகிய மடன்மாவை) ஏறுனினையா நின்றன, நாணினை (அதனை விலகுவதாகிய) நாணத்தை, நீக்கிநிறுத்து-ஒழித்துவிட்டு, எ - று.

(க - கை.) அவ்வருத்தத்தினைப் பொறுத உடம்பு முயிரும் அதற்குக் காவலாகிய மடன்மாவினையூரக் கருதாநின்றன. அதனை விலக்குவதாய் நாணினையகற்றி - என்பதாம். * அறிவுமுதலானவை முன்னே நீங்கவும், நாண் நீங்காது நின்றது, அதுவும் இப்பொழுது நீங்கிற்றென்றற்கு உடம்பு முயிருமென்றன். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமைபொருட்டு மடலேறு மென்றது அவள் தன் பொறுமையறிந்து கடிதிலே உடன்படுதல் குறித்து. (உ)

நாணெடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்று மேறு மடல்.

[இது நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் மடலேறுகை முடியாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) நாணொடு நல்லாண்மை நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையையும், பண்டு - முன்னே, உடையேன் - உடையேன் (அவை காமத்தால் நீங்குதலால்) காமுற்றா ரேறுமடல் - காமமிகுந்தவரேறுமடலை, இன்று - இப்போது, உடையேன்-உடையேன், எ - று.

(க - ரை.) நாணத்தையு மாண்மையையு முன்னமே யுடையேன் அவை காமத்தால் நீங்குதலால் காமமிக்சாரேறு மடலினையுடையேன்-என்பதாம். * நாண் இழிவானவை செய்யுமிடத்து விலக்குவது ஆண்மை - ஒன்றுக்குந் தளராதுநிற்றல், அவை முன்னுள்ளன. இன்றுள்ளது பிதுவேயாகலால், கடிதிலே முடியுமென்றபடி. (௩)

காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

[இது நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாதலால் அதனால் அவைநீங்குவன வல்லவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) (நாண் தன்னைக்கடத்தற்குக் கொண்ட) நாணொடுநல்லாண்மை யென்னும் புணை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகிய புணைகளை, காமக் கடும்புனல் - காமமாகிய கடியவெள்ளமானது, உய்க்குமே (என்னிற்பிரித்துக்) கொண்டுபோகின்றது, எ - று

௩ அ௨ தகச -ஆம்-அதி-நாணுத்துறவுரைத்தல்.

(க - ரை.) நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது -என்பதாம். * அவை செய்யமாட்டாத மற்றை நீரினீக்குதற்கு கடும்புனலென்றான். யிந்தநீர்க்கு அவை புணையாகா அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (௪)

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

[இது இப்பொறுக்கமாட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படி வந்தனவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) மாலை யுழக்குந்துயர்-மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும், மடலொடு (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன்மாவையும் (முன் அறியேன்) தொடலைக் குறுந்தொடி-மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளையலை யுடையவள், தந்தாள் (இப்பொழுது எனக்குத்)

தந்தாள், எ - று.

(க - ரை.) மாலைப்பொழுதினிடத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையலையுடையவள் தந்தாள் - என்பதாம். * காமம் - மற்றைப் பொழுதுகளினும் உண்டாயினு மாலையிலே மலர்தலால் மாலையழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலால் அவ்விளிவும் அவளாலே தரப்பட்ட வென்றும், அவள்தான் நீ சொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையளென்பது தோன்ற - தொடலைக்குறுந்தொடி யென்றும் சொன்னான். இவை அவள் தந்தவையாகலால் உன்னால் நீங்குமென்பது கருத்து. (௫)

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

[இது மடலூரும்பொழுது இன்னறக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) பேதைக்கு (உன்) மாதுகாரணமாக, என் கண் - எனது கண்கள், படலொல்லா (ஒருபோதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவாம் (அதனால்) யாமத்தும் (எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதியிரவிலும், மன்ற மடலூர்தல் - மடன் மாவேறலையே, உள்ளுவேன் - நினைப்பேன், எ - று.

(க - ரை.) உன்மாது காரணமாக என்கண்கள் ஒருபோது நித்திரை செய்யாவாம், அதனால் யாவரு நித்திரைசெய்யும் பாதியிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை நினைப்பேன் - என்பதாம். * பேதையென்றது-மடமைபற்றி, இனிக்குறை முடிப்பது நாளையெனல் வேண்டா வென்பதாம். (௬)

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்.

[இது முன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாத மகளீரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத் தக்கவரென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) கடலன்னகாமமுழந்து - கடல்போற் கரையற்ற காமநோயை அனுபவித்தும், மடலேறா - மடன்மாவேறாமல் (பொருத்திருக்கிற) பெண்ணின் - பெண் (பிறப்புப்) போல், பெருந்தக்கது- மிகுந்த தகுதியுடையபிறப்பு, இல் (உலகத்தில்) இல்லை, எ - று.

௩ அ௨ தகச -ஆம்-அதி-நாணுத்துறவுரைத்தல.

(க - ரை.) நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது -என்பதாம். * அவை செய்யமாட்டாத மற்றை நீரினீக்குதற்கு கடும்புனலென்றான். யிந்நீர்க்கு அவை புணையாகா அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (ச)

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

[இது இப்பொறுக்கமாட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படி வந்தனவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) மாலை யுழக்குந்துயர்- மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும், மடலொடு (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன்மாவையும் (முன் அறியேன்) தொடலைக் குறுந்தொடி-மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளையலை யுடையவள், தந்தாள் (இப்பொழுது எனக்குத்) தந்தாள், எ - று.

(க - ரை.) மாலைப்பொழுதினிடத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையலையுடையவள் தந்தாள் - என்பதாம். * காமம் • மற்றைப் பொழுதுகளினும் உண்டாயினு மாலையிலே மலர்தலால் மாலையழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலால் அவ்விளிவும் அவளாலே தரப்பட்ட வென்றும், அவள்தான் நீ சொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையளென்பது தோன்ற - தொடலைக்குறுந்தொடி யென்றும் சொன்னான். இவை அவள் தந்தலையாகலால் உன்னால் நீங்குமென்பது கருத்து. (ஞ)

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

[இது மடலூரும்பொழுது இன்னேரக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) பேதைக்கு (உன்) மாதுகாரணமாக, என் கண் - எனது கண்கள், படலொல்லா (ஒருபோதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவாம் (அதனால்) யாமத்தும் (எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதியிரவிலும், மன்ற மடலூர்தல் - மடன் மாவேறலையே, உள்ளுவேன் - நினைப்பேன், எ - று.

(க - ரை.) உன்மாது காரணமாக என்கண்கள் ஒருபோது நித்திரை செய்யாவாம், அதனால் யாவரு நித்திரைசெய்யும் பாதியிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை நினைப்பேன் - என்பதாம். * பேதையென்றது-மடமைபற்றி, இனிக்குறை முடிப்பது நாளையெனல் வேண்டா வென்பதாம். (ஃ)

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்.

[இது முன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாத மகளீரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத் தக்கவரென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) கடலன்னகாமமுழந்து - கடல்போற் கரையற்ற காமநோயை அனுபவித்தும், மடலேறா - மடன்மாவேறாமல் (பொருத்திருக்கிற) பெண்ணின் - பெண் (பிறப்புப்) போல், பெருந்தக்கது - மிகுந்த தகுதியுடையபிறப்பு, இல் (உலகத்தில்) இல்லை, எ - று.

௩அச ககரு - ஆம் - அதி - அலரறிவுறுத்தல்.

சொல்லியது.] (இ - ள்.) யாம் - நாம், கண்ணிற்காண (கேட்கும்படியுமன்றிக்) கண்ணாற்காணும்படி, அறிவில்லார் - அறிவில்லாதவர்கள், நகுப (எம்மைச்) சிரிக்கின்றார் (அவர் அப்படிச் செய்கின்றது) யாம்பட்ட - யாம் அடைந்த நோய்களை, தாம்படாவாறு - தாம் அடையாமையால், எ - று.

(க - ரை.) நாம் கேட்கும்படி யல்லாமல் கண்ணாற் காணும்படி எம்மை அறிவில்லார் சிரிக்கின்றார், அவரங்ஙனஞ் செய்கிறது நாமடைந்த நோயைத் தாமடையாமையால் - என்பதாம். * கண்ணினென்றது முன் கண்டறியாமை யுணரநின்றது. அறத்தொடு நின்றமை யறியாமல் மணஞ் செய்யுமாட்சிமைப் படுகின்றிலளென்று பிணங்குகின்றாளாகலால், அயலாளாகிச் சொல்லினாள். (௰)

நூற்றி பதிநான்காம்-அதிகாரம் - நாணுத்துறவுரைத்தல்

முற்றிற்று.

௱௰௫ - ஆம் - அதி - அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது: களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைவன் பிறர் சொல்லுகின்ற அலர்தனக்கு ஆகின்ற விதத்தைத் தோழிக்கு அறிவித்தலும், மனமாக உடன் போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைவியும் தோழியும் அவ்வலனை அவனுக்கு அறிவுறுத்தலும் ஆம். இது நானுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலால், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அலதொழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

[இது இரவுக்குறி சப்பிப்போய் மறுநாள் வந்ததலைவனை அலர் கூறி மணம் விரும்பிய விடத்துத் தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) (உன் மாதுக்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்பு) அலரொழ (இவ்வூரில்) அலரா எழுதலால், ஆருயிர் (அவளைப்பெறுது வருந்துகிற என்) னரியவுயிரானது, நிற்கும் (அவளைப்பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும், அதனை - அந்நிலை பேற்றை, பாக்கியத்தால் நல்லூழால் (நானே) அறிவதல்லது, பலர் (தூற்றுகின்ற) பலரும், அறியார்-தெரியார், எ - று.

(க - ரை.) உன்மாதுக்கும் எமக்கு முண்டாகிய நட்பு அலராயெழுத லால் என்னரிய வுயிரானது அவளைப்பெற்றதுபோல் நிலைபெறும் அந்நிலை பேற்றைத் தெய்வத்தால் நானே யறிவதல்லது பலருமறியார் - என்பதாம் * இரவுக்குறி சப்பித் தலைவியை அடையப்பெறுத வருத்தமெல்லம் தோன்ற ஆருயிரென்றும் அப்படி அரியவளை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாய் நிற்கின்ற தென்றற்கு - 'அலரொழவா ருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை, அவ்வயலார் அறிந்தால் தூற் றுதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலால் அவரறியாதிருக்கிறது பாக்கி யத்தாலென்றும் சொல்லினன். பலருமென்கிற முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (க)

ககரு -

ஆம் - அதி - அலரறிவுறுத்தல். நஅரு

மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலமொமக் கீந்ததிவ் வூர்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) மலரன்ன கண்ணுள் - மலர்போலும் கண்களை யுடையவளது, அருமை (அடைதற்) கருமையை, அறியாது - அறியாமல், இவ்வூர் - இவ்வூரிலுள்ளவர்கள் (அவளை யெளியவளாக்கி) அலர் (அவளோடு) அலர் கூறலை, எமக்கு - எனக்கு, ஈந்தது - உபகரித்தது, எ - று.

(க - ரை.) மலர்போலும் கண்களையுடையவளது அருமையறியாது இவ்வூர் அவளை யெளியளாக்கி அவளோடலர் கூறுதலை யெமக்குபகரித் தது-என்பதாம். * அருமை-குறிபிழைத்தலாலும், இடையீடுகளாலும், ஆகி யது, ஈந்ததென்றான். அதற்குச் சார்பாகலால் அலர்தூற்றுவாரை அவர் செய்த உதவிபற்றி இவ்வாறென்றான். (உ)

உறுஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறுஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) ஊரறிந்தகௌவை (எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கையை) இவ்வூர் அறிதலால் விளைந்த (அலரானது) உறுஅதோ (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றோ (அதுகேட்ட) என் மனமானது, பெறு அது (புணர்ச்சியைப்) பெறுதிருந்தே, பெற்றன்ன நீர்த்து - பெற்றது போலுங் குணமுடைத்து (ஆதலால்) எ - று.

(க - ரை.) எங்களுக்குப் புணர்ச்சி யுண்டாயிருக்கையை இவ்வூரறித லான் விளைந்தவலனெனக் கூறுவதொன்றோ அதுகேட்ட என்மனம் அப்புண ர்ச்சியைப் பெறுதிருந்தே பெற்றதுபோலுங் குணமுடைத்து - என்பதாம். * பெற்றன்ன நீர்மை - பெற்றவழி உண்டாகிற இன்பம்போலு மின்பமுடை மை நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்கமனம் வரிவிக்கப்பட்டது. (ஊ)

கௌவையாற் கௌவித்து காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) காமம் (என்) காமம், கௌவையால் (இவ்வூர்) எடுக்கின்ற அலரால், கௌவித்து-அவர்தலையுடைத்தாயிற்று, அதுவின்றேல்- அவ்வலர் இல்லையாயின், தன்மையிழந்து - தவ்வென்னும் சுறுங்கிப்போ கும், எ - று.

(க - வி.) என்காமம் இவ்வுலகெக்கின்றவலரால் அலர்தலையுடைத்தா யிற்று, அவ்வல நில்லையாயில் தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும் - என்பதாம். * அலர்தல், மேலுமேலுமிகுதல். தன்மை - இன்பந்தருதல். தவ்வென்னு மென்றது - குறிப்புமொழி. (ச)

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றுற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

[இதுமது.] (இ - ள்.) (கள்ளுண்பார்க்கு) களித்தொறும் - களிக்குந் தோறும், கள்ளுண்டல் - கள்ளுண்ணுதல், வேட்டற்று - இனிதாம்விதம் போல், (எனக்கு) காமம் - காமமானது, வெளிப்படுந்தோறும் - அலராந் தோறும், இனிது - இனிதாகாநின்றது, எ - று.

ங்அசு ககடு - ஆம் - அதி - அலரறிவுறுத்தல்.

(க-வி.) கள்ளுண்பார்க்குக்களிக்குந் தோறுங் கள்ளுண்டலினிதாமாறு போல எனக்குக் காமம் அலராந்தோறு மினிதாகின்றது - என்பதாம். * வேட்கப்பட்டதற்று லென்பது-வேட்டற்றுலென நின்றது. வேட்கை மிகுதியால் அலரும். இன்பஞ் செய்கிற தென்பதாம். (ஞ)

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

[இது இடையீடெளாலும் இரவுக்குறி தப்பலாலும் தலைவனைக் கூடப் பெறாத தலைவி அவன் † சிறப்புறத்தாளுகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரை அறிவித்து மணஞ்செயல் விழைவியது.] (இ - ள்.) கண்டது (தலை வனைநான்) காணப்பெற்றது, ஒருநாள் - ஒருநாளேயாகும், அலர் (அதனு லுண்டாகிய) அலரானது (அவ்வளவினதன்றி) திங்களைப் பாம்புகொண்ட தற்று-சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகெங்கும் பரந்தது, எ - று.

(க - ரை.) தலைவனை நான் காணப்பெற்றது ஒருநாளேயாம் – அதனலுண்டான அலரானது அவ்வளவின தல்லாமல் சந்திரனைப் பாம்பு கொண்ட அலர்போலெங்கும் பரந்தது-என்பதாம். * அலராகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து பாம்பு கொண்டற்றென்றுள். பூமி நிழல் பாம்பெனப்பட்டது. இராகுவென்னும் வடநூல் வழக்குப்பற்றி அது சந்திரனை மறைத்தல் கணித சித்தாந்தங்களிலே காண்க. இருவழியும் மன்னும் - உம்மும்- அசை நிலைகள். காட்சியின் றியும் அலர் பறக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது மணஞ்செய்து கொள்ளுதல் வேண்டுமென்பதாம். (சு)

ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய்.

[இது மணஞ்செயல் வேண்டுமென்ற தலைவியைத் தலைவன் சிறைப்புறத்தானுத லறிந்த தோழி ஊரவரலரையும் தாய்சொல்லையும் நோக்கி நீபொறுத்தல் வேண்டுமெனச் சொல்லெழுப்பிய விடத்து அவள் சொல்லியது.] (இ - ள்.) இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய (பயிர்) ஊரவர்கௌவை - இவ்வூரிலுள்ள மகளிர் எடுக்கின்ற அலரானது, எருவாக-எருவாக, அன்னை சொல் (அதுகேட்டுக்கோபித்துத்) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல்லானது, நீராக - தண்ணீரானது, நீளும் - வளராநின்றது, எ - று.

(க - ரை.) இக்காம நோயாகிய பயிர் இவ்வூரின் மகளிரெடுக்கின்ற அலரானது எருவாக தாய்சொல்லானது நீராகவளர்க்கின்றது - என்பதாம். * ஊரவனென்பது-தோழிலால் ஆணெழுதித்து நின்றது. [ஏகதேசவுருவகம்] சுருங்குதற்கு எருவாகின்றவை தாமேவிரிதற்கு எருவாகின்றன வென்பதாம். மணஞ் செய்வோனுதல் பயன். (எ)

நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றூர் கௌவையாங்
காம நுதுப்பே மெனல்.

[இதுவுமது] (இ - ள்.) கௌவையால் (அயலவர் எடுக்கின்ற) அலராலுண்டாகின்ற, காமம் - காமத்தை, நுதுப்பேமெனல் - அவிப்பேமென்று நினைத்தல், நெய்யால் - நெய்யிலுலே, எரி - நெருப்பை, நுதுப்பேமென்றற்று - அவிப்பேமென்று நினைத்தலோடொக்கும், எ - று.

† சிறப்புறம் - தலைவியைக் காவல்செய்த விடத்தின் புறம்.

ககரு - ஆம் - அதி - அல்லாறிவுறுத்தல். கஅள

(க - ரை.) அயலாரொடுக்கின்ற அலராலுண்டாங் காமத்தை அவிப்பே மென்று நினைத்தல் நெய்யால் நெருப்பை அவிப்பேமென்று நினைத்தலோ டொக்கும் - என்பதாம். * காமம்வளர்தற்குக் காரணமாகிய அலரால் அதை அவித்தல் கூடாதென்பதாம். (அ)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்னூர்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

[இது மணஞ்செய்தற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கத்தலைவன் பிரிந்தபோது பொறுதவளாகிய தலைவி அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானுதை லறிந்து அலரஞ் சிப்பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) (தம்மைக் கண்டநாளில்) அஞ்சலோம் பென்னூர் (உன்னை விட்டுநீங்கேன்) அஞ்சுத லொழியென்றவரோ, பலர்நாண (இன்றுகண்டவர்) பலரும் நாணும்வகை, நீத்தக்கடை (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபின், அலர் (அயலவர் தூற்றுகிற) அலருக்கு, நாணவொல்வதோ (நாம்) நாணக்கூடு மோ, எ - று.

(க - ரை.) தம்மைக் கண்டநாளில் உன்னைவிட்டு நீங்கேன் அஞ்சுத லொழியென்றவரோ இன்று கண்டார் பலரும் நாணும்வகை நம்மைத்துறந்த பின் நாமேதிலார்கூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது - என்பதாம். * கண்டார் நாணுகிற நிலைமையேமாகியநாம் நாணுதல் எவ்விடத்தென்ப தாம். (கூ)

தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர்.

[இது தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிதலைவிக்குச் சொல்வாளாய் அலரறிவித்து அவனுடன்போதற்கு ஆசைகொள்ளச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) யாம்-நாம், வேண்டுங்கொலோவ (உடன்போதற்குக் காரணமாதல் பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை, இவ்வூர் - இந்தவூர், எடுக்கும் (தானே) எடுக்கின்றது, காதலர் (இனித்) தலைவர், வேண்டின் (நாம்) வேண்டினால், தாம்-தாமும், நல்குவர் - அதற்கு உடன்படுவர் (ஆதலால் இவ்வலர் நமக்கு நன்மையவந்தது) எ - று.

(க - கை.) உடன்செல்லுதற்குக் காரணமாக நோக்கி நா முன்விரும்புவதாகிய அலரை யிவ்வூர்தானே யெடாநின்றது இனிக்காதலர் தாமும் யாம்வேண்டியக்கா லதனை இனிது நேர்வராதலின் இவ்வலர் நமக்கு நன்மையவந்தது - என்பதாம். * உம்மைவருவிக்கப்பட்டது. நம்மிடத்து ஆசையுடைமையால் மறுவொன்பதுதோன்ற காதலொன்மூள். (ம)

நூற்றி பதினேந்தாம்-அதிகாரம்-அலரறிவுறுத்தல்.

முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இனிக்கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பிரிவாற்றுமை சொல்லுகின்றார். உ - ம். †

ாயகா - ஆம் - அதி - பிரிவாற்றுமை.

அஃதாவது: மணம்செய்து கொண்டபின் தலைவன் அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டுத் தலைவியைப்பிரிந்து தூரத்திலும், அவ்விடத்திலும், செல்லுநாளில், அப்பிரிவை அவள்பொறுக்க மாட்டாதவளாந் தன்மையாம். அது இங்கே பிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குத் தோழிசொல்லலும், தோழிக்குத் தலைவி அவன் குறிப்பால் அறிந்துசொல்லலும், பிரிவை அறிவித்தவிடத்துச் சொல்லலும், பிரிந்தவிடத்து ஆற்றுவிக்குமிடத்துத் தோழிக்குச் சொல்லலும், என நால்வகையாலே சொல்லப்பட்டது.

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

[இது பிரிந்து கடிதில் வருவேனென்ற தலைவனுக்குத் தோழிசொல்லியது.] (இ - ள்.) செல்லாமையுண்டேல் (நீ எம்மைப்) பிரியாமை உண்டாயின், எனக்கு - எனக்கு, உரை (அதனைச்) சொல்லு, மற்று - அதுகேள்க, நின்வல்வரவு (பிரிந்துபோய்) நின்விரைந்து வருதலை, வாழ்வார்க்கு (அப்பொழுது) உயிர் வாழ்வார்க்கு, உரை - சொல்லு, எ - று.

(க - ரை.) நீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாயினதனை யெனக்குச் சொல் லஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல் சொல்லுவையாயினதனையப்பொழுதுயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல்லென்பதாம். * தலைவியையொழித்து எனக்கென்றுள் தான் அவள் என்கிற வேற்றுமை யில்லாமையால், நீ பிரிந்திருக்குங் காலமெல்லாம் பொறுத்திருந்து அவ்வரவு காணும் வலிமையுடைய ளல்லள் பிரிந்தபொழுதே இறந்து படுவளென்பதாம். அழுங்குவித்தல் - பயன். (க)

இன்கணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கணுடைத்தாற் புணர்வு.

[இது தலைவனது பிரிவைக் குறிப்பால் அறிந்த தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) (தழையு மாலையுங் கொண்டு பின்னின்றநாளில்) அவர்பார்வல் - அவரது பார்வை மாத்திரமும் (புணர்ச்சி குறித்தமையால்) இன்கணுடைத்து (நமக்கு) இன்பமுடைத்தா யிருந்தது (இன்று அப்

---

† (இறையனாரகப்பொருள்) கற்பினுட்டெறவே கடிவனையின்றே, ஓதல் காவல் பகைதணிவினையே, வேந்தர்க்குற்றுழிப் பொருட்பிணி பரத்தையென், றாங்கவ்வாறே யவ்வயிற்பிரிவே. (தொல்காப்பியம்) கற்பெனப்படுவது காரணமோர்புணரக், கௌற்குறிமரபிற் கிழவன்கிழத்தியைக், கொடைக்குறி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள்வதுவே. (அகப்பொருள்விளக்கம்) பொற்பமை சிறப்பிற் கற்பென்ப்படுவது, மகிழ்வுமூடலு மூடனுணர்த்தலும், பிரிவும்பிறவு மருவியதாகும்.

பிரிவு - செலவை, ஓம்பல் - அழுங்குவிப்பாயாக, மற்று - அழுங்குவிப்பரில்லாமல், அவர் - அவர், நீங்கின் - செல்வாராயின் (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால்) புணர்வு (பின்பு அவரைக்) கூடுதல், அரிது (எனக்கு) அரிதாம், எ - று.

(க - ரை.) என்னுயிரைச் செல்லாமற் காத்தியாயி னதனையாளுதற் கமைந்தாருடைய செலவினை யழுங்குவிப்பாயாக வழுங்குவிப்பாயன்றி யவர் செல்வராயினவரா லாளப்பட்ட வுயிருஞ் செல்லுஞ்சென்றார் பின்னவரைக்கூடுத லெனக்கரிதாம் - என்பதாம். * ஆல் - அசை. ஆளுதற் கமைதல் - தலைவராதற்கு ஊழால் ஏற்புடையராதல். (௫)

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

[இது தலைவன்பிரிவை அறிவித்தவாறு வந்து சொல்லியதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] (இ - ள்.) அவர் (நமதுபிரிவு பெறாமையறிந்த) அத் தலைவர்தாமே (நம்முன்னின்றும்) பிரிவுரைக்கும் (தம்) பிரிவை அறிவிக்கும், வன்கண்ணராயின் - அருளில்லாமையை யுடையராயின் (அத்தன்மையரானபின்பு) நல்குவரென்னுநசை (நம்பொறாமையை அறிந்துவந்து) தலையளிசெய்வாரென்னு மாசை, அரிது - விடப்படும், எ - று.

(க - ரை.) நங்கவ்வுக்கடுமை யறிந்தத்தலைவர் தாமே நம்முன்னின்று தம் பிரிவினை யுணர்த்தும் வன் கண்மையுடையராயினாராயி னத்தன்மையராய் பின்பு நம்மாற்றாமை யறிந்துவந்து தலையளிசெய்வ ரென்றிருக்குமாசை விடப்படு - என்பதாம். * அருமை - பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பில்லாமற் பிரிவெண்ணுதலும், அறிவித்தலும், வல்லராயினார், பிரிந்து போய் அன்புடையராகி நம்மை நினைந்துவந்து அளித்தல் எவ்விடத்த தென்பதாம். அழுங்குவித்தல் - பயன். (௬)

துறைவன் றுறந்தமை தூற்றாகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) துறைவன் - நெய்தநிலத்தலைவன், துறந்தமை (என்னைப்) பிரியலுற்றமையை (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே அறிந்து) முன்கையிறை என்) முன்கையிறையினின்றும், இறவாநின்றவளை - கழலாநின்ற வளையல்கள், தூற்றாகொல் (எனக்கு) அறிவியாவோ (அவன்) அறிவிக்க அறிந்துவந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ, எ - று.

(க - ரை.) துறைவனென்னைப் பிரியலுற்றமையை யவனுணர்த்தாமற் றாமேயுணர்ந்தேன் முன்கையி னிறையினின்றுங் கழலாநின்ற வளைகளெனக்கறிவியாவோ வவனுணர்த்த வுணர்ந்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டுமோ - என்பதாம். * முன்னே நிகழ்ந்தமையால் துறந்தமை யென்றும், கேட்டவளவில் மெலிந்து பொறாமையால் இறவா நின்றவென்றும், சொல்லினாள். அழுங்குவித்து அதுவந்துசொல்லுந் தன்மையையல்லாத நீயும் இவ்வளை செய்தனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச் சொல்லியபடி. (எ)

இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு.

ககஎ - ஆம் - அதி - படர்மெலிந்திரங்கல். ௩௯௩.

(க - ரை.) இந்நோயை ஈண்டையா ரறியாமல் மறைத்தலும் வல்லேனாகின் றிலே னாகாக்காநோய் செய்தார்குறைக்க வெண்ணினதுவு மெனக்கு நாணினைத் தராநின்றதினி யென்செய்கொ. மென்பதாம். * ஒருவேளைக்கு ஒருவேளை மிகுதலால் கரத்தலு மாற்றேனென்றும், தூரதேசத்திலே போயிருப்பவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னும் சாவாதிருக்கிறா ளென்பது தோன்றுமென்னுங் கருத்தால் நாணுத்தரு மென்றும் சொல்லினாள். (உ)

காமமுநாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னெஞ் சுடம்பி னகத்து.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) காமமும்-காமநோயும், நாணும் (அதுசெய்த வற்குச்) சொல்லவொட்டாத நாணும், என்னெஞ்சுடம்பினகத்து (தம்மைப்) பொருத என்னுடம்பி னிடத்து, உயிர் - உயிர், காவா - காவடித்தண்டாக, தூங்கும் (அதினிருதலையிலும்) தொங்குகின்றன, எ - று.

(க ை.) காமநோயு மதனைச்செய்வதற்க் கறிவித்த லொல்லாதநாணுந் தம்மைப் பொருத வென்னுடம்பின் கண்ணே யுயிர்காத்த தண்டாகவவ் விருதலையினுந் தூங்காநின்றன - என்பதாம். * பொருமை - மெலிவினை லாகியது. தூங்குமென்றது - ஒன்றினொன்று மிகாமல் இரண்டும் ஒத்த சீரவென்பது தோன்ற நின்றது. தாதுவிடப் பண்ணுகிற காமமும் ஒழியப் பண்ணுகிற நாணும் தம்முள் ஒத்து உயிரை இறச் செய்கின்றன. யான் அவைகளுள் ஒன்றில் நிற்கமாட்டாமையால் இது இற்றே விடுமென்ப தாம். (கூ)

காமக் கடன்மன்னு முண்டோபது நீந்து
மேமப்புணை மன்னு மில்.

[இது தலைவியர் காமக்கடலில் வீழார் வீழினும் அதற்கு ஏற்ற புணை யால்நீந்திக் கடப்பரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) (யாவர்க் கும் உண்டாய்வருகின்ற* இரண்டினுள்ளும்) காமக்கடல் - காமக்கடலே, உண்டு (எனக்கு) உண்டாகின்றது, அதுநீந்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும், ஏமப் புணை - காப்பாகியபுணை, இல் (எனக்கு) இல்லை, எ - று.

(க - வா.) யாவர்க்கு முளரெய் நின்ற விவ்விரண்டினுள்ளு மெனக் குண்டாகின்றது காமக்கடலே யதனை நீந்துமாறுகிய புணையில்லை - என்ப தாம். * மன்னிரண்டும்-உம்மிரண்டும் - அசைநிலைகள். தாதுவிட்டு இதற் குப் புணையாதற்குரிய நீயும் ஆனையில்லை யென்பது கருத்து. (ஈ)

துப்பி னெவனுவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர்.

[இது தூதுவிடாமைநோக்கி தோழியோடு தலைவி பினங்கிச்சொல்லி யது.] (இ - ள்.) நட்பினுள் (இன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து, துயர்வரவு - துன்பத்தின்வரவினை, ஆற்றுபவர் - செய்யவல்லவர், துப்பின் (துன்பஞ் செய்வதற்கு உரிய) பகைமையிடத்து, எவனுவர்கொல் - என்ன செய்வாரோ, எ - று.

(க - வி.) இன்பஞ் செய்தற்குரிய நட்பின் கண்ணே துன்பவரவினைச் செய்ய வல்லவர் துன்பஞ் செய்தற்குரிய பகைமைக்கண்ணென் செய்வர்

ககன - ஆம் - அதி - படர்மெலிந்திரங்கல். ஈகூறு

(க - வா.) இவ்விராவளித்தாயிருந்த தலகத்து நிலைபெறுகின்ற வுயிர்க ளெல்லாந் தானே துயிலப்பண்ணுதலா லென்னை யல்லது வேறுதுணை யுடைத்தாயிற்றில்லை - என்பதாம். * துணையோடு ஒன்றுகின்ற உயிர்களை யெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுஞ் சமயமுடையேனுகிய என்னையே துணையா கக் கொள்ளுதலால் அறிவுடைத் தன்றென்பதுபற்றி, அளித்தென்றுள். இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கொடியார் கொடுமையிற் றூங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) (காதலரோடு நாம் இன்புற்றகாலிலே குறியவையா யிருந்து) இந்நாள் (அவர் பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத) இந்நாள்களிலே, நெடிய - நெடியவையாய், கழியும் - செல்லுகின்ற, இரா - இரவுகள், கொடியார்-அக்கொடியவரது, கொடுமையின் - கொடுமைக்கு மேலே, தாம் - தாம், கொடிய - கொடுமைசெய்யாநின்றன, எ - று.

(க - ரை.) காதலரோடு நாமின்புற்ற முன்னாள்களிற் குறியவாய் பிரிவாற்றே மாக்கின்ற விந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல் களக்கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்ற வென் பதாம். * தன்பொறுமை நினையாது பிரிதலால், கொடியாரென்றாள். கொடுமை கடிதிலே வாராமல் நீட்டித்தல் அவர் பிரிவாலும், நீட்டிப்பாலும் உண்டாகிய பொறுமைக்கு முகங்கொடாமையன்றி கொடியவாகாநின்றன என்பதாம்.
முன்னேயினெடியவாய்க்

(கூ)

• உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னேவென் கண்.

[இது நின் கண்களில் பேரழகு அழிதலால் அழாதிருவென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) உள்ளம்போன்று - மனம்போன்று, உள்வழி (காதலர்) இருக்கிறநாட்டிற்கு, செல்கிற்பின் - கடிதிலேசெல்ல வல்லனவாயின், என்கண் - எனது கண்கள், வெள்ளநீர் - வெள்ளமாகிய (தம்) நீரை, நீந்தல்-நீந்தா, எ - று.

(க - னை.) மனம்போலக் காதலருள்ள தேயத்துக் கடிதிற் செல்லவல் லனவாயி னென்கண்க ளிங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தண்ணீரை நீர்தாவென்பதாம். * அதுமாட்டாமையால் இனி அவைகளுக்கு நீந்துதலே உள்ளதென்பது படநின்றமையால், மன் - ஒழியிசை. ஓ-அசை. மனத்திற்குச் செல்வு நினைவே யாகலால் உள்ளம் போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்து செல்ல வேண்டுதலால், கண்கள் அதனோடுபோய்க் காதலரைக் காணல் கூடாதென் னுங் கருத்தால் செல்கிற்பினென்றும் சொல்லினாள். இதனால் வருகிற அதி காரமும் தோற்றுவாய் செயப்பட்டது. (இ)

நூற்றிப்பதினேழாம்-அதிகாரம்-படர்மெலிந்திரங்கல்

மூற்றிற்று.

ாய அ-ஆய்-அதி-கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது: கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு விரைதலாலே வருந்துதல் இதுபடராலே மெலிந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

கண்டாங் கழுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

[இது நின்கண்கள் அழுது அழகை இழக்கின்றன நீ பொறுத்தல் வேண் டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) தண்டாநோய்- இத்தீராத (காம) நோயை, யாம்-நாம், கண்டது - அறிந்தது, தாம்-தாம், காட்ட (காதலனை எமக்குக்) காட்டாலாலன்றே, கண்டாம் (அன்று அது செய்த) கண்கள்தாம், கழுழ்வது (இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லி) அழு கிறது, எவன்கொல் - யாதுநினைத்து, எ - று.

(க - கா.) அத்தணியா நோயினை யாமறிந்தது காதலனைத்தா மெமக்குக் காட்டலா னன்றேவன்றத் தொழில்வாய் கண்களின் றலைமைக்காட்டச் சொல்லி யழுகின்ற தென்கருதி - என்பதாம். * காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந் தாமேகாட்டுதலல்லது யாம் காட்டுதல் எவ்விடத்த தென்பதாம். (க)

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைத லுழப்ப தெவன்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) தெரிந்துணரா (மேல்விளைவதனை) ஆராய்ந்தறியாமல், நோக்கிய (அன்று தலைவனைப்) பார்த்த, உண்கண் (மை) யுண்டகண்கள் (இன்று இது நம்மால் வந்ததாதலால் பொறுத்தல் வேண்டுமென்று) பரிந்துணரா - கூறுபடுத்தி அறியாமல், பைதலுழப்பது - துன்பமனுபவிப்பது, எவன்-யாதுநினைத்து, எ - று.

(க - கா.) மேல்விளைவதனை யீராய்ந்தறியாதன்று காதலனைநோக்கி நின்றவுண்கண்களின் றிது நம்மால் வந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்துணராது துன்பமுழப்பதென் கருதி - என்பதாம். * விளைவது பிரிந்துபோய் வராமையால் காணுதற்கரியராக வருந்துதல் முன்னே வருவதை அறிந்து காவாதார்க்கு அதுவந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே உள்ளது அதுவும் செய்யாது வருந்துதல் மிகுந்த அறியாமையாலாகிய செயலென்பதாம். (உ)

கதுமெனத் தாளெக்கித் தாமே கலுழ
மிதுங்கத் தக்க துடைத்து.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) (இக்கண்கள்) கதுமெனத்தாளெக்கி (அன்று காதலனைத்) தாமே விளைந்துநோக்கி, தாமேகலுழும் (இன்றும்) தாமேயிருந்து அழுகின்ற, இது - இவ்வறியாமைச்செயல், நகத்தக்கது (நம்மாலே) சிரிக்கத்தக்க இயல்பை, உடைத்து - உடையது, எ - று.

(க - கா.) இக்கண்களன்று காதலனைத் தாமேவிளைந்து நோக்கியின்றுந் தாமேயிருந்தழுகின்ற விது நம்மாற் சிரிக்கத்தக்க வியல்பினையுடைத்

தென்பதாம். * கண்களென்பது - அதிகாரத்தால் வந்தது அச்செயல்வரு மூன்னே காப்பார்க்கு நகைவிளக்கு மாதலால் நகத்தூங்க துடைத்தென் ரூள்.

(ங)

பெயலாற்ரு நீருலர்ந்த வுண்க ணுயலாற்ரு
வுய்வினே யென்க ணிறுத்து.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) உன்கண் (இந்தமை) யுண்டகண்கள், உயலாற்ரு (நான்) பிழைக்க மாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய, உய்வினேய் - ஒழிவில்லாத நோயை, என்கண் - என்னிடத்து, நிறுத்து - நிறுத்தி, பெயலாற்ரு (தாமும்) அழமாட்டாத வண்ணம், நீருலர்ந்த - நீர்வற்றிவிட்டன, எ - று.

(க - ரை.) உண்கண்கள் யாதுய்யமாட்டாமைக் கேதுவாகிய வொழிவில்லாத நோயை யென்கண்ணே நிறுத்தித் தாமுமழுதலே மாட்டாவாம் வண்ணநீர் வற்றிவிட்டன வென்பதாம். * நிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமையு முடையாரை எனக்குக்காட்டி அதனால் நோயை நிலைபெறச்செய்தல் முன் - எமக்குத் துன்பங்கள் தாமேவந்தன வென்பதாம்.

(ச)

படலாற்ரு பைத லுழக்குங் கடலாற்ரு
காமநோய் செய்துவென் கண்.

[இதுவுமது.] (இ-ள்.) (எனக்கு) கடலாற்ரு-கடலும் சிறிதாம்வண்ணம் (பெரிதாகிய) காமநோய் - காமநோயை, செய்த - செய்த, என்கண் - எனதுகண்கள் (அத்தீவினையாலே) படலாற்ரு (தாமும்) தூங்குதிலவாகி, பைத லுழக்கும் - துன்பத்தையும் அனுபவிக்கின்றன, எ - று.

(க - ரை.) எனக்குக் கடலுஞ் சிறிதாம் வண்ணம் (பெரிதாய்) காமநோயைச் செய்த வெண்கண்க ளத்தீவினையாற்று முந்துயிலிலவாய்த் தன்பமுமுழவாநின்றன வென்பதாம். * காமநோய் † காட்சியால்வந்த தாகலால் அதனைக்கண்கள் செய்ததாக்கிச் சொல்லினுள். தன்பம் அழுதலாகியது. (டு)

ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற் பட்டது.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) எமக்கு-எமக்கு, இந்தநோய்-இக்காமநோயை, செய்த - செய்த, கண் - கண்கள், தாம் - தாமும், இதற்பட்டது - இத்துன்காமல் அழுதலிலேபட்டது, ஓஒவினிதே (மிகவும்) இனிதாயிற்று, எ - று.

(க - ரை.) எமக்குக் காமநோயினைச் செய்தகண்க டாமுந் துயிலாலழுதற்கண்ணே பட்டன மிகவுமினிதாயின - வென்பதாம். * ஓஒ வென்பது மிகுதிப்பொருளில்வந்த குறிப்புச்சொல் தம்மால் வருத்தமடைந்த எமக்கு அவ்வருத்தம் நீர்ந்துபோன்ற தென்பதாம். (சு)

உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) விழைந்து-விரும்பி, இழைந்து - உட்குழைந்து, வேண்டி - வேண்டி, அவர்கண்டகண் (அன்று) அத்தலைவனைப் பார்த்த

† காட்சி - காணுதல்.

நகூஅ ககஅ - ஆம் - அதி - கண்விதுப்பழிதல்.

கண்கள், உழந்துழந்து (இன்று தாங்காமல் அழுதற் றுன்பத்தை) அனுபவித்து - அனுபவித்து, உண்ணீர் (தம்) முள்ளிருக்கிற நீர், அறுக - அற்றுப் போகுக, எ - று.

(க - ரை.) விழைந்துண் ணெகிழ்ந்து விடாதேயன்றவனைக் கண்ட கண்களினித்தியிலாதழுங்கலாகிய துன்பத்தினை யுழந்துழந்து தம்மகத்துள் ளாகிய நீரற்றேபோக் - என்பதாம். * அடுக்கு இடைவிடாமையில் வந்தது.

பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னே மற்றவர்க்
காணுங் கமைவில கண்.

[இது காதலர் பிரிந்துபோகவில்லை அவர் இங்கே இருக்கிறார் அவளைப் பார்க்குமளவும் நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல் லியது.] (இ - ள்.) பேணுது (மனத்தால்) விரும்பாதிருந்து, பெட்டார் (சொ ல்லுமாத்திரத்தால்) விரும்பியவர், உளர்மன் (இங்கே) யிருக்கின்றார் அவ் விருத்தலாலே பயன்யாது, கண் - கண்கள், மற்று அவர்க்காணுது - அவ ரைக் காணுமல், அமைவில - பொறுக்கின்றில, எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன்னமாத்திரத்தால் விழைந்தவரிவ்விடத்தேயுளரவ்வுண்மையாற் பயன்யாதவனைக் கண்கள் காணுதமைகின்றன வில்லையாயி - னென்பதாம். * செயலாற்பிரிந்து நின் றமையால், பேணுதென்றும் முன்னே நலம்பாராட்டி † பிரிவச்சமும் ‡ வன் புறையும் சொல்லிஞ ராகலால், பெட்டாரென்றும், சொல்லிஞள். மன் - ஒழியிசை. மற்று-வினைமாற்று. ஓ-அசைநிலை. யான் பொறுக்கவும் கண்கள் அவனைக்காணுதற்கு விரும்புகின்றன வென்பதாம். (அ)

வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண்.

[இது நீயும்பொறுத்து உன்கண்களும் தூங்கல் வேண்டுமென்ற தோழி க்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) வாராக்கால் (காதர்) வாராதகாள் களிலே, துஞ்சா (அவர்வரவுபார்த்துத்) தூங்காவாழ், வரின் - வந்தகாள்களிலே, துஞ்சா (அவர்பிரிவொன்று அஞ்சித் தூங்காவாம் (ஆதலால்) ஆயிடை - அவ்விருவழியும், கண் - எனது கண்கள், ஆரஞருற்றன - பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை யுடையனவாம், எ - று.

(க - ரை.) காதலர் வாராத ஞான்றவர் வரவுபார்த்துத் துயிலாது வந்த ஞான்றவர்பிரிவுஞ் சித்துயிலா வாகலா னவ்விருவழியு மென்கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினை யுடைய வென்பதாம். * இனி அக்கண்களுக்குத் தூக்கம் ஒரு நாளும் இல்லை யென்பதாம். (௯)

மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து.

[இது காதலரை இவ்வூரார் இயற்பழியாமல் அவர் கொடுமையை மறைத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) எம்போல்

---

† பிரிவச்சம் - பிரிதற்கு அஞ்சுதல்.
‡ வன்புறை கைவிடனென்று பலவீத உறுதிசொல்லல்.

ககக - ஆம் -

அதி - பசப்புறுபருவரல். ௩௯௯

எம்மைப்போலும், அறைபறைகண்ணார் - அறைபறையாகிய கண்ணையுடையவர், அகத்து (தமது) நெஞ்சிலடக்கிய, மறைபெறல் - இரகசியத்தை அறிதல், ஊரார்க்கு-இவ்வூரிலுள்ளவர்க்கு, அறிதன்று-எளிது, எ - று.

(க - ரை.) எம்மைப்போலு மறையாநின்ற பறையாகிய கண்ணினையுடையார் தந்நெஞ்சின் கண்டங்கிய மறையையறித லிவ்வூரிலுள்ளார்க்கெளிதென்பதாம். * ஆல்-அசை. மறையென்றது இவ்விடத்து மறைக்கப்படுவதனை, உள்ளேநிகழ்வதைப் புறத்திலுள்ளார்க்கு அறிவித்தலாகிய தொழிலாலே பறையோடு ஒற்றுமை யுடைமையால், அறைபறையாகிய கண்ணென்றாள். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்துகின்றன-என்பதாம். (௰)

நூற்றி பதினெட்டாம் - அதிகாரம் - கண்விதுப்பழிதல்.

முற்றிற்று.

௱௰௯-ஆம்-அதி-பசப்புறுபருவரல்.

அஃதாவது: பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம் பசப்பாவது, பிரிவு பொறாமையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடு. இது தலைவனைக் காணப்பெறாத விடத்து நிகழ்வதாகலால் கண்விதுப் பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்தேன்

பசந்தவென்

பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

[இது முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்ட தலைவி அதுபொறாமல் பசப்புநிறமடைந்த விடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] (இ - ள்.) நயந்தவர்க்கு- (என்னை) விரும்பிய தலைவர்க்கு, நல்காமை - பிரிவை, நேர்ந்தேன் (அப்போது) உடன்பட்ட நான், பசந்த (அதனைப் பொறாமல் இப்பொழுது) பசப்புநிறமடைந்த, என்பண்பு - எந்நியல்பை, யார்க்கு - எவர்க்கு, உரைக்கோ - சொல்வேன், எ - று.

(க - ரை.) என்னை நயந்தவர்க்கது பொழுதுபிரிவை யுடம்பட்ட யானதனை யாற்றாதிதுபொழுது பசுந்தவென் னியல்பினை யார்க்குச்சொல்லுவேனென்பதாம். * பிறவென்றது - அசைநிலை. தான் உடன்படாதவிடத்துப் பிரிவொழிதல் குறித்துப் பிரிவைத் தனக்கு அறிவித்தா ராகலால் அவரன்புடையரென்னுங் கருத்தால் நல்காமையென்றும், முன்னே உடன்படுதலும் பின்னே பொறாமல் பசத்தலும் பிறர்செய்தவையல்ல வென்றற்கு பசந்தவென் பண்பென்றும், யான் செய்துக்கொண்ட துன்பத்தை இனி ஒருவர்க்குச் சொல்லுதலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால், யார்க்குரைக்கோ வென்றும் சொல்லினாள். (க)

அவர்தந்தா ரொன்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

[இது பொருளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குத் தலைவி பொறுப்பே னென்பது தோன்றச்சொல்லியது.] (இ - ள்.) (நான் பொறுத்திருக்கவும்)

சூ00 ககக - ஆம் - அதி - பசப்புறுபருவரல்.

பசப்பு – இப்பசப்பு நிறம், அவர் - அவர், தந்தாரொன்னுந் தகையால் (என் னை) உண்டாக்கிஞரொன்னுங் களிப்புமிகுதியால், என்மேனிமேல் - என்னு டம்பின்மேல், இவர்தந்து - ஏறி ஊரும் - செலுத்தாநின்றது, எ - று.

(க-ரை.) யானுற்றியுளேஞகவு மிப்பசப்புத்தா னென்னை யுண்டாக்கிஞ ரஞரென்னும் பெருமிதத்தா னென்மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தா நின்றதென்பதாம். * இது - உரிமைபற்றி ஊர்கின்றது. இதற்கு நீ கவலைப் படாதேயென்பதாம். (உ)

சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து.

[இது அழகு நாணமுங் கெடாமல் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) (பிரிகின்ற பொழுதே) கைம் மாறு (அவ்விரண்டிக்கும்) தலைமாறுக, நோயும் பசலையும்–இக்காமநோயை யும் பசலையையும், தந்து (எனக்குத்) தந்து, சாயலுநாணும் (என்மேனி) யழ கையும் நாணத்தையும், அவர்-அவர், கொண்டார்-கொண்டுபோயினர், எ-று.

(க - ரை.) பிரிகின்றஞான்றே யவ்விரண்டிற்குந் தலைமாறுக விக்காம நோயினையும் பசலையையு மெனக்குத்தந்தேன் மேனியழகினையும் நாணி யையுமலர்கொண்டு நீங்கிஞ ரொன்பதாம். * நோய்க்கு-நாணும், பசலைக்கு-சாயலும், ஆதலால் எதிர்நிரனிறை அடக்குந்தோறு மிகுதலால் நோய் நாணு க்குத்தலைமாறுயிற்று. இனி அவர்தந்தாலல்லது அவை உண்டாதலும், இவை இலவாதலும், கூடாவென்பதாம். (ஊ)

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

[இது பிரிகின்றவர் தெளிவித்தசொற்களையும், அவர் நற்குணங்களையும், அறியாவாகையால் அவர்விரைந்து வருவதொன்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல் லியது.] (இ - ள்.) யான் - நான், உள்ளுவன் (அவர்சொற்களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன், உரைப்பது (வாயால்) சொல்லப்படுவதும், அவர்திறம் - அவர் நற்குணமே (அப்படிச் செய்யா நிற்கவும்) பசப்பு - பசலை நிறம் (வந்து நின்றது) கள்ளம் (இது) வஞ்சனையா யிருந்தது, எ - று.

(க - ரை.) அவர் சொற்களை யான் மனத்தாலினையா நிற்பேன் வாக்கா லுரைப்பது மவர் நற்றிறங்களையேயெங்ஙனஞ் செய்யாநிற்கவும் பசப்புவந்து நின்ற இதவஞ்சனையாயிருந்த தென்பதாம். * பிறவும்-ஒவும் - அசைநிலைகள். மெய் மற்றை மனவாக்குகளின் வழியுள்ளதாகலால், அதனிடத்தும் வரும் தன்மைய தன்றுயிருக்க வந்தபடியால் இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்த தென் று தான் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடியாயிற்று. (சு)

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசுப்பூர் வது.

[இது தலைவர் பிரிந்த சமீபமாயிருக்கவும் நீ பொறுக்கின்றிலை யென்ற தோழிக்குத் தலைவி முன்னே நிகழ்ந்துசொல்லியது.] (இ ள்.) உவக்காண் - அக்காலத்து, எங்காதலர் - எமது தலைவர், செல்வார் (பிரிந்து) செல்வா ராக, என்மேனி-எனது வடிவம், பசப்பூர்வது - பசலைநிறமடைவது, இவக் காண் - இங்கேயன்றே (அப்படிப்பட்டது) இன்றுவேறொன்றுமோ, எ-று,

ககக - ஆம் - அதி -

பசப்புற்றுபருவரல். சுஅக

(க - ரை.) பண்டு நங்காதலருஞ் செல்வராக வென்மெனிப் பசப்பூர் வதிங்கேயன்றே வப்பெற்றியதின்று பிறிதொன்றுமோ வென்பதாம். * உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்ற விடைச்சொற்கள் அவர் செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின் செல்வு வரவுகள் போல் வதை அறிந்திருந்தும், அறியா தாய்போல் நீ சொல்லுகின்றது என்னை யென்பதாம். (நு)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) விளக்கு - விளக்கினது, அற்றம்பார்க்கும்-சோர்வுபார்த்து வருகிற, இருளேபோல் - இருள்போலவே, பசப்பு - இப்பசலை நிறம், கொண்கன்-தலைவனது, முயக்கு-புணர்ச்சியானது, அற்றம் பார்க்கும்-சோர்வுபார்த்து வருகிறதாம், எ - று.

(க - ரை.) விளக்கினது மெலிவுபார்த்து வருகிற இருள்போலக் கொண்கனது முயக்கினது மெலிவுபார்த்து வருகிற இப்பசப்பென்ப தாம். * முன் பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம்பார்த்து வருகிற பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்னசெய்யா தென்பதாம். (சு)

புல்லிக் கிடந்தான் புடைபெயர்ந்தா னெவ்வளவி
யுள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) புல்லிக்கிடந்தேன் (முன்னொருநாளிலே காதலரைத்) தழுவிக்கிடந்தநான், புடைபெயர்ந்தேன் (அறியாது) சற்று விலங்கினேன், அவ்வளவில் - அவ்விலங்கிய வளவிலே, பசப்பு - பசலை நிறமானது, அள்ளிக் கொள்வற்றே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள்போல் வந்து நிறைந்தது, எ - று.

(க - ரை) முன்னொருஞான்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யானறியாது புடைபெயர்ந்தெனப் புடைபெயர்ந்த வளவிலே பசப்பள்ளிக் கொள்வது போல வந்து செறிந்த தென்பதாம். * கொள்ளவென்பது குறைந்து நின்றது அப்புடை பெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அப்படியாகியது. இப்பிரிவிடத்து ஆகும் விதம் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (எ)

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

[இது நீ இப்படிப் பசப்புநிறமடைவது தகாதென்ற தோழியோடுபிணங்கிச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) இவள்—இவள், பசந்தா ளென்பதல்லால் (பொறுத்திராமல்) பசலை நிறமடைந்தாளென்று (என்னைப்) பழிசொல்லுவதல்லது, இவளை - இம்மாதை, அவர் - அவர், துறந்தாரென்பார் - துறந்து போயினாரென்று சொல்லுவார், இல் - இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) இவளாற்றியிராது பசந்தாளென்றென்னைப் பழிகூறுதலல்ல திவளையவர் துறந்து போயினாரென்றவரைக் கூறுவா ரொருவருமில்லையென்பதாம். * தன்னையே பெருங்குதல் பற்றிப் பிணங்குகின்றமையால் என்பாரென வேறுபடுத்திச் சொல்லினாள். (அ)

ச0உ

க்உ0 - ஆம் அதி - தனிப்படர்மிகுதி.

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரொனின்.

[இதுவுமது.] (இ ள்.) நயப்பித்தார் (இப்பிரிவையானே) உடன்படும் வகைசொல்லியவர், நன்னிலையராவரொனின் (இன்று உன்கருத்தால்) நல்ல நிலையினராவராயின், என்மேனி - என்னுடம்பு, பட்டாங் (காக) பட்டது பட, பசக்க - பசலை நிறமடையக் கடவது, எ - று.

(க - ரை.) இப்பிரிவை யானே யுடன்படும்வகை சொல்லியவ ரின்று நின்கருத்தானல்ல நிலையினராவராயி னென்மேனிப் பட்டதுபடப் பசப்ப தாக வென்பதாம். * நன்னிலையராதல் - நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடை யராதல் பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது. முன் இப்பிரிவின் கொடுமை யறியாத என்னை இதற்கு உடன்படுத்தி பிரிந்தவர் தவறிலராகவே வேண்டுவது என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யில் என்ன வென்பது படநிற்கையால், மன்-ஒழியிசையில் வந்தது. (ஈ)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்று ரொனின்.

[இது தலைவி பொறுத்தற் பொருட்டுத்தோழிதலைவனை இயற்பழித்தவி டத்து அவள் இயற்படச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) நயப்பித்தார் (அன்று) குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு, நல்காமை (இன்று) அருளாமையை, தூற் றுரொனின் (நட்புத்தேரூர்) தூற்றுராயின், பசப்பென - பசப்புத்தானுயிரு வென்று (ஒற்றுமையால்தாம்) சொல்ல, பேர்பொறுதல் - பேரைப்பெறுதல், நன்றே (எனக்கு) நன்றும், எ - று.

(க - ரை.) அன்றுதாங்குறை நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கின்று நல்கா மையை நட்டோர் தூற்றுராயிற் பசப்புளாயிருவென வேற்றுமையானின் றிப் பசப்புற்றுளாயிருவென வொற்றுமையாற்றுஞ் சொல்ல வப்பெயரைப் பெறுதலெனக்கு நன்றென்பதாம். * நட்புற்றுரொன்பது வருவிக்கப்பட் டது. பாங்கிபழித்தற்குப்பொருமற் பிணங்குகின்றுளாதலால் இகழ்ச்சிக்குறி ப்பால் சொல்லினுள். அவளை அருளிலொன்றுது இன்னும் பசலை அடைந் தாள் இவளென்பதே நான் பொறுக்கும் வீழியென்பதாம். (ஐ)

நூற்றி பத்தொன்பதாம் - அதிகாரம் - பசப்புறுபருவரல்

முற்றிற்று.

௱௨௰ - ஆம் - அதி - தனிப்படர்மிகுதி.

அஃதாவது: தனியாகிய துன்பமிகுதியாம். அது பசப்புற்று வருந்தினவளுக்கு உரியதாகலால் பசப்புறு பருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.

௪௦௪

கஉ௦ - ஆம் - அதி - தனிப்படர்மிகுதி.

[இது காதலரை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அருளில்லாமையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்படையயாகலால் கற்புடையமகளிரால் நீன்கு மதிக்கப்படுவா யென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) வீழப்படுவார் (கற்புடை மகளிராலே) நன்கு மதிக்கப்படுவாரும், தாம்வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழப்படா அரெனின் - விரும்பப்படாராயின், கெழீஇலர்- தீவினையுடையரேயாவர், எ - று

(க - ரை.) கற்புடைய மகளிரா னன்குமதிக்கப் படுவாருந் தாம்விரும்புங் கணவரான் விரும்பப்படா ராயிற்றீவினையாட்டிய ரென்பதாம். * உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கெழீஇயின்மை - நல்வினை யில்லாமை தீவினையடை யேனுக்கு அந்நன்கு மதிப்பால் பயனில்லை யென்பதாம். (௪)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ

தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

[இது அவர்மேலே காதலுடைமையால் அவர் கறத்தறிந்து பொறுத்தா யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) நாங்காதல் கொண்டார் - நம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர், நமக்கு - நமக்கு, எவன் - என்ன வின் பத்தை, செய்ப - செய்வார் (அப்படியே) தாங் காதல்கொள்ளாக் கடை தாமும் (நம்மிடத்துக்) காதல்செய்யாதவிடத்து, எ - று.

(க - ரை.) நம்மாற்காதல் செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வின்பத் தைச் செய்வரவ்வாறே தாமுந்தங்கட்காதல் செய்யாவழி - என்பதாம். * அக்காதலுடைமையால் நாம்பெற்றது துன்பமே யென்பதாம். ஓ - அசை நிலை. (இ)

ஒருதலையா னின்னது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) (மகளிர்) ஆடவர் எனப்படுகிற இரண்டிடங் களிலும்) காமம் - ஆசையானது, ஒருதலையான் - ஒரிடத்தில் (உண்டாயின்) இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம், காப்போல - காவடிப் பாரம்போல, இருதலையானும் - இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயின்) அது இனிது - இன்பஞ்செய்வதாம், எ - று.

(க - ரை.) மகளிராடவரொன்னு மிருதலையிலும் வேட்கை யொரு தலைக் கண்ணேயாயி னஃதின்னாது சாவினது பாரம்போல விருதலைக் கண் ணுமொப்பி னஃதினிதென்பதாம். * ஆனுருபுகள் கண்ணிருபின் பொரு ளில்வந்தன. கா - அதன்பாரத்தக்கு ஆகுபெயர். என்னிடத்து உண்டாகி யவாசை அவரிடத்தும் உண்டாயின் நான் இப்படி துன்ப மனுபவித்தல் கூடுமோ வென்பதாம். (சு)

பருவரலும் பைதலுங் காணுன் கொல்காம
மொருவற்க ணின்றொழுகு வான்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) காமத்தை அனுபவித்தற்குறிய இருவரிடத்தும் ஒத்துநில்லாமல், ஒருவர்கணின்று - ஒருவரிடத்தே நின்று, ஒழுகுவான் - போர்செய்கின்றவனைகிய, காமன் (அவ்விடத்துப் பசப்பாலாகிய) பருவ

கஉ0-ஆம்-அதி-தனிப்படர்மிகுதி-

ச0ரு

லும் - நோயையும், பைதலும் - துன்பமிகுதியையும், காணான்கொல் - அறியானோ, ஏ - று.

(க-ரை.) காமநுகர்தற்குரிய விருவரிடத்து மொப்ப நிற்றலை யொழிந்தொருவரிடத்தே நின்று போர்செய்கின்ற காமக்கடவு ளவ்விடத்துப் பசுப்பானாய் பருவரலும் படர்மிகுதியு மறியான் கொல்லோ வென்பதாம். * விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்குரிய காமக்கடவுளும் என்னிடத்து வேறுபட்டான் இனி பிழைக்கும் வழியா தென்பதாம். (எ)

வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

[இது தலைவனது தூது வரக்காணாத தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) வீழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படுங் காதலரிடத்திருந்து, இன்சொல் - ஓரின்சொலளவும், பெறாஅது-பெறாது, வாழ்வாரின் (பிரிவு பொறுத்து) உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல், வன்கணார்-தைரியமுடையவர், உலகத்து-உலகில், இல் - இல்லை, ஏ று.

(க - ரை.) தம்மால் விரும்பப்படுங் காதல் திறத்து நின்று மோரின் சொலளவும் பெறாதே பிரிவாற்றி யுயிர்வாழ்கின்ற மகளீரைப்போல வன்கண்மை யுடை யா ரிவ்வுலகத்தில்லை-என்பதாம். *

காதலரிடத்துச்சொல்

எதுவாயினும் எனக்கு இனிதாமென்னுங் கருத்தால் இன்சொலென்றாள். உம்மை - விசாரத்தால். தொக்கது நான்வன்கணோனாதலால் அதுவும் பெறாது உயிர்வாழ்கின்றே னென்பதாம். (அ)

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

[இதுவுமது.] (இ-ள்.) நசை இயார் (என்னால்) விரும்பப்பட்ட தலைவர், நல்காரெனினும் (எனக்கு) அருள் செய்யாராயினும், அவர்மாட்டு அவரிடத்து, இசையும் - எச்சொற்களும், செவிக்கு - என் காதுகளுக்கு இனிய - இன்பஞ்செய்வனவாம், எ - று.

(க - ரை.) என்னானச்சப்பட்ட காதலரென்கண் ணன்பிலரோயாயினு மவர்திரத்தி யாதானுமோர்சொல்லு மென் செவிக்கினிய வென்பதாம். * இழிவு - சிறப்பும்மை. அவர் வாராரென்னுஞ் சொல்லாயினும் இனிதாய் அமையுமென்பது படநின்றது. அச்சொல்லும் பெற்றிலே னென்பதாம்.

உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

[இது தலைவனது தூதுவரப்பெறாமல் தான் தூதுவிட நினைத்தவள் நெஞ்சொடு சொல்லியது.] (இ - ள்.) உறாஅர்க்கு (உன்னோடு) உறாதவர்க்கு, உறுநோய் (உனது) மிகுந்தநோயை, உரைப்பாய் - சொல்லலுற்ற, நெஞ்சு - நெஞ்சே (நீ பொறாயாயினும்) அரிதாகிய அதனைவிட்டு கடலை (உனக்குத்துயரஞ் செய்கின்ற) கடலை, செறாஅஅய் - தூக்க முயற்சிசெய் (அது எளிது. எ - று.

௪௦௬ கஉக - ஆம்

* அதி - நினைந்தவர்புலம்பல்.

(க - ரை.) நின்னேடுருதார்க்கு நின்னுறுதோ யுரைக்கலுற்ற நெஞ்சே நிற்றூயாயினு மரிதாய் வதனையொழிந்து நினக்குத் துயரஞ் செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயில்வாயாக வஃதெளி தென்பதாம். * சொல்லலுற்றது அளவிறந்த நோயாகலாலும் கேட்போர் உறவிலராகலாலும் அதுமுடியாது முடிந்தாலும் பயன் இல்லையென்பது கருதாமல் முயல்கின்றாய் என்கிற குறிப்பால் வாழியவென்றார். (ஐ)

நாற்பத் இருபதாம் - அதிகாரம் - தனிப்படர்மிகுதி

மூற்றிற்று.

ாஉக - ஆம் - அதி - நிலைநந்தவர்புலப்பல்

அஃதாவது: முன் கூடியகாலத்தி னின்பத்தை நினைந்து † யாசரை யிடத்துத் தலைவன் தனிமை யடைதலும் தலைவி தனிமை யடைதலும் ஆம். இது படர்மிகுதி தன்னிடத்ததாக நினைந்த தலைவிக்கும் உரித்தாகலால் இச் சம்பந்தம்பற்றித் தனிப்படர் மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காமம் இனிது

[இது தூதாய்ச்செல்லும் பாங்கனுக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] (இ - ள்.) (முன் அனுபவித்த நாளையின்பத்தை) உள்ளினும் (பிரிந்தவிடத்து) நினைத்தாலும் அப்பொழுது பெற்றதுபோல் தீராப்பெருமகிழ் செய்தலால் - நீங்காப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், கள்ளினும் (உண்டபோதல்லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத கள்ளைப்பார்க்கிலும், காமம் - காமமானது, இனிது-இன்பந்தருதலையுடைத்து, எ - று.

(க - ரை.) முடியக் கூடியஞான்றை யின்பத்தினைப் பிரிந்துழிநினைந்தாலுமது வப்பொழுது பெற்றாற்போல நீங்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலா னுண்ணுழியல்லது மகிழ்செய்யாக் கள்ளினுங் காம மின்பம் பயத்தலுடைத் தென்பதாம். * தனது தனிமையும் தலைவியை மறவாமையும் சொல்லியபடி. (க)

எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) தாம்வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுவாரை, நினைப்ப (பிரிவினிடத்து) நினைந்தால் (அந்நினைந்தவர்க்கு) வருவதொன்று (அப்பிரிவால் வருவதோர்துன்பம், இல் - இல்லையாம் (அதனால்) காமம் - காமம், எனைத்து - எவ்வளவாயினும், ஒன்றினிதேகாண் - இன்பந் தருவதொன்றேகாண், எ - று.

---

† பாசறை - பகைமேற்சென்றோ ருறையிடம்.

(க - னை.) தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்க ணினைந்தா லஃதினை வார்க்குப் பிரிவான் வருவதோர் துன்பமுமில்லையா மதனுற் காம மெத் துணையேனு மினியதொன்றே காணென்பதாம். * புணர்ந்தவிடத்தும், பிரி ந்த விடத்தும், சமமாக இனிதென்றற்கு - னைத்து மினிதென்றான். உம்மை தொக்கது தான் பொறுத்திருந்தவகை சொல்லியபடி. (உ)

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
நினைப்பது போன்று கெடும்.

[இது தலைவனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைவி தோழிக்குச் சொல்லி யது.] (இ - ள்.) (எனக்கு) தும்மல்-தும்மல், நினைப்பதுபோன்று - அறும் புதல்போலே தோன்றி, கெடும் - கெடுகின்றது (அதனால்) நினைப்டவர் போ ன்றி (தலைவர்) என்னை நினைப்பவர்போன்று, நினையார்கொல் - நினையாதல் வேண்டும், எ - று.

(க - னை.) எனக்குத் தும்மலெழுவது போன்று தோன்றிக் கெடா நின்ற தனுற் காதலொன்னை நினைப்பார்போன்று நினையாராக வேண்டு மென்பதாம். * தூரத்துள்ளாராகிய உறவினர் நினைந்தவிடத்து நினைக்கப் பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்கிற உலகநடைப்பற்றித் தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட தொழில் முடிவது போன்று முடியாமை யறிந்தவள் சொல்லியதாயிற்று. (ஊ)

யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளமோ யவர்.

[இதவுமது.] (இ - ள்.) எந்நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சத்தில், அவர் - அவர், ஒவுளமோ (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயே யிருக்கின்றார் (அப்படியே) அவர்நெஞ்சத்து - அவரது நெஞ்சிலும், யாமும் - நாமும், உளேங்கொல் - உள்ளேமாகின்றேமோ (ஆகேமோ) எ - று.

(க - ரை.) எம்முடைய நெஞ்சத்தவ ரெப்பொழுது முளரோயாயிரா நின்றா ரவ்வகையே யாவருடைய நெஞ்சத்தியாமு முளகுமாதுமோ வாகா மோ வென்பதாம். * ஓகாரம் இங்கே இடைவிடாமையை உணர்த்தி நின்றது. யாம் இருந்தும், தொழில்முடியாமையால் வரவில்லையோ அது முடிந்தும் யாம் இல்லாமையால் வரவில்லையோ வென்பது கருத்து. (௪)

தன்னெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) தந்நெஞ்சத்து - தமதுநெஞ்சிடத்து (யாம் செல்லாமல்) எம்மை - எம்மை, கடிகொண்டார் - காவல்கொண்டதலைவர், எந்நெஞ்சத்து - எமதுநெஞ்சினிடத்து, ஓவாவரல்-ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு, நாணாற்கொல் - நாணாரோ, எ - று.

(க - ரை.) தம்முடைய நெஞ்சின்கண் யாஞ்செல்லாமைக் காவல் கொண்ட காதலர் தாமெம்முடைய நெஞ்சின் கண்ணொழியாது வருதலை நாணார் கொல்லோ வென்பதாம். * ஒருவரைத் தம்மிடத்துவர ஒருகாலும் உடன்படாமல் தாம் அவரிடத்துப் பலகாலும் செல்லுதல் நாணுடையார் செயலல்லாமையால் நாணார்கொ லென்றாள். (௫)

௪௦அ

க்உக-ஆம்-அதி-நினைந்தவர்புலம்பல்.

மற்றியா னென்னுள்ளேன் மன்னோ வவரோடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

[இது அவரோடு கூடியாஇல் யின்பத்தை நினைந்து வருந்துகின்றாய் அதுமறத்தல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) யான் - நான், அவரோடு - அவரோடு, உற்றநாள் - புணர்ந்தநாளை இன்பத்தை, உள்ள - நினைத்தலால், உளேன் (இத்துன்ப வெள்ளத்தில்) உயிர் வாழ்கின்றேன், மற்று-அது இல்லையாயின், யான் - நான், என்னுளேன் - வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன், எ - று.

(க - ரை.) யானவரோடு புணர்ந்த ஞான்ற யின்பத்தை நினைதலானித் துன்பவெள்ளத்து மூயிர் வாழ்கின்றே னதுவின்றாயின் வேறெற்றா லுயிர்வாழ்வே னென்பதாம். * நாள் - ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறு முண்டு அவைபெற்றிலேனென்பது படநின்றமையால் மன் - ஒழியிசை. அவை அவனது தூதுவருதல் தனது தூதுசெல்லுதல் முதலானவை. அவை யாவும் இல்லாமையால் அதுவல்லாமல் எனக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லை யென்பது கருத்து. (சு)

மறப்பி னெவனுவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு மூள்ளஞ் சுடும்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) மறப்பறியேன் (அவ்வின்பத்தை) மறத்தலறி யேனாய், உள்ளினும் - இன்றுநினையாநிற்கவும் (பிரிவானது) உள்ளம் (என்) னுள்ளத்தை, சுடும் - சுடுகின்றது (அப்படி பிரிவுபொறாத நான்) மறப்பின் - மறந்தால், எவனுவன் - எத்தால் இறவாதிருப்பேன், எ - று.

(க - ரை.) அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனையின் னுள்ளாநிற்கவும் பிரி வென்னுள்ளத்தைச், சுடாநின்ற தங்நினம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தாலிற ந்து படாதுளேனுவ தெற்றுனென்பதாம். * மன்னென்பது இங்கேயும் அவ்வொழியிசை. கொல் - அசை. (எ)

எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றே
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இது இத்தன்ப மறிந்துவந்து தலைவர் உனக்கு இன்பஞ் செய்வாரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) காதலர் - தலைவரானவர், எனைத்து நினைப்பினும் (நான்தம்மை) எவ்வளவு மிகநினைத்தாலும், காயார் (அதற்குக்) கோபியார், செய்யுஞ்சிறப்பு (அவர் எனக்குச்) செய்யுமின்பமாவது, அனைத்தன்றே - அவ்வளவன்றே, எ - று.

(க - ரை.) தம்மையா னெத்தனையுமிக நினைத்தாலு மதற்கு வெகுளார் காதலரெனக்குச் செய்யுமின்பமாவ தவ்வளவன்றே வென்பதாம். * கோபியாமை அன்னினைத்தற்கு உடம்பட்டு நெஞ்சி நிற்றல் தனக்கு அவ்வின்பற்றிலும் சிறந்தது இல்லாமையால் அதனைச் சிறப்பென்றாள். தோழி சொல்லிய வதனைக் குறிப்பால் இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (அ)

விளியுமென் னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

கஉஉ - ஆம் அதி-கனவுநிலையுரைத்தல். சா0க

[இது தலைவன் தாதுவரக்காணுது வருந்துகின்றவள் கிடஞ்சொல்லுகிற தோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) வேறல்லமென்பார் (முன்னில்லா நாமிருவரும்) வேறல்லேமென்று சொல்லுவாரது, அளியின்மை - அருளில்லாமையை, ஆற்றநினைந்து - மிகவும் நினைந்து, என்னின்னுயிர் - எனது இனிதாகியவுயிர், விளியும் - கழிகின்றது, எ - று.

(க - ரை.) முன்பெல்லா நாமிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவார். தனியின்மையை மிகவு நினைந் தெனதினியவுயிர் கழியாநின்ற தென்பதாம். * அளியின்மை - பின்வருவாராதலுமாய்ப் பிரிதலும், பிரிந்துவாராமையும், அங்கே நின்றவிடத்துத் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவு பொறுத்தல் வேண்டுமென்று கிடஞ்சொன்னவளுக்கு என்னுயிர்ப்பிரிவைக் குறித்தல்ல, அவரன்பில்லாமையைக்குறித்துக் கழிகின்றதென்று எதிரழிந்து சொல்லியபடி. (கூ)

விடாஅது சென்றூணாக் கண்ணிறற் காணப்
படா அதி வாழி மதி.

[இது அத்திடஞ்சொல்லி யவளுக்கு எதிரழிந்தவள் காமமிக்க அதிக தக்கத்திலுலே சொல்லியது.] (இ - ள்.) மதி-சந்திரனே, விடாஅது (என் னெஞ்சை) விடாதிருந்தே, சென்றுளை (விட்டுப்) போயினுனை, கண்ணி னுல் - கண்ணளவாலாயினும், காண - எதிர்ப்படும்வகை, படாஅதி (நீ) மறையாதிருப்பாயாக (அப்படிச்செய்தால்) வாழி-நீ வாழ்வாயாக, எ - று.

(க - ரை.) மதியே யென்னெஞ்சி னிடைவிடாதிருந்தே விட்டுப் போ யினுனை யானென் கண்ணளவாயினு மெதிர்ப்படும்வகை நீபடாதொழிவா யாக; அப்படிச் செய்தால் நீ வாழ்வாயாக வென்பதாம். * கண்ணளவாலெ திர்படுதலாவது மதியிருவராலும் படுதலால், இருவர்கண்களுஞ் அதனிடத் தே சேர்தல்-குறையுறுகின்றுளாகலின் வாழியென்றுள். (இ)

நூற்றி இருபத்திவோரும் - அதிகாரம் - நினைந்தவர்புலம்பல்

முற்றிற்று.

ாஉ உ - ஆம் - அதிகனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது: தலைவி தான் கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக் குச் சொல்லியது. அக்கனவு † நனவினிடத்து நினைவு மிகுதியாலே கண்ட தாகலால், இது நினைந்தவர் புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

[இது தலைவன் தூதுவரக்கண்ட தலைவிசொல்லியது.] (இ - ள்.) (யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அது தீரவிடுத்த) காதலர் - தலைவரது, தூதொடு - தூதைக்கொண்டுவந்த (என்னிடத்து) வந்த, கனவினுக்கு - கனவினுக்கு, விருந்து - விருந்தாக, யாதுசெய்வேன் - யாதுசெய்வேன், எ - று.

† நனவு - சாக்கிரம் - அது விழித்திருக்குங் காலம்.

(க - ரை.) யான்வருந்துகின்ற தறிந்தது தீரக்காதலர்விடுத்த தூதினைக் கொண்டென் மாட்டுகந்தகனவினுக் கியான் விருந்தாக யாதினைச்செய்வே னென்பதாம். * கொல் - அசை. விருந்தென்றது - விருந்திற்குச் செய்யும் உபசாரத்தை அது நனவிலேகாணாமையால் யாதுசெய்வே னென்றாள். (௧)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

[இது தூதுவிடநினைத்த தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) கயலுண்கண்- (தூங்காதழிகின்ற) என்கயல்போலும் முன்கண்கள், யான் - நான், இரப்ப- இரந்தால், துஞ்சின் - தூங்குமாயின், கலந்தார்க்கு (கனவிலேகாணப்பட்ட) தலைவர்க்கு, உயலுண்மை - பொறுத்திருக்கிற தன்மையை, சாற்றுவேன் (யானே, விரியச்சொல்லுவேன், எ - று.

(க - ரை.) துஞ்சாது வருந்துகின்ற வென்கயலேபோலு முன்கண்கள் யானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயிற் கனவிடைக்காதலரைக் காண்பேன். கண்டாலவர்க் கியானாற்றியுளே னாயதன்மையானே விரியச்சொல்லுவே னென்பதாம். * கயலுண்கணென்றாள் - கழிந்த நலத்திற்கிரங்கித் தூதர்க்கு யாம் சொல்லாமல் அடக்கப்படுவனவும், சொல்லு மவைகளுள்ளும் சுருக்கப்படுவனவும், ஆகிய இவைகளின் பரப்பெல்லாம் தோன்றச்சொல்லுவே னென்னுங் கருத்தால் சாற்றுவே னென்றாள். இனி அவையுந் துஞ்சுவன வல்ல சாற்றுவதும் கூடாதென்பது படநின்றமையால், மன் - ஒழியிசை. முன்னுங் கண்டவள் சொல்லியதாகலால் கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (௨)

நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

[இது பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப் பொறுப்பேனென்பது தோன்றத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) நனவினான் - நனவில்வந்து, நல்காதவரை - அருள்செய்யாத தலைவரை, கனவினா - கனவிடத்து, காண்டலின் - காணுதலால், என்னுயிர் - என்னுயிரானது, உண்டு - நீங்காதிருக்கின்றது, எ - று.

(க - ரை.) நனவின்கண்வந்து தலையளிசெய்யாதவரை யான் கனவின்கட் காண்டலானே யென்னுயிருண்டாகாநின்ற தென்பதாம். * ஆனுருபுகள் கண்ணுருப்புப் பொருளில் வந்தன. அக்காணுதலாலே பொறுத்திருக்கின்றேனாகிறேன்-நீ கவலவேண்டா வென்பதாம். (௩)

கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

[இதுவுமது.] (இ-ள்.) நனவினான் - நனவில்வந்து, நல்காரை - அருள்செய்யாதவரை, நாடித்தரற்கு (அவர்போனவிடந்) தேடிக்கொண்டுவந்து தருதலால், கனவினான் - அக்கனவில், காமம் - இன்பமானது, உண்டாகும் (எனக்கு) உண்டாகின்றது, எ - று.

(க - ரை.) நனவின்கண்வந்து தலையளிசெய்யாதாரை யவர்சென்றுழி நாடிக்கொண்டுவந்து கனவுதருதலா லக்கனவின்கண்ணே யெனக்கின்பமுண்டாகாநின்ற தென்பதாம். * காமம்-ஆகுபெயர். இயல்பாக அருள்செய்யாரை அவர்போன தேயாம். அறிந்துபோய்க்கொண்டுவந்து அருள்செய்வித்தலாவால் பொறுப்ப னென்பதாம். (௪)

கஉஉ - ஆம் - அதி - கனவுநிலையுரைத்தல். ௪௧

நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) நனவினுன் (முன்னே) நன்னினிடத்து, கண்ட தூஉம் (தலைவரைக்) கண்டு அனுப்பவித்த வின்பமும், ஆங்கே - அக்கண்ட பொழுதே (இனிது) இனிதாயிற்று, கனவுந்தான் (இன்று) கனவினிடத்துக் (கண்டு அநுபவித்த வின்பமும்) கண்டபொழுதே - இக்கண்டபொழுதே, இனிது - இனிதாயிற்று (அதனல் எனக்கு இரண்டும் ஒத்தன) எ - று.

(க - ரை.) முன் நனவின் கணவரைக்கண்டு நிகழ்ந்த வின்பந் தானு மினிதாயிற் றப்பொழுதே யின்று கனவின்கட்கண்டு நுகர்ந்தவின்பமும தது கண்ட பொழுதே யினிதாயிற்றதனு லெனக் கிரண்டு மொத்தனவென்ப தாம். * இனிதென்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யான்பெற்றது இவ்வளவே இன்னும் அதுகொண்டு பொறுப்பே னென்பதாம். (ரு)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினுற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) கனவெனவென்று - நனவொன்று சொல்லப்ப டுகின்ற ஒருபாவி, இல்லையாயின் - இல்லாவிட்டால், கனவினுன் - கனவி னிடத்து வந்துகூடிய, காதலர்-தலைவர், நீங்கலர் (என்னைப்) பிரியார், எ-று.

(க - ரை.) நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற வொருபாவி யில்லையாயிற் கனவின் கண்வந்து கூடியகாதலனென்னைப் பிரியாரென்பதாம். * ஒன்றென் பது அதன்கொடுமை விளக்கி நின்றது. அது நடுவே புகுந்து கனவைப் போக்கி அவனைப்பிரிவித்த தென்பது படநின்றமையால் - மன் - ஒழி இசை. கனவிலேபெற்றுப் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடி. (சு)

நனவினு னல்காக் கொடியார் கனவினு
னென் னெம்மைப் பீழிப் பது.

[இது விழித்துத் தலைவனைக்காணுத தலைவி கனவிற்புணர்ச்சினினைந்து பொருமற்சொல்லியது.] (இ - ள்.) கனவினுன் (ஒருதினமாயினும்) நன வில்வந்து, நல்கா - அருள்செய்யாத, கொடியார் - பாதகர், கனவினுன் - (தினந்தோறும்) கனவில்வந்து, எம்மை - எம்மை, பீழிப்பது - வருத்துவது, என் - எந்தச் சம்பந்தம்பற்றி, எ - று.

(க - ரை.) ஒரு ஞான்று நனவின்கண்வந்து தலையளிசெய்யாத கொடியவர் நாடோறுங் கனவின்கண்வந்து நம்மை வருத்துவ தெவ்வியைபுபற்றி- என்பதாம். * தன்னை தனியேவிட்டுப் பிரிதலும், பின்னினைந்து வாராமையும் நோக்கி, கொடியாரென்றும், கனவிலே தோளின்மேலராய் விழித்த போது மறைதலால், அதனாலும் துன்பமாகின்ற தென்றற்கு பீழிப்பதென்றும் சொல்லினாள். உலகத்தார் நனவிலே இல்லாதது கனவிலும் இல்லையென்பார். யாம் அது கண்டில மென்பதாம். (எ)

துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து.

சகஉ கஉஉ - ஆம் - அதி - கனவுநிலையுரைத்தல்.

[இதுதான் பொறுத்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்படச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) (என்னெஞ்சுவிடாமல் உறைகின்றகாதலர்) துஞ்சுங்கால் (யான்) தூங்கும்போது, தோண்மேலராகி-தோளின்மேலுள்ளவராகி, விழிக்குங்கால் (பின்) விழிக்கும்போது, விரைந்து - விரைவுற்று, நெஞ்சத்தராவர் (பழைய) நெஞ்சிலுள்ளவராவர், எ - று.

(க - ரை.) உன்னெஞ்சுவிடாதுறைகின்ற காதலர் யான்றுஞ்சும்பொழுது வந்தென் றோண்மேலராய்ப் பின்விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சின் கண்ணராவ ரென்பதாம். * புணர்ச்சிவிட்டு மறைகிற கொடுமை பற்றி விரைந்தென்றாள் ஒருகாலும் என்னைவிட்டு நீங்கியறியாதவரை நீநோவது தகாதென்பதாம். (அ)

நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர் காணா தவர்.

[இதுவுமது] (இ - ள்.) (தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே) கனவினான் - கனவிலே, காதலர்காணாதவர்-அக்காதலரைக் காணவறியாத மகளிர், நனவினால் (தாமறிய) நனவில்வந்து, நல்காரை - அருள்செய்யாத (எனது) காதலரை, நோவர் (அன்பிலரென்று) நோவாநிற்பர், எ - று.

(க - ரை.) தமக்கொரு காதலரில்லாமையி னவரைக்கனவிற்கண்டறியாத மகளீர் தாமறிய நனவின் கண்வந்து நல்காதவரை யன்பிலரென்று நோவாநிற்ப-ரென்பதாம். * இயற்பழித்தது பொறாது பிணங்குகின்றாளாகலால், பன்மை தோன்றச்சொல்லினாள். தமக்கும் தலைவராக அவரைக் கனவிலேகண்டு அறிவாராயின் நமது தலைவர் கனவினிடத்து நாம் அறியவந்து அருள்செய்தலறிந்து நோகாரென்பதாம். (௯)

நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கோ லிவ்வூ ரவர்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) இவ்வூரவர் - இவ்வூரின்மகளிர், நனவினால்-நனவினிடத்து, நந்நீத்தாரென்பர் - நம்மைவிட்டு நீங்கினாரென்று (தலைவர் மேலே கொடுமை) சொல்லாநிற்பர், கனவினான் - கனவினிடத்து, காணார் கொல் (அவர் நீங்காதுவருதலைக்) கண்டறியாரோ, எ - று.

(க - ரை.) இவ்வூரின் மகளீர் நனவின்க ணம்மை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக் கொடுமை கூறாநிற்பர் வரகனவின்க ணீங்காது வருதல் கண்டறியாரோ வென்பதாம். * எனக்குந் தனக்கும் வேற்றுமை யில்லையாயின் யான்கணடது தானும்கண்டு அமைவள் அது காணாது அவர்மேலே கொடுமைசொல்லுகின்றமையால், அயலாளே யாமென்னுங் கருத்தால் இவ்வூரவரென்றாள். (௰)

நூற்றி இருபத்திரண்டாம் - அதிகாரம் - கனவுநிலையுரைத்தல்

முற்றிற்று.

---

௩௨௩ - ஆம்-அதி-பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது: மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைவி இரங்குதல், கனவுமுந்துறுத விணையில்லையென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுது பொறுத்திருந்த தலைவிக்கு உரியதாகலால், இது கனவுநிலையுரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

[இது பொழுதொடு பிணங்கிச்சொல்லியது.] (இ - ள்.) பொழுது-பொழுதே, நீ-நீ, மாலையோவல்லை (முன்னுள்களின்வந்த) மாலையோவல்லை, மணந்தார் (அந்நாள்களிலே காதலைக்கூடிய) மகளிரது, உயிருண்ணும்-உயிரையுண்ணுகிற, வேலை - முடிவுகாலமாயிருந்தாய், எ - று.

(கு - ரை.) பொழுதே நீ முன்னுட்களின்வந்த மாலையோவெனினல்லையாயிருந்த வாற்றுணைநாட் காதலரை மணந்த மகளிருயிரையுண்ணுமிருதிக்காலமாயிருந்தா யென்பதாம். * முன்னுள் கூடியிருந்தாள், அந்நாள்மணந்தானெனவே பின்பிரிந்தாராதல் பெறப்பட்டது. வாழியென்பது குறிப்புச்சொல்.

(க)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோநின் றுணை.

[இது தலைவி தன்னுளனுபவத்தை மாலைப்பொழுதின் மேலிட்டுச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) மருண்மாலை - மயங்கியமாலையே (நீயும்) புன்கண்ணை (எம்போல்) ஒளியிழப்பை யுடையையாயிருந்தாய், வாழி-வாழ்வாயாக, நினை-உனதுதுணையும், எங்கேள்போல் - எமது தோழிபோல, வன்கண்ணைதோ-இரக்கமில்லாமையுடையதோ (சொல்லு) எ - று.

(க - ரை.) மயங்கினமாலாய் நீயுமெம்மைப்போலப் புன்கணுடைய யாயிருந்தாய் நின்றுணையு மென்றுணைபோல வன்கண்மையுடையதோ கூறுவாயாக வென்பதாம். * மயங்குதல் - பகலும் - இரவும் - தம்முள்ளேகலத்தல். ஒளியிழத்தல்பற்றித் துணையும் உண்டாக்கிச்சொல்லினாள். துணையுமென்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. எமக்குந் துன்பஞ்செய்தால் நீயும் இன்பமுற்றிலை யென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றாள். (உ)

பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

[இது பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] (இ - ள்.) (தலைவர்கூடிய நாளெல்லாம்) (பனியரும்பி) (என்முன்னே) நடுக்கமடைந்து, பைதல்கொண்மாலை - பசந்துவந்தமாலையானது, துனியரும்பி (எனக்கு) உயிர்வாழ்தலில் வெறுப்புண்டாகி, துன்பம் (அதற்குண்டாகிற) துன்பம், வளர (ஒருகாலைக்கொருகால்) மிக, வரும் - வருகின்றது, எ - று.

சகசா கஉச -

ஆம் :- அதி - உறுப்புநலனழிதல்.

(க - ரை.) இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தே னினிக்கண்டாரு மதிமருளும்வகை மாலைவரும்பொழு திப்பதியெல்லா மயங்கி நோயுழக்கு மென்பதாம். * பின்மருண்டென்பது - மருளவென்பதன் பொருளில்வந்தது. கூற்றுமாக நினைத்துச் சொல்லினுளாகலால், மாலைபடர் தரும் போழ்தென்றுள். யான் இற்றிதுபடுவனென்பதாம். (கூ)

பொருண்மாலை யாளனை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

[தூதுவமது.] (இ - ள்.) என்மாயாவுயிர் (பிரிவைப்பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது, பொருண்மாலையாளனை - பொருளியல்பே தமக் கியல்பாக வுடையவனை, உள்ளி - நினைந்து, மருண்மாலை - இம்மயங்கு மாலையிலே, மாயும்-மாய்கின்றது, எ-று.

(க - ரை.) காதலர் பிரிவைப்பொறுத் திறந்துபடா திருந்தவென்னு யிரின்றும் பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவனை நினைந்திம்மயங்கு மாலைக்கண்ணே யிரந்துபடாநின்றதென்பதாம். * வருதற்குக் குறித்த பருவம் கழியவும், பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையால், சொல் வேறு படாமையாகிய தம்மியல் பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பா யினர். காலம் இதுவாயிற்று. இனிச் சொல்லுகின்ற விதத்தால் பயன் இல்லை என்பதாம். (ஙு)

நாற்பத்திமூன்றும் அதிகாரம் - பொழுதுகண்டிரங்கல்
முற்றிற்று.

ஈஉச - ஆம் - அதி - உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது : தலைவியினுடைய கண்ணும், தோளும், நெற்றியும் முதலாகிய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது இரக்கமிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால், பொழுதுகண்டிரங்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

[இது பொறாமை மிகுதியால் வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழிசொல்லியது.] (இ - ள்.) சிறுமை-இப்பொறாமை, நமக்கொழிய - நம்மிடத்து நிற்க, சேட்சென்றார்-நெடுந்தூரத்திலேசென்ற தலைவரை, உள்ளி - நினைத்தழுதலால் (கண்) உன் கண்கள் (ஒளியிழந்து) நறுமலர் (முன்னே தமக்கு நாணின) நல்ல மலர்களுக்கு, நாணின (இன்று) நாணிவிட்டன, எ - று.

(க - ரை.) இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணே நிற்பத் தாஞ்சேணிடைச் சென்ற காதலரை நீநினைத்தழுதலாலின் கண்களொளியிழந்து முன் றமக்கு நாணிய நறுமலர்கட் கின்று தா னாணிவிட்டன - வென்பதாம். * உள்ளுதலென்பது, காரியத்துக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெயர். இவைகண்டார் அவரைக் கொடியரென்று சொல்லுவர், நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

(க)

கஉச - ஆம் - அதி - உறுப்புநலனழிதல். சக்எ

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்

பசந்து பனிவாருங் கண்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) பசந்து - நிறம்வேறுபட்டு, பனிவாருங் கண் - நீர்வார்கின்றகண்கள், நயந்தவர் (நம்மால்) விரும்பப் பட்டவரது, நல்காமை - அருள் செய்யாமையை, சொல்லுவபோலும் (பிறர்க்குச் சொல்லுவ) போல்கின்றன (இனி நீ பொறுத்தல் வேண்டும்) எ - று.

(க - ரை.) பசப்பெய்தன்மேல் நீர்வார்கின்ற நின்கண் கணம்மா னயக் கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலா நின்றன. வினை நீயாற்றல் வேண்டுமென்பதாம். * சொல்லுவபோலல் அதனை அவர் அறி தற்கு அணுமான மாக்குதல். (உ)

கணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தாள் வீங்கிய தோள்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) மணந்தாள் (தலைவர்) கூடியாளில், வீங்கிய (இன்பமிகுதியால்) பூரித்த், தோள் (நினது) தோள்கள், தணந்தமை (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை, சாலவறிவிப்பபோலும் – விளங்க அறிவிப்பவை போல் வாடுகின்றன (இதுதகாது) எ - று.

(க - ரை.) காதலர் மணந்த ஞான்றின் மிகுதியாற் பூரித்த நின்றே ளின்றவர் பிரிந்தமை விளங்க வுணர்ந்துவபோல் மெலியாநின்றன விது தகாதென்பதாம். * அன்றும் அப்படி பூரித்து - இன்றும் இப்படி மெலிந் தால் இரண்டுங் கண்டவர் கடிதில் அறிந்து அவரை அயோக்கிய ரென்பா ரென்பதாம். (ஊ)

பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) துணைநீங்கி (அன்றும்) துணைவர் நீங்குதலால் (அவராலேபெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திர மல்லாமல்) தொல்கவின் - பழைய இயற்கையழகும், வாடியதோள் - இழந்த இத்தோள்கள் (இன்று அதற்குமேலே) பணைநீங்கி (தம்) பெருமையிழந்து, பைந்தொடி - பசும் பொன்வளைகள், சோரும் - கழலுகின்றன (இவை இப்படி செய்யுந் தன் மையனவல்ல) எ - று.

(க - ரை.) அன்றுதந் துணைவர் நீங்குதலா லவராற்பெற்ற செயற்கை யழகேயன்றிப் பழையவியற்கை யழகு மிழந்த வித்தோள்களின் றதற்கு மேலே தம் பெருமையிழந்து வளைகழலாநின்றன. விவை யிங்ஙனஞ் செயற் பாலவாகா வென்பதாம். * அன்றும் பிரிந்தாரொன்று அவ ரன்பில்லாமை யுணர்த்தி இன்றும் குறித்த பருவத்தில் வந்திலரொன்று அவர் பொய்மை யுணர்த்துகின்றன. இனி அவைகளைச் சொல்லுகிறவர்மேல் குறையுண் டோ வென்பதாம். (எ)

கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) கொடியார் (தழுவுங்கை விலகினும் பொரு தவளுக்கு இப்படி காலநீட்டிப்பில் என்னுமென்று நினையாத) கொடியவ ரது, கொடுமை - பொல்லாங்கை, உணர்க்கும் - சொல்லுகின்றன, தொடி யொடு - வளைகளுங்கழன்று, தொல்கவின் வாடியதோள் - பழைய இயற் கையழகு மிழந்த இத்தோள்கள் (இனி ஆகுனமறைக்கும் வழியாது) எ - று.

சுகஅ கூஉச - ஆம்-அதி - உறுப்புநலனழிதல்.

(க - ரை.) கவ்வுக்கை யெகிழினு மாற்றுதாட் கிங்ஙனங் காலநீட்டித்தி தென்னுமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத் தான் சொல்லி நின்றன. வளைகளுங் கழன்று பழைய வியற்கை யழகுமிழந்த வித்தோள் களினியதனை யாமறைக்குமாறென்னை யென்பதாம். * அவரோடு கலந்த தோள்களே சொன்னல் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (கூ)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவணாக்
கொடிய ரெனக்கூற லென்.

[இதுதான் பொறுத்தற்பொருட்டுத் தலைவனை யியற்பழித்த தோ ழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) யான் பொறுக்கவும் என்வசப்படா மல் தொடியொடு - வளைகள் கழலும்படி, தோணெகிழ - தோள்கள் வாட, (அவற்றைக்கண்டு) அவணா - அவனா, கொடியரெனக்கூறல் (நீ) கொடியவ னென்று சொல்லலை, என்து - பொருமல், நோவல் (என்னுள்ளே) நோகி ன்றேன், எ - று.

(க - ரை.) யானற்றவு மென்வயத்தவன்றித் தொடிகழலுமாறு தோள் கண்மெலிய வவற்றைக்கண்டு நீ யவனைக் கொடியரெனக் கூறுதலைப் பொறுதியா வென்னுள்ளே நோவாநின்றே னென்பதாம். * யான் பொ றுதலவனாகின்றது அவர் வாராதிருத்தற்கல்ல, நீ சொல்லுகின்றதற் கென் பதாம். (கூ)

பாடுபெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

[இது அவ்வியற்பழித்தல் பொறாது தலைவி தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) நெஞ்சே-மனமே, கொடியார்க்கு (இவளாலே) கொடியாரென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு, என்வாடுதோள் - என்வாடுகின்ற தோளினால் விளைகிற, பூசல் - ஆரவாரத்தை, உரைத்து - சொல்லி, பாடு - ஒரு மேம்பாட்டை, பெறுதியோ - அடையவல்லையோ (வல்லையாயின் அதனை யொப்பது இல்லை) எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சேயிவள் கொடியாரென்கிற வவர்க்கு நீ சென்றன் மெலிகின்ற தோளினால் விளைகின்ற வாரவாரத்தைச் சொல்லி யொரு மெம்பாடெய்த வல்லையோ, வல்லையாயினிதனை யொப்பதில்லை யென்பதாம். * கொடியார்க்கென்பது - கொடியரல்லரென்பது தோன்ற நின்ற குறிப்புச் சொல். வாடுதோளென்பது - அவை தாமே வாடாநின்றவென்பது தோன்ற நின்றது. உன்சொல்லைக் கேட்டவுடன் அவர் வருவர் வந்தால் இவை யெல்லாம் நீங்கும் நீங்கலால் அது எனக்குக் காலத்தினாற் செய்த நன்றியாம். ஆதலால், அதன்பய னெல்லாம் அடைவாயென்னுங் கருத்தால் பாடுபெறுதியோ வென்றாள். (எ)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

[இது தொழிலை முடித்துத் திரும்பி வருதலுற்ற தலைவன் முன்னடந்ததை நினைத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] (இ - ள்.) முயங்கிய கைகளை

௱௨௫ - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது: பிரிவுபொறுமை மேற்படத் தனக்கு ஓர் பற்றுக்கோடு காணுத தலைவி தன்னெஞ்சோடு செய்நிறன் அறியாது சொல்லுதல். இஃது உறுப்புக்கள் தமது நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

நினைந்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

[இது தன் பொறுமை தீருந்திறனாடியது.] (இ - ள்.) நெஞ்சே-மனமே, எவ்வநோய் - ஒன்றாலுந் தீராதநோயை, தீர்க்குமருந்து - தீர்க்குமருந்தாவது, ஒன்று-ஒன்றை (நான் அறியும்படியாக) எனைத்தொன்றும் - எப்படிப்பட்டதொன்றாயினும், நினைத்து - அறிந்து, சொல்லாயோ (எனக்குச்) சொல்லாயோ, எ - று.

(க - னா.) நெஞ்சே யிவ்வெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றினை யானறிவுமாற்றலி னெத்தன்மையதி யாதொன்றாயினு நீயறிந்தெனக்குச் சொல்லென்பதாம். * உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வது யாதொன்றாயினு மென்றற்கு எனைத்தொன்று மென்றாள். (க)

காதலவரிலராகநீ நோவது
பேதமை வாழியென் னெஞ்சு.

[இது தலைவி தலைவனைக் காணுதலிலே ஆசை மிகுதியால் சொல்லியது.] (இ - ள்.) என்னெஞ்சே-எனதுநெஞ்சே, வாழி-வாழ்வாயாக, அவர் - அத்தலைவர், காதலிலராக நம்மேல்) ஆசையிலராகவும், நீ நோவது - நீ (அவர்வரவுபார்த்து) வருந்துதற்குக்காரணம், பேதைமை (உன்) னறியாமையேயாம் (வேறொன்று இல்லை) எ - று.

(க - ரை.) என்னெஞ்சே வாழ்வாயாக வவர் நங்கட்காதலிலராகவு நீயவர்வரவு நோக்கி வருந்துதற்கேது நின் பேதைமையே பிறிதில்லை யென்பதாம். * நம்மை நினையாமையால் நம்மிடத்து ஆசையிலனொன்ப தறியலாம் அதை யறியாமை மேலும் அவரிடத்துப்போக நினையாது அவர் வரவுபார்த்து வருந்துகின்றாய். இது நீ செய்துகொள்ளுகின்ற தென்னுங் கருத்தால் பேதைமை யென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாம் அவரிடத்துச் சொல்லுதலே அறிவாவ தென்பதாம். (உ)

இருந்துள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
டைத்தேனும் செய்தார்க ணில்.

[இதவுமது.] (இ - ள்.) நெஞ்சே - மனதே, இருந்து - அவரிடத்துக்குப் போகாமல் (இங்கேயும் இறந்திடாமல்) இருந்து, உள்ளி (அவர்வரவை) நினைந்து, பரிதல் (நீ) வருந்துகின்றது, என் - என்னை, பைதலேய் செய்தார்கண் - இத்தன்மைசெய்தவரிடத்து, பரிந்து (நமக்கு) இரங்கி உள்ளல் (வர) நினைத்தல், இல் - உண்டாகாது, எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சே யவர்பாற் செல்வதஞ் செய்யாதீண்டிறந்து படுவதஞ் செய்பாதிருந்தவர் வரவு நினைந்து நீவருந்துகின்ற தென்னை யிப்

கஉந - ஆம் -

அதி - நெஞ்சொடுகிளத்தல். ரஉக

பைதலோய் செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக் கருதலுண்டாகா தென்ப தாம். * நம்மிடத்து அருளுடையவ ரல்லாமையரில் தாமாகவாரார் நாம் அவரிடத்துச் செல்லுதலே இனித் தகுவதென்பதாம். (கூ)

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) நெஞ்சே - மனதே (நீ அவரிடத்துச் செல்ல லுற்றாயின்) கண்ணுங்கொளச்சேறி - இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்லு (அல்லாமல் நீமாத்திரம் செல்வாயானால்) இவை - இக்கண்கள், அவர் காணலுற்று - அவரைக்காண்பல்வேண்டி, என்னை - என்னை, தின்னும் (நீ காட்டென்று) தின்பவைபோல் வருத்தும், எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சே நீயவர்பாற் செல்லலுற்றாயினிக்கண்களையு முடன்கொண்டு செல்வாயாகவன்றி நீயே செறியாயினிவைதாங் காட்சி விருப்பினவைகாண்டல்வேண்டி நீ காட்டென்றென்னைத் தின்பன போன்று நலியாநிற்கு மென்பதாம். * கொளவென்பது கொண்டென் பொருளில் வந்தது. அந்நலிவு தீர்க்கவேண்டு மென்பதாம். என்றது தான் செல்லல் குறித்து. (கூ)

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர்.

[இதுவுமது.] (இ-ள்.) நெஞ்சே-மனமே, யாம் - நாம், உற்றால் (நம்மை) விரும்ப, உறாஅ தவர் (நம்மை) விரும்பாத தலைவனை, செற்றா ரென - வெறுத்தாரென்று நினைந்து, கைவிடல் (பிணங்கிக்) கைவிட்டிருக் கும் வழி, உண்டோ (நமக்கு) உண்டோ (இல்லை) எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சேயாந்தம்மை யுறத்தாமுறாத நங்காதலனை வெ றுத்தாரென்று கருதிப்புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ வில் லையென்பதாம். * அவ்வலியில்லாமையால் அவரிடத்துக்குச் செல்வதே நமக்குத் தகுவதென்பதாம். (கூ)

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

[இது தலைவன் கொடுமைநினைந்து செல்லுதற்கு உடன்படாத நெஞ்சினைக் கோபித்துச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்) கலந்து - புணர்தலால், உணர்த்துங் காதலர் (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்ல தலைவரை, கண்டால் - பார்த்தால், புலந்து (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி, உணராய் (பின்) அதனை நீங்கமாட்டாய் (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது) பொய்க்காய்வு காய்தி (அவரைக் கொடியரென்று) பொய்க்காய்வாகக் காய்கின்றாய் (இனி அதனை யொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத்துணி) எ - று.

(க - ரை.) என்னெஞ்சே யான்றம்மோடு புலந்தாலப்புலவியைக் கல்விதன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினு மொருகாற் புலந்து பின்னதனை நீங்கமாட்டாயதுவு மாட்டாத நீ இப்பொழுதவர் கொடியரெனப் பொய்க்காய்வு காயாநின்றாய் யினியிதனை பொழிந்தவர்பாற்

சஉஉ கஉரு - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

செல்லத்துணிவாயாக வென்பதாம். * புணர்தலால் உணர்த்தலாவது கல்வியின்பத்தைக்காட்டி அதனால் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பை யொழித்தல். கண்டால் வெறுக்கமாட்டாத நீ காணுதவழி வெறுக்கின்றதனால் பயன் இல்லை என்பதாம். (சு)

காமம் விடுவொன்றே நாணம்விடு நன்னெஞ்சே
யாமே பொறேனிவ் விரண்டு.

[இதுநாணம் தடுத்தலாலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலைவிசொல்லியது.] (இ - ள்.) நன்னெஞ்சே - நல்லமனமே, காமம்விடுவொன்று - ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவிருப்பத்தை, விடு - நாண்வி (டொன்று) ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை, விடு (இரண்டு விடாமை உன்சருத்தாகில்) இவ்விரண்டு (ஒன்றற்கொன்று டசையாகிய) இவ்விரண்டையும், யாமே - நாமே, பொறேன் (ஒருசேரத்) தாங்கவல்லேனல்லேன், எ - று.

(க - ரை.) நல்லநெஞ்சே காமவேட்கையைவிடு ஒன்றினது விடமாட்டாயாயி ணுனினைவிடு அன்றியே யிரண்டும் விடாமை நின் கருத்தாயினென்றற்கொன்று மறுதலையா யவ்விரண்டினையு முடன்முடிக்கும் வகையானில்லே னென்பதாம். * யாமேயென்னும் பிரிநிலே யோகாரம் - தீ பொறுப்பினுமென்பது படநின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது - இரண்டையும் விடாமல் பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால் நல்லேயென்னுங் குறிப்பாயிற்று. அது நன்றே யெனினும் பெண்ணுயிருண்டாதல் போதாமையால் அதற்கு ஆகின்றிலே னென்பதாம். இரண்டுமென்பதன் மூற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (எ)

பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

(இதுவுமது.) (இ-ள்.) என்னெஞ்சு -எனதுனெஞ்சே, அவர் அவர், இப்பொறாமை (அறியாமையால்) பரிந்து-நொந்துவந்து, நல்காரென்று - அருள் செய்யாராயினாரென்று, நினைந்து (அதை) அறிவித்தற்பொருட்டு, பிரிந்தவர்பின் (நம்மைப்) பிரிந்துபோகிய தலைவர்பின்னே, ஏங்கி-துன்பமுற்று, செல்வாய்-போகலுற்றநீ, பேதை- ஒன்றுமறியாய், எ - று.

(க - ரை.) என்னெஞ்சே யிவ்வாற்றாமை யறியாமையி னொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினாரென்று கருதி யஃதறிவித்தற் பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்துபோ யவர்பின்னேங்கிச் செல்லலுற்ற நீயாதுமறியா யென்பதாம். பொறாமையறிந்திருந்தும் அருள்செய்யாமல் போயினாரைக் காணாதவிடத்தே நாம்போய் அறிவித்தமாத்திரத்தில் — அருள்செய வருவாரென்று நினைத்தமையால் பேதையென்றாள். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

(இதுவுமது.) (இ - ள்) என்னெஞ்சு-எனதுநெஞ்சே, காதலவர் - அன்பர், உள்ளத்தாராக (உன்) னுள்ளுருப்பவராக (முன்னெல்லாங் கண்டிருந்தும்) நீ-நீ, உள்ளி (இப்பொழுதுபுறத்தே) தேடி, யாருழை - யாரிடத்து, சேறி-செல்லுகிறாய், எ - று.

கஉ.சா - ஆம் - அதி -
நறையழுதல: . சஉ௩

(க - ரை.) என்னெஞ்சே காதலர் நின்னகத்தாராக முன்பெல்லாங் கண்டுவைத்திப்பொழுது நீபுறத்துத் தேடிச்செல்கின்றதியாரிடத் தென்பதாம். * உன்னுளிருக்கிறவரைப் புறத்துத் தேடிச்செல்லல் நகையுடைத்து அதையொழி யென்பதாம். (௯)

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழைத்துங் கவின்.

[இது அவரைமறந்து பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது தோன்றச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) துன்னா (நம்மைக்) கூடாதவண்ணம், துறந்தாரை-துறந்துபோயினாரை, நெஞ்சத்துடையேமா (நாம்) உள்ளுடையேமாக, (முன்னிழந்த புறத்தழகேயன்றி) இன்னும் - இன்னதும், கவின் (அகத்) தழகையும், இழத்தும்-இழப்போம், எ - று.

(க - ரை.) மேன்மைக்கூடாவண்ணந் துறந்துபோயினாரை நாமக் கதுடையேமாக முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்றவக்கவினையு மிழப்பே மென்பதாம். * அவர் நம்மைக்கூடாமல் துறந்தாராகவும் நாம் அவரை மறக்கமாட்டேமாகவும், போனமெய்யழகேயன்றி நின்ற நிறையும் இழப்போ மென்பதாம். (௰)

நூற்றியிருபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-நெஞ்சொடுகிளத்தல்

முற்றிற்று.

௱௨௬-ஆம்-அதி-நிறையழிதல்.

அஃதாவது: தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவளை ஆசைமிகுதியால் அடக்கமாட்டாமல் வாய்விடுதல். அது அழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடு சொல்லுதலால் இது நெஞ்சொடு கிளத்தலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

[இது நாணும்நிறையும் அழியாமல் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] (இ - ள்.) நாணுத்தாழ்வீழ்த்த - நாணாகிய தாழினைக்கோத்த, நிறையென்னுங்கதவு - நிறையென்று சொல்லப் படுகிற கதவை, காமக்கணிச்சி - காமவேட்கையாகிய குந்தாலி, உடைக்கும் - முறிக்கின்றது (இனி அவைநிற்றலும்) இல்லை யான் பொறுத்தலும் இல்லை, எ - று.

(க - ரை.) நாணாகிய தாளினைக்கோத்த நிறையென்னுங் கதவினைக் காமவேட்கையாகிய கணிச்சிமுறியாநின்ற தினியவை நிற்றலுமில்லையா னாற்றலுமில்லை யென்பதாம். * நாணுள்ளவரைக்கும் நிறை அழியாதாக லால், அதனைத் தாழாக்கியும், உள்ளிருப்பவைகளைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்த லால், நிறையைக் கதவாக்கியும் வலியுவையாய்த் தாமாக நீங்காக அவ் விரண்டினையும் ஒருசேர நீக்கலால் தன் காம வேட்கையைக் கணிச்சியாக வும் சொல்லினாள். (க)

௪௨௪ . க௨௬ - ஆம் - அதி -

நிறையழிதல்.

காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில்.

[இது நெஞ்சினிடத்துத் தோன்றிய காமம் நெஞ்சத்தால் அடக்கப்படு மென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) யாமத்தும் (எல்லா ருந் தொழிலொழுகிற) நடுராத்திரியிலும், என்னெஞ்சத்தை - என்மன தை, தொழில்-தொழிலிலே, ஆளும் (தண்டித்து) ஆளுகின்றது (ஆதலால்) காமமெனவொன்று - காமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று, ஓ - ஐயோ, கண்ணின்று-கண்ணோட்ட மில்லாதா யிருந்தது, எ - று.

(க - ரை.) எல்லாருந்தொழிலொழியு மிடையாமத்து மென்னெஞ் சத்தை யொறுத்துத் தொழில் கொள்ளாநின்றதாதலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்ட வொன்று கண்ணோட்டமின்றா யிருந்த தென்பதாம். * தொழிலிலே ஆளுதல், தலைவனிடத்துச்செல்லவிடுதல், தாயைத் தொ ழில்கொள்ளுதல் உலகநடையல்லாமையால் காமமென வொன்றென்றும் அது தன்னைகொள்ளுகின்றது. அளவறியாது கொள்ளுதலால், கண்ணின் றென்றும் சொல்லினாள். காமம் தன்னாலே அடக்கப்படாமை சொல்லி

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யாஞை குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

[இது மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல் லியது.] (இ - ள்.) காமத்தை - இக்காமத்தை, யான் - நான், ஓ - ஐயோ, மறைப்பேன் (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன் (அதனால்) குறிப்பின்றி (இது) என் கருத்தின் வழிவராமல், தும்மல்போல் - தும்மலைப்போல், தோன் றிவிடும் - வெளிப்பட்டேவிடுகின்றது. எ - று.

(க-ரை.) இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக் கருதவே னதனை னிஃதென் கருத்தில் வாராது. தும்மல்போல் வெளிப்பட்டே விடு கின்ற தென்பதாம். *மன் ஒழியிசையில் வந்தது. எப்படித் தும்மல் அடங் குகின்ற தில்லையோ அப்படியே காமம் அடங்குகின்ற தில்லையென்ப தாம். (ஊ)

நிறையுடையே னெண்பேன்மன் யாஞைவென் காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) யான் - நான், ஓ-ஐயோ, நிறையுடையே னென்பேன் (இதுவளையம் என்னை) நிறையுடையேனென்று நினைத்திருப் பேன் (அதனால்) என்காமம்-எனதுகாமம், மறையிறந்து- மறைத்தலைக் கடந்து, மன்றுபடும் - பலருமறியப்படுகின்றது, எ - று.

(க - ரை.) இன்றிவ்வூர்க்கெல்லாம் யானென்னை நிறையுடையனென் று கருதியிருந்தே னதனாலின் றென் காம மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின் கண்வெளிப்படாநின்ற தென்பதாம். * மன்-ஒழியிசையில்வந்தது. இனி இக்காமமானது என்னளவினதல்ல வென்பதாம். (எ)

அதி - நிறையழிதல் சூது

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றார் அறிவதொன் றன்று.

[இது நம்மை மறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடுவேமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) செற்றார்பின் - தம்மைநீங்கிப்போனவர் பின், செல்லா - செல்லாது (தாமும் நீங்கிநிற்கிற) பெருந்தகைமை - நிறை யுடைமையானது, காமநோயுற்றார் - காமநோயடைந்தவரால், அறிவதொ ன்றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று, எ - று.

(க - ரை.) தம்மையகன்று சென்றார்பின் செல்லாது தாமுமகன்று நின்று நிறையுடைமை காமநோயினையுற்றா ரறிவதொன்றன்றி யுற்றாரறி வதொன்றன வென்பதாம். * இன்பத்தோடு கழியுங்காலத்தைத் துன்பத் தோடு கழியும்படி செய்தலாலே செற்றாரென்றார். பின் சொல்லுதல் மனத்தால் இடைவிடாது நினைத்தல் பெருந்தகைமை - ஆகுபெயர். காம நோயுற்றார் - மான்முடையார் நன்றென வறியாரிடத்தும் சென்றே நிற்கும் யான் அறிவதொன்றன் றென்பதாம். (நு)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) செற்றவர்பின் (என்னை நீங்கிச் சென்றவர் பின்னே) சேறல்வேண்டி - யான்செல்லல் வேண்டுதலால், என்னையுற்றது யர் - என்னை படைந்த துன்பமானது, எற்று - எத்தன்மையது, அளித்து - மிகநன்று, எ - று.

(க - கா.) என்னையகன்று சென்றூர் பின்னே யான்சேறலே வேண்டுதலா னென்னை யுற்றதுய ரொத்தன்மை சாலுகன் றென்பதாம். * அரோ - அசை. அளித்தென்பது - இசழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோயானது நான் சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதொன்றன்று மிகக்கொடிய தென்பதாம். (சு)

நாணென வொன்றே வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

[இது பரத்தையிடத்துப் பிரிந்துவந்த தலைவனுக்கு நிறையழிவினுலே கூடிய தலைவி நீ பிணங்காமைக்குக்காரணம் யாதென்ற தோழிக்குச் சொல் லியது.] (இ - ள்.) பேணியார் நம்மால் விரும்பப்பட்டதலைவர் (வந்து) காம த்தால் - காமத்தினுலே, பெட்ப (நாம்) விரும்பியவைகளை, செயின் - செய்யு மளவில், நாணெனவொன்றே - நாணென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையுமோ, அறியலம் - அறியமாட்டோமா யிருந்தது, எ - று.

(க - கா.) நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தாலும் விரும்பிய வற்றைச் செய்யுமளவிலு னென்னுனென்று மறியமாட்டோமா யிருந்தே னென் பதாம். * விரும்பியவை வேட்கைமிகுதியினுலே நினைத்திருந்த கலவிகள் நிறையழிவால் அறியாமற்கூடிய தன் குற்றநோக்கி அவளையுந் தன்னுடு சேர்த்துக்கொண்டு சொன்னுள். (எ)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றேநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

அஃதாவது: தாரதேசப்பிரிவிலே தலைவனும், தலைவியும், ஆசை மிகுதியால் ஒருவனை யொருவர் காணுதற்கு விரும்தல். இதனுள் தலைவி சொல் நிறையழிவால் உண்டாதலால், அச்சம்பந்தம்பற்றி அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

[இது தலைவி காணற்கு வினாதலால் சொல்லியது.] (இ - ள்.) விரல் (என்) விரல்கள், அவர் சென்றநாள் (அவர் நம்மைப்பிரிந்த) போகிய நாள்களை, ஒற்றி (சுவரிலே குறிவைத்துத்) தொட்டெண்ணுதலால், தேய்ந்த - தேய்ந்தன (அதுவேயன்றி) கண்ணும் (என்) கண்களும், வாளற்று (அவர் வரும்வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து, புற்கென்ற - புல்லியவாயின (இவ்வாறு தியும் அவர்வரவு உண்டாயிற்றில்லை) எ - று.

(க - ரை.) அவர் நம்மைப் பிரிந்துபோய் நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்த வற்றைத் தொட்டெண்ணுதலா லென்விரல்கடேய்ந்தன. வதுவேயன்றி யவர்வரும் வழிபார்த் தென்கண்களு மொளியிழந்து புல்லியவாயின் விவ் வாறுயு மவர்வர வுண்டாயிற்றில்லை யென்பதாம். * நாள் - ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் - நுட்பமானவைகளைக் காணமாட்டாமை இனி யான் காணும் விதம் யாதென்பதாம். நாளெண்ணலும், வழிபார்த்தலும், ஒருகாற்செய் தொழியாமல் எப்போதும் செய்தலால் விதிப்பாயிற்று. (க)

இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேற்றுண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

[இது பொறாமை மிகுதலால் எப்பொழுதும் நினையாதே சிறிதுமறக்கல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) இலங்கிழாய் - விளங்காநின்ற ஆபரணமுடையாய், இன்று (இறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில், மறப்பின் (தலைவரை) மறப்பேனாயின், மேல் - மறுபிறப்பிலும், காரிகை - அழகானது, நீத்து (என்னைவிட்டு) நீங்க, என்றோள் - எனது தோள்கள், கலங்கழியும் - வளையல்கள் கழலப்பெறுவனவாம், எ - று.

(க - ரை) விளங்கா நின்ற விழையினையுடையாய் காதலரையின்றி யான் மறப்பேனாயின் மேலுங்காரிகை யென்னை நீப்பவென்றோள்கள் வளைகழல்வனவா மென்பதாம். * இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீயாதும் பரிகின்றாயில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று. நீத்தென்பது-நீப்பவென் பொருளில் வந்தது. இச்சமயத்திலே அவரை நினைந்தால், மறுமையிலே அவரை அடைந்து இன்புறலாம். அதனால் மறக்குந்தன்மையே னல்லேனென்பதாம். (உ)

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) உரனசைஇ (இன்பத்தை விரும்பாமல், வெற்றியை விரும்பி, உள்ளந்துணையாக (நாம்துணையாதலை இழந்து) தம்மன வெழுச்சி துணையாக, சென்றார் - யோயினவர், வரனசைஇ (அவைகளை

௪௨அ கஉஎ-ஆம் - அதி - அவர்வயின்விதும்பல்.

இழந்து இங்கு) வருதலைவிரும்புதலால், இன்னும் - இவ்வெல்லையிலும், உளேன் - உயிரோடிருக்கின்றேன், எ - று.

(க - ரை.) இன்பநுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி நாந்துணையாதலையிழந்து தம்மூக்கந் துணையாகப்போயினா ரவற்றையிகழ்ந் தீண்டு வருதலை நச்சுதலானியானிவ் வெல்லையினு முளேனாயினே னென்பதாம். * உரன் - ஆகுபெயர். அவ்வாசையால் உயிர்வாழ்கிறேன் அது இல்லையாயின் இறந்துபடுவே னென்பதாம். (௩)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.] (இ-ள்.) பிரிந்தார்-நீங்கிய காமத்தாராகிய (நம்மைப்) பிரிந்துபோனவர், கூடியகாமம் - கூடியகாமத்துடனே, வரவுள்ளி (நம்மிடத்து) வருதலைநினைத்தலால், என்னெஞ்சு - எனது மனமானது வருத்தமொழிந்து, கோடுகொடேறும் - மேன்மேலும் பருத்தெழுகின்றது, எ - று.

(க - ரை.) நீங்கிய காமத்தாராய் நம்மைப் பிரிந்துபோ யவர் கூடிய காமத்துடனே நங்கண் வருதலை நினைந்தென்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேன்மேற் பெருத்தெழாநின்ற தென்பதாம் * போர்க்குப் பிரியும்போது காமவின்ப நோக்காமையும், அது முடிந்தவிடத்து அதுவே நோக்கலும் சிலவனுக்கு இயல்பாதலால் கூடிய காமமோடென்றுள். பருத்தெழுதலாகிய காமத்தினது தொழில் - நெஞ்சின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அவ்வரவை நினையாமற்போவேனையின் இறந்துபடுவே னென்பதாம். (ச)

காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

[இது தலைவனது வரவுசொல்லிப் பொறுதலளாய் நிறம் வேறுபடாதே என்றதோழிக்குச் சொல்லியது.] (இ - ள்.) கண்ணார (என்) கண்களாரும் வகை, கொண்கனை (என்) கணவனை, காண்க (நான்) காண்பேனாக, கண்டபின் (அப்படிக்) கண்டபின்பு, என்மென்றோள்-என்மெல்லிய தோளிலுள்ள, பசப்பு - பசலை, நீங்கும் (தானே) நீங்கும், எ - று.

(க - ரை.) என்கண்க ளாரும்வகை யென்கொண்கனையான் காண்பே னாக வந்தனம் கண்டபின் னென்மெல்லிய தோளின்கட் பசப்புத்தானே நீங்கு மென்பதாம். * காண்கவென்றது இங்கே வேண்டிக்கொள்ளுதற் பொருளிலேவந்தது. அது வேண்டுமென்பது படநின்றமையால், மன்னெழுதியிசை கேட்டவளவிலே நீங்கா தென்பதாம். (நி)

வருகமற் கொண்க லொருநாட் பருகுவன்
பைதலை யெல்லாங் கெட.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) கொண்கன் (இத்தனைநாளாக வாராதிருந்த) தலைவன், ஒருநாள் - ஒருதினம், வருக (என்னிடத்து வருவானாக (வந்தால்) பைதலையெல்லாம் - துன்பஞ்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாம், கெட - நீங்க (அவ்வமிர்தத்தை) பருகுவன் (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன், எ - று.

(க - ரை.) இத்தனைநாளும் வாராதகொண்க லொருநாளென்கண்வரு வானாக வந்தாற் பையுளைச்செய்கின்ற விந்நோயெல்லாங்கெட வவ்வமிர்

அதி - அவர்வரவின்விதும்பல். சஉக

தத்தை வாயில்களைந்தானும் பருகக்கடவேனென்பதாம். * வருகவென்றதற்கும், மன்னென்றதற்கும், முன்சொல்லப்பட்ட படியேகொள்க. அக்குறிப்பு அவ்வொரு நாளைக்குள்ளே இனிவரக்கடவ நோய்களையும் கெடுப்பனென்பதாம். (சு)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளீர் வரின்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) கண்ணன்னகேளீர் - கண்போற் சிறந்த நண்பர், வரின் - வருவாராயின், புலப்பேன்கொல் (அவர்வரவு நீட்டித்ததைக் குறித்துப் பிணங்குவேனோ, புல்லுவேன்கொல் (என்பொறுக்கமாட்டாமையைக் குறித்துத்) தழுவுவேனோ, கலப்பேன்கொல் (இவ்விரண்டும் வேண்டுதலால் இவ்விருசெயல்களையும்) கலப்பேனோ, (யாதுசெய்யக் கடவேன்) எ - று.

(க - ரை.) கண்போலச்சிறந்த கேளிர் வருவராயினவர்வரவு நீட்டித்

தமைநோக்கி யான் புலக்கக் கடவேனோவன்றி யென்னாற்றாமை நோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ விவ்விரண்டும் வேண்டுதலா னவ்விரு செயல்களையும் விரவக்கடவேனோ யாதுசெய்யக்கடவே னென்பதாம். * ஓ - அசை. பிணங்குதலும், தழுவுதலும், ஒருபொழுதிலே கூடாமையால், கலப்பேன் கொலென்றாள். மூன்றனையுஞ் செய்தல் கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று. (எ)

வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து.

[இது அரசனுக்குத் துணையாகப்பிரிந்த தலைவன் தொழின்முடிவு நீட்டித்தவிடத்தே தலைவியை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.] (இ - ள்.) வேந்தன் - அரசன், வினைகலந்து - போர்செய்தல் புரிந்து, வென்றீக - வெல்வேனாக (யாமும்) மனைகலந்து - மனைவியைச் சென்றுகூடி, மாலை (அவ்விடத்து) மாலைக்கு, விருந்து - விருந்தினை, அயர்கம் - செய்யக்கடவேம், எ - று.

(க - ரை.) வேந்தன் வினைசெய்தலைப் புரிந்து வெல்வானாக யாமு மனைவியைச்சென்று கூடி யவணடை மாலைபொழுதிற்கு யாம் விருந்தயர் வேகமாகவென்பதாம். * மனை - ஆகுபெயர். போற்செய்தற்கண் வந்த மாலைக்கு எதிர்கொள்ளுதல் அலங்கரித்தல் முதலியவை இல்லாமையால், மனைகலந்து மாலைக்கு விருத்தயர்க மென்றான். இது தொழின் முடியு முன்சொல்லலால் விதுப்பாயிற்று. (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) சேட்சென்றார் - தூரதேசத்திற்சென்ற தங்காதலர், வருநாள்வைத்து (திரும்பி) வரக்குறித்தநாளை உட்கொண்டு, ஏங்குபவர்க்கு (அதுவருமளவும் உயிரைத்தாங்கி வருந்து மகளிர்க்கு) ஒருநாள் - ஒருநாளானது, எழுநாள்போல் - பலநாள்போல், செல்லும் - நெடிதாகக்காட்டும், எ - று.

(க - ரை.) சேணிடைச்சென்ற தங்காதலர் மீண்டுவரக் குறித்தநாளை யுட்கொண்டது. வருந்துணையு முயிர்தாங்கி வருந்து மகளிர்க் கொருநாட்

சங0 கஉஅ - ஆம் - அதி குறிப்பறிவுறுத்தல்.

பலநாட்போல நெடுதாகக்காட்டி மென்பதாம் * எழென்பது அதற்கு மேலாய் மிக்கபன்மை குறித்துநின்றது. தலைவி வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுச் சொல்லியபடி.

(க)

பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னு
முள்ள புடைந்துக்கக் கால்.

[இதுவுமது.] : இ - ள்., காதலி உள்ளமுடைந்த - நம் பிரிவுபொறுமல் முள்ளமுடைந்து, உக்கக்கால்-இறந்தவிடத்து, பெறினென்னும் (நம்மைப்) பெறக்கடவளானால் என்னபயன், பெற்றக்காலென்னும் (அன்றிப்) பெற்றால் என்னபயன், உறினென்னும் (அன்றி) மெய்யுறக் கலந்தால் என்னபயன் (இவை யொன்றாலும்) பயன் இல்லை, எ-று.

(க - ரை.) காதலி நம் பிரிவினையாற்றா துள்ளமுடைந்திறந்து பட்டழி நம்மைப் பெறக்கடவளானா லென்னன்றியே பெற்றாலென்னன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றா னென்னன்றியே மெய்யுறக்கலவனை சொழிந்தாற்றானென்னிவை யொன்றாலும் பயனில்லை யென்பதாம். * இம் மூன்றும் உடம்பொடு புணர்த்திச் சொல்லப்பட்டன. அதன்மேலும் முன்னைவழக்கமிருத்தலால், அதற்குமுன்னே நாம் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று.

(ஐ)

நூற்றிருபத்தேழாம்-அதிகாரம்-அவர்வயின் விதும்பல்

முற்றிற்று.

ஈஉ அ - ஆம் - அதி- குறிப்பறிவுறுத்தல்

அஃதாவது: தலைவன் தலைவி தோழி என்றிவர்கள் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இது பிரிந்துசேறலிய தலைவன் வந்து கூடியவிடத்தே நிகழ்வதாகலால், அவர் வயின் விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லார்நின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டே.

[இதுபிரிந்துகூடிய தலைவன் ஆசை மிகுதியினாலே புணர்ச்சித்தொழி லைப் புதிதுபுதிதாகப் பலராலும் பாராட்டல்கண்டு தலைவி இன்னும் பிரிவ தொன்று அஞ்ச அதை அவன் குறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குச் சொல்லி யது.] (இ - ள்.) கரப்பினும் (சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும், ஒல்லா - அதற்கு உடன்படாமல், கையிகந்தார் (உன்னைச்) கைகடந்து, நின்னுங் கண்-உன் (மை) யுண்டகண்களே, உரைக்கலுறுவது (எனக்குச்சொல்வது) ஒன்று - ஒருகாரியம், உண்டு-உண்டாயிருக்கின்றது. (இனி) அதனை நீயே தெளியச் சொல், எ - று.

(க - ரை.) நீ சொல்லாது மறைத்தாயாயினு மதற்குடன்படாதே நின் னைக் கடந்து நின்னுண்கண்களே யெமக்குச் சொல்லுறுவதொருகாரிய முண் டாயிராநின்ற தினியதனை நீயே தெளியச் சொல்வாயாக வென்பதாம்.

கூஉ-ஆம்-அதி-குறிப்பிறிவுறுத்தல்: சஙக

(அப்பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்று நிறமடைந்து, எழுகாளேம் - எழுகாளுடை யேமாயினேம், எ - று.

(க - ரை.) எங்காதலர் பிரிந்துபோயினர்; அருநற்றேய்ப் பிரிவிற்கி யாமு மேனிபசந் தேழுகாளுடையேமாயினே னென்பதாம். * போற்றுச் சென்ற அருளினால் பிரிவு நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்றற்கு அருநற்றுச் சென் றானென்றும், அதனைச் சந்தேகித்துச் செல்கின்றது. எழுதாள் உண்டாக லால், அன்றே மேனிபசந்ததென்றற்கு மேனிபசந் தெழுதாளேமென்றும் சொல்லினாள். இவை தலைவனது பிரிதற்குறிப்பை அறிவித்து நின்றது. (அ)

தொடிகோக்கி மென்றோளுஞ் சோர்ந்தன யடிகோக்கு
மஞ்தாண் டவள் செய்தது.

[இது தலைவி குறிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தது.]

(இ- ள்.) (யான் அது தெளிவித்தவிடத்தே தெளியாதவர் பிரிய நான் இங்கே யிருந்தால் தொடிநோக்கி (இவை நில்லாவென்று தன்) வளையல்களைப் பார்த்து, மென் முலைநோக்கி (அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியு மென்று) மெல்லியற்தோள்களையும்பார்த்து, அடிநோக்கி (பின் இவ்விரண்டும் உண் டாகாமல் நீர் நடந்து காத்தல் வேண்டுமென்று தன்) னடிகளையும்பார்த்து, நுண்டு-அவ்விடத்து, அவள் செய்தது-அவள்செய்த குறிப்பு, அஃது-உடன் போக்காயிருந்தது, எ - று.

(க - ரை.) யானது தெளிவித்தவழித் தெளியாதவர் பிரிய யானீண்டி ருப்பி னிவை நில்லாதெனத் தன் முலையை நோக்கி யதற் கேதுவாக வினை மெலியுமெனத் தன் மென்முலைகளையு நோக்கி பின்ன ரவ்விரண்டு நிகழாம னீர்நடந்து காத்தல் வேண்டுமெனத் தன்னடியைநோக்கி யங்ஙன மவள் செய்த குறிப்புடன் கோக்காயிருந்த தென்பதாம். * செய்த குறிப்பு செய்தற் கேதுவான குறிப்பு. அஃதென்றால், செறிதொடி செய் திறந்த கள்ளமென்றலைகலின் பிரிதற் குறிப்புண்டாயின் அது அழுங்குதல் பயன். (கூ)

பெண்ணிற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணிற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு.

[இது தன் பிரியாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலைவன் அறிவித் தது.] (இ - ள்.) (மகளிர்) காமநோய் (தங்) காமநோயை, கண்ணிற் சொல்லி (தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது) கண்ணிறற்சொல்லி, இரவு (அது நீர்த்தல் வேண்டுமென்று அவனையிரவாமல் உடன்போதல் குறித் துத் தம்மடியினை) இரத்தல், பெண்ணிறல் (தமக்கு இயல்பாகிய பெண் மைமேலும், பெண்மையுடைத்தென்ப - ஒரு பெண்மையையுடைத்தென்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர், எ - று.

(க - ரை.) மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியர்க்கு வாயாற் சொல் லாது கண்ணிறற்சொல்லியது நீர்க்கவேண்டு மென்றவளை யிரவாதுடன் போகக் குறித்துத் தம் மடிபினையிரத்தற் றமக்கியல்பாகிய பெண்மை மேலு மொருபெண்மையுடைத் தென்று சொல்லுவரறிந்தோ ரென்பதாம். * தலை மகளது உடன்போதற்றுணிவு தோழியர்லே தெளிதலால், தான் பிரியா திருக்குங் குறிப்பினை அறிவித்தற்கு அவள் பெண்மையைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து சொல்லினான். (ஙி)

நூற்றி இருபத்திதட்டாம் - அதிகாரம் - குறிப்பறி வுறுத்தல்
முற்றிற்று.

உடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) தோழி தோழியே (அன்பனைக் காணுதற்கு முன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்ணி) உடற்கட்சென்றேன் (அவரோடு பிணங்குதலிலேசென்றேன், என்னெஞ்சு-என்மனது (கண்ட பின்) அதுமறந்து-அதைமறந்து, கூடற்கட்சென்றது புணர்தலிலே சென்றது, எ - று.

(க - ரை.) தோழிகாதலனைக்காணு முன்னவர்செய்த தவற்றைத்தன்னோடு நினைந்தியானவரோ டூடுதற்கண்ணே சென்றேன் கண்டபினென் னெஞ்சதனைமறந்து கூடுதற் கண்ணேசென்ற தென்பதாம். * செல்லுதற்றொழிலினது நிகழ்ச்சி நினைத்த நெஞ்சிற்கும் ஒத்தலால், அது மறந்தென்றாள். அச்செல்லுதலால் பயன் ஒன்றும் இல்லை யென்பது படநின்றமையால், மன்-ஒழியிசை. அச்சமயத்திலே நெஞ்சு கீழறுத்துக்கொண்டு போகலான் அது முடிந்ததில்லை யென்பதாம். (சு)

எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணே பாற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) (முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும்) எழுதுங்கால்-எழுதும்போது, கோல் - அஞ்சனக்கோலி னியல்பை, காணா - காணமாட்டாத, கண்ணேபோல்-நேத்திரம்போல், கொண்கன்பழி - கணவனது, குற்றத்தை (அவனைக் காணுதவிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்தும்) கண்டவிடத்து (அவனைக்) கண்டவிடத்து, காணேன்-காணமாட்டேன், எ - று.

(க - ரை.) முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தெழுதுங்காலத் தஞ்சனக்கோவினியல்பு காணமாட்டாத சண்ணேபோலக் கொண்கனது தவற்றைக் காணவிடத்தெல்லாங் கண்டிருந்தவனைக் கண்டவிடத்துக் காணமாட்டே னென்பதாம். * கோல் - அதனியல்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். இயல்பு-கருமை. என்னியல்பு - இதுவாகலால், மேலும் அது முடியாதென்பதாம். (இ)

காணுங்காற் காணேன் ரவறுய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) (நான்) காணுங்கால் (கணவனைக்) காணும்பொழுது, தவறு (அவன்) குற்றங்களானவைகளை, காணேன் - காண்கின்றிலேன், காணுக்கால் (அவனைக்) காணுதபொழுது, தவறல்லவை குற்றங்களல்லாதவைகளை; காணேன் - காண்கின்றிலேன், எ - று.

(க - ரை.) கொண்கனை யான்காணும்பொழு தவன் றவறுயவற்றைக் காண்கின்றிலேன் காணுதபொழுதவையல்ல, பிறவற்றைக் காண்கின்றிலே னென்பதாம். * கணவனென்பது - அதிகாரத்தால்வந்தது. முன்பு நான் உன்றோடு சொல்லிய தவறுகள் இப்போது காணுமையாலே, பிணங்கிலே னென்பதாம். (ஈ)

உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் புவரோபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.

கஉ0 : ஆம் - அதி - நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

சுகுள்

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று.

[இதுவுமது] இ - ள்.) (என்காதலி முன்னொருநாள் புணரச்சென்ற என்னோடு) கண்ணிற்றுனித்தே (தன்) கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கி, புல்லுதல் - புணர்தலிலே, என்னினும் - என்னைப் பார்க்கிலும், தான் விதிப்புற்று - தான்விரைவுற்று, கலங்கினாள் (அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டாள் (அதனால்) நான் இப்படி வருந்தவும் - விரையாமல் பிணங்கிநிற்கின்ற இவள் (அவளல்லள்) எ - று.

(க - ரை.) காதலிமுன்னொரு ஞான்று புல்லல் விதுப்பினாற்சென்ற வென்னோடு) தன் கண்மாத்திரத்தா லூடிப் புல்லுதலையென்னினுந் தான் விதும்பவனது தன்னையு மப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாளதனால் யானித்தன்மையேனாக விதுப்பின்றி யூடிநிற்கின்ற விவளவளல்ல வென்பதாம். * கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கல் சொன்னிகழ்ச்சியில்லாமல் அது சிவந்தவளவேயாதல் அவளாயின் இப்படி ஊடற்கண்ணே நீடாளென்பது பயன். (௰)

ஊற்றி இருபத்தொன்பதாம் - அதிகாரம் புணர்ச்சி விதும்பல்.

முற்றிற்று.

௱௩௰ - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடுபுலத்தல்

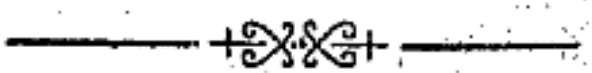

அஃதாவது: காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் பிணங்க நினையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைவி பிணங்குதலும், தலைவன் பிணங்குதலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனஞ்சே
நீயெமக் காகா தது.

[இது தலைவணிடத்துத் தவறு உண்டாகிய விடத்தும் பிணங்கநினையாதநெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.] (இ - ள்.) நெஞ்சே (எனது) மனமே, அவர்நெஞ்சு - அவரதுமனம், அவர்க்காதல்கண்டும் (நம்மை நினையாமல்) அவர்க்காய்நிற்றல் கண்டிருந்தும், நீ யெமக்காகாதது - நீ அவரையேநினைத்து) எமக்காய் நில்லாமைக்குக்காரணம், எவன் - யாது, எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சே யவருடைய நெஞ்சு நம்மை நினையாதவர்க்காய் நிற்றல்கண்டுவைத்து நீ யெமக்காய் நில்லாதவரை நினைத்தற் காரணம் யாதென்பதாம். * அவர்க்காதல்—அவர்நினைத்ததற்கு உடன்படுதல். எமக்காகாததென்றது.. பிணங்கற்கு உடன்படாமையை ஒருகாரியம் தாமாக அறிந்து செய்யமாட்டாதவர் செய்வாரைக் கண்டாயினும் செய்வர் நீ அதுவும்செய்கின்றிலை யென்பதாம். (க)

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைக்
செறாரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

௪௩ அ கஙம் - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

[இதுவுமது.] (இ - ள்.) என்னெஞ்சு எனதுமனமே, உறாஅ தவர்க்கண்டகண்ணும் (கம்மிடத்து) அன்பில்லாத தலைவரை (உள்ளபடி) அறிந்தவிடத்தும், சேறாரென (நாம்போனால்) கோபியாரென்பதுபற்றி, அவரை-அவரிடத்து, சேறி-செல்கின்றாய் (உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஓரறியாமையுண்டோ) எ- று.

(க - வா.) என்னேஞ்சே மேலுகம்மாட் டன்புடையா ராகாதவரை யுள்ளவாரறிந் தவ்விடத்து நாம் சென்றுல் வெருளாவென்பதுபற்றி நீ யவர் மாட்டுச்செல்லா நின்றுயிப்பெற்றியது மேலுமோரறியாமை யுண்டோ வென்பதாம். * அவரையென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். பழமையான தாட்சிணியம்பற்றிக் கோபியாவென்பது கருத்தாகச்சென்றுல், நீ நினைத் ததுமுடியுமோ வென்பதாம். (உ)

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு கவர்பின் செலல்

[இதுமத.] (இ - ள்.) நெஞ்சே நீ - மனமேநீ (என்னிடத்து நில்லா மல்) பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே, அவர்பின்செல்ல - அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் (காரணம்) கெட்டார்க்கு நட்டாரில்லென்பதே - கெட் டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே இல்லையென்கிற நினைவோ (உன்னி யல்போ சொல்லு) எ - று.

(க - வா.) நெஞ்சே நீ யென்மாட்டு நில்லாது விரும்பியவா றெவர் மாட்டுச் செல்லுதற்கே காரணங் கேட்டார்க்கு நட்டாருலகத் தில்லையே ன்னு நினைவோநின்னியல்போ கூறுவாயாக வென்பதாம். * என்னைக் கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீ முன்னமே பழகியதென்றர்க்கு - பெட்டாங்கென்றும் தான் இப்பொழுது மானமில்லாதலாலே கெட்டார்க் கென்றும் சொல்லினுள் செலல் ஆகுபெயர். தளர்விடத்து உடன்வருந் தாது மூடாது தொடர்பாயிற்று. உனதுதொடர் பென்பதாம். (ஊ)

இனியன்ன நின்னெடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
தனிசெய்து தவ்வாய்காண் மற்று.

[இதுவுமத.] (இ - ள்.) நெஞ்சே-மனமே (நீ அவரைக்கண்டபொ ழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதல்லது) தனிசெய்து அவர் தவறுநோக் கிப்) பிணக்கை யுண்டாக்கி, மற்றுத்தவ்வாய் (அதனை அளவறிந்து) பின் அனுபவிக்க நினையாய் ஆதலால்) இனி-இனி, அன்ன - அப்படிப்பட்ட வைகளை, நின்னெடு-உன்டனே, சூழ்வார் - எண்ணுவோர், யார் யாவர், நான் அது செய்யேன் எ - று.

(க - ரை.) நெஞ்சே நீ யவரைக்கண்டபொழுதே யின்பநுகரக் கருதுவதல்ல, தவர் தவறு நோக்கிமுன் புலவியை யுண்டாக்கிய தனையளவறிந்து பின்னுகரக் கருதாயாக லினினியப்பெற்றிப் பட்டவற்றை நின்னோடெண்ணுவார் யாவர் யானது செய்யேனென்பதாம். * அப்படிப்பட்டவை பிணங்குந் திறங்கள், காண் உரையசை முன் னெல்லாம் பிணங்க எண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சிக்கு விரைதலால் இப்படிச்சொல்லினாள். (ச

பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பெரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

சருஉ . கஙக - ஆம் அதி -

ஊடலுவகை.

சரு

(க - ரை.) ஒளியினழயினை யுடையாளின்னு மெம்மோ டூடுவாலாக வங்ஙன மவளூடியதனை யுணர்த்துதற்பொருட்டியானுமிரந்து நிற்றற்குக் காலம்பெறும்வகை யிவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல்வேண்டுக வென்பதாம். * கூடுதல் ஒத்த வளவினராதல் முதிர்ந்து பெறும்பிணக்காகிய விடத்தே துன்பஞ்செய்தலாலும், முதிராது சிறுபிணக்காகிய விடத்துப் புணர்ச்சியின்பம் செய்யாமையாலும், இரண்டர்க்கும் நடுவாகிய அளவறிந்து நீங்குதல் அரிதென்பதுபற்றி கூடி முயங்கப்பெறினென்றான். அவ்வூடலின்பமும் கூடலின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம். (ம)

நூற்றி முப்பத்து மூன்றாம் -

அதிகாரம் - ஊடலுவகை.

முற்றிற்று.

கற்பியல் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் என்கிற
திருக்குறள் மூலமும்

தெளிப்பொருள் விளக்கம் என்கிற் அகலுரையும்,
கருத்துரையும் நிறைவேறின.
ஆக-பாடல் கூ-க்கு, அதிகாரம்-கஙூ-க்கு, திருக்குறழ்-கஙூய.

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக் குறித்துச் செம்பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப் பொருளன்றி, மோட்சத்தைக் குறித்துக் குறிப்புபொருளாகச் சொல்லப்பட்ட பேரின்பப்பொருளும் உண்டு.

திருவள்ளுவநாயனர் திருவடிவாழ்க.

துறைசை, சிவப்பிரகாசதேசிகர்

திருவடிவாழ்க.